ISSN 1725-2547

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

L 32

Έκδοση στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

50ό έτος

6 Φεβρουαρίου 2007

Περιεχόμενα

II *Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει των συνθηκών ΕΚ/Ευρατόμ των οποίων η δημοσίευση δεν είναι υποχρεωτική*

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Επιτροπή

2007/51/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής, της 18ης Φεβρουαρίου 2004, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 27/2001 (ex NN 2/2001) για την εκτέλεση του προγράμματος ελέγχου της ρύπανσης γεωργικής προέλευσης (PMPOA) κατά την περίοδο 1994-2000 από την Γαλλία** *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2004) 415]* 1

2007/52/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής, της 19ης Μαΐου 2004, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που σχεδιάζει να εφαρμόσει η Ιταλία υπέρ των πτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων — Πρόγραμμα A.I.M.A. πτηνοτροφικός τομέας C 59/2001 (ex N 97/1999)** *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2004) 1802]* 14

2007/53/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής, της 24ης Μαΐου 2004, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 82 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 54 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ κατά της Microsoft Corporation (Υπόθεση COMP/C-3/37.792 — Microsoft)** *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2004) 900]* [1] 23

2007/54/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής, της 2ας Ιουνίου 2004, σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις που προβλέπονται από την Ιταλία, Περιφέρεια Σικελίας, υπέρ της προώθησης και της διαφήμισης γεωργικών προϊόντων** *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2004) 1923]* [1] 29

2007/55/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής, της 9ης Νοεμβρίου 2005, σχετικά με το καθεστώς ενίσχυσης που σχεδιάζει να εφαρμόσει η Γαλλία υπέρ των παραγωγών και εμπόρων των οίνων λικέρ: Pineau des Charentes, Floc de Gascogne, Pommeau de Normandie και Macvin du Jura** *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2005) 4189]* 37

2007/56/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής, της 16ης Μαΐου 2006, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 26/2004 (ex NN 38/2004) την οποία η Γερμανία εφάρμοσε υπέρ της Schneider Technologies AG** *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2006)1857]* [1] 49

Τιμή: 38 EUR

[1] Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

(συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

EL

Οι πράξεις οι τίτλοι των οποίων έχουν τυπωθεί με ημίμαυρα στοιχεία αποτελούν πράξεις τρεχούσης διαχειρίσεως που έχουν θεσπισθεί στο πλαίσιο της γεωργικής πολιτικής και είναι γενικά περιορισμένης χρονικής ισχύος.

Οι τίτλοι όλων των υπολοίπων πράξεων έχουν τυπωθεί με μαύρα στοιχεία και επισημαίνονται με αστερίσκο.

Περιεχόμενα *(συνέχεια)*

2007/57/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2006, όσον αφορά την κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Γερμανία για την αγορά εταιρικών μεριδίων σε συνεταιρισμούς οινοπαραγωγών** *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2006) 2070]* 56

2007/58/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής, της 28ης Αυγούστου 2006, σχετικά με τη σύναψη συμφωνίας συνεργασίας μεταξύ της κυβέρνησης της Ιαπωνίας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας στον τομέα των ειρηνικών εφαρμογών της πυρηνικής ενέργειας** 64

Συμφωνία συνεργασίας μεταξύ της κυβέρνησης της Ιαπωνίας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας στον τομέα των ειρηνικών εφαρμογών της πυρηνικής ενέργειας 65

2007/59/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής, της 26ης Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με την κρατική ενίσχυση που χορήγησαν οι Κάτω Χώρες στην εταιρεία Holland Malt BV** *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2006) 4196]* 76

2007/60/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής, της 26ης Οκτωβρίου 2006, για την ίδρυση του εκτελεστικού οργανισμού του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 58/2003 του Συμβουλίου** 88

2007/61/ΕΚ:

★ **Απόφαση αριθ. 1/2006 της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής που έχει θεσπιστεί με τη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τις συναλλαγές γεωργικών προϊόντων, της 1ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με την τροποποίηση των προσαρτημάτων 1, 2, 3, 4, 5, 6 και 10 του παραρτήματος 11 της συμφωνίας** 91

2007/62/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής, της 8ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με εθνικές διατάξεις που κοινοποίησε η Δανία για ορισμένα βιομηχανικά αέρια του θερμοκηπίου** *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2006) 5934]* 130

2007/63/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής αριθ. 2/2006, της 13ης Δεκεμβρίου 2006, που συστάθηκε στο πλαίσιο της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για την αμοιβαία αναγνώριση, όσον αφορά την προσθήκη φορέων εκτίμησης της συμμόρφωσης στο σχετικό κατάλογο του τομεακού κεφαλαίου για ατομικό εξοπλισμό προστασίας** 135

2007/64/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 2006, περί καθορισμού αναθεωρημένων οικολογικών κριτηρίων και των σχετικών απαιτήσεων αξιολόγησης και εξακρίβωσης για την απονομή κοινοτικού οικολογικού σήματος σε καλλιεργητικά μέσα** *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2006) 6962]* ([1]) 137

2007/65/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση τυποποιημένων μέτρων ασφαλείας και διαβαθμίσεων ασφαλείας της Επιτροπής, και την τροποποίηση του εσωτερικού της κανονισμού όσον αφορά τις επιχειρησιακές διαδικασίες διαχείρισης των καταστάσεων κρίσεως** 144

2007/66/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την οργάνωση προσωρινού πειράματος όσον αφορά την αύξηση του μέγιστου βάρους των παρτίδων σπόρων προς σπορά κτηνοτροφικών φυτών σύμφωνα με την οδηγία 66/401/ΕΟΚ του Συμβουλίου** *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2006) 6572]* ([1]) 161

2007/67/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, που επιτρέπει στα κράτη μέλη να παρατείνουν τη διάρκεια των προσωρινών εγκρίσεων οι οποίες έχουν χορηγηθεί για τη νέα δραστική ουσία tritosulfuron** *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2006) 6573]* ([1]) 164

2007/68/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με αίτημα της Δημοκρατίας της Λεττονίας για την εφαρμογή μειωμένου συντελεστή ΦΠΑ στην παροχή τηλεθέρμανσης, φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας στα νοικοκυριά** *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2006) 6592]* 165

EL

([1]) Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

Περιεχόμενα *(συνέχεια)*

2007/69/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, με την οποία επιτρέπεται στη Ρουμανία να αναβάλει την εφαρμογή ορισμένων διατάξεων της οδηγίας 2002/53/ΕΚ του Συμβουλίου όσον αφορά την εμπορία σπόρων προς σπορά ορισμένων ποικιλιών καλλιεργούμενων φυτικών ειδών** *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2006) 6568]* ([1]) 167

2007/70/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με την παράταση της προθεσμίας για τη διάθεση στην αγορά βιοκτόνων τα οποία περιέχουν ορισμένες δραστικές ουσίες που δεν έχουν εξεταστεί στο πλαίσιο του δεκαετούς προγράμματος εργασίας που αναφέρεται στο άρθρο 16 παράγραφος 2 της οδηγίας 98/8/ΕΚ** *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2006) 6707]* 174

2007/71/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τη συγκρότηση επιστημονικής ομάδας εμπειρογνωμόνων για τις ονομασίες προέλευσης, τις γεωγραφικές ενδείξεις και τα εγγυημένα παραδοσιακά ιδιότυπα προϊόντα** 177

2007/72/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με την παράταση ορισμένων αποφάσεων για κρατικές ενισχύσεις** *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2006) 6927]* ([1]) 180

2007/73/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για το διορισμό μελών της ομάδας εξέτασης γνωμών επί των λογιστικών προτύπων που δημιουργήθηκε με την απόφαση 2006/505/ΕΚ της Επιτροπής, της 14ης Ιουλίου 2006, για τη σύσταση ομάδας εξέτασης γνωμών επί των λογιστικών προτύπων προκειμένου να συμβουλεύει την Επιτροπή σχετικά με την αντικειμενικότητα και την ουδετερότητα των γνωμών της συμβουλευτικής επιτροπής για τη χρηματοοικονομική πληροφόρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EFRAG)** 181

2007/74/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 2006, περί καθορισμού εναρμονισμένων τιμών αναφοράς απόδοσης για τη χωριστή παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας και θερμότητας κατ' εφαρμογή της οδηγίας 2004/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και του Κοινοβουλίου** *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2006) 6817]* ([1]) 183

2007/75/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τη σύσταση ομάδας εμπειρογνωμόνων για τις τιμές μεταβίβασης** 189

2007/76/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 2006, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2004, σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών όσον αφορά την αμοιβαία συνδρομή** *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2006) 6903]* ([1]) 192

2007/77/ΕΚ:

★ **Απόφαση αριθ. 35/2006, της 22ας Δεκεμβρίου 2006, της μεικτής επιτροπής που συστάθηκε στο πλαίσιο της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής για την αμοιβαία αναγνώριση, όσον αφορά την προσθήκη φορέων διαπίστωσης της συμμόρφωσης στο σχετικό κατάλογο του τομεακού παραρτήματος για τον τηλεπικοινωνιακό εξοπλισμό** 198

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Επιτροπή

2007/78/ΕΚ:

★ **Σύσταση της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με ασφαλή και αποτελεσματικά συστήματα πληροφοριών και επικοινωνιών επί οχημάτων: επικαιροποίηση της ευρωπαϊκής δήλωσης αρχών για τη διεπαφή ανθρώπου-μηχανής** 200

Διορθωτικά

★ **Διορθωτικό στην απόφαση αριθ. 1/2006 (2006/919/ΕΚ) της Μεικτής Επιτροπής ΕΚ-ΕΖΕΣ «Απλοποίηση των διατυπώσεων», της 25ης Οκτωβρίου 2006, για την τροποποίηση της σύμβασης σχετικά με την απλοποίηση των διατυπώσεων κατά τις εμπορικές συναλλαγές (ΕΕ L 357 της 15.12.2006)** 242

EL

([1]) Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

II

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει των συνθηκών ΕΚ/Ευρατόμ των οποίων η δημοσίευση δεν είναι υποχρεωτική)

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 18ης Φεβρουαρίου 2004

σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 27/2001 (ex NN 2/2001) για την εκτέλεση του προγράμματος ελέγχου της ρύπανσης γεωργικής προέλευσης (ΡΜΡΟΑ) κατά την περίοδο 1994-2000 από την Γαλλία

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2004) 415]

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(2007/51/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,
Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο,

αφού κάλεσε τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο ([1]) και έχοντας υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Με βάση πληροφορίες που περιήλθαν στις υπηρεσίες της Επιτροπής σχετικά με την ύπαρξη, στη Γαλλία, ενός προγράμματος ελέγχου της ρύπανσης γεωργικής προέλευσης (στο εξής καλούμενου «ΡΜΡΟΑ» ή «προγράμματος»), η Επιτροπή απηύθυνε επιστολή στις γαλλικές αρχές, στις 24 Φεβρουαρίου 2000, για να ζητήσει διευκρινήσεις ως προς την εφαρμογή του εν λόγω προγράμματος από το 1994. Με επιστολή της 31ης Μαΐου 2000, η Γαλλία έστειλε ορισμένες πληροφορίες, εκ των οποίων ορισμένες επιβεβαιώνουν την ύπαρξη του ΡΜΡΟΑ από το 1994. Η Επιτροπή ζήτησε συμπληρωματικές πληροφορίες με επιστολή της 11ης Ιουλίου 2000. Οι γαλλικές αρχές απήντησαν με επιστολή της 26ης Δεκεμβρίου 2000.

(2) Οι γαλλικές αρχές είχαν κοινοποιήσει στις 13 Φεβρουαρίου 1991 μια κρατική ενίσχυση υπέρ του περιβάλλοντος των χοιροτροφικών εκμεταλλεύσεων που αφορούσε ενισχύσεις για μεμονωμένες επενδύσεις. Η Επιτροπή ενέκρινε την ενίσχυση με επιστολή της 11ης Δεκεμβρίου 1991 ([2]). Επιπλέον, οι γαλλικές αρχές κοινοποίησαν, στις 20 Απριλίου 1993, στο πλαίσιο ενός συγχρηματοδοτούμενου διαρθρωτικού προγράμματος και σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 29 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91 του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 1991 για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των γεωργικών διαρθρώσεων ([3]), τις εγκυκλίους DEPSE/SDEE αριθ. 93-7005 της 2ας Μαρτίου 1993 και DEPSE/SDEE αριθ. 7027 της 5ης Νοεμβρίου 1992, σχετικά με τις ενισχύσεις για επενδύσεις στον τομέα του βοείου κρέατος. Η Επιτροπή, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91, εξέδωσε απόφαση στις 29 Ιουλίου 1993, με την οποία ενέκρινε τη χρηματοδοτική συμμετοχή της Κοινότητας στην εν λόγω κοινή δράση ([4]). Εντούτοις, η εθνική ενίσχυση δεν κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή κατά την έννοια του άρθρου 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης ([5]). Σύμφωνα με τις γαλλικές αρχές, οι διατάξεις αυτές, προγενέστερες της έναρξης ισχύος του ΡΜΡΟΑ, ενσωματώθηκαν σε αυτό με την εγκύκλιο DEPSE αριθ. 7016 της 22ας Απριλίου 1994. Συνιστούν επομένως το σκέλος για τη βοοτροφία και τη χοιροτροφία του ΡΜΡΟΑ.

([1]) ΕΕ C 179 της 23.6.2001, σ. 18.

([2]) Κρατική ενίσχυση αριθ. N 136/91.

([3]) ΕΕ L 218 της 6.8.1991, σ. 1.

([4]) C(93) 1988.

([5]) Βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 15ης Σεπτεμβρίου 1998, συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-126/96 και C-127/96, Breda Fucine Meridionali SpA και λοιποί κατά Επιτροπής, Συλλογή, σ. II-3437. Το Πρωτοδικείο δέχθηκε το επιχείρημα της Επιτροπής, σύμφωνα με το οποίο μια ανακοίνωση κράτους μέλους δεν μπορεί να γίνει δεκτή ως έγκυρη κοινοποίηση στο βαθμό που δεν αναφέρεται ρητώς στο άρθρο 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης και δεν υποβλήθηκε στη Γενική Γραμματεία. Ως εκ τούτου, η ενίσχυση πρέπει να θεωρηθεί μη κοινοποιηθείσα.

Ούτε η εν λόγω εγκύκλιος έχει κοινοποιηθεί στην Επιτροπή κατά την έννοια του άρθρου 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης.

(3) Οι γαλλικές αρχές κοινοποίησαν, με επιστολή της 13ης Ιουνίου 1994, μια κρατική ενίσχυση για επενδύσεις με σκοπό την προστασία του περιβάλλοντος στην πτηνοτροφία. Το καθεστώς αυτό, το οποίο ενσωματώθηκε στη συνέχεια στο ΡΜΡΟΑ, του οποίου συνιστά το σκέλος της πτηνοτροφίας, εγκρίθηκε από την Επιτροπή με επιστολή της 26ης Απριλίου 1995 ([6]).

(4) Οι γαλλικές αρχές δεν κοινοποίησαν, κατά την έννοια του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης, τη συμφωνία της 8ης Οκτωβρίου 1993 με την οποία δημιουργήθηκε το πρόγραμμα ούτε οποιοδήποτε άλλο έγγραφο που να αναφέρει λεπτομερώς τα χαρακτηριστικά του ΡΜΡΟΑ τα σχετικά ιδίως με την κλείδα χρηματοδότησης του προγράμματος ([7]). Η Επιτροπή δεν ενημερώθηκε, ιδίως, για τη συμμετοχή των οργανισμών υδάτινων πόρων στη χρηματοδότηση του εν λόγω προγράμματος.

(5) Επίσης, σε ό,τι αφορά τον τομέα της βοοτροφίας, οι γαλλικές αρχές δεν κοινοποίησαν στην Επιτροπή τις προβλεπόμενες ενισχύσεις για επενδύσεις.

(6) Καμία κοινοποίηση σχετική με τους νέους γεωργούς δεν υποβλήθηκε στην Επιτροπή.

(7) Με επιστολή της 11ης Απριλίου 2001, η Επιτροπή ενημέρωσε τη Γαλλία για την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης κατά του ΡΜΡΟΑ. Η παρούσα απόφαση αφορά μόνο την εφαρμογή του ΡΜΡΟΑ στη διάρκεια της περιόδου 1994—2000.

(8) Η απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ([8]). Η Επιτροπή κάλεσε τα άλλα κράτη μέλη και τους ενδιαφερομένους τρίτους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με τις επίμαχες ενισχύσεις. Η Επιτροπή δεν έλαβε παρατηρήσεις εκ μέρους τρίτων. Οι γαλλικές αρχές έστειλαν τα σχόλιά τους με επιστολή της 21ης Ιουνίου 2001.

(9) Η ανανέωση του ΡΜΡΟΑ από το έτος 2001 εγκρίθηκε από την Επιτροπή με επιστολή της 30ής Οκτωβρίου 2001 ([9]).

II. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

1. Ο μηχανισμός ενίσχυσης

(10) Το ΡΜΡΟΑ είναι το αποτέλεσμα συμφωνίας που συνήφθη μεταξύ του γαλλικού κράτους και των γαλλικών γεωργικών επαγγελματικών οργανώσεων στις 8 Οκτωβρίου 1993. Άρχισε να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1994. Το πρόγραμμα σκοπό έχει να δώσει τη δυνατότητα στους γεωργούς να προσαρμόσουν τον εξοπλισμό τους και τις πρακτικές τους με στόχο τη βελτίωση της προστασίας του περιβάλλοντος και ειδικότερα της προστασίας των υδάτων. Οι τύποι ρύπανσης που έχουν εντοπισθεί και οι οποίοι αποτελούν αντικείμενο του προγράμματος είναι η ρύπανση των υδάτων από φυτοϋγειονομικά προϊόντα και από λιπάσματα ανόργανης και οργανικής προέλευσης.

(11) Το ΡΜΡΟΑ αποβλέπει ειδικότερα στην τήρηση της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991 για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορρύπανση γεωργικής προέλευσης ([10]) (εφεξής «η οδηγία για τη νιτρορρύπανση»), καθώς και των εθνικών διατάξεων για τη θέσπιση ενός κώδικα ορθών γεωργικών πρακτικών. Αφορά το σύνολο των τρόπων παραγωγής: κτηνοτροφία και καλλιέργειες.

(12) Για την τήρηση των ως άνω διατάξεων και για την πρόληψη της ρύπανσης των υδάτινων πόρων από τα περιττώματα των ζώων, κρίθηκε αναγκαία η υλοποίηση εργασιών για τη βελτίωση των κτιρίων της κτηνοτροφίας και για τη βελτίωση της διαχείρισης των λυμάτων. Το κόστος των εργασιών που έπρεπε να εκτελεστούν μόνο για τα κτίρια εκτιμήθηκε την εποχή εκείνη, ενδεικτικά, σε περίπου 1 δισεκατομμύριο ευρώ, με χρονοδιάγραμμα που έφθανε μέχρι το 2002. Εκπονήθηκε ένα πρόγραμμα επενδύσεων, του οποίου το συνολικό σχέδιο χρηματοδότησης ήταν το εξής: κτηνοτρόφοι, 1/3· κράτος (Υπουργείο Γεωργίας και Αλιείας) και οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης, 1/3 σε ίσα μερίδια· οργανισμοί υδάτινων πόρων ([11]), 1/3. Σε αντάλλαγμα, οι κτηνοτρόφοι που μπορούν να επωφεληθούν από τις ενισχύσεις υπόκεινται στο τέλος ρύπανσης που εισπράττουν οι οργανισμοί υδάτινων πόρων.

([6]) Κρατική ενίσχυση αριθ. N 342/94.

([7]) Βλ. υποσημείωση αριθ. 5.

([8]) Βλ. υποσημείωση αριθ. 1.

([9]) Κρατική ενίσχυση αριθ. N 355/2000.

([10]) ΕΕ L 375 της 31.12.1991, σ. 1.

([11]) Σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαθέτει η Επιτροπή — οι οποίες έχουν εν μέρει αντληθεί από την ιστοσελίδα των οργανισμών υδάτινων πόρων (http://www.eaufrance.tm) — οι οργανισμοί υδάτινων πόρων είναι δημόσια ιδρύματα του κράτους που δημιουργήθηκαν το 1964, τα οποία διαθέτουν νομική προσωπικότητα και οικονομική αυτονομία. Έχουν τεθεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Περιβάλλοντος και του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών και διευθύνονται από διοικητικό συμβούλιο, του οποίου η σύνθεση είναι αντιπροσωπευτική των διαφόρων χρηστών υδάτινων πόρων. Οι οργανισμοί κατανέμονται σε έξι μεγάλες υδρολογικές λεκάνες, οι οποίες καλύπτουν το σύνολο του μητροπολιτικού εθνικού εδάφους: Adour—Garonne, Artois—Picardie, Loire—Bretagne, Rhin—Meuse, Rhône—Méditerrannée—Corse και Seine—Normandie. Διαθέτουν όλοι ταυτόσημη οργάνωση, αποτελούμενη από μια επιτροπή υδρολογικής λεκάνης, ένα οργανισμό υδάτινων πόρων και το διοικητικό συμβούλιο αυτού. Η πολιτική τους ορίζεται από την επιτροπή υδρολογικής λεκάνης και διαρθρώνεται γύρω από τέσσερις μεγάλους άξονες: τη διαχείριση και την εξασφάλιση υδάτινων πόρων· την καταπολέμηση της ρύπανσης· τη διαφύλαξη του υδατικού περιβάλλοντος και την παρακολούθηση της ποιότητας των εσωτερικών και παράκτιων υδάτων.
Μεταξύ 1997 και 2001, οι οργανισμοί υδάτινων πόρων προέβλεψαν παροχή ενισχύσεων για τη χρηματοδότηση εργασιών που αποτιμήθηκαν σε περίπου 16 δισεκατ. ευρώ για τη διαφύλαξη των υδάτινων πόρων και για την καταπολέμηση της ρύπανσης. Προσφέρουν τεχνικές συμβουλές στους αιρετούς άρχοντες, στους βιομηχάνους και στους γεωργούς και τους παρέχουν οικονομική βοήθεια, για να πραγματοποιήσουν τις αναγκαίες εργασίες για την καταπολέμηση της ρύπανσης των υδάτων και για την προστασία των υδάτινων πόρων. Οι χρηματοδοτήσεις των οργανισμών προέρχονται από αναλογικά τέλη εισπραττόμενα από τους ρυπαίνοντες, από τους υδρολήπτες και από τους καταναλωτές ύδατος. Τα τέλη αυτά στη συνέχεια αναδιανέμονται υπό μορφή ενισχύσεων (επιχορηγήσεων και δανείων) στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, στις βιομηχανίες και στη γεωργία (και γενικότερα στους κυρίους των έργων) για την εκτέλεση έργων όπως σταθμοί καθαρισμού, δίκτυα αποχέτευσης, έργα παραγωγής πόσιμου ύδατος, διευθετήσεις κοίτης ποταμών, μελέτες, δίκτυα μέτρησης.

(13) Με σημείωμα της 24ης Φεβρουαρίου 1994 προς τα ενδιαφερόμενα διοικητικά όργανα, τα γαλλικά υπουργεία περιβάλλοντος και γεωργίας διευκρίνισαν τα διαδικαστικά στοιχεία που αποφασίστηκαν από την εθνική επιτροπή παρακολούθησης, η οποία είχε επιφορτιστεί με την υλοποίηση του προγράμματος: χρονοδιάγραμμα, κλείδες χρηματοδότησης, εφαρμογή στους κτηνοτρόφους.

(14) Όσον αφορά τη σχέση του προγράμματος με τις υπαγόμενες εγκαταστάσεις, οι γαλλικές αρχές επεσήμαιναν στο εν λόγω σημείωμα ότι είναι προς το συμφέρον του κτηνοτρόφου, όταν θα έχουν εκτελεστεί οι εργασίες που προβλέπονται από τη σύμβαση ή τις συμβάσεις ελέγχου της ρύπανσης, να είναι σύμφωνες με τις υπουργικές αποφάσεις της 29ης Φεβρουαρίου 1992 σχετικά με τις κτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις, ως προς τις διατάξεις που αφορούν την προστασία των υδάτων.

(15) Η θέση σε εφαρμογή του PMPOA ακολούθησε τομεακή προσέγγιση και πραγματοποιήθηκε μέσω εγκυκλίων, οι οποίες περιείχαν τις λεπτομέρειες για την ενίσχυση, του Υπουργείου Γεωργίας και Αλιείας προς τους διοικητές των περιφερειών και των διαμερισμάτων. Οι γαλλικές αρχές απέστειλαν στην Επιτροπή, κατόπιν αιτήσεως της τελευταίας, αντίγραφο των ακόλουθων εγκυκλίων:

— εγκύκλιος DEPSE/SDEEA αριθ. 7016 της 22ας Απριλίου 1994, «Ενισχύσεις για τη συμμόρφωση των βοοτροφικών και χοιροτροφικών εκμεταλλεύσεων»·

— εγκύκλιος DEPSE/SDEEA αριθ. 7021 της 18ης Απριλίου 1995, «Ενισχύσεις για τη συμμόρφωση των πτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων»·

— εγκύκλιος DEPSE/SDEEA αριθ. 7028 της 19ης Ιουνίου 1995, «Ενισχύσεις για τη συμμόρφωση των κτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων»·

— εγκύκλιος DEPSE/SDEEA αριθ. 7001 της 15ης Ιανουαρίου 1996, «Ενίσχυση για τη συμμόρφωση των κτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων. Περίπτωση των νέων γεωργών που εγκαθίστανται από την 1η Ιανουαρίου 1996».

(16) Δικαιούχοι των ενισχύσεων ήσαν οι κάτοχοι εκμεταλλεύσεων ή οι ιδιοκτήτες γης για γεωργική χρήση, ιδίως στους τομείς της βοοτροφίας, της χοιροτροφίας και της πτηνοτροφίας. Οι επενδύσεις, από την πλευρά τους, αποσκοπούσαν στη διευθέτηση υφισταμένων κτιρίων, ώστε να αυξηθεί η χωρητικότητα αποθήκευσης των ζωικών περιττωμάτων και να βελτιωθεί ο εξοπλισμός αποθήκευσης για την αναβάθμιση στο επίπεδο που απαιτείται από τους κανόνες της οδηγίας για τη νιτρορρύπανση ([12]).

(17) Η χρηματοδότηση συνίστατο σε παρέμβαση του κράτους μέχρι ποσοστού 35 % των δαπανών, υπό μορφή επιχορήγησης κεφαλαίου που κάλυπτε το 30 % των δαπανών, στην οποία μπορεί να προστεθεί το ευεργέτημα δανείου με επιδοτούμενο επιτόκιο, του οποίου το ισοδύναμο επιχορήγησης αντιστοιχεί στο 5 % των δαπανών. Η συμμετοχή των οργανισμών υδάτινων πόρων μέχρις ύψους 1/3 των δαπανών δεν αναφερόταν στις εγκυκλίους που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 15.

(18) Όσον αφορά τους τομείς της βοοτροφίας και της χοιροτροφίας, προβλέπονταν επίσης ενισχύσεις για τους κατόχους εκμεταλλεύσεων που υλοποιούσαν το σχέδιό τους στο πλαίσιο σχεδίου υλικής βελτίωσης (PAM) στις μειονεκτικές περιοχές υπό μορφή κεφαλαιακής ενίσχυσης 30 % και δανείου με ισοδύναμο επιχορήγησης 15 %. Τα ποσοστά αυξάνονται, όταν επιπλέον πρόκειται για νέους γεωργούς (43,75 % σε πεδινή περιοχή και 56,25 % σε μειονεκτική περιοχή). Στον τομέα της πτηνοτροφίας, για τους νέους γεωργούς, προβλέπεται προσαύξηση κατά 5 % μέσω δανείου με επιδοτούμενο επιτόκιο.

(19) Η εγκύκλιος DEPSE/SDEEA αριθ. 7001 της 15ης Ιανουαρίου 1996 τροποποίησε τα ποσοστά ενίσχυσης για τους νέους γεωργούς που εγκαθίστανται από την 1η Ιανουαρίου 1996. Το ποσοστό της επιχορήγησης κεφαλαίου αυξάνεται από 30 % σε 35 % στις μειονεκτικές περιοχές και τις αγροτικές αναπτυξιακές περιοχές προτεραιότητας. Δεν προβλέπεται δάνειο με επιδοτούμενο επιτόκιο. Στις άλλες περιοχές, το ποσοστό της κεφαλαιακής ενίσχυσης αυξάνεται από 30 % σε 32,5 %. Επιτρέπεται η χορήγηση συμπληρωματικού δανείου το οποίο έχει ισοδύναμο επιχορήγησης 2,5 %.

(20) Για να έχουν πρόσβαση στις ενισχύσεις, οι παραγωγοί έπρεπε να υποβάλουν προκαταρκτική μελέτη, η οποία εκπονείτο για λογαριασμό τους από εγκεκριμένους τεχνικούς, μετά την οποία εκπονείτο το σχέδιο επένδυσης του παραγωγού. Η διάγνωση χρησίμευε ως βάση για τη σύμβαση ελέγχου της ρύπανσης (βλ. αιτιολογική σκέψη 21) και επομένως για τον ορισμό της βάσης που ήταν επιλέξιμη από καθένα από τα συμμετέχοντα μέρη για τη δημόσια χρηματοδότηση των έργων. Οι εν λόγω μελέτες αντιπροσώπευαν το 2 % του κόστους των επενδύσεων και ενισχύονταν σε ποσοστό 50 % από το κράτος και σε ποσοστό 50 % από τους οργανισμούς υδάτινων πόρων, με όριο τα 6 000 γαλλικά φράγκα (FRF) εκτός φόρων (ήτοι 914 ευρώ).

(21) Η σύμβαση ελέγχου της ρύπανσης ήταν το στοιχείο που εξασφάλιζε στον κτηνοτρόφο την εφαρμογή του μηχανισμού ενίσχυσης που προβλέπεται στο PMPOA, καθώς και τον συμψηφισμό του ενδεχόμενου τέλους προς τον οργανισμό υδάτινων πόρων. Πρόκειται για μια σύμβαση εμπιστοσύνης, η οποία φέρει κατ' ανάγκη στο φως την ύπαρξη περιβαλλοντικών προβλημάτων σε μια κτηνοτροφική εκμετάλλευση, αλλά σκοπός της οποίας είναι να βοηθήσει στην επίλυσή τους. Υπογράφεται από το σύνολο των εταίρων της χρηματοδότησης, μεταξύ των οποίων και ο κτηνοτρόφος.

2. Τα επιχειρήματα που πρόβαλε η Επιτροπή στο πλαίσιο της κίνησης της διαδικασίας έρευνας

(22) Η Επιτροπή θεώρησε, εν πρώτοις, ότι η συμμετοχή των οργανισμών υδάτινων πόρων στο PMPOA αποτελούσε κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης. Πράγματι, οι οργανισμοί υδάτινων πόρων συμμετείχαν στην χρηματοδότηση των επενδυτικών δαπανών του PMPOA μέχρις ύψους 1/3 αυτών. Η συμμετοχή τους έγινε γνωστή στις υπηρεσίες της Επιτροπής μετά τη δημοσίευση μιας έκθεσης αξιολόγησης σχετικά με τη διαχείριση και τον απολογισμό του PMPOA, η οποία είχε εκπονηθεί από τη γενική επιθεώρηση οικονομικών, τη μόνιμη επιτροπή συντονισμού των επιθεωρήσεων του Υπουργείου Γεωργίας και Αλιείας και το γενικό Συμβούλιο αγρονομίας, υδάτων και δασών ([13]).

([12]) Οι λεπτομέρειες σχετικά με τις επιχορηγούμενες επενδύσεις υπάρχουν στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας.

([13]) Έκθεση που συντάχθηκε στις 26 Ιουλίου 1999 και δημοσιεύθηκε το 2000 στον κόμβο του γαλλικού Υπουργείου Γεωργίας: http://www.agriculture.gouv.fr.

(23) Η Επιτροπή έλαβε υπόψη το γεγονός ότι το άρθρο 2 του γαλλικού διατάγματος αριθ. 66—700 της 14ης Σεπτεμβρίου 1966 σχετικά με τους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς υδρολογικής λεκάνης προβλέπει ότι οι οργανισμοί υδάτινων πόρων είναι δημόσια ιδρύματα του κράτους, τα οποία διαθέτουν νομική προσωπικότητα και οικονομική αυτονομία και επομένως ότι η γαλλική νομοθεσία δεν αφήνει καμία αμφιβολία ως προς το δημόσιο χαρακτήρα των οργανισμών.

(24) Η Επιτροπή συμπέρανε, στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας, ότι, ενόψει των νομοθετικών διατάξεων που έχουν θεσπιστεί στη Γαλλία σχετικά με τους οργανισμούς υδατίνων πόρων και τις μεθόδους λειτουργίας τους, καθώς και ενόψει της νομολογίας του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ([14]), οι οργανισμοί υδατίνων πόρων πρέπει να θεωρηθούν προέκταση του κράτους και ότι η χρηματοδότηση, εκ μέρους των οργανισμών αυτών, επενδύσεων σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις συνιστά επομένως κρατική ενίσχυση ([15]).

(25) Η Επιτροπή θεώρησε ότι τα ποσά που χορηγούνται στους βοοτρόφους, χοιροτρόφους και πτηνοτρόφους, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που προέρχονται από τους οργανισμούς υδατίνων πόρων, παρέχουν στους εν λόγω παραγωγούς ένα πλεονέκτημα από το οποίο άλλοι κλάδοι παραγωγής δεν μπορούσαν να επωφεληθούν. Επρόκειτο επομένως για ενίσχυση χορηγούμενη από τη Γαλλία, η οποία, νοθεύοντας ή απειλώντας να νοθεύσει τον ανταγωνισμό δια της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων και ορισμένων κλάδων παραγωγής, ήταν ικανή να επηρεάσει τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών. Κατά συνέπεια, το μέτρο εμπίπτει στο άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης.

(26) Η Επιτροπή συμπέρανε επίσης ότι οι κρατικές ενισχύσεις που τέθηκαν σε εφαρμογή από τη Γαλλία αποτελούσαν νέες ενισχύσεις μη κοινοποιηθείσες στην Επιτροπή, οι οποίες, ως εκ τούτου, συνιστούσαν ενδεχομένως παράνομες ενισχύσεις κατά την έννοια της συνθήκης. Η Επιτροπή βασιζόταν ιδίως στο άρθρο 1, στοιχείο στ), του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ ([16]), το οποίο ορίζει την παράνομη ενίσχυση ως νέα ενίσχυση η οποία εφαρμόζεται κατά παράβαση του παλαιού άρθρου 93 (νυν άρθρου 88) παράγραφος 3 της συνθήκης. Η έννοια της νέας ενίσχυσης καλύπτει, από την πλευρά της, κάθε ενίσχυση, δηλαδή κάθε καθεστώς ενισχύσεων ή κάθε μεμονωμένη ενίσχυση, η οποία δεν αποτελεί υφιστάμενη ενίσχυση, συμπεριλαμβανομένης οποιασδήποτε τροποποίησης υφισταμένων ενισχύσεων.

(27) Η Επιτροπή υπενθύμισε ότι κάθε καθεστώς ενισχύσεων εγκεκριμένο από την Επιτροπή, στο οποίο επιφέρονται στη συνέχεια σημαντικές μεταβολές — στη συγκεκριμένη περίπτωση σχετικές με τη συμμετοχή ενός δημόσιου οργανισμού στη χρηματοδότηση της ενίσχυσης που έχει κοινοποιηθεί στην Επιτροπή, τροποποιώντας σημαντικά την κλείδα χρηματοδότησης και, ως εκ τούτου, την ένταση της ενίσχυσης — αποτελεί νέα ενίσχυση η οποία πρέπει να κοινοποιηθεί στην Επιτροπή, κατά την έννοια του άρθρου 88 της συνθήκης και να εγκριθεί από αυτή. Η εν λόγω υποχρέωση κοινοποίησης καθιερώνεται με το άρθρο 1, στοιχείο γ), του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999. Κατά τη γνώμη της Επιτροπής, η μεταβολή της έντασης της ενίσχυσης φαινόταν να αποτελεί καθαυτή στοιχείο τροποποιητικό της ουσίας της ενίσχυσης, το οποίο καθιστά υποχρεωτική την κοινοποίηση κατά την έννοια του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης.

(28) Η Επιτροπή στη συνέχεια προχώρησε στην αξιολόγηση των επίμαχων ενισχύσεων, λαμβάνοντας υπόψη το σημείο 23.3 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας ([17]) (στο εξής καλούμενων «οι γεωργικές κατευθυντήριες γραμμές»), σύμφωνα με το οποίο οι παράνομες ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 θα κρίνονται σύμφωνα με τους κανόνες και τις κατευθυντήριες γραμμές που ισχύουν τη στιγμή κατά την οποία χορηγείται η ενίσχυση.

(29) Όσον αφορά τις επιχορηγούμενες επενδύσεις και τη μορφή των ενισχύσεων, η Επιτροπή θεώρησε ότι, ως προς τον τομέα της χοιροτροφίας, η φύση των επενδύσεων είχε πράγματι παραμείνει αναλλοίωτη κατά την ενσωμάτωσή τους στο ΡΜΡΟΑ και ότι οι επενδύσεις αντιστοιχούσαν κατ' ουσία προς εκείνες που είχαν κοινοποιηθεί στην Επιτροπή και είχαν εγκριθεί από αυτή. Όσον αφορά τον τομέα της βοοτροφίας, η Επιτροπή, αν και δεν είχε την εποχή εκείνη εξετάσει την ενίσχυση υπό το πρίσμα των κοινοτικών κανόνων ανταγωνισμού, διαπίστωσε, όταν κίνησε τη διαδικασία, ότι ήταν συμβατή με τους κανόνες αυτούς. Σε ό,τι αφορά τον τομέα της πτηνοτροφίας, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι στο ΡΜΡΟΑ είχαν επαναληφθεί επακριβώς οι διατάξεις που είχε εγκρίνει προηγουμένως. Τέλος, σε ό,τι αφορά το καθεστώς υπέρ των νέων γεωργών που εγκαθίστανται από την 1η Ιανουαρίου 1996, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι το καθεστώς δεν επέφερε μεταβολές του καθεστώτος στο μέρος του που αφορούσε τις επιλέξιμες επενδύσεις, αλλά περιοριζόταν σε τροποποίηση της μορφής της ενίσχυσης κατά το τμήμα της που χρηματοδοτείτο από το κράτος.

(30) Έτσι, η Επιτροπή συμπέρανε ότι, όσον αφορά τη φύση των επενδύσεων και τις μορφές ενίσχυσης που προέβλεπαν οι γαλλικές αρχές, οι ενισχύσεις αν και είχαν παράνομο χαρακτήρα, τέθηκαν σε εφαρμογή σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες ανταγωνισμού που εφαρμόζονταν την εποχή εκείνη. Η Επιτροπή επομένως δεν αμφισβήτησε αυτή την πλευρά της εφαρμογής της ενίσχυσης.

(31) Όσον αφορά την κλείδα χρηματοδότησης των ενισχύσεων, η Επιτροπή υπενθύμισε ότι, σύμφωνα με το κανονιστικό πλαίσιο που εφαρμοζόταν τη στιγμή της έναρξης ισχύος του προγράμματος, το ανώτατο όριο για τις επενδυτικές ενισχύσεις υπέρ της προστασίας του περιβάλλοντος ήταν 35 % των δαπανών (45 % στις μειονεκτικές περιοχές). Πράγματι, το άρθρο 12 παράγραφος 5, πέμπτη περίπτωση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91, το οποίο προέβλεπε εξέταση των εθνικών ενισχύσεων με βάση τα παλαιά άρθρα 92 και 93 (νυν 87 και 88) της συνθήκης και το άρθρο 6 του εν λόγω

([14]) Βλ. ιδίως: απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 1996, Compagnie nationale Air France κατά Επιτροπής, υπόθεση T-358/94, Συλλογή, σ. II-2109· απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Μαρτίου 1977, υπόθεση 78/76, Steinike & Weinlig κατά ΟΔΓ, Συλλογή, σ. 595· απόφαση του Δικαστηρίου της 31ης Ιανουαρίου 2001, συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-197/97 και T-198/97, Weyl Beef Products BV και λοιποί κατά Επιτροπής, Συλλογή, σ. II-303· απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Ιανουαρίου 1985, υπόθεση 290/83, Επιτροπή κατά Γαλλίας, Συλλογή, σ. 439· ανακοίνωση της Επιτροπής, της 26ης Μαρτίου 1997 σχετικά με τους περιβαλλοντικούς φόρους και επιβαρύνσεις στην ενιαία αγορά [COM (97) 9 τελικό].

([15]) Βλ. εξαντλητική επιχειρηματολογία της Επιτροπής σχετικά με το δημόσιο χαρακτήρα των οργανισμών υδατίνων πόρων στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας.

([16]) ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1.

([17]) ΕΕ C 28 της 1.2.2000, σ. 2 και διορθωτικό, ΕΕ C 232 της 12.8.2000, σ. 17.

κανονισμού, επέτρεπε τις ενισχύσεις για επενδύσεις που απέβλεπαν στην προστασία του περιβάλλοντος, εφόσον αυτές δεν επέφεραν αύξηση της παραγωγής. Στην απόφασή της σχετικά με την κρατική ενίσχυση αριθ. N 136/91, η Επιτροπή έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η πρακτική της ήταν να θεωρεί ότι συμβιβάζεται με την κοινή αγορά γι' αυτό το είδος ενισχύσεων ποσοστό 35 % των επιλέξιμων δαπανών (45 % στις μειονεκτικές περιοχές κατά την έννοια της οδηγίας 75/268/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Απριλίου 1975 περί της ορεινής γεωργίας και της γεωργίας σε ορισμένες μειονεκτικές περιοχές ([18]). Αυτά τα ποσοστά ενίσχυσης επιβεβαιώθηκαν στο σημείο 3.2.3 του κοινοτικού πλαισίου κρατικών ενισχύσεων για την προστασία του περιβάλλοντος ([19]), λίγο μετά την έναρξη ισχύος του προγράμματος.

(32) Η ύπαρξη και η φύση αυτών των ανωτάτων ορίων είχαν εξάλλου αποσαφηνιστεί από τις γαλλικές αρχές στις τομεακές εγκυκλίους εφαρμογής του PMPOA που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 15. Πράγματι, αναγράφεται σε αυτές ότι «η Ευρωπαϊκή Ένωση επέτρεψε οι δημόσιες ενισχύσεις γι' αυτό τον τύπο επενδύσεων που συνδέονται με τη βελτίωση του περιβάλλοντος να φθάσουν κατά παρέκκλιση το ποσοστό 35 %».

(33) Λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι η κλείδα χρηματοδότησης του προγράμματος προβλέπει συμμετοχή στις δαπάνες των επενδύσεων κατά 1/3 για το κράτος και τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης (σε ίσα μερίδια, δηλαδή 1/6 για κάθε μέρος), 1/3 για τους οργανισμούς υδάτινων πόρων και 1/3 για τους κατόχους των εκμεταλλεύσεων και αν ληφθεί υπόψη, ειδικότερα, το γεγονός ότι η συνεισφορά των οργανισμών υδάτινων πόρων συνιστά κρατική ενίσχυση, η Επιτροπή συμπέρανε στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας ότι τα ανώτατα όρια ενίσχυσης που επιτρέπονται γι' αυτό το είδος επενδύσεων δεν φαινόταν να έχουν τηρηθεί. Πράγματι, η συνεισφορά των οργανισμών υδάτινων πόρων στη χρηματοδότηση του PMPOA έχει ως αποτέλεσμα να ανέλθει το ποσοστό της δημόσιας χρηματοδότησης στα 2/3 του κόστους των επενδύσεων, δηλαδή σε περίπου 66,6 % των δαπανών. Αυτό αντιπροσωπεύει, κατά την Επιτροπή, υπέρβαση του επιτρεπόμενου ποσοστού κατά περίπου 31,6 % (21,6 % στις μειονεκτικές περιοχές) των δαπανών. Η ίδια υπέρβαση υπάρχει όσον αφορά το καθεστώς υπέρ των νέων γεωργών που εγκαθίστανται από την 1η Ιανουαρίου 1996, δεδομένου ότι οι τροποποιήσεις που επήλθαν στο καθεστώς αφορούν απλώς τη μορφή της ενίσχυσης κατά το μέρος που χρηματοδοτείται από το κράτος και δεν οδηγούν επομένως σε συνολική αύξηση του ποσοστού παρέμβασης υπέρ αυτών.

(34) Η Επιτροπή θεώρησε επίσης ότι, από την 1η Ιανουαρίου 2000, ημερομηνία εφαρμογής των γεωργικών κατευθυντήριων γραμμών, η Επιτροπή επιτρέπει πάντως, βάσει του σημείου 4.1.1.2 των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών, ποσοστά ενίσχυσης γι' αυτό το είδος επενδύσεων 40 % των δαπανών (50 % για τις μειονεκτικές περιοχές). Για τους νέους γεωργούς, το ποσοστό που γίνεται δεκτό είναι 45 % (55 % σε μειονεκτική περιοχή). Αυτό σημαίνει ότι, κατ' εφαρμογή αυτών των ευνοϊκότερων όρων, για τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν το 2000, η υπέρβαση των ποσοστών ενίσχυσης είναι μόνο 26,6 % (16,6 % στις μειονεκτικές περιοχές) και, για τους νέους γεωργούς 21,6 % (11,6 % στις μειονεκτικές περιοχές), ως προς τις επενδύσεις που υλοποιούνται από την 1η Ιανουαρίου 2000 και πληρούν όλες τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στις γεωργικές κατευθυντήριες γραμμές.

(35) Επειδή οι ενισχύσεις που επέτρεπε η Επιτροπή για επενδύσεις βασίζονταν σε επιτρεπόμενο ποσοστό δημόσιας χρηματοδότησης κατ' ανώτατο όριο 35 % των δαπανών των εν λόγω επενδύσεων (45 % στις μειονεκτικές περιοχές), ή και 40 % έως 55 %, ανάλογα με την περίπτωση, από 1ης Ιανουαρίου 2000, η Επιτροπή υποχρεώθηκε να διαπιστώσει, στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας έρευνας, ότι το ύψος των ενισχύσεων που χορηγούνται κατ' εφαρμογή του PMPOA ενδεχομένως δεν αντιστοιχούσε στο ποσοστό ενίσχυσης που επέτρεπε η Επιτροπή και ότι, ως εκ τούτου, κάθε δημόσια χρηματοδότηση χορηγούμενη πέραν των επιτρεπόμενων ανωτάτων ορίων συνιστούσε κρατική ενίσχυση που δεν συμβιβάζεται με τη συνθήκη.

(36) Η Επιτροπή, αφού εξέτασε τις πληροφορίες που υποβλήθηκαν από τις γαλλικές αρχές, είχε αμφιβολίες ως προς το εάν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά η ενίσχυση για τις επενδύσεις που χρηματοδοτήθηκαν στο πλαίσιο του PMPOA κατά την περίοδο 1994-2000, ιδίως όσον αφορά τα ποσά ενίσχυσης που ενδεχομένως χορηγούνταν καθ' υπέρβαση των επιτρεπόμενων ποσοστών 35 % ή και 45 %. Για το λόγο αυτό, η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης.

(37) Η Επιτροπή συμπέρανε επίσης ότι το ποσοστό ενίσχυσης που χρησιμοποιούσαν οι γαλλικές αρχές για την εκτέλεση των διαγνώσεων στις εκμεταλλεύσεις ήταν σύμφωνο προς τους εφαρμοστέους κανόνες ανταγωνισμού.

III. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΥΠΟΒΛΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

(38) Με επιστολή της 21ης Ιουνίου 2001, οι γαλλικές αρχές υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με την απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης κατά της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης.

(39) Οι γαλλικές αρχές έλαβαν υπό σημείωση τη νομική ανάλυση της Επιτροπής ως προς τον δημόσιο χαρακτήρα των ενισχύσεων των οργανισμών υδάτινων πόρων. Σύμφωνα με τις αρχές αυτές, η γαλλική κυβέρνηση σκοπεύει να αναθεωρήσει το νόμο αριθ. 64/1245 της 16ης Δεκεμβρίου 1964 σχετικά με το καθεστώς και την κατανομή των υδάτων και την καταπολέμηση της ρύπανσης αυτών, ο οποίος ορίζει ειδικότερα τις θεμελιώδεις αρχές λειτουργίας των οργανισμών υδάτινων πόρων, με σκοπό ιδίως να υποβάλλονται στο μέλλον προς ψήφιση στο Κοινοβούλιο, ο τρόπος υπολογισμού των τελών και οι κατευθύνσεις των προγραμμάτων χρηματοδοτικής παρέμβασης των εν λόγω οργανισμών.

(40) Οι γαλλικές αρχές θεωρούν ωστόσο ότι θα μπορούσαν να έχουν χρησιμοποιηθεί, για την υπέρβαση των ποσοστών 35 % και 45 %, οι διατάξεις του άρθρου 12 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91, και στη συνέχεια του άρθρου 12 παράγραφος 3, στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 950/97 του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1997 για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των γεωργικών διαρθρώσεων ([20]). Οι διατάξεις αυτές επιτρέπουν, κατά τις γαλλικές αρχές, να μην εφαρμόζονται οι απαγορεύσεις ενισχύσεων και οι περιορισμοί ως προς την υπέρβαση των εν λόγω ποσοστών σε ορισμένες επενδύσεις, μεταξύ των οποίων εκείνες που αποσκοπούν στην προστασία του περιβάλλοντος.

([18]) ΕΕ L 128 της 19.5.1975, σ. 1.
([19]) ΕΕ C 72 της 10.3.1994, σ. 3.
([20]) ΕΕ L 142 της 2.6.1997, σ. 1.

(41) Όσον αφορά την επίδραση στον ανταγωνισμό της συμμετοχής των οργανισμών υδάτινων πόρων στο ΡΜΡΟΑ, οι γαλλικές αρχές θεωρούν ότι οι εν λόγω οργανισμοί δεν ευνοούν αδικαιολόγητα ένα συγκεκριμένο εθνικό τομέα, για τους εξής λόγους. Πρόκειται πράγματι για μη παραγωγικές επενδύσεις, οι οποίες, ακόμη και με υψηλά ποσοστά ενίσχυσης, επιβαρύνουν την οικονομία των γεωργικών εκμεταλλεύσεων και θέτουν τους εν λόγω κτηνοτρόφους σε δυσμενή θέση σε σχέση με εκείνους που δεν υλοποιούν παρόμοιες επενδύσεις. Οι τελευταίοι άλλωστε είναι κατά πολύ περισσότεροι στη Γαλλία. Κατά τη γνώμη των γαλλικών αρχών, η στρέβλωση του ανταγωνισμού επομένως ασκείται γενικά εις βάρος των ενδιαφερόμενων κτηνοτρόφων και όχι προς όφελός τους.

(42) Κατά τις γαλλικές αρχές, εάν μπορούσε να υπάρχει στρέβλωση του ανταγωνισμού σύμφωνα με το άρθρο 87 της συνθήκης, αυτό θα μπορούσε να ισχύει μόνο σε σχέση με κτηνοτρόφους σε άλλα κράτη μέλη, οι οποίοι έχουν εκτελέσει παρόμοιες εργασίες, αλλά με χρηματοδοτικές ενισχύσεις που περιορίζονται στο ανώτατο όριο του 35 % ή 45 % στις μειονεκτικές περιοχές. Κατά τις γαλλικές αρχές, η πραγματική ύπαρξη στρέβλωσης του είδους αυτού δεν μπορεί όντως να εκτιμηθεί παρά μόνον κατά περίπτωση.

(43) Οι γαλλικές αρχές συνεχίζουν το συλλογισμό τους υποστηρίζοντας ότι τα πραγματικά ποσοστά ενισχύσεων που εφαρμόζονται σε παρόμοιες εργασίες διαφέρουν αισθητά μεταξύ των κτηνοτρόφων, λαμβανομένων υπόψη των επακριβών όρων εφαρμογής του προγράμματος. Οι εν λόγω αρχές εξηγούν ότι τα ποσοστά αυτά είναι κατά γενικό κανόνα σαφώς κατώτερα από το 60 %, εάν τα υπολογίσει κανείς λαμβάνοντας την αξία της ενίσχυσης εκφραζόμενη ως ποσοστό του ύψους της επένδυσης, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91 και με το άρθρο 7 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 950/97.

(44) Σύμφωνα με τις γαλλικές αρχές, οι λεπτομέρειες εφαρμογής των ενισχύσεων που χορηγεί το κράτος, οι οποίες έχουν κοινοποιηθεί στην Επιτροπή, ορίζουν το γενικό πλαίσιο εφαρμογής του προγράμματος. Οι οργανισμοί υδάτινων πόρων από την πλευρά τους έχουν υιοθετήσει τον ίδιο κατάλογο επιλέξιμων εργασιών, αλλά τα ανώτατα όρια ενίσχυσης δεν ταυτίζονται πάντοτε. Εξάλλου, προστέθηκαν σε τοπικό επίπεδο τεχνικοί περιορισμοί (σε m^2 καλυμμένων χώρων άσκησης για παράδειγμα), τόσο για τις ενισχύσεις των οργανισμών υδάτινων πόρων όσο και για εκείνες του κράτους ή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, περιορισμοί που μειώνουν συχνά το προς χρηματοδότηση τμήμα των επιλέξιμων εργασιών. Τέλος, για ορισμένους οργανισμούς υδάτινων πόρων, επεβλήθη επίσης συνολικό ανώτατο όριο για τη βάση της ενίσχυσης ανά «unité gros bétail azote — UGBN» (άζωτο μονάδας μεγάλου ζώου).

(45) Έτσι, λόγω αυτών των διάφορων ανώτατων ορίων, το πραγματικό χορηγούμενο ποσοστό ενίσχυσης, συσχετιζόμενο με τη δαπάνη του κτηνοτρόφου για τις επιλέξιμες εργασίες, είναι, κατά τις γαλλικές αρχές, πάντοτε στην πράξη κατώτερο από τα μέγιστα ποσοστά που επιτρέπει το πρόγραμμα.

(46) Οι γαλλικές αρχές εξήγησαν ότι, επ' ευκαιρία των αναγκαίων εργασιών για τη βελτίωση της περιβαλλοντικής αποτελεσματικότητας, ορισμένοι κτηνοτρόφοι υλοποιούν εργασίες εκσυγχρονισμού. Οι εργασίες αυτές δεν είναι επιλέξιμες και δεν τυγχάνουν επομένως ενίσχυσης στο πλαίσιο του ΡΜΡΟΑ.

(47) Στην βοοτροφία, η οποία αντιπροσωπεύει το 80 % του αριθμού των εκμεταλλεύσεων που μπορούν να υπαχθούν στο ΡΜΡΟΑ, το πραγματικό μέσο ποσοστό ενίσχυσης είναι μάλλον χαμηλό και κυμαίνεται ως επί το πλείστον μεταξύ 35 % και 50 %, με μεγάλες διακυμάνσεις εξάλλου ανάλογα με τα συστήματα παραγωγής. Αυτό εξηγείται από τη μεγάλη ποικιλία τύπων περιττωμάτων, υγρών, στερεών και συχνότατα μεικτών, και άρα τύπων αποθήκευσης τόσο ως προς τη φύση τους (κοπροσωροί, δεξαμενές υγρής κόπρου) όσο και ως προς τη χωρητικότητά τους και από το γεγονός ότι οι επενδύσεις αυτές σε αποθηκευτικούς χώρους, καθώς και το εμβαδόν των χώρων από σκυρόδεμα και η κάλυψη των χώρων άσκησης υπόκεινται σε τεχνικούς περιορισμούς ή σε ιδιαίτερα χαμηλά χρηματοδοτικά ανώτατα όρια.

(48) Στις εκτροφές χοίρων και πουλερικών σε κλειστό χώρο, η υφιστάμενη χωρητικότητα αποθήκευσης λυμάτων είναι τις περισσότερες φορές επαρκής, λαμβανομένων υπόψη των περιόδων απαγόρευσης της λίπανσης. Οι εργασίες συνίστανται τότε στην αποκατάσταση της στεγανότητας των χώρων αποθήκευσης ή των υφισταμένων χώρων από σκυρόδεμα ή στην εγκατάσταση συστημάτων τροφοδοσίας δύο φάσεων, που μειώνουν τη ρύπανση στην πηγή στις χοιροτροφικές εκμεταλλεύσεις ή και βελτιώνουν τη διαχείριση των περιττωμάτων στα πτηνοτροφεία. Το πραγματικό ποσοστό ενίσχυσης μπορεί τότε να φθάσει μέχρι 60 % του ποσού των επιλέξιμων εργασιών, όπως απεικονίζει ο πίνακας 1. Συχνότατα πάντως, το ποσό των εργασιών είναι σαφώς χαμηλότερο από ό,τι για τα βοοειδή.

(49) Σύμφωνα με τις γαλλικές αρχές, μια μελέτη που καλύπτει 20 000 φακέλους στην υδρολογική λεκάνη του οργανισμού υδάτινων πόρων Loire-Bretagne αποδεικνύει ότι το μέσο ποσοστό ενίσχυσης είναι 40 %.

(50) Πράγματι, ένα μέρος των φακέλων αυτών αντιστοιχεί σε νέες κατασκευές που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο του προγράμματος, όταν για διάφορους λόγους κρίθηκε απρόσφορο να γίνουν οι συνιστώμενες εργασίες στα υφιστάμενα κτίρια. Κατά τις γαλλικές αρχές, οι περιπτώσεις αυτές πρέπει να εξετάζονται χωριστά, διότι η ενίσχυση δεν υπάγεται πλέον στις ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος, αλλά στις ενισχύσεις για εκσυγχρονισμό, οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο β), του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91 και στο άρθρο 12 παράγραφος 4 στοιχείο γ), του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 950/97. Το ποσό της ενίσχυσης δεν μπορεί τότε να υπερβεί το 35 % ή το 26,25 % (αντιστοίχως 45 ή 38,75 % στις μειονεκτικές περιοχές) του κόστους των εργασιών, ανάλογα με τη δυνατότητα ή μη του κτηνοτρόφου να διαθέτει σχέδιο υλικής βελτίωσης. Στις περιπτώσεις αυτές, το πραγματικό ποσοστό των ενισχύσεων είναι, στα παραδείγματα του πίνακα 2, πάντοτε πολύ κατώτερο από τα ποσοστά αυτά, όπου η στήλη (α) απεικονίζει ποιο θα ήταν το κόστος υλοποίησης των περιβαλλοντικών εργασιών, εάν είχαν διατηρηθεί τα κτίρια.

(51) Άλλωστε, στην ίδια εκμετάλλευση μπορούν να υλοποιηθούν εργασίες στα υφιστάμενα κτίρια αλλά και νέες κατασκευές.

(52) Τέλος, εάν η σύγκριση γινόταν κατά περίπτωση, σύμφωνα με τις γαλλικές αρχές, θα έπρεπε, αναγκαστικά να αποκλεισθούν από το πεδίο της σύγκρισης βάσει του άρθρου 87 της συνθήκης οι κτηνοτρόφοι που καταβάλλουν ετήσιο τέλος σε οργανισμό υδάτινων πόρων.

Πίνακας 1

Παραδείγματα πραγματικών ποσοστών ενίσχυσης για τη συμμόρφωση με τα πρότυπα στο πλαίσιο του ΡΜΡΟΑ

(ποσά σε FRF) [1]

Τύπος εκτροφής	Αναγκαίες βελτιώσεις	Συνολικό ποσό εργασιών (α)	Ποσό επιλέξιμων εργασιών (β)	Εγκριθέν ποσό: κράτος (γ)	Εγκριθέν ποσό: οργανισμός υδάτινων πόρων (δ)	Συνολική ενίσχυση (ε)	Πραγματικό ποσοστό (ε/β)
Μεικτή εκτροφή: 52 γαλακτοπαραγωγικές, 20 θηλάζουσες και ανανέωση, ήτοι 120 UGBN	Στεγάνωση και κάλυψη χώρου άσκησης. Αύξηση χωρητικότητας κοπροσωρού. Κατασκευή δεξαμενής υγρής κόπρου	334 154	257 372	236 550	236 550	141 930	55,1 %
60 γαλακτοπαραγωγικές αγελάδες και ανανέωση, ήτοι 80 UGBN	Στεγανότητα υφιστάμενης δεξαμενής. Κατασκευή ακάλυπτης δεξαμενής. Στεγάνωση χώρου άσκησης	328 178	328 178	272 038	272 038	163 222	49,7 %
90 γαλακτοπαραγωγικές αγελάδες και ανανέωση, ήτοι 120 UGBN	Δημιουργία κοπροσωρού. Αύξηση χωρητικότητας δεξαμενής. Διαχωρισμός ομβρίων. Σχέδιο διασποράς	1 220 700	671 020	495 800	495 800	252 780	36,7 %
Μεικτή εκτροφή: 450 χοίροι κρεοπαραγωγής, 84 βοοειδή κρεοπαραγωγής και γαλακτοπαραγωγής, ήτοι 115 UGBN	Αύξηση σε 9 μήνες της διάρκειας αποθήκευσης λυμάτων. Κάλυψη χώρου άσκησης. Κρήνη ύδατος χοίρων.	196 380	188 330	177 225	177 225	115 195	57,5 %
147 χοιρομητέρες, 27 κάπροι, 1 840 χοίροι πάχυνσης, ήτοι 223 UGBN	Χωριστικό δίκτυο υδάτων. Κάλυψη αύλειων χώρων	93 180	305 510	16 163	16 163	10 505	34,4 %
210 χοιρομητέρες, 1 318 χοίροι πάχυνσης, ήτοι 167 UGBN	Στεγάνωση κοπροσωρού. Δίκτυο αποχέτευσης. Τροφοδοσία πολλαπλών φάσεων.	100 293	55 375	55 375	55 375	33 225	60 %
242 000όρνιθες αναπαραγωγής, ήτοι 1 128 UGBN	Εγκατάσταση απομάκρυνσης και ξήρανσης περιττωμάτων.	1 575 200	547 700	310 930	310 930	186 558	34,6 %

[1] 1 FRF = 0,15 ευρώ

Πίνακας 2

Παραδείγματα πραγματικών ποσοστών ενίσχυσης στην περίπτωση κατασκευής νέων κτιρίων

(ποσά σε FRF)

Τύπος εκτροφής	Αναγκαίες βελτιώσεις	Εκτιμώμενο κόστος παλαιών κτιρίων (α)	Συνολικό ποσό εργασιών (β)	Εγκριθέν ποσό: κράτος (γ)	Εγκριθέν ποσό: οργανισμός υδάτινων πόρων (δ)	Συνολική ενίσχυση (ε)	Πραγματικό ποσοστό (ε/β)
80 γαλακτοπαραγωγικές και ανανέωση, ήτοι 123 UGBN	Κατασκευή βουστασίου με χρήση στρωμνής για όλα τα ζώα. Τοποθέτηση υδρορροών	380 120	468 502	328 640	90 880	118 592	25,3 %
75 θηλάζουσες και ανανέωση, ήτοι 116 UGBN	Κατασκευή βουστασίου ελεύθερου σταβλισμού. Αύξηση αποθήκευσης υγρής κόπρου και κοπροσωρού.	280 634	741 807	212 436	111 211	97 094	13,1 %
82 θηλάζουσες και ανανέωση, ήτοι 134 UGBN	Κατασκευή βουστασίου ελεύθερου σταβλισμού. Στεγανότητα χώρων από σκυρόδεμα. Αύξηση αποθήκευσης υγρής κόπρου και κοπροσωρού.	605 565	1 197 152	437 153	196 951	190 231	15,9 %
70 θηλάζουσες και ανανέωση, ήτοι 110 UGBN	Κατασκευή βουστασίου ελεύθερου σταβλισμού. Στεγανότητα χώρων από σκυρόδεμα. Κατασκευή τάφρου υγρής κόπρου.	160 940	565 612	88 550	6 000	26 565	4,7 %
34 650όρνιθες ωοτοκίας, ήτοι 214 UGBN	Κατασκευή ορνιθώνων. Χώρος αποθήκευσης περιττωμάτων. Εγκατάσταση ξήρανσης περιττωμάτων.	368 454	2 309 993	368 454	176 454	163 472	7,1 %

IV. ΕΚΤΙΜΗΣΗ

1. Εισαγωγή: το άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης

(53) Σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης, «ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό δια της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές, εκτός αν η [εν λόγω] συνθήκη ορίζει άλλως.»

(54) Τα άρθρα 87 έως 89 της συνθήκης κατέστησαν εφαρμοστέα στον τομέα του χοιρείου κρέατος με το άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2759/75 του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του χοιρείου κρέατος ([21]). Κατέστησαν εφαρμοστέα στον τομέα του βοείου κρέατος με το άρθρο 40 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1254/99 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος ([22]). Πριν από την έκδοση του εν λόγω κανονισμού, εφαρμόζονταν στον ίδιο τομέα δυνάμει του άρθρου 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 805/68 του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1968 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος ([23]). Κατέστησαν εφαρμοστέα στον τομέα του κρέατος πουλερικών με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΟΚ αριθ. 2777/75 του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του κρέατος πουλερικών ([24]).

1.1. *Ύπαρξη επιλεκτικού πλεονεκτήματος που χρηματοδοτείται με κρατικούς πόρους*

(55) Όσον αφορά τη φύση της ενίσχυσης, αυτή πρέπει να καθοριστεί στο επίπεδο των κατόχων γεωργικών εκμεταλλεύσεων που πραγματοποίησαν επενδύσεις στο πλαίσιο του PMPOA. Η Επιτροπή εκτιμά ότι η χρηματοδότηση του PMPOA παρέσχε ένα επιλεκτικό πλεονέκτημα στους γάλλους γεωργούς.

(56) Η Επιτροπή θεωρεί ότι, αντίθετα από όσα υποστηρίζουν οι γαλλικές αρχές στις παρατηρήσεις τους, ο μη παραγωγικός χαρακτήρας των επενδύσεων δεν αναιρεί το πλεονέκτημα της ενίσχυσης με καθαρά οικονομικούς όρους, καθόσον καλύπτει ένα κόστος που κανονικά βαρύνει τον δικαιούχο, θέτοντάς τον έτσι σε πλεονεκτική θέση έναντι των ανταγωνιστών που δεν λαμβάνουν παρόμοια ενίσχυση.

(57) Εξάλλου, ακόμη και αν υποτεθεί ότι αυτές οι μη παραγωγικές επενδύσεις θα μπορούσαν να επιβαρύνουν σε πρώτη φάση την οικονομία των εκμεταλλεύσεων, θέτοντας, κατά τις γαλλικές αρχές, τους ενδιαφερόμενους κτηνοτρόφους σε δυσμενή θέση σε σχέση με εκείνους που δεν πραγματοποιούν παρόμοιες επενδύσεις, αληθεύει πάντως ότι οι επενδύσεις αυτές υπακούουν σε μια συγκεκριμένη νομική υποχρέωση και ότι,

([21]) ΕΕ L 282 της 1.11.1975, σ. 1.
([22]) ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 21.
([23]) ΕΕ L 148 της 28.6.1968, σ. 24.
([24]) ΕΕ L 282 της 1.11.1975, σ. 77.

μακροπρόθεσμα, όλοι οι ενδιαφερόμενοι κάτοχοι εκμετάλλευσης θα πρέπει να πραγματοποιήσουν αυτό το είδος επένδυσης, για να αποφύγουν να ευρεθούν σε κατάσταση παραβίασης της νομοθεσίας.

1.2. *Επηρεασμός των συναλλαγών*

(58) Για να διαπιστωθεί, κατά πόσο η ενίσχυση που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας απόφασης εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης, πρέπει τελικά να κριθεί, εάν είναι ικανή να επηρεάσει τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών.

(59) Το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι, όταν ένα πλεονέκτημα χορηγούμενο από κράτος μέλος επιρρωνύει τη θέση μιας κατηγορίας επιχειρήσεων σε σχέση με άλλες ανταγωνίστριες επιχειρήσεις εντός του ενδοκοινοτικού εμπορίου, οι τελευταίες πρέπει να θεωρούνται θιγόμενες από το πλεονέκτημα αυτό ([25]).

(60) Φαίνεται ότι οι ενισχύσεις που αποτελούν αντικείμενο της παρούσας απόφασης είναι ικανές να επηρεάσουν τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών κατά το μέτρο που ευνοούν την εθνική παραγωγή εις βάρος της παραγωγής των άλλων κρατών. Πράγματι, οι σχετικοί τομείς είναι ιδιαίτερα ανοικτοί στον ανταγωνισμό σε κοινοτικό επίπεδο και, ως εκ τούτου, ιδιαίτερα ευαίσθητοι σε κάθε μέτρο προς όφελος της παραγωγής σε κάποιο κράτος μέλος.

(61) Ο πίνακας 3 παρουσιάζει το επίπεδο των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ της Γαλλίας και των άλλων κρατών μελών για τα σχετικά προϊόντα, κατά το πρώτο έτος από την έναρξη ισχύος του PMPOA.

Πίνακας 3

Γαλλία/ΕΕ 11	Βόειο κρέας	Χοίρειο κρέας	Πουλερικά
Εισαγωγές 1994			
Τόνοι	525 000	463 000	85 000
εκατ. ECU	1 664	860	170
Εξαγωγές 1994			
Τόνοι	796 000	361 000	389 000
εκατ. ECU	2 368	669	863

1.3. *Συμπεράσματα ως προς τον χαρακτήρα ενίσχυσης κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης*

(62) Τα μέτρα που εξετάζονται στην παρούσα απόφαση συνιστούν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια της συνθήκης, διότι παρέχουν στους δικαιούχους ένα οικονομικό πλεονέκτημα, από το οποίο δεν μπορούν να επωφεληθούν άλλοι τομείς. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή συμπεραίνει ότι τα μέτρα αυτά εμπίπτουν στο άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης.

([25]) Απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Σεπτεμβρίου 1980, υπόθεση 730/79, Philip Morris Holland BV κατά Επιτροπής, Συλλογή, σ. 2671, σημείο 11.

2. **Ο παράνομος χαρακτήρας των επίμαχων ενισχύσεων**

(63) Το άρθρο 1, στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 ορίζει την παράνομη ενίσχυση ως νέα ενίσχυση η οποία εφαρμόζεται κατά παράβαση του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης. Η έννοια της νέας ενίσχυσης καλύπτει, σύμφωνα με το άρθρο 1, στοιχείο γ) του εν λόγω κανονισμού, κάθε ενίσχυση, δηλαδή τα καθεστώτα ενισχύσεων και τις ατομικές ενισχύσεις, οι οποίες δεν αποτελούν υφιστάμενη ενίσχυση, καθώς και τις μεταβολές υφιστάμενων ενισχύσεων.

(64) Κάθε καθεστώς ενισχύσεων που έχει εγκριθεί από την Επιτροπή, στο οποίο επιφέρονται στη συνέχεια σημαντικές μεταβολές — στη συγκεκριμένη περίπτωση σχετικές με τη συμμετοχή ενός δημόσιου οργανισμού στη χρηματοδότηση της ενίσχυσης που έχει κοινοποιηθεί στην Επιτροπή, τροποποιώντας σημαντικά την κλείδα χρηματοδότησης και, ως εκ τούτου, την ένταση της ενίσχυσης, συνιστά νέα ενίσχυση, η οποία πρέπει να κοινοποιηθεί στην Επιτροπή κατά την έννοια του άρθρου 88 της συνθήκης και να εγκριθεί από αυτή.

(65) Σύμφωνα με το Δικαστήριο, η υποχρέωση ενημέρωσης της Επιτροπής επί των σχεδίων που αποβλέπουν στη θέσπιση ή την τροποποίηση ενισχύσεων, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 88, παράγραφος 3, πρώτη φράση της συνθήκης, δεν έχει εφαρμογή μόνο στο αρχικό σχέδιο, αλλά επεκτείνεται επίσης και στις τροποποιήσεις που επιφέρονται μεταγενεστέρως σ' αυτό το σχέδιο, εξυπακούεται δε ότι οι πληροφορίες αυτές μπορούν να παρασχεθούν στην Επιτροπή στο πλαίσιο των διαβουλεύσεων που διεξήχθησαν πριν από την αρχική γνωστοποίηση ([26]).

(66) Αυτή η υποχρέωση κοινοποίησης κατοχυρώνεται με το άρθρο 1, στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999.

(67) Πρέπει να διευκρινιστεί, εξάλλου, ότι η συμπερίληψη ενός ενημερωτικού δελτίου στην απογραφή των ενισχύσεων που εκπονήθηκε από το γαλλικό Υπουργείο Γεωργίας, έχει αξία απλώς ενημερωτική και δεν μπορεί να χαρακτηριστεί κοινοποίηση κατά τους όρους της συνθήκης. Άλλωστε, οι πληροφορίες που περιλαμβάνονται σε αυτό δεν αναφέρονται στη συμμετοχή των οργανισμών υδάτινων πόρων στο πρόγραμμα, βεβαιώνοντας παράλληλα ότι η συμμετοχή του κράτους ανέρχεται σε 35 % του κόστους των επενδύσεων.

(68) Η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να αξιολογήσει τη συμμετοχή των οργανισμών υδάτινων πόρων στο πρόγραμμα και τις επιπτώσεις που ενδεχομένως θα είχε το ύψος της συμμετοχής τους στη δημόσια παρέμβαση σε σχέση με τις αντίστοιχες επενδύσεις. Πιο συγκεκριμένα, δεν μπόρεσε να εξετάσει τον πιθανό αντίκτυπο που ενδέχεται να έχει η συμμετοχή ενός δημόσιου ιδρύματος στη χρηματοδότηση της ενίσχυσης όσον αφορά την ένταση της ενίσχυσης. Εξ αυτών προκύπτει ότι οι ενισχύσεις που πράγματι χορηγούνταν από τις γαλλικές αρχές δεν ανταποκρίνονταν κατ' ανάγκη στις διατάξεις που είχαν εγκριθεί από την Επιτροπή στο πλαίσιο των κρατικών ενισχύσεων αριθ. N 136/91 και N 342/94.

([26]) Απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Οκτωβρίου 1984, συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 91 και 127/83, Heineken Brouwerijen BV κατά Inspecteur der Vennootschapsbelasting του Άμστερνταμ και της Ουτρέχτης, Συλλογή, σ. 3435.

(69) Η μεταβολή της έντασης της ενίσχυσης συνιστά καθαυτή στοιχείο τροποποιητικό της ουσίας της ενίσχυσης, το οποίο καθιστά υποχρεωτική την κοινοποίηση κατά την έννοια του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης.

(70) Όσον αφορά ειδικότερα τον τομέα της βοοτροφίας, οι γαλλικές αρχές δεν κοινοποίησαν στην Επιτροπή τις προβλεπόμενες ενισχύσεις για επενδύσεις. Οι γαλλικές αρχές υποστήριξαν ωστόσο ότι, εφόσον η Επιτροπή έκρινε τον μηχανισμό επιλέξιμο για χρηματοδοτική συμμετοχή της Κοινότητας, βασίμως μπορούσαν να συναγάγουν ότι αυτός συμβιβάζεται με την κοινοτική νομοθεσία. Πλην όμως, ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91, ο οποίος εφαρμοζόταν την εποχή εκείνη, προέβλεπε στο άρθρο 12 παράγραφος 5 ότι οι ενισχύσεις για επενδύσεις που αφορούν την προστασία και τη βελτίωση του περιβάλλοντος επιτρέπονται υπό την επιφύλαξη ότι δεν συνεπάγονται αύξηση της παραγωγής και ότι συμμορφώνονται προς τα άρθρα 92 έως 94 της Συνθήκης (νυν 87 έως 89). Αυτό περικλείει την υποχρέωση να κοινοποιείται κάθε καθεστώς κρατικών ενισχύσεων κατά την έννοια του παλαιού άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης, καθόσον μάλιστα οι όροι που ίσχυαν για τις ενισχύσεις το 1994 δεν αντιστοιχούσαν στους όρους που ανακοινώθηκαν στην Επιτροπή το 1991.

(71) Από τα προηγούμενα προκύπτει ότι οι κρατικές ενισχύσεις που τέθηκαν σε εφαρμογή από τη Γαλλία αποτελούσαν νέες ενισχύσεις μη κοινοποιηθείσες στην Επιτροπή και, ως εκ τούτου, παράνομες κατά την έννοια της συνθήκης.

3. **Εξέταση του συμβιβαστού της ενίσχυσης**

(72) Το άρθρο 87 της συνθήκης προβλέπει πάντως εξαιρέσεις, έστω και αν ορισμένες από αυτές προδήλως δεν τυγχάνουν εφαρμογής, ιδίως εκείνες που προβλέπονται στην παράγραφο 1. Των εξαιρέσεων αυτών δεν έγινε επίκληση από τις γαλλικές αρχές.

(73) Όσον αφορά τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 της συνθήκης, πρέπει να ερμηνεύονται στενά κατά την εξέταση οποιουδήποτε προγράμματος ενίσχυσης περιφερειακού ή τομεακού χαρακτήρα ή οποιασδήποτε μεμονωμένης περίπτωσης εφαρμογής γενικών καθεστώτων ενισχύσεων. Μπορούν ειδικότερα να γίνουν δεκτές μόνο στην περίπτωση που η Επιτροπή μπορεί να διαπιστώσει ότι η ενίσχυση είναι αναγκαία για την υλοποίηση ενός από τους επιδιωκόμενους στόχους. Η παροχή του ευεργετήματος των εν λόγω παρεκκλίσεων σε ενισχύσεις που δεν συνεπάγονται τέτοιο αντάλλαγμα θα ισοδυναμούσε με το να επιτραπούν πλήγματα στις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών και στρεβλώσεις του ανταγωνισμού στερούμενες δικαιολογίας έναντι του κοινοτικού συμφέροντος και, κατ' ακολουθία, να επιτραπούν αδικαιολόγητα πλεονεκτήματα για τους επιχειρηματίες ορισμένων κρατών μελών.

(74) Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι επίμαχες ενισχύσεις δεν αποσκοπούν στην προώθηση της οικονομικής αναπτύξεως περιοχών, στις οποίες το βιοτικό επίπεδο είναι ασυνήθως χαμηλό ή στις οποίες επικρατεί σοβαρή υποαπασχόληση σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 3, στοιχείο α) της συνθήκης. Δεν αποσκοπούν επίσης στην προώθηση σημαντικών σχεδίων κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος ή στην άρση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας του κράτους μέλους, σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 3, στοιχείο β) της συνθήκης. Επίσης, δεν πρόκειται για ενισχύσεις για την προώθηση του πολιτισμού και της διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο δ) της συνθήκης.

(75) Το άρθρο 87 παράγραφος 3, στοιχείο γ) της συνθήκης προβλέπει ότι δύνανται να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά οι ενισχύσεις για την προώθηση της αναπτύξεως ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή οικονομικών περιοχών, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον. Για να μπορούν να επωφεληθούν από την παρέκκλιση αυτή, οι ενισχύσεις πρέπει να συμβάλλουν στην ανάπτυξη του συγκεκριμένου τομέα.

(76) Όσον αφορά τις επιχορηγούμενες επενδύσεις και τη μορφή των ενισχύσεων, η Επιτροπή συμπέρανε στην αρχή της διαδικασίας ότι, αν και παράνομες, οι ενισχύσεις τέθηκαν σε εφαρμογή σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες ανταγωνισμού που εφαρμόζονταν την εποχή εκείνη. Η Επιτροπή δεν έχει λόγο να αμφισβητήσει και πάλι αυτό το τμήμα της εκτέλεσης της ενίσχυσης.

(77) Η εξέταση του συμβιβαστού των ενισχύσεων που ακολουθεί θα έχει επομένως ως αντικείμενο αποκλειστικά τα ποσοστά ενίσχυσης που εφαρμόζουν οι γαλλικές αρχές.

(78) Η Επιτροπή επεσήμανε κατά την έναρξη της διαδικασίας έρευνας ότι, σύμφωνα με το κανονιστικό πλαίσιο που εφαρμοζόταν τη στιγμή της έναρξης ισχύος του προγράμματος, το ανώτατο όριο για τις ενισχύσεις σε επενδύσεις υπέρ της προστασίας του περιβάλλοντος ήταν 35 % των δαπανών (45 % στις μειονεκτικές περιοχές).

(79) Οι γαλλικές αρχές θεωρούν ωστόσο ότι θα μπορούσαν να είχαν χρησιμοποιηθεί, προς υπέρβαση των ποσοστών 35 % και 45 %, οι διατάξεις του άρθρου 12 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91, και στη συνέχεια του άρθρου 12 παράγραφος 3, στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 950/97. Οι διατάξεις αυτές επιτρέπουν, κατά τις γαλλικές αρχές, να μην εφαρμόζονται οι απαγορεύσεις ενισχύσεων και οι περιορισμοί υπέρβασης των εν λόγω ποσοστών για ορισμένες επενδύσεις, μεταξύ των οποίων εκείνες που αποσκοπούν στην προστασία του περιβάλλοντος.

(80) Η Επιτροπή σημειώνει προκαταρκτικά ότι το άρθρο 12 παράγραφος 5, πέμπτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91, το οποίο προέβλεπε εξέταση των εθνικών ενισχύσεων με βάση τα παλαιά άρθρα 92 και 93 της συνθήκης (νυν 87 και 88) και με το άρθρο 6 του εν λόγω κανονισμού, επέτρεπε τις ενισχύσεις για επενδύσεις που αποσκοπούσαν στην προστασία του περιβάλλοντος, εφόσον δεν συνεπάγονται αύξηση της παραγωγής. Η Επιτροπή θεωρεί αποδεδειγμένο ότι οι επενδύσεις προς τις οποίες στρέφονταν οι συγκεκριμένες ενισχύσεις δεν συνεπάγονταν πράγματι αύξηση της παραγωγής, δεδομένου ότι αποσκοπούσαν αποκλειστικά στην προστασία του περιβάλλοντος στις αγροτικές περιοχές (αποθήκευση και επεξεργασία λυμάτων, ειδικότερα).

(81) Όσον αφορά πιο συγκεκριμένα το αποδεκτό ποσοστό ενίσχυσης, η Επιτροπή, στην απόφασή της που αφορούσε την κρατική ενίσχυση αριθ. Ν 136/91 και απευθυνόταν στη Γαλλία, υπενθύμισε ότι ακολουθούσε την πρακτική να θεωρεί

ότι συμβιβάζεται με την κοινή αγορά ποσοστό 35 % των επιλέξιμων δαπανών γι' αυτό το είδος ενισχύσεων (45 % στις μειονεκτικές περιοχές).

(82) Αυτά τα ποσοστά ενίσχυσης επιβεβαιώθηκαν από το κοινοτικό πλαίσιο κρατικών ενισχύσεων για την προστασία του περιβάλλοντος, λίγο μετά τη θέση σε εφαρμογή του ΡΜΡΟΑ. Έτσι, το σημείο 3.2.3 του εν λόγω πλαισίου προέβλεπε ότι, κατά γενικό κανόνα, οι ενισχύσεις προς επενδύσεις με περιβαλλοντικούς σκοπούς μπορούν να επιτραπούν, εάν δεν υπερβαίνουν ορισμένα επίπεδα. Η υποσημείωση αριθ. 14 διευκρίνιζε στο δεύτερο εδάφιό της ότι «για επενδύσεις που καλύπτονται από το άρθρο 12 παράγραφος 1 και το άρθρο 12 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91 του Συμβουλίου (...), το μέγιστο ύψος ενίσχυσης είναι 35 % ή 45 % στις (...) λιγότερο ευνοημένες περιοχές. Τα ανώτατα αυτά επίπεδα ενίσχυσης εφαρμόζονται ανεξαρτήτως του μεγέθους της επιχείρησης. Κατά συνέπεια, τα ανώτατα όρια ενδέχεται να μην αυξηθούν για την περίπτωση των ΜΜΕ όπως αναφέρεται παρακάτω. Για επενδύσεις στο πλαίσιο των στόχων 1 ή 5β), η Επιτροπή διατηρεί το δικαίωμα, προβαίνοντας σε εξέταση κατά περίπτωση, να δέχεται υψηλότερα επίπεδα ενίσχυσης από τα προαναφερθέντα, εφόσον το κράτος μέλος αποδεικνύει στην Επιτροπή ότι είναι αιτιολογημένα.»

(83) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91 καταργήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 950/97. Το άρθρο 12 παράγραφος 2, στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 950/97 διευκρίνιζε ότι τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν ενισχύσεις για επενδύσεις που αποσκοπούν «στην προστασία και βελτίωση του περιβάλλοντος, εφόσον αυτές οι επενδύσεις δεν επιφέρουν αύξηση της παραγωγικής ικανότητας». Το άρθρο 12 παράγραφος 3 του εν λόγω κανονισμού διευκρίνιζε ότι «στις ατομικές ή συνεργαζόμενες εκμεταλλεύσεις που πληρούν τους όρους επιλεξιμότητας που ορίζονται στα άρθρα 5 και 9, οι ενισχύσεις στις επενδύσεις που υπερβαίνουν τις αξίες και τα ποσά που προβλέπονται στο άρθρο 7 παράγραφοι 2 και 3 και στο άρθρο 11 απαγορεύονται». Εντούτοις, δυνάμει του άρθρου 12 παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο δ) του εν λόγω κανονισμού, η απαγόρευση αυτή δεν εφαρμοζόταν στις ενισχύσεις που προορίζονται «για τις επενδύσεις που προορίζονται για την προστασία και τη βελτίωση του περιβάλλοντος».

(84) Πλην όμως, το άρθρο 12 παράγραφοι 2 και 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 950/97 προέβλεπε ότι τα άρθρα 92 έως 94 της συνθήκης (νυν 87 έως 89) εφαρμόζονταν στις ενισχύσεις αυτές. Αυτό ισοδυναμούσε με παραπομπή στους κανόνες ανταγωνισμού που είχαν εφαρμογή την εποχή εκείνη, δηλαδή στην κοινοτική πρακτική που ήδη αναφέρθηκε στην απόφαση που αφορούσε την κρατική ενίσχυση αριθ. Ν 136/91 και στους όρους που περιλαμβάνονταν στο κοινοτικό πλαίσιο για την προστασία του περιβάλλοντος.

(85) Η Επιτροπή, βασιζόμενη στις διατάξεις που εφαρμόζονταν κατά την περίοδο 1994-1999, όπως περιγράφονται στην παρούσα απόφαση, δεν μπορεί παρά να συμπεράνει ότι το ανώτατο ποσοστό ενίσχυσης που εφαρμοζόταν στις συγκεκριμένες ενισχύσεις ήταν 35 % των δαπανών (45 % στις μειονεκτικές περιοχές) και ότι, ως εκ τούτου, οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν καθ' υπέρβαση των ποσοστών αυτών δεν ήταν σύμφωνες με τις εν λόγω διατάξεις.

(86) Όσον αφορά εντούτοις το έτος 2000, εφόσον πρόκειται για ενισχύσεις προς επενδύσεις σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις, το σημείο 4.1.1.2 των γεωργικών κατευθυντήριων γραμμών, οι οποίες εφαρμόζονται από την 1η Ιανουαρίου 2000, ορίζει ότι το μέγιστο ποσοστό δημόσιας στήριξης, εκφραζόμενο ως μέγεθος επιλέξιμης επένδυσης περιορίζεται σε ανώτατο όριο 40 % ή 50 % στις μειονεκτικές περιοχές. Εντούτοις, στην περίπτωση επενδύσεων που πραγματοποιούνται από νέους γεωργούς εντός πενταετίας από την εγκατάστασή τους, το μέγιστο ποσοστό ενίσχυσης αυξάνεται σε 45 % ή 55 % στις μειονεκτικές περιοχές.

(87) Το σημείο 4.1.2.4 των γεωργικών κατευθυντήριων γραμμών προβλέπει, κατ' εξαίρεση, ότι, όταν από τις επενδύσεις προκύπτει αυξημένο κόστος σχετικά με την προστασία και τη βελτίωση του περιβάλλοντος, τα ανώτατα ποσοστά ενίσχυσης που αναφέρονται στο σημείο 4.1.1.2 των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών, ήτοι 40 % και 50 %, μπορούν να αυξάνονται κατά 20 ή 25 ποσοστιαίες μονάδες αντιστοίχως. Η αύξηση αυτή μπορεί έτσι να χορηγηθεί για επενδύσεις που αποβλέπουν στη συμμόρφωση προς νέα θεσπιζόμενα ελάχιστα πρότυπα, με την επιφύλαξη των προϋποθέσεων του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1750/1999 της Επιτροπής, της 23ης Ιουλίου 1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) ([27]). Η αύξηση πρέπει να περιορίζεται αυστηρά στις πρόσθετες επιλέξιμες δαπάνες που είναι αναγκαίες για την επίτευξη του ως άνω στόχου και δεν ισχύει στην περίπτωση επενδύσεων οι οποίες οδηγούν σε αύξηση της παραγωγικής ικανότητας.

(88) Η έναρξη ισχύος, στις 23 Ιανουαρίου 2004, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2004 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2003, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις προς μικρομεσαίες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στους τομείς της παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων ([28]) μετέβαλε τη νομική κατάσταση σε σχέση με την εξεταζόμενη περίπτωση. Ο κανονισμός αυτός επιτρέπει, υπό ορισμένους όρους, τις ενισχύσεις προς τις μικρομεσαίες γεωργικές επιχειρήσεις, απαλλάσσοντάς τις από την υποχρέωση κοινοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης.

(89) Οι γαλλικές αρχές διευκρίνισαν ότι οι δικαιούχοι των ενισχύσεων για τις επενδύσεις που χρηματοδοτούνταν στο πλαίσιο του ΡΜΡΟΑ στη διάρκεια της περιόδου 1994-2000 ήσαν μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2004.

(90) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1/2004 προβλέπει, στο άρθρο 20 παράγραφος 2, ότι οι μεμονωμένες ενισχύσεις και τα καθεστώτα ενισχύσεων που εφαρμόζονται πριν από την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του εν λόγω κανονισμού, καθώς και οι ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει αυτών των καθεστώτων χωρίς έγκριση της Επιτροπής και κατά παράβαση της προβλεπόμενης στο άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης υποχρεωτικής κοινοποίησης, συμβιβάζονται με την

([27]) ΕΕ L 214 της 13.8.1999, σ. 31. Το δεύτερο εδάφιο του εν λόγω άρθρου 2 προβλέπει ότι «όταν οι επενδύσεις πραγματοποιούνται με σκοπό τη συμμόρφωση με ελάχιστες απαιτήσεις που έχουν θεσπιστεί πρόσφατα όσον αφορά το περιβάλλον [...], είναι δυνατόν να χορηγηθεί ενίσχυση για τη συμμόρφωση με τις νέες αυτές απαιτήσεις. Στην περίπτωση αυτή, είναι δυνατόν να προβλεφθεί προθεσμία για τη συμμόρφωση με τις ελάχιστες αυτές απαιτήσεις, εφόσον η προθεσμία αυτή είναι απαραίτητη για την επίλυση ειδικών προβλημάτων που ανακύπτουν στο πλαίσιο της συμμόρφωσης με τις νέες αυτές απαιτήσεις και εφόσον είναι σύμφωνη με τη σχετική νομοθεσία.»

([28]) ΕΕ L 1 της 3.1.2004, σ. 1.

κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης και απαλλάσσονται, εφόσον πληρούν τους όρους του άρθρου 3 του εν λόγω κανονισμού, εκτός από τις απαιτήσεις της παραγράφου 1 και της παραγράφου 2, στοιχεία β) και γ) του εν λόγω άρθρου.

(91) Το άρθρο 3 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2004 προβλέπει ότι οι ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει του καθεστώτος που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου συμβιβάζονται με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3, στοιχείο γ) της συνθήκης και απαλλάσσονται από την προβλεπόμενη στο άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης υποχρέωση κοινοποίησης, υπό τον όρο ότι πληρούν όλες τις προϋποθέσεις του εν λόγω κανονισμού.

(92) Το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2004 περιέχει τις προϋποθέσεις που πρέπει να τηρούνται στη συγκεκριμένη περίπτωση, δηλαδή στην περίπτωση ενός καθεστώτος ενισχύσεων για επενδύσεις υπέρ των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων το οποίο δεν έχει κοινοποιηθεί.

(93) Έτσι, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2004, μια ενίσχυση για επενδύσεις σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις με σκοπό την παραγωγή γεωργικών προϊόντων συμβιβάζεται με την κοινή αγορά και απαλλάσσεται από την υποχρέωση κοινοποίησης, εφόσον ειδικότερα η ακαθάριστη ένταση της ενίσχυσης δεν υπερβαίνει το 50 % των επιλέξιμων επενδύσεων στις μειονεκτικές περιοχές και το 40 % στις άλλες περιοχές.

(94) Εντούτοις, εάν οι επενδύσεις συνεπάγονται πρόσθετες δαπάνες για την προστασία και τη βελτίωση του περιβάλλοντος, τα ανώτατα ποσοστά ενίσχυσης 50 % και 40 %, είναι δυνατόν να αυξηθούν κατά 25 και 20 ποσοστιαίες μονάδες αντίστοιχα. Η αύξηση αυτή επιτρέπεται να χορηγείται αποκλειστικά για επενδύσεις που υπερβαίνουν τις ισχύουσες ελάχιστες κοινοτικές απαιτήσεις ή για επενδύσεις που πραγματοποιούνται με σκοπό τη συμμόρφωση με προσφάτως θεσπισθέντα ελάχιστα πρότυπα. Η αύξηση πρέπει να αφορά μόνο τις πρόσθετες επιλέξιμες δαπάνες που είναι απαραίτητες και δεν εφαρμόζεται σε επενδύσεις που έχουν ως αποτέλεσμα την αύξηση της παραγωγικής ικανότητας.

(95) Στην προκείμενη περίπτωση, είναι προφανές ότι πρόκειται για επενδύσεις που αποσκοπούν στην προστασία και τη βελτίωση του περιβάλλοντος, ως προς τις οποίες το εφαρμοστέο περιβαλλοντικό πρότυπο ήταν, ειδικότερα, η οδηγία για τη νιτρορρύπανση. Το πρότυπο αυτό εκδόθηκε το 1991 και, ως εκ τούτου, δεν μπορούσε πλέον να χαρακτηρισθεί ως νέο πρότυπο το 2000.

(96) Αλλ' όμως, η Επιτροπή έχει ήδη αποφανθεί σε σχέση με το πρόβλημα αυτό στο πλαίσιο της κρατικής ενίσχυσης αριθ. Ν 355/2000, επιτρέποντας τη συνέχιση του ΡΜΡΟΑ από το 2001 έως και το 2006. Επαναλαμβάνοντας το σκεπτικό που ακολουθήθηκε την εποχή εκείνη, η Επιτροπή επιμένει σήμερα στο γεγονός ότι δεν μπορεί να αγνοήσει ότι το πρώτο γαλλικό πρόγραμμα δράσης για την εφαρμογή της οδηγίας για τη νιτρορρύπανση εγκρίθηκε μόλις το 1997 και ότι οι πρώτες ουσιαστικές υποχρεώσεις για αποτελέσματα, οι οποίες επιβλήθηκαν στους κτηνοτρόφους επί του πεδίου με βάση το εν λόγω πρόγραμμα, είναι μεταγενέστερες από την ημερομηνία αυτή. Έστω και αν φαίνεται σαφές ότι η Γαλλία δεν επέδειξε επιμέλεια στη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο και ότι θα έπρεπε να είχε εκδώσει τις αναγκαίες διατάξεις εντός προθεσμιών που έχουν λήξει από μακρού ([29]), παραμένει αναντίρρητο ότι οι πρώτες υποχρεώσεις που βάρυναν τους κτηνοτρόφους είναι πολύ πιο πρόσφατες.

(97) Επιπλέον, αντίθετα από ορισμένα άλλα κοινοτικά πρότυπα, η οδηγία για τη νιτρορρύπανση δεν περιέχει επακριβείς υποχρεώσεις, με τις οποίες οι οικονομικοί παράγοντες θα έπρεπε να ευθυγραμμιστούν χωρίς προηγούμενη παρέμβαση του κράτους μέλους. Η οδηγία αυτή δεν περιέχει επίσης καταληκτική ημερομηνία για την προσαρμογή των εγκαταστάσεων.

(98) Για το λόγο αυτό, η Επιτροπή είναι πάντοτε της γνώμης ότι, ενόψει των ιδιαίτερων περιστάσεων που σχετίζονται με την οδηγία για τη νιτρορρύπανση, οι υποχρεώσεις που βάρυναν τους κτηνοτρόφους μπορούσαν να θεωρηθούν νέα πρότυπα κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2004. Πράγματι, οποιαδήποτε άλλη ερμηνεία θα οδηγούσε σε τιμωρία των κτηνοτρόφων λόγω αδράνειας της Γαλλίας σε νομικό επίπεδο.

(99) Η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι οι επενδύσεις που υλοποιήθηκαν σε περιοχές μη ευπρόσβλητες κατά την έννοια της οδηγίας για τη νιτρορρύπανση, όπου οι όροι που απαιτεί η οδηγία δεν έχουν εφαρμογή, μπορούσαν εν πάση περιπτώσει να επωφεληθούν από τα υψηλά ποσοστά, λόγω του ότι είχαν εφαρμογή πρότυπα λιγότερο απαιτητικά από τα προβλεπόμενα στην εν λόγω οδηγία και οι προβλεπόμενες εργασίες υπερέβαιναν τις υφιστάμενες ελάχιστες απαιτήσεις στις περιφέρειες αυτές.

(100) Όσον αφορά τις επενδύσεις που πρέπει να υλοποιηθούν στις ευπρόσβλητες περιοχές, η Επιτροπή, παραμένοντας συνεπής με τον συλλογισμό της που έχει ήδη αναπτυχθεί σε σχέση με τη φύση των προτύπων που βάρυναν τους κτηνοτρόφους ως νέων, οδηγείται στο συμπέρασμα ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση μπορούσε να εφαρμοστεί προσαύξηση των ποσοστών ενίσχυσης. Έτσι, τα ποσοστά αυτά μπορούσαν να καθοριστούν σε 60 % του κόστους των επενδύσεων ή και σε 75 % στις μειονεκτικές περιοχές.

(101) Επειδή τα αριθμητικά στοιχεία που παρασχέθηκαν από τις γαλλικές αρχές αποδεικνύουν ότι το επίπεδο των ενισχύσεων ποτέ δεν υπερέβη στην πράξη το 60 % των δαπανών, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν κατά την περίοδο 1994-1999 στο πλαίσιο του ΡΜΡΟΑ μπορούν να εγκριθούν.

(102) Η Επιτροπή θεωρεί, με βάση το ανωτέρω σκεπτικό, ότι το κοινοποιηθέν μέτρο συμβιβάζεται με τους κοινοτικούς κανόνες ανταγωνισμού και, ειδικότερα, με το άρθρο 87 παράγραφος 3, στοιχείο γ) της συνθήκης.

([29]) Πρέπει να σημειωθεί συναφώς ότι η Επιτροπή, αφού κίνησε διαδικασία παράβασης κατά της Γαλλίας, προσέφυγε στο Δικαστήριο για κακή εφαρμογή της οδηγίας για τη νιτρορρύπανση στο εν λόγω κράτος. Το Δικαστήριο στη συνέχεια καταδίκασε τη Γαλλία γιατί δεν είχε προβεί με τον προσήκοντα τρόπο στον προσδιορισμό των υδάτων που πλήττονται από τη ρύπανση και, κατά συνέπεια, στον καθορισμό των σχετικών ευπρόσβλητων περιοχών (απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Ιουνίου 2002, υπόθεση C-258/00, Επιτροπή κατά Γαλλίας, Συλλογή, σ. I-05959).

V. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ**

(103) Το μέτρο που συνίσταται στη χορήγηση ενίσχυσης για επενδύσεις υπέρ των κατόχων γεωργικών εκμεταλλεύσεων στο πλαίσιο του προγράμματος ελέγχου της ρύπανσης γεωργικής προέλευσης (PMPOA) κατά την περίοδο 1994-2000 μπορεί να υπαχθεί στην παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο 87 παράγραφος 3, στοιχείο γ) της συνθήκης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων που έθεσε σε εφαρμογή η Γαλλία για τη χρηματοδότηση των επενδύσεων που υλοποιούσαν οι κάτοχοι γεωργικών εκμεταλλεύσεων στο πλαίσιο του προγράμματος ελέγχου της ρύπανσης γεωργικής προέλευσης (PMPOA) από το 1994 έως το 2000 συμβιβάζεται με την κοινή αγορά δυνάμει του άρθρου 87 παράγραφος 3, στοιχείο γ) της συνθήκης.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 18 Φεβρουαρίου 2004.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 19ης Μαΐου 2004

σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που σχεδιάζει να εφαρμόσει η Ιταλία υπέρ των πτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων — Πρόγραμμα A.I.M.A. πτηνοτροφικός τομέας — C 59/2001 (ex N 97/1999)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2004) 1802]

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(2007/52/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους, σύμφωνα με το προαναφερθέν άρθρο,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Με επιστολή της στις 17 Δεκεμβρίου 1999, η οποία καταχωρίστηκε στις 22 Δεκεμβρίου 1999, η μόνιμη αντιπροσωπεία της Ιταλίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση κοινοποίησε το εν λόγω μέτρο στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης, σχετικά με ορισμένες παρεμβάσεις του προγράμματος A.I.M.A. (*ιταλικός σύνδεσμος γεωργικών αγορών*) υπέρ του πτηνοτροφικού τομέα της ιταλικής αγοράς, ο οποίος επλήγη σοβαρά από τη μείωση της κατανάλωσης και των πωλήσεων πουλερικών ύστερα από την «κρίση της διοξίνης» το 1999.

(2) Με επιστολές της στις 8 Αυγούστου 2000, η οποία καταχωρίστηκε στις 9 Αυγούστου 2000, στις 15 Νοεμβρίου 2000, η οποία καταχωρίστηκε στις 21 Νοεμβρίου 2000, στις 27 Φεβρουαρίου 2001, η οποία καταχωρίστηκε την 1η Μαρτίου 2001, και στις 23 Μαΐου 2001, η οποία καταχωρίστηκε στις 28 Μαΐου 2001, η μόνιμη αντιπροσωπεία της Ιταλίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση κοινοποίησε στην Επιτροπή τις συμπληρωματικές πληροφορίες που ζητήθηκαν από τις ιταλικές αρχές με επιστολή στις 18 Φεβρουαρίου 2000 (αναφ. AGR 5073), στις 2 Οκτωβρίου 2000 (αναφ. AGR 25123), στις 10 Ιανουαρίου 2001 (αναφ. AGR 000449) και στις 24 Απριλίου 2001 (αναφ. AGR 009825).

(3) Με επιστολή της στις 30 Ιουλίου 2001, η Επιτροπή ενημέρωσε την Ιταλία για την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται από το άρθρο 88 παράγραφος 2 της Συνθήκης κατά της ενίσχυσης αυτής.

(4) Η απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ([1]). Η Επιτροπή κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με το εν λόγω μέτρο.

(5) Οι ιταλικές αρχές υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους με επιστολή της 24ης Οκτωβρίου 2001, η οποία καταχωρίστηκε στις 26 Οκτωβρίου 2001. Η Επιτροπή δεν έχει λάβει παρατηρήσεις εκ μέρους των άλλων ενδιαφερομένων.

([1]) ΕΕ C 254 της 13.9.2001, σ. 2.

II. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

Νομική βάση

(6) Εθνικό πρόγραμμα παρεμβάσεων A.I.M.A. για το έτος 1999. Η νομική βάση της προτεινόμενης ενίσχυσης είναι το άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του νόμου αριθ. 610/82, το οποίο εξουσιοδοτεί το φορέα A.I.M.A. «χρησιμοποιώντας τα μέσα που έχει στη χρηματοοικονομική του διαχείριση, σε συνάρτηση με την εξέλιξη στην εσωτερική αγορά και τις διαθεσιμότητες (...), να προσφέρει γεωργικά προϊόντα διατροφής σε αναπτυσσόμενες χώρες, οι οποίες καθορίζονται σε συμφωνία με το υπουργείο Εξωτερικών και κατόπιν διαβούλευσης με το Εθνικό Ινστιτούτο Διατροφής».

Πλαίσιο

(7) Η εθνική ένωση πτηνοτρόφων (UNA) της Ιταλίας ζήτησε από τον A.I.M.A. να παρέμβει στην αγορά με σκοπό την αποκατάσταση των σοβαρών συνεπειών της «κρίσης της διοξίνης» στον τομέα του κρέατος των πουλερικών.

(8) Σε ένα πρώτο στάδιο (βλ. την επιστολή της 17ης Δεκεμβρίου 1999), ύστερα από την άρνηση του A.I.M.A. να αγοράσει 17 000 τόνους απώλητου κρέατος, αξίας 40 δισ. ITL (20 εκατ. EUR περίπου), η UNA πρότεινε την εμπορική διάθεση ενός μέρους του κρέατος αυτού (11 450 τόνων) σε πλεονεκτικές τιμές στις αγορές των αναπτυσσόμενων χωρών· τη διαφορά μεταξύ της πραγματικής εμπορικής αξίας του εμπορεύματος και της τιμής πώλησής του (20 δισ. ITL περίπου, δηλ. το 50 % της εμπορικής αξίας της αγοράς) θα την επιβαρυνόταν ο A.I.M.A.

(9) Σε συνέχεια των παρατηρήσεων των υπηρεσιών της Επιτροπής (βλ. την επιστολή της 18ης Φεβρουαρίου 2000), από τις οποίες προέκυπτε ότι η ενίσχυση εμφανιζόταν περισσότερο ως επιστροφή κατά την εξαγωγή η οποία θα κάλυπτε τη διαφορά μεταξύ της τιμής των πουλερικών στις αγορές του τρίτου κόσμου και της τιμής στην ιταλική αγορά (και, κατά συνέπεια, ως ενίσχυση εξ ορισμού ασύμβατη με την κοινή αγορά, λαμβανομένων υπόψη των υποχρεώσεων της Κοινότητας έναντι του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου και της κοινής οργάνωσης αγορών), οι ιταλικές αρχές, στην επιστολή τους της 10ης Αυγούστου 2000, δεν ανέφεραν πλέον το αρχικό αντικείμενο της ενίσχυσης, αλλά εκτιμούσαν ότι οι ζημίες τις οποίες είχαν υποστεί οι ιταλοί πτηνοτρόφοι μπορούσαν να θεωρηθούν ως αποτέλεσμα έκτακτου γεγονότος (και όχι ως συνέπεια κανονικών κινδύνων της αγοράς) και για το λόγο αυτό μπορούσαν να περιληφθούν στην παρέκκλιση που προβλέπεται από το άρθρο 87 παράγραφος 2, στοιχείο β) της Συνθήκης.

Μέτρο

(10) Το εν λόγω πρόγραμμα προβλέπει τη χορήγηση αντιστάθμισης στους πτηνοτρόφους που υπέστησαν μείωση των τιμών και των πωλήσεων εξ αιτίας της «κρίσης της διοξίνης» και της ανησυχίας που εξαπλώθηκε στους καταναλωτές. Η ενίσχυση αντιστοιχεί στη διαφορά μεταξύ των μέσων τιμών που καταγράφηκαν στις χώρες οι οποίες δεν επλήγησαν από την κρίση και στις ιταλικές τιμές κατά την περίοδο Ιουνίου-Ιουλίου 1999 (περίοδος την οποία θα κάλυπτε η αντιστάθμιση). Οι μέσες τιμές στις χώρες που δεν επλήγησαν από την κρίση (εκτός της Ιταλίας) ήταν, σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, 137,89 EUR/100 kg για το μήνα Ιούνιο και 132,35 EUR/100 kg για το μήνα Ιούλιο. Η διαφορά της τιμής είναι επομένως 53,966 EUR/100 kg για το μήνα Ιούνιο και 46,218 EUR/100 kg για το μήνα Ιούλιο ([2]). Η ενίσχυση ανέρχεται κατ' ανώτατο όριο σε 21 150 ITL/100 kg (δηλ. 10,92 EUR/100 kg) και σε 15 400 ITL/100 kg (δηλ. 7,95 EUR/100 kg). Η ενίσχυση χορηγείται για το κρέας που παρήχθη και διετέθη στην αγορά κατά τον Ιούνιο και τον Ιούλιο του 2001, συνολικού ύψους 10 329 138 EUR.

(11) Για να αιτιολογήσουν την ενίσχυση αυτή, οι ιταλικές αρχές διευκρινίζουν ότι η «κρίση της διοξίνης» επέφερε όχι μόνο σημαντική μείωση της παραγωγής και της εμπορίας (λόγω των διαταραχών στην αγορά που ακολούθησαν την κρίση), αλλά και εξίσου σημαντική μείωση της κατανάλωσης πτηνοτροφικών προϊόντων. Σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσαν οι ιταλικές αρχές, οι πωλήσεις σε χαμηλή τιμή των ιταλών παραγωγών έφτασαν τα 34 700 000 kg κρέατος τον Ιούνιο του 1999 (έναντι 52 000 000 kg τον Ιούνιο 1998) και 30 200 000 kg τον Ιούλιο του 1999 (έναντι 51 000 000 kg τον Ιούλιο του 1998 ([3]). Παρά τα προληπτικά μέτρα που έλαβε η UNA για να αποφευχθεί μια κρίση υπερπαραγωγής κρέατος πουλερικών (μέτρα που αφορούσαν τη σφαγή κατά το μήνα Μάρτιο νεοσσών οι οποίοι θα έπρεπε να σφαγούν κατά τους επόμενους μήνες), η «κρίση της διοξίνης» εμπόδισε την επίτευξη ικανοποιητικών αποτελεσμάτων στον τομέα αυτόν.

(12) Στις επιστολές τους, με ημερομηνίες 21 Νοεμβρίου 2000 και 28 Μαΐου 2001, οι ιταλικές αρχές επεσήμαναν τον καθοριστικό ρόλο που διαδραμάτισαν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης κατά τη διάρκεια των μηνών της κρίσης: η ανησυχία την οποία δημιούργησαν επιδείνωσε τη μεγάλη πτώση της κατανάλωσης κρέατος πουλερικών (μικρότερη, σε σχέση με την προηγούμενη χρονιά, κατά 29,1 % για τον Ιούνιο, κατά 10,1 % για τον Ιούλιο, κατά 16,2 % για τον Αύγουστο και κατά 5,9 % για όλη τη χρονιά). Η πτώση της ζήτησης προκάλεσε σαφή συρρίκνωση των τιμών, ιδίως κατά τους μήνες Ιούνιο και Ιούλιο (-30 % και - 30,1 % συγκριτικά με τους ίδιους μήνες της προηγούμενης χρονιάς). Εξάλλου, για να αντιμετωπιστεί η κατάσταση αυτή, οι ιταλοί παραγωγοί έπρεπε να αποθηκεύσουν 4 150 τόνους κρέατος κοτόπουλου τον Ιούνιο, 9 271 τόνους τον Ιούλιο και 2 595 τόνους τον Αύγουστο, διότι δεν ήταν δυνατόν να διοχετευτούν στην αγορά.

(13) Η ενίσχυση δεν προβλέπει καμία αποζημίωση για τη θανάτωση των ζώων ή την εξάλειψη των προϊόντων ζωικής προέλευσης που είναι ακατάλληλα για κατανάλωση και διάθεση στην αγορά.

Ποσό της ενίσχυσης

(14) Το ανώτατο συνολικό ύψος της προβλεπόμενης συνδρομής είναι 20 δισ. ITL (δηλ. 10 329 138 EUR).

Λόγοι για την κίνηση της διαδικασίας

(15) Η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία που προβλέπεται από το άρθρο 88 παράγραφος 2 της Συνθήκης επειδή είχε αμφιβολίες σχετικά με τη συμβατότητα του συστήματος με την κοινή αγορά. Οι αμφιβολίες αυτές αφορούσαν τη δυνατότητα εξομοίωσης της εν λόγω ενίσχυσης με ενίσχυση η οποία προορίζεται για την αποζημίωση των ζημιών που οφείλονται σε έκτακτο γεγονός. Μάλιστα οι ιταλικές αρχές αναφέρθηκαν στο άρθρο 87 παράγραφος 2, στοιχείο β) της Συνθήκης, το οποίο προβλέπει ότι οι ενισχύσεις που προορίζονται για την επανόρθωση ζημιών που προκαλούνται από έκτακτα γεγονότα συμβιβάζονται με την κοινή αγορά. Η κοινοποίηση αναφέρεται στην «κρίση της διοξίνης» ως έκτακτο γεγονός.

(16) Η έννοια του έκτακτου γεγονότος δεν καθορίζεται στη Συνθήκη. Η Επιτροπή εφαρμόζει τη διάταξη αυτή κατά περίπτωση αφού εκτιμήσει το συγκεκριμένο γεγονός. Στην περίπτωση της «κρίσης της διοξίνης» στα τρόφιμα και στις ζωοτροφές που παράγονταν στο Βέλγιο, η Επιτροπή είχε καταλήξει ότι επρόκειτο για έκτακτο γεγονός, κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 2, στοιχείο β) της Συνθήκης, δεδομένης της φύσης και της έκτασης των περιορισμών που έπρεπε να επιβληθούν με σκοπό την προστασία της δημόσιας υγείας στη χώρα αυτή ([4]).

(17) Είχαν υπάρξει κι άλλα προηγούμενα όσον αφορά τον ορισμό του έκτακτου γεγονότος ιδίως στο πλαίσιο πολυάριθμων ενισχύσεων που χορηγήθηκαν από το Ηνωμένο Βασίλειο ([5]) κατά τη διάρκεια της κρίσης της ΣΕΒ: η Επιτροπή είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι επρόκειτο για έκτακτο γεγονός λαμβάνοντας ιδίως υπόψη την απαγόρευση των εξαγωγών βοείου κρέατος και τη μείωση της κατανάλωσης βοείου κρέατος λόγω της ανασφάλειας και της ανησυχίας που είχαν προκαλέσει οι πληροφορίες σχετικά με τη ΣΕΒ. Ωστόσο, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι τα συγκεκριμένα παραδείγματα δεν αναφέρονται, όπως στην προκειμένη περίπτωση, σε μια χώρα της οποίας η αγορά διαταράχθηκε λόγω της επιφυλακτικής στάσης των καταναλωτών λόγω της διοξίνης, αλλά σε χώρες που επλήγησαν άμεσα από τη νόσο (τη ΣΕΒ όσον αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο και τη διοξίνη όσον αφορά το Βέλγιο).

([2]) Οι αντίστοιχες τιμές στην Ιταλία ήταν 83,924 EUR/100 kg και 86,132 EUR/100 kg.

([3]) Τα στοιχεία αυτά περιλαμβάνουν τις ποσότητες των προϊόντων που αγοράστηκαν από ιδιώτες καταναλωτές και από συνεταιρισμούς.

([4]) Βλ. ιδίως τις αποφάσεις της στο πλαίσιο των κρατικών ενισχύσεων αριθ. NN 87/99, NN 88/99, NN 89/99, N 380/99, N 386/99 και αριθ. NN 95/99, N 384/99.

([5]) Βλ. κρατικές ενισχύσεις αριθ. N 299/96, N 290/96, N 278/96 και N 289/96.

(18) Στις προαναφερθείσες περιπτώσεις η Επιτροπή ενέκρινε την αποζημίωση που δόθηκε στους παραγωγούς σε αντιστάθμισμα των απωλειών που υπέστη το εισόδημά τους λόγω του ότι οι απώλειες στο μερίδιο της αγοράς και η πτώση της κατανάλωσης οφείλονταν όχι μόνο στην ανησυχία του κοινού, αλλά και σε ειδικούς παράγοντες που εμπόδιζαν την κανονική εμπορία των συγκεκριμένων προϊόντων (σειρά μέτρων που έλαβαν οι αρχές σε συνδυασμό με μια πολύ ιδιαίτερη συμπεριφορά των καταναλωτών και των μαζικών μέσων ενημέρωσης). Σε όλες τις προαναφερθείσες αποφάσεις υπήρχε απευθείας και άμεση σύνδεση μεταξύ του συνόλου των καταστάσεων που καθορίζουν ένα έκτακτο γεγονός και των απωλειών που υπέστησαν οι επιχειρήσεις.

(19) Αν και ζητήθηκε από τις ιταλικές αρχές να αποδείξουν τη σύνδεση των απωλειών του εισοδήματος που υπέστησαν οι παραγωγοί και της ύπαρξης έκτακτου γεγονότος ώστε να μπορέσει η Επιτροπή να εγκρίνει την αντιστάθμιση των απωλειών αυτών κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 2, στοιχείο β) της Συνθήκης, δεν μπόρεσαν έως τώρα να παράσχουν μια πειστική εξήγηση. Η ταχεία εξάπλωση μιας κατάστασης συναγερμού μεταξύ των καταναλωτών, η οποία μεταφράζεται σε έντονη διαταραχή της αγοράς στην οποία δραστηριοποιούνται οι ιταλοί πτηνοτρόφοι, σε απώλεια μεριδίου της αγοράς και, κατά συνέπεια, σε μείωση του κανονικού κύκλου εργασιών, δεν φαίνεται να αποτελεί, σύμφωνα με τις διαθέσιμες πληροφορίες, έκτακτο γεγονός κατά την έννοια της Συνθήκης. Επιπλέον, τίποτε δεν αποδεικνύει ότι οι εθνικές ή κοινοτικές αρχές έλαβαν μέτρα για την αποτροπή των πωλήσεων.

(20) Ακόμη και αν υποτεθεί ότι ο αντίκτυπος των μαζικών μέσων ενημέρωσης ήταν μεγαλύτερος στην Ιταλία απ' ό, τι σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, λόγω της αυξημένης ευαισθησίας του κοινού σε θέματα ασφάλειας των τροφίμων και της ύπαρξης μιας πολύ κριτικής κοινής γνώμης όσον αφορά τα συστήματα παραγωγής του κτηνοτροφικού τομέα, δεν αποδεικνύεται και πάλι ότι το γεγονός αυτό μπορεί να χαρακτηριστεί έκτακτο.

(21) Η Επιτροπή αναρωτήθηκε μάλιστα γιατί οι ιταλοί παραγωγοί δεν εκμεταλλεύτηκαν την κατάσταση αυτή για να αυξήσουν τις πωλήσεις των πτηνοτροφικών προϊόντων τους στο εξωτερικό (ή ακόμη και στην εθνική επικράτεια) δεδομένου ότι η Ιταλία, αντίθετα από το Βέλγιο, δεν περιλαμβανόταν στις χώρες που επλήγησαν άμεσα από την «κρίση της διοξίνης».

(22) Μία ακόμη πλευρά του θέματος που πρέπει να διευκρινιστεί είναι η δήλωση των ιταλικών αρχών ότι οι παραγωγοί αναγκάστηκαν να καταψύξουν το απώλητο κρέας (4 150,8 τόνους τον Ιούνιο, 9 271,3 τόνους τον Ιούλιο και 2 595,9 τόνους τον Αύγουστο). Με βάση τη δήλωση αυτή, τα πτηνοτροφικά προϊόντα που έμειναν απώλητα κατά την περίοδο της κρίσης θα μπορούσαν να πωληθούν αργότερα. Εάν πράγματι συνέβαινε αυτό, οι απώλειες θα ήταν μικρότερες από εκείνες που δηλώθηκαν κατά την εξέταση του φακέλου. Επίσης, η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να εκτιμήσει ούτε τις ποσότητες κρέατος που έμειναν απώλητες εξαιτίας της μείωσης της ζήτησης η οποία συνδέθηκε με το φόβο της διοξίνης, ούτε το μέγεθος της υπερπαραγωγής λόγω κακής εκτίμησης της καλοκαιρινής ζήτησης.

(23) Με βάση τις σκέψεις αυτές, η Επιτροπή δεν μπόρεσε να αποκλείσει την περίπτωση να πρόκειται για μια ενίσχυση που σκοπό είχε όχι να συμβάλει στην ανάπτυξη του τομέα, αλλά απλώς στη βελτίωση της οικονομικής κατάστασης των παραγωγών, ενίσχυση η οποία χορηγήθηκε με αποκλειστική βάση την τιμή, την ποσότητα ή τη μονάδα παραγωγής, δηλαδή ενίσχυση λειτουργίας ασύμβατη με την κοινή αγορά σύμφωνα με το σημείο 3.5 των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας ([6]) (στο εξής «κατευθυντήριες γραμμές»).

(24) Η Επιτροπή εξέφρασε επομένως αμφιβολίες σχετικά με την ύπαρξη σύνδεσης των απωλειών του εισοδήματος που υπέστησαν οι παραγωγοί του πτηνοτροφικού τομέα στην Ιταλία και του χαρακτηρισμού του γεγονότος ως εκτάκτου, καθώς και για το γεγονός ότι οι εν λόγω ενισχύσεις πληρούν τις προϋποθέσεις για να εγκριθούν κατ' εφαρμογή του άρθρου 87 παράγραφος 2 σημείο β) ή του άρθρου 87 παράγραφος 3 σημείο γ) της Συνθήκης (αφού, όσον αφορά την τελευταία παράγραφο, ούτε φαίνεται να συμβάλουν στην ανάπτυξη ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων) ή για να εγκριθούν σύμφωνα με κάποιο από τα σημεία των κατευθυντήριων γραμμών.

III. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

(25) Σε επιστολή τους της 24ης Οκτωβρίου 2001, η οποία καταχωρίστηκε στις 26 Οκτωβρίου 2001, οι ιταλικές αρχές υπενθύμισαν, κυρίως, ότι η μείωση της κατανάλωσης των πτηνοτροφικών προϊόντων κατά τη διάρκεια των μηνών Ιουνίου, Ιουλίου, Αυγούστου και, σε μικρότερη έκταση, έως και το Δεκέμβριο του 1999, δεν είχε αμφισβητηθεί στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας.

(26) Σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, δεδομένου ότι οι απώλειες που προκλήθηκαν από την πτώση των πωλήσεων και τη μείωση των τιμών δεν είχαν αμφισβητηθεί από την Επιτροπή, το μοναδικό θέμα ήταν να αποδειχτεί η σύνδεση των απωλειών αυτών με την «κρίση της διοξίνης». Η σύνδεση αυτή, όπως υποστηρίζουν, αποδεικνύεται από το γεγονός ότι οι πρώτες πληροφορίες σχετικά με τη διοξίνη στα κοτόπουλα κυκλοφόρησαν στις 28 Μαΐου 1999, στις 19.00 και η αιφνίδια πτώση των πωλήσεων εμφανίστηκε από τον Ιούνιο του 1999 (μείωση των πωλήσεων κατά 29 % σε σχέση με τον Ιούνιο του 1998). Η καταναλωτική τάση στην Ιταλία ήταν ευθέως ανάλογη με την ανησυχία που δημιουργήθηκε στο κοινό από τα μαζικά μέσα ενημέρωσης, με αποτέλεσμα την πολύ μεγάλη πτώση των πωλήσεων τη στιγμή της πρώτης μετάδοσης των πληροφοριών σχετικά με τη διοξίνη, μια ανάκαμψή τους κατά το μήνα Ιούλιο, όταν μειώθηκε το ενδιαφέρον των μέσων, και την εκ νέου μείωση των πωλήσεων τον Αύγουστο, ύστερα από τη μετάδοση της απόφασης της Ευρωπαϊκής Ένωσης να διπλασιάσει τα όρια ανοχής για τη διοξίνη σε ορισμένα προϊόντα. Από το μήνα Σεπτέμβριο κι έπειτα το ενδιαφέρον των μέσων μαζικής ενημέρωσης μειωνόταν όλο και περισσότερο για το θέμα αυτό και η κατανάλωση των πτηνοτροφικών προϊόντων επανήλθε προοδευτικά σε κανονικά επίπεδα.

([6]) ΕΕ C 232 της 12.8.2000.

(27) Συνεπώς, σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, η σύνδεση της ανησυχίας του κοινού η οποία δημιουργήθηκε ύστερα από τη μετάδοση των πληροφοριών σχετικά με τη διοξίνη στο Βέλγιο με την πτώση της κατανάλωσης και των τιμών είναι αδιαμφισβήτητη.

(28) Επομένως, απομένει να αποδειχτεί ότι η «κρίση της διοξίνης» που δημιουργήθηκε στην Ιταλία μπορεί να θεωρηθεί έκακτο γεγονός κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 2, στοιχείο β) της Συνθήκης. Η Επιτροπή έχει ήδη αναγνωρίσει το χαρακτηρισμό της «κρίσης της διοξίνης» που εκδηλώθηκε στο Βέλγιο ως έκτακτο γεγονός, δεδομένης της φύσης και του εύρους των περιορισμών που επιβλήθηκαν με σκοπό την προστασία της δημόσιας υγείας. Είναι αλήθεια ότι η Ιταλία δεν επλήγη άμεσα από την «κρίση της διοξίνης». Ωστόσο, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι επιπτώσεις της κρίσης ξεπέρασαν τα εθνικά σύνορα και έπληξαν γειτονικές χώρες, μεταξύ των οποίων και την Ιταλία.

(29) Σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, πρέπει να νοείται «έκτακτο γεγονός», κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 2, στοιχείο β) της Συνθήκης, κάθε μη προβλέψιμο ή δύσκολα προβλέψιμο γεγονός, όπως οι φυσικές καταστροφές. Επομένως, πρέπει να αξιολογηθεί το ίδιο το γεγονός και όχι τα μέτρα που ελήφθησαν για την αντιμετώπισή του, τα οποία ήταν απλώς μια συνέπεια του γεγονότος αυτού. Εξάλλου, στην περίπτωση της ΣΕΒ στο Ηνωμένο Βασίλειο, ο έκτακτος χαρακτήρας του γεγονότος είχε γίνει δεκτός από την Επιτροπή, λόγω της απαγόρευσης που έπληξε τις εξαγωγές κρέατος, αλλά κυρίως λόγω της πτώσης της κατανάλωσης βοείου κρέατος η οποία οφειλόταν στην αβεβαιότητα και στην ανησυχία που δημιουργήθηκαν στο κοινό από τις πληροφορίες σχετικά με τη ΣΕΒ. Η ίδια κατάσταση δημιουργήθηκε στην Ιταλία το 1999 ύστερα από την ανησυχία του κοινού σχετικά με τη διοξίνη. Η απαγόρευση των εξαγωγών που επιβλήθηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο δεν είχε σημαντική επίπτωση στη μείωση της κατανάλωσης, αφού, ακόμη και αν δεν είχε επιβληθεί η απαγόρευση, οι ξένοι καταναλωτές (όπως και οι άγγλοι καταναλωτές) θα είχαν έτσι κι αλλιώς περιορίσει την κατανάλωσή τους σε βόειο κρέας, εμποδίζοντας με τον τρόπο αυτό κάθε άλλη διέξοδο προς το εξωτερικό για τα συγκεκριμένα προϊόντα. Στην περίπτωση της διοξίνης το 1999, πρέπει να προστεθεί ότι όλες οι τρίτες χώρες είχαν απαγορεύσει, κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου, τις εισαγωγές κρέατος πουλερικών από την ΕΕ.

(30) Ο λόγος για τον οποίο οι ιταλοί παραγωγοί δεν στράφησαν ούτε προς τις ξένες αγορές ούτε προς την ιταλική αγορά συνδέεται με τον υπερεθνικό χαρακτήρα του γεγονότος, το οποίο ξεπέρασε κατά πολύ τα σύνορα του Βελγίου.

(31) Τα εισοδήματα ορισμένων ιταλικών πτηνοτροφικών επιχειρήσεων κατά τη διάρκεια της περιόδου Ιουνίου-Αυγούστου 1999, μαρτυρούν σαφώς, σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, την πτώση που καταγράφηκε σε επίπεδο τιμών και πωλήσεων.

IV. ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

Ύπαρξη της ενίσχυσης

(32) Σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης, οι ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και οι οποίες νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές.

(33) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2777/75 του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 1975, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του κρέατος πουλερικών ([7]), προβλέπει, στο άρθρο 19, ότι με την επιφύλαξη αντιθέτων διατάξεων του παρόντος κανονισμού, τα άρθρα 87, 88 και 89 της Συνθήκης εφαρμόζονται στην παραγωγή και το εμπόριο των προϊόντων που αναφέρονται στον εν λόγω κανονισμό.

(34) Το προτεινόμενο μέτρο προβλέπει την καταβολή δημόσιων κεφαλαίων σε ορισμένες επιχειρήσεις· η εν λόγω ενίσχυση (η οποία ανέρχεται σε 20 δισ. ITL) χορηγείται επιλεκτικά στους πτηνοτρόφους οι οποίοι θεωρείται ότι είχαν υποστεί απώλειες λόγω της «κρίσης της διοξίνης». Εξάλλου, το μέτρο αυτό ευνοεί ορισμένες παραγωγές (του πτηνοτροφικού τομέα) και είναι πιθανόν να διαταράξει τις συναλλαγές, λαμβανομένου υπόψη του μεριδίου της Ιταλίας στη συνολική παραγωγή πουλερικών στην Ευρωπαϊκή Ένωση (13,2 %). Το 2001, η ιταλική μεικτή παραγωγή πουλερικών ανερχόταν σε 1 134 000 τόνους και η αντίστοιχη παραγωγή της ΕΕ των 15 σε 9 088 000 τόνους ([8]).

(35) Το εν λόγω μέτρο ανταποκρίνεται επομένως στον ορισμό των κρατικών ενισχύσεων που διατυπώνεται στο άρθρο 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης.

Συμβατότητα της ενίσχυσης

(36) Η απαγόρευση της χορήγησης μιας κρατικής ενίσχυσης δεν είναι απόλυτη. Στην προκειμένη περίπτωση, οι ιταλικές αρχές επικαλέστηκαν τις εξαιρέσεις που προβλέπονται από το άρθρο 87 παράγραφος 2, στοιχείο β) της Συνθήκης, σύμφωνα με τις οποίες μπορούν να θεωρηθούν συμβατές με την κοινή αγορά οι ενισχύσεις που προορίζονται για την αποκατάσταση ζημιών οι οποίες προκλήθηκαν από φυσικές καταστροφές ή άλλα έκτακτα γεγονότα.

(37) Επειδή στη Συνθήκη δεν περιλαμβάνεται ο ορισμός του όρου «έκτακτο γεγονός», πρέπει να επαληθευτεί ότι η «κρίση της διοξίνης» που δημιουργήθηκε στην Ιταλία μπορεί να θεωρηθεί έκτακτο γεγονός κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 2, στοιχείο β) της Συνθήκης.

([7]) ΕΕ L 282 της 1.11.1975, σ. 77.

([8]) Πηγή: Eurostat και Ευρωπαϊκή Επιτροπή

(38) Σύμφωνα με τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας ([9]), στο πλαίσιο της αξιολόγησης των μέτρων που αποσκοπούν στην αντιστάθμιση των απωλειών που απορρέουν από φυσικές καταστροφές ή έκτακτα γεγονότα, η Επιτροπή εκτίμησε, λογικότατα, ότι έπρεπε να δοθεί περιοριστική ερμηνεία στις έννοιες «φυσική καταστροφή» και «έκτακτο γεγονός» που αναφέρονται στο άρθρο 87 παράγραφος 2, στοιχείο β), αφού οι έννοιες αυτές αποτελούν εξαιρέσεις από τη γενική αρχή της ασυμβατότητας των κρατικών ενισχύσεων με την κοινή αγορά, που ορίζεται στο άρθρο 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης. Έως τώρα, η Επιτροπή έχει δεχτεί ότι οι σεισμοί, οι χιονοστιβάδες, οι κατολισθήσεις και οι πλυμμύρες μπορούν να θεωρηθούν φυσικές καταστροφές. Τα έκτακτα γεγονότα που έχουν γίνει δεκτά έως τώρα από την Επιτροπή είναι ο πόλεμος, οι εσωτερικές διαταραχές ή οι απεργίες, όπως επίσης, υπό ορισμένες προϋποθέσεις και σύμφωνα με την έκτασή τους, τα σοβαρά πυρηνικά ή βιομηχανικά ατυχήματα ή οι πυρκαγιές που οδηγούν σε πολύ σοβαρές απώλειες. Αντιθέτως, η Επιτροπή δεν έχει δεχτεί ως έκτακτο γεγονός πυρκαγιά η οποία εκδηλώθηκε σε απλή μεταποιητική μονάδα με κάλυψη από κανονική εμπορική ασφάλεια. Κατά γενικό κανόνα, η Επιτροπή δεν δέχεται τις εστίες νόσων ζώων ή φυτών ως φυσικές καταστροφές ή έκτακτα γεγονότα. Ωστόσο, σε μία περίπτωση έχει αναγνωρίσει ως έκτακτο γεγονός την εξαιρετικά εκτεταμένη διάδοση μιας άγνωστης έως τότε νόσου των ζώων. Λόγω των εγγενών δυσκολιών για την πρόβλεψη τέτοιου είδους γεγονότων, η Επιτροπή θα εξακολουθήσει να αξιολογεί τις προτάσεις χορήγησης ενισχύσεων σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 2, στοιχείο β) κατά περίπτωση, ακολουθώντας την καθιερωμένη στον τομέα αυτόν πρακτική. Αυτή η κατά περίπτωση ανάλυση είναι ιδιαιτέρως απαραίτητη όταν πρόκειται για ενίσχυση σε ευαίσθητο τομέα, όπως είναι η πτηνοτροφία, όπου κάθε μέτρο παρέμβασης στις αγορές θα μπορούσε να πλήξει τα μέτρα που προβλέπονται από την κοινή οργάνωση αγορών.

(39) Κατά γενικό κανόνα, η Επιτροπή δεν μπορεί να δεχτεί ότι η χημική μόλυνση των τροφίμων που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο θα μπορούσε να αποτελέσει, αυτή καθαυτή, έκτακτο γεγονός κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 2, στοιχείο β) της Συνθήκης. Αντίθετα, ο κίνδυνος της μόλυνσης αποτελεί συνέπεια του γεγονότος ότι δεν εξασφαλίζονται τα υψηλότατα επίπεδα ποιότητας σε όλη την τροφική αλυσίδα.

(40) Στην περίπτωση της «κρίσης της διοξίνης» στο Βέλγιο, χρειάστηκε να ληφθούν υπόψη πολλά στοιχεία πριν τελικά αποφασιστεί ότι η κρίση αυτή αποτελούσε έκτακτο γεγονός. Η Επιτροπή εκτίμησε κατ' αρχάς την έκταση των μέτρων που είχαν ληφθεί για να αντιμετωπιστεί η κρίση και να προστατευτεί η ανθρώπινη υγεία, μεταξύ των οποίων ήταν η απαγόρευση της διάθεσης στην αγορά και της λιανικής πώλησης κρέατος πουλερικών, η απαγόρευση των συναλλαγών και των εξαγωγών προς τρίτες χώρες ορισμένων προϊόντων ζωικής προέλευσης που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο και τα ζώα και την επιβολή μιας σειράς συνθηκών, μεταξύ των οποίων η επιτήρηση, η ιχνηλασιμότητα και ο έλεγχος των εν λόγω προϊόντων ([10]). Επομένως, ο χαρακτηρισμός του γεγονότος ως εκτάκτου βασιζόταν σε δύο στοιχεία, αφενός στην ανακοίνωση των βελγικών αρχών και στη λήψη έκτακτων μέτρων που ακολούθησε, και αφετέρου στο γεγονός ότι ήταν αδύνατον να διατεθεί στην αγορά η παραγωγή, με αποτέλεσμα οι βέλγοι παραγωγοί να βυθιστούν σε κατάσταση κρίσης. Η κρίση αυτή από τη φύση της και τις επιπτώσεις της στους ενδιαφερόμενους παράγοντες διέφερε πολύ από τη συνήθη κατάσταση και τις συνθήκες κάτω από τις οποίες λειτουργεί κανονικά η αγορά. Η ραγδαία εξάπλωση της ανησυχίας μεταξύ των καταναλωτών και η απαγόρευση που επέβαλαν πολλές τρίτες χώρες στις εισαγωγές ζώων και ζωικών προϊόντων από το Βέλγιο επιδείνωσε την κατάσταση και προκάλεσε μεγάλες διαταραχές στην αγορά στην οποία δραστηριοποιούνταν οι βέλγοι παραγωγοί, απώλεια μεριδίων της αγοράς και, κατά συνέπεια, μείωση του κύκλου εργασιών συγκριτικά με ό, τι θα αναμενόταν από μια κανονική κατάσταση της αγοράς.

(41) Ούτε η χημική μόλυνση των προϊόντων ούτε η πτώση των πωλήσεων ήταν αρκετή για να αποδοθεί ο χαρακτηρισμός «έκτακτο γεγονός», ο οποίος προέκυψε από το συνδυασμό των σημαντικών περιοριστικών μέτρων για την εμπορία και τις εξαγωγές των προϊόντων αυτών και της μείωσης των πωλήσεων και των τιμών. Το κλίμα συναγερμού και η αντίδραση των καταναλωτών απέναντι στη μόλυνση του κρέατος των πουλερικών από τη διοξίνη συνέβαλαν απλώς στο να χαρακτηριστεί το συγκεκριμένο γεγονός έκτακτο.

(42) Στην περίπτωση των ιταλών παραγωγών, διαπιστώνεται ότι δεν επιβλήθηκε κανένα περιοριστικό μέτρο για την εμπορία και τις εξαγωγές ούτε για την προστασία της υγείας των καταναλωτών, αφού η χώρα δεν είχε πληγεί ευθέως από την κρίση. Ο μόνος απρόβλεπτος παράγοντας που δημιούργησε διαταραχή στην αγορά ήταν η εξάπλωση της ανησυχίας μεταξύ των καταναλωτών και η αντίδρασή τους σε μια μόλυνση που είχε εμφανιστεί αλλού.

(43) Η κατάσταση στην Ιταλία δεν μπορεί να εξομοιωθεί με εκείνη των χωρών που επλήγησαν ευθέως από την κρίση. Έκτακτο γεγονός χαρακτηρίστηκε η «κρίση της διοξίνης» στο Βέλγιο και όχι η κρίση αυτή καθαυτή. Όπως αναφέρθηκε στις αιτιολογικές

([9]) ΕΕ C 28 της 1.2.2000, σ. 2.

([10]) Τα μέτρα αυτά υλοποιήθηκαν μέσω τριών αποφάσεων της Επιτροπής: απόφαση 1999/363/ΕΚ, της 3ης Ιουνίου 1999, για μέτρα προστασίας όσον αφορά την μόλυνση από διοξίνες ορισμένων ζωικών προϊόντων που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο ή τα ζώα (ΕΕ L 141 της 4.6.1999, σ. 24). Τα μέτρα αυτά αφορούν κυρίως το κρέας των πουλερικών και όλα τα προϊόντα που προέρχονται από πουλερικά, όπως τα αυγά και τα προϊόντα τους, τα λίπη, οι ζωικές πρωτεΐνες, πρώτες ύλες που προορίζονται για τα τρόφιμα κ.λπ. αποφάσεις 1999/368/ΕΚ, της 4ης Ιουνίου 1999 και 1999/389/ΕΚ, της 11ης Ιουνίου 1999, για μέτρα προστασίας όσον αφορά τη μόλυνση από διοξίνες προϊόντων που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο ή τα ζώα, και προέρχονται από βοοειδή και χοίρους (ΕΕ L 142 της 5.6.1999, σ. 46 και ΕΕ L 147 της 12.6.1999, σ. 26). Τα μέτρα αυτά αφορούν κυρίως το βόειο και χοίρειο κρέας, το γάλα και όλα τα προϊόντα που προέρχονται από αυτά.;

σκέψεις 35 έως 38 ούτε η χημική μόλυνση των τροφίμων που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο ούτε η εκδήλωση ενός κλίματος συναγερμού αποτελούν έκτακτο γεγονός κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 2, στοιχείο β) της Συνθήκης.

(44) Οι ιταλικές αρχές αναφέρθηκαν επίσης στην πρώτη «κρίση ΣΕΒ» στο Ηνωμένο Βασίλειο. Στη συγκεκριμένη αυτή περίπτωση, η έκτακτη κατάσταση στην οποία βρέθηκε ο τομέας του βοείου κρέατος συνδεόταν απόλυτα με τη γενική απαγόρευση των εξαγωγών ζώντων ζώων και βοείου κρέατος από το Ηνωμένο Βασίλειο προς τις ευρωπαϊκές και τις τρίτες χώρες. Οι επιπτώσεις των εμπορικών μέτρων που ελήφθησαν στο πλαίσιο της ΣΕΒ είχαν μία άνευ προηγουμένου έκταση στο Ηνωμένο Βασίλειο. Η Επιτροπή τόνισε ότι, μεταξύ των μέτρων που είχαν ληφθεί για την αντιμετώπιση της κρίσης αυτής, ήταν η συνολική απαγόρευση που επιβλήθηκε στα βρετανικά κρέατα, καθώς και σε κάθε προϊόν με βάση τα κρέατα αυτά που θα μπορούσε να εισέλθει στην τροφική αλυσίδα του ανθρώπου ή των ζώων, και η οποία προκάλεσε μια άνευ προηγουμένου μείωση της εσωτερικής κατανάλωσης κρέατος. Η πτώση της κατανάλωσης συνδέθηκε, στην περίπτωση αυτή, με σοβαρούς περιορισμούς της αγοράς και δημιούργησε μια κατάσταση η οποία μπορούσε να χαρακτηριστεί έκτακτη.

(45) Εξάλλου, στις πιο πρόσφατες περιπτώσεις ΣΕΒ στην Ευρώπη ([11]), η Επιτροπή υπενθύμισε ότι η μείωση των πωλήσεων ή των εισοδημάτων δεν χαρακτηρίστηκε έκτακτο γεγονός. Η μείωση των πωλήσεων θεωρείται συνέπεια ενός έκτακτου γεγονότος, το οποίο προκύπτει από το σπάνιο συνδυασμό διαφόρων παραγόντων. Όπως και στις προαναφερθείσες περιπτώσεις, ενισχύσεις που προορίζονται για την αντιμετώπιση έκτακτων γεγονότων κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 2, στοιχείο β) της Συνθήκης εγκρίθηκαν για τις χώρες που επλήγησαν ευθέως, χώρες στις οποίες διάφοροι παράγοντες συνέβαλαν για να χαρακτηριστεί η κρίση έκτακτο γεγονός: οι πολύ αρνητικές επιπτώσεις για τους ευρωπαίους παραγωγούς γεωργικών προϊόντων, η κατάσταση συναγερμού που εξαπλώθηκε μεταξύ των καταναλωτών, η απαγόρευση που επιβλήθηκε από μεγάλο αριθμό τρίτων χωρών στις εισαγωγές ζώων και προϊόντων με βάση το κρέας από την ΕΕ, καθώς και πολλά περιστατικά που δεν ήταν δυνατόν να ελεγχθούν από τους κτηνοτρόφους που συνέβαλαν στην επιδείνωση της κατάστασης της κρίσης και στη δημιουργία ανησυχίας στους καταναλωτές. Ακολούθησε πολύ σοβαρή διαταραχή της αγοράς στην οποία δραστηριοποιούνται οι ευρωπαίοι παραγωγοί, η διαδοχική απώλεια μεριδίων της αγοράς και, κατά συνέπεια, μείωση του κύκλου εργασιών συγκριτικά με ό, τι θα αναμενόταν από μια κανονική κατάσταση της αγοράς.

(46) Ένα σημαντικό στοιχείο που ελήφθη υπόψη για να αναγνωριστεί η κρίση αυτή ως έκτακτο γεγονός από την Επιτροπή ήταν η σταθερότητα και η ισορροπία της αγοράς βοείου κρέατος πριν την εκδήλωση της κρίσης. Ωστόσο, όπως αποδεικνύεται στη συνέχεια (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 52 έως 55) και όπως δήλωσαν και οι ίδιες οι ιταλικές αρχές (βλ. επιστολές της 28ης Αυγούστου 2000 και της 15ης Νοεμβρίου 2000) αυτό δεν ίσχυε στην περίπτωση της αγοράς πουλερικών στην Ιταλία, η οποία βρισκόταν ήδη σε κατάσταση υπερπαραγωγής και πτώσης των τιμών.

(47) Σε όλες τις προαναφερθείσες περιπτώσεις και ιδίως σε αυτές που αναφέρθηκαν από τις ιταλικές αρχές, το έκτακτο γεγονός δημιουργηθήκε στην εν λόγω χώρα και προκάλεσε τη λήψη σειράς περιοριστικών μέτρων, μέτρων ελέγχου της αγοράς και υγειονομικών μέτρων, τα οποία συνέβαλαν στη μείωση των πωλήσεων και στην πτώση των τιμών των συγκεκριμένων προϊόντων.

(48) Εξάλλου, ένα έκτακτο γεγονός πρέπει τουλάχιστον να παρουσιάζει τα χαρακτηριστικά ενός γεγονότος το οποίο, από τη φύση του και τις επιπτώσεις του στους ενδιαφερόμενους παράγοντες, διακρίνεται σαφώς από τις συνήθεις καταστάσεις και υπερβαίνει το πλαίσιο των κανονικών συνθηκών λειτουργίας της αγοράς. Η απρόβλεπτη φύση ενός γεγονότος ή η δυσκολία πρόβλεψης ενός τέτοιου γεγονότος μπορεί να συνηγορήσει στο να του αποδοθεί ο χαρακτηρισμός έκτακτο, αλλά δεν αρκεί για να χαρακτηριστεί ένα γεγονός έκτακτο κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 2, στοιχείο β) της Συνθήκης.

(49) Στην προκειμένη περίπτωση, η επικαλούμενη πτώση δεν διαφοροποιείται από άλλα γεγονότα που επηρεάζουν τη ζήτηση, όπως το κλείσιμο μιας αγοράς εξαγωγών. Ένα τέτοιο γεγονός είναι εξίσου απρόβλεπτο, αλλά αποτελεί μέρος των εμπορικών κινδύνων στους οποίους εκτίθεται μια επιχείρηση και δεν μπορεί να χαρακτηριστεί έκτακτο κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 2, στοιχείο β) της Συνθήκης.

(50) Σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, οι ιταλοί παραγωγοί δεν διέθεταν καμία άλλη διέξοδο, επειδή η κρίση είχε εξαπλωθεί κατά πολύ πέρα από τα βελγικά σύνορα και η μείωση της κατανάλωσης κρέατος πουλερικών είχε πλήξει ολόκληρη την Ευρώπη.

(51) Ωστόσο, σύμφωνα με πληροφορίες τις οποίες διαθέτει η Επιτροπή, οι ενδοκοινοτικές εξαγωγές πουλερικών τους μήνες Ιούνιο και Αύγουστο 1999 είχαν παραμείνει σταθερές σε σχέση με την ετήσια τάση και μάλιστα είχαν αυξηθεί σε σχέση με το 1998. Οι ενδοκοινοτικές εξαγωγές για το μήνα Ιούλιο ήταν υψηλότερες από το μέσο όρο που καταγράφτηκε για το 1999 και τον αντίστοιχο μήνα του προηγούμενου έτους. Αν και η αύξηση αυτή δεν ήταν αρκετή για να διατεθεί το σύνολο του πλεονάζοντος αποθέματος που δήλωσαν οι ιταλικές αρχές, περιόρισε τις επιπτώσεις της κρίσης στους παραγωγούς, δίνοντάς τους τη δυνατότητα να πωλήσουν ένα μέρος της παραγωγής τους στην κοινοτική αγορά. Οι ιταλικές αρχές δεν παρείχαν κανένα αριθμητικό στοιχείο που να αποδεικνύει την απουσία άλλων διεξόδων στην κοινοτική αγορά, περιοριζόμενες απλώς στο να βεβαιώσουν ότι λόγω της κρίσης στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες είχε μειωθεί η κατανάλωση κρέατος πουλερικών. Σύμφωνα με τις ίδιες αρχές, όμως, ορισμένες χώρες, όπως η Δανία, η Ελλάδα, η Ισπανία, η Ιρλανδία, η Αυστρία, η Πορτογαλία, η Φινλανδία, η Σουηδία,

([11]) Βλ., μεταξύ άλλων, τις ενισχύσεις N 113/A/2001 (απόφαση SG 01 290550 της 27.7.2001), N 437/2001 (απόφαση SG 01 290526D της 27.7.2001), N 657/2001 (απόφαση SG 01 292096 της 9.11.2001) και NN 46/2001 (απόφαση SG 01 290558 D της 27.7.2001).

το Ηνωμένο Βασίλειο, μπορούσαν να θεωρηθούν χώρες αναφοράς για τη σύγκριση των τιμών (βλ. αιτιολογική σκέψη 7 πιο πάνω) λόγω του ότι δεν είχαν πληγεί από την κρίση αυτή. Θα μπορούσαν επομένως να είναι και αποδέκτες ενός μέρους τουλάχιστον της πλεονάζουσας αυτής παραγωγής.

(52) Επιπλέον, λαμβανομένης υπόψη της πολιτικής της Επιτροπής όσον αφορά την εφαρμογή του του άρθρου 87 παράγραφος 2, στοιχείο β) της Συνθήκης στο γεωργικό τομέα, οποιαδήποτε υπεραντιστάθμιση των απωλειών πρέπει να αποκλειστεί.

(53) Ο προβλεπόμενος από τις ιταλικές αρχές μηχανισμός αντιστάθμισης βασίζεται σε ενίσχυση για το κρέας που είχε παραχθεί και διατεθεί στην αγορά κατά τους μήνες Ιούνιο και Ιούλιο 1999, η οποία υπολογίστηκε βάσει της διαφοράς μεταξύ των μέσων τιμών στις χώρες που δεν επλήγησαν από την κρίση και των μέσων ιταλικών τιμών. Η διαφορά αυτή ανέρχεται, σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, σε 53,966 EUR/100 kg για τον Ιούνιο και σε 46,218 EUR/100 kg για τον Ιούλιο. Η ενίσχυση ανέρχεται σε 21 150 ITL/100 kg (δηλ. 10,92 EUR/100 kg) και σε 15 400 ITL/100 kg (δηλ. 7,95 EUR/100 kg).

(54) Αυτή μέθοδος υπολογισμού παρουσιάζει δύο προβλήματα. Το πρώτο αφορά τη δήλωση των ιταλικών αρχών σύμφωνα με την οποία το απώλητο απόθεμα καταψύχθηκε ([12]). Με τον τρόπο αυτό θα μπορούσαν να πωληθούν αργότερα τα πτηνοτροφικά προϊόντα που έμειναν απώλητα κατά την περίοδο της κρίσης. Εάν πράγματι συνέβαινε αυτό, οι απώλειες θα ήταν μικρότερες από εκείνες που δηλώθηκαν κατά την εξέταση του φακέλου. Οι ιταλικές αρχές δεν έκαναν κανένα σχόλιο επ' αυτού. Επομένως, δεν αποκλείεται το ενδεχόμενο της υπεραντιστάθμισης των απωλειών μέσω της μετατοπισμένης χρονικά πώλησης ενός μέρους της παραγωγής σε κανονικές πιθανότατα τιμές. Επιπλέον, οι ιταλικές αρχές δήλωσαν ότι τον Ιούνιο του 1999 εσφάγησαν 43 170,1 τόνοι κοτόπουλων και το μήνα Ιούλιο 47 485,9 τόνοι, δηλαδή συνολικά 90 656 τόνοι (βλ. την επιστολή της 15ης Νοεμβρίου 2000), ενώ οι ποσότητες που πωλήθηκαν ανέρχονται σε 34 700 000 kg κρέατος για το μήνα Ιούνιο 1999 και σε 30 200 000 kg για το μήνα Ιούλιο, δηλαδή συνολιά σε 64 900 τόνους. Το μήνα Ιούνιο καταψύχθηκαν 4 150,8 τόνοι και το μήνα Ιούλιο 9 271,3 τόνοι, δηλαδή συνολικά 13 422,1 τόνοι. Δεν δόθηκε κανένα στοιχείο σχετικά με τον προορισμό του παραχθέντος κρέατος που ούτε πωλήθηκε ούτε καταψύχθηκε, γεγονός που δεν αποκλείει κάποιον άλλον εμπορικό προορισμό.

(55) Η Ιταλία στη συνέχεια αναφέρεται στις μέσες τιμές των άλλων ευρωπαϊκών χωρών που δεν επλήγησαν από την κρίση, χωρίς να λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι στην Ιταλία η τάση των τιμών ήταν πτωτική πριν από τον Ιούνιο του 1999 ούτε τη μεταβλητότητα που παρουσιάζουν οι τιμές του κρέατος των πουλερικών. Στον πίνακα που ακολουθεί παρουσιάζεται η καταγεγραμμένη τάση στην Ιταλία κατά τα έτη 1998, 1999 και 2000 ([13]):

Μηνιαίες τιμές αγοράς για ολόκληρα κοτόπουλα

EUR/100 kg

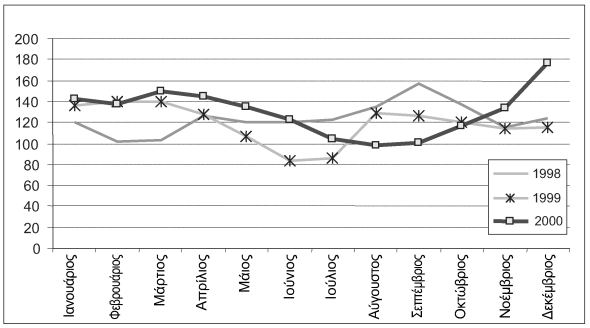

(56) Σύμφωνα με τη δήλωση των ιταλικών αρχών, στον τομέα του κρέατος των πουλερικών υπήρχε ήδη υπερπαραγωγή και εξαιτίας αυτού οι παραγωγοί είχαν αποφασίσει, κατά το μήνα Μάρτιο, να σφαγιάσουν ένα μέρος των πουλερικών που επρόκειτο να σφαγούν τους μήνες Απρίλιο και Μάιο ώστε να μειώσουν την προσφορά κρέατος κατά το μήνα Ιούνιο κατά 4,8 %. Σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, λόγω της «κρίσης της διοξίνης», η σφαγή και η διάθεση στην αγορά του 10 % της παραγωγής του Ιουνίου μεταφέρθηκαν στους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο, προκαλώντας έτσι αύξηση της προσφοράς κατά τους δύο αυτούς μήνες. Βάσει των στοιχείων που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή, η εκτροφή νεοσσών αυξήθηκε κατά πολύ τους μήνες Φεβρουάριο, Μάρτιο και Απρίλιο ώστε να εκτιμάται ότι τον Ιούνιο η παραγωγή αυξήθηκε κατά 5,6 %.

(57) Από τη σύγκριση των στοιχείων που αφορούν τη σφαγή κατόπουλων μεταξύ των μηνών Μαΐου και Αυγούστου 1999 με τα στοιχεία των αντίστοιχων μηνών του προηγούμενου έτους προκύπτει ότι υπήρξε, τουλάχιστον κατά το μήνα Μάιο του 1999, αύξηση της σφαγής και κατά συνέπεια αύξηση της προσφοράς κοτόπουλων σχεδόν κατά 9 %. Τον Ιούνιο του 1999 η προσφορά μειώθηκε κατά 10 % σε σχέση με τον Ιούνιο του 1998 και τον Ιούλιο του 1999 ο αριθμός των κοτόπουλων που εσφάγησαν ήταν υψηλότερος σχεδόν κατά 10 % του αριθμού που καταγράφτηκε το 1998. Η ανοδική αυτή τάση της προσφοράς συνεχίστηκε και τον Αύγουστο του 1999 (+ 6,5 %). Δεδομένου ότι οι τιμές ακολουθούν γενικά την τάση της προσφοράς, θα μπορούσαμε να συνάγουμε μια μείωση των τιμών σε σχέση με τις τιμές του Απριλίου, οι οποίες ήταν ήδη μειωμένες σε σχέση με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο, λόγω της υπερπαραγωγής. Επομένως, μια σύγκριση μεταξύ των τιμών των πουλερικών στην Ιταλία τον Ιούνιο και τον Ιούλιο και του μέσου όρου των τιμών στις χώρες που δεν επλήγησαν από την «κρίση της διοξίνης» θα οδηγούσε σε υπερκτίμηση της αξίας των κοτόπουλων στην Ιταλία.

(58) Λόγω της μεταβλητότητας των τιμών των κοτόπουλων στην Ιταλία και της πτωτικής τάσης των τιμών που είχε ήδη καταγραφεί πριν από την «κρίση της διοξίνης», οποιαδήποτε σύγκριση των τιμών πώλησης του Ιουνίου 1999 και εκείνων του Ιουνίου 1998 δεν θα ήταν σωστή και δεν θα αντικατόπτριζε την υπερπαραγωγή που γνώριζε ήδη η αγορά κοτόπουλου στην Ιταλία και τη συνακόλουθη πτώση των τιμών που είχε ήδη καταγραφεί. Η δήλωση των ιταλικών αρχών σύμφωνα με την οποία οι παραγωγοί είχαν ήδη λάβει μέτρα για τη διόρθωση της κατάστασης της αγοράς, προχωρώντας από το μήνα Μάρτιο στη σφαγή νεοσσών που κανονικά θα εσφάζοντο τους μήνες Απρίλιο και Μάιο με σκοπό να περιορίσουν την προσφορά κατά τους μήνες Ιούνιο και Ιούλιο, έρχεται σε

([12]) Βλ. την επιστολή της 23.5.2001, στην οποία οι ιταλικές αρχές δηλώνουν ότι οι παραγωγοί αναγκάστηκαν να καταψύξουν 4 150,8 τόνους τον Ιούνιο, 9 271,3 τόνους τον Ιούλιο και 2 595,9 τόνους τον Αύγουστο.

([13]) Δεδομένα που αφορούν τις ενδοκοινοτικές εξαγωγές κάθε είδους κρέατος πουλερικών (σε βάρος σφαγίων).

αντίφαση με τα στοιχεία που αφορούν την εκτροφή νεοσσών και, κατά συνέπεια, με τις προβλέψεις παραγωγής, που μαρτυρούν μια αύξηση της προσφοράς το μήνα Ιούνιο και μια μικρή μείωση (- 1,6 %) το μήνα Ιούλιο. Βάσει των στοιχείων αυτών, οποιαδήποτε πρόβλεψη των τιμών για τους μήνες Ιούνιο και Ιούλιο του 1999 (σε σχέση με τις τιμές του Ιουνίου 1998 ή με τις τιμές που καταγράφτηκαν στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες που δεν επλήγησαν από την «κρίση της διοξίνης») θα ήταν εικοτολογία.

(59) Επομένως, η Επιτροπή μπορεί να συμπεράνει ότι δεδομένου ότι το κλίμα συναγερμού δεν αποτελεί έκτακτο γεγονός κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 2, στοιχείο β) της Συνθήκης και ότι η μέθοδος υπολογισμού των απωλειών που προτείνεται από τις ιταλικές αρχές μπορεί να οδηγήσει σε υπερκτίμηση των απωλείων που υπέστησαν οι ιταλοί παραγωγοί κρέατος πουλερικών, το μέτρο δεν μπορεί να θεωρηθεί συμβατό με την κοινή αγορά βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 2, στοιχείο β) της Συνθήκης.

(60) Ακόμη και αν αναλυθεί βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 της Συνθήκης, η ενίσχυση δεν μπορεί να θεωρηθεί συμβατή με την κοινή αγορά. Το άρθρο 87 παράγραφος 3, στοιχείο α) δεν εφαρμόζεται επειδή σκοπός της ενίσχυσης δεν ήταν να προωθηθεί η οικονομική ανάπτυξη περιοχών στις οποίες το βιοτικό επίπεδο είναι ασυνήθιστα χαμηλό ή στις οποίες επικρατεί σοβαρή υποαπασχόληση.

(61) Όσον αφορά το άρθρο 87 παράγραφος 3, στοιχείο β) της Συνθήκης, η εν λόγω ενίσχυση δεν προορίζεται για την προώθηση σημαντικών σχεδίων κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος ή για την άρση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας κράτους μέλους.

(62) Εάν βασιστούμε στο άρθρο 87 παράγραφος 3, στοιχείο δ), σκοπός της εν λόγω ενίσχυσης δεν είναι η επίτευξη των στόχων που αναφέρονται στο άρθρο αυτό.

(63) Όσον αφορά το άρθρο 87 παράγραφος 3, στοιχείο γ) της Συνθήκης, δεδομένου ότι ο εν λόγω νόμος κοινοποιήθηκε σωστά, σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 3, από τις ιταλικές αρχές, για την αξιολόγησή του ισχύουν οι κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας ([14]) (στο εξής «κατευθυντήριες γραμμές»). Σύμφωνα με το σημείο 23.3 των κατευθυντήριων γραμμών, οι κατευθυντήριες αυτές γραμμές εφαρμόζονται στις νέες κρατικές ενισχύσεις, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που έχουν ήδη κοινοποιηθεί από τα κράτη μέλη, αλλά για τις οποίες η Επιτροπή δεν έχει ακόμη αποφασίσει, με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2000.

(64) Οι ενισχύσεις για την αντιστάθμιση των απωλειών εισοδήματος που συνδέονται με επιζωοτία διέπονται από το σημείο 11.4. Η κρατική ενίσχυση μπορεί να περιλαμβάνει εύλογη αποζημίωση για τα διαφυγόντα κέρδη, λαμβανομένων υπόψη των δυσχερειών που αφορούν την ανασύσταση της αγέλης ή την εκ νέου φύτευση καθώς και της τυχόν περιόδου απομόνωσης ή αναμονής που επιβάλλεται ή συνιστάται από τις αρμόδιες αρχές, ώστε να καταστεί δυνατή η εξάλειψη της ασθένειας πριν την ανασύσταση του ζωικού κεφαλαίου ή την εκ νέου φύτευση της εκμετάλλευσης. Η υποχρεωτική σφαγή των ζώων κατόπιν εντολής της υγειονομικής/κτηνιατρικής αρχής, στο πλαίσιο σχεδίου πρόληψης και εξάλειψης της επιζωοτίας, αποτελεί επομένως προϋπόθεση για τη χορήγηση της ενίσχυσης αυτής.

(65) Από την κοινοποίηση προκύπτει σαφώς ότι καμία εντολή σφαγής ζώων στο πλαίσιο σχεδίου πρόληψης και εξάλειψης της επιζωοτίας δεν δόθηκε από τις υγειονομικές/κτηνιατρικές αρχές, δεδομένου ότι η χημική μόλυνση δεν επηρέασε τις ιταλικές επιχειρήσεις. Κατά συνέπεια, το εν λόγω μέτρο δεν πληροί τους όρους που προβλέπονται στο σημείο 11.4 των κατευθυντηρίων γραμμών.

(66) Βάσει των όσων προαναφέρθηκαν, η ενίσχυση υπέρ των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στον τομέα της παραγωγής πουλερικών δεν μπορεί να θεωρηθεί ενίσχυση για την αποζημίωση ζημιών που προκλήθηκαν από έκτακτο γεγονός κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 2, στοιχείο β) της Συνθήκης, ούτε μπορεί να θεωρηθεί ενίσχυση που εμπίπτει στις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφος 3. Επομένως, η εν λόγω ενίσχυση εμφανίζεται ως ενίσχυση λειτουργίας, ασύμβατη με την κοινή αγορά, σύμφωνα με το σημείο 3.5 των κατευθυντηρίων γραμμών ([15]).

(67) Η ενίσχυση αποτελεί επίσης παραβίαση των κανόνων που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2777/75, σύμφωνα με τον οποίο μόνο τα ακόλουθα μέτρα είναι δυνατόν να λαμβάνονται για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού αυτού: μέτρα για την προαγωγή μιας καλύτερης οργάνωσης της παραγωγής, της μεταποίησης και της εμπορίας τους· μέτρα για την ποιοτική βελτίωση· μέτρα για να καταστεί δυνατή η κατάρτιση βραχυπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων προβλέψεων βάσει των χρησιμοποιουμένων μέσων παραγωγής· μέτρα για να διευκολυνθεί η διαπίστωση της εξέλιξης των τιμών τους στην αγορά. Εξάλλου, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι περιορισμοί της ελεύθερης κυκλοφορίας που θα επέφερε η εφαρμογή μέτρων για την καταπολέμηση της διάδοσης των ασθενειών στα ζώα, είναι δυνατόν να ληφθούν έκτακτα μέτρα στήριξης της αγοράς που θίγεται από αυτούς τους περιορισμούς, κατά τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 17. Τα μέτρα αυτά λαμβάνονται μόνο κατά το μέτρο και για το χρονικό διάστημα που είναι αυστηρώς αναγκαία για τη στήριξη αυτής της αγοράς. Στην προκειμένη περίπτωση, κανένα τέτοιου είδους μέτρο δεν ελήφθη στην Ιταλία. Κανένα άλλο είδος κρατικής ενίσχυσης δεν μπορεί να χορηγείται σύμφωνα με τα άρθρα 87 έως 89 της Συνθήκης. Όπως αναφέρεται και στην προηγούμενη αιτιολογική σκέψη, η εν λόγω ενίσχυση δεν είναι σύμφωνη με τους κανόνες που διέπουν τις κρατικές ενισχύσεις και επομένως δεν είναι συμβατή με την κοινή αγορά.

([14]) ΕΕ C 28 της 1.2.2000, σ. 2.

([15]) Απόφαση του Πρωτοδικείου της 8.6.1995 για την υπόθεση T459/1993 (Siemens SA — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων) Συλλογή (1995) 1675.

V. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ**

(68) Λαμβανομένων υπόψη των όσων προαναφέρθηκαν, η Επιτροπή μπορεί να συμπεράνει ότι οι ενισχύσεις που προβλέπονται από το πρόγραμμα A.I.M.A. υπέρ του πτηνοτροφικού τομέα αποτελούν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 και δεν μπορεί να ισχύσει καμία από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφοι 2 και 3.

(69) Δεδομένου ότι το πρόγραμμα κοινοποιήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης, το οποίο προβλέπει ότι τα μέτρα ενίσχυσης δεν μπορούν να εφαρμοστούν παρά μόνο μετά την έγκριση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, δεν συντρέχει λόγος για να ζητηθεί η ανάκτηση των ενισχύσεων.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο

Οι ενισχύσεις που σκοπεύει να χορηγήσει η Ιταλία στο πλαίσιο του «εθνικού προγράμματος παρεμβάσεων A.I.M.A. για το έτος 1999» είναι ασύμβατες προς την κοινή αγορά.

Η Ιταλία δεν μπορεί να εφαρμόσει αυτά τα μέτρα ενίσχυσης.

Άρθρο 2

Η Ιταλία ενημερώνει την Επιτροπή, εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης, σχετικά με τα μέτρα που έλαβε για την εφαρμογή της.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 19 Μαΐου 2004.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 24ης Μαΐου 2004

σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 82 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 54 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ κατά της Microsoft Corporation

(Υπόθεση COMP/C-3/37.792 — Microsoft)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2004) 900]

(Το κείμενο στην αγγλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2007/53/ΕΚ)

Στις 24 Μαρτίου 2004 η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 82 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 54 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 του κανονισμού 17 ([1]), η Επιτροπή δημοσιεύει τα ονόματα των μερών και το ουσιώδες τμήμα της απόφασης, λαμβάνοντας υπόψη το νόμιμο συμφέρον των επιχειρήσεων ως προς τη διαφύλαξη των επιχειρηματικών τους απορρήτων. Το πλήρες κείμενο της απόφασης στη μη εμπιστευτική μορφή του υπάρχει στις αυθεντικές γλώσσες της υπόθεσης και στις γλώσσες εργασίας της Επιτροπής στο δικτυακό τόπο της ΓΔ Ανταγωνισμού http://europa.eu.int/comm/competition/index_el.html

I. ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΒΑΣΗΣ

Αποδέκτης, χαρακτήρας και διάρκεια της παράβασης

(1) Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Microsoft Corporation.

(2) Η Microsoft Corporation παρέβη το άρθρο 82 της συνθήκης ΕΚ και το άρθρο 54 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ, δεδομένου ότι:

— αρνείται να παράσχει πληροφορίες διαλειτουργικότητας και να επιτρέψει τη χρήση τους για την ανάπτυξη και τη διανομή προϊόντων λειτουργικών συστημάτων διακομιστή ομάδας εργαζομένων, από τον Οκτώβριο του 1998 έως την ημερομηνία της παρούσας απόφασης,

— θέτει ως όρο για την παροχή του λειτουργικού συστήματος Windows για προσωπικούς υπολογιστές πελάτη την ταυτόχρονη αγορά της εφαρμογής αναπαραγωγής μέσων Windows (Windows Media Player — WMP) από τον Μάιο του 1999 έως την ημερομηνία της παρούσας απόφασης.

Οι σχετικές αγορές

Λειτουργικά συστήματα ΠΥ

(3) Τα λειτουργικά συστήματα είναι προϊόντα λογισμικού τα οποία ελέγχουν τις βασικές λειτουργίες ενός υπολογιστή. Οι «προσωπικοί υπολογιστές πελάτη» («ΠΥ») είναι υπολογιστές γενικού σκοπού που έχουν σχεδιαστεί για να χρησιμοποιούνται από ένα άτομο κάθε φορά και μπορούν να συνδεθούν με ένα δίκτυο υπολογιστών.

(4) Τα λειτουργικά συστήματα μπορούν να χωριστούν σε i) λειτουργικά συστήματα για τους λεγόμενους προσωπικούς ΠΥ «συμβατούς Intel» και ii) τα λειτουργικά συστήματα για τους μη συμβατούς Intel ΠΥ. Στο πλαίσιο αυτό η συμβατότητα Intel αφορά ένα συγκεκριμένο τύπο αρχιτεκτονικής υλικού εξοπλισμού. Η προσαρμογή (porting) ενός λειτουργικού συστήματος που δεν έχει συμβατότητα Intel (για παράδειγμα το Macintosh της Apple), ώστε να χρησιμοποιηθεί σε υλικό εξοπλισμό που είναι συμβατό με την Intel, αποτελεί χρονοβόρα και πολυέξοδη διαδικασία. Ωστόσο, το εάν θα συμπεριληφθούν τα λειτουργικά συστήματα για συμβατούς και μη συμβατούς με την Intel ΠΥ στον ορισμό της σχετικής αγοράς είναι θέμα που μπορεί να παραμείνει ανοικτό δεδομένου ότι η διαφορά δεν είναι τέτοια που να επηρεάζει το αποτέλεσμα της αξιολόγησης της ισχύος της Microsoft στην αγορά.

(5) Τα λειτουργικά συστήματα για συσκευές χειρός, όπως οι προσωπικοί ψηφιακοί βοηθοί (Personal Digital Assistant — PDA) ή τα «έξυπνα» κινητά τηλέφωνα και τα λειτουργικά συστήματα για διακομιστές δεν μπορούν προς το παρόν να θεωρηθούν ως ανταγωνιστικά υποκατάστατα για τα λειτουργικά συστήματα ΠΥ πελάτη.

(6) Όσον αφορά τη δυνατότητα υποκατάστασης στην πλευρά της προσφοράς, ένα προϊόν λογισμικού το οποίο δεν κυκλοφορεί προς το παρόν στην αγορά για τα λειτουργικά συστήματα ΠΥ πελάτη θα πρέπει να υποστεί σημαντικές τροποποιήσεις προκειμένου να προσαρμοστεί στις ειδικές ανάγκες των καταναλωτών της εν λόγω αγοράς. Αυτό συνεπάγεται μία διαδικασία ανάπτυξης και δοκιμής που απαιτεί σημαντικό χρόνο (συχνά περισσότερο από ένα έτος) και δαπάνες, καθώς και σημαντικό εμπορικό κίνδυνο. Επιπλέον, όπως διαπιστώθηκε κατά την εξέταση της κυριαρχίας της Microsoft στη σχετική αγορά, μια τέτοια νέα εταιρεία θα αντιμετώπιζε σημαντικούς φραγμούς εισόδου στην αγορά.

Λειτουργικά συστήματα διακομιστή ομάδας εργαζομένων

(7) «Υπηρεσίες διακομιστή ομάδας εργαζομένων» είναι οι βασικές υπηρεσίες που χρησιμοποιούνται από υπαλλήλους γραφείου στην καθημερινή τους εργασία, συγκεκριμένα για την κοινή χρήση τόσο αρχείων αποθηκευμένων σε διακομιστές όσο και

([1]) ΕΕ 13 της 21.2.1962, σ. 204/62. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1/2003 (ΕΕ L 1 της 4.1.2003, σ. 1).

εκτυπωτών, και για την κεντρική «διαχείριση» των δικαιωμάτων τους ως χρηστών δικτύου από την υπηρεσία πληροφορικής του οργανισμού τους. Τα «λειτουργικά συστήματα διακομιστή ομάδας εργαζομένων» είναι λειτουργικά συστήματα που έχουν σχεδιαστεί και διατίθενται στην αγορά για να παρέχουν τις εν λόγω υπηρεσίες συλλογικά σε σχετικά μικρό αριθμό ΠΥ που συνδέονται μεταξύ τους και σχηματίζουν μικρά έως μεσαίου μεγέθους δίκτυα.

(8) Από τα αποδεικτικά στοιχεία που συγκέντρωσε η Επιτροπή στο πλαίσιο της έρευνάς της, επιβεβαιώθηκε ότι οι υπηρεσίες διακομιστή ομάδας εργαζομένων θεωρούνται από τους πελάτες ότι αποτελούν ένα ξεχωριστό σύνολο υπηρεσιών που παρέχουν οι διακομιστές. Συγκεκριμένα, η παροχή υπηρεσιών αρχείου και εκτύπωσης, αφενός, και υπηρεσιών διαχείρισης χρηστών, αφετέρου, είναι αλληλένδετες: εάν δεν υπήρχε σωστή διαχείριση ομάδας και χρηστών, οι χρήστες δεν θα είχαν αποτελεσματική και ασφαλή πρόσβαση στις υπηρεσίες επιμερισμού αρχείων και εκτυπωτών.

(9) Οι διακομιστές ομάδας εργαζομένων (διακομιστές που χρησιμοποιούν λειτουργικό σύστημα διακομιστή ομάδας εργαζομένων) είναι διαφορετικοί από τους διακομιστές υψηλής ποιότητας που γενικά απαιτούνται για τη στήριξη εργασιών «καθοριστικής σημασίας», όπως ο έλεγχος αποθεμάτων, οι αεροπορικές κρατήσεις ή οι τραπεζικές συναλλαγές. Οι εργασίες αυτές ενδέχεται να απαιτούν την αποθήκευση τεράστιου αριθμού δεδομένων, καθώς και μέγιστη («απόλυτη») αξιοπιστία και διαθεσιμότητα ([2]). Οι εργασίες αυτές εκτελούνται από ακριβά μηχανήματα (αποκαλούμενα ενίοτε «διακομιστές επιχείρησης») ή από κεντρικούς υπολογιστές. Αντίθετα, τα λειτουργικά συστήματα διακομιστή ομάδας εργαζομένων εγκαθίστανται κατά κανόνα σε φθηνότερους υπολογιστές.

(10) Ωστόσο, δεν χρησιμοποιούνται όλα τα μηχανήματα φθηνού διακομιστή ως διακομιστές ομάδας εργαζομένων. Για παράδειγμα, φθηνοί διακομιστές μπορούν επίσης να εγκατασταθούν στις «παρυφές» δικτύων και να ειδικεύονται στην εξυπηρέτηση ιστού (Web serving) ([3]) ή να παρέχουν υπηρεσίες κρυφής μνήμης ιστού (Web caching) ([4]), ή αντιπυρικής ζώνης (firewall) ([5]), αποκλείοντας τις βασικές υπηρεσίες διακομιστή ομάδας εργαζομένων.

(11) Θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι ενώ μόνον οι υπηρεσίες αρχείου, εκτύπωσης και διαχείρισης ομάδας και χρηστών συνιστούν τον πυρήνα των υπηρεσιών διακομιστή ομάδας εργαζομένων, τα λειτουργικά συστήματα διακομιστή ομάδας εργαζομένων, όπως και άλλα λειτουργικά συστήματα, μπορούν να χρησιμοποιηθούν και για τη λειτουργία εφαρμογών. Οι εν λόγω εφαρμογές συχνά είναι στενά συνδεδεμένες με την παροχή υπηρεσιών διαχείρισης ομάδας και χρηστών. Καθώς τα λειτουργικά συστήματα διακομιστή ομάδας εργαζομένων χρησιμοποιούνται κατά κανόνα με φθηνό υλικό εξοπλισμό, οι εν λόγω εφαρμογές δεν απαιτούν εξαιρετικά υψηλή αξιοπιστία.

Εφαρμογές αναπαραγωγής μέσων με ροή δεδομένων

(12) Οι εφαρμογές αναπαραγωγής μέσων είναι εφαρμογές λογισμικού στην πλευρά των πελατών, κύρια λειτουργία των οποίων είναι να αποκωδικοποιούν, να αποσυμπιέζουν και να αναπαράγουν (και να επιτρέπουν την επεξεργασία) ψηφιακών αρχείων ήχου και βίντεο που έχουν μεταφορτωθεί ή μεταδοθεί μέσω του διαδικτύου (και άλλων δικτύων). Οι εφαρμογές αναπαραγωγής μέσων μπορούν επίσης να αναπαράγουν αρχεία ήχου και βίντεο αποθηκευμένα σε μέσα όπως CD και DVD.

(13) Όσον αφορά τη δυνατότητα υποκατάστασης στην πλευρά της ζήτησης, τα κλασικά μηχανήματα αναπαραγωγής, όπως οι συσκευές ανάγνωσης CD και DVD δεν υποκαθιστούν τις εφαρμογές αναπαραγωγής μέσων, δεδομένου ότι προσφέρουν ένα πολύ περιορισμένο υποσύνολο των λειτουργιών των εφαρμογών αυτών. Οι εφαρμογές αναπαραγωγής μέσων που εξαρτώνται από τεχνολογίες που ανήκουν σε τρίτους, σε αντίθεση με τον WMP, τον RealOne Player της RealNetworks και τον QuickTime Player της Apple, δεν θεωρείται πιθανό να περιορίσουν τη συμπεριφορά των τρίτων ενδιαφερομένων. Εφαρμογές αναπαραγωγής μέσων που δεν είναι σε θέση να δεχθούν περιεχόμενο ήχου και βίντεο μεταδιδόμενο με ροή δεδομένων μέσω του Διαδικτύου δεν αποτελούν υποκατάστατα εφαρμογών αναπαραγωγής μέσων με ροή δεδομένων, δεδομένου ότι δεν ικανοποιούν τη συγκεκριμένη καταναλωτική ζήτηση για ροή δεδομένων.

(14) Όσον αφορά τη δυνατότητα υποκατάστασης στην πλευρά της προσφοράς, οι σημαντικές επενδύσεις σε E&A που απαιτούνται, η προστασία των υφιστάμενων τεχνολογιών μέσων με δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας και οι έμμεσες επιπτώσεις δικτύου που χαρακτηρίζουν την αγορά γεννούν φραγμούς για τους παραγωγούς άλλων εφαρμογών λογισμικού περιλαμβανομένων των εφαρμογών αναπαραγωγής μέσων χωρίς ροή δεδομένων.

Δεσπόζουσα θέση

Λειτουργικά συστήματα προσωπικών υπολογιστών

(15) Η Microsoft παραδέχθηκε ότι κατέχει δεσπόζουσα θέση στην αγορά λειτουργικών συστημάτων προσωπικών υπολογιστών.

(16) Η δεσπόζουσα αυτή θέση χαρακτηρίζεται από μερίδια αγοράς που παρέμειναν πολύ υψηλά τουλάχιστον από το 1996 (90 % + τα τελευταία χρόνια) και από την ύπαρξη πολύ υψηλών φραγμών εισόδου στην αγορά. Οι φραγμοί τούτοι συνδέονται ιδίως με την παρουσία έμμεσων επιπτώσεων δικτύου. Όντως, το εάν ένα λειτουργικό σύστημα ΠΥ είναι δημοφιλές μεταξύ χρηστών εξαρτάται από το εάν είναι δημοφιλές μεταξύ πωλητών εφαρμογών ΠΥ, που με τη σειρά τους επιλέγουν να εστιάσουν τις προσπάθειές τους στο λειτουργικό σύστημα ΠΥ που είναι το πιο δημοφιλές μεταξύ χρηστών. Αυτό δημιουργεί μια αυτοτροφοδοτούμενη δυναμική

([2]) Αξιοπιστία είναι η ικανότητα ενός λειτουργικού συστήματος να λειτουργεί για μεγάλο χρονικό διάστημα χωρίς να παρουσιάσει προβλήματα ούτε να πρέπει να τεθεί εκ νέου σε κίνηση. Διαθεσιμότητα είναι η ικανότητα ενός λειτουργικού συστήματος να λειτουργεί για μεγάλο χρονικό διάστημα χωρίς να πρέπει να τεθεί εκτός υπηρεσίας για τις συνήθεις εργασίες συντήρησης ή αναβάθμισης. Άλλο στοιχείο διαθεσιμότητας είναι η ταχύτητα με την οποία ένα λειτουργικό σύστημα μπορεί να επαναλειτουργήσει ύστερα από βλάβη.

([3]) Ένας διακομιστής ιστού περιέχει ιστοσελίδες στις οποίες παρέχει πρόσβαση μέσω τυποποιημένων πρωτοκόλλων.

([4]) Κρυφή μνήμη είναι ένας τόπος στον οποίο φυλάσσονται προσωρινά αντίγραφα αντικειμένων ιστού. Ως εκ τούτου, η παροχή υπηρεσιών κρυφής μνήμης ιστού αποτελεί έναν τρόπο αποθήκευσης αρχείων ιστού για μεταγενέστερη επαναχρησιμοποίηση κατά τρόπο που επιταχύνει την πρόσβαση για τον τελικό χρήστη.

([5]) Αντιπυρική ζώνη είναι μία λύση υλικού εξοπλισμού/λογισμικού που απομονώνει τα δίκτυα ηλεκτρονικού υπολογιστή των οργανισμών και κατ' αυτό τον τρόπο τα προστατεύει από εξωτερικές απειλές.

που προστατεύει τη θέση των Windows ως το de facto πρότυπο λειτουργικών συστημάτων ΠΥ (φραγμός εισόδου από άποψη εφαρμογών).

Λειτουργικά συστήματα διακομιστή ομάδας εργαζομένων

(17) Η Microsoft παραδέχθηκε ότι κατέχει δεσπόζουσα θέση στην αγορά λειτουργικών συστημάτων διακομιστή ομάδας εργαζομένων. Το συμπέρασμα αυτό βασίζεται, συγκεκριμένα, στα εξής:

— Η Επιτροπή εξέτασε διάφορα δεδομένα προκειμένου να μετρήσει το μερίδιο αγοράς της Microsoft στην αγορά λειτουργικών συστημάτων διακομιστή ομάδας εργαζομένων. Όλα τα δεδομένα που συγκεντρώθηκαν επιβεβαιώνουν ότι η Microsoft κατέχει με απόσταση την πρώτη θέση στην αγορά με μερίδιο που κατά μία εκδοχή υπερβαίνει το 50 %, ενώ για την πλειονότητα κυμαίνεται μεταξύ 60 και 75 %.

— Υπάρχουν φραγμοί εισόδου στην αγορά λειτουργικών συστημάτων διακομιστή ομάδας εργαζομένων. Συγκεκριμένα, όσο πιο εύκολο είναι να βρεθούν τεχνίτες ειδικευμένοι στη διαχείριση ενός δεδομένου λειτουργικού συστήματος διακομιστή ομάδας εργαζομένων, τόσο περισσότεροι πελάτες είναι διατεθειμένοι να προμηθευτούν το σύστημα αυτό. Αντίθετα, όσο πιο δημοφιλές είναι ένα λειτουργικό σύστημα διακομιστή ομάδας εργαζομένων μεταξύ των πελατών, τόσο ευκολότερο είναι για τους τεχνίτες (και τόσο πιο πρόθυμοι είναι οι τεχνίτες) να αποκτήσουν τις γνώσεις που απαιτούνται για το προϊόν αυτό. Ο μηχανισμός αυτός μπορεί να εκφραστεί από οικονομικής πλευράς ως επιπτώσεις δικτύου.

— Υπάρχουν ισχυροί εμπορικοί και τεχνικοί δεσμοί μεταξύ αγοράς λειτουργικών συστημάτων ΠΥ και αγοράς λειτουργικών συστημάτων διακομιστή ομάδας εργαζομένων. Ως αποτέλεσμα, η δεσπόζουσα θέση της Microsoft στον τομέα των λειτουργικών συστημάτων ΠΥ έχει σημαντικό αντίκτυπο στην παρακείμενη αγορά λειτουργικών συστημάτων διακομιστών ομάδων εργαζομένων.

Άρνηση παροχής πληροφοριών

(18) Η απόφαση καταλήγει στις ακόλουθες διαπιστώσεις:

— Η Microsoft αρνήθηκε να προμηθεύσει στην Sun πληροφορίες που θα επέτρεπαν στην τελευταία να σχεδιάσει λειτουργικά συστήματα διακομιστή ομάδας εργαζομένων που θα μπορούσαν να ενταχθούν απόλυτα στην αρχιτεκτονική τομέα ενεργού καταλόγου (active directory domain architecture), ενός δικτύου διασυνδεόμενων πρωτοκόλλων ΠΥ πελάτη προς διακομιστή (client PC-to server) και διακομιστή προς διακομιστή (server-to-server) με τα οποία οργανώνονται τα δίκτυα ομάδων εργαζομένων στα Windows. Αξίζει να σημειωθεί ότι προκειμένου να επιτρέψει στη Sun να παράσχει τέτοια απόλυτη ένταξη, το μόνο που είχε να κάνει η Microsoft ήταν να διαβιβάσει τις προδιαγραφές των σχετικών πρωτοκόλλων, δηλαδή, τεχνική τεκμηρίωση και όχι να παράσχει πρόσβαση στον κωδικό λογισμικού των Windows, πόσω μάλλον να επιτρέψει την αναπαραγωγή του από την Sun. Υπάρχουν δύο ακόμη περιπτώσεις εκ των πραγμάτων άρνησης που πρέπει να επισημανθούν. Πρώτον, η άρνηση της Microsoft αποτελεί μέρος μιας γενικότερης άρνησης να παράσχει τις σχετικές πληροφορίες σε οποιονδήποτε πωλητή λειτουργικών συστημάτων διακομιστή ομάδας εργαζομένων. Δεύτερον, η άρνηση της Microsoft έρχεται σε αντίθεση με προγενέστερα επίπεδα παροχής πληροφοριών, δεδομένου ότι ανάλογες πληροφορίες για προηγούμενες εκδόσεις των προϊόντων της Microsoft είχαν τεθεί έμμεσα στη διάθεση της Sun και του ευρύτερου κλάδου, μέσω μιας άδειας εκμετάλλευσης προς την AT&T.

— Η άρνηση της Microsoft κινδυνεύει να εξαλείψει τον ανταγωνισμό στη σχετική αγορά λειτουργικών συστημάτων διακομιστή ομάδας εργαζομένων διότι οι σχετικές πληροφορίες είναι απαραίτητες για τους ανταγωνιστές που κινούνται στην εν λόγω αγορά. Μαρτυρίες πελατών επιβεβαιώνουν την αλληλένδετη σχέση μεταξύ, αφενός, της προνομιακής διαλειτουργικότητας των λειτουργικών συστημάτων διακομιστή ομάδας εργαζομένων της Microsoft με το δικό της λειτουργικό σύστημα ΠΥ και, αφετέρου, την ταχύτατη κατάκτηση από μέρους της δεσπόζουσας θέσης στην αγορά (και την αυξανόμενη μίμηση των χαρακτηριστικών της αρχιτεκτονικής τομέα ενεργού καταλόγου που είναι ασύμβατα με τα προϊόντα των ανταγωνιστών της). Η έρευνα της Επιτροπής δείχνει, επίσης, ότι δεν υπάρχει τρέχον ή δυνητικό υποκατάστατο των πληροφοριών τις οποίες η Microsoft αρνείται να παράσχει.

— Η άρνησή της περιορίζει την τεχνική ανάπτυξη εις βάρος των καταναλωτών, κατά παράβαση ιδίως του άρθρου 82, στοιχείο β). Εάν οι ανταγωνιστές είχαν πρόσβαση στις εν λόγω πληροφορίες, θα ήταν σε θέση να παράσχουν νέα και βελτιωμένα προϊόντα στους καταναλωτές. Συγκεκριμένα, από τις μαρτυρίες της αγοράς απορρέει ότι οι καταναλωτές αξιολογούν θετικά χαρακτηριστικά όπως η ασφάλεια και η αξιοπιστία, μολονότι αυτά καθίστανται δευτερεύοντα εξαιτίας του πλεονεκτήματος της διαλειτουργικότητας που διαθέτει η Microsoft. Ως εκ τούτου, η άρνησή της να παράσχει τις πληροφορίες αυτές, βλάπτει έμμεσα τους καταναλωτές.

(19) Οι εν λόγω έκτακτες περιστάσεις οδηγούν στο συμπέρασμα ότι η άρνηση της Microsoft συνιστά κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης ασυμβίβαστης με το άρθρο 82, εκτός εάν δικαιολογείται αντικειμενικά.

(20) Η δικαιολογία που επικαλείται η Microsoft για την άρνησή της είναι ότι το να παράσχει τις υπόψη πληροφορίες και επιτρέποντας στους ανταγωνιστές της να τις χρησιμοποιήσουν προκειμένου να παράγουν συμβατά προϊόντα θα ισοδυναμούσε με την παροχή άδειας εκμετάλλευσης δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας. Η Επιτροπή δεν έλαβε θέση ως προς το βάσιμο του γενικού επιχειρήματος της Microsoft περί διανοητικής ιδιοκτησίας, που εν πάση περιπτώσει μπορεί να εξακριβωθεί μόνον σε μεμονωμένη βάση αφού πρώτα η Microsoft καταρτίσει τις σχετικές προδιαγραφές. Ωστόσο, σύμφωνα με τη νομολογία, το συμφέρον μιας επιχείρησης να ασκήσει τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας τα οποία έχει δεν δύναται καθεαυτό να αποτελέσει αντικειμενική αιτιολόγηση σε περίπτωση που διαπιστωθούν έκτακτες περιστάσεις όπως οι προαναφερόμενες.

(21) Η Επιτροπή διερεύνησε κατά πόσο, υπό τις ειδικές περιστάσεις που διέπουν την υπόθεση, η αιτιολόγηση που προβάλλει η Microsoft βαρύνει περισσότερο από τις εν λόγω έκτακτες περιστάσεις και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η εταιρεία δεν

είχε παράσχει στοιχεία που να αποδεικνύουν κάτι τέτοιο. Συγκεκριμένα, μια διαταγή παροχής των σχετικών πληροφοριών δεν θα είχε ως συνέπεια την κλωνοποίηση του προϊόντος της Microsoft. Η Επιτροπή έλαβε, επίσης, υπόψη το γεγονός ότι η δημοσιοποίηση πληροφοριών όπως αυτές τις οποίες αρνήθηκε να παράσχει η Microsoft ήταν κάτι το σύνηθες στον κλάδο.

(22) Επιπλέον, η Επιτροπή εμπνεύσθηκε από τη δέσμευση της IBM ([6]) έναντι της Επιτροπής το 1984 (δέσμευση IBM), και από την οδηγία περί λογισμικού του 1991 ([7]). Η Microsoft όντως παραδέχεται ότι η δέσμευση της IBM και η οδηγία περί λογισμικού παρέχουν χρήσιμη καθοδήγηση στην προκειμένη περίπτωση. Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι μια διαταγή παροχής των πληροφοριών στην προκειμένη περίπτωση θα ήταν ανάλογη προς τη δέσμευση IBM κατά το ότι θα αφορούσε μόνον τις προδιαγραφές διεπαφής. Η Επιτροπή κατέληξε, επίσης, στο συμπέρασμα ότι η επίμαχη άρνηση αποτελούσε άρνηση παροχής πληροφοριών διαλειτουργικότητας κατά την έννοια της οδηγίας περί λογισμικού. Από την άποψη αυτή, η Επιτροπή σημείωσε ότι η οδηγία περί λογισμικού περιόριζε την άσκηση των δικαιωμάτων δημιουργού για λογισμικό (περιλαμβανομένης της άσκησης των δικαιωμάτων αυτών από μη δεσπόζουσες επιχειρήσεις) υπέρ της διαλειτουργικότητας, τονίζοντας με τον τρόπο αυτόν τη σημασία της διαλειτουργικότητας στον κλάδο λογισμικού. Σημείωσε, επίσης, ότι η οδηγία περί λογισμικού προβλέπει ρητά ότι οι διατάξεις της δεν επηρεάζουν την εφαρμογή του άρθρου 82, ιδίως όταν μια δεσπόζουσα επιχείρηση αρνείται να διαθέσει πληροφορίες που είναι απαραίτητες για τη διαλειτουργικότητα.

(23) Επιπλέον, η Microsoft επικαλέσθηκε το επιχείρημα ότι η άρνησή της να παράσχει πληροφορίες διαλειτουργικότητας δεν μπορούσε να στοχεύει στον περιορισμό του ανταγωνισμού στην αγορά λειτουργικών συστημάτων διακομιστή ομάδας εργαζομένων, διότι δεν διέθετε οικονομικό κίνητρο για την εφαρμογή μιας τέτοιας στρατηγικής. Η Επιτροπή απέρριψε το επιχείρημα της Microsoft, επισημαίνοντας ότι βασιζόταν σε ένα οικονομικό υπόδειγμα το οποίο δεν ανταποκρινόταν στα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης και ότι δεν συμφωνούσε με τις απόψεις που εξέφρασαν στελέχη της Microsoft σε εσωτερικά έγγραφα της εταιρείας τα οποία αποκτήθηκαν στο πλαίσιο της έρευνας.

Σύνδεση προϊόντων

(24) Η απόφαση καταλήγει στη διαπίστωση ότι η Microsoft παραβαίνει το άρθρο 82 της συνθήκης, καθώς συνδέει το λογισμικό WMP με το λειτουργικό σύστημα ΠΥ Windows (στο εξής «Windows»). Η Επιτροπή βασίζει τη διαπίστωση μιας καταχρηστικής σύνδεσης προϊόντων σε τέσσερα στοιχεία: i) η Microsoft κατέχει δεσπόζουσα θέση στην αγορά λειτουργικών συστημάτων ΠΥ, ii) το λειτουργικό σύστημα ΠΥ Windows και το WMP είναι δύο διαφορετικά προϊόντα, iii) η Microsoft δεν παρέχει στους πελάτες της τη δυνατότητα να αποκτήσουν τα Windows χωρίς WMP, και iv) η σύνδεση των εν λόγω δύο προϊόντων αποκλείει τον ανταγωνισμό. Εκτός αυτού, η απόφαση απορρίπτει τα επιχειρήματα της Microsoft για την αιτιολόγηση της σύνδεσης του WMP.

(25) Η Microsoft δεν αμφισβητεί ότι κατέχει δεσπόζουσα θέση στην αγορά λειτουργικών συστημάτων ΠΥ.

(26) Η απόφαση της Επιτροπής διαπιστώνει ότι οι εφαρμογές αναπαραγωγής μέσων με ροή δεδομένων (streaming media players) και τα λειτουργικά συστήματα ΠΥ αποτελούν δύο διαφορετικά προϊόντα (απορρίπτοντας έτσι το επιχείρημα της Microsoft ότι το WMP αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του Windows). Η απόφαση πρώτα ορίζει ότι μολονότι, εδώ και καιρό, η Microsoft συνδέει τη δική της εφαρμογή αναπαραγωγής μέσων με το Windows, εξακολουθεί να υφίσταται σήμερα χωριστή καταναλωτική ζήτηση για μεμονωμένες εφαρμογές αναπαραγωγής μέσων, διακριτή από τη ζήτηση για λειτουργικά συστήματα ΠΥ. Δεύτερον, ορισμένοι πωλητές αναπτύσσουν και πωλούν εφαρμογές αναπαραγωγής μέσων σε μεμονωμένη βάση. Τρίτον, η ίδια η Microsoft αναπτύσσει και διανέμει εκδόσεις του WMP για άλλα λειτουργικά συστήματα ΠΥ. Τέλος η Microsoft προωθεί το WMP σε άμεσο ανταγωνισμό με εφαρμογές τρίτων.

(27) Όσον αφορά το τρίτο στοιχείο σύνδεσης, η απόφαση διαπιστώνει ότι η Microsoft δεν παρέχει στους πελάτες της τη δυνατότητα να αποκτήσουν το πρόγραμμα Windows χωρίς το WMP. Οι κατασκευαστές ΠΥ είναι αναγκασμένοι να αποκτήσουν την άδεια για το Windows μαζί με το WMP. Εάν επιθυμούν να εγκαταστήσουν μια διαφορετική εφαρμογή αναπαραγωγής μέσων στο Windows, μπορούν να το πράξουν μόνον επιπλέον του WMP. Τα ίδια ισχύουν όταν ένας χρήστης αγοράσει το πρόγραμμα Windows σε κατάστημα λιανικής. Η απόφαση θεωρεί τα επιχειρήματα της Microsoft ότι οι πελάτες δεν πληρώνουν «επιπλέον» προκειμένου να αποκτήσουν την εφαρμογή WMP και ότι δεν είναι υποχρεωμένοι να την χρησιμοποιήσουν ως άσχετα στο πλαίσιο της διαπίστωσης εξαναγκασμού βάσει του άρθρου 82 της συνθήκης.

(28) Η απόφαση, στη συνέχεια, εξηγεί για ποιο λόγο η σύνδεση προϊόντων στη συγκεκριμένη περίπτωση δύναται να δημιουργήσει συνθήκες αποκλεισμού του ανταγωνισμού. Η απόφαση αναφέρει ότι η σύνδεση του WMP με το Windows παρέχει στην Microsoft απαράμιλλη «πανταχού παρουσία» της δικής της εφαρμογής αναπαραγωγής μέσων σε ΠΥ παγκοσμίως. Τα σχετικά στοιχεία αποκαλύπτουν ότι οι άλλοι διανεμητικοί δίαυλοι είναι υποδεέστεροι. Με τη σύνδεση του WMP στο Windows, η Microsoft μπορεί να παράσχει στους προμηθευτές περιεχομένου και τους παραγωγούς λογισμικού που χρησιμοποιούν τις τεχνολογίες μέσων Windows τη δυνατότητα να βασισθούν στο μονοπώλιο των Windows προκειμένου να αποκτήσουν πρόσβαση σε σχεδόν όλους τους χρήστες ΠΥ παγκοσμίως. Από τα στοιχεία που συγκεντρώθηκαν απορρέει ότι η υποστήριξη περισσότερων τεχνολογιών μέσων συνεπάγεται πρόσθετο κόστος. Η πανταχού παρουσία του WMP οδηγεί τους προμηθευτές περιεχομένου και τους παραγωγούς λογισμικού να βασίζονται κατά κύριο λόγο στην τεχνολογία μέσων Windows. Με τη σειρά τους οι καταναλωτές θα προτιμήσουν το WMP, καθώς διατίθεται ένα ολόκληρο φάσμα συμπληρωματικού λογισμικού και περιεχομένου για αυτό. Η σύνδεση προϊόντων την οποία κάνει η Microsoft ενισχύει και στρεβλώνει αυτές τις «επιπτώσεις δικτύου» προς το συμφέρον της και με τον τρόπο αυτόν υποσκάπτει σοβαρά τον ανταγωνισμό στην αγορά εφαρμογών αναπαραγωγής μέσων. Από τα αποδεικτικά στοιχεία απορρέει ότι η χρήση του WMP αυξάνει χάρη στη σύνδεση προϊόντων, μολονότι άλλες εφαρμογές αναπαραγωγής μέσων θεωρούνται από τους χρήστες καλύτερες από άποψη ποιότητας. Τα δεδομένα της αγοράς όσον αφορά τη χρήση των εφαρμογών αναπαραγωγής μέσων, τη χρήση μορφοτύπων καθώς και το περιεχόμενο που προσφέρεται σε δικτυακούς τόπους δείχνουν μια τάση υπέρ της χρήσης του WMP και των μορφοτύπων Windows Media σε

([6]) Υπόθεση IV/29.479. Η Επιτροπή ανέστειλε τη διαδικασία την οποία είχε κινήσει τη δεκαετία του '70, μετά τη δέσμευση της IBM.

([7]) Οδηγία 91/250/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 122 της 17.5.1991, σ. 42).

βάρος των κυριότερων ανταγωνιστικών εφαρμογών αναπαραγωγής μέσων (και σχετικών τεχνολογιών). Μολονότι η απόφαση επισημαίνει την εν λόγω τάση, τονίζει επίσης ότι βάσει της νομολογίας του Δικαστηρίου, η Επιτροπή, ειδικά, δεν οφείλει να αποδείξει ότι υφίσταται ήδη αποκλεισμός ανταγωνισμού ή ότι υπάρχει κίνδυνος εξάλειψης κάθε ανταγωνισμού προκειμένου να διαπιστώσει κατάχρηση με σύνδεση προϊόντων. Ειδάλλως, η αντιμονοπωλιακή διαδικασία σε ορισμένες αγορές λογισμικού θα ερχόταν πολύ αργά, καθώς η απόδειξη του αντίκτυπου στην αγορά θα ήταν δυνατή μόνον αφού η αγορά είχε πλέον αλλοιωθεί.

(29) Τέλος, η απόφαση πραγματεύεται τα επιχειρήματα με τα οποία η Microsoft προσπάθησε να δικαιολογήσει τη σύνδεση του WMP με το Windows και ειδικότερα τις εικαζόμενες συνέργειες που προέκυψαν από αυτήν. Όσον αφορά τις εικαζόμενες διανεμητικές συνέργειες, η Επιτροπή απορρίπτει το επιχείρημα της Microsoft ότι η σύνδεση προϊόντων μειώνει το κόστος συναλλαγής για τους καταναλωτές, καθώς με την ύπαρξη ενός συνόλου βασικών επιλογών σε έναν καινούργιο προσωπικό υπολογιστή εξοικονομείται χρόνος και αποφεύγεται η ταλαιπωρία. Το πλεονέκτημα που προσφέρει η προεγκατάσταση μιας εφαρμογής αναπαραγωγής μέσων μαζί με το λειτουργικό σύστημα του υπολογιστή δεν σημαίνει ότι η Microsoft μπορεί να επιλέγει εξ ονόματος των καταναλωτών την σχετική εφαρμογή αναπαραγωγής μέσων. Οι κατασκευαστές προσωπικών υπολογιστών είναι σε θέση να εξασφαλίσουν την κάλυψη της ζήτησης από μέρους των καταναλωτών για προεγκατεστημένες εφαρμογές αναπαραγωγής μέσων της επιλογής τους. Η απόφαση διαπιστώνει επίσης ότι η Microsoft δεν προέταξε κάποια τεχνική συνέργεια για την οποία η «ενσωμάτωση» του WMP θα αποτελούσε προϋπόθεση. Η σύνδεση του WMP με το Windows μάλλον προστατεύει την Microsoft από τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό που μπορούν να της ασκήσουν άλλοι δυνητικά αποτελεσματικότεροι πωλητές εφαρμογών αναπαραγωγής μέσων, που θα μπορούσαν να προσβάλουν τη θέση της στην αγορά. Με τον τρόπο αυτόν ελαττώνονται οι δεξιότητες και τα κεφάλαια που επενδύονται σε καινοτομίες στον τομέα των εφαρμογών αναπαραγωγής μέσων.

II. ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Άρνηση παροχής πληροφοριών

(30) Η απόφαση διατάσσει τη Microsoft να γνωστοποιήσει τις πληροφορίες τις οποίες έχει αρνηθεί να παράσχει και να επιτρέψει τη χρήση τους για την ανάπτυξη συμβατών προϊόντων. Η εντολή γνωστοποίησης περιορίζεται στις προδιαγραφές πρωτοκόλλου και στην εξασφάλιση της διαλειτουργικότητας με τα βασικά χαρακτηριστικά ενός τυπικού δικτύου ομάδας εργαζομένων. Δεν αφορά μόνον τη Sun αλλά και κάθε επιχείρηση που έχει συμφέροντα στην ανάπτυξη προϊόντων που συνιστούν ανταγωνιστικό περιορισμό για τη Microsoft στην αγορά λειτουργικών συστημάτων διακομιστή ομάδας εργαζομένων. Στο μέτρο που η απόφαση ενδέχεται να απαιτήσει από την Microsoft να μην εφαρμόσει πλήρως κάποιο από τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας τα οποία έχει, αυτό θα δικαιολογείτο από την ανάγκη να δοθεί τέλος στην κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης.

(31) Οι όροι υπό τους οποίους η Microsoft θα γνωστοποιήσει τις πληροφορίες αυτές και θα επιτρέψει τη χρήση τους, πρέπει να είναι εύλογοι και να μην εισάγουν διακρίσεις. Η απαίτηση αυτή ισχύει ιδίως όσον αφορά το αντίτιμο το οποίο ενδέχεται να ζητήσει η Microsoft για την παροχή των σχετικών πληροφοριών. Για παράδειγμα, το αντίτιμο αυτό δεν πρέπει να αντικατοπτρίζει την στρατηγική αξία που απορρέει από την ισχύ της Microsoft στην αγορά λειτουργικών συστημάτων προσωπικών υπολογιστών ή στην αγορά λειτουργικών συστημάτων διακομιστή ομάδας εργαζομένων. Εκτός αυτού, δεν επιτρέπεται στη Microsoft να επιβάλει περιορισμούς όσον αφορά τον τύπο των προϊόντων στα οποία δύνανται να εφαρμοσθούν οι προδιαγραφές, εφόσον οι περιορισμοί αυτοί δημιουργούν αντικίνητρα όσον αφορά τον ανταγωνισμό με τη Microsoft ή περιορίζουν αδικαιολόγητα την ικανότητα των δικαιούχων να καινοτομήσουν. Τέλος, οι όροι που θα επιβάλλει η Microsoft στο μέλλον πρέπει να είναι επαρκώς προβλέψιμοι.

(32) Η Microsoft υποχρεούται να γνωστοποιεί εγκαίρως τις σχετικές προδιαγραφές πρωτοκόλλου, δηλαδή, μόλις επιτύχει μια λειτουργούσα και επαρκώς σταθερή εφαρμογή των εν λόγω πρωτοκόλλων στα προϊόντα της.

Σύνδεση προϊόντων

(33) Όσον αφορά την κατάχρηση που σχετίζεται με τη σύνδεση προϊόντων, η απόφαση διατάσσει τη Microsoft να προσφέρει προς πώληση σε τελικούς χρήστες και κατασκευαστές αρχικού εξοπλισμού (ΚΑΕ) στον ΕΟΧ μια πλήρως λειτουργούσα έκδοση του λογισμικού Windows η οποία δεν θα ενσωματώνει το WMP. Η Microsoft διατηρεί το δικαίωμα να προσφέρει μια δέσμη που θα περιλαμβάνει τα Windows και το WMP.

(34) Η Microsoft οφείλει να μη χρησιμοποιήσει κανένα μέσο που θα ισοδυναμούσε με σύνδεση του WMP με το Windows, όπως η παροχή προνομιακής διαλειτουργικότητας μεταξύ Windows και WMP, η παροχή επιλεκτικής πρόσβασης σε Windows API, ή η προώθηση του λογισμικού WMP σε βάρος των προϊόντων άλλων ανταγωνιστών, μέσω του λογισμικού Windows. Επίσης απαγορεύεται στη Microsoft να παρέχει σε ΚΑΕ ή σε χρήστες εκπτώσεις υπό τον όρο να αγοράσουν τα Windows μαζί με το WMP, ή να καταργεί ή να περιορίζει εκ των πραγμάτων, οικονομικά ή με άλλο τρόπο, την ελευθερία των χρηστών να επιλέξουν να προμηθευτούν την έκδοση Windows χωρίς το WMP. Η έκδοση των Windows χωρίς το WMP, η οποία, εξ ορισμού, δεν θα περιλαμβάνει το WMP, οφείλει να μην είναι κατώτερης αποδοτικότητας από την έκδοση Windows με το WMP, ιδίως από άποψη λειτουργικότητας WMP.

III. ΠΡΟΣΤΙΜΑ

Βασικό ποσό

(35) Η Επιτροπή θεωρεί ότι η παράβαση συνιστά από τη φύση της σοβαρότατη παράβαση του άρθρου 82 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 54 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ.

(36) Επιπλέον, η τακτική της αναγκαστικής αποκλειστικότητας την οποία εφάρμοσε η Microsoft έχει σημαντικό αντίκτυπο στις αγορές λειτουργικών συστημάτων διακομιστή ομάδας εργαζομένων και για εφαρμογές αναπαραγωγής μέσων με ροή δεδομένων.

(37) Για τους σκοπούς της αξιολόγησης της σοβαρότητας των καταχρήσεων, οι αγορές για λειτουργικά συστήματα για ΠΥ πελάτη, για λειτουργικά συστήματα διακομιστή ομάδας εργαζομένων και για εφαρμογές αναπαραγωγής μέσων καλύπτουν ολόκληρο τον ΕΟΧ.

(38) Το αρχικό ποσό του προστίμου που θα επιβληθεί στη Microsoft προκειμένου να αντικατοπτρίζεται η σοβαρότητα της παράβασης πρέπει να ανέλθει, με βάση τα ανωτέρω, σε 165 732 101 ευρώ. Λαμβάνοντας υπόψη τις σημαντικές οικονομικές δυνατότητες της Microsoft ([8]), και προκειμένου να εξασφαλισθεί ένα αρκούντως αποτρεπτικό για την εν λόγω επιχείρηση αποτέλεσμα, το ποσό αυτό προσαρμόζεται προς τα πάνω και διπλασιάζεται σε 331 464 203 ευρώ.

(39) Τέλος, το βασικό ποσό του προστίμου αυξάνεται κατά 50 % προκειμένου να ληφθεί υπόψη η διάρκεια της παράβασης (πέντε έτη και έξι μήνες). Το βασικό πρόστιμο καθορίζεται, συνεπώς, στο ποσό των 497 196 304 ευρώ.

Επιβαρυντικά και ελαφρυντικά στοιχεία

(40) Δεν υπάρχουν επιβαρυντικά ή ελαφρυντικά στοιχεία σχετικά με την παρούσα απόφαση.

([8]) Η Microsoft αποτελεί, σήμερα, τη μεγαλύτερη επιχείρηση του κόσμου με βάση την κεφαλαιοποίησή της. (βλ.http://news.ft.com/servlet/ContentServer? pagename=FT.com/StoryFT/FullStory&c=StoryFT&cid=1051390342368&p=1051389855198 και http://specials.ft.com/spdocs/global5002003.pdf — εφημερίδα Financial Times «*World's largest Companies*» (Οι μεγαλύτερες επιχειρήσεις του κόσμου), που επικαιροποιήθηκε στις 27 Μαΐου 2003, και τυπώθηκε στις 13 Ιανουαρίου 2004). Η Microsoft συνέχισε να συγκαταλέγεται μεταξύ των μεγαλύτερων επιχειρήσεων του κόσμου με βάση την κεφαλαιοποίησή της στην αγορά. Το 2000 ήταν πρώτη στον κόσμο, το 2001 πέμπτη και δεύτερη το 2002 (βλ. http://specials.ft.com/ln/specials/global5002a.htm (για το 2000, τυπώθηκε στις 24 Ιανουαρίου 2003), http://specials.ft.com/ft500/may2001/FT36H8Z8KMC.html (για το 2001, τυπώθηκε στις 24 Ιανουαρίου 2003), http://specials.ft.com/ft500/may2002/FT30M8IPX0D.html (για το 2002, τυπώθηκε στις 24 Ιανουαρίου 2003). Οι πόροι και τα κέρδη της Microsoft είναι εξίσου σημαντικά. Από τα στοιχεία που κατέθεσε η Microsoft στην Securities and Exchange Commission για το οικονομικό έτος ΗΠΑ Ιούλιος 2002 — Ιούνιος 2003 απορρέει ότι στις 30 Ιουνίου 2003 τα ρευστά διαθέσιμά της (συν τις βραχυπρόθεσμες επενδύσεις της) ανέρχονταν σε 49 048 εκατ. USD. Όσον αφορά τα κέρδη, τα ίδια στοιχεία δείχνουν ότι κατά το οικονομικό έτος ΗΠΑ Ιούλιος 2002 — Ιούνιος 2003, τα κέρδη της Microsoft ανήλθαν σε 13 217 εκατ. USD επί εσόδων ύψους32 187 εκατ. USD (περιθώριο κέρδους 41 %). Από το λειτουργικό σύστημα ΠΥ πελάτη Windows, την ίδια περίοδο (κατηγορία προϊόντων «Πελάτη»), η Microsoft σημείωσε κέρδη ύψους 8 400 εκατ. USD επί εσόδων ύψους 10 394 εκατ. USD (περιθώριο κέρδους 81 %).

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 2ας Ιουνίου 2004

σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις που προβλέπονται από την Ιταλία, Περιφέρεια Σικελίας, υπέρ της προώθησης και της διαφήμισης γεωργικών προϊόντων

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2004) 1923]

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2007/54/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

Αφού κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με το προαναφερθέν άρθρο ([1]) και έλαβε υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Με την επιστολή της 2ας Σεπτεμβρίου 1997, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 5 Σεπτεμβρίου 1997, η μόνιμη αντιπροσωπεία της Ιταλίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση κοινοποιούσε στην Επιτροπή το άρθρο 6 του περιφερειακού νόμου αριθ. 27 του 1997 της Περιφέρειας Σικελίας, σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ.

(2) Με το τηλέτυπο VI/41836 της 28ης Οκτωβρίου 1997 οι υπηρεσίες της Επιτροπής κάλεσαν τις αρμόδιες αρχές να παράσχουν διευκρινίσεις σχετικά με την ενίσχυση που προβλέπεται από το άρθρο 6 και τον περιφερειακό νόμο αριθ. 27 του 1997.

(3) Με την επιστολή της 19ης Ιανουαρίου 1998 οι αρμόδιες αρχές διαβίβασαν συμπληρωματικές πληροφορίες και ανακοίνωσαν ότι ο νόμος έχει ήδη αρχίσει να ισχύει. Η κοινοποίηση ωστόσο μεταγράφηκε στο αρχείο των ενισχύσεων που δεν έχουν κοινοποιηθεί με τον αριθμό ΝΝ 36/98, όπως ανακοινώθηκε στην Ιταλία με την επιστολή SG(98)D/32328 της 3ης Απριλίου 1998. Οι αρμόδιες αρχές ωστόσο, ανέφεραν σαφώς ότι οι προβλεπόμενες από το νόμο ενισχύσεις δεν επρόκειτο να καταβληθούν πριν από την ευνοϊκή ολοκλήρωση της διαδικασίας του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης.

(4) Με το τηλέτυπο VI/13937 της 31ης Μαΐου 2000 (του οποίου προηγήθηκε η αγγλική έκδοση με το τηλέτυπο 2000/VI/10442 της 14ης Απριλίου) οι υπηρεσίες της Επιτροπής κάλεσαν τις αρμόδιες αρχές να παράσχουν εξηγήσεις σχετικά με τις διατάξεις που περιέχονται στον περιφερειακό νόμο αριθ. 27/1997 και να διαβιβάσουν αντίγραφο του κειμένου του εν λόγω νόμου.

(5) Με την επιστολή της 31ης Ιουλίου 2002, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 5 Αυγούστου 2002, οι αρμόδιες αρχές διαβίβασαν συμπληρωματικές πληροφορίες για το άρθρο 5 του νόμου.

(6) Με το τηλέτυπο AGR 024925 της 22ας Οκτωβρίου 2002, οι υπηρεσίες της Επιτροπής κάλεσαν τις αρμόδιες αρχές να παράσχουν εξηγήσεις και διευκρινίσεις για τις συμπληρωματικές πληροφορίες που είχαν διαβιβάσει πρόσφατα και για τα προβλεπόμενα στον περιφερειακό νόμο αριθ. 27/1997 μέτρα. Στην ίδια επιστολή οι υπηρεσίες της Επιτροπής πρότειναν στις αρμόδιες αρχές να αποσυρθεί η επίμαχη κοινοποίηση εφόσον τα μέτρα ενίσχυσης που προβλέπονται στο άρθρο 6 του περιφερειακού νόμου αριθ. 27 του 1997 και πιθανώς σε άλλες διατάξεις του ίδιου νόμου δεν είχαν ακόμη εγκριθεί και εφόσον οι αρμόδιες αρχές ήταν σε θέση να βεβαιώσουν ότι στο πλαίσιο του επίμαχου νόμου δεν είχαν καταβληθεί ενισχύσεις και δεν επρόκειτο να καταβληθούν.

(7) Καθώς δεν έλαβαν απάντηση στο ως άνω τηλέτυπο, με το τηλέτυπο AGR 30657 της 20ής Δεκεμβρίου 2002, οι υπηρεσίες της Επιτροπής απέστειλαν προειδοποιητική επιστολή με την οποία καλούσαν τις ιταλικές αρχές να υποβάλουν τις πληροφορίες που τους είχαν ζητηθεί εντός μηνός διευκρινίζοντας ότι, εάν εντός της ταχθείσας προθεσμίας οι υπηρεσίες της Επιτροπής δεν είχαν λάβει ικανοποιητικές απαντήσεις σε όλα τα ζητήματα που είχαν θέσει θα είχαν το δικαίωμα να προτείνουν στην Επιτροπή να διατυπώσει αίτημα παροχής πληροφοριών δυνάμει του άρθρου 10 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, περί λεπτομερειών εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ ([2]).

(8) Με την επιστολή της 10ης Ιουλίου 2003 SG(2003)D/230470, η Επιτροπή κοινοποίησε στην Ιταλία την απόφασή της η οποία περιείχε το αίτημα παροχής πληροφοριών σχετικά με το άρθρο 6 και το άρθρο 4 του περιφερειακού νόμου αριθ. 27/1997, την οποία η Επιτροπή είχε εκδώσει στις 9 Ιουλίου 2003 [C(2003) 2054 τελικό] σύμφωνα προς το άρθρο 10 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999.

(9) Με την ίδια πρόσκληση υποβολής πληροφοριών, η Επιτροπή είχε ζητήσει να της υποβάλει η Ιταλία, εντός 20 εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της σχετικής απόφασής της, όλα τα απαραίτητα έγγραφα, πληροφορίες και στοιχεία προκειμένου η Επιτροπή να διαπιστώσει εάν οι προβλεπόμενες από τον επίμαχο νόμο ενισχύσεις είχαν καταβληθεί και ήταν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά. Επιπλέον, του αιτήματος να υποβάλει η Ιταλία όσες πρόσθετες πληροφορίες θεωρούσε χρήσιμες για την αξιολόγηση των ως άνω μέτρων, η πρόσκληση υποβολής πληροφοριών καλούσε την Ιταλία να υποβάλει μια σειρά συγκεκριμένων πληροφοριών.

([1]) ΕΕ C 48 της 24.2.2004, σ. 2 .

([2]) ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε με την πράξη προσχώρησης του 2003.

(10) Οι υπηρεσίες της Επιτροπής δεν έλαβαν ούτε απάντηση στην ως άνω πρόσκληση ούτε αίτημα παράτασης της προθεσμίας εντός της οποίας πρέπει να κοινοποιηθεί η απάντηση.

(11) Με την επιστολή της 17ης Δεκεμβρίου 2003 [SG(2003)D/233550], η Επιτροπή πληροφόρησε τις ιταλικές αρχές για την απόφασή της C(2003) 4473 τελικό της 16ης Δεκεμβρίου 2003 με την οποία κίνησε τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ σχετικά με τα μέτρα καταβολής ενίσχυσης που προβλέπονται στο άρθρο 4 (διαφήμιση των προϊόντων της Σικελίας) και στο άρθρο 6 (συνεταιρισμοί, συνεταιριστικές οιναποθήκες) του περιφερειακού νόμου αριθ. 27/1997.

(12) Η απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ([3]). Η Επιτροπή κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να διαβιβάσουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με το θέμα.

(13) Με την επιστολή της 10ης Φεβρουαρίου 2004, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 13 Φεβρουαρίου 2004, η μόνιμη αντιπροσωπεία της Ιταλίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση ζήτησε από την Επιτροπή, εξ ονόματος της Περιφέρειας Σικελίας, παράταση 20 εργάσιμων ημερών για την υποβολή των πληροφοριών που είχε ζητήσει η Επιτροπή με την απόφαση C(2003) 4473 τελικό της 16ης Δεκεμβρίου 2003, σχετικά με το άρθρο 4 (διαφήμιση σικελικών προϊόντων) του περιφερειακού νόμου αριθ. 27/1997. Με την ίδια επιστολή οι ιταλικές αρχές ανήγγειλαν την πρόθεσή τους να αποσύρουν την κοινοποίηση του μέτρου καταβολής ενίσχυσης που προβλέπεται δυνάμει του άρθρου 6 (συνεταιρισμοί, συνεταιριστικές οιναποθήκες) του οποίου, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην επιστολή, η εκτέλεση δεν προχώρησε.

(14) Με το τηλέτυπο AGR 05312 της 23ης Φεβρουαρίου 2004 οι υπηρεσίες της Επιτροπής επιβεβαίωσαν ότι η παράταση που ζήτησε η Ιταλία παραλήφθηκε στις 13 Φεβρουαρίου 2004.

(15) Με την επιστολή της 18ης Φεβρουαρίου 2004, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 26 Φεβρουαρίου 2004, η μόνιμη αντιπροσωπεία της Ιταλίας διαβίβασε αίτηση παράτασης κατά 20 εργάσιμες ημέρες αναφορικά με το ίδιο μέτρο καταβολής ενίσχυσης.

(16) Με την επιστολή της 24ης Φεβρουαρίου 2004, που πρωτοκολλήθηκε την 1η Μαρτίου 2004, η οποία επιβεβαιώθηκε με την επιστολή της 12ης Μαρτίου 2004, που πρωτοκολλήθηκε στις 17 Μαρτίου 2004, οι ιταλικές αρχές πληροφόρησαν την Επιτροπή ότι αποσύρθηκε η κοινοποίηση σχετικά με το μέτρο καταβολής ενίσχυσης που προβλέπεται στο άρθρο 6 (συνεταιρισμοί, συνεταιριστικές οιναποθήκες) του περιφερειακού νόμου αριθ. 27/1997 του οποίου, η εκτέλεση δεν προχώρησε και δεν προβλέπεται να προχωρήσει.

(17) Με το τηλέτυπο AGR 07074 της 11ης Μαρτίου 2004, οι ιταλικές αρχές ενημερώθηκαν για το γεγονός ότι δεν θα χορηγούνταν καμία παράταση για τη διαβίβαση των πληροφοριών ή/και των παρατηρήσεων μετά την ημερομηνία της 24ης Μαρτίου 2004, αφού η απόφαση κίνησης της διαδικασίας είχε δημοσιευτεί στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 24ης Φεβρουαρίου 2004 και η λήξη για τη διαβίβαση των παρατηρήσεων εκ μέρους τρίτων επ' αυτού του θέματος προβλεπόταν για την ίδια ημερομηνία. Στο ίδιο τηλέτυπο οι υπηρεσίες της Επιτροπής δήλωσαν ότι έλαβαν γνώση της απόσυρσης της κοινοποίησης σχετικά με το άρθρο 6 (συνεταιρισμοί, συνεταιριστικές οιναποθήκες) του περιφερειακού νόμου αριθ. 27/1997.

(18) Η Επιτροπή έλαβε τις παρατηρήσεις των ιταλικών αρχών αναφορικά με το άρθρο 4 (διαφήμιση σικελικών προϊόντων) του περιφερειακού νόμου αριθ. 27/1997 με την επιστολή της 15ης Μαρτίου 2004 (η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 18 Μαρτίου 2004).

(19) Σύμφωνα με την απόφαση κίνησης της διαδικασίας ([4]), η παρούσα απόφαση αφορά αποκλειστικά τις κρατικές ενισχύσεις που προβλέπονται στο άρθρο 4 (διαφήμιση των σικελικών προϊόντων) του περιφερειακού νόμου αριθ. 27/1997 υπέρ των γεωργικών προϊόντων που αναφέρονται στο παράρτημα I της συνθήκης, οι οποίες ενδεχομένως καταβλήθηκαν ή θα καταβληθούν αφού άρχισαν να ισχύουν *οι κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές περί κρατικών ενισχύσεων που αφορούν στη διαφήμιση προϊόντων που παρατίθενται στο παράρτημα I της συνθήκης ΕΚ και ορισμένων προϊόντων εκτός παραρτήματος* ([5]), (εφεξής «κατευθυντήριες γραμμές περί διαφήμισης») δηλαδή μετά την 1η Ιανουαρίου 2002.

(20) Δεδομένου ότι η κοινοποίηση σχετικά με το άρθρο 6 (συνεταιρισμοί, συνεταιριστικές οιναποθήκες) του περιφερειακού νόμου αριθ. 27/1997 αποσύρθηκε από την Ιταλία με την επιστολή της 24ης Φεβρουαρίου 2004, η οποία πρωτοκολλήθηκε την 1η Μαρτίου 2004, δεν υπάρχει λόγος να περιγραφούν και να αξιολογηθούν τα μέτρα ενίσχυσης που προβλέπονται κατ' εφαρμογή του εν λόγω άρθρου 6.

II. ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

(21) Το άρθρο 4 (διαφήμιση σικελικών προϊόντων) τροποποιεί το άρθρο 17 του περιφερειακού νόμου αριθ. 14/1966 και προβλέπει τα εξής: «1. Οι διαφημιστικές εκστρατείες εκτελούνται άμεσα από τη Διεύθυνση Γεωργίας ή από τον Οργανισμό Εξωτερικού Εμπορίου ή μέσω ειδικευμένων οργανισμών ή μέσω συμπράξεων αποτελούμενων από τον Οργανισμό Προώθησης της περιοχής της Μεσογείου και από τον Οργανισμό Προώθησης της περιοχής της Messina ή μεταξύ αυτών και ενός ή περισσοτέρων εμπορικών επιμελητηρίων της Περιφέρειας, στηριζόμενες στα προγράμματα που αναφέρονται στο άρθρο 15 ανωτέρω. Τα εν λόγω προγράμματα μπορούν να είναι τριετούς διάρκειας. 2. Με εξαίρεση τις συμπράξεις που προβλέπονται στο προηγούμενο σημείο, όταν η εκτέλεση των προγραμμάτων ανατίθεται σε εξωτερικούς ως προς την κρατική ή περιφερειακή διοικητική αρχή οργανισμούς, η ανάθεση θα πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τους κανόνες για την ανάθεση υπηρεσιών που ισχύουν για τη δημόσια διοίκηση».

(22) Παρά τις επαναλαμβανόμενες οχλήσεις των υπηρεσιών της Επιτροπής και παρά το αίτημα για παροχή πληροφοριών που διατύπωσε η Επιτροπή με την απόφασή της της 9ης Ιουλίου 2003, οι ιταλικές αρχές δεν διαβίβασαν τις πληροφορίες που θα είχαν επιτρέψει να διαλυθούν οι αμφιβολίες της Επιτροπής ως προς την πιθανότητα να προβλέπει το άρθρο 4 κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και, εάν αυτό συμβαίνει, να αξιολογήσει εάν οι εν λόγω ενισχύσεις μπορούν να θεωρηθούν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά. Δεν ήταν επίσης σαφές εάν οι επίμαχες ενισχύσεις είχαν ήδη καταβληθεί.

([3]) Βλέπε υποσημείωση 1.

([4]) Βλέπε σημεία 27, 28 και 29 της δημοσιευμένης απόφασης στην ΕΕ C 48 της 24.2.2004, σ. 2.

([5]) ΕΕ C 252 της 12.9.2001, σ. 5.

(23) Στην απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης για το υπόψη μέτρο, η Επιτροπή παρατήρησε ότι, σε αυτή τη φάση της διαδικασίας, η λήψη πληροφοριών εκ μέρους των ιταλικών αρχών, αγνοούσε ότι το άρθρο 4 του περιφερειακού νόμου αριθ. 27/1997 προέβλεπε την εισαγωγή ή την τροποποίηση κρατικών ενισχύσεων με την προώθηση ή/και τη διαφήμιση των γεωργικών προϊόντων που προβλέπονται στο παράρτημα I της συνθήκης.

(24) Επιπλέον, η Επιτροπή εξέφρασε αμφιβολίες ως προς το εάν τα μέτρα ενίσχυσης είναι συμβιβάσιμα με την κοινή αγορά, δεδομένου ότι, ελλείψει απάντησης εκ μέρους των ιταλικών αρχών, δεν ήταν καθόλου σαφές στην Επιτροπή εάν τα μέτρα προς χρηματοδότηση δυνάμει του άρθρου 4 του νόμου ήταν συμβιβάσιμα με τους ισχύοντες κανόνες γι'αυτού του είδους μέτρα ενίσχυσης, δηλαδή με τους κανόνες που προβλέπουν οι *κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τη διαφήμιση*.

(25) Επιπλέον, λαμβάνοντας υπόψη τις λεπτομέρειες εφαρμογής των προγραμμάτων και των εκστρατειών διαφήμισης και προώθησης που προβλέπονται στο άρθρο 4, οι οποίες περιγράφονται ανωτέρω στην αιτιολογική σκέψη 21, η Επιτροπή αμφέβαλε ότι τα πιθανά μέτρα κρατικής ενίσχυσης που προβλέπονταν θα εφαρμόζονταν σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες σε θέματα δημοσίων διαγωνισμών. Όσον αφορά ιδίως την άμεση επιλογή των υπηρεσιών και οργανισμών που αναλαμβάνουν τις διαφημιστικές εκστρατείες, η Επιτροπή αμφέβαλε ότι θα συνάπτονταν γραπτή σύμβαση με οικονομικούς όρους μεταξύ των συμβαλλομένων αρχών και των προεπιλεχθέντων φορέων παροχής υπηρεσιών και ότι, εάν αυτό συνέβαινε, θα τηρούνταν οι αυστηρές προϋποθέσεις που καθορίστηκαν με την απόφαση *Teckal* ([6]). Στην υποθετική περίπτωση κατά την οποία αυτές οι προϋποθέσεις δεν θα τηρούνταν, η Επιτροπή αμφέβαλε ότι η επιλογή των ενδιάμεσων θα συνέβαινε σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται στην οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου ([7]), στο βαθμό που είναι εφαρμόσιμη, και πάντα σύμφωνα με τις αρχές που προβλέπονται στη συνθήκη, ιδίως αυτές για την ίση πληρωμή και τη διαφάνεια, εξασφαλίζοντας «επαρκή βαθμό διαφήμισης» όπως προβλέπεται από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο ([8]).

III. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΡΙΤΩΝ

(26) Η Επιτροπή δεν έλαβε παρατηρήσεις από τρίτα μέρη.

IV. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

(27) Η Επιτροπή έλαβε τις παρατηρήσεις της Ιταλίας, για λογαριασμό της περιφέρειας Σικελίας, με την επιστολή της 15ης Μαρτίου 2004, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 18 Μαρτίου 2004.

(28) Στην επιστολή οι ιταλικές αρχές επιβεβαίωναν την απόσυρση της κοινοποίησης του άρθρου 6 του περιφερειακού νόμου αριθ. 27/1997 και ανακοίνωναν τις παρατηρήσεις τους σε σχέση με το άρθρο 4.

(29) Οι ιταλικές αρχές ανέφεραν ιδίως ότι η τροποποίηση που εισήγαγε το άρθρο 4 (διαφήμιση των σικελικών προϊόντων) στο άρθρο 17 του περιφερειακού νόμου αριθ. 14/1966, σχετικά με τη διενέργεια των διαφημιστικών εκστρατειών από πλευράς συμπράξεων αποτελούμενων από τον οργανισμό εμπορικής προβολής της Μεσογείου και από τον οργανισμό εμπορικής προβολής της Messina ή μεταξύ αυτών και ενός ή περισσοτέρων εμπορικών επιμελητηρίων της Περιφέρειας, δεν εφαρμόστηκε καθώς οι αναφερόμενες συμπράξεις ποτέ δεν δημιουργήθηκαν.

(30) Με βάση τις παρασχεθείσες πληροφορίες, τα προγράμματα προώθησης εκτελούνται άμεσα από τη διοικητική αρχή ή μέσω του οργανισμού εξωτερικού εμπορίου (συμβάσεις των ετών 1993-1998 και 1999-2001-2003 στο πλαίσιο των συμφωνιών μεταξύ του Υπουργείου Παραγωγικών Δραστηριοτήτων και των Περιφερειών). Οι υπεύθυνοι επιλέγουν τα έργα μεταξύ αυτών που υποβάλλονται κάθε χρόνο προς χρηματοδότηση και προχωρούν στην ανάθεση των απαραίτητων για την εκτέλεσή τους υπηρεσιών, κατά την έννοια των κανόνων που τη διέπουν, τηρώντας τους κανόνες αγοράς, εκτός των περιπτώσεων όπου υπάρχουν συμβάσεις αποκλειστικότητας με τους οργανωτές.

(31) Οι αρμοδιότητες της διοικητικής αρχής αφορούν όχι μόνο τον γεωργοδιατροφικό κλάδο αλλά και άλλους κλάδους (βιοτεχνικό, εκδοτικό, κλωστοϋφαντουργικό κ.λπ.). Όσον αφορά τον εξεταζόμενο κλάδο, οι δραστηριότητες που χρηματοδοτούνται με δημόσια χρηματοδότηση σε ποσοστό 100 % του πραγματικού κόστους είναι οι ακόλουθες:

α) συμμετοχή σε εμπορικές εκθέσεις στην Ιταλία και στο εξωτερικό: άμεσα έξοδα αναγκαία για την ενοικίαση του εκθεσιακού χώρου, τον εξοπλισμό του εκθετηρίου, τις ηλεκτρικές και υδραυλικές παροχές, την εγγραφή στον επίσημο κατάλογο της εκδήλωσης, τη σχετική διαφήμιση, τις υπηρεσίες διερμηνείας, τις μεταφορές και τις ασφάλειες·

β) διοργάνωση διεθνών ημερίδων στην Ιταλία και στο εξωτερικό: τα αναγκαία έξοδα για τη διοργάνωση και τη διεξαγωγή των συναντήσεων (ενοικίαση αιθουσών, εξοπλισμός, επιλογή των συναντήσεων, υπηρεσίες διερμηνείας και σχετική διαφήμιση)·

γ) διαφήμιση μέσω των ΜΜΕ (τύπος, φυλλάδια, ραδιόφωνο, τηλεόραση).

(32) Αποδέκτες των χρηματοδοτήσεων για τα έξοδα που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) είναι οι συμπράξεις επιχειρήσεων και οι επιχειρήσεις που είναι κανονικά εγγεγραμμένες στα εμπορικά επιμελητήρια στη Σικελία. Η επιλογή των δικαιούχων γίνεται μέσω ετήσιας προκήρυξης για την υποβολή αιτήσεων συμμετοχής και με παραμέτρους επιλογής οι οποίες έχουν προηγουμένως καθοριστεί και δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Περιφέρειας Σικελίας. Με βάση την αιτιολογική σκέψη 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001 της Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 2001, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις ενισχύσεις μικρότερης σημασίας («de minimis») ([9]), οι ενισχύσεις που προβλέπονται στα στοιχεία α) και β) δεν υπάγονται στις ενισχύσεις για την εξαγωγή και, από το 2002, στις εν λόγω ενισχύσεις εφαρμόζονται οι κανόνες «de minimis». Όσον αφορά το γεωργοδιατροφικό κλάδο, υπό

([6]) Απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου της 18ης Νοεμβρίου 1999 στην υπόθεση C-107/98, Teckal κατά Comune di Viano Azienda Gas-Acqua Consorziale (AGAC) di Reggio Emilia, Συλλογή 1999, σ. I-8121.

([7]) ΕΕ L 209 της 24.7.1992, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την πράξη προσχώρησης του 2003.

([8]) Απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2000 στην υπόθεση C-324/98, Teleaustria Verlags GmbH κατά Telekom Austria AG, Συλλογή 2000, σ. I-10745.

([9]) ΕΕ L 10 της 13.1.2001, σ. 30.

το φως των κατευθυντηρίων γραμμών για τις διαφημίσεις, οι επίμαχες ενισχύσεις μπορούν να υπαχθούν στις «ήπιες» ενισχύσεις, οι οποίες διέπονται από τα προβλεπόμενα στο σημείο 14.1 των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον γεωργικό τομέα ([10]) και αφορούν τη «διοργάνωση διαγωνισμών, εκθέσεων και πανηγύρεων». Επιπλέον, παρά το γεγονός ότι ο περιφερειακός νόμος δεν αναφέρει ρητώς το μέγιστο ποσό των 100 000 ευρώ ανά δικαιούχο στη διάρκεια της τριετίας, οι ενισχύσεις που καταβάλλονται για κάθε δικαιούχο επιχείρηση για τη συμμετοχή σε εκθέσεις και ημερίδες θα παρέμεναν μικρότερες από το μέγιστο αυτό ποσό.

(33) Όσον αφορά τη διαφήμιση στα ΜΜΕ, οι ιταλικές αρχές διευκρίνισαν ότι οι διαφημιστικές εκστρατείες που πραγματοποιήθηκαν, στην εθνική ή κοινοτική επικράτεια, δεν αφορούν με συγκεκριμένο τρόπο τα προϊόντα μιας μόνο επιχείρησης ή ομίλου επιχειρήσεων, αλλά διαφημίζουν τα προϊόντα με γενικό τρόπο, χωρίς έμφαση στην προέλευσή τους, ακόμη και όταν πρόκειται για τυπικά προϊόντα της περιοχής. Για τις διαφημιστικές εκστρατείες που αφορούν το γεωργοδιατροφικό κλάδο, το μήνυμα που απευθύνεται στους καταναλωτές αφορά ένα προϊόν ή μια ομάδα προϊόντων, χωρίς αναφορά στις παραγωγικές επιχειρήσεις της περιοχής. Η διαφήμιση είναι γενικού χαρακτήρα, δεν καλεί τους καταναλωτές να αγοράσουν προϊόντα με μοναδικό λόγο τη συγκεκριμένη περιοχή προέλευσής τους και δεν μπορεί να θεωρηθεί αρνητική διαφήμιση ως προς τα προϊόντα άλλων κρατών μελών. Η διαφήμιση επομένως δεν συνιστά παράβαση του άρθρου 28 της συνθήκης.

(34) Οι παρατηρήσεις που υπέβαλαν οι ιταλικές αρχές αφορούν τις πρωτοβουλίες προώθησης και διαφήμισης που πραγματοποιούνται στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα ή σε τρίτες χώρες εφόσον, σε κάθε περίπτωση, τηρούνται τα ίδια κριτήρια.

V. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

(35) Δυνάμει του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης, είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, στο βαθμό που επηρεάζουν τις ανταλλαγές μεταξύ κρατών μελών, οι ενισχύσεις που καταβάλλονται από τα κράτη, μέσω κρατικών πόρων, με οποιαδήποτε μορφή οι οποίες, ευνοώντας ορισμένες επιχειρήσεις ή ορισμένα προϊόντα, στρεβλώνουν ή απειλούν να στρεβλώσουν τον ανταγωνισμό.

(36) Το εξεταζόμενο μέτρο προβλέπει την καταβολή ενισχύσεων, μέσω δημόσιων περιφερειακών πόρων, στις συγκεκριμένες γεωργικές επιχειρήσεις στη Σικελία οι οποίες θα τύχουν άνισα ενός οικονομικού και χρηματοδοτικού πλεονεκτήματος εις βάρος άλλων επιχειρήσεων δεν λαμβάνουν ανάλογη χρηματοδότηση. Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η βελτίωση της ανταγωνιστικής θέσης μιας επιχείρησης, λόγω κρατικής ενίσχυσης, γενικά επιφέρει στρέβλωση του ανταγωνισμού σε σχέση με τις ανταγωνιστικές επιχειρήσεις που δεν λαμβάνουν παρόμοια ενίσχυση ([11]).

(37) Το μέτρο επηρεάζει τις ανταλλαγές μεταξύ κρατών μελών στο βαθμό που οι διακοινοτικές ανταλλαγές γεωργικών προϊόντων είναι σημαντικές, όπως φαίνεται από τον ακόλουθο πίνακα ([12]) στον οποίο αναγράφεται η συνολική αξία των εισαγωγών και των εξαγωγών γεωργικών προϊόντων μεταξύ Ιταλίας και Κοινότητας κατά την περίοδο 1997-2001 ([13]). Πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ότι μεταξύ των ιταλικών περιφερειών, η Σικελία είναι μεγάλος παραγωγός γεωργικών προϊόντων.

	Γεωργικός κλάδος (στο σύνολό του)	
	Εκατ. ECU-EUR	Εκατ. ECU-EUR
	Εξαγωγές	Εισαγωγές
1997	9 459	15 370
1998	9 997	15 645
1999	10 666	15 938
2000	10 939	16 804
2001	11 467	16 681

(38) Σχετικά με τα προαναφερόμενα, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι μια ενίσχυση που καταβάλλεται σε μια επιχείρηση μπορεί να είναι τέτοια ώστε να αλλοιώνει τον ανταγωνισμό όταν η ίδια η επιχείρηση βρίσκεται σε ανταγωνισμό με προϊόντα προερχόμενα από άλλα κράτη μέλη, χωρίς να πραγματοποιεί η ίδια εξαγωγές. Όταν ένα κράτος μέλος παρέχει μια επιδότηση σε μια επιχείρηση, η εγχώρια παραγωγή μπορεί να παραμείνει αμετάβλητη ή να αυξηθεί, με αποτέλεσμα να μειωθεί η δυνατότητα των επιχειρήσεων που βρίσκονται σε άλλα κράτη μέλη να εξαγάγουν τα προϊόντα τους στην αγορά αυτού του κράτους μέλους. Αυτού του είδους η ενίσχυση, είναι τέτοιας φύσης ώστε να βλάπτει τις ανταλλαγές μεταξύ κρατών μελών και να αλλοιώνει τον ανταγωνισμό ([14]).

(39) Η Επιτροπή συμπεραίνει ότι το επίμαχο μέτρο εμπίπτει στην απαγόρευση που προβλέπεται στο άρθρο 87, παράγραφος 1 της συνθήκης. Οι ιταλικές αρχές δεν αμφισβήτησαν ποτέ αυτό το σημείο.

(40) Η απαγόρευση που προβλέπεται στο άρθρο 87 παράγραφος 1 περιορίζεται από τις απαγορεύσεις που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφοι 2 και 3.

(41) Οι παρεκκλίσεις που παρατηρούνται στο άρθρο 87 παράγραφος 2 στοιχεία α), β) και γ) προφανώς δεν είναι εφαρμόσιμες δεδομένης της φύσης των επίμαχων μέτρων

([10]) ΕΕ C 28 της 1.2.2000, σ. 2, όπως διορθώθηκε στην ΕΕ C 232 της 12.8.2000, σ. 17.

([11]) Απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Σεπτεμβρίου 1980 στην υπόθεση C-730/79, Philip Morris Holland BV κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1980, σ. 2671, σημεία 11 και 12.

([12]) Πηγή: Eurostat.

([13]) Κατά την πάγια νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, η προϋπόθεση του επηρεασμού των συναλλαγών πληρούται όταν η αποδέκτρια επιχείρηση ασκεί οικονομική δραστηριότητα που αποτελεί αντικείμενο εμπορίου μεταξύ κρατών μελών. Το γεγονός και μόνο ότι μια ενίσχυση ενδυναμώνει τη θέση αυτής της επιχείρησης σε σχέση με τις υπόλοιπες ανταγωνιζόμενες επιχειρήσεις στις ενδοκοινοτικές συναλλαγές, επιτρέπει να θεωρηθεί ότι επηρεάζονται αυτές οι συναλλαγές. Όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις στο γεωργικό κλάδο, αποτελεί πλέον παγιωμένη νομολογία ότι μια συγκεκριμένη ενίσχυση επηρεάζει τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές και τον ανταγωνισμό ακόμη και όταν το ύψος της είναι μικρό και διαμοιράζεται σε μεγάλο αριθμό γεωργών. Απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Σεπτεμβρίου 2002 στην υπόθεση C-113/00, Βασίλειο της Ισπανίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 2002, σ. 7601, σημεία 30 έως 36 και 54 έως 56 και υπόθεση C-114/00, Βασίλειο της Ισπανίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 2002, σ. 7657, σημεία 46 έως 52 και 68 έως 69.

([14]) Απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 1988 στην υπόθεση 102/87 Γαλλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1988, σ. 4067.

ενίσχυσης και των στόχων τους. Πράγματι οι ιταλικές αρχές δεν επικαλέστηκαν την εφαρμογή του άρθρου 87 παράγραφος 2 στοιχεία α), β) ή γ).

(42) Το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) επίσης δεν έχει εφαρμογή στη συγκεκριμένη περίπτωση γιατί οι ενισχύσεις δεν έχουν στόχο να προωθήσουν την οικονομική εξέλιξη περιφερειών στις οποίες το επίπεδο ζωής είναι εξαιρετικά χαμηλό, ή το επίπεδο ενεργείας εξαιρετικά υψηλό. Επιπλέον, η Ιταλία δεν επικαλέστηκε την εφαρμογή του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α).

(43) Το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο β) δεν είναι ούτε αυτό εφαρμόσιμο στις επίμαχες ενισχύσεις καθώς αυτές δεν προορίζονται να προωθήσουν την πραγματοποίηση ενός σημαντικού έργου κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος ή να επανορθώσουν μια σοβαρή διατάραξη της ιταλικής οικονομίας. Επιπλέον, η Ιταλία δεν επικαλέστηκε την εφαρμογή του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο β).

(44) Οι επίμαχες ενισχύσεις δεν προορίζονται ούτε είναι κατάλληλες για την επίτευξη των στόχων προώθησης του πολιτισμού και διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο δ) ούτε η Ιταλία επικαλέστηκε την εφαρμογή της εν λόγω διάταξης.

(45) Λαμβανομένης υπόψη της φύσης των ενισχύσεων και των στόχων τους, η μοναδική εφαρμόσιμη παρέκκλιση είναι αυτή που προβλέπεται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ.

Εφαρμοστέες διατάξεις

(46) Η εφαρμοσιμότητα της παρέκκλισης που αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 45 πρέπει να αξιολογηθεί υπό το φως των διατάξεων περί χορήγησης κρατικών ενισχύσεων για προώθηση και διαφήμιση στον γεωργικό τομέα, δηλαδή των κανόνων που προβλέπονται στις κατευθυντήριες γραμμές για τη διαφήμιση ([15]).

(47) Σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο σημείο 7.1 των κατευθυντηρίων γραμμών για τη διαφήμιση, η Επιτροπή θα εφαρμόσει τις ίδιες κατευθυντήριες γραμμές στις νέες κρατικές ενισχύσεις, συμπεριλαμβανόμενων των κοινοποιήσεων από κράτη μέλη οι οποίες ακόμη εκκρεμούν, αρχής γενομένης την 1η Ιανουαρίου 2002. Οι παράνομες ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο στ), του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 θα αξιολογηθούν σύμφωνα με τους κανόνες και τις κατευθυντήριες γραμμές που ίσχυαν την ημερομηνία καταβολής τους.

(48) Σύμφωνα με την απόφαση κίνησης της διαδικασίας, στην οποία η Επιτροπή εξέφρασε αμφιβολίες σχετικά με τη συμβιβασιμότητα των επίμαχων μέτρων με τους ισχύοντες κανόνες γι'αυτού του είδους τα μέτρα ενίσχυσης ([16]), η παρούσα απόφαση αφορά μόνον τις ενισχύσεις που έχουν χορηγηθεί και που θα χορηγηθούν από την 1η Ιανουαρίου 2002 υπέρ της προώθησης και της διαφήμισης των γεωργικών προϊόντων που αναφέρονται στο παράρτημα Ι της συνθήκης.

(49) Όσον αφορά τις ενισχύσεις για την προώθηση, στο σημείο αυτό των κατευθυντηρίων γραμμών για τη διαφήμιση προβλέπεται ότι δεν εντάσσονται στην έννοια της διαφήμισης οι ενέργειες προώθησης όπως η διάθεση επιστημονικών γνώσεων, η διοργάνωση εμπορικών εκθέσεων ή η συμμετοχή σε παρόμοιες εκδηλώσεις και σε ανάλογες πρωτοβουλίες στον κλάδο των δημοσίων σχέσεων, συμπεριλαμβανόμενων των δημοσκοπήσεων της κοινής γνώμης και των ερευνών αγοράς. Οι κρατικές ενισχύσεις υπέρ δραστηριοτήτων προώθησης με τη στενή έννοια, διέπονται από τα προβλεπόμενα στα σημεία 13 και 14 των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον γεωργικό κλάδο ([17]). Αν ληφθεί υπόψη ότι η κοινοποίηση δεν διευκρινίζει ότι οι εξεταζόμενες ενισχύσεις εφαρμόζονται μόνο στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, στην παρούσα περίπτωση δεν βρίσκει εφαρμογή ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1/2004 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2003, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις υπέρ των μικρομεσαίων επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στον κλάδο της παραγωγής, του μετασχηματισμού και της εμπορικής κυκλοφορίας των γεωργικών προϊόντων ([18]).

(50) Όσον αφορά τις ενισχύσεις για διαφήμιση το σημείο 7 των κατευθυντηρίων γραμμών για τη διαφήμιση προβλέπει ότι η έννοια «διαφήμιση» —αντικείμενο των ίδιων εφαρμοστέων κατευθυντηρίων γραμμών — δεν εφαρμόζεται μόνο σε οποιαδήποτε δράση εκτελούμενη μέσω των ΜΜΕ (τύπος, ραδιόφωνο, τηλεόραση, έντυπα) με σκοπό να ωθήσει τους καταναλωτές να αγοράσουν ένα συγκεκριμένο προϊόν, αλλά περιλαμβάνει και οποιαδήποτε δράση που έχει ως σκοπό να ωθήσει τους οικονομικούς φορείς ή τους καταναλωτές να αποκτήσουν ένα συγκεκριμένο προϊόν, και όλο το υλικό που διανέμεται απευθείας στους καταναλωτές για τον ίδιο σκοπό, συμπεριλαμβανόμενων των διαφημιστικών δράσεων που απευθύνονται στους καταναλωτές στα σημεία πώλησης.

Ενισχύσεις για δράσεις προώθησης

(51) Από τις διαθέσιμες πληροφορίες συνάγεται ότι οι ενισχύσεις που προορίζονται για τη συμμετοχή σε εμπορικές εκθέσεις και ημερίδες εντός και εκτός Κοινότητας, οι οποίες περιγράφονται στην αιτιολογική σκέψη 31 στοιχεία α) και β) και στην αιτιολογική σκέψη 32 της παρούσας απόφασης, μπορούν να θεωρηθούν εξ ολοκλήρου ενισχύεις προοριζόμενες για την προώθηση μόνο στο βαθμό που οι περιγραφόμενες δραστηριότητες δεν περιλαμβάνουν ούτε δράσεις που έχουν ως στόχο να ωθήσουν τους οικονομικούς φορείς ή τους καταναλωτές στην αγορά ενός συγκεκριμένου προϊόντος, ούτε υλικό το οποίο διανέμεται απευθείας στους καταναλωτές για τον ίδιο σκοπό. Με βάση το σημείο 7 των κατευθυντηρίων γραμμών για τη διαφήμιση, οι ενισχύσεις για δράσεις οι οποίες έχουν ως στόχο να ωθήσουν τους οικονομικούς φορείς για τους καταναλωτές στην αγορά ενός συγκεκριμένου προϊόντος και για υλικό το οποίο διανέμεται απευθείας στους καταναλωτές για τον ίδιο σκοπό θεωρούνται ενισχύσεις για διαφήμιση.

(52) Στο βαθμό που τα μέτρα που προορίζονται για τη συμμετοχή σε εμπορικές εκθέσεις και ημερίδες εντός και εκτός Κοινότητας πρέπει πράγματι να θεωρηθούν ενισχύσεις για την προώθηση, κατά την έννοια των σημείων 13 και 14 των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον γεωργικό κλάδο, οι ενισχύσεις μπορούν να χορηγηθούν σε ποσοστό έως 100 % αλλά δεν πρέπει να υπερβούν τα 100 000 ευρώ ανά δικαιούχο και ανά τριετία. Υπέρβαση του μέγιστου αυτού ποσού είναι δυνατή, εφόσον δεν είναι μεγαλύτερη του 50 % των επιλέξιμων δαπανών, στην περίπτωση ενισχύσεων που χορηγούνται σε επιχειρήσεις οι οποίες υπάγονται στον ορισμό των ΜΜΕ που περιέχεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 70/2001 της Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 2001, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις υπέρ των

([15]) Βλέπε υποσημείωση 5.

([16]) Βλέπε σημεία 27, 28 και 29 της απόφασης που δημοσιεύθηκε στην ΕΕ C 48 της 24.2.2004, σ. 2.

([17]) Βλέπε υποσημείωση 9.

([18]) ΕΕ L 1 της 3.1.2004, σ. 1.

μικρομεσαίων επιχειρήσεων ([19]). Για τους σκοπούς του υπολογισμού του ύψους της ενίσχυσης, δικαιούχος θεωρείται ο αποδέκτης των υπηρεσιών. Όπως συνάγεται από την παρατήρηση που διαβίβασαν οι ιταλικές αρχές, τα επίμαχα μέτρα προώθησης χρηματοδοτούνται με τήρηση του μέγιστου ύψους της ενίσχυσης και είναι συμβιβάσιμα με τους εφαρμοστέους κανόνες ([20]).

(53) Σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο σημείο 14 των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας, για να αποτραπεί η δημιουργία στρεβλώσεων του ανταγωνισμού, όλοι όσοι είναι επιλέξιμοι στη συγκεκριμένη περιοχή πρέπει να μπορούν να επωφεληθούν από αυτό το είδος μέτρων ενίσχυσης, με βάση αντικειμενικά οριζόμενα κριτήρια. Βάσει των πληροφοριών που ανακοίνωσε η Ιταλία και προαναφέρθηκαν στην αιτιολογική σκέψη 32 της παρούσας απόφασης, φαίνεται πως αυτή η προϋπόθεση εκπληρώνεται ([21]). Οι ενισχύσεις που προορίζονται για συγκεκριμένες μόνο ενώσεις και πρόκειται να καταβληθούν στα μέλη αυτών των ενώσεων και μόνο, δεν διευκολύνουν την ανάπτυξη του κλάδου στο σύνολό του και πρέπει να θεωρούνται ενισχύσεις λειτουργίας. Συνεπώς, είτε παρέχονται από ενώσεις παραγωγών, ή από άλλους γεωργικούς οργανισμούς αλληλοβοήθειας, οι εν λόγω υπηρεσίες πρέπει να είναι διαθέσιμες σε όλους τους γεωργούς. Σε αυτές τις περιπτώσεις, οι πιθανές συνεισφορές στο διοικητικό κόστος της σχετικής ένωσης ή οργανισμού πρέπει να περιορίζονται στο κόστος της παροχής της υπηρεσίας.

Ενισχύσεις για διαφήμιση

(54) Στο βαθμό που οι ενισχύσεις αυτές περιλαμβάνουν και δράσεις που έχουν ως στόχο να ωθήσουν τους οικονομικούς φορείς ή τους καταναλωτές στην αγορά ενός συγκεκριμένου προϊόντος, ή υλικού το οποίο διανέμεται απευθείας στους καταναλωτές με τον ίδιο στόχο (για παράδειγμα, διαφήμιση στα σημεία πώλησης ή διαφήμιση απευθυνόμενη στους οικονομικούς φορείς, όπως γεωργοδιατροφικές επιχειρήσεις, διανομής χονδρικής ή λιανικής, εστιατόρια, ξενοδοχεία και άλλες επιχειρήσεις εστίασης), τα προαναφερόμενα μέτρα υπέρ της συμμετοχής σε εμπορικές εκθέσεις και ημερίδες πρέπει να εξετάζονται υπό το φως των κανόνων που ισχύουν για τις ενισχύσεις ή για διαφήμιση, όπως και τα μέτρα διαφήμισης στα ΜΜΕ (τύπος, φυλλάδια, ραδιόφωνο, τηλεόραση) που περιγράφονται στην αιτιολογική σκέψη 31 στοιχείο γ) και στην αιτιολογική σκέψη 33 της παρούσας απόφασης.

(55) Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές για τη διαφήμιση, τα έξοδα διαφήμισης πρέπει κανονικά να επιβαρύνουν τους ίδιους τους παραγωγούς ή επιχειρήσεις, ως αναπόσπαστο τμήμα των κανονικών οικονομικών δραστηριοτήτων τους.

(56) Συνεπώς, προκειμένου να μην θεωρούνται οι ενισχύσεις λειτουργίας, αλλά να θεωρούνται συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης, είναι απαραίτητο οι ενισχύσεις για διαφήμιση να μην αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών σε βαθμό που να αντιβαίνει στο κοινό συμφέρον (αρνητικά κριτήρια) και να ευνοούν την ανάπτυξη ορισμένων δραστηριοτήτων ή ορισμένων οικονομικών περιφερειών (θετικά κριτήρια). Επιπλέον, οι κρατικές ενισχύσεις πρέπει να τηρούν τις διεθνείς υποχρεώσεις της Κοινότητας, οι οποίες προβλέπονται, όσον αφορά το γεωργικό κλάδο, στη συνθήκη για τη γεωργία ΠΟΕ-GATT του 1994.

(57) Προκειμένου να πληρούν τα αρνητικά κριτήρια, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο σημείο 3.1 των κατευθυντηρίων γραμμών για τη διαφήμιση, οι ενισχύσεις δεν πρέπει να χορηγούνται για διαφημιστικές εκστρατείες που παραβαίνουν το άρθρο 28 της συνθήκης ΕΚ (σημείο 3.1.1) ή εκστρατείες που αντιβαίνουν στο κοινοτικό παράγωγο δίκαιο (σημείο 3.1.2) ή για διαφήμιση σχετική με συγκεκριμένες επιχειρήσεις (σημείο 3.1.3). Επιπλέον, όταν η εκτέλεση διαφημιστικών δράσεων χρηματοδοτούμενη με δημόσια κεφάλαια ανατίθεται σε ιδιωτικές επιχειρήσεις, προκειμένου να αποκλειστεί η πιθανότητα καταβολής ενισχύσεων σ'αυτές τις επιχειρήσεις, η επιλογή της ιδιωτικής επιχείρησης πρέπει να πραγματοποιείται με τήρηση των κανόνων της αγοράς, με τρόπο που να μην εισάγει διακρίσεις, εάν είναι αναγκαίο με διαδικασία διαγωνισμού σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες και την κοινοτική νομολογία ([22]) ειδικότερα, με κατάλληλη δημοσιοποίηση αυτών των πρωτοβουλιών, ώστε η αγορά υπηρεσιών να παραμένει ανοιχτή στον ανταγωνισμό και να είναι δυνατόν να πιστοποιηθεί ότι οι διαδικασίες διαγωνισμού εκτελέστηκαν με αμερόληπτο τρόπο.

(58) Όσον αφορά τις πληροφορίες που κοινοποιήθηκαν, τα κριτήρια που προβλέπονται στο σημείο 3.1.1 (εκστρατείες κατά παράβαση του άρθρου 28 της συνθήκης) και στο σημείο 3.1.3 (διαφήμιση συγκεκριμένων επιχειρήσεων) φαίνεται ότι πληρούνται από τα μέτρα διαφήμισης που περιγράφονται στις αιτιολογικές σκέψεις 30 και 31 στοιχείο γ) και στην αιτιολογική σκέψη 33 της παρούσας απόφασης. Οι ιταλικές αρχές δεν παρείχαν καμία ένδειξη ότι τηρείται και το κριτήριο που προβλέπεται στο σημείο 3.1.2 (εκστρατείες οι οποίες αντιβαίνουν στο κοινοτικό παράγωγο δίκαιο).

(59) Εκτός από την εκπλήρωση των αρνητικών κριτηρίων, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο σημείο 3.2 των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών για τη διαφήμιση, η επιδοτούμενη διαφήμιση πρέπει να πληροί τουλάχιστον ένα από τα θετικά κριτήρια που στοχεύουν να αποδείξουν ότι η ενίσχυση διευκολύνει πραγματικά την ανάπτυξη ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή ορισμένων οικονομικών περιφερειών. Αυτή

([19]) ΕΕ L 10 της 13.1.2001, σ. 33. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 364/2004 (ΕΕ L 63 της 28.2.2004, σ. 22).

([20]) Όσον αφορά το γεωργικό κλάδο, οι ενισχύσεις υπέρ της προώθησης και της διαφήμισης που εφαρμόζονται εκτός της Κοινότητας δεν καλύπτονται ρητά από τους κοινοτικούς προσανατολισμούς για τις κρατικές ενισχύσεις στο γεωργικό κλάδο. Συνεπώς, κατά την αξιολόγησή τους, η Επιτροπή ασκεί τη διακριτική της ευχέρεια. Σύμφωνα με τη συνήθη πρακτική της Επιτροπής, εάν τα εξεταζόμενα μέτρα είναι σύμφωνα με τους γενικούς κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις που ισχύουν εντός της κοινοτικής επικράτειας, αυτές μπορούν να θεωρηθούν συμβατές με την κοινή αγορά. Βλέπε για παράδειγμα Ιταλία/Τοσκάνη ενίσχυση Ν 656/02, ενίσχυση ΝΝ 150/02 (πρώην Ν 109/02) [επιστολή της Επιτροπής C(2003) 1747 της 11.6.2003] και ενίσχυση ΝΝ 44/03 (πρώην Ν 6/03) [επιστολή της Επιτροπής C(2003) 2534 της 23.7.2003].

([21]) Όπως αναφέρεται στην απόφαση της Επιτροπής C(2002)1768f τελικό της 7.5.2002 (Ενίσχυση Ν 241/01 Ιταλία/Εμπορικά επιμελητήρια), η εγκατάσταση μιας ευρωπαϊκής επιχείρησης και η εγγραφή της στο τοπικά αρμόδιο εμπορικό επιμελητήριο δεν υπόκεινται σε κανένα περιορισμό, νομικό ή πραγματικό. Βλ. επίσης την ενίσχυση Ν 62/01 (Ιταλία/Ένωση Εμπορικών Επιμελητηρίων του Piemonte και του Veneto) απόφαση της Επιτροπής SG(2001) D/290914 της 8.8.2001.

([22]) Υπόθεση C-324/98, όπως προηγουμένως.

η θετική προϋπόθεση θεωρείται ότι εκπληρώνεται εάν η επιδοτούμενη διαφήμιση αφορά μία από τις ακόλουθες δραστηριότητες: πλεονάζουσα γεωργική παραγωγή ή λιγότερο χρησιμοποιούμενα είδη· νέες παραγωγές ή παραγωγές υποκατάστασης που δεν έχουν ακόμη καταστεί πλεονάζουσες· προϊόντα υψηλής ποιότητας, συμπεριλαμβανόμενων των προϊόντων που λαμβάνονται με μεθόδους παραγωγής ή συλλογής οι οποίες σέβονται το περιβάλλον, όπως τα βιολογικά προϊόντα· ανάπτυξη συγκεκριμένων περιφερειών· ανάπτυξη μικρομεσαίων επιχειρήσεων όπως αυτές ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 70/2001· έργα πραγματοποιούμενα από οργανισμούς που αναγνωρίζονται επισήμως κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 104/2000 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας ([23])· έργα πραγματοποιούμενα από κοινού από οργανώσεις παραγωγών ή άλλες οργανώσεις του κλάδου της αλιείας αναγνωρισμένες από εθνικές αρχές.

(60) Όσον αφορά τις ενισχύσεις για διαφήμιση, οι παρατηρήσεις που διαβίβασαν οι ιταλικές αρχές δεν δείχνουν ότι τα επίμαχα μέτρα διαφήμισης πληρούν ένα από τα προαναφερόμενα θετικά κριτήρια.

(61) Όσον αφορά το ανώτατο επίπεδο των κρατικών ενισχύσεων για τη διαφήμιση γεωργικών προϊόντων, στο σημείο 5 των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών για τη διαφήμιση προβλέπεται ότι, κατά κανόνα, μια άμεση ενίσχυση από το γενικό κρατικό προϋπολογισμό δεν πρέπει να υπερβαίνει το ποσό που ο ίδιος ο τομέας διαθέτει για μια συγκεκριμένη διαφημιστική εκστρατεία. Τοιουτοτρόπως, στην περίπτωση ενισχύσεων για διαφήμιση, το ποσοστό της άμεσης ενίσχυσης δεν πρέπει να υπερβαίνει το 50 % και οι επιχειρήσεις του τομέα θα πρέπει να συνεισφέρουν τουλάχιστον κατά 50 % του κόστους, είτε μέσω εθελοντικών εισφορών είτε μέσω της είσπραξης λοιπών φόρων και τελών ή υποχρεωτικών εισφορών. Για να ληφθεί υπόψη η σημασία ορισμένων θετικών κριτηρίων που αναφέρονται στο σημείο 3.2 των κατευθυντηρίων γραμμών για τη διαφήμιση, η Επιτροπή μπορεί να επιτρέψει την αύξηση του ανώτατου ποσοστού άμεσης ενίσχυσης σε 75 % των δαπανών στην περίπτωση διαφήμισης προϊόντων που παράγονται από μικρομεσαίες επιχειρήσεις σε περιοχές επιλέξιμες για ενίσχυση βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης ΕΚ.

(62) Από τις πληροφορίες που διαβιβάστηκαν και προαναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 31 της παρούσας απόφασης προκύπτει ότι όλα τα μέτρα προώθησης και διαφήμισης που προβλέπονται στο καθεστώς των επίμαχων ενισχύσεων χρηματοδοτούνται κατά 100 % από δημόσιους πόρους. Συνεπώς δεν τηρείται η προϋπόθεση σύμφωνα με την οποία, ποσοστό 50 % (ή 25 %, κατά περίπτωση) της χρηματοδότησης πρέπει να προέρχεται από τον κλάδο.

(63) Από την ανωτέρω αξιολόγηση, η Επιτροπή μπορεί συνεπώς να συνάγει ότι οι ενισχύσεις για διαφήμιση δεν πληρούν τα κριτήρια που προβλέπονται στο σημείο 3.1.2 (εκστρατείες που παραβιάζουν δευτερογενή κοινοτική νομοθεσία), στο σημείο 3.2 (θετικά κριτήρια) και στο σημείο 5 (ανώτατο επίπεδο των κρατικών ενισχύσεων) των κατευθυντηρίων γραμμών για τη διαφήμιση.

([23]) ΕΕ L 17, 21.1.2000, σ. 22. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε με την πράξη προσχώρησης του 2003.

(64) Το ανωτέρω συμπέρασμα ισχύει για τα μέτρα που εκτελούνται τόσο εντός όσο και εκτός Κοινότητας λαμβανομένου υπόψη ότι οι ενισχύσεις για διαφήμιση που εκτελούνται εκτός Κοινότητας δεν εξετάζονται ρητώς στις κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας, ανήκει στη διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής να τις αξιολογήσει ανάλογα. Σύμφωνα με τη συνήθη πρακτική της Επιτροπής, εάν είναι σύμφωνες με τους ανάλογους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις που εφαρμόζονται στην κοινοτική επικράτεια, τα επίμαχα μέτρα μπορούν να θεωρηθούν συμβιβάσιμα με την κοινή αγορά, και η χρηματοδότησή τους μπορεί να επιτραπεί σε ποσοστό έως 80 % ([24]). Στη συγκεκριμένη περίπτωση, όπως συνάγεται από τις πληροφορίες που υποβλήθηκαν και παρουσιάζονται στις αιτιολογικές σκέψεις 31 και 33 της παρούσας απόφασης, τα εφαρμοζόμενα εντός και εκτός Κοινότητας μέτρα είναι τα ίδια και η χορηγούμενη ενίσχυση ανέρχεται σε ποσοστό 100 %. Ως εκ τούτου, και στην παρούσα περίπτωση επίσης δεν τηρούνται ούτε τα κριτήρια που προβλέπονται στο σημείο 3.1.2 (εκστρατείες που παραβιάζουν δευτερογενή κοινοτική νομοθεσία) και στο σημείο 3.2 (θετικά κριτήρια) των κατευθυντηρίων γραμμών για τη διαφήμιση, ούτε το ανώτατο επίπεδο των κρατικών ενισχύσεων που είναι αποδεκτό από την Επιτροπή ([25]). Επομένως και αυτές οι ενισχύσεις δεν είναι συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά.

(65) Η παρούσα απόφαση αφορά αποκλειστικά τα μέτρα ενίσχυσης στον τομέα της γεωργίας για την προώθηση και τη διαφήμιση των γεωργικών προϊόντων που αναφέρονται στο παράρτημα Ι της συνθήκης. Αυτή δεν αποτελεί την επίσημη θέση της Επιτροπής σχετικά με τη συμμόρφωση όσον αφορά την επιλογή των παροχέων υπηρεσιών προς τους κοινοτικούς κανόνες σε θέματα δημοσίων διαγωνισμών και προς τη σχετική νομολογία. Η Επιτροπή επιφυλάσσεται να εμβαθύνει στην εξέταση του ζητήματος σύμφωνα προς τους κανόνες που διέπουν τους δημόσιους διαγωνισμούς.

VI. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

(66) Με βάση τα προαναφερόμενα, συνάγεται ότι τα μέτρα ενίσχυσης υπέρ της προώθησης, στο βαθμό που συμμορφώνονται προς τα προβλεπόμενα στα τμήματα 13 και 14 των κατευθυντηρίων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας, μπορούν να θεωρηθούν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ), στο βαθμό που πρόκειται για ενισχύσεις προοριζόμενες να διευκολύνουν την ανάπτυξη ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων.

(67) Τα μέτρα ενίσχυσης υπέρ της διαφήμισης, τα οποία δεν είναι σύμφωνα προς τις διατάξεις που προβλέπονται στις κατευθυντήριες γραμμές για τη διαφήμιση προϊόντων τα οποία περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι της συνθήκης ΕΚ, καθώς και συγκεκριμένων προϊόντων που δεν περιλαμβάνονται στο εν λόγω παράρτημα, δεν είναι συμβιβάσιμα με την κοινή αγορά και μπορούν να εφαρμοστούν μόνο με τροποποίηση με σκοπό τη συμμόρφωσή τους προς τις αναφερόμενες διατάξεις.

(68) Οι ενισχύσεις για διαφήμιση οι οποίες δεν είναι συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά, πρέπει εφόσον έχουν χορηγηθεί, να ανακτηθούν από τους δικαιούχους,

([24]) Βλέπε για παράδειγμα Ιταλία/Τοσκάνη ενίσχυση Ν 656/02, ενίσχυση ΝΝ 150/02 (πρώην Ν 109/02) [επιστολή της Επιτροπής C(2003) 1747 της 11.6.2003] και ενίσχυση ΝΝ 44/03 (πρώην Ν 6/03) [επιστολή της Επιτροπής C(2003) 2534 της 23.7.2003].

([25]) Βλέπε υποσημείωση 23 ανωτέρω.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι κρατικές ενισχύσεις που προβλέπονται από την Ιταλία υπέρ της προώθησης γεωργικών προϊόντων τα οποία αναφέρονται στο παράρτημα Ι της συνθήκης, κατ' εφαρμογή του άρθρου 4 του περιφερειακού νόμου αριθ. 27/1997 της Περιφέρειας Σικελίας, είναι συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά.

Συνεπώς επιτρέπεται η χορήγηση των εν λόγω ενισχύσεων.

Άρθρο 2

Οι κρατικές ενισχύσεις που προβλέπονται από την Ιταλία υπέρ της διαφήμισης γεωργικών προϊόντων τα οποία αναφέρονται στο παράρτημα Ι της συνθήκης, κατ' εφαρμογή του άρθρου 4 του περιφερειακού νόμου αριθ. 27/1997 της Περιφέρειας Σικελίας, δεν είναι συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά.

Συνεπώς δεν επιτρέπεται η χορήγηση των εν λόγω ενισχύσεων.

Άρθρο 3

Η Ιταλία λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για την ανάκτηση των ενισχύσεων που αναφέρονται στο άρθρο 2 από τους δικαιούχους, εφόσον τις έχει ήδη παρανόμως χορηγήσει σε αυτούς.

Η ανάκτηση εκτελείται χωρίς καθυστέρηση σύμφωνα με τις διαδικασίες του εσωτερικού δικαίου υπό την προϋπόθεση ότι αυτές επιτρέπουν την άμεση και αποτελεσματική εκτέλεση της παρούσας απόφασης. Η ενίσχυση προς ανάκτηση περιλαμβάνει τους τόκους, οι οποίοι λογίζονται από την ημερομηνία κατά την οποία η ενίσχυση τέθηκε στη διάθεση του ή των δικαιούχων έως την ημερομηνία ανάκτησης. Οι τόκοι υπολογίζονται βάσει του επιτοκίου αναφοράς το οποίο χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό της ισοδύναμης επιδότησης στο πλαίσιο των ενισχύσεων για περιφερειακούς σκοπούς.

Άρθρο 4

Η Ιταλία τροποποιεί τις διατάξεις εσωτερικού δικαίου που αφορούν τις ενισχύσεις για διαφήμιση γεωργικών προϊόντων τα οποία αναφέρονται στο παράρτημα Ι της συνθήκης, με τρόπο ώστε να τις καταστήσει σύμφωνες με τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις διαφήμισης προϊόντων τα οποία προβλέπονται στο παράρτημα Ι της συνθήκης καθώς και συγκεκριμένων προϊόντων τα οποία δεν περιλαμβάνονται στο εν λόγω παράρτημα.

Άρθρο 5

Εντός δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης, η Ιταλία ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα που έχει λάβει για να συμμορφωθεί προς την παρούσα απόφαση.

Άρθρο 6

Η Ιταλική Δημοκρατία είναι αποδέκτης της παρούσας απόφασης.

Βρυξέλλες, 2 Ιουνίου 2004.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 9ης Νοεμβρίου 2005

σχετικά με το καθεστώς ενίσχυσης που σχεδιάζει να εφαρμόσει η Γαλλία υπέρ των παραγωγών και εμπόρων των οίνων λικέρ: Pineau des Charentes, Floc de Gascogne, Pommeau de Normandie και Macvin du Jura

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2005) 4189]

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(2007/55/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο,

αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο ([1])

εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Με επιστολή της 23ης Ιουνίου 2003, η Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Γαλλίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση κοινοποίησε στην Επιτροπή, με βάση το άρθρο 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης, καθεστώς ενίσχυσης που σχεδιαζε να εφαρμόσει υπέρ των παραγωγών και εμπόρων των οίνων λικέρ: Pineau de Charentes, Floc de Gascogne, Pommeau de Normandie και Macvin du Jura. Με επιστολές της 9ης Αυγούστου, της 24ης και της 28ης Νοεμβρίου 2003 και της 17ης και 24ης Φεβρουαρίου 2004 η Γαλλία παρέσχε συμπληρωματικές πληροφορίες στην Επιτροπή.

(2) Με επιστολή της 20ης Απριλίου 2004 η Επιτροπή ενημέρωσε τη Γαλλία για την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88, παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ έναντι του μέτρου αυτού.

(3) Η απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ([2]). Η Επιτροπή κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με το εν λόγω μέτρο.

(4) Η Επιτροπή δεν έλαβε σχετικές παρατηρήσεις εκ μέρους των ενδιαφερομένων.

(5) Με επιστολή της 11ης Ιουνίου 2004, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 14 Ιουνίου 2004, η Γαλλία κοινοποίησε στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις της.

II. ΛΕΠΤΟΜΕΡΗΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

(6) Οι ενισχύσεις που κοινοποιήθηκαν αποτελούν τη συνέχεια ενισχύσεων που είχαν κοινοποιηθεί και εγκριθεί προηγουμένως από την Επιτροπή, στο πλαίσιο των κρατικών ενισχύσεων αριθ. Ν 703/95 ([3]) και αριθ. 327/98 ([4]), και αφορούν δράσεις διαφήμισης και προώθησης, προγράμματα έρευνας και πειραματισμού, δράσεις τεχνικής στήριξης, καθώς και δράσεις που αποσκοπούν να ενθαρρύνουν την παραγωγή ποιοτικών προϊόντων.

(7) Η απόφαση της Επιτροπής σχετικά με την κρατική ενίσχυση αριθ. Ν 703/95 ακυρώθηκε με απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων η οποία αναλύεται λεπτομερώς κατωτέρω.

(8) Οι ενισχύσεις αριθ. Ν 703/95 και 327/98, που αρχικώς είχε προγραμματιστεί να διαρκέσουν μια πενταετία, από το 1995/1996, χορηγήθηκαν σε επτά δόσεις, εκ των οποίων η τελευταία κάλυπτε την περίοδο Μάιος 2001 — Απρίλιος 2002. Λόγω δημοσιονομικών περιορισμών που επέβαλε η Κυβέρνηση, οι πόροι για την τελευταία δόση δεν έχουν μέχρι σήμερα αποδεσμευτεί. Η ημερομηνία λήξης του προηγούμενου καθεστώτος μετατέθηκε στις 30 Απριλίου 2002.

(9) Όσον αφορά τους δικαιούχους παραγωγούς, έχουν μεσολαβήσει αλλαγές ως προς τα προηγούμενα καθεστώτα. Οι επαγγελματίες του κλάδου παραγωγής αποσταγμάτων (Armagnac, Calvados, Cognac) δεν ζήτησαν παράταση του καθεστώτος. Κατά συνέπεια, οι γαλλικές αρχές αποφάσισαν να περιορίσουν το καθεστώς σε ορισμένους οίνους λικέρ ονομασίας προέλευσης ελεγχόμενης (Ο.Π.Ε.).

(10) Για το σύνολο των σχετικών διεπαγγελματικών οργανώσεων και το σύνολο των ενισχύσεων που περιγράφονται παρακάτω προβλέπεται, για πέντε έτη, συνολικός προϋπολογισμός ενισχύσεων 12 000 000 ευρώ, που κατανέμεται ως εξής: Pineau des Charentes, 9 360 000 EUR· Floc de Gascogne, 2 040 000 EUR· Pommeau de Normandie, 360 000 EUR και Macvin du Jura, 240 000 EUR.

(11) Οι δράσεις έρευνας, τεχνικής υποστήριξης και ανάπτυξης της παραγωγής ποιοτικών προϊόντων θα χρηματοδοτηθούν αποκλειστικά από το κράτος με δημοσιονομικούς πόρους. Οι δράσεις διαφήμισης και προώθησης θα χρηματοδοτηθούν εν μέρει από το κράτος και εν μέρει από τις οικείες διεπαγγελματικές οργανώσεις, μέσω αυτόβουλων υποχρεωτικών εισφορών (εφεξής ΑΥΕ) των μελών τους. Για τις δράσεις διαφήμισης στην επικράτεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το κράτος θα συμβάλει σε ποσοστό 50 % κατ' ανώτατο όριο.

([1]) ΕΕ C 42, 18.2.2005, σ. 2.

([2]) Πρβλ. υποσημείωση 1.

([3]) Επιστολή των γαλλικών αρχών της 21ης Νοεμβρίου 1996, αριθ. SG(96) D/9957)

([4]) Επιστολή των γαλλικών αρχών της 4ης Αυγούστου 1998, αριθ. SG(98) D/6737

(12) Οι ΑΥΕ εφαρμόζονται στις ποσότητες οίνου λικέρ Ο.Π.Ε. που διατίθενται στην αγορά από τους αμπελουργούς, τις επιχειρήσεις απόσταξης, τους εμπόρους και τους χονδρεμπόρους που είναι εγκατεστημένοι στη οικείες περιοχές παραγωγής οίνων λικέρ Ο.Π.Ε..

(13) Το 2002, οι ΑΥΕ ανερχόταν σε 12,96 EUR/hl Pineau de Charentes· σε 0,25 EUR/φιάλη Floc de Gascogne· σε 30,79 EUR/hl Pommeau de Normandie και σε 2,75 EUR/hl Macvin de Jura.

1. **Οι δράσεις διαφήμισης και προώθησης**

(14) Οι γαλλικές αρχές εξήγησαν ότι τα προγράμματα προβλέπεται να υλοποιηθούν σε ορισμένες αγορές της Ευρωπαϊκής Ένωσης μεταξύ των οποίων η Γαλλία, και σε αγορές τρίτων χωρών. Ο σκοπός των προβλεπομένων μέτρων διαφήμισης είναι να προωθηθεί η αύξηση της πρόθεσης αγοράς, με την ενημέρωση σχετικά με τους οίνους λικέρ, χωρίς ωστόσο να περιοριστεί η διαφήμιση σε προϊόντα συγκεκριμένων επιχειρήσεων. Τα προϊόντα που θα διαφημιστούν είναι όλα προϊόντα ονομασίας προέλευσης ελεγχόμενης: Pineau des Charentes, Floc de Gascogne, Pommeau de Normandie και Macvin du Jura.

(15) Οι δράσεις αυτές θα απευθύνονται σε όλους τους οργανωμένους παραγωγούς οίνων λικέρ οι οποίοι, σύμφωνα με τις γαλλικές αρχές, δεν θα ήταν σε θέση από μόνοι τους να αναλάβουν ανάλογη δράση για να βελτιωθεί η πώληση των προϊόντων τους.

(16) Θα ληφθεί μέριμνα ώστε το περιεχόμενο των μηνυμάτων των δράσεων διαφήμισης να μην έχουν ως σκοπό να αποτρέψουν τους καταναλωτές να αγοράσουν προϊόντα άλλων κρατών μελών ή να δυσφημίσουν τα προϊόντα αυτά.

(17) Πρόκειται για εκστρατείες διαφήμισης, ενημέρωσης και επικοινωνίας, που θα περιλαμβάνουν διάφορα είδη δράσεων, συγκεκριμένα: διαφήμιση στα ΜΜΕ, δημιουργία και διάδοση άλλου διαφημιστικού υλικού, δράσεις διαφήμισης των σημείων πώλησης που συνδέονται με την διαφημιστική εκστρατεία. Οι εκστρατείες αυτές ενδέχεται να συνδέονται με μέτρα προώθησης όπως: δημόσιες σχέσεις, συμμετοχή σε εκθέσεις, διοργάνωση σεμιναρίων ή εκδηλώσεων, έκδοση φυλλαδίων και άλλων ενημερωτικών εντύπων, εκπόνηση μελετών σχετικά με την εικόνα των προϊόντων στους καταναλωτές και την καταλληλότητα των διαφημιστικών εκστρατειών.

(18) Οι γαλλικές αρχές ανέλαβαν τη δέσμευση να παρουσιάσουν τα πρωτότυπα ή αντίγραφα του διαφημιστικού υλικού που θα χρησιμοποιηθεί για αυτές τις εκστρατείες.

(19) Το ποσοστό των ενισχύσεων που προγραμματίζουν οι διεπαγγελματικές οργανώσεις για τη διαφήμιση θα είναι 50 % για δράσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση, συμπεριλαμβανομένης της Γαλλίας, και 80 % για δράσεις σε τρίτες χώρες.

(20) Οι ενισχύσεις που προβλέπονται για τις προβλεπόμενες δράσεις, ανέρχονται, σε ευρώ, σε:

	ΕΕ	Τρίτες χώρες	Σύνολο
Floc de Gascogne	1 490 000	212 500	1 702 500
Pineau des Charentes	6 956 000	1 000 000	7 956 000
Pommeau de Normandie	360 000	—	360 000
Macvin du Jura	175 000	—	175 000
Συνολο	8 981 000	1 212 500	10 193 500

2. **Οι δράσεις έρευνας**

(21) Σύμφωνα με τις γαλλικές αρχές, οι δράσεις υποστήριξης της έρευνας και του πειραματισμού θα αφορούν αποκλειστικώς κάθε είδους γενική έρευνα προς όφελος όλου του κλάδου.

(22) Όσον αφορά τον οίνο λικέρ Pineau des Charentes: μικροβιολογία, βακτηριακές αλλοιώσεις και συνέπειες (ταυτοποίηση των παραγόντων ανάπτυξης βακτηρίων γαλακτικής ζύμωσης στο Pineau des Charentes, ανάπτυξη δοκιμών μολύνσεως και τεχνικών διόρθωσης)· μηχανισμοί παλαίωσης του Pineau des Charentes (προσδιορισμός αναλυτικών κριτηρίων που χαρακτηρίζουν τα φαινόμενα οξείδωσης και ανάδειξη των παραγόντων παλαίωσης)· συγκρότηση βάσης αναλυτικών δεδομένων (γενικές αναλύσεις — τίτλος οινοποιήσιμης αλκοόλης, σάκχαρα, pH —, ενδεχόμενες μολύνσεις χημικές και βακτηριακές, με μέταλλα, κατιόντα, πτητικές ενώσεις, υπόλοιπα φυτοϋγειονομικών προϊόντων).

(23) Όσον αφορά τον οίνο λικέρ Floc de Gascogne: μελέτες σχετικά με τις ποικιλίες και τους συνδυασμούς τους, με στόχο τη βελτιστοποίηση της εναρμόνισης των συνδυασμών ποικιλιών για να ενισχυθεί η ανάλαφρη και φρουτώδης γεύση κατά την παρασκευή του Floc de Gascogne (επιδίωξη υψηλής περιεκτικότητας σε σάκχαρα, ζωηρού χρώματος, και ενιαίας ολικής οξύτητας)· μελέτη του οίνου Armagnac που καθιστά δυνατή την παρασκευή του Floc de Gascogne (αναλυτική παρακολούθηση — περιεκτικότητα σε χαλκό, αιθανόλη, οξικό αιθύλιο, αλκοολικός τίτλος —, βελτίωση των χρησιμοποιούμενων οίνων Armagnac)· μελέτες και ανάπτυξη Floc de Gascogne κατάλληλου για συγκεκριμένα είδη κατανάλωσης, εφαρμογή ποιοτικών και ποσοτικών δοκιμών, διατήρηση.

(24) Όσον αφορά τον οίνο λικέρ Macvin du Jura: ανάπτυξη της τεχνικής (παρακολούθηση της ωρίμανσης ομάδων ποικιλιών Jura για να καθοριστεί ο βαθμός παλαίωσης και οι ποικιλίες που ανταποκρίνονται καλύτερα στην παρασκευή Macvin du Jura)· διαλογή και βαθμολόγηση αμπελώνων· ποιότητα των γλευκών και έκθλιψη (επιπτώσεις στην ποιότητα αρωμάτων των Macvin du Jura των μεθόδων λήψης των γλεύκων — προσθήκη ενζύμων και ψύξη — και της διαβροχής τους με το φλοιό)· συνέπειες των δόσεων SO2 στην απολάσπωση· διαύγαση και επεξεργασία για την εμφιάλωση (σύγκριση των διαφορετικών μεθόδων που αποσκοπούν στην εξασφάλιση και τη διατήρηση της διαύγειας του οίνου Macvin du Jura μετά την εμφιάλωσή του).

(25) Προγραμματίζεται η πλήρης χρηματοδότηση των προβλεπόμενων ερευνητικών εργασιών. Οι ενισχύσεις για αυτές τις δράσεις έρευνας πενταετούς διάρκειας, συμπεριλαμβανομένων των δαπανών για την πληροφορική και την βιβλιογραφία και όλων των δαπανών για τη διάθεση των αποτελεσμάτων αυτών των μέτρων σε όλες τις επιχειρήσεις του κλάδου, προβλέπεται να κατανεμηθούν ως εξής: Pineau des Charentes, 912 600 EUR· Floc de Gascogne, 118 000 EUR και Macvin du Jura, 65 000 EUR.

3. **Οι δράσεις τεχνικής υποστήριξης**

(26) Οι γαλλικές αρχές έχουν περιγράψει τις προβλεπόμενες δράσεις τεχνικής υποστήριξης, οι οποίες συνίστανται κυρίως σε τεχνική κατάρτιση με σκοπό τη βελτίωση και τον πλήρη έλεγχο των διεργασιών παραγωγής σε όλα τα επίπεδα (πρωτογενής παραγωγή, υλοποίηση, οργανοληπτικές δοκιμές), καθώς και μέτρα διάδοσης των γνώσεων.

(27) Οι δαπάνες για τις εργασίες αυτές θα χρηματοδοτηθούν εξ ολοκλήρου, με την επιφύλαξη του προαναφερομένου ανωτάτου ορίου. Οι ενισχύσεις για αυτές τις εργασίες κατά την πενταετή περίοδο προβλέπεται να κατανεμηθούν ως εξής: Pineau des Charentes, 280 800 EUR και Floc de Gascogne, 169 000 EUR.

4. **Οι δράσεις υπέρ της παραγωγής ποιοτικών προϊόντων**

(28) Ενισχύσεις για την παραγωγή ποιοτικών προϊόντων έχουν προβλεφθεί για τους οίνους λικέρ Pineau des Charentes και Floc de Gascogne. Πρόκειται για τις εξής δράσεις: HACCP (ανάλυση κινδύνων και κρίσιμα σημεία ελέγχου) και ιχνηλασιμότητα (εκπόνηση και διάδοση πλαισίου αναφοράς σύμφωνα με τις τεχνικές και κανονιστικές απαιτήσεις)· τεχνικές και οικονομικές μελέτες για την ενθάρρυνση μέτρων ποιοτικής βελτίωσης.

(29) Οι ενισχύσεις για αυτές τις δράσεις κατά την πενταετή περίοδο προβλέπεται να κατανεμηθούν ως εξής: Pineau des Charentes, 210 600 EUR και Floc de Gascogne, 50 500 EUR.

III. **ΕΝΑΡΞΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 88, ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ**

(30) Όσον αφορά τη φύση, τις προϋποθέσεις χορήγησης ή την μέθοδο χρηματοδότησης των προβλεπόμενων ενισχύσεων, από την προκαταρκτική εξέταση των μέτρων δεν προέκυψαν ουσιαστικές αμφιβολίες, παρότι όσον αφορά τις ενισχύσεις για την διαφήμιση, η Επιτροπή έκρινε απαραίτητο να αναλάβει η Γαλλία τη γραπτή δέσμευση να είναι επουσιώδης οποιαδήποτε αναφορά της εθνικής προέλευσης των προϊόντων.

(31) Η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της Συνθήκης για λόγους σχετικούς με το συμβιβάσιμο των ενισχύσεων με άλλες διατάξεις της κοινοτικής νομοθεσίας, συγκεκριμένα το άρθρο 90 της Συνθήκης.

(32) Πρέπει εν προκειμένω να υπενθυμιστεί ότι το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ([5]) ακύρωσε την απόφαση της Επιτροπής σχετικά με την κρατική ενίσχυση αριθ. N 703/95, ενίσχυση που παρατείνεται με το κοινοποιηθέν μέτρο.

(33) Στην απόφασή του το Δικαστήριο υπενθύμισε ότι κατά τη διάρκεια των ετών 1992 και 1993 ([6]) η γαλλική κυβέρνηση είχε θεσπίσει καθεστώς διαφορετικής τιμολόγησης για τους οίνους λικέρ και τους φυσικούς γλυκούς οίνους. Έτσι, από 1ης Ιουλίου 1993, επιβλήθηκε στους οίνους αυτούς ειδικός φόρος κατανάλωσης 1 400 FRF ([7]) /εκατόλιτρο (ήτοι 9 FRF ανά φιάλη) οίνου λικέρ και 350 FRF/εκατόλιτρο φυσικού γλυκού οίνου.

(34) Τα έτη 1993/1994, ορισμένοι γάλλοι παραγωγοί οίνων λικέρ αρνήθηκαν να πληρώσουν το συμπληρωματικό φόρο κατανάλωσης για τους οίνους λικέρ. Τον Ιούνιο του 1994, όταν ανεστάλη αυτή η «*παρακράτηση των ειδικών φόρων κατανάλωσης*», ο πρόεδρος της εθνικής συνομοσπονδίας παραγωγών οίνων λικέρ Ο.Π.Ε. δικαιολόγησε την αναστολή αυτή με βάση το γεγονός ότι, κατ'αυτόν, η γαλλική κυβέρνηση σκόπευε να καταβάλει στους γάλλους παραγωγούς οίνων λικέρ ετήσια αποζημίωση, καθώς και αποζημίωση για τα έτη 1994 μέχρι 1997.

(35) Το 1995, η *Associação dos Exportadores de Vinho do Porto* (Ένωση Επιχειρήσεων Εξαγωγής Οίνου Porto, εφεξής AEVP) υπέβαλε στην Επιτροπή δύο καταγγελίες. Η AEVP υποστήριζε ότι συνδεόταν η διαφορά στη φορολόγηση μεταξύ των οίνων λικέρ και των φυσικών γλυκών οίνων, αφενός, και η ενίσχυση υπέρ των γάλλων παραγωγών οίνων λικέρ, αφετέρου. Σύμφωνα με την AEVP, η εν λόγω ενίσχυση προοριζόταν να αντισταθμίσει την υψηλότερη φορολόγηση των γάλλων παραγωγών οίνων λικέρ, γεγονός που συνεπαγόταν στην ουσία ότι μόνον οι αλλοδαποί παραγωγοί οίνων λικέρ θα έπρεπε να καταβάλουν υψηλότερο φόρο. Η δυσμενής αυτή φορολόγηση συνιστούσε λοιπόν παράβαση του άρθρου 95 (νυν άρθρο 90) της Συνθήκης.

(36) Το Δικαστήριο αναγνώρισε ότι μέρος των εν λόγω ενισχύσεων φαινόταν να ευνοεί μια κατηγορία παραγωγών που συνέπιπτε ουσιαστικά με εκείνη των γάλλων παραγωγών οίνων λικέρ οι οποίοι, βάσει του συστήματος φορολόγησης, ευρίσκονταν σε μειονεκτική θέση, και ότι ενδεχόμενη ύπαρξη σχέσης μεταξύ του συστήματος φορολόγησης και του σχεδίου των εν λόγω ενισχύσεων αποτελεί σημαντική δυσκολία προκειμένου να εκτιμηθεί το συμβιβάσιμο του εν λόγω σχεδίου με τις διατάξεις της Συνθήκης.

(37) Το Δικαστήριο τόνισε ότι υπό αυτές τις συνθήκες, η Επιτροπή θα ήταν σε θέση να κατανοήσει τα εγειρόμενα με τις κατατεθείσες από την AEVP καταγγελίες ζητήματα μόνον εφόσον κινούσε τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 (νυν άρθρο 88 παράγραφος 2) της Συνθήκης.

(38) Εξάλλου, το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η απόφαση της Επιτροπής στερείτο αιτιολόγησης, επειδή η Επιτροπή δεν είχε εξηγήσει για ποιο λόγο είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ήταν αβάσιμη η αιτίαση της AEVP όσον αφορά ενδεχόμενη παράβαση του άρθρου 95 (νυν άρθρο 90) της Συνθήκης.

(39) Το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη λόγω τόσο της παραλείψεως κινήσεως της διαδικασίας του άρθρου 93 παράγραφος 2 (νυν άρθρο 88 παράγραφος 2) της Συνθήκης όσο και της παραβάσεως της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως που προβλέπεται στο άρθρο 190 (νυν άρθρο 253) της Συνθήκης.

([5]) Απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 3ης Μαΐου 2001, υπόθεση C-204/97, Πορτογαλλική Δημοκρατία κατά *Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, Συλλογή σ. I-03175.

([6]) Διορθωτικός δημοσιονομικός νόμος αριθ. 93-859 της 22ας Ιουνίου 1993.

([7]) 1 FRF (γαλλικό φράγκο) = 0,15 EUR

(40) Με βάση την απόφαση του Δικαστηρίου, η Επιτροπή έκρινε απαραίτητο να εξετάσει ενδελεχώς κατά πόσον συμβιβάζεται με το άρθρο 90 της Συνθήκης το κοινοποιηθέν μέτρο το οποίο συνιστούσε παράταση των ενισχύσεων που εγκρίθηκαν με την ακυρωθείσα από το Δικαστήριο απόφαση.

(41) Στο πλαίσιο της προκαταρκτικής εξέτασης του μέτρου, η Επιτροπή απηύθυνε το ερώτημα στην Γαλλία κατά πόσον η εν λόγω κρατική ενίσχυση δεν αποτελούσε, εκ των πραγμάτων, μερική επιστροφή αποκλειστικώς στους γάλλους παραγωγούς οίνου λικέρ του φόρου που προβλέπεται στο άρθρο 402α του γενικού φορολογικού κώδικα (code général des impôts).

(42) Στις απαντήσεις κατά την πρώτη φάση, η Γαλλία υπογράμμισε ότι, όπως και στο παρελθόν, εξακολουθεί να μην υφίσταται σύνδεση μεταξύ των μέτρων ενίσχυσης που προτάθηκαν και των ειδικών φόρων κατανάλωσης, για τους ακόλουθους λόγους:

(43) Σύμφωνα με τις γαλλικές αρχές, το ποσό της ενίσχυσης (2,4 εκατομ. EUR ανά έτος, 12 εκατομ. EUR για πέντε έτη) είναι δυσανάλογα χαμηλό ως προς τα έσοδα από τα τέλη κατανάλωσης (ειδικός φόρος κατανάλωσης) του εν λόγω κλάδου. Από την πώληση 150 000 εκατόλιτρων οίνων λικέρ Ο.Π.Ε., για τους οποίους ο ειδικός φόρος κατανάλωσης είναι 214 EUR/hl, εισπράττονται ετησίως περισσότερα από 32 εκατομ. EUR ειδικοί φόροι κατανάλωσης.

(44) Επειδή στους οίνους λικέρ επιβάλλεται ειδικός φόρος, 214 EUR/hl αντί 54 EUR/hl που επιβάλλεται στους φυσικούς γλυκούς οίνους, ο κλάδος φορολογείται με επιπλέον 24 εκατομ. EUR ειδικούς φόρους. Σύμφωνα με τις γαλλικές αρχές το ποσό αυτό είναι δυσανάλογα χαμηλό προς το ύψος των προτεινομένων ενισχύσεων.

(45) Σύμφωνα με τις γαλλικές αρχές ποτέ δεν είχε εφαρμοστεί διάταξη σύμφωνα με την οποία τα έσοδα που εισπράττονται με βάση το άρθρο 402α του γενικού φορολογικού κώδικα να είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν υπέρ των εθνικών παραγωγών οίνων λικέρ. Για παράδειγμα, τα έσοδα που προέκυψαν από την 1η Ιανουαρίου 1995 μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2000 διατέθηκαν στο «*fonds de solidarité vieillesse*» (ταμείο αλληλεγγύης για τους ηλικιωμένους). Τα έσοδα που συγκεντρώθηκαν από 1ης Ιανουαρίου 2001 μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2003 διατέθηκαν σε ταμείο για τη χρηματοδότηση της μείωσης του χρόνου απασχόλησης. Από την 1η Ιανουαρίου 2004 τα έσοδα καταχωρούνται στον κρατικό προϋπολογισμό.

(46) Αφού εξέτασε τις πληροφορίες αυτές η Επιτροπή έκρινε ότι δεν ήταν δυνατόν να αρθούν κατηγορηματικώς οι αμφιβολίες που διατυπώθηκαν όσον αφορά την ύπαρξη σύνδεσης μεταξύ των φόρων που καταβάλλονται και της ενίσχυσης.

(47) Η Επιτροπή θεώρησε ότι η έλλειψη άμεσης αντιστοιχίας μεταξύ του ύψους της ενίσχυσης (2,4 εκατομ. EUR) και των εσόδων από τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης στους οίνους λικέρ (32 εκατομ. EUR), ή μεταξύ του ποσού της ενίσχυσης (2,4 εκατομ. EUR) και των ειδικών φόρων κατανάλωσης που καταβάλλονται συμπληρωματικώς για τους οίνους λικέρ σε σύγκριση προς τους φυσικούς γλυκούς οίνους (24 εκατομ. EUR), δεν αποτελούσε επαρκή απόδειξη ότι ο φόρος και η ενίσχυση δεν σχετίζονται. Δεν ήταν δυνατόν να αποκλειστεί, σε αυτό το στάδιο της διαδικασίας, η δυνατότητα να χρησιμοποιείται, τουλάχιστον εν μέρει, η ενίσχυση για την αποζημίωση των γάλλων παραγωγών οίνων λικέρ, αποζημίωση την οποία δεν δικαιούνται άλλοι παραγωγοί της Κοινότητας.

(48) Εξάλλου, η Επιτροπή έκρινε ότι θα έπρεπε να ανταποκριθεί στην επιθυμία του Δικαστηρίου να δοθεί η δυνατότητα σε ενδιαφερόμενα τρίτα μέρη να υποβάλουν τα επιχειρήματα τους σχετικά με τυχόν παράβαση του άρθρου 90 της Συνθήκης.

(49) Στην απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της Συνθήκης, η Επιτροπή ζήτησε λοιπόν από τη Γαλλία να διαβιβάσει συμπληρωματικές κατάλληλες πληροφορίες και αριθμητικά στοιχεία προς επίρρωση των επιχειρημάτων της.

(50) Ζητήθηκε κατ'αρχάς από την Γαλλία να απαντήσει εάν το Δημόσιο είχε ήδη αναλάβει τη δέσμευση προς τους γάλλους παραγωγούς οίνων λικέρ να καταβάλει αποζημίωση ή αντιστάθμιση, έστω και εν μέρει, για το φόρο που θεσπίστηκε το 1993.

(51) Η Επιτροπή ζήτησε εν συνεχεία από την Γαλλία να διαβιβάσει αριθμητικά στοιχεία σχετικά με τα ποσά που εισπράχθηκαν από την φορολόγηση των γαλλικών και των εισαγομένων οίνων λικέρ, καθώς και σχετικά με τα ποσά που εισπράχθηκαν ανά προϊόν (γαλλικό ή κοινοτικό).

(52) Αφού διαπίστωσε ότι ο οίνος λικέρ Pineau de Charentes είναι, μακράν, ο κύριος δικαιούχος της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης, με 78 % του συνολικού ποσού, ακολουθούμενος από τον Floc de Gascogne με 17 %, τον Pommeau de Normandie με 3 %, και, τέλος, τον Macvin du Jura, με 2 %, η Επιτροπή ζήτησε από την Γαλλία να διευκρινίσει εάν τα ποσοστά αυτά αντιστοιχούν, για καθένα απ'αυτά τα προϊόντα, με τα ποσοστά των εσόδων του Δημοσίου από την φορολόγηση των οίνων λικέρ.

(53) Δεδομένου ότι το μεγαλύτερο μέρος των ενισχύσεων καταλαμβάνουν οι δράσεις διαφήμισης, η Γαλλία κλήθηκε να διευκρινίσει εάν η επιλογή αυτή είναι αντιπροσωπευτική των επιλογών του γαλλικού Δημοσίου για άλλους κλάδους της γεωργικής παραγωγής, ιδίως όσον αφορά τα προϊόντα ποιότητας.

(54) Η Επιτροπή ζήτησε από την Γαλλία να διαβιβάσει τον προϋπολογισμό των ενισχύσεων για τις εκστρατείες διαφήμισης καθενός από τα τέσσερα προϊόντα στην Γαλλία.

(55) Ζητήθηκε επίσης από τη Γαλλία να δώσει εξηγήσεις σχετικά με τυχόν σχέση μεταξύ των εισπράξεων από τις αυτόβουλες υποχρεωτικές εισφορές και των κονδυλίων του κρατικού προϋπολογισμού για τη χρηματοδότηση των ενισχύσεων.

IV. **ΣΧΟΛΙΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ**

(56) Με επιστολή της 10ης Ιανουαρίου 2005, η Γαλλία διαβίβασε τις ακόλουθες πληροφορίες και παρατηρήσεις:

(57) Όσον αφορά τις δράσεις διαφήμισης [βλ. αιτιολογική σκέψη 30], οι γαλλικές αρχές ανέλαβαν τη δέσμευση να μη τονιστεί στις διαφημίσεις των προϊόντων, στο πλαίσιο των προς χρηματοδότηση δράσεων, η γαλλική προέλευση των εν λόγω οίνων λικέρ.

(58) Ως προς τη σχέση μεταξύ του φόρου στους οίνους λικέρ και της ενίσχυσης, η Γαλλία τόνισε εκ νέου ότι δεν σχετίζονται τα έσοδα από τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης και το ποσό των ενισχύσεων που προέρχονται από τον κρατικό προϋπολογισμό. Τα έσοδα από τους ειδικούς φόρους

κατανάλωσης, συμπεριλαμβανομένων των ειδικών φόρων κατανάλωσης οίνων λικέρ, καταχωρούνται στον γενικό προϋπολογισμό του κράτους. Σύμφωνα με τη Γαλλία, οι δημόσιες αρχές λαμβάνουν ανεξάρτητα αποφάσεις επί θεμάτων ενισχύσεων υπέρ ορισμένων οικονομικών κλάδων. Στην προκειμένη περίπτωση, οι ενισχύσεις αποσκοπούν στην διόρθωση ορισμένων διαρθρωτικών μειονεκτημάτων που αντιμετωπίζουν αυτοί οι οίνοι, συγκεκριμένα η περιορισμένη αναγνωρισιμότητά τους από τους καταναλωτές, το μικρό μέγεθος και περιορισμένη γεωγραφική διασπορά των παραγωγών επιχειρήσεων καθώς και η έλλειψη μέσων για τη διείσδυσή τους στις αγορές.

(59) Η Γαλλία επιβεβαίωσε ότι δεν υπάρχει κανένα νομικό κείμενο που να επιτρέπει την αποζημίωση για τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης που καταβάλλουν οι παραγωγοί οίνων λικέρ [βλ. αιτιολογική σκέψη 50].

(60) Ως προς το ύψος των εσόδων που αντιστοιχούν στην κατανάλωση γαλλικών και εισαγομένων οίνων λικέρ [βλ. αιτιολογική σκέψη 51], η Γαλλία εξήγησε κατ'αρχάς ότι τα στατιστικά φορολογικά δεδομένα (που ταξινομούνται ανά είδος ειδικού φόρου κατανάλωσης) δεν καθιστούν δυνατή τη διάκριση μεταξύ γαλλικών προϊόντων και προϊόντων που προέρχονται από άλλο κράτος μέλος.

(61) Εν πάση περιπτώσει, σύμφωνα με τα στοιχεία της Υπηρεσίας Τελωνείων, το ποσό των ειδικών φόρων κατανάλωσης που εισπράχθηκε το 2003 για τους φυσικούς γλυκούς οίνους και τους οίνους λικέρ ανεξαρτήτως της προέλευσής τους ανήλθε σε 142,5 εκατομ. EUR, που κατανέμεται ως εξής: 25,2 εκατομ. EUR για 467 000 hl της κατηγορίας φυσικών γλυκών οίνων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης 54 EUR/hl, και 117,3 εκατομ. EUR για 548 000 hl οίνων λικέρ που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης 214 EUR/hl.

(62) Στην τελευταία αναφερόμενη ποσότητα περιλαμβάνεται η παραγωγή των γαλλικών οίνων λικέρ που, με βάση τις δηλώσεις συγκομιδής, κατανέμεται ως εξής: 94 477 hl Pineau des Charentes, 2 091 hl Macvin du Jura, 5 680 hl Pommeau και 6 057 hl Floc de Gascogne.

(63) Η Γαλλία διαβίβασε πίνακα όπου εμφαίνεται η κατανομή των προβλεπομένων ενισχύσεων μεταξύ των τεσσάρων διεπαγγελματικών οργανώσεων και η κατανομή των ποσοτήτων που παράχθηκαν ανά είδος οίνου λικέρ [βλ. αιτιολογική σκέψη 52].

Ονομασία	Όγκος παραγωγής	Ποσοστό παραγωγής	Ποσοστό προβλεπόμενης ενίσχυσης
Pineau des Charentes	112 436 hl (2001)	87 %	78 %
Floc de Gascogne	8 413 hl (2003)	7 %	17 %
Pommeau	5 111 hl (2002)	4 %	3 %
Macvin du Jura	2 717 hl (2002)	2 %	2 %

(64) Η Γαλλία επισήμανε ότι το ποσοστό κάθε είδους οίνου λικέρ στην συνολική παραγωγή και το ποσοστό της προβλεπόμενης ενίσχυσης είναι παραπλήσια, χωρίς ωστόσο να συμπίπτουν πλήρως. Η Γαλλία υπογραμμίζει ότι η κατανομή των προβλεπόμενων ενισχύσεων είναι αποτέλεσμα διαβούλευσης μεταξύ των δικαιούχων διεπαγγελματικών οργανώσεων και όχι επιλογή που επιβλήθηκε από τις δημόσιες αρχές.

(65) Όσον αφορά το ερώτημα της Επιτροπής σχετικά με τον προϋπολογισμό για τις δράσεις διαφήμισης [βλ. αιτιολογική σκέψη 53], η Γαλλία διαβίβασε αριθμητικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι, ιδίως στο κλάδο των επιτραπέζιων οίνων με γεωγραφική ένδειξη (VQPRD), τα ποσά για τις δράσεις διαφήμισης ανέρχονται σε ποσοστό μεταξύ 50 % και 74 % του συνολικού προϋπολογισμού που τέθηκε στη διάθεση των διεπαγγελματικών οργανώσεων.

(66) Η Γαλλία γνωστοποίησε, για καθεμία από τις τέσσερις διεπαγγελματικές οργανώσεις, το ποσοστό του προϋπολογισμού για τις διαφημιστικές εκστρατείες στη Γαλλία. Η κατανομή αυτή, που θα παραμείνει αμετάβλητη εάν εγκριθεί το καθεστώς των ενισχύσεων, ήταν επίσης αποτέλεσμα ελεύθερης επιλογής των διεπαγγελματικών οργανώσεων.

Οίνοι λικέρ Ο.Π.Ε.	Προϋπολογισμός 2003 για την διαφήμιση	Ποσοστό για τη διαφήμιση στη Γαλλία	Προβλεπόμενες ενισχύσεις (2,4 εκατομ. EUR/έτος)	Ποσοστό για τη διαφήμιση στη Γαλλία
Pineau	1 671 000 EUR	74 %	1 872 000 EUR	74 %
Floc	279 000 EUR	64 %	408 000 EUR	64 %
Pommeau	166 000 EUR	100 %	72 000 EUR	100 %
Macvin	22 600 EUR	100 %	48 000 EUR	100 %

(67) Η Γαλλία διαβίβασε τον ακόλουθο πίνακα που αφορά τυχόν συσχέτιση μεταξύ των εσόδων από ΑΥΕ και των φόρων από τον κρατικό προϋπολογισμό για τη χρηματοδότηση των ενισχύσεων:

Ονομασία προέλευσης	Ποσότητα	Ύψος των ΑΥΕ	Έσοδα από ΑΥΕ που διατέθηκαν για τη διαφήμιση	Ενίσχυση από τον κρατικό προϋπολογισμό για την προώθηση των προϊόντων
Pineau	112 436 hl	12,96 EUR/hl	1 457 000 EUR	1 591 000 EUR
Floc	8 413 hl	0,25 EUR/φιάλη	279 000 EUR	340 000 EUR
Pommeau	5 111 hl	30,79 EUR/hl	157 000 EUR	72 000 EUR
Macvin	2 717 hl	2,75 EUR/hl	75 000 EUR	35 000 EUR

(68) Τα έσοδα που είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν για τη διαφήμιση δεν προέρχονται μόνον από τα ποσά που συγκεντρώνονται μέσω των ΑΥΕ. Συγκεκριμένα, οι διεπαγγελματικές οργανώσεις έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσουν και άλλους πόρους, που προέρχονται, για παράδειγμα, από προσφορά υπηρεσιών, πωλήσεις διαφημιστικών αντικειμένων και άλλες δραστηριότητες. Η Γαλλία επιβεβαίωσε ότι οι δράσεις διαφήμισης χρηματοδοτούνται εν μέρει από ιδιωτικούς πόρους κατά τουλάχιστον 50 % του επιλέξιμου κόστους.

(69) Προς σύγκριση των προβλεπόμενων ενισχύσεων και των εσόδων από τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης, που υπολογίσθηκαν κατ'εκτίμηση με βάση τις ποσότητες που συγκομίστηκαν ([8]), η Γαλλία διαβίβασε τα ακόλουθα σχετικά στοιχεία:

Ονομασία προέλευσης	Εκτιμώμενα έσοδα από τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης/έτος	Προβλεπόμενες ενισχύσεις	Ενισχύσεις/ειδικοί φόροι κατανάλωσης
Pineau des Charentes	20 218 078 EUR	1 872 000 EUR	9,3 %
Floc de Gascogne	1 296 198 EUR	408 000 EUR	31,5 %
Pommeau	1 215 520 EUR	72 000 EUR	5,9 %
Macvin du Jura	447 474 EUR	48 000 EUR	10,7 %

(70) Η Γαλλία υπεγράμμισε ότι ο τελευταίος αυτός πίνακας είναι ιδιαιτέρως ενδεικτικός, επειδή προκύπτει ότι δεν επιδιώχθηκε η αποζημίωση της επιβάρυνσης από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης με τη χορήγηση ενισχύσεων, καθώς δεν υφίσταται καμία ποσοτική συσχέτιση μεταξύ τους.

V. ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

1. Χαρακτήρας ενίσχυσης. Δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης

(71) Σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης, *ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό δια της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές, εκτός αν η παρούσα συνθήκη ορίζει άλλως.*

(72) Για να εμπίπτει μέτρο στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης πρέπει να πληρούνται σωρευτικώς οι ακόλουθες τέσσερις προϋποθέσεις: (1) το μέτρο πρέπει να χρηματοδοτείται από το κράτος ή από κρατικούς πόρους, (2) πρέπει να αφορά επιλεκτικώς *ορισμένες* επιχειρήσεις ή κλάδους παραγωγής, (3) να παρέχει οικονομικό πλεονέκτημα στις δικαιούχες επιχειρήσεις, (4) να επηρεάζει τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές και να νοθεύει ή να απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό.

(73) Στην συγκεκριμένη περίπτωση, η Επιτροπή θεωρεί ότι πληρούνται αυτές οι προϋποθέσεις.

1.1. *Κρατικοί πόροι*

(74) Οι δράσεις έρευνας, τεχνικής υποστήριξης και παραγωγής ποιοτικών προϊόντων θα χρηματοδοτούνται αποκλειστικώς από το Δημόσιο μέσω των δημοσιονομικών πόρων.

(75) Αντιθέτως, οι δράσεις προώθησης και διαφήμισης θα χρηματοδούνται εν μέρει από το Δημόσιο, και εν μέρει (τουλάχιστον κατά 50 %) από τις οικείες επαγγελματικές οργανώσεις μέσω των πόρων που συγκεντρώνονται ουσιαστικώς από τις αυτόβουλες υποχρεωτικές εισφορές (ΑΥΕ) των μελών τους.

([8]) οι ποσότητες ενδέχεται να διαφέρουν από τις ποσότητες που διατέθηκαν στην κατανάλωση)

(76) Η Επιτροπή θεωρεί ότι ο προϋπολογισμός για τις δράσεις προώθησης και διαφήμισης των προϊόντων χρηματοδοτείται εξ ολοκλήρου από κρατικούς πόρους, με βάση τις σκέψεις που αναπτύσσονται κατωτέρω.

(77) Σύμφωνα με πάγια πρακτική της Επιτροπής, οι υποχρεωτικές εισφορές των επιχειρήσεων ενός κλάδου που χρησιμοποιούνται για την χρηματοδότηση μέτρου χρηματοδοτικής ενίσχυσης εξομοιούνται με επιβαρύνσεις υπέρ τρίτων και, ως εκ τούτου, συνιστούν κρατικούς πόρους, όταν οι εισφορές αυτές επιβάλλονται από το κράτος ή το προϊόν των εισφορών αυτών προέρχεται από οργανισμό ο οποίος έχει συσταθεί με νόμο.

(78) Στην προκειμένη περίπτωση, οι εισφορές που συγκεντρώθηκαν κατέστησαν υποχρεωτικές από την γαλλική κυβέρνηση στο πλαίσιο διαδικασίας διεύρυνσης των διεπαγγελματικών συμφωνιών. Η διεύρυνση των συμφωνιών πραγματοποιήθηκε με την θέσπιση διατάγματος το οποίο δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Γαλλικής Δημοκρατίας*. Χρειάστηκε λοιπόν πράξη δημόσιας αρχής για να εφαρμοστούν πλήρως οι εισφορές αυτές.

(79) Ωστόσο, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά την εκτίμηση της φύσης κρατικής ενίσχυσης πρέπει να εξετάζεται κατά πόσον το εν λόγω μέτρο είναι δυνατόν να *καταλογιστεί στο Δημόσιο* ([9]). Η πρόσφατη νομολογία παρέχει τα στοιχεία που πρέπει να εξεταστούν εν προκειμένω ([10]).

(80) Το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι ορισμένα μέτρα που χρηματοδοτούνται με πόρους που κατέβαλαν τα μέλη επαγγελματικών οργανώσεων δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης, επειδή: (α) οι εισφορές διατέθηκαν υποχρεωτικά για τη χρηματοδότηση του μέτρου· (β) η οργάνωση ή οι δημόσιες αρχές ουδέποτε είχαν εξουσία ελεύθερης διαθέσεως των πόρων αυτών· (γ) το μέτρο έπρεπε να καταλογισθεί αποκλειστικώς στα μέλη της οικείας επαγγελματικής οργάνωσης και δεν αποτελούσε μέρος κρατικής πολιτικής.

(81) Από τη νομολογία αυτή προκύπτει ότι, όταν είναι αμιγώς διαμεσολαβητικός ο ρόλος του Δημοσίου, επειδή το Δημόσιο δεν παρεμβαίνει στον καθορισμό των επιλογών πολιτικής των επαγγελματικών οργανώσεων και ουδέποτε αποφασίζει σχετικά με τους πόρους που συγκεντρώνονται και χρησιμοποιούνται υποχρεωτικώς προς χρηματοδότηση των μέτρων για τα οποία συγκεντρώθηκαν, δεν ικανοποιείται το κριτήριο του καταλογισμού στο Δημόσιο. Ως εκ τούτου, είναι δυνατόν τα μέτρα να μην χαρακτηριστούν ως κρατικές ενισχύσεις.

(82) Στην προκειμένη περίπτωση ωστόσο δεν πληρούνται τα κριτήρια που θεσπίστηκαν με την απόφαση Pearle. Συγκεκριμένα, το γεγονός ότι το κράτος συμμετέχει με ποσοστό 50 % στη χρηματοδότηση των δράσεων προώθησης και διαφήμισης αποδεικνύει σαφώς ότι οι δράσεις εντάσσονται σε κρατική πολιτική, και ως εκ τούτου, οι πόροι που χρησιμοποιήθηκαν για την χρηματοδότησή τους, πρέπει να θεωρηθούν στο σύνολό τους ως κρατικοί πόροι που διατέθηκαν για δράσεις που είναι δυνατόν να καταλογισθούν στο Δημόσιο.

1.2. *Επιλεκτικότητα*

(83) Δικαιούχοι των μέτρων είναι αποκλειστικώς οι γάλλοι παραγωγοί οίνων λικέρ, και ως εκ τούτου τα μέτρα είναι επιλεκτικά.

1.3. *Ύπαρξη πλεονεκτήματος*

(84) Οι παραγωγοί οίνων λικέρ απολαύουν οικονομικού πλεονεκτήματος υπό μορφή χρηματοδότησης διαφόρων δράσεων (προγραμμάτων έρευνας, τεχνικής υποστήριξης, ανάπτυξης ποιοτικών προϊόντων, προώθησης και διαφήμισης). Το πλεονέκτημα αυτό βελτιώνει την ανταγωνιστική θέση των δικαιούχων. Σύμφωνα με πάγια νομοθεσία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η βελτίωση της ανταγωνιστικής θέσης επιχείρησης που προκύπτει από κρατική ενίσχυση σημαίνει, εν γένει, νόθευση του ανταγωνισμού έναντι άλλων επιχειρήσεων που δεν λαμβάνουν την ίδια ενίσχυση ([11]).

1.4. *Επηρεασμός του εμπορίου και νόθευση του ανταγωνισμού*

(85) Οι ενισχύσεις αυτές είναι δυνατόν να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών στο βαθμό που ευνοούν την εθνική παραγωγή εις βάρος της παραγωγής άλλων κρατών μελών. Ο αμπελοοινικός τομέας είναι άκρως ανταγωνιστικός σε επίπεδο Κοινότητας, όπως αποδεικνύει η ύπαρξη κοινής οργάνωσης της αγοράς του τομέα αυτού.

(86) Στον ακόλουθο πίνακα εμφαίνεται, για παράδειγμα, το μέγεθος του εμπορίου ενδοκοινοτικών και γαλλικών αμπελοοινικών προϊόντων τα έτη 2001, 2002 και 2003 ([12]).

Οίνος (1 000 hl)				
Έτος	Εισαγωγές ΕΕ	Εξαγωγές ΕΕ	Εισαγωγές Γαλλίας	Εξαγωγές Γαλλίας
2001	39 774	45 983	5 157	15 215
2002	40 453	46 844	4 561	15 505
2003	43 077	48 922	4 772	14 997

(87) Ορισμένα από τα προβλεπόμενα μέτρα πρόκειται να υλοποιηθούν εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ωστόσο, λαμβάνοντας υπόψη την αλληλεξάρτηση των αγορών όπου δραστηριοποιούνται οι κοινοτικές επιχειρήσεις, δεν μπορεί να αποκλειστεί η δυνατότητα να νοθεύσει η ενίσχυση τον ενδοκοινοτικό ανταγωνισμό, λόγω της ενδυνάμωσης της ανταγωνιστικής θέσης επιχειρήσεων ([13]), έστω και αν πρόκειται για ενίσχυση υπέρ προϊόντων προς εξαγωγή εκτός Κοινότητας ([14]).

([9]) Απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 16ης Μαΐου 2002, υπόθεση C-482/99, *Γαλλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής*, Συλλογή 2002 σ. I-4397, σκέψη 24 και υπόθεση C-126/01 GEMO, Απόφαση της 20ης Νοεμβρίου 2003, Συλλογή 2003, σ. I-13769.

([10]) Απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 15ης Ιουλίου 2004, υπόθεση C/345/02, *Pearle κατά Hoofdbedrijfschap Ambachten*, Συλλογή 2004, σ. I-7139.

([11]) Απόφαση της 17ης Σεπτεμβρίου 1980, υπόθεση 730/79, *Philippe Morris κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1980, p-2671, σκέψεις 11 και 12.

([12]) *Agriculture in the European Union, Statistical and economic information 2004* (Η γεωργία στην Ευρωπαϊκή Ένωση, Στατιστικά και οικονομικά στοιχεία 2004) Γενική Διεύθυνση Γεωργίας, Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

([13]) Απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 10ης Δεκεμβρίου 1969, συνεκδικασθείσες υποθέσεις 6 και 11-69, Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας, Συλλογή, σκέψη 20.

([14]) Απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 21ης Μαρτίου 1990, υπόθεση C-142/87, Βέλγιο κατά Επιτροπής, Συλλογή, σκέψη 35.

(88) Με βάση τα ανωτέρω, τα εν λόγω μέτρα εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης και είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι συμβιβάζονται με τη Συνθήκη μόνον εάν υπαχθούν σε μία από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στη Συνθήκη.

2. **Συμβιβάσιμο των ενισχύσεων**

(89) Η μόνη δυνατή παρέκκλιση στο παρόν στάδιο είναι η προβλεπόμενη στο άρθρο 87 παράγραφος 3, στοιχείο γ) όπου ορίζεται ότι δύναται να θεωρηθεί ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά οι ενισχύσεις για την προώθηση της αναπτύξεως ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή οικονομικών περιοχών, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον.

(90) Για να είναι δυνατόν να υπαχθούν οι εν λόγω ενισχύσεις στην παρέκκλιση αυτή πρέπει να πληρούν τη νομοθεσία για τις κρατικές ενισχύσεις. Η Επιτροπή ελέγχει *κατ'αρχάς* τη δυνατότητα εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2004 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2003, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις προς μικρομεσαίες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στους τομείς της παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων ([15]). Σε περίπτωση που ο κανονισμός αυτός δεν είναι δυνατόν να εφαρμοστεί, η Επιτροπή ελέγχει εάν είναι δυνατό να εφαρμοστούν άλλες νομικές βάσεις, όπως κατευθυντήριες γραμμές ή κοινοτικά πλαίσια.

(91) Δεδομένου ότι οι προβλεπόμενες ενισχύσεις δεν περιορίζονται σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις, δεν είναι δυνατό να εφαρμοστεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1/2004. Κατά την εκτίμησή της η Επιτροπή βασίστηκε λοιπόν στις εξής πράξεις: (α) κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας ([16]) (εφεξής «κατευθυντήριες γραμμές για τη γεωργία»)· (β) κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές περί κρατικών ενισχύσεων που αφορούν τη διαφήμιση προϊόντων που παρατίθενται στο παράρτημα I της συνθήκης ΕΚ και ορισμένων προϊόντων εκτός παραρτήματος I ([17]) (εφεξής «κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη διαφήμιση») και (γ) κοινοτικό πλαίσιο των κρατικών ενισχύσεων στην έρευνα και ανάπτυξη ([18]) (εφεξής «το πλαίσιο»).

(92) Δεδομένου ότι οι προβλεπόμενες ενισχύσεις πρόκειται να χρηματοδοτηθούν, τουλάχιστον εν μέρει, από υποχρεωτικές εισφορές εξομοιούμενες με επιβαρύνσεις υπέρ τρίτων, η Επιτροπή περιέλαβε επίσης στην εκτίμησή της τους τρόπους χρηματοδότησης της ενίσχυσης.

2.1. *Τα μέτρα*

2.1.1. Ενισχύσεις για τη διαφήμιση και την προώθηση προϊόντων

(93) Στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές που ισχύουν για τις κρατικές ενισχύσεις με σκοπό τη διαφήμιση των προϊόντων που απαριθμούνται στο παράρτημα I της Συνθήκης ΕΚ ([19]) (στο εξής: «κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη διαφήμιση») προβλέπονται αρνητικά και θετικά κριτήρια τα οποία πρέπει να τηρούνται από όλα τα καθεστώτα εθνικών ενισχύσεων. Έτσι, σύμφωνα με τα σημεία 16 έως 30 των κατευθυντήριων γραμμών, πρέπει να μην πρόκειται για δράσεις διαφήμισης που αντίκεινται στο άρθρο 28 της Συνθήκης ή στο παράγωγο κοινοτικό δίκαιο, ούτε για δράσεις που προορίζονται για συγκεκριμένες επιχειρήσεις.

(94) Οι γαλλικές αρχές εξήγησαν ότι οι δράσεις δεν αφορούν συγκεκριμένες επιχειρήσεις, ότι η διαφήμιση δεν θα δυσφημίζει προϊόντα άλλων κρατών μελών της Κοινότητας και δεν θα περιλαμβάνει δυσμενή σύγκριση προβάλλοντας τη χώρα προέλευσης των προϊόντων.

(95) Οι αναφορές στην εθνική προέλευση πρέπει να είναι δευτερεύουσες ως προς το κύριο μήνυμα που περνά η διαφημιστική εκστρατεία στους καταναλωτές και να μην αποτελούν το βασικό λόγο για τον οποίο παροτρύνονται οι καταναλωτές να αγοράσουν το προϊόν. Στην προκειμένη περίπτωση είναι σημαντικό να μην είναι η γαλλική προέλευση των προϊόντων το κύριο μήνυμα των διαφημιστικών εκστρατειών στο γαλλικό έδαφος.

(96) Τα δείγματα που διαβίβασαν οι γαλλικές αρχές, καθώς και η ρητή δέσμευση της Γαλλίας εν προκειμένω καθιστούν δυνατόν να συναχθεί το συμπέρασμα ότι δεν θα τονιστεί ιδιαιτέρως η γαλλική προέλευση των εν λόγω προϊόντων και ότι κάθε αναφορά στην προέλευση θα είναι δευτερεύουσα σε σύγκριση προς το κύριο μήνυμα των διαφημιστικών εκστρατειών.

(97) Όσον αφορά τα θετικά κριτήρια, σύμφωνα με τα σημεία 31 έως 33 των κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τη διαφήμιση, τα προϊόντα που είναι το αντικείμενο διαφημιστικών εκστρατειών πρέπει να πληρούν τουλάχιστον μια από τις ακόλουθες προϋποθέσεις: να είναι πλεονασματικά γεωργικά προϊόντα ή υποεκμεταλλευόμενα ή, νέα προϊόντα ή προϊόντα αντικατάστασης που δεν είναι πλεονασματικά, ή προϊόντα για την ανάπτυξη ορισμένων περιοχών, ή για την ανάπτυξη μικρομεσαίων επιχειρήσεων, συμπεριλαμβανομένων προϊόντων από οργανικές καλλιέργειες.

(98) Οι γαλλικές αρχές εξήγησαν εν προκειμένω ότι τα μέτρα θα αποσκοπούν στην ανάπτυξη των οικείων περιοχών παραγωγής με την προώθηση στην αγορά των τυπικών τους προϊόντων. Τα μέτρα ανταποκρίνονται στην ανάγκη να στηριχθεί το δίκτυο των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων των οικείων γεωγραφικών περιοχών: οι επιχειρήσεις του αμπελοοινικού κλάδου είναι ουσιαστικώς μικρού μεγέθους, απασχολούν λίγους εργαζόμενους, και συχνά είναι οικογενειακές. Τα μέτρα θα αποσκοπούν επίσης στην ανάπτυξη των προϊόντων υψηλής ποιότητας (Ο.Π.Ε.).

(99) Όσον αφορά ειδικότερα τις ενισχύσεις για τη διαφήμιση γεωργικών προϊόντων με προστατευόμενη ονομασία προέλευσης ή γεωγραφικής ένδειξης που έχει καταχωρηθεί σε

([15]) ΕΕ L 1 της 1.1.2004, σ. 1.
([16]) ΕΕ C 232 της 12.8.2000, σ. 17.
([17]) ΕΕ C 252 της 12.9.2001, σ. 5.
([18]) ΕΕ C 45 της 17.2.1996, σ. 5, τροποποιήθηκε τελευταία όσον αφορά την εφαρμογή του στον γεωργικό τομέα, ΕΕ C 48 της 13.2.1998, σ. 2.
([19]) ΕΕ C 252 της 12.9.2001, σ. 5.

μητρώα από την Κοινότητα ([20]), η Επιτροπή, για να εγγυηθεί ότι οι ενισχύσεις δεν θα χορηγηθούν σε μεμονωμένους παραγωγούς, επαληθεύει ότι έχουν το ίδιο δικαίωμα ενίσχυσης όλοι οι παραγωγοί προϊόντος που καλύπτεται από Ο.Π.Ε.. Αυτό σημαίνει ότι τα μέτρα διαφήμισης πρέπει να αφορούν την Ο.Π.Ε. και όχι λογότυπο ή ετικέτα, εκτός εάν όλοι οι παραγωγοί είναι εξουσιοδοτημένοι να χρησιμοποιούν το ίδιο λογότυπο ή ετικέτα. Επίσης, στις περιπτώσεις που, για πρακτικούς λόγους, η ενίσχυση παρέχεται σε ομάδα παραγωγών, η Επιτροπή απαιτεί την διαβεβαίωση ότι ενίσχυση θα δικαιούνται όλοι οι τους παραγωγοί, ανεξαρτήτως εάν είναι μέλη της ομάδας παραγωγών.

(100) Οι γαλλικές αρχές ανέλαβαν τη δέσμευση να είναι δικαιούχοι των εν λόγω ενισχύσεων, μέσω των συλλογικώς εκτελούμενων δράσεων, όλοι αδιακρίτως οι παραγωγοί του διαφημιζόμενου προϊόντος, καθώς και οι επαγγελματίες διάθεσης του προϊόντος στην αγορά.

(101) Όσον αφορά τον καθορισμό του ανωτάτου ορίου για τις ενισχύσεις που προβλέπεται στο σημείο 60 των κατευθυντηρίων γραμμών, οι δράσεις διαφήμισης επιτρέπεται να χρηματοδοτούνται μέχρι 50 % από κρατικούς πόρους, ενώ το υπόλοιπο πρέπει να αναλαμβάνουν οι δικαιούχες επαγγελματικές οργανώσεις ή διεπαγγελματικές οργανώσεις.

(102) Οι γαλλικές αρχές αναλαμβάνουν τη δέσμευση να περιοριστεί η κρατική χρηματοδότηση σε 50 % κατ'ανώτατο όριο για τις διαφημιστικές δράσεις εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το υπόλοιπο θα αναλάβουν οι επιχειρήσεις του ενδιαφερόμενου γεωργικού κλάδου.

(103) Οι δράσεις που εκτελούνται εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης επιτρέπεται να χρηματοδοτούνται μέχρι 80 %. Αυτό προκύπτει από τη θέση που υιοθέτησε η Επιτροπή ([21]) σύμφωνα με την οποία η συμμετοχή των παραγωγών σε αυτό το είδος δράσεων έχει ήδη προβλεφθεί, συγκεκριμένα στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2702/1999 του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με ενέργειες ενημέρωσης και προώθησης για τα γεωργικά προϊόντα στις τρίτες χώρες ([22]), ο οποίος αναφέρεται στο θέμα των συγχρηματοδοτούμενων δράσεων. Όταν πρόκειται για δράσεις που θα υλοποιήσει η Κοινότητα σε τρίτες χώρες, σύμφωνα με το άρθρο 9 του εν λόγω κανονισμού, μέρος της χρηματοδότησης των δράσεων δημοσίων σχέσεων, προώθησης και διαφήμισης των γεωργικών προϊόντων ή των προϊόντων διατροφής πρέπει να βαρύνει τις προτείνουσες οργανώσεις. Έτσι, για τις δράσεις διάρκειας τουλάχιστον δύο ετών, οι προτείνουσες οργανώσεις αναλαμβάνουν, κατά γενικό κανόνα, 20 % του κόστους, ενώ η μέγιστη συμμετοχή της Κοινότητας είναι 60 % και η συμμετοχή των κρατών μελών 20 % . Κατά συνέπεια, η χρηματοδοτική συμμετοχή των δικαιούχων σε αυτού του είδους δράσεις, ελάχιστου ύψους 20 % του κόστους, είναι η ενδεδειγμένη για να περιοριστεί η νόθευση του ανταγωνισμού με παραγωγούς από άλλα κράτη μέλη της Κοινότητας.

(104) Οι γαλλικές αρχές διαβίβασαν στην Επιτροπή δείγματα των δραστηριοτήτων προώθησης και διαφήμισης χρηματοδοτούμενων από την ενίσχυση που κοινοποιήθηκε, βάσει των οποίων είναι δυνατόν να επιβεβαιωθούν οι δεσμεύσεις που ανέλαβαν.

(105) Η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι ενισχύσεις αυτές πληρούν τις προϋποθέσεις που έχουν καθορισθεί σε κοινοτικό επίπεδο.

2.1.2. Ενισχύσεις για την έρευνα

(106) Όσον αφορά τις δράσεις έρευνας και πειραματισμού, καθώς και τις δράσεις για τη διάδοση των επιστημονικών επιτευγμάτων, στο σημείο 17 των κατευθυντηρίων γραμμών για τη γεωργία προβλέπεται ότι οι ενισχύσεις για έρευνα και ανάπτυξη πρέπει να εξετάζονται σύμφωνα με τα κριτήρια που τίθενται με το εφαρμοστέο κοινοτικό πλαίσιο των κρατικών ενισχύσεων στην έρευνα και ανάπτυξη ([23]). Στο πλαίσιο αυτό ορίζεται ότι ποσοστό ενίσχυσης μέχρι 100 % συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, ακόμα και στην περίπτωση που η έρευνα και ανάπτυξη εκτελούνται από επιχειρήσεις, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες τέσσερις προϋποθέσεις:

α) η ενίσχυση παρουσιάζει γενικό ενδιαφέρον για τον συγκεκριμένο τομέα (ή υποτομέα) χωρίς να προκαλεί αδικαιολόγητη νόθευση του ανταγωνισμού σε άλλους τομείς,

β) οι πληροφορίες θα πρέπει να δημοσιεύονται σε κατάλληλες εφημερίδες που θα κυκλοφορούν τουλάχιστον σε ολόκληρη τη χώρα και δεν θα περιορίζονται στα μέλη ενός ειδικού οργανισμού, σε τρόπο ώστε να διασφαλίζεται ότι κάθε φορέας που ενδέχεται να ενδιαφερθεί για αυτή την εργασία να μπορέσει εύκολα να ενημερωθεί ότι έχει προγραμματιστεί ή έχει ήδη ξεκινήσει και ότι τα αποτελέσματα διατίθενται ή ότι θα διατεθούν κατόπιν σε κάθε ενδιαφερόμενο. Οι πληροφορίες αυτές δεν θα πρέπει να δημοσιεύονται μετά την ημερομηνία κατά την οποία θα δοθεί οποιαδήποτε πληροφορία στα μέλη ενός συγκεκριμένου οργανισμού,

γ) τα αποτελέσματα αυτής της εργασίας διατίθενται για αξιοποίηση σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη περιλαμβανομένων και των δικαιούχων της ενίσχυσης υπό τους ίδιους όρους όσον αφορά το κόστος και τον χρόνο,

δ) η ενίσχυση πληροί τους όρους του παραρτήματος 2 — «Εσωτερική ενίσχυση: βάση για την απαλλαγή από την υποχρέωση μείωσης» βάσει της συμφωνίας σχετικά με τη γεωργία η οποία συνήθη κατά τη διάρκεια των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του κύκλου της Ουρουγουάης ([24]).

(107) Οι γαλλικές αρχές ανέλαβαν τις εξής δεσμεύσεις:

α) θα πρόκειται αποκλειστικώς για έρευνες γενικού ενδιαφέροντος για τον υπόψη τομέα, που θα αποσκοπούν στη χρησιμοποίηση και την γενική διάδοση,

([20]) Σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού ΕΟΚ) αριθ. 2081/92 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουλίου 1992 για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων (ΕΕ L 208 της 24.7.1992 σ,. 1.).

([21]) Κρατική ενίσχυση αριθ. N 166/2002.

([22]) ΕΕ L 327 της 21.12.1999, σ. 7.

([23]) Βλ. υποσημείωση 18.

([24]) ΕΕ L 336 της 23.12.1994, σ. 22.

κατά τρόπο που να μην αλλοιώνονται οι όροι των συναλλαγών και χωρίς να προκαλούν αδικαιολόγητη νόθευση του ανταγωνισμού σε άλλους τομείς,

β) τα δεδομένα που θα συγκεντρωθούν μετά το τέλος κάθε προγράμματος, αφού επικυρωθούν, θα δημοσιευθούν σε διάφορες εφημερίδες που είναι οι πλέον διαδεδομένες μεταξύ των ενδιαφερομένων. Τα αποτελέσματα της έρευνας θα δημοσιευθούν και θα διαδοθούν με τρόπο ώστε να ενημερωθούν και να έχουν πρόσβαση σε αυτά οι ενδιαφερόμενοι επαγγελματίες και έμποροι, χωρίς διακρίσεις, ταυτοχρόνως και κατόπιν απλού αιτήματος. Τα πορίσματα των εργασιών ή οι περιλήψεις τους θα δημοσιευθούν σε έντυπα που απευθύνονται στο «ευρύ κοινό» των σχετικών διεπαγγελματικών οργανώσεων, σε ειδικά έντυπα τεχνικών φορέων που συνδέονται με την εκτέλεση αυτών των μελετών και ερευνών, σε διάφορα φυλλάδια και έντυπα. Θα τεθούν στη διάθεση των επαγγελματιών του κλάδου μέσω των συνήθων διαύλων του γεωργικού τομέα ή του Υπουργείου Γεωργίας και Αλιείας,

γ) δεδομένου ότι πρόκειται για έρευνες γενικού ενδιαφέροντος, δεν προβλέπεται κανενός είδους εμπορική εκμετάλλευση των αποτελεσμάτων. Κατά συνέπεια δεν θα τεθεί θέμα του κόστους παραχώρησης δικαιωμάτων εκμετάλλευσης ή των όρων πρόσβασης σε δικαιώματα εκμετάλλευσης,

δ) Οι γαλλικές αρχές εγγυώνται ότι οι δράσεις που θα χρηματοδοτηθούν δεν συνεπάγονται καμία απευθείας πληρωμή σε επιχειρήσεις παραγωγής ή μεταποίησης και ότι θα πληρούν όλα τα διεθνή εμπορικά κριτήρια που έχει αναγνωρίσει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

(108) Η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι αυτές οι ενισχύσεις πληρούν τις προϋποθέσεις που καθορίζονται σε κοινοτικό επίπεδο.

2.1.3. Ενισχύσεις για τεχνική υποστήριξη

(109) Στο σημείο 14 των κατευθυντήριων γραμμών για τη γεωργία προβλέπεται ότι επιτρέπεται να χορηγούνται αυτού του είδους ενισχύσεις, σε ποσοστό μέχρι 100 % του κόστους, εφόσον είναι διαθέσιμες σε όλους όσοι είναι επιλέξιμοι στην συγκεκριμένη περιοχή με βάση αντικειμενικά οριζόμενα κριτήρια και εφόσον το συνολικό ποσό της ενίσχυσης που χορηγείται δεν υπερβαίνει 100 000 ευρώ ανά δικαιούχο σε διάστημα τριών ετών ή, εφόσον πρόκειται για μικρομεσαίες επιχειρήσεις, το 50 % του επιλέξιμου κόστους (εφαρμόζεται το υψηλότερο ποσό). Οι γαλλικές αρχές ανέλαβαν τη δέσμευση να τηρήσουν αυτούς τους όρους.

(110) Η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι αυτές οι ενισχύσεις πληρούν τις προϋποθέσεις που καθορίζονται σε κοινοτικό επίπεδο.

2.1.4. Ενισχύσεις για την παραγωγή ποιοτικών προϊόντων

(111) Στο σημείο 13 των κατευθυντήριων γραμμών για τη γεωργία προβλέπεται ότι επιτρέπεται να χορηγούνται αυτού του είδους ενισχύσεις, σε ποσοστό μέχρι 100 % του κόστους, εφόσον είναι διαθέσιμες σε όλους όσοι είναι επιλέξιμοι στην συγκεκριμένη περιοχή με βάση αντικειμενικά οριζόμενα κριτήρια και εφόσον το συνολικό ποσό της ενίσχυσης που χορηγείται δεν υπερβαίνει 100 000 ευρώ ανά δικαιούχο σε διάστημα τριών ετών ή, εφόσον πρόκειται για μικρομεσαίες επιχειρήσεις, το 50 % του επιλέξιμου κόστους (εφαρμόζεται το υψηλότερο ποσό). Οι γαλλικές αρχές ανέλαβαν τη δέσμευση να τηρήσουν αυτούς τους όρους.

(112) Η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι αυτές οι ενισχύσεις πληρούν τις προϋποθέσεις που καθορίζονται σε κοινοτικό επίπεδο.

2.2. *Χρηματοδότηση των ενισχύσεων*

2.2.1. Οι αυτόβουλες υποχρεωτικές εισφορές (ΑΥΕ)

(113) Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ([25]), η Επιτροπή θεωρεί κατά κανόνα ότι η χρηματοδότηση κρατικής ενίσχυσης με υποχρεωτικές επιβαρύνσεις ενδέχεται να έχει επιπτώσεις στην ενίσχυση, έχοντας προστατευτικό αποτέλεσμα που βαίνει πέραν της καθαυτή ενισχύσεως. Οι εν λόγω εισφορές (ΑΥΕ) συνιστούν υποχρεωτική επιβάρυνση. Σύμφωνα με την ίδια νομολογία, η Επιτροπή θεωρεί ότι ενίσχυση δεν επιτρέπεται να χρηματοδοτείται από επιβαρύνσεις υπέρ τρίτων που να επιβαρύνουν επίσης τα εισαγόμενα από άλλα κράτη μέλη προϊόντα.

(114) Οι ΑΥΕ εφαρμόζονται επίσης στις ποσότητες οίνων λικέρ Ο.Π.Ε. που εμπορεύονται οι αμπελουργοί, οι επιχειρήσεις απόσταξης, οι έμποροι και οι μεγαλέμποροι που βρίσκονται στις περιοχές παραγωγής των εν λόγω οίνων λικέρ Ο.Π.Ε.. Οι γαλλικές αρχές εξήγησαν επίσης ότι, σε αντίθεση προς τα τέλη που εισπράττονται με βάση τις κοινοτικές οδηγίες για τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης επί της αλκοόλης και των αλκοολούχων ποτών, οι εισφορές από τις διεπαγγελματικές οργανώσεις, εξ ορισμού, επιβάλλονται μόνο στους οίνους λικέρ που καλύπτονται από τις εν λόγω προστατευόμενες ονομασίες ελεγχόμενης προέλευσης, δηλαδή αποκλειστικώς για προϊόντα των περιοχών που καθορίζονται στην κανονιστική νομοθεσία, πράγμα που σημαίνει ότι οι ΑΥΕ δεν επιβάλλονται για οίνους λικέρ που προέρχονται από άλλα κράτη μέλη.

(115) Όσον αφορά ιδίως τους χονδρεμπόρους, δεν αποκλείεται να εμπορεύονται και εισαγόμενα προϊόντα. Ωστόσο, οι γαλλικές αρχές διευκρίνισαν ότι οι εισφορές των διεπαγγελματικών οργανώσεων θα καταβάλλονται από τους χονδρεμπόρους μόνον για τις ποσότητες οίνων λικέρ Ο.Π.Ε. που αφορά η κοινοποίηση, δηλαδή για τους οίνους λικέρ Pineau des Charentes, Floc de Gascogne, Pommeau de Normandie και Macvin du Jura. Κατά συνέπεια, εξαιρούνται από την καταβολή αυτών των φόρων οι ποσότητες εισαγομένων οίνων.

(116) Ως εκ τούτου, δεδομένου ότι η εισφορά επιβάλλεται μόνο στην εθνική παραγωγή των οίνων λικέρ Ο.Π.Ε. τους οποίους αφορά το μέτρο, είναι δυνατόν να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η εισφορά δεν επιβάλλεται σε κανένα εισαγόμενο προϊόν.

(117) Όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις που χρηματοδοτούνται από επιβαρύνσεις υπέρ τρίτων, το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων καθόρισε επίσης άλλα κριτήρια, τα οποία πρέπει να εξεταστούν εν προκειμένω. Στην υπόθεση Nygard ([26]), το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι φορολογική επιβάρυνση πρέπει να

([25]) Απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 25ης Ιουνίου 1970, υπόθεση 47/69, *Κυβέρνηση της Γαλλικής Δημοκρατίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, Συλλογή 1970, σ. 487.

([26]) Απόφαση της 23ης Απριλίου 2002, υπόθεση C-234/99, Niels Nygard κατά Svineafgiftsfonden, Συλλογή 2002, σ. I-3657.

θεωρηθεί ως συνιστώσα παράβαση της απαγορεύσεως των διακρίσεων που έχει θεσπιστεί με το άρθρο 90 της Συνθήκης, σε περίπτωση που τα πλεονεκτήματα που συνεπάγεται ο προορισμός των εσόδων της φορολογίας είναι επωφελή, ειδικώς, για όσα από τα πληττόμενα με τον φόρο προϊόντα μεταποιούνται ή διατίθενται στην εγχώρια αγορά, αντισταθμίζοντας μερικώς το επιβαλλόμενο σ' αυτά βάρος και υποβάλλοντας, έτσι, σε δυσμενή μεταχείριση τα εξαγόμενα εγχώρια προϊόντα.

(118) Οι ενισχύσεις για την προώθηση και την διαφήμιση των προϊόντων, που είναι οι μόνες οι οποίες θα χρηματοδοτηθούν μέσω των ΑΥΕ, θα αφορούν μόνον τον κλάδο της εμπορίας και ενδέχεται να ενδιαφέρουν σε διαφορετικό βαθμό τους εμπόρους που θα στρέφονταν αποκλειστικά στις πωλήσεις εκτός Γαλλίας ή εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(119) Οι γαλλικές αρχές διαβεβαίωσαν ωστόσο ότι τόσο η εθνική επιτροπή Pineau des Charentes όσο και η διεπαγγελματική επιτροπή Floc de Gascogne χρηματοδοτούν τις δράσεις διαφήμισης ή προώθησης των προϊόντων τους στη Γαλλία, αλλά και στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στις τρίτες χώρες. Οι επιλογές τους εν προκειμένω καθορίστηκαν ανεξαρτήτως της απόφασης των διοικητικών τους συμβουλίων, όπου εκπροσωπούνται όλοι οι εμπλεκόμενοι των οικείων κλάδων.

(120) Αντιθέτως, η διεπαγγελματική οργάνωση των προστατευόμενων οίνων από μηλίτη και η διεπαγγελματική ή επιτροπή των οίνων Jura δεν σχεδιάζουν επί τους παρόντος να χρηματοδοτήσουν δράσεις εκτός της γαλλικής αγοράς. Ωστόσο, σύμφωνα με τις γαλλικές αρχές, η απόφαση να επικεντρωθούν οι δράσεις στη γαλλική αγορά είναι επιλογή της πολιτικής του εν λόγω κλάδου, ο οποίος θεωρεί ως θέμα προτεραιότητας να εδραιώσει την θέση του στην εθνική αγορά, γνωρίζοντας ότι η πώληση στο εξωτερικό των οίνων λικέρ που παράγει δεν αποτελεί ακόμη πρακτική του εμπορίου. Οι γαλλικές αρχές επιβεβαιώνουν ότι η επικέντρωση αυτή δεν είναι δυσμενής για κανέναν έμπορο, επειδή οι πωλήσεις εκτός της γαλλικής αγοράς παραμένουν σε χαμηλά επίπεδα και δεν υπάρχουν έμποροι που έχουν εξειδικευθεί στις εξαγωγές.

(121) Εν πάση περιπτώσει, οι γαλλικές αρχές ανέλαβαν τη δέσμευση να μεριμνήσουν ώστε δράσεις χρηματοδοτούμενες από τις εισφορές των διεπαγγελματικών οργανώσεων να μην ενισχύουν λιγότερο τα εξαγόμενα προϊόντα απ'ότι τα προϊόντα που πωλούνται στην εθνική επικράτεια της Γαλλίας.

(122) Η Επιτροπή σημειώνει αυτή τη δέσμευση και θεωρεί ότι, βάσει των πληροφοριών που διαβίβασε η Γαλλία, δεν προκύπτουν στοιχεία που να δείχνουν, επί του παρόντος, διακριτική μεταχείριση έναντι των εξαγομένων οίνων λικέρ.

(123) Η Επιτροπή εφιστά ωστόσο την προσοχή των γαλλικών αρχών στις συνέπειες της απόφασης Nygard στο θέμα της διακριτικής μεταχείρισης μεταξύ εξαγομένων προϊόντων και προϊόντων που πωλούνται στην εθνική επικράτεια. Συγκεκριμένα, το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να διαπιστώσει την έκταση της τυχόν διακρίσεως σε βάρος των εξαγομένων προϊόντων. Για τον σκοπό αυτό, το εθνικό δικαστήριο πρέπει να ελέγξει, στο πλαίσιο μιας περιόδου αναφοράς, τη χρηματική αντιστοιχία μεταξύ των ποσών της εν λόγω φορολογικής επιβαρύνσεως που εισπράττονται συνολικώς επί των εγχωρίων προϊόντων που μεταποιούνται ή διατίθενται στην εγχώρια αγορά και των πλεονεκτημάτων των οποίων αποκλειστικώς απολαύουν τα προϊόντα αυτά.

2.2.2. Συμβιβάσιμο με άλλες διατάξεις της Συνθήκης

(124) Πρέπει ωστόσο να υπενθυμιστεί εν προκειμένω ότι δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται με την κοινή αγορά κρατική ενίσχυση της οποίας ορισμένοι όροι παραβαίνουν άλλες διατάξεις της Συνθήκης. Στην συγκεκριμένη περίπτωση, η Επιτροπή εξέτασε κατά πόσον ευσταθεί η αιτίαση που διατύπωσε η AEVP ως προς την ενίσχυση αριθ. N 703/95 σχετικά με ενδεχόμενη παράβαση του άρθρου 90 της Συνθήκης. Η Επιτροπή επισημαίνει εξάλλου ότι η AEVP δεν υπέβαλε καμία παρατήρηση στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

(125) Στο άρθρο 90 της Συνθήκης προβλέπεται ότι «Κανένα κράτος μέλος δεν επιβάλλει άμεσα ή έμμεσα στα προϊόντα άλλων κρατών μελών εσωτερικούς φόρους οποιασδήποτε φύσεως, ανωτέρους από εκείνους που επιβαρύνουν άμεσα ή έμμεσα τα ομοειδή εθνικά προϊόντα».

(126) Στην προκειμένη περίπτωση, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης που εφαρμόζεται στους γαλλικούς οίνους λικέρ είναι ο ίδιος για τους οίνους λικέρ από άλλα κράτη μέλη.

(127) Θα υφίστατο πράγματι εσωτερικός φόρος που θα συνεπαγόταν δυσμενή διάκριση κατά παράβαση του άρθρου 90 της Συνθήκης μόνο στην περίπτωση που ο καταβαλλόμενος από τους γάλλους παραγωγούς φόρους αντισταθμιζόταν εν μέρει με ενισχύσεις αποκλειστικώς υπέρ των γάλλων παραγωγών, διότι μόνο οι μη γάλλοι παραγωγοί θα έπρεπε να καταβάλουν εξ ολοκλήρου αυτόν τον φόρο.

(128) Πρέπει κατ'αρχάς να επισημανθεί ότι οι φόροι δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων της Συνθήκης σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις εφόσον δεν συνιστούν τρόπο χρηματοδότησης μέτρου ενίσχυσης και αναπόσπαστο μέρος της ενίσχυσης.

(129) Ως εκ τούτου, ο φόρος επί των οίνων λικέρ αφορά την εκτίμηση του συμβιβάσιμου των προβλεπόμενων ενισχύσεων, και θα πρέπει να εξεταστεί εν προκειμένω, μόνον εάν υφίσταται επαρκής σχέση μεταξύ του εν λόγω φόρου και των μέτρων ενίσχυσης.

(130) Στην απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 13ης Ιανουαρίου 2005 στην υπόθεση Streekgewest Westelijk Noord-Brabant ([27]), η οποία εκδόθηκε αφού κινήθηκε η διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της Συνθήκης σχετικά με τις ενισχύσεις που αφορά η παρούσα απόφαση, διευκρινίζονται οι περιστάσεις υπό τις οποίες πρέπει να θεωρηθεί ότι υφίσταται επαρκής σχέση μεταξύ φόρου και μέτρου ενίσχυσης ώστε ο φόρος να θεωρηθεί αναπόσπαστο μέρος της ενίσχυσης.

(131) Στη σκέψη 26 της ανωτέρω αναφερόμενης απόφασης ορίζεται, συγκεκριμένα, ότι για να είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι φόρος αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του μέτρου ενισχύσεως, πρέπει απαραιτήτως να υφίσταται αναγκαστική σχέση μεταξύ του φόρου και της ενισχύσεως βάσει της συναφούς εθνικής

([27]) Δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή της Νομολογίας.

νομοθεσίας, υπό την έννοια ότι το προϊόν του φόρου επηρεάζει άμεσα το μέγεθος της ενισχύσεως και, κατά συνέπεια, την εκτίμηση περί του αν συμβιβάζεται η ενίσχυση αυτή με την κοινή αγορά.

(132) Στην υπόθεση Streekgewest, το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι ακόμη και εάν, για τις ανάγκες εκτίμησης του προϋπολογισμού του κράτους μέλους, η αύξηση του ποσού της φορολογίας ισοσταθμίζεται από το παρεχόμενο πλεονέκτημα (την ενίσχυση), το γεγονός αυτό καθ'αυτό δεν συνιστά επαρκή απόδειξη αναγκαστικής σχέσης μεταξύ του φόρου και του πλεονεκτήματος ([28]).

(133) Στην προκειμένη περίπτωση, η Γαλλία ανέφερε ότι οι φόροι καταχωρούνται στον γενικό προϋπολογισμό του κράτους και ότι δεν υπάρχει κανένα νομικό κείμενο που να επιτρέπει την αποζημίωση για τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης που καταβάλλουν οι παραγωγοί οίνων λικέρ. Η Επιτροπή δεν διαθέτει πληροφορίες περί του αντιθέτου. Με βάση τη διαπίστωση αυτή η Επιτροπή δύναται να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν υφίσταται αναγκαστική σχέση μεταξύ του προϊόντος της φορολόγησης των οίνων λικέρ και της ενίσχυσης που χορηγείται για τα προϊόντα αυτά, και μάλιστα χωρίς να χρειάζεται να αποδειχθεί ότι δεν υφίσταται ποσοτική συσχέτιση μεταξύ των ποσών που εισέπραξε η Γαλλία και των ποσών που δαπανήθηκαν στο πλαίσιο του μέτρου ενίσχυσης.

(134) Εντελώς επικουρικά, η Επιτροπή διαπιστώνει εξάλλου ότι οι πίνακες με τα αριθμητικά στοιχεία που διαβίβασε η Γαλλία αφού κινήθηκε η διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της Συνθήκης, αποδεικνύουν ότι δεν υφίσταται ποσοτική συσχέτιση μεταξύ των φορολογικών εσόδων από τα διάφορα προϊόντα και της ενίσχυσης που χορηγήθηκε για αυτά.

(135) Δεδομένου ότι δεν υπάρχει επαρκής σχέση μεταξύ του φόρου και των προβλεπόμενων ενισχύσεων, δεν χρειάζεται εκτίμηση των αποτελεσμάτων αυτού του φόρου ως προς το συμβιβάσιμο των κοινοποιηθέντων μέτρων με την κοινή αγορά, συγκεκριμένα προς το άρθρο 90 της Συνθήκης, στο πλαίσιο της διαδικασίας για τις κρατικές ενισχύσεις σύμφωνα με το άρθρο 88 της Συνθήκης.

VI. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ**

(136) Με βάση όσα προαναφέρθηκαν, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι προβλεπόμενες από την Γαλλία ενισχύσεις είναι δυνατόν να υπαχθούν στην παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της Συνθήκης και να κριθούν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η κρατική ενίσχυση που προτίθεται να θέσει σε εφαρμογή η Γαλλία υπέρ των παραγωγών και των εμπόρων οίνων λικέρ, ύψους 12 000 000 EUR, συμβιβάζεται με την κοινή αγορά βάσει του άρθρου 87, παράγραφος 3, της Συνθήκης.

Κατά συνέπεια, επιτρέπεται η θέση σε εφαρμογή αυτής της ενίσχυσης.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλία.

Βρυξέλλες, 9 Νοεμβρίου 2005.

Για την Επιτροπή

Mariann FISCHER BOEL

Μέλος της Επιτροπής

([28]) Σκέψη 27 της προαναφερόμενης απόφασης.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 16ης Μαΐου 2006

σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 26/2004 (ex NN 38/2004) την οποία η Γερμανία εφάρμοσε υπέρ της Schneider Technologies AG

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2006)1857]

(Το κείμενο στη γερμανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2007/56/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους [1] σύμφωνα με τα εν λόγω άρθρα και έχοντας υπόψη της παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας τα εξής:

I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Στις 24 Μαρτίου 2003, η Επιτροπή έλαβε καταγγελία σχετικά με την εφαρμογή μέτρων κρατικής ενίσχυσης υπέρ της Schneider Technologies AG («Schneider AG»). Ο καταγγέλλων, Gebrüder Schneider GmbH & Co. KG, είναι εταιρεία χαρτοφυλακίου, η οποία ήταν κάτοχος των μετοχών της Schneider AG και η οποία ανήκει στους δύο αδελφούς Schneider.

(2) Στις 14 Ιουλίου 2004, η Επιτροπή κίνησε την επίσημη διαδικασία έρευνας σχετικά με τρία δάνεια που χορηγήθηκαν από την Bayrische Landesanstalt für Aufbaufinanzierung («LfA») και δύο επιδοτήσεις έρευνας και ανάπτυξης («E&A») που χορηγήθηκαν από την Bayrische Forschungsstiftung («BFS»). Η απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* στις 22 Φεβρουαρίου 2005 [2]. Η Επιτροπή κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν παρατηρήσεις σχετικά με την εικαζόμενη ενίσχυση. Ωστόσο κανένα τρίτο μέρος δεν υπέβαλε παρατηρήσεις [3]. Η Γερμανία υπέβαλε την απάντησή της σχετικά με την έναρξη της επίσημης διαδικασίας έρευνας με επιστολές της 16ης και 24ης Σεπτεμβρίου 2004, οι οποίες καταχωρήθηκαν κατά τις ίδιες αντίστοιχες ημερομηνίες.

(3) Η Επιτροπή ζήτησε συμπληρωματικές πληροφορίες στις 6 Σεπτεμβρίου 2005, τις οποίες η Γερμανία διαβίβασε με επιστολή της 5ης Οκτωβρίου 2005, η οποία καταχωρήθηκε στις 6 Οκτωβρίου 2005. Στις 6 Φεβρουαρίου 2006 υποβλήθηκαν με επιστολή, η οποία καταχωρήθηκε στις 7 Φεβρουαρίου 2006, συμπληρωματικές πληροφορίες.

II. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

1. *Ο ΑΠΟΔΕΚΤΗΣ*

(4) Η Schneider AG ήταν μία μεγάλη γερμανική επιχείρηση με έδρα στο Türkheim της Βαυαρίας, η οποία παρήγε έγχρωμες τηλεοράσεις. Εκτός από τις παραγωγικές της δραστηριότητες, η εταιρεία είχε αρχίσει, στη δεκαετία του '90, ένα φιλόδοξο σχέδιο για την ανάπτυξη τεχνολογίας οθόνης λέιζερ, η οποία θα βελτίωνε τη σαφήνεια, τη φωτεινότητα, θα παρείχε απεριόριστο μέγεθος οθόνης και θα εξασφάλιζε ευελιξία όσον αφορά την επιφάνεια προβολής. Μεταξύ των ετών 2000 και 2002, οι δύο αυτοί βασικοί τομείς δραστηριότητας ανατέθηκαν στις δύο νέες θυγατρικές της Schneider AG, την Schneider Electronics AG («SE»), η οποία συνέχισε την παραγωγή τηλεοράσεων, και την Schneider Laser Technologies AG («SLT»).

(5) Η LfA, κρατική τράπεζα σκοπός της οποίας είναι η προώθηση της περιφερειακής οικονομικής ανάπτυξης, κατείχε μετοχές της Schneider AG από το 1998. Το 1999/2000, η LfA κατείχε το 35,6 % των μετοχών και ήταν ο μεγαλύτερος μέτοχος. Η Lehman Brothers, μία ιδιωτική τράπεζα επενδύσεων κατείχε το 26,6 %, η Gebr. Schneider GmbH & Co. KG το 14,6 % και άλλοι ιδιώτες επενδυτές το 23,2 %.

(6) Εκείνη την περίοδο, η αγορά υπολόγιζε ότι η Schneider AG θα σημείωνε μεγάλη επιτυχία λόγω του ηγετικού της ρόλου στην τεχνολογία οθόνης λέιζερ. Μεταξύ 1998 και 2000, η τιμή της μετοχής της Schneider σχεδόν δεκαπλασιάστηκε, και μεταξύ 1999 και 2000 αυξήθηκε κατά δυόμιση περίπου φορές. Με τη θετική αυτή πρόβλεψη για το μέλλον της εταιρείας συμφωνούσε και ο δεύτερος μεγαλύτερος επενδυτής Lehman Brothers, όπως προκύπτει από μελέτη που δημοσιεύτηκε τον Απρίλιο του 2000, η οποία προέβλεπε ότι το νεκρό σημείο στον τομέα της παραγωγής ηλεκτρονικών ειδών ευρείας κατανάλωσης θα ήταν στο τέλος του 2000, ενώ στον τομέα της τεχνολογίας οθόνης λέιζερ στο τελευταίο τρίμηνο του 2001. Από τα μέσα του 1999 έως τα μέσα του 2000, η Lehman Brothers αγόρασε [...] (*) μετοχές από την LfA.

---

(1) ΕΕ C 46 της 22.2.2005, σ. 12.

(2) Βλέπε υποσημείωση 1.

(3) Ορισμένες παρατηρήσεις που ελήφθησαν κατά τη διάρκεια της σχετικής περιόδου και μετά δεν μπορούν να θεωρηθούν επίσημες παρατηρήσεις (πρόκειται κυρίως για άρθρα του Τύπου που δεν έχουν σχέση με το θέμα και δεν περιέχουν άλλα σχόλια, καθώς και για μια προσφορά παροχής συμβουλευτικών υπηρεσιών προς την Επιτροπή σχετικά με την υπόθεση χωρίς ουσιαστικές παρατηρήσεις).

(*) Επιχειρηματικό απόρρητο.

(7) Ωστόσο, τα αποτελέσματα των επιχειρήσεων δεν ήταν τα αναμενόμενα. Η SE παρήγαγε τηλεοράσεις χαμηλότερης ποιότητας και δεν μπορούσε να ανταγωνιστεί τα φθηνά προϊόντα που εισάγονταν κυρίως από την Ασία. Δεδομένου ότι δεν υπήρχαν έσοδα από την παραγωγή τηλεοράσεων, η Schneider AG εξάντλησε τα ποσά που χρειαζόταν η SLT για να συνεχίσει τις δραστηριότητες της στον τομέα της τεχνολογίας οθόνης με λέιζερ, οι οποίες προχωρούσαν με πολύ αργότερο ρυθμό από αυτόν που αναμενόταν αρχικά. Τον Μάιο του 2000, πολύ αργότερα δηλαδή απ' ό,τι είχε προγραμματιστεί, ήταν διαθέσιμο ένα αρχικό πρωτότυπο, το οποίο ήταν κατάλληλο μόνο για βιομηχανική χρήση. Το 2002, η εταιρεία δεν είχε καταφέρει ακόμα να δημιουργήσει ένα προϊόν τρέχουσας κατανάλωσης, το οποίο ήταν ο πραγματικός οικονομικός στόχος της SLT.

(8) Τον Μάρτιο του 2002, κινήθηκαν τρεις ξεχωριστές διαδικασίες αφερεγγυότητας για την Schneider AG και τις δύο θυγατρικές της. Ο σύνδικος πτώχευσης πούλησε τα περιουσιακά στοιχεία της Schneider AG και της SE στην κινεζική εταιρεία ηλεκτρονικών TCL, και τα περιουσιακά στοιχεία της SLT στην Jenoptik Laser, Optik, Systeme GmbH (εφεξής «LOS»). Η TCL και η LOS είχαν κάνει τις μεγαλύτερες προσφορές.

2. *ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ*

(9) Στην απόφασή της για την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή εξέφρασε αμφιβολίες σχετικά με το συμβιβάσιμο των εξής δύο σειρών μέτρων :

2.1. ΤΑ ΤΡΙΑ ΔΑΝΕΙΑ ΤΗΣ LFA

(10) Τα τρία δάνεια της LfA αποτελούσαν μέρος μιας συνολικής προσέγγισης που συμφωνήθηκε το φθινόπωρο του 1999 μεταξύ LfA, Lehman Brothers, του καταγγέλλοντος και ενός ομίλου τραπεζών. Η Γερμανία εξήγησε ότι, το 1998, η εταιρεία υπέστη ζημία, διότι η προσπάθεια να αυξηθούν οι πωλήσεις τηλεοράσεων μέσω εξειδικευμένων λιανεμπόρων είχε αποτύχει. Η διεύθυνση αποφάσισε τότε να αναδιαρθρώσει την εταιρεία και να ενισχύσει τη δραστηριότητα OEM (original equipment manufacturer, κατασκευαστής αρχικού εξοπλισμού). Για να χρηματοδοτηθεί η αναδιάρθρωση, να προχρηματοδοτηθεί η παραγωγή για παραγγελίες μεγάλης κλίμακας και να καλυφθούν οι ζημίες χρειαζόταν ρευστότητα.

(11) Το πρώτο δάνειο LfA («δάνειο 1») ανερχόταν σε 2,1 εκατομμύρια ευρώ και χορηγήθηκε τον Σεπτέμβριο του 1999 με επιτόκιο [...] %. Το δεύτερο δάνειο («δάνειο 2») ανερχόταν σε 5,1 εκατομμύρια ευρώ και χορηγήθηκε επίσης τον Σεπτέμβριο του 1999 με επιτόκιο [...] %. Το τρίτο δάνειο («δάνειο 3») ανερχόταν σε 5,6 εκατομμύρια ευρώ και χορηγήθηκε τον Φεβρουάριο του 2000 με επιτόκιο [...] %. Τα δύο πρώτα δάνεια χορηγήθηκαν για περίοδο ενός έτους και το δάνειο 3 χορηγήθηκε έως τις 31 Δεκεμβρίου 2001, δηλαδή για δύο περίπου έτη.

(12) Τον Σεπτέμβριο του 2000, τα δύο πρώτα δάνεια παρατάθηκαν έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2002, δηλαδή κατά δύο ακόμη έτη, και τα επιτόκια αυξήθηκαν για το δάνειο 1 σε [...] % και για το δάνειο 2 σε [...] %. Τον Δεκέμβριο του 2000, το δάνειο 3 παρατάθηκε επίσης έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2002 και το επιτόκιο αυξήθηκε σε [...] %.

(13) Το δάνειο 1 συνοδευόταν από διάφορες εγγυήσεις, όπως κτηματικό χρέος, εκχώρηση των απαιτήσεων και μεταβίβαση με εγγύηση των προϊόντων της εταιρείας. Οι εγγυήσεις αυτές ήταν ωστόσο κατώτερες από εκείνες που είχαν συσταθεί υπέρ των τραπεζών του ομίλου, των οποίων τα δάνεια είχαν χορηγηθεί σε προηγούμενη ημερομηνία. Τα δάνεια 2 και 3 είχαν χορηγηθεί χωρίς εγγυήσεις. Η Γερμανία εξήγησε ότι οι εγγυήσεις είχαν αντικατασταθεί από υψηλότερο επιτόκιο. Η πραγματική αξία των εγγυήσεων που είχαν συσταθεί για την LfA ως μέτοχο ήταν πολύ χαμηλή δεδομένου ότι δυνάμει του γερμανικού δικαίου (§ 30 GmbHG), το μετοχικό δάνειο είχε προφανώς εξομοιωθεί με εισφορά κεφαλαίου.

(14) Οι συνεισφορές των ιδιωτών στη συνολική προσέγγιση ήταν η εξής:

(α) Η Lehman Brothers διέθεσε καταρχάς 25 εκατ. ευρώ στην εταιρεία στο τέλος του 1999 για να αγοράσει τις μετοχές της SLT, οι οποίες ανήκαν τότε στη Daimler Chrysler, και επιπλέον υπήρξε ο κύριος επενδυτής με νέα αύξηση του κεφαλαίου, τον Φεβρουάριο του 2000, κατά 46 επιπλέον εκατ. ευρώ για τη χρηματοδότηση της περαιτέρω ανάπτυξης της επιχείρησης λέιζερ.

(β) Ο όμιλος ιδιωτικών τραπεζών είχε χορηγήσει στη Schneider AG πιστωτική γραμμή 31 εκατ. ευρώ το 1998. Το συμφωνηθέν επιτόκιο ήταν [...] %. Η πιστωτική αυτή γραμμή επιβεβαιώθηκε ρητά τον Σεπτέμβριο του 1999 στο πλαίσιο της συνολικής χρηματοδοτικής προσέγγισης. Επιπλέον, οι τράπεζες του ομίλου αποδέχθηκαν βραχυπρόθεσμες υπερβάσεις της γραμμής πίστωσης ύψους [...] ευρώ. Τον ίδιο μήνα, ο επικεφαλής του ομίλου αύξησε το επιτόκιό του σε [...] %. Η Γερμανία εξήγησε ότι δεν διέθετε καμία πληροφορία σχετικά με τυχόν παρέκκλιση εκ μέρους των άλλων τραπεζών του ομίλου από το αρχικά συμφωνηθέν επιτόκιο ύψους [...] %.

(γ) Ο καταγγέλλων χορήγησε μετοχικό δάνειο ύψους 7,7 εκατ. ευρώ με τους ίδιους όρους όπως οι τράπεζες του ομίλου.

2.2. ΟΙ ΕΠΙΔΟΤΗΣΕΙΣ E&A

(15) Το 1994 και το 1997, η Bayrische Forschungsstiftung («BFS») χορήγησε δύο επιδοτήσεις στη Schneider AG συνολικού ύψους 9 050 121,88 ευρώ ([4]).

Σχέδιο 1 («Laser-Display-Technologie»)

(16) Η πρώτη επιδότηση ανερχόταν σε 6 498 468,68 ευρώ ([5]). Χορηγήθηκε στις 16 Δεκεμβρίου 1994 με σκοπό τη συγχρηματοδότηση του σχεδίου «Laser-Display-Technologie» («σχέδιο 1»). Η ενίσχυση αυτή καταβλήθηκε σε πολλές δόσεις

([4]) Συμπεριλαμβανομένης της επιδότησης για το σχέδιο «Blauer Laser» το οποίο πραγματοποίησε το πανεπιστήμιο του Würzburg.

([5]) Συμπεριλαμβανομένης της επιδότησης για το σχέδιο «Blauer Laser» το οποίο πραγματοποίησε το πανεπιστήμιο του Würzburg.

καθόλη τη διάρκεια του σχεδίου, δηλαδή μεταξύ Ιανουαρίου 1995 και Ιουνίου 1997. Οι επιλέξιμες δαπάνες ανέρχονταν σε 12 484 972,74 ευρώ, ενώ η ένταση ενίσχυσης ανερχόταν σε 48,9 %.

(17) Στόχος του σχεδίου 1 ήταν η δημιουργία των βάσεων για νέες μεθόδους εργασίας για την προβολή μεγάλων έγχρωμων εικόνων υψηλής ευκρίνειας για διάφορες εφαρμογές, καθώς και των επιστημονικών και τεχνολογικών βάσεων για τα διάφορα στοιχεία του μελλοντικού συστήματος.

(18) Για τη χορήγηση της ενίσχυσης ελήφθησαν υπόψη οι εξής προβλεπόμενες δαπάνες (*):

Κόστος σχεδίου	Κόστος (σε ευρώ)
Έξοδα προσωπικού (περιλαμβανομένων των εξόδων ταξιδίου)	4 304 566,36
Άλλες δαπάνες λειτουργίας (υλικά και προμήθειες)	4 399 666,63
Δαπάνες για όργανα και εξοπλισμό	667 235,91
Δαπάνες έρευνας από τρίτους	2 296 459,41
Λοιπά γενικά έξοδα	817 044,43
Συνολικές δαπάνες	12 484 972,74

(19) Η Γερμανία επιβεβαίωσε ότι οι δαπάνες προέκυπταν άμεσα από το ερευνητικό έργο.

(20) Σύμφωνα με τις συμφωνίες επιδότησης, τα αποτελέσματα του σχεδίου παρουσιάστηκαν σε ευρύ κοινό και η πρόσβαση σ'αυτά κατέστη δυνατή γενικά στο κοινό.

(21) Η BFS χρηματοδότησε επίσης εξ ολοκλήρου ένα ερευνητικό σχέδιο «Blauer Laser» του πανεπιστημίου του Würzburg. Το κόστος αυτού του σχεδίου ανήλθε σε 0,26 εκατ. ευρώ. Μετά από αίτημα της BFS, το σχέδιο 1 και το σχέδιο «Blauer Laser» συνδέθηκαν μεταξύ τους με την ελπίδα ότι θα αποτελέσουν το αντικείμενο αμοιβαίας ανταλλαγής τεχνογνωσίας.

Σχέδιο 2 («Laser-Display-Technologie — Systemintegration und Prototypen»)

(22) Η δεύτερη επιδότηση ανερχόταν σε 2 551 653,20 ευρώ και χορηγήθηκε στις 23 Ιουλίου 1997, με στόχο τη χρηματοδότηση του σχεδίου «Laser-Display-Technologie — Systemintegration und Prototypen» (εφεξής «σχέδιο 2») μετά το σχέδιο 1. Η ενίσχυση καταβλήθηκε σε πολλές δόσεις καθόλη τη διάρκεια του σχεδίου, δηλαδή μεταξύ Απριλίου 1997 και Σεπτεμβρίου 1999. Οι προβλεπόμενες επιλέξιμες δαπάνες ανέρχονταν σε 5 103 293,22 ευρώ, οπότε η ένταση ενίσχυσης ανήλθε σε 50 %.

(23) Στο πλαίσιο του σχεδίου 2 προβλεπόταν η περαιτέρω επεξεργασία των αποτελεσμάτων του σχεδίου 1 και η ένταξη των διαφόρων βασικών στοιχείων σε ένα γενικό σύστημα. Το σχέδιο αυτό περιλάμβανε τις μελέτες για την παραγωγή εικόνων με παλμικά λέιζερ της τάξης του pico-δευτερολέπτου, για την αντίσταση λέιζερ των διαφόρων στοιχείων και για την πραγματοποίηση της βασικής έρευνας για τη μικρογράφηση μονόχρωμων συστημάτων λέιζερ.

(24) Για τη χορήγηση της ενίσχυσης ελήφθησαν υπόψη οι εξής προβλεπόμενες δαπάνες:

Κόστος σχεδίου	Κόστος (σε ευρώ)
Έξοδα προσωπικού	2 584 273,68
Άλλες δαπάνες λειτουργίας (υλικά και προμήθειες)	1 061 850,98
Δαπάνες έρευνας από τρίτους	1 123 308,26
Λοιπά γενικά έξοδα	817 044,43
Συνολικές δαπάνες	5 103 293,22

(25) Η Γερμανία επιβεβαίωσε ότι οι δαπάνες προέκυπταν άμεσα από το ερευνητικό έργο.

(26) Σύμφωνα με τις συμφωνίες επιδότησης, τα αποτελέσματα του σχεδίου παρουσιάστηκαν σε ευρύ κοινό και η πρόσβαση σ'αυτά κατέστη δυνατή γενικά στο κοινό. Σε περίπτωση αιτήματος, έπρεπε να χορηγηθούν δικαιώματα χρήσης με τις τιμές της αγοράς.

III. ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

(27) Όσον αφορά τα τρία δάνεια, η Επιτροπή έκρινε καταρχάς ότι προφανώς ανταποκρίνονταν στο κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή στην οικονομία της αγοράς. Ωστόσο, δεν διέθετε λεπτομερείς πληροφορίες, ώστε να ολοκληρώσει την εκτίμησή της. Η Επιτροπή εξέφρασε επίσης αμφιβολίες όσον αφορά τη συμβατότητα των δύο σχεδίων για την τεχνολογία λέιζερ με τους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις.

IV. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΡΙΤΩΝ

(28) Δεν διατυπώθηκαν παρατηρήσεις από τρίτους.

V. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

(29) Στις παρατηρήσεις της σχετικά με την κίνηση επίσημης διαδικασίας έρευνας, η Γερμανία προέβαλε το επιχείρημα ότι τα δάνεια δεν αποτελούσαν κρατική ενίσχυση εφόσον πληρούσαν το κριτήριο του επενδυτή στην οικονομία της αγοράς.

(30) Όσον αφορά τις επιδοτήσεις E&A, η Γερμανία έκρινε ότι τα δύο σχέδια πρέπει να θεωρηθούν ως σχετικά με τη βιομηχανική έρευνα και ότι η επιδότηση έως το 50 % των επιλέξιμων δαπανών ήταν επομένως συμβατή με τους κανόνες περί

(*) Ο παρών πίνακας περιλαμβάνει μόνο τις δαπάνες για τις έρευνες που πραγματοποίησε η Schneider AG, και όχι την επιδότηση ύψους 0,26 εκατ. ευρώ για το σχέδιο «Blauer Laser», το οποίο πραγματοποίησε το Πανεπιστήμιο του Würzburg και το οποίο συνδέθηκε με το σχέδιο Schneider μετά από αίτημα της BFS.

κρατικών ενισχύσεων που ίσχυαν για τις επιδοτήσεις E&A όταν χορηγήθηκαν οι αντίστοιχες ενισχύσεις. Όσον αφορά το σχέδιο 2, η Γερμανία τόνισε ότι ο τίτλος του σχεδίου «Systemintegration und Prototyp» (ολοκλήρωση του συστήματος και πρωτότυπο) ήταν παραπλανητικός και ότι το σχέδιο αποσκοπούσε ουσιαστικά στην εμβάθυνση της έρευνας σχετικά με τα διάφορα στοιχεία του σχεδίου.

VI. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

1. *ΤΑ ΔΑΝΕΙΑ LFA*

1.1. ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

(31) Σύμφωνα με το άρθρο 87 της Συνθήκης ΕΚ, οι ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό δια της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά. Για να καθοριστεί κατά πόσο τα δάνεια μετόχων που χορηγήθηκαν από δημόσια αρχή συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 της Συνθήκης ΕΚ, πρέπει να εξεταστεί εάν, υπό παρόμοιες συνθήκες, ένας ιδιώτης επενδυτής στην οικονομία της αγοράς θα μπορούσε να έχει χορηγήσει δάνεια υπό όρους συγκρίσιμους με εκείνους που παρέσχε η δημόσια αρχή.

(32) Κατά την άποψη της Επιτροπής, υπάρχουν πολλά στοιχεία που αποδεικνύουν ότι τα τρία δάνεια δεν συνιστούν κρατική ενίσχυση, διότι πληρούται το κριτήριο του επενδυτή στην οικονομία της αγοράς. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαθέτει η Επιτροπή, η χορήγηση δανείων στην Schneider AG με επιτόκιο που κυμαινόταν μεταξύ [...] %, [...] % και [...] % (επιτόκιο αναφοράς της Επιτροπής: 4,76 %), το οποίο στη συνέχεια αυξήθηκε σε [...] %,[...] % και [...] % (επιτόκιο αναφοράς της Επιτροπής: 5,7 %), ήταν από οικονομικής πλευράς εύλογο δεδομένων των περιστάσεων του 1999/2000. Η εμπιστοσύνη της αγοράς όσον αφορά τα μελλοντικά κέρδη της Schneider AG, κυρίως λόγω της ηγετικής θέσης που κατείχε στον τομέα της τεχνολογίας λέιζερ, αποδεικνύεται για παράδειγμα από την αύξηση της τιμής των μετοχών της Schneider, οι οποίες σχεδόν δεκαπλασιάστηκαν μεταξύ 1998 και 2000 και από την πολύ ευνοϊκή μελέτη που πραγματοποίησε η τράπεζα επενδύσεων Lehman Brothers, η οποία αγόρασε [...] συμπληρωματικές μετοχές της Schneider AG εκείνη την εποχή. Τον Ιούλιο του 2000, το 50 % σχεδόν του κεφαλαίου κατείχαν 40 περίπου βασικοί επενδυτές. Δεύτερον, η LfA συμπεριφέρθηκε ουσιαστικά πιο προσεκτικά από τον ιδιώτη μέτοχο Lehman Brothers. Η Lehman Brothers αύξησε το κεφάλαιο της Schneider AG κατά 25 εκατ. ευρώ τον Δεκέμβριο του 1999 και υπήρξε ο κύριος επενδυτής στην αύξηση του κεφαλαίου κατά 46 εκατ. ευρώ τον Φεβρουάριο του 2000. Εκτός από τη συνεισφορά της στην αύξηση του κεφαλαίου τον Φεβρουάριο κατά περίπου 8,74 εκατ. ευρώ (η οποία, στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας, είχε ήδη αναγνωριστεί ότι ανταποκρινόταν στο κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή στην οικονομία της αγοράς), η LfA χορήγησε συμπληρωματικό ποσό 12,8 εκατ. ευρώ, μόνο υπό τη μορφή επιστρεπτέου δανείου με τόκους. Τρίτον, τα επιτόκια της LfA ήταν υψηλότερα από τα επιτόκια των τραπεζών του ομίλου, τόσο κατά την αρχική χορήγηση των δανείων (Σεπτέμβριος 1999 και Φεβρουάριος 2000) όσο και κατά την παράτασή τους (Σεπτέμβριος και Δεκέμβριος 2002).

(33) Ωστόσο, υφίστανται ορισμένες αμφιβολίες όσον αφορά τη φύση των δανείων. Δεδομένου του ρόλου της LfA στην προώθηση της περιφερειακής οικονομίας και με βάση τις πληροφορίες που είναι διαθέσιμες σήμερα, η Επιτροπή δεν μπορεί να αποκλείσει ότι σκοπός της επένδυσης ήταν να αντιμετωπίσει μία δύσκολη περίοδο για τη Schneider AG και να διασώσει θέσεις απασχόλησης στην περιοχή. Εξάλλου, δεν είναι σαφές αν τα υψηλότερα επιτόκια ήταν αρκετά για να αντισταθμίσουν την έλλειψη άλλων εγγυήσεων. Η Schneider AG βρισκόταν σε δύσκολη οικονομική κατάσταση όταν χορηγήθηκαν τα δάνεια και δεν μπορούσε να αποκλειστεί το ενδεχόμενο αποτυχίας της τεχνολογίας λέιζερ. Ωστόσο, είναι δύσκολο να εκτιμηθεί κατά πόσον τα υψηλότερα επιτόκια ήταν αρκετά για να αντισταθμίσουν αυτόν τον κίνδυνο.

1.2. ΑΠΟΦΑΣΗ ΑΝΕΥ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ

(34) Κατά την άποψη της Επιτροπής, δεν είναι απαραίτητο να δοθεί απάντηση στο ερώτημα κατά πόσον τα δάνεια LfA αποτελούν κρατική ενίσχυση. Ακόμη και αν έπρεπε να θεωρηθούν ασυμβίβαστη κρατική ενίσχυση, μία αρνητική απόφαση για την επιστροφή της ενίσχυσης θα ήταν άνευ αντικειμένου, εφόσον δεν υπάρχει πλέον καμία επιχείρηση η οποία θα επωφελείτο, είτε άμεσα είτε έμμεσα, από την υποτιθέμενη κρατική ενίσχυση.

(35) Ο επίσημος δικαιούχος των δανείων ήταν η Schneider AG. Οι SE και SLT δημιουργήθηκαν μετά τη χορήγηση των εν λόγω δανείων, αλλά δεν μπορεί να αποκλεισθεί ότι επωφελήθηκαν από τα δάνεια. Η διαδικασία αφερεγγυότητας κατά των τριών εταιρειών Schneider κινήθηκε τον Μάρτιο του 2002 και οι τρεις εταιρείες ρευστοποιήθηκαν. Το οφειλόμενο ποσό του δανείου συμπεριλήφθηκε στην πτωχευτική περιουσία.

(36) Τα περιουσιακά στοιχεία των τριών εταιρειών πωλήθηκαν από τον σύνδικο πτώχευσης, υπό την εποπτεία των δικαστηρίων που εκδικάζουν υποθέσεις πτώχευσης. Η Επιτροπή θεωρεί ότι τα διάφορα περιουσιακά στοιχεία πωλήθηκαν στην τιμή της αγοράς και ότι επομένως το πλεονέκτημα της ενίσχυσης δεν διαβιβάστηκε σε κανέναν από τους αγοραστές.

(α) Τα περιουσιακά στοιχεία που ανήκαν στη Schneider AG συνίσταντο σε εμπορικά σήματα. Μετά από διεθνή έρευνα για ενδεχόμενους επενδυτές με τη βοήθεια ενός συμβούλου M&A (ειδικού στις συγχωνεύσεις και τις εξαγορές επιχειρήσεων), ο σύνδικος πτώχευσης πούλησε τα εμπορικά σήματα στην κινεζική εταιρεία TCL, η οποία παράγει ηλεκτρονικά είδη ευρείας κατανάλωσης έναντι 3,48 εκατ. ευρώ. Συγχρόνως, ζητήθηκε από ένα δεύτερο σύμβουλο να εκτιμήσει τα εμπορικά σήματα. Ο σύμβουλος αυτός έλαβε διάφορες προσφορές οι οποίες ήταν κατά πολύ χαμηλότερες από την προσφορά της TCL. Η Επιτροπή θεωρεί επομένως ότι τα εμπορικά σήματα πωλήθηκαν στην τιμή της αγοράς.

(β) Τα περιουσιακά στοιχεία της SE, τα οποία συνίσταντο στη γραμμή παραγωγής τηλεοράσεων και στα αποθέματα τηλεοράσεων, πωλήθηκαν από το σύνδικο πτώχευσης στη TCL έναντι συνολικής τιμής αγοράς 5 745 480 ευρώ. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρέσχε η Γερμανία, ο σύνδικος πτώχευσης πραγματοποίησε διεξοδικές συζητήσεις με διάφορους πιθανούς επενδυτές. Ωστόσο, ήταν πολύ περιορισμένο το ενδιαφέρον που εκδηλώθηκε

για την αγορά μιας γραμμής παραγωγής τηλεοράσεων ήδη παλαιάς κατά αρκετά έτη και προσαρμοσμένης για την Schneider AG, και κανένα απολύτως ενδιαφέρον δεν εκδηλώθηκε για το απόθεμα τηλεοπτικών συσκευών, για τις οποίες δεν μπορούσε να παρασχεθεί καμία εγγύηση ή υπηρεσία. Η TCL υπέβαλε την καλύτερη προσφορά και επομένως θεωρείται ότι κατέβαλε την τιμή της αγοράς.

(γ) Όσον αφορά την SLT, ο σύνδικος πτώχευσης χρησιμοποίησε σύμβουλο ειδικό στις συγχωνεύσεις και τις εξαγορές επιχειρήσεων, ο οποίος έστειλε τα έγγραφα πώλησης σε 150 περίπου πιθανούς επενδυτές. Πραγματοποιήθηκαν δε εμπεριστατωμένες συζητήσεις με μία σειρά από πιθανούς ενδιαφερομένους. Ωστόσο, λόγω των τεχνικών προβλημάτων σχετικά με την ανάπτυξη της τεχνολογίας οθόνης με λέιζερ, το πραγματικό ενδιαφέρον που εκδηλώθηκε ήταν πολύ περιορισμένο. Δεν υποβλήθηκε καμιά υψηλότερη προσφορά από εκείνη της LOS, ακόμη και στο πλαίσιο μιας προσπάθειας να πωληθούν χωριστά τα υφιστάμενα και τα καταχωρήσιμα διπλώματα ευρεσιτεχνίας. Τα περιουσιακά στοιχεία της SLT πωλήθηκαν σε δύο στάδια ([6]) στην LOS έναντι συνολικής τιμής αγοράς 6 025 000 ευρώ. Η Επιτροπή θεωρεί συνεπώς ότι τα περιουσιακά στοιχεία της SLT αγοράστηκαν επίσης στην τιμή της αγοράς.

2. *ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ Ε&Α*

2.1. ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

(37) Η δημόσια χρηματοδότηση παρέχεται από το ομόσπονδο κράτος της Βαυαρίας μέσω της BFS. Η χρηματοδότηση εξασφαλίζεται από τους κρατικούς πόρους και καταλογίζεται στο κράτος. Η χρηματοδότηση του μέρους του σχεδίου 1 που πραγματοποιήθηκε από την SLT και του σχεδίου 2 παρέσχε πλεονέκτημα στη Schneider AG. Δεδομένου ότι τα ηλεκτρονικά είδη ευρείας κατανάλωσης αποτελούν αντικείμενο εμπορικών συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών, το μέτρο απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό και επηρεάζει τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών. Οι επιδοτήσεις που χορηγήθηκαν στα σχέδια 1 και 2 συνιστούν επομένως κρατική ενίσχυση.

(38) Όσον αφορά τη χρηματοδότηση του σχεδίου «Blauer Laser» του πανεπιστημίου του Würzburg, η Επιτροπή θεωρεί ότι η δημόσια χρηματοδότηση δεν αποτελεί κρατική ενίσχυση. Το εν λόγω σχέδιο αφορούσε βασική έρευνα, η οποία αποσκοπούσε στη γενική αύξηση των επιστημονικών και τεχνικών γνώσεων. Σύμφωνα με το σημείο 2.2 του κοινοτικού πλαισίου για την έρευνα και την ανάπτυξη του 1986 ([7]) (που ίσχυε το 1994 όταν χορηγήθηκε η επιδότηση), η χρηματοδότηση βασικής έρευνας δεν θεωρείται κανονικά κρατική ενίσχυση. «*Αντίθετα, στις εξαιρετικές περιπτώσεις όπου μια τέτοια έρευνα πραγματοποιείται σε ορισμένες επιχειρήσεις ή ειδικά για λογαριασμό ορισμένων επιχειρήσεων η Επιτροπή δεν μπορεί να αποκλείσει ότι πληρούνται εν προκειμένω οι προϋποθέσεις του άρθρου 92 παράγραφος 1* [σήμερα 87 παράγραφος 1] *της Συνθήκης ΕΟΚ*». Στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν ισχύει αυτό. Το σχέδιο δεν πραγματοποιήθηκε *υπέρ της* Schneider. Η αίτηση χρηματοδότησης υποβλήθηκε ανεξάρτητα από το πανεπιστήμιο του Würzburg και οι επιδοτήσεις καταβλήθηκαν απευθείας στο πανεπιστήμιο. Η Γερμανία ενημέρωσε την Επιτροπή ότι τα αποτελέσματα της έρευνας του πανεπιστημίου δεν παρουσίαζαν ενδιαφέρον για την Schneider AG, η οποία είχε δική της άποψη για την επίλυση των προβλημάτων σχετικά με το «Blauer Laser». Η Schneider AG συνέχισε τις δραστηριότητες έρευνας και ανάπτυξης ανεξάρτητα από το σχέδιο «Blauer Laser» και δεν χρησιμοποίησε τα αποτελέσματα του πανεπιστημιακού σχεδίου για τη δική της τεχνική λύση. Τα δύο σχέδια συνδέθηκαν μετά από αίτημα της BFS, η οποία ήλπιζε σε συνέργιες, οι οποίες τελικά δεν προέκυψαν.

2.2. ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΗ ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 87 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 3 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΕΚ

(39) Οι επιδοτήσεις έρευνας και ανάπτυξης πρέπει να εκτιμώνται με βάση το κοινοτικό πλαίσιο για τις κρατικές ενισχύσεις στην έρευνα και την ανάπτυξη (εφεξής «κοινοτικό πλαίσιο για την Ε&Α») του 1986 ([8]) και 1996 ([9]), το οποίο επιτρέπει τις κρατικές ενισχύσεις για βασική έρευνα, (βασική) βιομηχανική έρευνα και για δραστηριότητα ανάπτυξης σε προανταγωνιστικό στάδιο.

Σχέδιο 1

Στάδιο Ε&Α – Ένταση της ενίσχυσης

(40) Το σχέδιο 1 μπορεί να θεωρηθεί σχέδιο βασικής βιομηχανικής έρευνας κατά την έννοια του παραρτήματος 1 του κοινοτικού πλαισίου για την Ε&Α του 1986 ([10]). Στόχος των δραστηριοτήτων έρευνας ήταν η απόκτηση, με νέες θεωρητικές και πειραματικές εργασίες, εξ ολοκλήρου νέων γνώσεων στον τομέα της προβολής έγχρωμων εικόνων μεγάλων διαστάσεων και μεγάλης ευκρίνειας για διάφορους τομείς εφαρμογών, καθώς και η επεξεργασία των επιστημονικών και τεχνολογικών βάσεων για τα διάφορα στοιχεία ενός μελλοντικού συστήματος οθόνης λέιζερ.

(41) Η BFS στήριξε το σχέδιο κατά 48,98 %, δηλαδή η ένταση της ενίσχυσης δεν φθάνει το ανώτατο όριο του 50 % που ισχύει για τη βασική βιομηχανική έρευνα.

Δημιουργία κινήτρων

(42) Η Επιτροπή θεωρεί ότι η ενίσχυση στην Ε&Α δημιούργησε κίνητρα, διότι το σχέδιο δεν θα είχε πραγματοποιηθεί χωρίς την κρατική στήριξη. Το σχέδιο περιέκλειε πολύ υψηλό τεχνικό και οικονομικό κίνδυνο, και η τεχνολογία ήταν πολύ καινοτόμος· απαιτούσε πολύ βασική έρευνα και μεγάλη συνεισφορά μέσων. Αυτό επιβεβαιώθηκε από εξωτερική έρευνα, την οποία παράγγειλε η BFS, προτού αποφασίσει σχετικά με τη χορήγηση

([6]) Στο πρώτο στάδιο, δημιουργήθηκε μία κοινή επιχείρηση, στην οποία διαβιβάστηκαν τα περιουσιακά στοιχεία της SLT. Η LOS συμμετείχε στην κοινή επιχείρηση κατά το 60 %, το δε 40 % υπαγόταν στην πτωχευτική περιουσία. Σκοπός αυτού του ενδιάμεσου σταδίου, το οποίο διάρκεσε ένα έτος, ήταν να καταβληθεί προσπάθεια να βρεθεί ένας βασικός επενδυτής ο οποίος θα αγόραζε το 40 % που ανήκε στην πτωχευτική περιουσία. Τέτοιος επενδυτής δεν βρέθηκε, οπότε η LOS μπόρεσε να αποκτήσει το 100 %.

([7]) ΕΕ C 83 της 11.04.1986, σ. 2.

([8]) Βλέπε υποσημείωση 8.

([9]) ΕΕ C 45 της 17.2.1996, σ. 5.

([10]) Σύμφωνα με το παράρτημα 1 του κοινοτικού πλαισίου για την Ε&Α του 1986, «*η βασική βιομηχανική έρευνα ορίζεται σαν μια πρωτότυπη θεωρητική ή πειραματική δραστηριότητα που αποσκοπεί στην απόκτηση νέων γνώσεων ή στην καλύτερη κατανόηση των νόμων της επιστήμης και της τεχνολογίας στα πλαίσια μιας ενδεχομένης εφαρμογής τους σε ένα βιομηχανικό τομέα ή στις δραστηριότητες μιας συγκεκριμένης επιχείρησης*».

ενισχύσεων. Οι εμπειρογνώμονες που ρωτήθηκαν έκριναν ότι, λόγω της μεγάλης πολυπλοκότητας και του ιδιαίτερα φιλόδοξου στόχου του, το σχέδιο θα μπορούσε να υλοποιηθεί μόνο με ουσιαστική στήριξη. Ο μεγαλύτερος τεχνικός κίνδυνος ήταν η ακριβής αναπαραγωγή της εικόνας. Οι εμπειρογνώμονες επιβεβαίωσαν εξάλλου ότι αυτή η εντελώς νέα τεχνολογία δημιουργούσε πολλά και διάφορα προβλήματα, τα οποία θα μπορούσαν να αντιμετωπιστούν μόνο με ένα εντατικό, συμπυκνωμένο και εφοδιασμένο με επαρκείς οικονομικούς πόρους σχέδιο E&A.

Σχέδιο 2

Στάδιο E&A – Ένταση της ενίσχυσης

(43) Όσον αφορά το σχέδιο 2, η Γερμανία υποστηρίζει ότι το σχέδιο πρέπει να θεωρηθεί επίσης βασική έρευνα ([11]). Η Γερμανία ισχυρίζεται ότι, παρά τον παραπλανητικό υπότιτλο του σχεδίου («Systemintegration und Prototypen»), οι δραστηριότητες που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο αυτού του σχεδίου ήταν τέτοιες ώστε να εμπίπτουν στον παραπάνω ορισμό. Η Γερμανία εξήγησε ότι ο στόχος του σχεδίου ήταν να αναπτυχθούν περαιτέρω τα διάφορα στοιχεία της τεχνολογίας. Γι'αυτό το λόγο, κατά τη γνώμη της BFS, το σχέδιο χαρακτηρίστηκε εξ ολοκλήρου ως βιομηχανική έρευνα. Επίσης, το πρώτο πρωτότυπο αναπτύχθηκε μερικούς μήνες μετά το τέλος του σχεδίου 2 και προοριζόταν μόνο για βιομηχανική χρήση και όχι για την κατανάλωση, όπως προβλεπόταν αρχικά. Η πραγματική προανταγωνιστική έρευνα πραγματοποιήθηκε μετά το σχέδιο 2 και χωρίς άλλη δημόσια χρηματοδότηση.

(44) Η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι το σχέδιο θα πρέπει μάλλον να χαρακτηριστεί, τουλάχιστον εν μέρει, ως δραστηριότητα ανάπτυξης σε προανταγωνιστικό στάδιο ([12]). Σύμφωνα με τα σημεία 5.5 και 5.9 του κοινοτικού πλαισίου για την E&A του 1996, η χρηματοδότηση περιορίζεται στο 25 %, ή θα πρέπει να αντιπροσωπεύει τον σταθμισμένο μέσο όρο των επιτρεπόμενων εντάσεων ενίσχυσης. Κατά την άποψη της Επιτροπής, η ενσωμάτωση των διαφόρων στοιχείων σε ένα γενικό σύστημα θα μπορούσε να εμπίπτει στον ορισμό των δραστηριοτήτων ανάπτυξης σε προανταγωνιστικό στάδιο. Εξάλλου, το πρώτο πρωτότυπο ολοκληρώθηκε μόνο μερικούς μήνες μετά το τέλος του σχεδίου 2, και αυτό σημαίνει ότι το σχέδιο αποσκοπούσε στη δημιουργία ενός αρχικού πρωτοτύπου.

(45) Ωστόσο, μία περαιτέρω ανάλυση του θέματος θα ήταν άνευ αντικειμένου, εφόσον μία τυχόν ασυμβίβαστη ενίσχυση δεν θα προκαλούσε πλέον στρέβλωση της αγοράς. Οι επιδοτήσεις E&A χορηγήθηκαν στη Schneider AG. Οι SE και SLT δημιουργήθηκαν αργότερα. Είναι πολύ απίθανο ο παραγωγός τηλεοράσεων SE να επωφελήθηκε από την ενίσχυση στην E&A για τις έρευνές του στην τεχνολογία λέιζερ, η οποία χρησιμοποιήθηκε εξ ολοκλήρου κατά το συμφωνηθέντα τρόπο. Η SLT θα μπορούσε να έχει επωφεληθεί από την ενίσχυση. Ωστόσο, οι εταιρείες ρευστοποιήθηκαν εν τω μεταξύ, οι ενισχύσεις στην E&A συμπεριλήφθηκαν στην πτωχευτική περιουσία ([13]) και τα περιουσιακά στοιχεία πωλήθηκαν στην τιμή αγοράς (βλέπε αιτιολογική σκέψη 36).

Δημιουργία κινήτρων

(46) Η Επιτροπή θεωρεί ότι ο τεχνολογικός και οικονομικός κίνδυνος του σχεδίου 2 ήταν ακόμη πολύ υψηλός και ότι η SLT δεν θα είχε μπορέσει να πραγματοποιήσει το σχέδιο χωρίς τη στήριξη της BFS. Όπως το σχέδιο 1, το σχέδιο 2 ήταν εξαιρετικά καινοτόμο και απαιτούσε μεγάλη συνεισφορά μέσων.

VII. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

(47) Η Επιτροπή συμπεραίνει ότι η ενίσχυση στην E&A για το σχέδιο 1, η οποία ανερχόταν σε 6 498 468,68 ευρώ, και το 50 % της ενίσχυσης στην E&A για το σχέδιο 2, δηλαδή 1 275 826,60 ευρώ, ήταν σύμφωνα με τους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις της Κοινότητας.

(48) Όσον αφορά τα τρία δάνεια συνολικού ύψους 12,8 εκατ. ευρώ και το 50 % της ενίσχυσης στην E&A για το σχέδιο 2, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι διαθέσιμες πληροφορίες δεν είναι επαρκείς για να ολοκληρωθεί η εκτίμηση. Ωστόσο, τα βασικά ερωτήματα κατά πόσον τα δάνεια αποτελούσαν κρατική ενίσχυση και σε ποιο βαθμό το σχέδιο 2 αποτελούσε σχέδιο βιομηχανικής έρευνας μπορούν να παραμείνουν ανοικτά. Οποιαδήποτε ασυμβίβαστη κρατική ενίσχυση δεν θα μπορούσε να ανακτηθεί, δεδομένου ότι η ενίσχυση δεν θα προκαλούσε πλέον στρέβλωση στην αγορά μετά την εκκαθάριση όλων των πραγματικών ή πιθανών δικαιούχων και την πώληση των περιουσιακών στοιχείων τους στην τιμή της αγοράς.

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή συμπεραίνει ότι η επίσημη διαδικασία έρευνας, η οποία κινήθηκε δυνάμει του άρθρου 88 παράγραφος 2 της Συνθήκης ΕΚ, σχετικά με τα τρία δάνεια και ένα τμήμα του σχεδίου 2 στερείται πλέον αντικειμένου.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ :

Άρθρο 1

Οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στη Schneider AG, Türkheim, ύψους 6 498 468,68 ευρώ, για το σχέδιο έρευνας «Laser-Display-Technologie», και 1 275 826,60 ευρώ, για το

([11]) Στο παράρτημα 1 του κοινοτικού πλαισίου για την E&A του 1996, *ως βιομηχανική έρευνα νοείται η σχεδιασμένη έρευνα ή έρευνες που αποσκοπούν στην απόκτηση νέων γνώσεων με στόχο οι γνώσεις αυτές να είναι χρήσιμες για την οριστική διαμόρφωση νέων προϊόντων, μεθόδων ή υπηρεσιών ή να συνεπάγονται σημαντική βελτίωση των υφισταμένων προϊόντων, μεθόδων ή υπηρεσιών.*

([12]) Σύμφωνα με το παράρτημα 1 του κοινοτικού πλαισίου για την E&A του 1996, με τον όρο *δραστηριότητα ανάπτυξης σε προανταγωνιστικό στάδιο* νοείται *«η συγκεκριμενοποίηση των αποτελεσμάτων της βιομηχανικής έρευνας σε ένα σχέδιο, πρόγραμμα ή σχεδιασμό για νέα προϊόντα, νέες μεθόδους παραγωγής ή νέες υπηρεσίες, τροποποιημένες ή βελτιωμένες, που προορίζονται για πώληση ή για χρήση, περιλαμβανομένης και της δημιουργίας ενός πρώτου πρωτοτύπου που δεν θα μπορεί να χρησιμοποιηθεί για εμπορικούς σκοπούς»*

([13]) Όταν κατέστη σαφές ότι τα περιουσιακά στοιχεία της SLT επρόκειτο να πωληθούν εκτός Βαυαρίας, έπαψε να πληρούται πλέον μία από τις τυπικές προϋποθέσεις για την ενίσχυση.

σχέδιο E&A «Laser-Display-Technologie-Systemintegration und Prototypen» συμβιβάζονται με την κοινή αγορά.

Άρθρο 2

Η επίσημη διαδικασία έρευνας περατώνεται στο μέτρο που αφορούσε τα δάνεια που χορηγήθηκαν από την Bayrische Landesanstalt für Aufbaufinanzierung συνολικού ποσού 12,8 εκατ. ευρώ και την επιδότηση ύψους 1 275 826,60 ευρώ στο σχέδιο E&A «Laser-Display-Technologie — Systemintegration und Prototypen».

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Βρυξέλλες, 16 Μαΐου 2006.

Για την Επιτροπή
Neelie KROES
Μέλος της Επιτροπής

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Ιουνίου 2006

όσον αφορά την κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Γερμανία για την αγορά εταιρικών μεριδίων σε συνεταιρισμούς οινοπαραγωγών

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2006) 2070]

(Το κείμενο στη γερμανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(2007/57/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2,

αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο [1] να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους τις οποίες έλαβε υπόψη της,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα :

I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Το μέτρο κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή με την επιστολή της 19ης Απριλίου 2001, έπειτα από γραπτό αίτημα που είχαν απευθύνει οι υπηρεσίες της Επιτροπής. Επειδή το μέτρο είχε ήδη τεθεί σε εφαρμογή εκείνη την χρονική στιγμή, η ενίσχυση καταχωρίσθηκε στο μητρώο των μη κοινοποιηθεισών ενισχύσεων (ενίσχυση αριθ. NN 32/01).

(2) Συμπληρωματικές πληροφορίες διαβιβάστηκαν με την επιστολή της 13ης Φεβρουαρίου 2002, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 18 Φεβρουαρίου 2002, με την επιστολή της 5ης Ιουλίου 2002, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 9 Ιουλίου 2002, και με την επιστολή της 5ης Δεκεμβρίου 2002, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 10 Δεκεμβρίου 2002. Στις 25 Ιουνίου 2002 εξάλλου πραγματοποιήθηκε σύσκεψη στο κτίριο της Γενικής Διεύθυνσης Γεωργίας.

(3) Με την επιστολή της της 2ας Οκτωβρίου 2003, με τα στοιχεία SG (2003) D/232035 η Επιτροπή κοινοποίησε στη Γερμανία την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ λόγω του μέτρου αυτού (ενίσχυση αριθ. C 60/2003).

(4) Η απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* [2]. Η Επιτροπή κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να της υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με την εν λόγω ενίσχυση.

(5) Οι τοποθετήσεις των ενδιαφερόμενων καθώς και των γερμανικών περιφερειακών υπηρεσιών οι οποίες είχαν χορηγήσει την σχετική ενίσχυση περιήλθαν στην Επιτροπή με την επιστολή της 18ης Νοεμβρίου 2003, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 25 Νοεμβρίου 2003, με την επιστολή της 23ης Δεκεμβρίου 2003, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 5 Ιανουαρίου 2004 και με την επιστολή της 12ης Φεβρουαρίου 2004, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 17 Φεβρουαρίου 2004.

(6) Η Γερμανία κοινοποίησε τις παρατηρήσεις της στην Επιτροπή με την επιστολή της 5ης Νοεμβρίου 2003, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 6 Νοεμβρίου 2003.

(7) Η Γερμανία κοινοποίησε την συμπληρωματική της παρατήρηση στην Επιτροπή με την επιστολή της 7ης Μαρτίου 2005, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 9 Μαρτίου 2005, με την οποία ζητούσε από την Επιτροπή να κριθεί το μέτρο βάσει του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1860/2004 της Επιτροπής, της 6ης Οκτωβρίου 2004, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας στους τομείς της γεωργίας και της αλιείας [3].

II. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

II.1. Τίτλος του μέτρου

(8) Ενίσχυση για την αγορά εταιρικών μεριδίων από οινοπαραγωγούς στη Ρηνανία-Παλατινάτο (Rheinland-Pfalz).

II.2. Νομική βάση

(9) Το μέτρο τέθηκε σε εφαρμογή με βάση τις ακόλουθες τέσσερις κατευθυντήριες γραμμές :

την κατευθυντήρια γραμμή υποστήριξης με σκοπό την παροχή επιχορηγήσεων από πόρους του αγροτικού διαμερίσματος *Bernkastel-Wittlich* προς υποστήριξη οινοπαραγωγών, οι οποίοι προσχωρούν σε συνεταιρισμό οινοπαραγωγών·

την κατευθυντήρια γραμμή υποστήριξης με σκοπό την παροχή επιχορηγήσεων από πόρους του αγροτικού διαμερίσματος *Cochem-Zell* προς υποστήριξη οινοπαραγωγών, οι οποίοι προσχωρούν σε συνεταιρισμό οινοπαραγωγών/οργάνωση παραγωγών·

την κατευθυντήρια γραμμή υποστήριξης με σκοπό την παροχή επιχορηγήσεων από πόρους του αγροτικού διαμερίσματος *Trier-Saarburg* προς υποστήριξη οινοπαραγωγών, οι οποίοι προσχωρούν σε συνεταιρισμό οινοπαραγωγών/οργάνωση παραγωγών·

την ανακοίνωση του συνδέσμου κοινοτήτων *Schweich* σχετικά με την προσαύξηση των επιχορηγήσεων του αγροτικού διαμερίσματος *Trier-Saarburg* προς υποστήριξη οινοπαραγωγών, οι οποίοι προσχωρούν σε συνεταιρισμό οινοπαραγωγών/οργάνωση παραγωγών.

[1] ΕΕ C 267 της 6.11.2003, σ. 2.

[2] Βλ. υποσημείωση 1.

[3] ΕΕ L 325 της 28.10.2004, σ. 4.

(10) Η κατευθυντήρια γραμμή της περιφερειακής διοίκησης (Kreisverwaltung) Bernkastel-Wittlich προέβλεπε την χορήγηση ενίσχυσης για την αγορά εταιρικών μεριδίων σε ένα συγκεκριμένο συνεταιρισμό, το συνεταιρισμό *Moselland*. Οι κατευθυντήριες γραμμές της περιφερειακής διοίκησης Cochem-Zell προέβλεπαν παρόμοιες διατάξεις, οι οποίες είχαν στην ουσία ως αποτέλεσμα να προωθηθούν αποκλειστικά τα εταιρικά μερίδια στον συνεταιρισμό *Moselland*. Οι κατευθυντήριες γραμμές της περιφερειακής διοίκησης Trier Saarburg και του ενιαίου συνδέσμου κοινοτήτων Schweich δεν προσανατολίζονταν ειδικότερα με γνώμονα μία συγκεκριμένη επιχείρηση, αλλά απευθύνονταν εν γένει σε συνεταιρισμούς ή οργανώσεις παραγωγών που αναγνωρίζονται βάσει του γερμανικού νόμου για τη διάρθρωση της αγοράς.

II.3. **Στόχος του μέτρου**

(11) Στόχος του μέτρου ήταν η αύξηση του ποσοστού απορρόφησης σταφυλιών από τις οργανώσεις παραγωγών αλλά και η μείωση του ποσοστού του βαρελίσιου κρασιού το οποίο διοχετεύεται ελεύθερα προς πώληση, το οποίο δηλαδή δεν μεταπωλείται μέσω των οργανώσεων παραγωγών. Απώτερος στόχος του μέτρου αυτού ήταν να υπάρξει σταθεροποίηση των τιμών στην αγορά βαρελίσιου κρασιού. Με τον τρόπο αυτό επιδιωκόταν παράλληλα ο στόχος να καταργηθούν μακροπρόθεσμα οι παραγωγικές δυνατότητες στον χώρο των οινοπαραγωγικών μονάδων, ιδίως στις μικρής κλίμακας οινοπαραγωγικές μονάδες στην οινοπαραγωγική περιοχή Mosel-Saar-Ruwer.

(12) Με τις ενισχύσεις καλυπτόταν για τις οινοπαραγωγικές μονάδες ένα μέρος του κόστους που προέκυπτε για την αγορά εταιρικών μεριδίων στους συνεταιρισμούς οινοπαραγωγών ή στις οργανώσεις παραγωγών (στο εξής: οργανώσεις παραγωγών). Η ενίσχυση καταβαλλόταν σε περίπτωση που ο οινοπαραγωγός ανελάμβανε τη δέσμευση να διατηρήσει στην κατοχή του τα εταιρικά μερίδια επί χρονικό διάστημα μιας πενταετίας από τη στιγμή της υποβολής της αίτησης. Η παραγωγική μονάδα τελούσε περαιτέρω υπό την υποχρέωση να προσχωρήσει με τις οινοκαλλιεργητικές εκτάσεις που εκμεταλλευόταν στην οργάνωση παραγωγών και να παραδίδει το σύνολο της παραγωγής της σταφυλιών, μούστου ή κρασιού στην οργάνωση παραγωγών. Η οινοπαραγωγική επιχείρηση δεσμευόταν εξάλλου να σταματήσει να εκμεταλλεύεται όλες τις αντίστοιχες οινοπαραγωγικές της εγκαταστάσεις.

II.4. **Χρηματοδοτικοί πόροι της ενίσχυσης**

(13) Η ενίσχυση παρεχόταν υπό τη μορφή άμεσων επιχορηγήσεων καθώς και υπό τη μορφή επιδότησης επιτοκίου για δάνεια που δίνονταν με τους όρους της κεφαλαιαγοράς.

(14) Το κόστος για την αγορά ενός εταιρικού μεριδίου ανερχόταν κανονικά στο ποσό των EUR 293,99. Στο βαθμό που το κόστος ήταν χαμηλότερο για ένα εταιρικό μερίδιο, μειωνόταν ανάλογα και το ποσό της επιχορήγησης.

(15) Για κάθε εταιρικό μερίδιο καταβλήθηκαν οι εξής επιχορηγήσεις :

Αγροτικό διαμέρισμα ή δήμος/ κοινότητα	Για την αγορά 1 έως 5 μεριδίων	Πέραν αυτού ανά μερίδιο	Μέγιστη επιχορήγηση ανά νεοπροσχωρούσα επιχείρηση
Bernkastel-Wittlich	EUR 76,69	EUR 38,35	EUR 766,94
Cochem-Zell	EUR 76,69	EUR 76,69	Χωρίς κανένα ανώτατο όριο
Trier-Saarburg	EUR 76,69	EUR 38,35	EUR 766,94
Schweich	EUR 51,13	—	EUR 255,65

(16) Οι επιχορηγήσεις του συνδέσμου κοινοτήτων Schweich καταβλήθηκαν επιπροσθέτως (σωρευτικά),προσαυξάνοντας τις πληρωμές που δόθηκαν στο αγροτικό διαμέρισμα Trier-Saarburg.

(17) Στο αγροτικό διαμέρισμα Cochem-Zell χορηγήθηκαν επιχορηγήσεις επιτοκίου για οποιαδήποτε δάνεια είχαν συναφθεί για την αγορά εταιρικών μεριδίων με ύψος μέχρι και 4,95 % επί χρονικό διάστημα το πολύ μιας τετραετίας.

(18) Κατά το 2000 καταβλήθηκαν οι εξής πληρωμές στις οργανώσεις παραγωγών :

Αγροτικό διαμέρισμα ή δήμος/ κοινότητα	Συνεταιρισμός οινοπαραγωγών Moselland	Οργάνωση παραγωγών Moselherz	Οργάνωση παραγωγών Mosel Gate
Bernkastel-Wittlich	EUR 44 022	EUR —	EUR —
Cochem-Zell	EUR 20 171	EUR —	EUR —
Trier-Saarburg	EUR 51 270	EUR 6 990	EUR 7 631
Schweich	EUR 16 975	EUR 3 390	EUR 5 011
Συνολο	EUR 132 438	EUR 10 380	EUR 12 642

(19) Το 2000 καταβλήθηκε συνολικά το ποσό των EUR 155 460. Το μέτρο χρηματοδοτήθηκε από τους πόρους των περιφερειακών διοικήσεων καθώς και της κοινότητας Schweich.

II.5. **Διάρκεια του μέτρου**

(20) Η διάρκεια ισχύος του μέτρου στο αγροτικό διαμέρισμα Cochem-Zell ήταν τετραετής (2000 έως 2003). Τα άλλα καθεστώτα καταβολής ενισχύσεων περιορίζονταν στο 2000.

II.6. **Δικαιούχοι**

(21) Η ενίσχυση καταβλήθηκε απευθείας στις οργανώσεις παραγωγών οι οποίες πώλησαν εταιρικά μερίδια με μειωμένη τιμή στους οινοπαραγωγούς και τις οινοπαραγωγικές επιχειρήσεις που προσχώρησαν στις οργανώσεις αυτές ως νέα μέλη.

(22) Οι οινοπαραγωγοί και οι οινοπαραγωγικές επιχειρήσεις στο κάθε αγροτικό διαμέρισμα είχαν τη δυνατότητα να αποκτήσουν με τον τρόπο αυτό εταιρικά μερίδια στις οργανώσεις παραγωγών με χαμηλότερο κόστος.

(23) Οι οργανώσεις παραγωγών μπόρεσαν με το μέτρο αυτό να αυξήσουν τα ίδια κεφάλαιά τους και να εξασφαλίσουν τον εφοδιασμό τους σε πρώτες ύλες.

II.7. **Λόγοι για την κίνηση της τυπικής διαδικασίας έρευνας**

(24) Μετά από ένα προσωρινό έλεγχο, το μέτρο αυτό κρίθηκε ότι ισοδυναμεί με λειτουργικές ενισχύσεις που χορηγούνται στις οινοπαραγωγικές μονάδες και τις οργανώσεις παραγωγών, οι οποίες δεν είναι συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά. Η Επιτροπή κίνησε ως εκ τούτου την τυπική διαδικασία έρευνας.

III. **ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΡΙΤΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ**

III.1. **Υποβληθείσες καταγγελίες οι οποίες στρέφονται κατά του επίμαχου μέτρου**

(25) Οι υπηρεσίες της Επιτροπής έλαβαν μία καταγγελία σε συνδυασμό με τη θέσπιση του επίμαχου καθεστώτος ενισχύσεων. Όπως υπέδειξε ο καταγγέλλων, με την ενίσχυση παρέχεται στους οινοπαραγωγούς η δυνατότητα να αγοράσουν εταιρικά μερίδια στις τοπικές οργανώσεις οινοπαραγωγών με χαμηλότερο κόστος. Εκτός από το πλεονέκτημα της αύξησης του κεφαλαίου, οι οργανώσεις οινοπαραγωγών ήταν με τον τρόπο αυτό σε θέση να εξασφαλίσουν τον ανεφοδιασμό τους σε πρώτες ύλες, μούστο και ακατέργαστο κρασί.. Με τον τρόπο αυτό περιέρχονταν οι ανταγωνιστές τους σε μειονεκτική θέση, στο βαθμό που αυτό αφορούσε την προμήθεια μούστου και ακατέργαστου κρασιού.

III.2. **Παρατηρήσεις των ενδιαφερόμενων στο πλαίσιο της επίσημης διαδικασίας έρευνας**

(26) Στις παρατηρήσεις των ενδιαφερομένων καθώς και των γερμανικών περιφερειακών αρχών οι οποίες είχαν χορηγήσει την ενίσχυση τονίζεται ότι η ενίσχυση δόθηκε για τις αναγκαίες διαρθρωτικές μεταβολές σε μία διχιλιετή οινοπαραγωγική περιοχή της οποίας οι αμπελουργικές εκτάσεις βρίσκονται σε απότομες πλαγιές και η διαφύλαξή της έχει τεράστια σημασία για τον τουρισμό και τη γαστρονομία. Το μέτρο εξυπηρετεί τους σκοπούς της κατάργησης παραγωγικού δυναμικού. Υποβλήθηκε εξάλλου αίτημα εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1860/2004.

IV. **ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ**

(27) Στις παρατηρήσεις της Γερμανίας επισημαίνεται η ανάγκη υποστήριξης των αναγκαίων διαρθρωτικών μεταβολών σε μία διχιλιετή οινοπαραγωγική περιοχή οι αμπελουργικές εκτάσεις της οποίας βρίσκονται σε απότομες πλαγιές και η διαφύλαξη έχει τεράστια σημασία για τον τουρισμό και την γαστρονομία. Στόχος της ενίσχυσης είναι να αντισταθμιστούν τα μειονεκτήματα που αντιμετωπίζουν οι οινοπαραγωγοί και οι οινοπαραγωγικές επιχειρήσεις, που ήταν υποχρεωμένοι να παύσουν να εκμεταλλεύονται το δικό τους οινοπαραγωγικό δυναμικό μετά τις πενταετείς δεσμεύσεις που ανέλαβαν για την παράδοση των προϊόντων τους στις οινοπαραγωγικές οργανώσεις και δικαιολογείται συνεπώς ως μέτρο μείωσης του παραγωγικού δυναμικού.

(28) Στη συμπληρωματική της τοποθέτηση η Γερμανία ζήτησε να εφαρμοστεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1860/2004.

V. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

ΚΟΑ

(29) Το άρθρο 36 της συνθήκης ΕΚ εφαρμόζεται στην καλλιέργεια και τη μεταποίηση των αμπελώνων, που καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999 για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς ([4]).

(30) Σύμφωνα με την παρατήρηση της Γερμανίας και τις αντίστοιχες τοποθετήσεις των ενδιαφερόμενων, οι οικονομικές δυσχέρειες των οινοπαραγωγών και των οινοπαραγωγικών επιχειρήσεων οφείλονται στις διαρθρωτικές μεταβολές που είχαν επέλθει όσον αφορά τις δυνατότητες πώλησης των προϊόντων. Η συνήθης εμπορία του βαρελίσιου κρασιού με ιδιόκτητες οινοπαραγωγικές εγκαταστάσεις γινόταν όλο και πιο δύσκολη. Η αγορά ζητούσε πλέον είτε τις πρώτες ύλες (σταφύλια ή νωπό συμπιεσμένο μούστο) ή κρασιά ποιότητας, με γνώμονα τα κριτήρια της αγοράς. Οι ιδιωτικές εταιρίες θα μπορούσαν να συνάψουν παρόμοιες συμβάσεις με τις οινοπαραγωγικές επιχειρήσεις και να επωμισθούν οι ίδιες τους κινδύνους διοχέτευσης των προϊόντων στην αγορά.

(31) Υπό τις συνθήκες αυτές, όπως αναλύθηκε προηγουμένως στην παράγραφο 12, οι περιφερειακές αρχές επιβαρύνθηκαν με ένα μέρος του κόστους της αγοράς από τους οινοπαραγωγούς των μεριδίων στις οργανώσεις οινοπαραγωγών. Οι αγοραστές εταιρικών μεριδίων στις αντίστοιχες οργανώσεις οινοπαραγωγών υποχρεώνονταν να συνεισφέρουν το σύνολο των καλλιεργούμενων εκτάσεων στην οργάνωση οινοπαραγωγών και να παραδίνουν τις συνολικές ποσότητες σταφυλιών, μούστου και κρασιού στην οργάνωση παραγωγών. Οι οινοπαραγωγικές επιχειρήσεις έπρεπε να αναλάβουν τη δέσμευση να διατηρήσουν στην κατοχή τους τα εταιρικά μερίδια επί μία πενταετία, γεγονός που σε τελική ανάλυση ισοδυναμεί με παύση της εκμετάλλευσης των οινοπαραγωγικών εγκαταστάσεων. Σε σύγκριση με άλλες εταιρίες οι οποίες ασκούν δραστηριότητες στον χώρο της οινοπαραγωγής και της εμπορίας οίνου, οι οργανώσεις των οινοπαραγωγών είχαν τη δυνατότητα να εξασφαλίζουν την αγορά των πρώτων υλών μέσω της υποχρέωσης των οινοπαραγωγών και των οινοπαραγωγικών μονάδων να παραδίδουν το σύνολο της παραγωγής σταφυλιών, μούστου και κρασιού επί μια πενταετία στην οργάνωση παραγωγών (βλ. τμήμα II.2 ανωτέρω).

(32) Η ευνοϊκή μεταχείριση των οργανώσεων παραγωγών, η οποία συνίσταται στην εξασφάλιση της διαβεβαίωσης από την πλευρά των οινοπαραγωγικών μονάδων ότι θα προβαίνουν σε παράδοση της συνολικής ποσότητας σταφυλιών, μούστου και κρασιού αλλά και ότι θα παύσουν να εκμεταλλεύονται τις δικές τους οινοπαραγωγικές εγκαταστάσεις, συνιστά διαρθρωτικό μέτρο, το οποίο ενίσχυσε τις οργανώσεις παραγωγών. Το πλεονέκτημα του εξασφαλισμένου εφοδιασμού των προαναφερόμενων οργανώσεων παραγωγών είναι δυνατόν, εξεταζόμενο μεμονωμένα, να δικαιολογηθεί ως μέτρο αναδιάρθρωσης της αγοράς που συμβαδίζει με τους στόχους του άρθρου 39 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

(33) Σύμφωνα με το άρθρο 71 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999,

«Εκτός αντίθετης διάταξης του παρόντος κανονισμού […] τα άρθρα 87, 88 και 89 της συνθήκης εφαρμόζονται στην παραγωγή και στο εμπόριο των προϊόντων που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό.»

(34) Στο άρθρο 71 παράγραφος 2 ορίζεται ότι

«Το Κεφάλαιο ΙΙ του Τίτλου ΙΙ [Πριμοδοτήσεις για την οριστική εγκατάλειψη της αμπελοκαλλιέργειας] δεν αποκλείει την χορήγηση εθνικών ενισχύσεων προς επίτευξη στόχων παρόμοιων με εκείνους που επιδιώκονται από το εν λόγω κεφάλαιο. Ωστόσο, η παράγραφος 1 εφαρμόζεται στις εν λόγω ενισχύσεις.»

(35) Σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη μέλη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό δια της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων

([4]) ΕΕ L 179 της 14.7.1999, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2165/2005 (ΕΕ L 345 της 28.12.2005, σ. 1).

παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές.

(36) Το προαναφερόμενο καθεστώς ενισχύσεων χρηματοδοτήθηκε από κρατικούς πόρους των διαμερισμάτων και από μία κοινότητα στο γερμανικό κρατίδιο της Ρηνανίας-Παλατινάτου. Η ενίσχυση είναι σε θέση να οδηγήσει σε νόθευση του ανταγωνισμού ([5]) και να επηρεάσει τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών ([6]).

V.1. **Ευνοϊκή μεταχείριση των οινοπαραγωγών και των οινοπαραγωγικών επιχειρήσεων μέσω των επιχορηγήσεων για την απόκτηση εταιρικών μεριδίων και μέσω των επιδοτήσεων επιτοκίου**

(37) Ορισμένοι οινοπαραγωγοί και οινοπαραγωγικές επιχειρήσεις στη Ρηνανία-Παλατινάτο αγόρασαν εταιρικά μερίδια από οργανώσεις παραγωγών με την οικονομική υποστήριξη των περιφερειακών αρχών, με αποτέλεσμα να πληρώσουν μειωμένη τιμή για τα εταιρικά μερίδια (βλ. παράγραφο 15 ανωτέρω). Το ποσό το οποίο αφαιρέθηκε από τη συνήθη τιμή για τα εταιρικά μερίδια θα έπρεπε υπό κανονικές συνθήκες να επιβαρύνει τους ιδίους. Αυτό συνιστά κατά συνέπεια άμεσο οικονομικό πλεονέκτημα για τις επιχειρήσεις αυτές, το οποίο χρηματοδοτήθηκε από κρατικούς πόρους.

(38) Οι επιδοτήσεις επιτοκίου που έφθασαν μέχρι το 4,95 %, οι οποίες χορηγήθηκαν σε μεμονωμένους οινοπαραγωγούς και οινοπαραγωγικές επιχειρήσεις για αγορές της μορφής αυτής (βλ. παράγραφο 17 ανωτέρω) συνιστούν επίσης οικονομικό πλεονέκτημα για τους εν λόγω γεωργούς, το οποίο χρηματοδοτήθηκε από κρατικούς πόρους.

(39) Κατά συνέπεια, εφαρμόζεται το άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ της συνθήκης.

(40) Στο κείμενο που ακολουθεί (στο Κεφάλαιο V.3) θα εξεταστεί εάν για την ευνοϊκή μεταχείριση που αναφέρθηκε προηγουμένως εφαρμόζεται το σημείο 9 των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας ([7]) ([7]) (στο εξής: «κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές») όσον αφορά τις ενισχύσεις που χορηγούνται για την παύση εκμετάλλευσης παραγωγικού δυναμικού,

V.2. **Ευνοϊκή μεταχείριση των οργανώσεων παραγωγών**

(41) Η Επιτροπή επιβεβαιώνει την άποψη που περιέχεται στην επιστολή της για την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας, ότι δηλαδή οι οργανώσεις παραγωγών ευνοήθηκαν μέσω της ενίσχυσης που χορηγήθηκε στους οινοπαραγωγούς και τις οινοπαραγωγικές επιχειρήσεις για την αγορά των εταιρικών τους μεριδίων. Η ενίσχυση για την αγορά των εταιρικών μεριδίων περιοριζόταν σε ορισμένες αναγνωρισμένες οργανώσεις παραγωγών (βλ. παράγραφο 10 ανωτέρω). Οι αμπελουργοί και οι αμπελουργικές επιχειρήσεις ήταν υποχρεωμένες να διατηρήσουν στην κατοχή τους τα εταιρικά μερίδια επί μία πενταετία.

(42) Κατά την άποψη των γερμανικών αρχών η αναδιάρθρωση της αμπελοοινικής αγοράς ήταν αναπότρεπτη. Παρόλο που οι αμπελουργοί θα είχαν τη δυνατότητα να αποκτήσουν εταιρικά μερίδια στους οινοπαραγωγικούς συνεταιρισμούς, επειδή η τιμή των εταιρικών μεριδίων δεν ήταν εξαιρετικά υψηλή, αυτή η διαρθρωτική μεταβολή δεν συντελέστηκε, έως τη στιγμή που εγκαινιάστηκε η εφαρμογή του καθεστώτος παροχής ενισχύσεων από τις περιφερειακές και κοινοτικές δημοτικές αρχές.

(43) Οι εν λόγω οργανώσεις παραγωγών μπορούσαν — σε σύγκριση με άλλες επιχειρήσεις που ασκούν δραστηριότητες στο χώρο της αμπελοοινικής παραγωγής και της εμπορίας αμπελοοινικών προϊόντων — να αυξήσουν το κεφάλαιο και τη ρευστότητά τους και να αποκομίσουν πρόσθετα εισοδήματα με την πρόσθετη προσχώρηση εταίρων οι οποίοι μπορούσαν να αγοράσουν τα εταιρικά μερίδια σε μειωμένες τιμές ή με τη βοήθεια επιδοτήσεων επιτοκίου. Ένα περαιτέρω πλεονέκτημα για τις οργανώσεις παραγωγών αντιπροσώπευε και η υποχρέωση που ανελάμβαναν οι αμπελουργοί, σε συνδυασμό με τις επιδοτήσεις για την αγορά εταιρικών μεριδίων, να παραδίνουν τις συνολικές ποσότητες σταφυλιών, μούστου και κρασιού, αλλά και να σταματήσουν να εκμεταλλεύονται τις αμπελοοινικές τους εγκαταστάσεις.

(44) Εξάλλου, η παράγραφος 26 της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση C-156/98 Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας ([8]) προβλέπει ότι:

«Το πλεονέκτημα που εμμέσως παρέχεται στις επιχειρήσεις του άρθρου 52 παράγραφος 8, του 8 EStG απορρέει από το γεγονός ότι το κράτος μέλος παραιτήθηκε από την είσπραξη των φορολογικών εσόδων που θα εισέπραττε κανονικά, καθόσον, λόγω της παραιτήσεως αυτής, οι επενδυτές απέκτησαν τη δυνατότητα να λάβουν υπό ευνοϊκότερες φορολογικές συνθήκες τις συμμετοχές στις επιχειρήσεις αυτές.»

(45) Η απόφαση αυτή επιβεβαιώθηκε στη σκέψη 95 της υπόθεσης της GEI T-93/02, *Confédération nationale du Crédit Mutuel* κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ([9]), στην οποία αναφέρεται:

«… [Δεδομένου ότι δεν είναι αναγκαίο για τη διαπίστωση της υπάρξεως παρεμβάσεως υπέρ μιας επιχειρήσεως μέσω κρατικών πόρων, να είναι η ίδια ο ευθέως ωφελούμενος. Πράγματι, από το άρθρο 87, παράγραφος 2, στοιχείο α), ΕΚ προκύπτει ότι ενισχύσεις κοινωνικού χαρακτήρα χορηγούμενες στους ιδιώτες καταναλωτές μπορούν να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ. Επίσης, το γεγονός ότι ένα κράτος μέλος παραιτείται από την είσπραξη των φορολογικών εσόδων μπορεί να συνεπάγεται την έμμεση μεταβίβαση κρατικών πόρων, η οποία μπορεί να χαρακτηριστεί ως ενίσχυση υπέρ επιχειρηματιών διαφορετικών από αυτούς υπέρ των οποίων χορηγείται άμεσα το φορολογικό πλεονέκτημα [απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Σεπτεμβρίου 2000 C-156/98, Γερμανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-6857, σκέψεις 24 έως 28].»

(46) Υπό το πρίσμα της προαναφερθείσας νομολογίας η Επιτροπή έκρινε ότι η ενίσχυση στους αμπελουργούς και τις αμπελουργικές επιχειρήσεις προς το σκοπό της αγοράς εταιρικών μεριδίων σε ορισμένες οργανώσεις παραγωγών και η κατοχή των μεριδίων

([5]) Με βάση τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων η βελτίωση της ανταγωνιστικής θέσης κάποιας επιχείρησης η οποία οφείλεται σε μία κρατική ενίσχυση είναι ενδεικτική, εν γένει, για τη νόθευση των όρων του ανταγωνισμού έναντι των ανταγωνιστικών επιχειρήσεων οι οποίες δεν λαμβάνουν ανάλογη υποστήριξη (υπόθεση C-730/79, *Philip Morris*, Συλλ. [1980] σ. 2671, σημεία 11 και 12).

([6]) Οι ενδοκοινοτικές συναλλαγές της Γερμανίας στον χώρο των γεωργικών προϊόντων και ιδιαίτερα όσον αφορά το κρασί ανήλθαν σε 10 364 600 εκατ. εκατόλιτρα όσον αφορά τις εισαγωγές και σε 1 881 900 εκατ. εκατόλιτρα όσον αφορά τις εξαγωγές το 1999. Δεν υπάρχουν χωριστά στοιχεία για τη Ρηνανία-Παλατινάτο. (Πηγή: German Federal Statistics Office).

([7]) ΕΕ C 232 της 12.8.2000, σ. 19.

([8]) Υπόθεση C-156/98, *Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου 2000, σ. I-/6857, σκέψη 26.

([9]) Υπόθεση T-93/02, *Confédération nationale du Crédit Mutuel κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή της Νομολογίας, σκέψη 95.

αυτών επί χρονικό διάστημα τουλάχιστον μίας πενταετίας οδήγησε σε αδικαιολόγητη αύξηση του κεφαλαίου της οργάνωσης παραγωγών. Η αγορά εταιρικών μεριδίων του είδους αυτού με κρατική υποστήριξη συνιστά έμμεση μεταφορά κρατικών πόρων προς τις οργανώσεις παραγωγών. Η συνακόλουθη αύξηση του κεφαλαίου της οργάνωσης παραγωγών συνιστά έμμεσο οικονομικό πλεονέκτημα, το οποίο θα πρέπει να αντιμετωπισθεί ως διαφορετική από το πλεονέκτημα το οποίο παραχωρήθηκε στους αμπελουργούς και τις αμπελουργικές επιχειρήσεις κρατική ενίσχυση.

(47) Κατά συνέπεια, εφαρμόζεται το άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.

V.3. **Το ενδεχόμενο να συντρέχει περίπτωση εξαίρεσης βάσει του άρθρου 87 παράγραφοι 2 και 3 της συνθήκης ΕΚ**

(48) Στη συνέχεια θα πρέπει να εξεταστεί κατά πόσο συντρέχει περίπτωση εξαίρεσης ή απαλλαγής από την βασική απαγόρευση χορήγησης ενισχύσεων βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.

(49) Με βάση τις διαθέσιμες πληροφορίες δεν συντρέχει περίπτωση εξαίρεσης βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 2 και του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχεία α, β, και δ, της συνθήκης ΕΚ, επειδή εν προκειμένω δεν πρόκειται για

— ενισχύσεις για την προώθηση της οικονομικής αναπτύξεως περιοχών, στις οποίες το βιοτικό επίπεδο είναι ασυνήθως χαμηλό ή στις οποίες επικρατεί σοβαρή υποαπασχόληση, αλλά ούτε για

— ενισχύσεις για την προώθηση σημαντικών σχεδίων κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος ή για την άρση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας κράτους μέλους ή για

— ενισχύσεις για την προώθηση του πολιτισμού και της διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους συναλλαγών και ανταγωνισμού στην Κοινότητα σε βαθμό αντίθετο με το κοινό συμφέρον.

(50) Ως εκ τούτου η μόνη εξαιρετική περίπτωση είναι αυτή που προβλέπει το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ).

Συμβιβάσιμος χαρακτήρας της ενίσχυσης προς τους αμπελουργούς και τις αμπελοοινικές επιχειρήσεις

(51) Οι γερμανικές αρχές πρότειναν με την επιστολή τους της 13ης Φεβρουαρίου 2002 να αξιολογηθεί το επίμαχο μέτρο βάσει του σημείου 9 των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών.

(52) Σύμφωνα με το σημείο 9 οι ενισχύσεις για την παύση της εκμετάλλευσης παραγωγικού δυναμικού επιτρέπεται να χορηγούνται, υπό τον όρο ότι συνάδουν με τις τυχόν κοινοτικές ρυθμίσεις για τη μείωση της παραγωγικής ικανότητας και ότι πληρούνται οι εξής προϋποθέσεις:

α) Η ενίσχυση πρέπει να εξυπηρετεί το γενικό συμφέρον του οικείου τομέα και να είναι χρονικά περιορισμένη.

β) Ο δικαιούχος είναι υποχρεωμένος να παρέχει επαρκές αντάλλαγμα, το οποίο υπό ομαλές συνθήκες συνίσταται στη σταθερή και οριστική απόφασή του να διαλύσει πράγματι το σχετικό παραγωγικό δυναμικό και να παύσει οριστικά να το εκμεταλλεύεται.

γ) Πρέπει να αποκλείεται η δυνατότητα η ενίσχυση να εξυπηρετεί το σκοπό της διάσωσης και αναδιάρθρωσης προβληματικών επιχειρήσεων.

δ) Δεν επιτρέπεται η υπέρμετρη αντιστάθμιση των απωλειών παραγωγής και εισοδημάτων στο μέλλον. Τουλάχιστον το ήμισυ του κόστους που συνεπάγονται τα μέτρα ενισχύσεων θα πρέπει να καλυφθεί από συνεισφορές του αντίστοιχου οικονομικού κλάδου και μάλιστα είτε μέσω οικειοθελών συνεισφορών ή με την επιβολή υποχρεωτικών τελών.

ε) Δεν επιτρέπεται η χορήγηση ενισχύσεων οι οποίες ζημιώνουν τους μηχανισμούς της κοινής οργανώσεως αγορών.

Αναφορικά με το σημείο α) προς εξυπηρέτηση του γενικού συμφέροντος του οικείου τομέα

(53) Η ενίσχυση φαίνεται να είχε θετικό αντίκτυπο μέσω της συγκέντρωσης της γεωργικής παραγωγής και φαίνεται να οδήγησε σε κάποια σταθεροποίηση του καθεστώτος των τιμών στην αγορά βαρελίσιου κρασιού. Η ενίσχυση περιοριζόταν σε τρία αγροτικά διαμερίσματα και ένα δήμο στη Ρηνανία - Παλατινάτο. Η κατευθυντήρια γραμμή του περιφερειακού διαμερίσματος Bernkastel-Wittlich προέβλεπε τη χορήγηση ενισχύσεων για την αγορά εταιρικών μεριδίων σε ένα συγκεκριμένο συνεταιρισμό, το συνεταιρισμό *Moselland*. Με τις κατευθυντήριες γραμμές της περιφερειακής διοίκησης Cochem-Zell προβλεπόταν η εφαρμογή παρόμοιων διατάξεων, οι οποίες οδήγησαν στην πράξη στην αποκλειστική ενίσχυση των εταιρικών μεριδίων του συνεταιρισμού Moselland. Οι κατευθυντήριες γραμμές της περιφερειακής διοίκησης Trier-Saarburg και του ενιαίου συνδέσμου κοινοτήτων Schweich δεν προσανατολίζονταν ειδικότερα με γνώμονα μια συγκεκριμένη επιχείρηση, αλλά ευνοούσαν τους συνεταιρισμούς ή τις οργανώσεις παραγωγών που αναγνωρίζονταν βάσει του γερμανικού νόμου για τις διαρθρώσεις της αγοράς. Συνεπώς οι ιδιωτικές επιχειρήσεις οι οποίες ασκούσαν τις δραστηριότητες της παραγωγής ή της εμπορίας κρασιού και οι οποίες δεν πληρούσαν τους προαναφερόμενους όρους δεν μπορούσαν να συμμετάσχουν στο μέτρο αυτό. Η χρονική διάρκεια εφαρμογής του καθεστώτος ήταν τετραετής.

(54) Σύμφωνα με το σημείο 9.6 των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών, στα καθεστώτα ενισχύσεων για την παύση της εκμετάλλευσης του παραγωγικού δυναμικού πρέπει να έχουν πρόσβαση όλοι οι οικονομικοί φορείς. Όπως αναλύθηκε προηγουμένως, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι πληρούται ο όρος αυτός. Η Επιτροπή έλαβε εξάλλου την καταγγελία *ενός οικονομικού παράγοντα της αγοράς* σύμφωνα με την οποία η ενίσχυση συγκεκριμένων συνεταιρισμών στο πλαίσιο του εν λόγω μέτρου δεν εξυπηρετεί ουδόλως το γενικό συμφέρον του οινοπαραγωγικού τομέα, ακριβώς επειδή οι ιδιωτικές επιχειρήσεις οι οποίες ασχολούνται με τις δραστηριότητες της παραγωγής ή της εμπορίας οίνου δεν είχαν καμία δυνατότητα να συμμετάσχουν στο μέτρο.

Αναφορικά με το σημείο β) αντάλλαγμα

(55) Όπως ανακοίνωσαν οι γερμανικές αρχές, η ενίσχυση δεν συνιστά ενίσχυση η οποία εξυπηρετεί τους σκοπούς της μείωσης του παραγωγικού δυναμικού οινοπαραγωγικών επιχειρήσεων. Αιτιολογήθηκε μάλιστα με το σκεπτικό ότι οι γεωργοί αναλάμβαναν την υποχρέωση να παραδώσουν τις συνολικές τους ποσότητες σταφυλιών, μούστου και κρασιού στην οργάνωση παραγωγών και ότι για το λόγο αυτό έπαυαν να εκμεταλλεύονται μακροπρόθεσμα το δικό τους παραγωγικό δυναμικό στον τομέα των οινοπαραγωγικών δραστηριοτήτων.

(56) Σύμφωνα με το σημείο 9.2 των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών οι ενισχύσεις για τη μείωση του παραγωγικού

δυναμικού μπορεί να γίνονται αποδεκτές μόνον εφόσον αποτελούν μέρος ενός προγράμματος αναδιάρθρωσης του τομέα, προγράμματος το οποίο έχει καθορισμένους στόχους και συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα. Το επίμαχο μέτρο τέθηκε σε εφαρμογή χωρίς την εκπόνηση ενός αντίστοιχου προγράμματος αναδιάρθρωσης.

(57) Σύμφωνα με το σημείο 9.4 των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών ο δικαιούχος της ενίσχυσης οφείλει να παρέχει επαρκές αντάλλαγμα, το οποίο συνήθως συνίσταται στην οριστική και αμετάκλητη απόφαση να θέσει εκτός λειτουργίας ή να κλείσει αμετάκλητα το σχετικό δυναμικό παραγωγής. Ο δικαιούχος οφείλει να αναλαμβάνει νομικές δεσμεύσεις ως προς την οριστική διακοπή της λειτουργίας. Οι γερμανικές αρχές ανέφεραν ότι οι οινοπαραγωγοί δεν ανέλαβαν από την πλευρά τους νομικές δεσμεύσεις για την παύση της εκμετάλλευσης του δικού τους παραγωγικού δυναμικού. Σε ό, τι αφορά την παραγωγή κρασιού, η υποχρέωση της παράδοσης σταφυλιών, μούστου και κρασιού είναι ισοδύναμη με την παύση της εκμετάλλευσης του δυναμικού αυτού, αλλά μόνο για το πενταετές χρονικό διάστημα που αφορά η αντίστοιχη υποχρέωση. Η Επιτροπή καταλήγει ως εκ τούτου στο συμπέρασμα ότι δεν πληρούται ο όρος αυτός.

Αναφορικά με το σημείο γ) να μη χορηγούνται ενισχύσεις σε προβληματικές επιχειρήσεις

(58) Ο όρος αυτός δεν προβλέπεται ρητά στις κατευθυντήριες γραμμές για τις ενισχύσεις.

Αναφορικά με το σημείο δ) καμία υπέρμετρη αποζημίωση και συνεισφορά του τομέα

(59) Όπως ορίζεται στο σημείο 9.6 των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών, το ποσό των ενισχύσεων πρέπει να περιορίζεται αυστηρά στην αποζημίωση για τη μείωση της αξίας των στοιχείων ενεργητικού, προσαυξανόμενο κατά ένα ποσό παροχής κινήτρου, το οποίο δεν δύναται να υπερβαίνει το 20 % της αξίας των στοιχείων ενεργητικού. Στο σημείο 9.7 των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών προβλέπεται περαιτέρω ότι τουλάχιστον το ήμισυ του κόστους των εν λόγω ενισχύσεων πρέπει να καλύπτεται με συνεισφορά του τομέα, είτε με εθελοντικές εισφορές ή με την επιβολή υποχρεωτικών τελών.

(60) Οι γερμανικές αρχές δεν έχουν υποβάλει ακριβή στοιχεία σχετικά με το ύψος της μείωσης της αξίας που έχουν υποστεί τα περιουσιακά στοιχεία των οινοπαραγωγικών επιχειρήσεων (εάν έχουν υποστεί μείωση). Κατά συνέπεια, τη στιγμή αυτή δεν είναι δυνατόν να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να υπάρχει υπέρμετρη αντιστάθμιση των απωλειών και η ενίσχυση να υπερβαίνει το 50 % του πραγματικού κόστους των μέτρων ενίσχυσης. Η Επιτροπή θεωρεί ως εκ τούτου ότι δεν πληρούνται οι όροι αυτοί.

Αναφορικά με το σημείο 5 Κοινή Οργάνωση της Αγοράς

(61) Το καθεστώς ενισχύσεων δεν ζημιώνει τους στόχους των κοινών οργανώσεων της αμπελοοινικής αγοράς.

(62) Η ενίσχυση που χορηγήθηκε στους αμπελουργούς και στις αμπελοοινικές επιχειρήσεις δεν είναι συμβιβάσιμη με το σημείο 9 των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών, για τους λόγους που αναπτύχθηκαν προηγουμένως, επειδή είναι λειτουργική ενίσχυση και δεν είναι συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά.

(63) Δεν συντρέχουν άλλες αιτιολογίες βάσει των διατάξεων του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο (γ) της συνθήκης ΕΚ.

Συμβιβάσιμος χαρακτήρας της ενίσχυσης προς τις οργανώσεις παραγωγών

(64) Η στάση της Επιτροπής είναι θετική στο θέμα της σύστασης οργανώσεων παραγωγών στον γεωργικό τομέα, στις οποίες συνασπίζονται οι γεωργοί, για να προσφέρουν συγκεντρωτικά τα προϊόντα τους και να προσαρμόζουν την παραγωγή τους στις απαιτήσεις της αγοράς. Οι κρατικές ενισχύσεις είναι δυνατόν να χορηγούνται για τη σύσταση τέτοιων οργανώσεων (σημείο 10.5 των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών) ή μπορεί να χορηγούνται στην περίπτωση της σημαντικής ποσοτικής επέκτασης του πεδίου των δραστηριοτήτων τους σε νέα προϊόντα ή νέους τομείς (σημείο 10.6 των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών). Στην περίπτωση που εξετάζεται εν προκειμένω δεν πληρούται κανένας από τους όρους αυτούς.

(65) Σύμφωνα με το σημείο 10.8 των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών οι ενισχύσεις που χορηγούνται σε οργανώσεις παραγωγών οι οποίες δεν καλύπτουν άμεσο κόστος σύστασης, όπως για παράδειγμα οι επενδύσεις, πρέπει να αντιμετωπίζονται με βάση τους κανόνες που ισχύουν για τις ενισχύσεις αυτές. Το μέτρο που εξετάζεται στην συγκεκριμένη περίπτωση συνίσταται απλώς στην αύξηση του κεφαλαίου των οργανώσεων παραγωγών και δεν έγινε κάποια επένδυση που θα μπορούσε να αποτελέσει συνεπώς τη βάση για την αξιολόγηση του συμβιβάσιμου χαρακτήρα.

(66) Για τους λόγους που αναπτύχθηκαν προηγουμένως η ενίσχυση που χορηγήθηκε στις οργανώσεις παραγωγών δεν είναι συμβιβάσιμη με το σημείο 10 των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών. Κατά συνέπεια η ενίσχυση αυτή συνιστά λειτουργική ενίσχυση, η οποία δεν είναι συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά.

(67) Δεν συντρέχουν άλλες αιτιολογίες βάσει των διατάξεων του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ.

V.4. **Η χορήγηση ενισχύσεων ήσσονος σημασίας, σε οργανώσεις παραγωγών και σε αμπελοοινικές επιχειρήσεις**

(68) Όπως έχει αποδείξει η πείρα της Επιτροπής, οι ενισχύσεις ελάχιστου ύψους δεν υπάγονται υπό ορισμένες συνθήκες στα περιστατικά που καλύπτονται από το άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.

(69) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1860/2004 οι ενισχύσεις που δεν υπερβαίνουν ανώτατο ποσό 3 000 ευρώ ανά δικαιούχο μέσα σε χρονικό διάστημα μιας 3τίας, με παράλληλο περιορισμό του συνολικού όγκου της ενίσχυσης στο 0,3 % περίπου της ετήσιας αξίας της παραγωγής της γεωργίας, δεν επηρεάζουν τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών, δεν νοθεύουν τον ανταγωνισμό αλλά ούτε και απειλούν να τον νοθεύσουν και δεν εμπίπτουν ως εκ τούτου στις διατάξεις του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.

(70) Σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1860/2004 αυτό ισχύει και για τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν πριν αρχίσει να εφαρμόζεται ο εν λόγω κανονισμός, εάν πληρούν τους όρους που προβλέπουν τα άρθρα 1 και 3.

(71) Το άρθρο 1 περιορίζει την εφαρμογή στο γεωργικό τομέα. Η ενίσχυση χορηγείται για τη διάθεση του κρασιού στην αγορά. Οι περιορισμοί του άρθρου 1 στοιχεία α) έως γ) δεν εφαρμόζονται.

(72) Για το λόγο αυτό, τα προαναφερόμενα μέτρα δεν συνιστούν ενίσχυση μέχρι το ποσό των 3 000 ευρώ, επειδή δεν πληρούνται όλοι οι όροι του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ. Για να αποφευχθεί ο διπλοϋπολογισμός, το όριο αυτό θα πρέπει να εφαρμοστεί μόνο στο επίπεδο των αμπελοοινικών επιχειρήσεων.

(73) Βασιζόμενη στους λόγους που αναπτύχθηκαν προηγουμένως, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η καταβολή επιχορηγήσεων για την απόκτηση εταιρικών μεριδίων μέχρι το ποσό των 3 000 ευρώ δεν συνιστά ενίσχυση, εφόσον πληρούνται οι όροι του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1860/2004. Κάθε ποσό το οποίο υπερβαίνει αυτό το όριο στο επίπεδο των ευνοούμενων αμπελουργών και αμπελοοινικών επιχειρήσεων συνιστά ενίσχυση στο σύνολό του.

VI. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ**

(74) Η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι επιχορηγήσεις και επιδοτήσεις επιτοκίου που χορηγήθηκαν συνιστούν λειτουργική ενίσχυση, η οποία δεν υπάγεται σε καμία από τις εξαιρέσεις από τη γενική απαγόρευση χορήγησης ενισχύσεων και ότι δεν είναι συνεπώς συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά. Η Επιτροπή διαπιστώνει επίσης ότι η Γερμανία έθεσε παράνομα σε εφαρμογή το μέτρο που εξετάζεται εν προκειμένω.

(75) Όταν μία παράνομα χορηγηθείσα κρατική ενίσχυση κρίνεται ότι δεν είναι συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά, φυσιολογική συνέπεια της διαπίστωσης αυτής είναι η ανάκτησή της για να αποκατασταθούν, στο βαθμό που αυτό είναι δυνατόν, οι συνθήκες του ανταγωνισμού όπως αυτές ίσχυαν πριν από την χορήγηση της ενίσχυσης.

(76) Η απόφαση αφορά το καθεστώς που κρίνεται εν προκειμένω και θα πρέπει να τεθεί αμέσως σε εφαρμογή, συμπεριλαμβανομένης της ανάκτησης της ενίσχυσης, σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999 για τη θέσπιση ειδικών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ ([10]).

(77) Για να τεθεί τέρμα στην άμεση και έμμεση ευνοϊκή μεταχείριση των αμπελουργών, των αμπελοοινικών επιχειρήσεων καθώς και των οργανώσεων παραγωγών, αλλά και για να αποφευχθεί ταυτόχρονα ο διπλοϋπολογισμός της ενίσχυσης, η Γερμανία θα πρέπει να ανακτήσει την ενίσχυση από τις επιχειρήσεις στις οποίες καταβλήθηκαν οι κρατικοί πόροι. Η υποχρέωση της ανάκτησης της ενίσχυσης από τις οργανώσεις παραγωγών ισχύει ωστόσο με την επιφύλαξη της δυνατότητας ότι η υποστήριξη που χορηγήθηκε στους αμπελουργούς και τις αμπελοοινικές επιχειρήσεις μέχρι το ύψος των 3 000 ευρώ δεν συνιστά ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, εφόσον πληρούνται οι όροι του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1860/2004. Κάθε ποσό το οποίο υπερβαίνει το εν λόγω ανώτατο όριο στο επίπεδο των ευνοούμενων αμπελουργών ή αμπελοοινικών επιχειρήσεων συνιστά στο σύνολό του ενίσχυση και θα πρέπει να ανακτηθεί από την οργάνωση παραγωγών, τα μερίδια της οποίας απέκτησε ο τελικός δικαιούχος.

([10]) ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε με την πράξη προσχώρησης 2003.

(78) Η απόφαση αυτή εκδίδεται με την επιφύλαξη της δυνατότητας για τις θιγόμενες οργανώσεις παραγωγών να ζητήσουν την επιστροφή ενός αντίστοιχου ποσού από τους αμπελουργούς και τις αμπελοοινικές επιχειρήσεις ή να κάνουν χρήση άλλων μέσων παροχής έννομης προστασίας, εάν προβλέπεται η αντίστοιχη δυνατότητα από το εθνικό δίκαιο.

(79) Στο διαμέρισμα Cochem-Zell θα πρέπει, στο βαθμό που αυτό αφορά τις επιδοτήσεις επιτοκίου, η ενίσχυση η οποία πρέπει να ανακτηθεί από τους αμπελουργούς και τις αμπελοοινικές επιχειρήσεις να είναι ανάλογη προς την επιδότηση επιτοκίου που εισέπραξαν. Η υποχρέωση ανάκτησης της ενίσχυσης από τους αμπελουργούς και τις αμπελοοινικές επιχειρήσεις ισχύει ωστόσο με την επιφύλαξη της δυνατότητας ότι η ενίσχυση που χορηγήθηκε στους αμπελουργούς και στις αμπελοοινικές επιχειρήσεις μέχρι και 3 000 ευρώ δεν συνιστά ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, εφόσον πληρούνται οι όροι του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1860/2004. Κάθε ποσό το οποίο υπερβαίνει αυτό το όριο στο επίπεδο των ευνοημένων αμπελουργών ή αμπελοοινικών επιχειρήσεων συνιστά στο σύνολό του ενίσχυση και πρέπει να ανακτηθεί εξολοκλήρου.

(80) Η εν λόγω απόφαση λαμβάνεται με την επιφύλαξη της δυνατότητας που υπάρχει για τους θιγόμενους αμπελουργούς και αμπελοοινικές επιχειρήσεις να κάνουν χρήση άλλων μέσων παροχής έννομης προστασίας έναντι των οργανώσεων παραγωγών, εάν προβλέπεται η δυνατότητα αυτή από το εθνικό δίκαιο.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων υπό τη μορφή των άμεσων επιχορηγήσεων ή των επιδοτήσεων επιτοκίου σε αμπελουργούς και αμπελοοινικές επιχειρήσεις για τις επενδύσεις σε εταιρικά μερίδια οργανώσεων παραγωγών και υπό τη μορφή των άμεσων επιχορηγήσεων προς υποστήριξη οργανώσεων παραγωγών, το οποίο τέθηκε σε εφαρμογή παράνομα κατά παράβαση του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, δεν είναι συμβιβάσιμο με την κοινή αγορά, με την επιφύλαξη του άρθρου 2.

Άρθρο 2

Τα μέτρα που προβλέπει το άρθρο 1, τα οποία έλαβε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, δεν συνιστούν ενίσχυση, εφόσον πληρούν τους όρους του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1860/2004.

Άρθρο 3

1. Εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία της απόφασης για την επίμαχη υπόθεση, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας θα πρέπει να ενημερώσει όλες τις αμπελοοινικές επιχειρήσεις και τις οργανώσεις παραγωγών που θίγονται από την εφαρμογή του εν λόγω καθεστώτος κρατικών ενισχύσεων σχετικά με την απόφαση της Επιτροπής ότι το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων που αναφέρεται στο άρθρο 1 είναι ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά.

2. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας θα πρέπει να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για να ανακτήσει από τις αμπελοοινικές επιχειρήσεις ή, κατά περίπτωση, από τις οργανώσεις παραγωγών, κάθε ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 1 και η οποία χορηγήθηκε με την επιφύλαξη του άρθρου 2 ή παρεπόμενων αξιώσεων βάσει του εθνικού δικαίου. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας πρέπει

να ενημερώσει την Επιτροπή εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία της κοινοποίησης της παρούσας απόφασης σχετικά με την ταυτότητα των εν λόγω δικαιούχων, το ποσό της ενίσχυσης που χορηγήθηκε σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση και τις μεθόδους προς υπολογισμό των ποσών αυτών.

3. Η ανάκτηση πρέπει να πραγματοποιηθεί χωρίς καθυστέρηση και σύμφωνα με τις διαδικασίες του εθνικού δικαίου, οι οποίες επιτρέπουν την άμεση και αποτελεσματική εκτέλεση της απόφασης.

4. Στο ποσό το οποίο πρέπει να ανακτηθεί πρέπει να συμπεριλαμβάνονται οι τόκοι για το συνολικό χρονικό διάστημα, αρχής γενομένης από την ημερομηνία κατά την οποία το ποσό αυτό τέθηκε για πρώτη φορά στη διάθεση του δικαιούχου, μέχρι την επιστροφή του.

5. Οι τόκοι πρέπει να υπολογιστούν σύμφωνα με τις διατάξεις του Κεφαλαίου V του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 794/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ.

Άρθρο 4

Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας οφείλει να ενημερώσει την Επιτροπή εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης σχετικά με τα μέτρα που έχει ήδη λάβει και σχεδιάζει να λάβει προς εκτέλεσή της. Η Γερμανία θα πρέπει επίσης να υποβάλει μέσα στο ίδιο χρονικό διάστημα όλα τα έγγραφα με τα οποία στοιχειοθετείται ότι η διαδικασία ανάκτησης των εν λόγω παράνομων ενισχύσεων έχει ήδη κινηθεί κατά των δικαιούχων.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Βρυξέλλες, 7 Ιουνίου 2006.

Για την Επιτροπή
Mariann FISCHER BOEL
Μέλος της Επιτροπής

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 28ης Αυγούστου 2006

σχετικά με τη σύναψη συμφωνίας συνεργασίας μεταξύ της κυβέρνησης της Ιαπωνίας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας στον τομέα των ειρηνικών εφαρμογών της πυρηνικής ενέργειας

(2007/58/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,
Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, και ιδίως το άρθρο 101 δεύτερη παράγραφος,

την απόφαση του Συμβουλίου, της 27ης Φεβρουαρίου 2006, για την έγκριση σύναψης συμφωνίας συνεργασίας μεταξύ της κυβέρνησης της Ιαπωνίας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας στον τομέα των ειρηνικών εφαρμογών της πυρηνικής ενέργειας,

Εκτιμώντας ότι πρέπει να εγκριθεί η συμφωνία συνεργασίας μεταξύ της κυβέρνησης της Ιαπωνίας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας στον τομέα των ειρηνικών εφαρμογών της πυρηνικής ενέργειας,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Εγκρίνεται εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας η συμφωνία συνεργασίας μεταξύ της κυβέρνησης της Ιαπωνίας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας στον τομέα των ειρηνικών εφαρμογών της πυρηνικής ενέργειας.

Το κείμενο της συμφωνίας επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

Άρθρο 2

Ο αρμόδιος για την ενέργεια Επίτροπος θα προβεί, εκ μέρους της Κοινότητας, στην κοινοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 της συμφωνίας.

Βρυξέλλες, 28 Αυγούστου 2006.

Για την Επιτροπή

A. PIEBALGS

Μέλος της Επιτροπής

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

συνεργασίας μεταξύ της κυβέρνησης της Ιαπωνίας και της Ευρωπαϊκής Κοινώτητας Ατομικής Ενέργειας στον τομέα των ειρηνικών εφαρμογών της πυρηνικής ενέργειας

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ ΚΑΙ Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ (ΣΤΟ ΕΞΗΣ «Η ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ»)·

επιθυμώντας να συνεχίσουν και να αναπτύξουν περαιτέρω μια μακροπρόθεσμη και σταθερή συνεργασία προς όφελος της Ιαπωνίας, της Κοινότητας και τρίτων μερών όσον αφορά τις ειρηνικές και μη εκρηκτικές εφαρμογές της πυρηνικής ενέργειας στη βάση του κοινού οφέλους και της αμοιβαιότητας·

αναγνωρίζοντας ότι η Ιαπωνία, η Κοινότητα και τα κράτη μέλη της έχουν φθάσει σε ένα συγκρίσιμο προηγμένο επίπεδο στις ειρηνικές εφαρμογές της πυρηνικής ενέργειας και σε θέματα ασφαλείας μέσω των αντίστοιχων νομοθεσιών τους και των κανόνων που ισχύουν στους τομείς της υγείας, της ασφάλειας, των ειρηνικών εφαρμογών της πυρηνικής ενέργειας και της προστασίας του περιβάλλοντος·

επιθυμώντας επίσης τη μακροπρόθεσμη ρύθμιση της συνεργασίας στον τομέα των ειρηνικών και μη εκρηκτικών εφαρμογών της πυρηνικής ενέργειας με προβλέψιμο και πρακτικό τρόπο, που να λαμβάνει υπόψη τις ανάγκες των αντίστοιχων τους προγραμμάτων πυρηνικής ενέργειας και να διευκολύνει το εμπόριο, την έρευνα και την ανάπτυξη και άλλες δραστηριότητες συνεργασίας μεταξύ της Ιαπωνίας και της Κοινότητας·

επιβεβαιώνοντας την ισχυρή δέσμευση της κυβέρνησης της Ιαπωνίας, της Κοινότητας και των κυβερνήσεων των κρατών μελών της για τη μη διάδοση των πυρηνικών όπλων, συμπεριλαμβανομένης της ενίσχυσης και αποτελεσματικής εφαρμογής των σχετικών διασφαλίσεων και καθεστώτων εξαγωγικού ελέγχου επί των οποίων πρέπει να βασιστεί η συνεργασία μεταξύ Ιαπωνίας και Κοινότητας για τη χρησιμοποίηση της πυρηνικής ενέργειας σε ειρηνικές εφαρμογές·

επιβεβαιώνοντας την υποστήριξη της κυβέρνησης της Ιαπωνίας, της Κοινότητας και των κυβερνήσεων των κρατών μελών της στην υλοποίηση των στόχων του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας (στο εξής «ο Οργανισμός») και του συστήματος διασφαλίσεων και την επιθυμία τους να προωθήσουν παγκοσμίως την προσχώρηση στην συνθήκη για τη μη διάδοση των πυρηνικών όπλων της 1ης Ιουλίου 1968 (στο εξής «η συνθήκη για τη μη διάδοση των πυρηνικών όπλων»)·

λαμβάνοντας υπόψη ότι οι πυρηνικές διασφαλίσεις εφαρμόζονται σε όλα τα κράτη μέλη της Κοινότητας σύμφωνα με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, της 25ης Μαρτίου 1957 (στο εξής «η συνθήκη Ευρατόμ»)·

αναγνωρίζοντας την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας πυρηνικού υλικού, εξοπλισμού και μη πυρηνικού υλικού εντός της Κοινότητας που περιλαμβάνεται στην συνθήκη Ευρατόμ· και

αναγνωρίζοντας επίσης την σημασία μιας υψηλού επιπέδου διαφάνειας όσον αφορά τη διαχείριση του πλουτωνίου ώστε να μειωθεί ο κίνδυνος διάδοσης των πυρηνικών όπλων και να διασφαλιστεί η προστασία των εργαζομένων, του κοινού και του περιβάλλοντος,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΕΞΗΣ:

Αρθρο 1

Ορισμοί

Στην παρούσα συμφωνία:

α) Ο όρος «συμβαλλόμενα μέρη» σημαίνει την κυβέρνηση της Ιαπωνίας και την Κοινότητα. Ο όρος «συμβαλλόμενο μέρος» σημαίνει ένα από τα ανωτέρω «συμβαλλόμενα μέρη».

β) Ο όρος «η Κοινότητα» σημαίνει:

(i) το νομικό πρόσωπο που δημιουργήθηκε από την συνθήκη Ευρατόμ· και

(ii) τα εδάφη εντός των οποίων ισχύει η συνθήκη Ευρατόμ.

γ) Ο όρος «πρόσωπα» σημαίνει οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο, επιχείρηση ή άλλη οντότητα που διέπεται από τους ισχύοντες νόμους και κανόνες στην αντίστοιχη εδαφική δικαιοδοσία των συμβαλλόμενων μερών, αλλά δεν περιλαμβάνει τα συμβαλλόμενα μέρη.

δ) Ο όρος «αρμόδια αρχή» σημαίνει, στην περίπτωση της κυβέρνησης της Ιαπωνίας, τον κυβερνητικό οργανισμό που έχει υποδείξει η κυβέρνηση της Ιαπωνίας, και, στην περίπτωση της Κοινότητας, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ή οποιαδήποτε τέτοια άλλη αρχή την οποία η Κοινότητα έχει τη δυνατότητα σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή να γνωστοποιήσει εγγράφως στην κυβέρνηση της Ιαπωνίας.

ε) Ο όρος «μη διαβαθμισμένες πληροφορίες» σημαίνει τις πληροφορίες οι οποίες δεν φέρουν κάποια διαβάθμιση ασφαλείας εκ μέρους είτε ενός των συμβαλλομένων μερών είτε κάποιου μεμονωμένου κράτους μέλους της Κοινότητας.

στ) Ο όρος «πυρηνικό υλικό» σημαίνει

(i) «αρχικό υλικό», και συγκεκριμένα ουράνιο που περιέχει το μίγμα ισοτόπων όπως απαντά στη φύση, απεμπλουτισμένο ουράνιο σχετικά με το ισότοπο 235, θόριο, οποιοδήποτε από τα ανωτέρω στη μορφή μετάλλου, κράματος, χημικής ένωσης ή συμπυκνώματος· οποιοδήποτε άλλο υλικό το οποίο περιλαμβάνει ένα ή περισσότερα από τα ανωτέρω υλικά σε συγκέντρωση όπως ορίζει το συμβούλιο διοικητών του Οργανισμού βάσει του άρθρου XX του Καταστατικού του Οργανισμού, της 26ης Οκτωβρίου 1956 (στο εξής «το Καταστατικό»), και η οποία έχει γίνει αποδεκτή από τις αρμόδιες αρχές αμφοτέρων των συμβαλλομένων μερών, οι οποίες ενημερώνονται αμοιβαία εγγράφως· και οποιοδήποτε άλλο υλικό το οποίο καθορίζει το συμβούλιο των διοικητών του Οργανισμού βάσει του άρθρου XX του Καταστατικού και το οποίο έχουν αποδεχθεί οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλομένων μερών, μετά από αμοιβαία έγγραφη ενημέρωση.

(ii) «ειδικό σχάσιμο υλικό», συγκεκριμένα, πλουτώνιο· ουράνιο-233· ουράνιο εμπλουτισμένο σε ισότοπο 233 ή 235· οποιοδήποτε υλικό περιλαμβάνει ένα ή περισσότερα από τα ανωτέρω· και οποιοδήποτε άλλο υλικό έχει καθορίσει το συμβούλιο των διοικητών του Οργανισμού βάσει του άρθρου XX του Καταστατικού και έχει γίνει δεκτό από τις αρμόδιες αρχές των συμβαλλομένων μερών, οι οποίες έχουν ενημερωθεί αμοιβαία εγγράφως. Ο όρος «ειδικό σχάσιμο υλικό» δεν περιλαμβάνει το «αρχικό υλικό».

ζ) Ο όρος «ευαίσθητο πυρηνικό υλικό» σημαίνει το διαχωρισμένο πλουτώνιο (συμπεριλαμβανομένου του πλουτωνίου που περιέχεται σε μικτό καύσιμο οξείδιο) ή ουράνιο εμπλουτισμένο περισσότερο από 20 % στο ισότοπο 235 και/ή ουράνιο 233.

η) Ο όρος «εξοπλισμός» σημαίνει μεγάλα τμήματα εγκατάστασης, μηχανές ή όργανα μέτρησης ή κύρια συστατικά μέρη αυτών, τα οποία έχουν ειδικά σχεδιαστεί ή κατασκευαστεί για χρήση σε πυρηνικές δραστηριότητες και τα οποία αναφέρονται ρητά στο μέρος Α του παραρτήματος Α της παρούσας συμφωνίας.

θ) Ο όρος «μη πυρηνικό υλικό» σημαίνει το βαρύ ύδωρ ή οιοδήποτε άλλο υλικό κατάλληλο για χρήση σε πυρηνικό αντιδραστήρα για την επιβράδυνση των νετρονίων υψηλής ταχύτητας και την αύξηση της πιθανότητας περαιτέρω σχάσης, όπως ορίζεται στο μέρος Β του παραρτήματος Α της παρούσας συμφωνίας.

ι) Ο όρος «πυρηνικό υλικό που έχει ανακτηθεί ή παραχθεί ως υποπροϊόν» σημαίνει το ειδικό σχάσιμο υλικό που προέρχεται από πυρηνικό υλικό το οποίο έχει μεταφερθεί σύμφωνα με την παρούσα συμφωνία ή από μία ή περισσότερες διεργασίες στο πλαίσιο της λειτουργίας αυτοτελών πυρηνικών αντιδραστήρων οι οποίοι έχουν μεταφερθεί σύμφωνα με την παρούσα συμφωνία και, εάν η κυβέρνηση της Ιαπωνίας και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, μετά από διαβουλεύσεις μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της κυβέρνησης του οικείου κράτους μέλους της Κοινότητας, συμφωνήσουν εγγράφως πριν από την μεταφορά του, οποιοσδήποτε άλλος εξοπλισμός που αναφέρεται στο μέρος Α του παραρτήματος Α της παρούσας συμφωνίας ο οποίος πρόκειται να μεταφερθεί βάσει της παρούσας συμφωνίας.

Αρθρο 2

Πεδίο συνεργασίας

1. Τα συμβαλλόμενα μέρη συνεργάζονται βάσει της παρούσας συμφωνίας για την προώθηση και διευκόλυνση των εμπορικών συναλλαγών, της έρευνας και ανάπτυξης και άλλων δραστηριοτήτων στον τομέα της πυρηνικής ενέργειας μεταξύ της Ιαπωνίας και της Κοινότητας ή στην Ιαπωνία και την Κοινότητα, με σκοπό τη χρησιμοποίηση της πυρηνικής ενέργειας σε ειρηνικές και μη εκρηκτικές εφαρμογές, προς όφελος των παραγωγών, της βιομηχανίας του κύκλου του πυρηνικού καυσίμου, των υπηρεσιών κοινής ωφελείας, των ινστιτούτων έρευνας και ανάπτυξης και των καταναλωτών, στο πλαίσιο πάντοτε της τήρησης των αρχών της μη διάδοσης των πυρηνικών όπλων.

2. Τα συμβαλλόμενα μέρη συνεργάζονται με τους ακόλουθους τρόπους:

α) Κάθε συμβαλλόμενο μέρος ή εξουσιοδοτημένο πρόσωπο μπορεί να προμηθεύει ή να προμηθεύεται από το άλλο συμβαλλόμενο μέρος ή εξουσιοδοτημένα πρόσωπα πυρηνικό υλικό, εξοπλισμό και μη πυρηνικό υλικό, με τους όρους που πρόκειται να συμφωνήσουν ο προμηθευτής και ο παραλήπτης.

β) Κάθε συμβαλλόμενο μέρος ή εξουσιοδοτημένο πρόσωπο δύναται να παρέχει στο άλλο συμβαλλόμενο μέρος ή εξουσιοδοτημένα πρόσωπα υπηρεσίες που εντάσσονται στον κύκλο του πυρηνικού καυσίμου και άλλου είδους υπηρεσίες που υπεισέρχονται στο πεδίο της παρούσας συμφωνίας ή να λαμβάνει τέτοιου είδους υπηρεσίες από το άλλο συμβαλλόμενο μέρος ή εξουσιοδοτημένα πρόσωπα, με τους όρους που πρόκειται να συμφωνήσουν ο προμηθευτής και ο παραλήπτης.

γ) Τα συμβαλλόμενα μέρη ενθαρρύνουν τη μεταξύ τους συνεργασία και τη συνεργασία μεταξύ προσώπων μέσω ανταλλαγής εμπειρογνωμόνων. Εφόσον βάσει της παρούσας συμφωνίας η συνεργασία απαιτεί την ανταλλαγή εμπειρογνωμόνων, τα συμβαλλόμενα μέρη διευκολύνουν την είσοδο και παραμονή των εμπειρογνωμόνων στην Ιαπωνία και την Κοινότητα.

δ) Τα συμβαλλόμενα μέρη διευκολύνουν την παροχή και ανταλλαγή μη διαβαθμισμένων πληροφοριών βάσει από κοινού συμφωνίας μεταξύ των ιδίων, μεταξύ προσώπων, ή μεταξύ οιουδήποτε των συμβαλλομένων μερών και προσώπων.

ε) Τα συμβαλλόμενα μέρη μπορούν να συνεργάζονται και να ενθαρρύνουν τη συνεργασία μεταξύ των ιδίων και άλλων προσώπων με άλλους τρόπους τους οποίους αυτά κρίνουν κατάλληλους.

3. Η συνεργασία που προβλέπεται στις παραγράφους 1 και 3 ανωτέρω υπόκειται στις διατάξεις της παρούσας συμφωνίας και στις εφαρμοζόμενες διεθνείς συμφωνίες, τους ισχύοντες νόμους και κανόνες στην Ιαπωνία και την Κοινότητα.

Αρθρο 3

Στοιχεία που υπόκεινται στη συμφωνία

1. Το πυρηνικό υλικό που μεταφέρεται μεταξύ Ιαπωνίας και Κοινότητας, είτε απευθείας είτε μέσω τρίτης χώρας, υπόκειται στην παρούσα συμφωνία με την είσοδό του στην εδαφική επικράτεια του παραλαμβάνοντος συμβαλλόμενου μέρους, μόνο εάν το προμηθεύον συμβαλλόμενο μέρος έχει κοινοποιήσει στο παραλαμβάνον συμβαλλόμενο μέρος εγγράφως την προκείμενη μεταφορά και το παραλαμβάνον συμβαλλόμενο μέρος έχει επιβεβαιώσει εγγράφως ότι το υλικό αυτό πρόκειται να υπαχθεί στην παρούσα συμφωνία και ότι

ο προτεινόμενος παραλήπτης, εφόσον είναι διαφορετικός από το παραλαμβάνον συμβαλλόμενο μέρος, είναι εξουσιοδοτημένο πρόσωπο εντός της εδαφικής επικράτειας του παραλαμβάνοντος συμβαλλόμενου μέρους.

2. Εξοπλισμός και μη πυρηνικό υλικό που μεταφέρονται μεταξύ Ιαπωνίας και Κοινότητας, είτε απευθείας είτε μέσω τρίτης χώρας, εμπίπτουν στις διατάξεις της παρούσας συμφωνίας με την είσοδό τους στην εδαφική επικράτεια του παραλαμβάνοντος συμβαλλόμενου μέρους, μόνον εφόσον:

α) στην περίπτωση μεταφορών από την Ιαπωνία προς την Κοινότητα, η κυβέρνηση της Ιαπωνίας ή, στην περίπτωση μεταφορών από την Κοινότητα προς την Ιαπωνία, η κυβέρνηση του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους της Κοινότητας ή, εφόσον κρίνεται ενδεδειγμένο, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, έχει αποφασίσει ότι η μεταφορά τέτοιων στοιχείων λαμβάνει χώρα δυνάμει της παρούσας συμφωνίας· και

β) το προμηθεύον συμβαλλόμενο μέρος έχει γνωστοποιήσει εγγράφως στο παραλαμβάνον συμβαλλόμενο μέρος την μεταφορά η οποία πρόκειται να πραγματοποιηθεί και το παραλαμβάνον συμβαλλόμενο μέρος έχει επιβεβαιώσει εγγράφως ότι τα στοιχεία αυτά πρόκειται να υπαχθούν στην παρούσα συμφωνία και ότι ο προτεινόμενος παραλήπτης, εφόσον διαφέρει από το παραλαμβάνον συμβαλλόμενο μέρος, είναι εξουσιοδοτημένο πρόσωπο εντός της εδαφικής επικράτειας του παραλαμβάνοντος μέρους.

3. Οι έγγραφες κοινοποιήσεις και επιβεβαιώσεις που απαιτούνται στις ανωτέρω παραγράφους 1 και 2 πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται στο άρθρο 14 της παρούσας συμφωνίας.

4. Πυρηνικό υλικό, εξοπλισμός και μη πυρηνικό υλικό που υπόκεινται στην παρούσα συμφωνία εξακολουθούν να υπόκεινται σε αυτή μέχρις ότου:

α) τα στοιχεία αυτά μεταφερθούν εκτός της εδαφικής επικράτειας του παραλαμβάνοντος συμβαλλόμενου μέρους σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της παρούσας συμφωνίας·

β) τα συμβαλλόμενα μέρη συμφωνήσουν ότι τα στοιχεία αυτά δεν εμπίπτουν πλέον στις διατάξεις της παρούσας συμφωνίας· ή

γ) στην περίπτωση πυρηνικού υλικού, καθοριστεί σύμφωνα με τις διατάξεις για τη λήξη των διασφαλίσεων στις συναφείς συμφωνίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 8 της παρούσας συμφωνίας, ότι το πυρηνικό υλικό έχει αναλωθεί, ή έχει μειωθεί η περιεκτικότητά του σε τέτοιο βαθμό που να μην είναι πλέον δυνατή η χρησιμοποίηση για οποιαδήποτε πυρηνική δραστηριότητα συναφή από την άποψη των διασφαλίσεων, ή έχει καταστεί πρακτικά μη ανακτήσιμο.

Αρθρο 4

Συνεργασία έρευνας και ανάπτυξης στον τομέα της πυρηνικής ενέργειας

1. Όπως προβλέπεται στο άρθρο 2 της παρούσας συμφωνίας, τα συμβαλλόμενα μέρη αναπτύσσουν συνεργασία έρευνας και ανάπτυξης για ειρηνικές και μη εκρηκτικές εφαρμογές της πυρηνικής ενέργειας μεταξύ των ιδίων και των εντεταλμένων οργανισμών τους και, όσον αφορά την Κοινότητα, στο βαθμό που καλύπτεται από τα ειδικά της προγράμματα. Τα συμβαλλόμενα μέρη ή οι εντεταλμένοι οργανισμοί τους, ανάλογα με την περίπτωση, είναι δυνατόν να επιτρέπουν την συμμετοχή στη συνεργασία αυτή ερευνητών και οργανισμών από άλλους ερευνητικούς τομείς, συμπεριλαμβανομένων των πανεπιστημίων, των εργαστηρίων και του ιδιωτικού τομέα. Τα συμβαλλόμενα μέρη διευκολύνουν τη συνεργασία αυτή μεταξύ προσώπων στον εν λόγω τομέα.

2. Τα συμβαλλόμενα μέρη συνάπτουν χωριστή συμφωνία για την περαιτέρω ανάπτυξη και διευκόλυνση δραστηριοτήτων που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.

Αρθρο 5

Εφαρμογή της συμφωνίας

1. Οι διατάξεις της παρούσας συμφωνίας εφαρμόζονται με καλή πίστη ώστε να αποφευχθεί η παρακώλυση, καθυστέρηση ή αδικαιολόγητη παρέμβαση στις πυρηνικές δραστηριότητες στην Ιαπωνία και την Κοινότητα και κατά τρόπο που να συμβαδίζει με τις πρακτικές συνετής διαχείρισης που απαιτούνται για την οικονομική και ασφαλή διεξαγωγή των πυρηνικών τους δραστηριοτήτων.

2. Οι διατάξεις της παρούσας συμφωνίας δεν χρησιμεύουν για την επιδίωξη εμπορικών ή βιομηχανικών πλεονεκτημάτων, ούτε για την παρέμβαση στα εμπορικά ή βιομηχανικά συμφέροντα, εγχώρια ή διεθνή, οιουδήποτε εκ των συμβαλλομένων μερών ή εξουσιοδοτημένων προσώπων, ούτε για την παρέμβαση στην πολιτική στον τομέα της πυρηνικής ενέργειας οιουδήποτε των συμβαλλομένων μερών ή των κυβερνήσεων των κρατών μελών της Κοινότητας, ούτε για την παρακώλυση της προώθησης ειρηνικών και μη εκρηκτικών εφαρμογών της πυρηνικής ενέργειας, ούτε για την παρακώλυση της διακίνησης στοιχείων που υπόκεινται ή κοινοποιούνται ότι πρόκειται να υπαχθούν στην παρούσα συμφωνία είτε εντός των αντιστοίχων εδαφικών επικρατειών των συμβαλλομένων μερών ή μεταξύ της Ιαπωνίας και της Κοινότητας.

3. Όταν το πυρηνικό υλικό που εμπίπτει στις διατάξεις της παρούσας συμφωνίας χρησιμοποιείται σε διεργασίες ανάμιξης κατά τις οποίες χάνει την ταυτότητά του, ή θεωρείται ότι την χάνει, στη διαδικασία μετατροπής, παραγωγής καυσίμου, εμπλουτισμού ή επανεπεξεργασίας, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η εναλλαξιμότητα του υλικού αυτού και η αναλογία με την οποία υπεισέρχεται στις ανωτέρω διεργασίες ή διαδικασίες.

4. Κατά την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας συμφωνίας, η Ιαπωνία, η Κοινότητα και τα κράτη μέλη ενεργούν σύμφωνα με τις διατάξεις της σύμβασης για την πυρηνική ασφάλεια, η οποία τέθηκε σε ισχύ στις 24 Οκτωβρίου 1996.

Αρθρο 6

Διανοητική ιδιοκτησία

Τα συμβαλλόμενα μέρη μεριμνούν για την κατάλληλη και αποτελεσματική προστασία των απορρεόντων δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας και της τεχνολογίας που μεταφέρεται στο πλαίσιο της παρούσας συμφωνίας συνεργασίας, λαμβανομένων υπόψη των συναφών διεθνών συμφωνιών και των ισχυόντων νόμων και κανόνων στην Ιαπωνία και στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες ή στα κράτη μέλη τους.

Αρθρο 7

Χρήση για ειρηνικούς σκοπούς

1. Η συνεργασία βάσει της παρούσας συμφωνίας εφαρμόζεται μόνο για ειρηνικές και μη εκρηκτικές εφαρμογές.

2. Το πυρηνικό υλικό, ο εξοπλισμός και το μη πυρηνικό υλικό που μεταφέρονται βάσει της παρούσας συμφωνίας και το πυρηνικό υλικό που ανακτάται ή παράγεται ως υποπροϊόν δεν χρησιμοποιούνται παρά μόνο για ειρηνικούς σκοπούς· ούτε χρησιμοποιούνται για οιονδήποτε εκρηκτικό μηχανισμό, για την έρευνα ή την ανάπτυξη τέτοιου είδους μηχανισμού.

Αρθρο 8

Έλεγχος διασφαλίσεων του Οργανισμού και της Ευρατόμ

1. Η συνεργασία βάσει της παρούσας συμφωνίας απαιτεί την εφαρμογή, ανάλογα με την περίπτωση, του ελέγχου των διασφαλίσεων από την Κοινότητα σύμφωνα με την συνθήκη Ευρατόμ και την αποδοχή της εφαρμογής του ελέγχου των διασφαλίσεων από τον Οργανισμό σύμφωνα με τις εξής συμφωνίες διασφαλίσεων:

α) τη συμφωνία μεταξύ της κυβέρνησης της Ιαπωνίας και του Οργανισμού κατ'εφαρμογή των παραγράφων 1 και 4 του άρθρου ΙΙΙ της συνθήκης για τη μη διάδοση των πυρηνικών όπλων, της 4ης Μαρτίου 1977 (στο εξής «η συμφωνία ελέγχου των διασφαλίσεων για την Ιαπωνία»), όπως συμπληρώθηκε από το Συμπληρωματικό Πρωτόκολλο της 4ης Δεκεμβρίου 1998·

β) τη συμφωνία μεταξύ της Δημοκρατίας της Αυστρίας, του Βασιλείου του Βελγίου, του Βασιλείου της Δανίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Ελληνικής Δημοκρατίας, της Ιρλανδίας, της Ιταλικής Δημοκρατίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, του Βασιλείου της Ισπανίας, του Βασιλείου της Σουηδίας, της Σλοβακικής Δημοκρατίας, της Κοινότητας και του Οργανισμού κατ' εφαρμογή του άρθρου ΙΙΙ παράγραφοι 1 και 4 της συνθήκης για τη μη διάδοση των πυρηνικών όπλων, της 5ης Απριλίου 1973 (στο εξής «η συμφωνία περί του ελέγχου των διασφαλίσεων για τα κράτη μέλη της Κοινότητας πλην του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας»), όπως συμπληρώθηκε από Συμπληρωματικό Πρωτόκολλο της 22ας Σεπτεμβρίου 1998, όπως τροποποιήθηκε στη συνέχεια·

γ) τη συμφωνία μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας, της Κοινότητας και του Οργανισμού για την εφαρμογή του ελέγχου των διασφαλίσεων στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας σε σχέση με την συνθήκη για τη μη διάδοση των πυρηνικών όπλων, της 6ης Σεπτεμβρίου 1976 (στο εξής «η συμφωνία ελέγχου των διασφαλίσεων για το Ηνωμένο Βασίλειο»), όπως συμπληρώθηκε από Συμπληρωματικό Πρωτόκολλο της 22ας Σεπτεμβρίου 1998· και

δ) τη συμφωνία μεταξύ της Γαλλίας, της Κοινότητας και του Οργανισμού για την εφαρμογή του ελέγχου των διασφαλίσεων στη Γαλλία, της 27ης Ιουλίου 1978 (στο εξής «η συμφωνία ελέγχου των διασφαλίσεων για τη Γαλλία»), όπως συμπληρώθηκε από Συμπληρωματικό Πρωτόκολλο της 22ας Σεπτεμβρίου 1998.

2. Το πυρηνικό υλικό που μεταφέρεται βάσει της παρούσας συμφωνίας και το πυρηνικό υλικό που ανακτάται ή παράγεται ως υποπροϊόν υπόκεινται:

α) κατά την παραμονή τους στην Ιαπωνία, στον έλεγχο διασφαλίσεων του Οργανισμού σύμφωνα με τις διατάξεις της συμφωνίας περί του ελέγχου των διασφαλίσεων για την Ιαπωνία· και

β) εφόσον βρίσκονται εντός της Κοινότητας, στους ελέγχους των διασφαλίσεων που εφαρμόζονται από την Κοινότητα βάσει της συμφωνίας Ευρατόμ και, όπου ισχύει, στον έλεγχο των διασφαλίσεων του Οργανισμού σύμφωνα με τις διατάξεις της συμφωνίας περί του ελέγχου των διασφαλίσεων για τα κράτη μέλη της Κοινότητας πλην του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, της συμφωνίας περί ελέγχου των διασφαλίσεων για το Ηνωμένο Βασίλειο ή της συμφωνίας περί ελέγχου των διασφαλίσεων για τη Γαλλία.

3. Στην περίπτωση κατά την οποία για οιονδήποτε λόγο ο Οργανισμός δεν εφαρμόζει τους ελέγχους διασφαλίσεων βάσει της παραγράφου 2 ανωτέρω, επακολουθεί διαβούλευση μεταξύ των συμβαλλομένων μερών για τη λήψη μέτρων και, σε περίπτωση απουσίας μέτρων, τα μέρη προβαίνουν άμεσα σε ρυθμίσεις οι οποίες συνάδουν με τις αρχές του ελέγχου των διασφαλίσεων και τις διαδικασίες του Οργανισμού και παρέχουν αποτελεσματικότητα και κάλυψη ισοδύναμη με εκείνη η οποία επιδιώκεται βάσει των ελέγχων των διασφαλίσεων του Οργανισμού που αναφέρονται στην παράγραφο 2 ανωτέρω.

Αρθρο 9

Περαιτέρω μεταφορά

1. Το πυρηνικό υλικό, ο εξοπλισμός και το μη πυρηνικό υλικό που μεταφέρονται βάσει της παρούσας συμφωνίας, καθώς και το πυρηνικό υλικό που ανακτάται ή παράγεται ως υποπροϊόν δεν μεταφέρονται περαιτέρω εκτός της εδαφικής επικράτειας του παραλαμβάνοντος συμβαλλόμενου μέρους, εκτός εάν πρόκειται για την εδαφική επικράτεια του προμηθεύοντος συμβαλλόμενου μέρους και εφόσον το παραλαμβάνον συμβαλλόμενο μέρος λάβει τις αναγκαίες εγγυήσεις για την εκπλήρωση των όρων που αναφέρονται στο παράρτημα Β της παρούσας συμφωνίας κατά τον προβλεπόμενο τρόπο, ή εκτός εάν, σε περίπτωση απουσίας τέτοιων εγγυήσεων, υπάρξει προηγούμενη γραπτή συναίνεση του προμηθεύοντος συμβαλλόμενου μέρους.

2. Παράλληλα με την υποχρέωση συμμόρφωσης με τις διατάξεις της παραγράφου 1 ανωτέρω, τα ακόλουθα στοιχεία που μεταφέρονται βάσει της παρούσας συμφωνίας δεν μεταφέρονται εκ νέου εκτός της εδαφικής επικράτειας του παραλαμβάνοντος συμβαλλόμενου μέρους, εκτός εάν πρόκειται για την εδαφική επικράτεια του προμηθεύοντος συμβαλλόμενου μέρους, χωρίς την προηγούμενη γραπτή συναίνεση του προμηθεύοντος συμβαλλόμενου μέρους:

α) ευαίσθητο πυρηνικό υλικό· και

β) εξοπλισμός για εμπλουτισμό, επανεπεξεργασία ή παραγωγή βαρέως ύδατος

εκτός εάν, στην περίπτωση στοιχείων που μεταφέρονται από την Ιαπωνία προς την Κοινότητα, υπόκεινται στην ενδεδειγμένη διμερή συμφωνία συνεργασίας μεταξύ της κυβέρνησης της Ιαπωνίας και της κυβέρνησης της παραλήπτριας τρίτης χώρας για την χρησιμοποίηση της ενέργειας σε πυρηνικές εφαρμογές ή, στην περίπτωση μεταφορών από την Κοινότητα προς την Ιαπωνία, η παραλήπτρια τρίτη χώρα

περιλαμβάνεται σε κατάλογο που πρόκειται να καταρτιστεί από την Κοινότητα, και οι περαιτέρω αυτές μεταφορές έχουν κοινοποιηθεί από το παραλαμβάνον συμβαλλόμενο μέρος στο προμηθεύον συμβαλλόμενο μέρος.

Αρθρο 10

Διαφάνεια

Τα συμβαλλόμενα μέρη ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με την ασφαλή και αποτελεσματική διαχείριση του πυρηνικού υλικού, εξοπλισμού και μη πυρηνικού υλικού που μεταφέρεται βάσει της παρούσας συμφωνίας.

Αρθρο 11

Φυσική προστασία

1. Όσον αφορά το πυρηνικό υλικό που μεταφέρεται βάσει της παρούσας συμφωνίας και το πυρηνικό υλικό που ανακτάται ή παράγεται ως υποπροϊόν, η κυβέρνηση της Ιαπωνίας, οι κυβερνήσεις των κρατών μελών της Κοινότητας και, ανάλογα με την περίπτωση, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εφαρμόζουν μέτρα φυσικής προστασίας σύμφωνα με τα κριτήρια τα οποία έχουν μεμονωμένα θεσπίσει και τα οποία εξασφαλίζουν, κατ'ελάχιστον, επίπεδα προστασίας ισοδύναμα εκείνων τα οποία ορίζονται στο παράρτημα Γ της παρούσας συμφωνίας.

2. Όσον αφορά την διεθνή μεταφορά πυρηνικού υλικού που εμπίπτει στις διατάξεις της παρούσας συμφωνίας, η Ιαπωνία, τα κράτη μέλη της Κοινότητας και, ανάλογα με την περίπτωση, η Κοινότητα ενεργούν σύμφωνα με τις διατάξεις της σύμβασης για τη φυσική προστασία του πυρηνικού υλικού, που τέθηκε σε ισχύ στις 8 Φεβρουαρίου 1987, και της οποίας αποτελούν συμβαλλόμενα μέρη.

Αρθρο 12

Υφιστάμενες συμφωνίες

1. Οι διατάξεις της παρούσας συμφωνίας θεωρούνται συμπληρωματικές των διατάξεων της Συμφωνίας μεταξύ της κυβέρνησης του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας και της κυβέρνησης της Ιαπωνίας για την συνεργασία στον τομέα των ειρηνικών εφαρμογών της πυρηνικής ενέργειας, της 25ης Φεβρουαρίου 1998 και των διατάξεων της Συμφωνίας μεταξύ της κυβέρνησης της Ιαπωνίας και της κυβέρνησης της Γαλλικής Δημοκρατίας για τη συνεργασία στον τομέα των ειρηνικών εφαρμογών της πυρηνικής ενέργειας, της 26ης Φεβρουαρίου 1972, όπως τροποποιήθηκε από το Πρωτόκολλο μεταξύ των ιδίων συμβαλλομένων μερών, της 9ης Απριλίου 1990 και υπερισχύουν, όπου είναι αναγκαίο, των διατάξεων των εν λόγω διμερών συμφωνιών.

2. Στο βαθμό που οι διατάξεις των διμερών συμφωνιών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου προβλέπουν δικαιώματα ή υποχρεώσεις για την κυβέρνηση της Ιαπωνίας, την κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας ή την κυβέρνηση της Γαλλικής Δημοκρατίας πέραν εκείνων που περιλαμβάνονται στην παρούσα συμφωνία, τα εν λόγω δικαιώματα και οι υποχρεώσεις εξακολουθούν να εφαρμόζονται δυνάμει των εν λόγω διμερών συμφωνιών.

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 3 της παρούσας συμφωνίας, οι διατάξεις της συμφωνίας αυτής εφαρμόζονται στο πυρηνικό υλικό το οποίο έχει μεταφερθεί πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας συμφωνίας μεταξύ της Ιαπωνίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας και μεταξύ της Ιαπωνίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας βάσει των διμερών συμφωνιών που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ανωτέρω.

4. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 3 της παρούσας συμφωνίας, οι διατάξεις της συμφωνίας αυτής εφαρμόζονται στο πυρηνικό υλικό το οποίο έχει μεταφερθεί πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας συμφωνίας μεταξύ της Ιαπωνίας και των κρατών μελών της Κοινότητας πλην του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, εφόσον τα συμβαλλόμενα μέρη συμφωνούν ότι το εν λόγω πυρηνικό υλικό υπόκειται στην παρούσα συμφωνία.

Αρθρο 13

Αναστολή και καταγγελία

1. Εάν σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας συμφωνίας, η Κοινότητα ή οποιοδήποτε από τα κράτη μέλη της ή η Ιαπωνία:

α) παραβεί τις διατάξεις των άρθρων 7, 8, 9 ή 11 της παρούσας συμφωνίας, ή τις αποφάσεις του διαιτητικού δικαστηρίου που αναφέρεται στο άρθρο 15 της παρούσας συμφωνίας· ή

β) καταγγείλει ή παραβιάσει ουσιωδώς οποιαδήποτε από τις συμφωνίες για τον έλεγχο των διασφαλίσεων με τον Οργανισμό, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 8 της παρούσας συμφωνίας,

η κυβέρνηση της Ιαπωνίας ή η Κοινότητα, αντιστοίχως, έχει το δικαίωμα να παύσει την περαιτέρω συνεργασία βάσει της παρούσας συμφωνίας ενόλω ή εν μέρει ή να λύσει τη συμφωνία αυτή και να απαιτήσει την επιστροφή του πυρηνικού υλικού το οποίο έχει μεταφερθεί βάσει της παρούσας συμφωνίας.

2. Εάν η Κοινότητα ή κάποιο κράτος μέλος αυτής πλην του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας χρησιμοποιήσει πυρηνικό εκρηκτικό μηχανισμό, η κυβέρνηση της Ιαπωνίας έχει το δικαίωμα που ορίζεται στην παράγραφο 1 ανωτέρω.

3. Εάν το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας ή η Γαλλική Δημοκρατία προβεί σε χρήση πυρηνικού εκρηκτικού μηχανισμού χρησιμοποιώντας κάποιο από τα πυρηνικά υλικά που μεταφέρθηκαν βάσει της παρούσας συμφωνίας, η κυβέρνηση της Ιαπωνίας έχει το δικαίωμα που ορίζεται στην παράγραφο 1 ανωτέρω.

4. Εάν η Ιαπωνία χρησιμοποιήσει πυρηνικό εκρηκτικό μηχανισμό, η Κοινότητα έχει το δικαίωμα που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ανωτέρω.

5. Πριν οιοδήποτε από τα συμβαλλόμενα μέρη λάβει μέτρα για την μερική ή ολική παύση της συνεργασίας βάσει της παρούσας συμφωνίας ή την λύση της συμφωνίας αυτής ή για την απαίτηση επιστροφής των πυρηνικών υλικών, τα συμβαλλόμενα μέρη προβαίνουν σε διαβουλεύσεις για τη λήψη των ενδεδειγμένων μέτρων και, ενδεχομένως, εξετάζουν προσεκτικά τα ακόλουθα θέματα, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να προβούν στις επιβαλλόμενες ρυθμίσεις:

α) οι επιπτώσεις από τη λήψη τέτοιων μέτρων· και

β) ο σκόπιμος ή μη χαρακτήρας των περιστατικών που οδήγησαν στην λήψη των μέτρων αυτών.

6. Τα δικαιώματα βάσει του παρόντος άρθρου ασκούνται μόνο εφόσον το έτερο από τα συμβαλλόμενα μέρη δεν λάβει μέτρα αποκατάστασης εντός της κατάλληλης χρονικής περιόδου, μετά από διαβουλεύσεις.

7. Εάν οποιοδήποτε από τα συμβαλλόμενα μέρη ασκήσει τα δικαιώματά του βάσει του παρόντος άρθρου για να απαιτήσει την επιστροφή πυρηνικού υλικού το οποίο έχει μεταφερθεί στο πλαίσιο της παρούσας συμφωνίας, αποζημιώνει το έτερο των συμβαλλομένων μερών ή τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα με ποσό το οποίο αντιστοιχεί στην πραγματική αγοραστική αξία του σχετικού υλικού.

Αρθρο 14

Λειτουργικές διαδικασίες

Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλομένων μερών θεσπίζουν και, εφόσον είναι αναγκαίο, τροποποιούν τις λειτουργικές διαδικασίες για την αποτελεσματική εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας συμφωνίας.

Αρθρο 15

Διαβουλεύσεις και διαιτησία

1. Για την προώθηση της συνεργασίας βάσει της παρούσας συμφωνίας, τα συμβαλλόμενα μέρη δύνανται, εφόσον κάποιο από αυτά διατυπώσει σχετικό αίτημα, να προβούν σε διαβουλεύσεις μέσω της διπλωματικής οδού ή σε άλλα συμβουλευτικά βήματα (fora).

2. Εφόσον προκύψει θέμα ερμηνείας ή εφαρμογής της παρούσας συμφωνίας, τα μέρη, μετά τη διατύπωση σχετικού αιτήματος ενός εξ αυτών, προβαίνουν σε διαβουλεύσεις.

3. Εάν προκύψει οιαδήποτε διαφορά ερμηνείας ή εφαρμογής της παρούσας συμφωνίας η οποία δεν επιλύεται με διαπραγμάτευση, μεσολάβηση, συμβιβασμό ή άλλη παρόμοια διαδικασία, τα συμβαλλόμενα μέρη δύνανται να συμφωνήσουν να παραπέμψουν τη διαφορά αυτή σε διαιτητικό δικαστήριο αποτελούμενο από τρεις διαιτητές οι οποίοι ορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας παραγράφου. Καθένα από τα συμβαλλόμενα μέρη ορίζει έναν διαιτητή ο οποίος μπορεί να είναι υπήκοος της Ιαπωνίας ή ενός κράτους μέλους της Κοινότητας και οι δύο διαιτητές που έχουν οριστεί με τον τρόπο αυτό εκλέγουν τρίτο διαιτητή, υπήκοο χώρας άλλης εκτός από την Ιαπωνία ή κάποιο κράτος μέλος της Κοινότητας, ο οποίος αναλαμβάνει το ρόλο του προέδρου. Εάν, εντός τριάντα ημερών από την υποβολή αίτησης διαιτησίας, οιονδήποτε εκ των συμβαλλομένων μερών δεν έχει ορίσει διαιτητή, οιονδήποτε συμβαλλόμενο μέρος δύναται να ζητήσει από τον πρόεδρο του Διεθνούς Δικαστηρίου να προβεί στον ορισμό διαιτητή. Η ίδια διαδικασία ακολουθείται εάν, εντός τριάντα ημερών από την υπόδειξη ή τον ορισμό του δεύτερου διαιτητή, δεν έχει εκλεγεί ο τρίτος διαιτητής, υπό την προϋπόθεση ότι ο τρίτος διαιτητής που ορίζεται κατά τα ανωτέρω δεν είναι υπήκοος της Ιαπωνίας ή κράτους μέλους της Κοινότητας. Η παρουσία της πλειοψηφίας των μελών του διαιτητικού δικαστηρίου συνιστά απαρτία και όλες οι αποφάσεις απαιτούν τη σύμφωνη γνώμη δύο διαιτητών. Η διαδικασία διαιτησίας καθορίζεται από το δικαστήριο. Οι αποφάσεις του δικαστηρίου είναι δεσμευτικές για τα συμβαλλόμενα μέρη.

Αρθρο 16

Παραρτήματα

Τα παραρτήματα της παρούσας συμφωνίας αποτελούν αναπόσπαστο μέρος αυτής. Είναι δυνατόν να τροποποιηθούν εγγράφως με αμοιβαία συμφωνία μεταξύ της κυβέρνησης της Ιαπωνίας και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής χωρίς να τροποποιηθεί η παρούσα συμφωνία.

Αρθρο 17

Έναρξη ισχύος και διάρκεια

1. Η παρούσα συμφωνία τίθεται σε ισχύ την τριακοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατά την οποία τα συμβαλλόμενα μέρη ενημερώνονται αμοιβαία δια της διπλωματικής οδού με επιστολές στις οποίες αναφέρεται ότι οι αντίστοιχες εσωτερικές διαδικασίες που απαιτούνται για την έναρξη ισχύος της παρούσας συμφωνίας έχουν ολοκληρωθεί και παραμένουν σε ισχύ για περίοδο τριάντα ετών ([1]).

Στη συνέχεια, η παρούσα συμφωνία παρατείνεται αυτομάτως για πενταετείς περιόδους εκτός εάν κάποιο από τα συμβαλλόμενα μέρη κοινοποιήσει εγγράφως στο άλλο μέρος την καταγγελία της παρούσας συμφωνίας, τουλάχιστον έξι μήνες πριν από την ημερομηνία λήξεως.

2. Με την επιφύλαξη της παύσης της περαιτέρω συνεργασίας βάσει της παρούσας συμφωνίας ενόλω ή εν μέρει, ή της καταγγελίας της για οιονδήποτε λόγο, εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις των άρθρων 7, 8, 9 και 11 της παρούσας συμφωνίας.

Η παρούσα συμφωνία και τα παραρτήματά της καταρτίζονται σε δυο πρωτότυπα στη δανική, ολλανδική, αγγλική, φινλανδική, γαλλική, γερμανική, ελληνική, ιταλική, ιαπωνική, πορτογαλική, ισπανική και σουηδική γλώσσα. Σε περίπτωση γλωσσικής απόκλισης, τα κείμενα στην αγγλική και ιαπωνική γλώσσα υπερισχύουν των άλλων γλωσσικών αποδόσεων.

ΠΡΟΣ ΕΠΙΡΡΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογράφοντες, δεόντως εξουσιοδοτημένοι προς τούτο από την κυβέρνηση της Ιαπωνίας και από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας αντιστοίχως, υπέγραψαν την παρούσα συμφωνία.

Έγινε στις Βρυξέλλες, 24 Φεβρουαρίου 2006.

Για την κυβέρνηση της Ιαπωνίας	*Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας*
T. KAWAMURA	A. PIEBALGS

([1]) Η ανταλλαγή διπλωματικών διακοινώσεων πραγματοποιήθηκε στις 20 Νοεμβρίου 2006. Σύμφωνα με τις διατάξεις της συμφωνίας, ημερομηνία έναρξης ισχύος είναι η 20ή Δεκεμβρίου 2006.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

Μέρος Α

1. Αυτοτελείς πυρηνικοί αντιδραστήρες:

   Πυρηνικοί αντιδραστήρες οι οποίοι λειτουργούν κατά τρόπο ώστε να επιτρέπουν την ελεγχόμενη αυτοσυντήρητη αλυσιδωτή αντίδραση σχάσεως, αποκλειομένων των αντιδραστήρων μηδενικής ενέργειας, οι οποίοι ορίζονται ως αντιδραστήρες με μέγιστο αριθμό παραγωγής πλουτωνίου, βάσει του σχεδιασμού τους, που δεν υπερβαίνει τα 100 grams ανά έτος.

2. Λέβητες πυρηνικού αντιδραστήρα:

   Μεταλλικοί λέβητες, ή κύρια τμήματα αυτών κατασκευασμένα στο εμπόριο, ειδικά σχεδιασμένοι ή κατασκευασμένοι για να περιέχουν τον πυρήνα ενός πυρηνικού αντιδραστήρα, όπως αυτός ορίζεται στην παράγραφο 1 ανωτέρω, καθώς και τα σχετικά εσωτερικά στοιχεία του πυρηνικού αντιδραστήρα, όπως ορίζονται στην παράγραφο 8 κατωτέρω.

3. Μηχανές φόρτωσης και εκφόρτωσης καυσίμου πυρηνικού αντιδραστήρα:

   Εξοπλισμός χειρισμού ειδικά σχεδιασμένος ή κατασκευασμένος για την εισαγωγή ή αφαίρεση καυσίμου σε πυρηνικό αντιδραστήρα όπως αυτός ορίζεται στην παράγραφο 1 ανωτέρω.

4. Ράβδοι και εξοπλισμός ελέγχου πυρηνικού αντιδραστήρα:

   Ράβδοι ειδικά σχεδιασμένες ή κατασκευασμένες, συμπεριλαμβανομένων των δομών στήριξης ή ανάρτησης των ράβδων, καθοδηγητικοί μηχανισμοί ή σωλήνες των ράβδων για τον έλεγχο της διεργασίας σχάσης σε ένα πυρηνικό αντιδραστήρα, όπως αυτός ορίζεται στην παράγραφο 1 ανωτέρω.

5. Σωλήνες πιέσεως πυρηνικού αντιδραστήρα:

   Σωλήνες πιέσεως ειδικά σχεδιασμένοι ή κατασκευασμένοι για να περιλάβουν τα στοιχεία καυσίμου και το πρωτεύον ψυκτικό μέσο σε πυρηνικό αντιδραστήρα, όπως αυτός ορίζεται στην παράγραφο 1 ανωτέρω, όπου η πίεση λειτουργίας υπερβαίνει τις 50 ατμόσφαιρες.

6. Σωλήνες ζιρκονίου:

   Μεταλλικό ζιρκόνιο και κράματα ζιρκονίου υπό μορφή σωλήνων ή συνόλου σωλήνων και σε ποσότητες που υπερβαίνουν τα 500 kg ανά δωδεκάμηνο, που έχουν ειδικά σχεδιαστεί ή κατασκευαστεί για χρήση σε πυρηνικό αντιδραστήρα, όπως αυτός ορίζεται στην παράγραφο 1 ανωτέρω, και που έχουν κατά βάρος λόγο αφνίου προς ζιρκόνιο μικρότερο από 1:500.

7. Αντλίες πρωτεύοντος ψυκτικού μέσου:

   Αντλίες ειδικά σχεδιασμένες ή κατασκευασμένες για την εξασφάλιση της κυκλοφορίας του πρωτεύοντος ψυκτικού μέσου στους πυρηνικούς αντιδραστήρες, όπως αυτοί ορίζονται στην παράγραφο 1 ανωτέρω.

8. Εσωτερικά στοιχεία πυρηνικών αντιδραστήρων:

   Εσωτερικά στοιχεία πυρηνικών αντιδραστήρων ειδικά σχεδιασμένα ή κατασκευασμένα για να χρησιμοποιηθούν σε πυρηνικό αντιδραστήρα, όπως ορίζεται στην παράγραφο 1 ανωτέρω, όπου περιλαμβάνονται οι στύλοι στήριξης του πυρήνα, οι δίαυλοι καυσίμου, οι θερμικοί θώρακες, τα πετάσματα εκτροπής, τα πετάσματα πλέγματος πυρήνα και τα πετάσματα διαχύτη.

9. Ανταλλακτήρες θερμότητας:

   Ανταλλακτήρες θερμότητας (ατμογεννήτριες) ειδικά σχεδιασμένοι ή κατασκευασμένοι για να χρησιμοποιηθούν στο πρωτεύον ψυκτικό κύκλωμα του πυρηνικού αντιδραστήρα, όπως αυτός ορίζεται στην παράγραφο 1 ανωτέρω.

10. Όργανα ανίχνευσης και μέτρησης νετρονίων:

    Ειδικά σχεδιασμένα ή κατασκευασμένα όργανα ανίχνευσης και μέτρησης νετρονίων για τον προσδιορισμό των επιπέδων ροής νετρονίων μέσα στον πυρήνα του πυρηνικού αντιδραστήρα, όπως αυτός ορίζεται στην παράγραφο 1 ανωτέρω.

11. Εγκαταστάσεις για την επανεπεξεργασία ακτινοβολημένων στοιχείων καυσίμου και ειδικά σχεδιασμένος ή κατασκευασμένος εξοπλισμός.

12. Εγκαταστάσεις για την παρασκευή στοιχείων καυσίμου πυρηνικού αντιδραστήρα και ειδικά σχεδιασμένος ή κατασκευασμένος εξοπλισμός.

13. Εγκαταστάσεις για το διαχωρισμό των ισοτόπων ουρανίου και ειδικά σχεδιασμένος ή κατασκευασμένος εξοπλισμός, άλλος πλην των αναλυτικών οργάνων.

14. Μονάδες παραγωγής ή συγκέντρωσης βαρέος ύδατος, δευτερίου και ενώσεων δευτερίου και ειδικά σχεδιασμένος ή κατασκευασμένος εξοπλισμός.

15. Εγκαταστάσεις μετατροπής ουρανίου και πλουτωνίου για την παραγωγή στοιχείων καυσίμου και τον διαχωρισμό ισοτόπων ουρανίου, όπως ορίζονται αντιστοίχως στις παραγράφους 12 και 13 ανωτέρω και ειδικά σχεδιασμένος ή κατασκευασμένος εξοπλισμός για τις εγκαταστάσεις αυτές.

Μέρος Β

1. Δευτέριο και βαρύ ύδωρ:

   Δευτέριο, βαρύ ύδωρ (οξείδιο του δευτερίου) και άλλες ενώσεις δευτερίου, όπου η αναλογία δευτερίου προς άτομα υδρογόνου υπερβαίνει το 1:5 000 για χρήση σε πυρηνικό αντιδραστήρα, όπως αυτός ορίζεται στην παράγραφο 1 του μέρους Α ανωτέρω, σε ποσότητες που δεν υπερβαίνουν τα 200 kg ατόμων δευτερίου σε οιαδήποτε περίοδο 12 μηνών.

2. Γραφίτης κατάλληλος για πυρηνική χρήση:

   Γραφίτης με καθαρότητα μεγαλύτερη των 5 ppm ισοδυνάμου βορίου και πυκνότητα μεγαλύτερη του 1,50g/cm^3 για χρήση σε πυρηνικό αντιδραστήρα, όπως αυτός ορίζεται στην παράγραφο 1 του μέρους Α ανωτέρω, σε ποσότητες που υπερβαίνουν τους 30 μετρικούς τόνους ανά 12μηνο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

(i) Τα στοιχεία που υφίστανται περαιτέρω μεταφορά χρησιμοποιούνται μόνο για ειρηνικές και μη εκρηκτικές εφαρμογές στην παραλήπτρια τρίτη χώρα.

(ii) Εάν η παραλήπτρια τρίτη χώρα δεν διαθέτει πυρηνικά όπλα, όλα τα πυρηνικά υλικά στη χώρα αυτή υπόκεινται στην εφαρμογή του ελέγχου των διασφαλίσεων από τον Οργανισμό.

(iii) Στην περίπτωση που το πυρηνικό υλικό μεταφέρεται περαιτέρω, εφαρμόζονται οι έλεγχοι των διασφαλίσεων από τον Οργανισμό στο πυρηνικό υλικό στην παραλήπτρια τρίτη χώρα.

(iv) Στην περίπτωση που το πυρηνικό υλικό μεταφέρεται εκ νέου, διατηρούνται στην παραλήπτρια τρίτη χώρα τα ενδεδειγμένα μέτρα φυσικής προστασίας του πυρηνικού υλικού, τουλάχιστον, στα επίπεδα που ορίζονται στο παράρτημα Γ.

(v) Τα στοιχεία που έχουν μεταφερθεί περαιτέρω, δεν μεταφέρονται εκ νέου εκτός της παραλήπτριας τρίτης χώρας σε άλλη χώρα εκτός εάν η τελευταία παρέχει εγγυήσεις ισοδύναμες με εκείνες που ορίζονται στο παρόν παράρτημα Β.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ

Επίπεδα φυσικής προστασίας

Τα συμφωνηθέντα επίπεδα φυσικής προστασίας που καλούνται να διασφαλίσουν η κυβέρνηση της Ιαπωνίας, οι κυβερνήσεις των κρατών μελών της Κοινότητας και, ενδεχομένως, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά τη χρήση, αποθήκευση και μεταφορά πυρηνικού υλικού, βάσει της ταξινόμησης στον συνημμένο πίνακα, περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα ακόλουθα χαρακτηριστικά προστασίας:

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙΙΙ

Χρήση και αποθήκευση σε χώρο ελεγχόμενης πρόσβασης.

Μεταφορά με τη λήψη ειδικών προφυλάξεων, συμπεριλαμβανομένων προκαταρκτικών ρυθμίσεων μεταξύ του αποστολέα, του παραλήπτη και του μεταφορέα, και προηγούμενης συμφωνίας μεταξύ των φορέων που υπόκεινται στη δικαιοδοσία και τους κανόνες του προμηθεύοντος κράτους και του παραλαμβάνοντος κράτους, αντιστοίχως, στην περίπτωση διεθνών μεταφορών, προσδιορίζοντας το χρόνο, τον τόπο και τις διαδικασίες μεταβίβασης της ευθύνης μεταφοράς.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙΙ

Χρήση και αποθήκευση σε προστατευόμενο χώρο ελεγχόμενης πρόσβασης, δηλαδή χώρο υπό συνεχή παρακολούθηση από φύλακες ή ηλεκτρονικές συσκευές, περιβαλλόμενο από φυσικό προστατευτικό τείχος με περιορισμένο αριθμό κατάλληλα ελεγχόμενων σημείων εισόδου, ή χώρο με ισοδύναμο επίπεδο φυσικής προστασίας.

Μεταφορά με τη λήψη ειδικών προφυλάξεων, συμπεριλαμβανομένων προκαταρκτικών ρυθμίσεων μεταξύ του αποστολέα, του παραλήπτη και του μεταφορέα, και προηγούμενης συμφωνίας μεταξύ των φορέων που υπόκεινται στη δικαιοδοσία και τους κανόνες του προμηθεύοντος κράτους και του παραλαμβάνοντος κράτους, αντιστοίχως, στην περίπτωση διεθνών μεταφορών, προσδιορίζοντας το χρόνο, τον τόπο και τις διαδικασίες μεταβίβασης της ευθύνης μεταφοράς.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Ι

Το πυρηνικό υλικό της κατηγορίας αυτής προστατεύεται ως ακολούθως μέσω συστημάτων υψηλής πιστότητας από την αυθαίρετη χρήση:

Χρήση και αποθήκευση σε χώρο υψηλής προστασίας, δηλαδή χώρο που προστατεύεται σύμφωνα με την κατηγορία ΙΙ, στον οποίο, επιπλέον, η πρόσβαση επιτρέπεται μόνο σε άτομα που έχουν λάβει ειδική άδεια και ο οποίος βρίσκεται υπό συνεχή παρακολούθηση από φύλακες σε συνεχή επικοινωνία με τις αρμόδιες αρχές. Τα ειδικά μέτρα που λαμβάνονται στο πλαίσιο αυτό πρέπει να έχουν ως στόχο τον εντοπισμό και την αποτροπή οποιασδήποτε απόπειρας βιαίας διείσδυσης, μη επιτρεπόμενης πρόσβασης ή μη επιτρεπόμενης αφαίρεσης του σχετικού πυρηνικού υλικού.

Η μεταφορά με τη λήψη ειδικών προφυλάξεων όπως αναφέρονται ανωτέρω στην περίπτωση του πυρηνικού υλικού των κατηγοριών ΙΙ και ΙΙΙ και, επιπλέον, υπό συνεχή παρακολούθηση από συνοδούς και κάτω από συνθήκες που εξασφαλίζουν την άμεση επικοινωνία με τις αρμόδιες αρχές.

Πινακας

Κατηγορίες πυρηνικού υλικού

Πυρηνικό Υλικό	Μορφή	Κατηγορία I	Κατηγορία II	Κατηγορία III
1. Πλουτώνιο (α)	Μη ακτινοβολημένο (β)	2 kg ή περισσότερο	Λιγότερο από 2 kg αλλά περισσότερο από 500 g	500 g ή λιγότερο (γ)
2. Ουράνιο-235	Μη ακτινοβολημένο (β)			
	— ουράνιο εμπλουτισμένο 20 % ή περισσότερο σε U 235	5 kg ή περισσότερο	Λιγότερο από 5 kg αλλά περισσότερο από1 kg	1 kg ή λιγότερο (γ)
	— ουράνιο εμπλουτισμένο 10 % σε U 235 αλλά λιγότερο από 20 % σε U 235		10 kg ή περισσότερο	Λιγότερο από 10 kg (γ)
	— ουράνιο εμπλουτισμένο σε σχέση με το φυσικό, αλλά λιγότερο από 10 % σε U 235 (δ)			10 kg ή περισσότερο
3. Ουράνιο-233	Μη ακτινοβολημένο (β)	2 kg ή περισσότερο	Λιγότερο από 2 kg αλλά περισσότερο από 500 g	500 g ή λιγότερο (γ)
4. Ακτινοβολημένο καύσιμο			Εξαντλημένο ή φυσικό ουράνιο, θόριο ή καύσιμο χαμηλού εμπλουτισμού (περιεκτικότητας σε σχάσιμο υλικό μικρότερης του 10 %) (ε) (ζ)	

(α) Δεν περιλαμβάνεται το πλουτώνιο με ισοτοπική συγκέντρωση πλουτωνίου-238 που υπερβαίνει το 80 %.
(β) Πυρηνικό υλικό μη ακτινοβολημένο σε αντιδραστήρα ή πυρηνικό υλικό ακτινοβολημένο σε αντιδραστήρα πλην όμως με στάθμη ακτινοβολίας ίση ή μικρότερη του 1 Gy/hr (100 rads/hr) σε ένα μέτρο χωρίς θωράκιση.
(γ) Ποσότητα μικρότερη της θεωρούμενης ως σημαντικής από ραδιενεργό άποψη πρέπει να εξαιρείται αλλά να προστατεύεται σύμφωνα με την πρακτική περί συνετής διαχείρισης.
(δ) Φυσικό ουράνιο, απεμπλουτισμένο ουράνιο, θόριο και ποσότητες ουρανίου εμπλουτισμένου σε λιγότερο από 10 % που δεν εμπίπτουν στην κατηγορία III πρέπει να προστατεύονται σύμφωνα με την πρακτική της συνετής διαχείρισης.
(ε) Μολονότι συνιστάται το επίπεδο αυτό προστασίας, η κυβέρνηση της Ιαπωνίας, οι κυβερνήσεις των κρατών μελών της Κοινότητας και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ενδεχομένως, είναι ελεύθερες, μετά από αξιολόγηση των ειδικών περιστάσεων, να καθορίσουν διαφορετική κατηγορία φυσικής προστασίας.
(ζ) Άλλο καύσιμο το οποίο λόγω της αρχικής του περιεκτικότητας σε σχάσιμο υλικό κατατάσσεται στην κατηγορία I ή II πριν από την ακτινοβολία μπορεί να περιληφθεί στην αμέσως προηγούμενη κατηγορία εφόσον η στάθμη ακτινοβολίας από το καύσιμο υπερβαίνει το 1 Gy/hr (100 rads/hr) σε ένα μέτρο χωρίς θωράκιση.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 26ης Σεπτεμβρίου 2006

σχετικά με την κρατική ενίσχυση που χορήγησαν οι Κάτω Χώρες στην εταιρεία Holland Malt BV

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2006) 4196]

(Το κείμενο στην ολλανδική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(2007/59/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο ([1]), και αφού έλαβε υπόψη τις εν λόγω παρατηρήσεις,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Με επιστολή της 31ης Μαρτίου 2004, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 6 Απριλίου 2004, κοινοποιήθηκε μέτρο σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης.

(2) Με επιστολές της 1ης Ιουνίου 2004, 12ης Αυγούστου 2004 και 16ης Φεβρουαρίου 2005, η Επιτροπή ζήτησε από τις Κάτω Χώρες συμπληρωματικές πληροφορίες. Με επιστολές της 5ης Ιουλίου 2004, 17ης Δεκεμβρίου 2004 και 15ης Μαρτίου 2005, οι οποίες πρωτοκολλήθηκαν στις 7 Ιουλίου 2004, 3 Ιανουαρίου 2005 και 23 Μαρτίου 2005 αντιστοίχως, απάντησαν οι Κάτω Χώρες στα αιτήματα της Επιτροπής.

(3) Με επιστολή της 5ης Μαΐου 2005, η Επιτροπή κοινοποίησε στις Κάτω Χώρες την απόφασή της να κινήσει, όσον αφορά τον εν λόγω μέτρο, τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της Συνθήκης.

(4) Η απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ([2]). Η Επιτροπή κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με το εν λόγω μέτρο.

(5) Με επιστολή της 10ης Ιουνίου 2005, οι Κάτω Χώρες υπέβαλαν διάφορες παρατηρήσεις.

(6) Η Επιτροπή έλαβε τις παρατηρήσεις των ενδιαφερομένων μερών, τις οποίες διαβίβασε στις Κάτω Χώρες, παρέχοντάς τους την ευκαιρία να διατυπώσουν παρατηρήσεις· η Επιτροπή έλαβε την απάντηση των Κάτω Χωρών με επιστολή της 14ης Οκτωβρίου 2005.

II. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

(7) Οι Κάτω Χώρες αποφάσισαν να χορηγήσουν επιδότηση στην εταιρεία Holland Malt BV στο πλαίσιο του περιφερειακού επενδυτικού προγράμματος «Regionale investeringsprojecten 2000» (εφεξής «πρόγραμμα IPR»). Το εν λόγω περιφερειακό επενδυτικό πρόγραμμα εγκρίθηκε από την Επιτροπή το 2000 ([3]), ενώ στις 18 Φεβρουαρίου 2002 εγκρίθηκε τροποποίησή του ([4]), με την οποία επεκτάθηκε το πεδίο εφαρμογής του προγράμματος IPR στους κλάδους της μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων, όπως προβλέπεται στο παράρτημα I της Συνθήκης.

(8) Η παρούσα υπόθεση αφορά επιδότηση για επενδυτικό έργο της εταιρείας Holland Malt BV, εφεξής «Holland Malt», η οποία είναι κοινοπραξία μεταξύ της ζυθοποιίας Bavaria NV και της Agrifirm, συνεταιρισμού παραγωγών σιτηρών στη Noord-Nederland και στη Γερμανία. Η επιδότηση προορίζεται για την κατασκευή βυνοποιείου στο Eemshaven, στο δήμο Eemsmond. Με τις επενδύσεις αυτές, αναμένεται να ενοποιηθεί το σύνολο της αλυσίδας (αποθήκευση και μεταποίηση κριθής ζυθοποιίας καθώς και παραγωγή και εμπορία βύνης).

(9) Το Υπουργείο Οικονομικών Υποθέσεων των Κάτω Χωρών αποφάσισε να επιδοτήσει κατά 13,5 % ακαθάριστα (10 % καθαρά) τις επιλέξιμες επενδύσεις ύψους 55 εκατ. ευρώ, με ποσό 7 425 000 ευρώ κατ'ανώτατο όριο. Δεδομένου ότι η ενίσχυση αφορά επιδότηση επενδυτικού έργου για επιχείρηση του τομέα της μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων που αναφέρονται στο παράρτημα I της Συνθήκης και ότι οι επιλέξιμες δαπάνες του έργου υπερβαίνουν τα 25 εκατ. ευρώ, σύμφωνα με το σημείο 4.2.6 των *Κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας* ([5]) , εφεξής «κατευθυντήριες γραμμές», απαιτείται ειδική κοινοποίηση προς την Επιτροπή.

(10) Η Holland Malt αποφάσισε να προχωρήσει στην επένδυση αφού η Κυβέρνηση των Κάτω Χωρών δεσμεύθηκε με επιστολή της 23ης Δεκεμβρίου 2003 να την επιδοτήσει. Η δέσμευση αυτή αναλήφθηκε με την επιφύλαξη της έγκρισης της ενίσχυσης από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Τα κατασκευαστικά έργα της Holland Malt στο Eemshaven άρχισαν το Φεβρουάριο του 2004. Το βυνοποιείο άρχισε να λειτουργεί τον Απρίλιο του 2005.

(11) Η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της Συνθήκης, βασιζόμενη στους λόγους που παρατίθενται κατωτέρω.

([1]) ΕΕ C 154 της 25.6.2005, σ. 6.

([2]) Βλ. υποσημείωση 1.

([3]) Regionale investeringsprojecten 2000 (IPR 2000-2006), N 549/99. Εγκρίθηκε στις 17 Αυγούστου 2000 με την επιστολή SG(2000) D/106266.

([4]) Wijziging Regionale investeringsprojecten 2000, N831/2001. Εγκρίθηκε στις 18 Φεβρουαρίου 2002 με την επιστολή C(2002)233.

([5]) ΕΕ C 28 της 1.2.2000, σ. 2.

(12) Εφόσον διαπίστωσε ότι, στο παρόν στάδιο, το μέτρο αυτό φαίνεται να συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης, η Επιτροπή ερεύνησε εάν το μέτρο βασίζεται σε ρήτρες εξαίρεσης, ώστε να δύναται να θεωρηθεί συμβιβάσιμο με την κοινή αγορά.

(13) Δεδομένων των χαρακτηριστικών του μέτρου ενίσχυσης, η μόνη δυνατή ρήτρα εξαίρεσης της οποίας μπορεί να γίνει επίκληση είναι το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της Συνθήκης, το οποίο ορίζει ότι δύνανται να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά οι ενισχύσεις για την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή οικονομικών περιοχών, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον.

(14) Δεδομένου ότι η ενίσχυση αφορά επένδυση σχετικά με τη μεταποίηση και εμπορία γεωργικών προϊόντων, η Επιτροπή όφειλε να μεριμνήσει για την τήρηση όλων των απαιτήσεων του σημείου 4.2 των κατευθυντήριων γραμμών. Για τους λόγους που παρατίθενται κατωτέρω, η Επιτροπή αμφιβάλλει κατά πόσον εφαρμόζεται το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της Συνθήκης.

(15) Στο σημείο 4.2.5 των κατευθυντήριων γραμμών προβλέπεται ότι δεν επιτρέπεται να χορηγείται καμία ενίσχυση για επενδύσεις σχετικά με τη μεταποίηση και εμπορία γεωργικών προϊόντων, εκτός εάν προσκομίζονται επαρκείς αποδείξεις ότι μπορούν να βρεθούν κανονικές διέξοδοι στην αγορά για τα συγκεκριμένα προϊόντα. Με βάση τα στοιχεία που είχε στη διάθεσή της η Επιτροπή όταν κίνησε τη διαδικασία, δεν μπορούσε να αποκλειστεί ότι η αγορά βύνης παρουσιάζει πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα.

(16) Η Holland Malt ισχυρίστηκε ότι προμηθεύει βύνη υψηλής ποιότητας («premiummout») για την παραγωγή μπίρας υψηλής ποιότητας («premiumbier») και ότι η αγορά για τα συγκεκριμένα είδη βύνης και μπίρας εξακολουθεί να σημειώνει ανοδική πορεία. Κατά την κίνηση της διαδικασίας, δεν ήταν ωστόσο σαφές εάν οι χαρακτηρισμοί «premiummout» και «premiumbier» δεν αποτελούσαν απλώς έννοιες του τομέα προώθησης και, επομένως, δεν αντιστοιχούσαν σε κανέναν συγκεκριμένο προϊόν αγοράς, ώστε να είναι δυνατό να αποκλειστεί η πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα.

III. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΜΕΡΩΝ

(17) Η Επιτροπή έλαβε παρατηρήσεις από:

— τη φινλανδική ένωση βυνοποιών

— τη βρετανική ένωση βυνοποιών

— τη γερμανική ένωση βυνοποιών

— τη γαλλική ένωση βυνοποιών

— τη δανική ένωση βυνοποιών

— ένα ενδιαφερόμενο μέρος, το οποίο ζήτησε να μην αποκαλυφθεί η ταυτότητά του για την αποφυγή τυχόν βλάβης

— την οργάνωση γεωργίας και οπωροκηπευτικών των Κάτω Χωρών (LTO Nederland)

— την Agrifirm

— την Holland Malt

— την επαρχία Groningen των Κάτω Χωρών.

(18) Η φινλανδική ένωση βυνοποιών αντιτίθεται στην πρόθεση των Κάτω Χωρών να χορηγήσουν επιδότηση στην Holland Malt BV, επειδή είναι της γνώμης ότι η χορήγηση κρατικών επιδοτήσεων για επενδύσεις σε βυνοποιεία θα προκαλέσει στρεβλώσεις στην αγορά. Επισημαίνει ότι στον τομέα της βύνης στην Κοινότητα υπάρχει πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα κατά περίπου 1 εκατομμύριο τόνους και ότι, επομένως, η παραγωγική ικανότητα κατά τα προσεχή έτη θα πρέπει να μειωθεί κατά 10 %. Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι η Holland Malt προμηθεύει «premiummout» για την παραγωγή «premiumbier», η φινλανδική ένωση βυνοποιών αναφέρει ότι τα υφιστάμενα βυνοποιεία στην Κοινότητα είναι ήδη σε θέση να εφοδιάσουν την αγορά χάρη στην ευρεία γκάμα ποικιλιών βύνης, συμπεριλαμβανομένης βύνης υψηλής ποιότητας «premiummout».

(19) Η βρετανική ένωση βυνοποιών τάσσεται χωρίς περιστροφές υπέρ της ρητής απαγόρευσης της χορήγησης κρατικής ενίσχυσης για τα βυνοποιεία. Παραπέμπει σε επιστολή του 2004, την οποία απηύθυνε στην Επιτροπή η Euromalt, η ευρωπαϊκή ένωση εκπροσώπησης του τομέα της βύνης, στην οποία η ίδια αναφέρει ότι λόγω της τρέχουσας πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας βύνης, τόσο στην Κοινότητα όσο και στην παγκόσμια αγορά, δεν πρέπει να χορηγούνται δημόσιοι πόροι για νέα ικανότητα παραγωγής βύνης ([6]). Σύμφωνα με την προαναφερόμενη ένωση, η ικανότητα παραγωγής βύνης ανέρχεται στα κράτη μέλη σε 8,8 εκατομμύρια τόνους έναντι ζήτησης περίπου 5,9 εκατομμύρια τόνων. Επομένως, υπάρχει στην Κοινότητα εν δυνάμει εξαγωγικό πλεόνασμα 2,9 εκατομμυρίων τόνων για την παγκόσμια αγορά, στην οποία πραγματοποιούνται ετησίως συναλλαγές 4,3 εκατομμυρίων τόνων. Κατά την περίοδο εμπορίας 2003/2004, εκδόθηκαν στην Κοινότητα πιστοποιητικά εξαγωγής για 2,48 εκατομμύρια τόνους βύνης συνολικά. Κατά την περίοδο εμπορίας που έληξε τον Ιούνιο του 2005, το αντίστοιχο σύνολο μειώθηκε σε 2,22 εκατομμύρια τόνους, γεγονός το οποίο αποδεικνύει τη δύσκολη θέση των βυνοποιών στην κοινοτική αγορά και τις περιορισμένες δυνατότητες που τους προσφέρει η αγορά. Η βρετανική ένωση βυνοποιών εκτίμησε ότι το πλεόνασμα βύνης στην Κοινότητα ανέρχεται σε 500 000 τόνους και αναμένει ότι θα αυξηθεί ακόμη έως σχεδόν 1 εκατομμύριο τόνους, ως αποτέλεσμα του συνδυασμού της θέσης σε λειτουργία νέων παραγωγικών ικανοτήτων και της μείωσης της ζήτησης από τη Ρωσία και την Ανατολική Ευρώπη, οι οποίες θα είναι πλέον σχεδόν αυτάρκεις. Η βρετανική ένωση βυνοποιών πιστεύει ότι η πλεονάζουσα αυτή παραγωγική ικανότητα προκάλεσε τη μείωση των σημερινών τιμών της αγοράς βύνης σε επίπεδο στο οποίο δεν είναι πλέον δυνατό να καλυφθεί το μεταβλητό κόστος. Επιπλέον, η βρετανική ένωση βυνοποιών αμφιβάλλει ότι η δημιουργία της νέας ολλανδικής μονάδας αποβλέπει στην παραγωγή βύνης υψηλής ποιότητας για να ανταποκριθεί στη σχετική ζήτηση της αγοράς. Ο τομέας της ζυθοποιίας έχει ενοποιηθεί σε σημαντικό βαθμό και η πλειοψηφία των πελατών των βυνοποιών απαιτεί οπωσδήποτε βύνη υψηλής ποιότητας, που να πληροί τις αυστηρές (και συχνά γενικές) προδιαγραφές τους, καθώς και άλλες απαιτήσεις ως προς την ασφάλεια των τροφίμων. Η βρετανική ένωση βυνοποιών είναι της γνώμης ότι ο διαχωρισμός της αγοράς βύνης σε δύο τομείς ποιότητας δεν αποτελεί ρεαλιστική προσέγγιση.

(20) Η γερμανική ένωση βυνοποιών ανησυχεί πολύ για την πρόθεση των Κάτω Χωρών να χορηγήσουν επενδυτική επιδότηση για την κατασκευή βυνοποιείου στην επαρχία Groningen. Κατά τη

([6]) Επιστολή της 23ης Ιουλίου 2004 σχετικά με την έγκριση επιδοτήσεων για την κατασκευή βυνοποιείων.

γερμανική ένωση βυνοποιών, οι εισαγωγές από την Κοινότητα προς τις παραδοσιακές αγορές εξαγωγής, όπως οι χώρες Mercosur καθώς και η Ρωσία και η Ουκρανία, θα σημειώσουν αισθητή μείωση ως αποτέλεσμα της ανάπτυξης δικής τους βιομηχανίας βυνοποιίας και της προστασίας κατά των εισαγωγών. Επιπλέον, υπάρχουν και οι υπερπόντιοι ανταγωνιστές, όπως ο Καναδάς και η Αυστραλία, οι οποίου είναι πολύ ισχυροί χάρη στην εγγύτητά τους με τις αγορές της Άπω Ανατολής και της Νοτιοανατολικής Ασίας οι οποίες εξακολουθούν να αναπτύσσονται και χάρη στη φιλελεύθερη εμπορική πολιτική των αντίστοιχων κυβερνήσεων. Παράλληλα, η πώληση βύνης στην εσωτερική αγορά βρίσκεται σε στασιμότητα, γεγονός το οποίο οδηγεί σε πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα στην Κοινότητα κατά περίπου 1 εκατομμύριο τόνους. Η γερμανική ένωση βυνοποιών θεωρεί ότι η προώθηση της τοπικής παραγωγής κριθής ζυθοποιίας δεν αποτελεί επιχείρημα. Επισημαίνει ότι η συνολική ολλανδική παραγωγή κριθής ζυθοποιίας πωλείται ήδη στη βιομηχανία βυνοποιίας και ότι ένα νέο βυνοποιείο στο Groningen θα εξαρτάται από την εισαγωγή κριθής.

(21) Η γαλλική ένωση βυνοποιών αντιτίθεται στην χορήγηση κρατικής ενίσχυσης για νέα βυνοποιεία στην Κοινότητα. Παραπέμπει στην ίδια επιστολή της Euromalt που ανέφερε η βρετανική ένωση βυνοποιών και παραθέτει τα ίδια αριθμητικά στοιχεία όσον αφορά την παραγωγή, τις εισαγωγές και τις εξαγωγές βύνης. Συμμερίζεται την άποψη ότι οι συναλλαγές που αφορούν τη βύνη πραγματοποιούνται σήμερα σε τιμές οι οποίες δεν καλύπτουν το μεταβλητό κόστος. Κατά τη γαλλική ένωση βυνοποιών, η χορήγηση κρατικής ενίσχυσης για τις ολλανδικές επενδύσεις δεν μπορεί να δικαιολογηθεί με την επίκληση της ύπαρξης ξεχωριστής αγοράς για βύνη υψηλής ποιότητας, δεδομένου ότι οι περισσότεροι ζυθοποιοί απαιτούν τη συγκεκριμένη ποιότητα βύνης. Τέλος, η γαλλική ένωση βυνοποιών φρονεί ότι η κοινοτική βιομηχανία βυνοποιίας θα πρέπει να κλείσει τα απαρχαιωμένα βυνοποιεία για να βελτιωθούν οι συνθήκες της αγοράς.

(22) Η δανική ένωση βυνοποιών εγείρει αντιρρήσεις κατά της σχεδιαζόμενης επιδότησης προς την Holland Malt. Πιστεύει ότι η βιομηχανία της βύνης πρέπει να δραστηριοποιείται υπό συνθήκες ελεύθερης αγοράς σε όλο τον κόσμο, η οποία χαρακτηρίζεται από την ιδιωτική ιδιοκτησία και αναπτύσσεται με τις επενδύσεις που πραγματοποιούν οι επιχειρήσεις του τομέα. Μια επιδότηση ύψους 7,4 εκατ. ευρώ επί συνολικών επενδύσεων ύψους 55 εκατ. ευρώ θα είχε ως αποτέλεσμα τη στρέβλωση των συνθηκών ανταγωνισμού και την παροχή αδικαιολόγητου συγκριτικού πλεονεκτήματος στη δικαιούχο επιχείρηση, ιδίως κατά τα πρώτα έτη μετά την έναρξη λειτουργίας της. Επίσης, η δανική ένωση βυνοποιών απορρίπτει το επιχείρημα του διαχωρισμού μεταξύ «βύνης υψηλής ποιότητας» και «συνήθους βύνης». Η βύνη αποτελεί γενικό προϊόν, με ελάχιστες ποικιλίες, το οποίο όμως χαρακτηρίζεται από συγκεκριμένα πρότυπα ποιότητας τα οποία ορίζει ο τομέας της ζυθοποιίας. Τέλος, η δανική ένωση βυνοποιών θεωρεί ότι δεν υπάρχουν τοπικοί ή περιφερειακοί λόγοι για την επιδότηση των επενδύσεων στο Eemsmond, δεδομένου ότι πρόκειται, κατά την άποψή της, για κανονικά αναπτυγμένη ολλανδική περιοχή, η οποία διαθέτει υποδομές καλά συνδεδεμένες με την αλυσίδα εφοδιασμού κριθής και βύνης.

(23) Το ενδιαφερόμενο μέρος που ζήτησε να μην αποκαλυφθεί η ταυτότητά του για την αποφυγή τυχόν ζημιών, αντιτίθεται στην επιδότηση για τους κατωτέρω λόγους. Θεωρεί ότι ο διαχωρισμός μεταξύ βύνης υψηλής ποιότητας και συνήθους βύνης είναι τεχνητός, ότι δεν υπάρχουν τοπικοί ή περιφερειακοί λόγοι για την επιδότηση των επενδύσεων και ότι η επιδότηση θα προκαλούσε στρέβλωση του ανταγωνισμού στην αγορά βύνης, η οποία χαρακτηρίζεται από την ιδιωτική ιδιοκτησία και επενδύσεις του ιδιωτικού τομέα.

(24) Η οργάνωση γεωργίας και οπωροκηπευτικών των Κάτω Χωρών (LTO Nederland) φρονεί ότι το βυνοποιείο Holland Malt στο Eemshaven είναι ιδιαίτερα σημαντικό για τις αροτραίες καλλιέργειες της εν λόγω περιφέρειας. Το γεγονός ότι το βυνοποιείο βρίσκεται κοντά σε θαλάσσιο λιμένα και ότι η στραμμένη προς το τμήμα υψηλής ποιότητας της αγοράς βύνης και μπίρας διαδικασία παραγωγής προσφέρει σημαντικές κοινωνικοοικονομικές προοπτικές για τις αροτραίες καλλιέργειες στη βορειοδυτική περιοχή των Κάτω Χωρών. Η ενέργεια αυτή θα αποτελέσει κίνητρο για την καλλιέργεια σιτηρών τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν στη διαδικασία παραγωγής. Η κριθή που παράγουν οι γεωργοί αποτελεί τμήμα μιας πλήρως καταγεγραμμένης και πιστοποιημένης ολοκληρωμένης αλυσίδας, με τελικό προϊόν μπίρα υψηλής ποιότητας. Οι δύο σημαντικότερες καλλιέργειες της περιφέρειας αυτής είναι τα γεώμηλα για παραγωγή αμύλου και τα ζαχαρότευτλα. Η βελτίωση της αποτελεσματικότητας και η μεταρρύθμιση της κοινοτικής πολιτικής είχαν ως αποτέλεσμα τη μείωση της αφιερωμένης στις εν λόγω καλλιέργειες έκτασης. Η κριθή για τα βυνοποιεία θα αποτελούσε μία από τις ελάχιστες αποδοτικές εναλλακτικές λύσεις αντί για τις εν λόγω καλλιέργειες. Για τους λόγους αυτούς οι γεωργοί δεσμεύθηκαν να προχωρήσουν σε χρηματοδοτική συμμετοχή στην Holland Malt.

(25) Η Agrifirm υποστηρίζει ανεπιφύλακτα τη χορήγηση της επιδότησης στην Holland Malt, με την οποία συνεργάζεται στο πλαίσιο κοινοπραξίας με τη ζυθοποιία Bavaria. Η Holland Malt δημιούργησε ολοκληρωμένη αλυσίδα για την καλλιέργεια, την αποθήκευση και τη μεταποίηση κριθής ζυθοποιίας. Κατά την Agrifirm, οι εγκαταστάσεις παραγωγής και αποθήκευσης της Holland Malt προσφέρουν μοναδικές ευκαιρίες. Η καλλιέργεια κριθής ζυθοποιίας θα προσφέρει καλύτερες προοπτικές στους γεωργούς της περιφέρειας. Με την επικέντρωση στην παραγωγή κριθής ζυθοποιίας που πληροί τις απαιτήσεις της βύνης υψηλής ποιότητας, οι γεωργοί της περιφέρειας μπορούν να επωφεληθούν από τις προοπτικές ανάπτυξης που προσφέρει η αγορά μπίρας υψηλής ποιότητας («premiumbier»). Με την κατασκευή της παραγωγικής μονάδας στο Eemshaven, δεδομένων των υλικοτεχνικών πλεονεκτημάτων αυτής, θα δημιουργηθεί νέα βιομηχανική δραστηριότητα στη βόρεια περιοχή των Κάτω Χωρών. Η απόφαση της Κυβέρνησης των Κάτω Χωρών να χορηγήσει επιδότηση θέτει τις βάσεις για την εφικτή αξιοποίηση κατά τα πρώτα κρίσιμα έτη του έργου.

(26) Σύμφωνα με την Holland Malt, είναι δυνατό να υποστηριχθεί ότι υπάρχει ξεχωριστή αγορά για μπίρα και βύνη υψηλής ποιότητας. Στην αγορά βύνης υψηλής ποιότητας, μπορούν να βρεθούν εύκολα δυνατότητες διάθεσης στο εμπόριο της βύνης HTST («high temperature, short time») που παράγει η Holland Malt. Η βύνη HTST αυξάνει τη σταθερότητα της γεύσης, του αρώματος και του ανθρακικού και, κατά συνέπεια, το χρονικό όριο αποθήκευσης της μπίρας. Η Holland Malt παραπέμπει σε επιστολή του Πανεπιστημίου Weihenstephan, του Μονάχου, στην οποία επιβεβαιώνεται ότι η κατοχυρωμένη με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας τεχνολογία παρέχει ένα είδος βύνης το οποίο προφανώς μπορεί να διαχωριστεί από τη συνήθη βύνη ([7]). Επιπλέον, ένας παραγωγός μπίρας υψηλής ποιότητας («premiumbier»), σε παράρτημα της επιστολής της Holland Malt, αναγνωρίζει επίσης τα μοναδικά χαρακτηριστικά της βύνης HTST. Εξάλλου, η βύνη HTST θα εμπίπτει σε

([7]) Επιστολή του Δρ. Krottenthaler του Πανεπιστημίου του Weihenstephan του Μαΐου 2005.

υψηλότερη κατηγορία τιμών απ'ό,τι η βύνη άλλων βυνοποιείων. Χάρη στα μοναδικά φυσικά της χαρακτηριστικά, τη γευστική της ποιότητα και την υψηλότερη κατηγορία τιμών, η Holland Malt θεωρεί πολύ πιθανό να είναι ανύπαρκτη ή περιορισμένη η δυνατότητα υποκατάστασης της βύνης HTST με συνήθη βύνη. Αναμένεται να δημιουργηθεί ειδική ζήτηση και αγορά για τη βύνη HTST. Ως εκ τούτου, η Holland Malt ισχυρίζεται ότι η επένδυση δεν θα συνεπάγεται αναγκαστικά αύξηση της παραγωγικής ικανότητας κατά 55 000 τόνους στην αγορά συνήθους βύνης.

(27) Επιπλέον, η Holland Malt αναφέρει ότι, παρά την πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα στην παγκόσμια αγορά βύνης, η επένδυση στην Holland Malt δεν θα προκαλέσει αναγκαστικά αύξηση της παραγωγικής ικανότητας. Δεδομένου ότι η Holland Malt είναι εγκατεστημένη σε λιμένα ανοικτής θαλάσσης, το βυνοποιείο θα έχει κανονικές δυνατότητες διάθεσης στην αγορά εξαγωγής βύνης. Ενώ οι προοπτικές ανάπτυξης του τομέα της βύνης στην ευρωπαϊκή ενδοχώρα ενδέχεται να σημειώσουν καθοδική τάση λόγω της μείωσης της ζήτησης βύνης στη Δυτική Ευρώπη, η εξαγωγή βύνης προσφέρει σημαντικές προοπτικές ανάπτυξης. Κατά την Holland Malt, το γεγονός αυτό επιβεβαιώνεται σε τρεις εκθέσεις του 2005 ([8]). Από τις εν λόγω εκθέσεις, προκύπτει ότι οι αναδυόμενες αγορές στην Ασία, τη Λατινική Αμερική, την Αφρική και την Ανατολική Ευρώπη, θέτουν τις υψηλότερες απαιτήσεις ως προς τη βύνη και ότι ο ευρωπαϊκός τομέας της βύνης έχει ανταγωνιστικό πλεονέκτημα χάρη στην υψηλή ποιότητα της βύνης του. Η Holland Malt αναφέρει ότι δεν αντιμετωπίζει δυσκολίες για να εξεύρει κανονικές δυνατότητες διάθεσης της βύνης της στο εμπόριο και υπογραμμίζει ότι τα βιβλία παραγγελιών της για το 2005 είναι πλήρη, ενώ, για το δεύτερο κατά σειρά έτος, οι πωλήσεις της θα υπερβαίνουν την παραγωγή της. Η Holland Malt επισημαίνει ότι οι κλειστές παραγωγικές μονάδες στο Wageningen και το Lieshout εφοδίαζαν την αγορά σε ύφεση στη Δυτική Ευρώπη, ενώ η νέα παραγωγική ικανότητα στο Eemshaven θα προορίζεται για την αναπτυσσόμενη αγορά εξαγωγών. Η καθαρή αύξηση της παραγωγικής ικανότητας στην αγορά βύνης θα είναι μικρότερη απ'ό,τι αναφέρεται στην επιστολή της Επιτροπής της 5ης Μαΐου 2005. Η Holland Malt ισχυρίζεται ότι η επένδυση στην εγκατάσταση στο Eemshaven θα επηρεάσει περισσότερο τις εμπορικές συναλλαγές με τρίτες χώρες απ'ό,τι τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών, επειδή η εξαγωγή βύνης αποτελεί τμήμα της αγοράς το οποίο είναι ανεξάρτητο από εκείνο στο οποίο δραστηριοποιούνται οι εγχώριοι προμηθευτές βύνης. Η Holland Malt τονίζει ότι η κατάσταση στην παγκόσμια αγορά βύνης δεν εμπόδισε την Επιτροπή να εγκρίνει μια επενδυτική ενίσχυση για βυνοποιείο στη Λιθουανία.

(28) Η Holland Malt αναφέρει ότι η επένδυση θα έχει θετικό αποτέλεσμα στην αγροτική ανάπτυξη της περιφέρειας Noord-Nederland και της Γερμανίας. Με τον τρόπο αυτό, θα δημιουργηθεί εναλλακτική καλλιέργεια για μεγάλο αριθμό γεωργών (περίπου 1 800). Οι γεωργοί θα καλλιεργούν κριθή ζυθοποιίας υψηλής ποιότητας για μια αναπτυσσόμενη αγορά, η οποία, σε αντίθεση με την κριθή για ζωοτροφές, δεν θα υπάγεται στο σύστημα παρέμβασης της Κοινότητας. Επιπλέον, η καλλιέργεια κριθής ζυθοποιίας είναι λιγότερο επιζήμια για το περιβάλλον απ' ό,τι η καλλιέργεια κριθής για ζωοτροφές. Επιπλέον, η Holland Malt επισημαίνει ότι η ολοκληρωμένη εγκατάστασή της για την παραγωγή βύνης και την αποθήκευση κριθής συμβάλλει κατά τρόπο συγκεκριμένο στην ασφάλεια των τροφίμων.

(29) Η επαρχία Groningen υποστηρίζει την κρατική ενίσχυση για επένδυση στην Holland Malt. Αναφέρει το θετικό αποτέλεσμα για την απασχόληση στην περιφέρεια. Επίσης, υπογραμμίζει την καινοτόμο τεχνολογία που χρησιμοποιείται στο πλαίσιο του έργου και την ώθηση για την ανάπτυξη του Eemshaven, μεταξύ άλλων μέσω της δημιουργίας ενός επιχειρηματικού πάρκου στον τομέα των γεωργικών προϊόντων διατροφής. Επίσης, η επαρχία αναφέρει τα κίνητρα που θα παράσχει η επένδυση για τους γεωργούς οι οποίοι αντιμετωπίζουν προβλήματα με τις παραδοσιακές και τοπικές καλλιέργειες, όπως τα γεώμηλα για παραγωγή αμύλου. Η στροφή προς την καλλιέργεια κριθής ζυθοποιίας θα τους προσφέρει καλύτερες προοπτικές.

IV. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ

(30) Οι Κάτω Χώρες απάντησαν στην κίνηση της διαδικασίας με επιστολή της 10ης Ιουνίου 2005. Με επιστολή της 14ης Οκτωβρίου 2005, οι Κάτω Χώρες απάντησαν στις παρατηρήσεις τρίτων μερών, αφού ζήτησαν να παραταθεί η προθεσμία για την υποβολή απάντησης.

(31) Στην πρώτη επιστολή, οι Κάτω Χώρες αναφέρουν ότι, παρά το γεγονός ότι οι προοπτικές ανάπτυξης του τομέα της βύνης στην ευρωπαϊκή ενδοχώρα ενδέχεται να σημειώσουν καθοδική τάση λόγω της μείωσης της ζήτησης βύνης στη Δυτική Ευρώπη, οι εξαγωγές βύνης προσφέρουν σημαντικές προοπτικές ανάπτυξης. Η Holland Malt μπορεί να αξιοποιήσει το γεγονός ότι είναι εγκατεστημένη σε λιμένα ανοικτής θαλάσσης. Με την έννοια αυτή, είναι εύλογο να γίνεται λόγος για διηρεμένη αγορά βύνης. Η επένδυση στην Holland Malt δεν θα επηρεάσει την ήδη παρακμάζουσα αγορά των τοπικών βυνοποιείων στην ενδοχώρα της Δυτικής Ευρώπης. Οι Κάτω Χώρες δηλώνουν ότι η ποσότητα βύνης για την οποία εκδόθηκαν πιστοποιητικά εξαγωγής στην Κοινότητα το 2004/2005 είναι ίδια με εκείνη του 2003/2004, και ζητεί από την Επιτροπή να λάβει υπόψη τα πλέον πρόσφατα στοιχεία σχετικά με τα πιστοποιητικά εξαγωγής. Επιπλέον, οι Κάτω Χώρες φρονούν ότι υπάρχει ειδικό τμήμα της αγοράς για τη βύνη υψηλής ποιότητας της Holland Malt. Παραπέμπουν στην επιστολή του Πανεπιστημίου του Weihenstephan, στην οποία επιβεβαιώνονται τα διακριτικά χαρακτηριστικά της βύνης HTST.

(32) Στην απάντησή τους στις παρατηρήσεις τρίτων μερών, οι Κάτω Χώρες αναφέρουν ότι η παγκόσμια αγορά βύνης θα σημειώσει αύξηση κατά τα προσεχή έτη. Παραπέμπουν σε ένα σεμινάριο με θέμα την κριθή ζυθοποιίας, που πραγματοποιήθηκε στις 4 και 5 Οκτωβρίου 2005, στο πλαίσιο του οποίου το Διεθνές Συμβούλιο Σιτηρών ([9]) προέβλεπε ότι η συνολική παραγωγική ικανότητα βύνης θα έχει αυξηθεί κατά 10 % το 2010. Στο σεμινάριο αυτό, η Rabobank ανήγγειλε επίσης ότι η συνολική κατανάλωση μπίρας αυξάνεται κατά 2 % ετησίως, κυρίως λόγω της αυξανόμενης κατανάλωσης μπίρας στις αναδυόμενες αγορές, όπως η Νότια Αμερική, η Αφρική, η Ρωσία, η Νοτιοανατολική Ασία και η Κίνα. Τα σύγχρονα βυνοποιεία που είναι εγκατεστημένα σε λιμένες ανοικτής θαλάσσης και είναι σε θέση να παράγουν χύδην προϊόντα, θα μπορέσουν να επωφεληθούν από την ανάπτυξη αυτή. Οι Κάτω Χώρες παραπέμπουν σε επιστολή της Euromalt του Αυγούστου 2005 ([10]), στην οποία αναφέρεται ότι πρέπει να κλείσουν οι μικρές, παλαιές και αναποτελεσματικές μονάδες. Στην ίδια επιστολή γίνεται λόγος για πλεονάζουσα παραγωγική

([8]) RM International, Malt Market Report, 22 Απριλίου 2005· Rabobank, The malt industry, a changing industry structure, driven by emerging beer markets, Μάρτιος 2005; H.M. Gauger, Market report, Μάιος 2005· Ο H.M. Gauger είναι εμπορομεσίτης/σύμβουλος στον τομέα της βύνης, ο οποίος εκδίδει μηνιαία έκθεση για την αγορά της βύνης με στοιχεία όσον αφορά την παραγωγή και το εμπόριο βύνης.

([9]) Διακυβερνητική οργάνωση στον τομέα του εμπορίου σιτηρών.

([10]) Euromalt: «The EU malting industry», Αύγουστος 2005

ικανότητα στον κοινοτικό τομέα της βύνης κατά τουλάχιστον 500 000-700 000 τόνους. Ωστόσο, οι Κάτω Χώρες αναφέρουν ότι το αριθμητικό αυτό στοιχείο βασίζεται στην πραγματικότητα σε παραγωγή σε εικοσιτετράωρη βάση, επτά ημέρες την εβδομάδα και 365 ημέρες το χρόνο. Οι περίοδοι παύσης δεν λαμβάνονται υπόψη, με συνέπεια να είναι αβέβαιο κατά πόσο υπάρχει πράγματι πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα. Οι Κάτω Χώρες παραπέμπουν επίσης σε έκθεση ([11]) ([11]) του γραφείου ερευνών Frontier Economics σχετικά με την Holland Malt (με θέμα τη γεωγραφική αγορά και τις πτυχές καινοτομίας). Το συμπέρασμα της έκθεσης είναι το εξής: δεν υπάρχουν ενδείξεις ότι η επιδότηση που χορηγήθηκε στην Holland Malt θα οδηγήσει σε μετατόπιση των πωλήσεων βύνης των άλλων ευρωπαίων παραγωγών, επιπλέον εκείνης που θα συνέβαινε ούτως ή άλλως. Επομένως, δεν υπάρχουν ενδείξεις ότι η χορήγηση της επιδότησης θα επιδεινώσει περαιτέρω την τυχόν πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα των ευρωπαίων παραγωγών συνήθους βύνης. Οι Κάτω Χώρες καλούν την Επιτροπή να λάβει υπόψη την ύπαρξη ξεχωριστής αγοράς για τη βύνη HTST, που είναι μια ποικιλία βύνης υψηλής ποιότητας, η οποία επιβραδύνει τη «γήρανση» της μπίρας. Επίσης, οι Κάτω Χώρες αναφέρουν το περαιτέρω κλείσιμο παραγωγικής ικανότητας 12 000 τόνων βύνης, με αποτέλεσμα να ανέρχεται συνολικά σε 77 000 τόνους το κλείσιμο της υφιστάμενης παραγωγικής ικανότητας. Η επιπλέον παραγωγική ικανότητα αντιστοιχεί μόνο στο 0,5 % της συνολικής παραγωγικής ικανότητας στην Κοινότητα, πράγμα το οποίο δεν αναμένεται να διαταράξει την κοινοτική αγορά βύνης. Τέλος, οι Κάτω Χώρες επισημαίνουν ότι η επιδότηση την οποία προτίθενται να χορηγήσουν, προορίζεται απλώς να αντισταθμίσει το μειονέκτημα της τοποθεσίας του Eemshaven και να εξασφαλίσει για την Holland Malt ίσες συνθήκες ανταγωνισμού (χωρίς την επιδότηση, θα είχε πραγματοποιηθεί παρόμοια επένδυση σε βυνοποιείο στο λιμένα ανοικτής θαλάσσης του Terneuzen).

V. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

Οργανώσεις αγοράς

(33) Το μέτρο αφορά ενίσχυση προς μια επιχείρηση η οποία δραστηριοποιείται στον τομέα της μεταποίησης κριθής. Σύμφωνα με το άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1784/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003 σχετικά με την κοινή οργάνωση της αγοράς σιτηρών ([12]), τα άρθρα 87, 88 και 89 της Συνθήκης εφαρμόζονται στα προϊόντα που αναφέρονται στον εν λόγω κανονισμό. Ο τομέας τον οποίο αφορά το συγκεκριμένο καθεστώς ενίσχυσης υπόκειται, ως εκ τούτου, στους κοινοτικούς κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις.

Απαγόρευση κρατικών ενισχύσεων βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης

(34) Σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης, οι ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, στο μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές.

(35) Το μέτρο συνιστά άμεση επενδυτική επιδότηση. Είναι επιλεκτικό με την έννοια ότι ευνοεί μία συγκεκριμένη επιχείρηση, δηλαδή την Holland Malt.

(36) Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, η βελτίωση της ανταγωνιστικής θέσης επιχείρησης χάρη σε κρατική ενίσχυση συνιστά συνήθως στρέβλωση των όρων ανταγωνισμού σε σχέση με τις άλλες επιχειρήσεις οι οποίες δεν έλαβαν τέτοια ενίσχυση ([13]).

(37) Ένα μέτρο επηρεάζει δυσμενώς τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών εφόσον δυσχεραίνει τις εισαγωγές από άλλα κράτη μέλη ή διευκολύνει τις εξαγωγές προς άλλα κράτη μέλη. Εν προκειμένω, αποφασιστικός παράγοντας είναι το κατά πόσο το εξεταζόμενο μέτρο επηρεάζει ή απειλεί να επηρεάσει τον τρόπο με τον οποίο θα εξελιχθούν οι ενδοκοινοτικές συναλλαγές.

(38) Ως προς το προϊόν το οποίο αφορά το εν λόγω μέτρο (βύνη), υπάρχουν σημαντικές ενδοκοινοτικές συναλλαγές. Το 2004, πραγματοποιήθηκαν στην Κοινότητα συναλλαγές που αφορούσαν περίπου 1,3 εκατομμύρια τόνων βύνης. Η ποσότητα αυτή αντιπροσωπεύει το 15 % της συνολικής κοινοτικής παραγωγής βύνης το 2004 ([14]). Επομένως, ο τομέας είναι εκτεθειμένος στον ανταγωνισμό. Κατά συνέπεια, υπάρχει κίνδυνος οι ενδοκοινοτικές συναλλαγές να εξελιχθούν διαφορετικά εξ αιτίας της ενίσχυσης.

(39) Το συγκεκριμένο μέτρο αποτελεί επομένως ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης.

Άρθρο 87 παράγραφος 2 της Συνθήκης: εξαιρέσεις

(40) Στο άρθρο 87 παράγραφοι 2 και 3 προβλέπονται ορισμένες εξαιρέσεις από την απαγόρευση του άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης.

(41) Οι εξαιρέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 87 παράγραφος 2 δεν έχουν εφαρμογή, δεδομένου του τύπου του μέτρου και των στόχων του. Εξάλλου, οι Κάτω Χώρες δεν επικαλέστηκαν το άρθρο 87 παράγραφος 2.

Άρθρο 87 παράγραφος 3 της Συνθήκης: εξαιρέσεις κατά την εκτίμηση της Επιτροπής

(42) Στο άρθρο 87 παράγραφος 3, αναφέρονται άλλες μορφές ενίσχυσης οι οποίες δύνανται να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά. Η συμβατότητά τους προς τη Συνθήκη πρέπει να εξεταστεί από την οπτική γωνία της Κοινότητας και όχι μόνον ενός συγκεκριμένου κράτους μέλους. Για τη διασφάλιση της ομαλής λειτουργίας της κοινής αγοράς, οι εξαιρέσεις του άρθρου 87 παράγραφος 3 πρέπει να ερμηνεύονται αυστηρά.

([11]) Frontier Economics: «Holland Malt» , Οκτώβριος 2005

([12]) ΕΕ L 270 της 21.10.2003, σ. 78. Κανονισμός που τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1154/2005 της Επιτροπής (ΕΕ L 187 της 19.7.2005, σ. 11).

([13]) Απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Σεπτεμβρίου 1980 στην υπόθεση C-730/79, Philip Morris κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή σ. 2671, σκεπτικά 11 και 12.

([14]) Πηγή: H.M. Gauger Statistical Digest 2004-2005.

(43) Όσον αφορά το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο α), επισημαίνεται ότι ο δικαιούχος της ενίσχυσης δεν είναι εγκατεστημένος σε περιοχή όπου η οικονομική ανάπτυξη μπορεί να περιγραφεί ως ιδιαίτερα δυσμενής κατά την έννοια των *Κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα* ([15]) [κατά κεφαλή ακαθάριστο εγχώριο προϊόν (ΑΕΠ) μικρότερο του 75 % του κοινοτικού μέσου όρου]. Επομένως, το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) της Συνθήκης δεν δύναται να δικαιολογήσει τη χορήγηση ενίσχυσης για την παραγωγή, μεταποίηση ή εμπορία προϊόντων του παραρτήματος I της Συνθήκης.

(44) Όσον αφορά το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο β), επισημαίνεται ότι το σχετικό μέτρο δεν προορίζεται για την προώθηση σημαντικού σχεδίου κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος ή για την άρση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας κράτους μέλους.

(45) Η ενίσχυση δεν προορίζεται ούτε είναι κατάλληλη για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο δ).

Άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της Συνθήκης

(46) Βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της Συνθήκης, οι ενισχύσεις για την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή οικονομικών τομέων δύνανται να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους του εμπορίου κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον.

(47) Δεδομένου ότι η Holland Malt δεν αποτελεί μικρομεσαία επιχείρηση κατά την έννοια του ορισμού της Επιτροπής ([16]), δεν έχει εφαρμογή ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1/2004 της 23ης Δεκεμβρίου 2003 σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύεις προς μικρομεσαίες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στους τομείς της παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων ([17]). Κατά συνέπεια, το συμβιβάσιμο της επενδυτικής ενίσχυσης για τη μεταποίηση γεωργικών προϊόντων με το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) εξετάζεται με βάση τις διατάξεις του σημείου 4.2 των κατευθυντήριων γραμμών.

Επιλέξιμες δαπάνες και ποσοστό ενίσχυσης

(48) Σύμφωνα με το σημείο 4.2.3 των κατευθυντήριων γραμμών, οι επιλέξιμες δαπάνες μπορούν να περιλαμβάνουν την ανέγερση, απόκτηση ή βελτίωση ακινήτων, νέα μηχανήματα και εξοπλισμό, συμπεριλαμβανομένου του λογισμικού για ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Η ενίσχυση δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το 50 % των επιλέξιμων επενδύσεων στις περιφέρειες του στόχου 1 και το 40 % στις λοιπές περιφέρειες.

(49) Οι εν λόγω προϋποθέσεις πληρούνται δεδομένου ότι η ενίσχυση προβλέπεται να χορηγηθεί για την ανέγερση κτιρίων, την αγορά οικοπέδων για τα εν λόγω κτίρια και μηχανημάτων. Επιπλέον, οι Κάτω Χώρες περιορίζουν την κοινοποιηθείσα ενίσχυση στο 13,5 % των επιλέξιμων δαπανών κατ' ανώτατο όριο.

Οικονομική βιωσιμότητα και κοινοτικά ελάχιστα πρότυπα

(50) Στο σημείο 4.2.3 των κατευθυντήριων γραμμών ορίζεται επίσης ότι η ενίσχυση για επενδύσεις μπορεί να χορηγηθεί μόνο σε επιχειρήσεις οι οποίες μπορεί να αποδειχθεί ότι είναι οικονομικά βιώσιμες με βάση αξιολόγηση των προοπτικών της επιχείρησης. Η επιχείρηση πρέπει να πληροί τα κοινοτικά ελάχιστα πρότυπα σχετικά με το περιβάλλον, την υγιεινή και την ορθή μεταχείριση των ζώων.

(51) Οι εν λόγω προϋποθέσεις πληρούνται. Οι Κάτω Χώρες έχουν παράσχει επαρκείς εγγυήσεις όσον αφορά την οικονομική βιωσιμότητα τόσο της Bavaria NV όσο και της Agrifirm, οι οποίες συγκροτούν από κοινού την Holland Malt. Επιπλέον, έχει αποδειχθεί ότι το βυνοποιείο πληροί τα κοινοτικά ελάχιστα πρότυπα σχετικά με το περιβάλλον, την υγιεινή και την ορθή μεταχείριση των ζώων, όπως προβλέπεται στο πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης των Κάτω Χωρών.

Διέξοδοι στην αγορά

(52) Στο σημείο 4.2.5 των κατευθυντήριων γραμμών ορίζεται ότι δεν επιτρέπεται να χορηγηθεί ενίσχυση για επενδύσεις όσον αφορά προϊόντα για τα οποία δεν μπορούν να βρεθούν κανονικές διέξοδοι στην αγορά. Αυτό αξιολογείται στο κατάλληλο επίπεδο ανάλογα με τα συγκεκριμένα προϊόντα, τα είδη των επενδύσεων, καθώς και την υφιστάμενη και αναμενόμενη παραγωγική ικανότητα. Προς τούτο, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι τυχόν περιορισμοί της παραγωγής ή τα όρια της κοινοτικής στήριξης στο πλαίσιο των κοινών οργανώσεων αγοράς.

(53) Η διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της Συνθήκης κινήθηκε επειδή με βάση τις πληροφορίες που είχε στη διάθεσή της η Επιτροπή τη χρονική εκείνη στιγμή, δεν κατέστη δυνατό να αποκλειστεί η ύπαρξη πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας στην αγορά βύνης.

(54) Οι παρατηρήσεις των Κάτω Χωρών και της Holland Malt σχετικά με την κίνηση της διαδικασίας αφορούν κυρίως τρία ζητήματα. Πρώτον, αμφισβητείται η πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα στην αγορά βύνης (ωστόσο, οι Κάτω Χώρες και η Holland Malt δεν αμφισβητούν ότι το σχέδιο έχει ως συνέπεια επιπλέον παραγωγική ικανότητα στην αγορά βύνης). Δεύτερον, επισημαίνεται ότι η επένδυση στην παραγωγική μονάδα στο Eemshaven θα επηρεάσει περισσότερο τις εμπορικές συναλλαγές με τρίτες χώρες απ' ό,τι τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών, επειδή η εξαγωγή βύνης αποτελεί τμήμα της αγοράς ανεξάρτητο από το τμήμα στο οποίο δραστηριοποιούνται οι εγχώριοι προμηθευτές βύνης. Τρίτον, θεωρείται ότι υπάρχουν ξεχωριστές αγορές για τη συνήθη βύνη και τη βύνη υψηλής ποιότητας.

Πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα στην αγορά βύνης

(55) Η Επιτροπή εξέτασε την κατάσταση αναφορικά με την παραγωγή και το εμπόριο βύνης τόσο σε παγκόσμιο όσο και σε κοινοτικό επίπεδο. Δεδομένου ότι τα στατιστικά στοιχεία της Eurostat για τη βύνη είναι ελλιπή (έλλειψη αξιόπιστων στοιχείων όσον αφορά την παραγωγή και τις εξαγωγές ορισμένων χωρών), η Επιτροπή βασίστηκε στα στοιχεία της Euromalt, του Διεθνούς Συμβουλίου Σιτηρών και στην έκθεση του H.M. Gauger σχετικά με την αγορά κριθής ζυθοποιίας.

([15]) ΕΕ C 74 της 10.3.1998, σ. 9.

([16]) Σύσταση της Επιτροπής της 6ης Μαΐου 2003 σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων (ΕΕ L 124 της 20.5.2003, σ. 36).

([17]) ΕΕ L 1 της 3.1.2004, σ. 1.

(56) Όσον αφορά την κατάσταση στην παγκόσμια αγορά, από τα στοιχεία της Euromalt είναι δυνατό να συναχθεί ότι η σημερινή παγκόσμια προσφορά των βυνοποιείων υπερβαίνει τη ζήτηση σε σημαντικό βαθμό και ότι το ίδιο θα ισχύει και κατά τα προσεχή έτη. Στην επιστολή της Euromalt του Αυγούστου 2005 ([18]) παρατίθεται ο κατωτέρω πίνακας σχετικά με την παγκόσμια παραγωγική ικανότητα στον τομέα της βύνης.

Παγκόσμια παραγωγική ικανότητα στον τομέα της βύνης

(σε 1 000 τόνους)

	2004	Πλεόνασμα	2006 (εκτίμηση)	Πλεόνασμα
ΕΕ-15	7 500		7 600	
ΕΕ-10	1 200		1 150	
Σύνολο ΕΕ-25	8 700	2 500	8 750	2 700
Ρωσία	850	-550	1 550	100
Ουκρανία	230	-50	330	120
Λευκορωσία	70	-6	70	-10
Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη	460	-60	470	-60
Σύνολο Ευρώπη	10 130	1 834	11 170	2 850
Nafta	3 600		3 900	
Νότια Αμερική	1 220		1 370	
Ωκεανία	770		950	
Μέση Ανατολή και Κεντρική Ασία	200		200	
Αφρική	380		380	
Κίνα	3 000		3 300	
Άπω Ανατολή	300		340	
Σύνολο	9 470	- 1 300	10 440	-900
Παγκόσμιο σύνολο	19 780	534	21 610	1 950

(57) Όπως συνάγεται από τον πίνακα, το 2004 η παγκόσμια ικανότητα παραγωγής βύνης υπερέβη τη ζήτηση κατά περίπου μισό εκατομμύριο τόνους. Οι εκτιμήσεις για το 2006 εμφανίζουν αύξηση της πλεονάζουσας αυτής παραγωγικής ικανότητας κατά περίπου 2 εκατομμύρια τόνους.

(58) Στην επιστολή της, η Euromalt αναφέρει ότι αναμένεται να συνεχιστεί η αύξηση της παγκόσμιας παραγωγής μπίρας κατά μέσο όρο με ελάχιστο ρυθμό μεταξύ 1 και 2 % ετησίως. Αυτός ο μέσος όρος είναι αποτέλεσμα της διψήφιας αύξησης σε ορισμένες «νέες» περιοχές μπίρας (Νότια Αμερική, Αφρική, Ρωσία, Νοτιοανατολική Ασία και Κίνα) και της παρακμής στις «παλαιές» περιοχές (Δυτική Ευρώπη και Βόρεια Αμερική). Ωστόσο, η αποτελεσματικότητα των επενδύσεων στα βυνοποιεία στις περιοχές αύξησης και η τάση προς «ελαφρότερες» μπίρες οδήγησαν σε σημαντική μείωση της χρήσης βύνης ανά λίτρο μπίρας. Κατά συνέπεια, η Euromalt συμπεραίνει επίσης ότι η αυξανόμενη ζήτηση μπίρας για τα προσεχή έτη δεν θα συνοδευθεί από αύξηση της παγκόσμιας ζήτησης βύνης. Ο ρυθμός αύξησης της κατανάλωσης μπίρας και η προβλεπόμενη συνέχισή του έχει ενθαρρύνει σε υπερβολικό βαθμό την κατασκευή επιπλέον μονάδων παραγωγής βύνης στον κόσμο, με συνέπεια η σημερινή παγκόσμια παραγωγική ικανότητα από την πλευρά της προσφοράς να υπερβαίνει αισθητά τη ζήτηση, πράγμα το οποίο θα ισχύει για ορισμένα ακόμη έτη. Η Euromalt φρονεί ότι πρέπει να πραγματοποιηθούν περαιτέρω επενδύσεις στα βυνοποιεία, μολονότι δεν υπάρχει ανάγκη στην Ευρώπη για επιπλέον παραγωγική ικανότητα λόγω της συρρίκνωσης των εξαγωγικών αγορών.

(59) Η σημερινή παγκόσμια πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα φαίνεται να επιβεβαιώνεται από τα χαμηλότερα εμπορικά στοιχεία για τη βύνη, τα οποία παρουσίασε το Διεθνές Συμβούλιο Σιτηρών στο πλαίσιο του σεμιναρίου για την κριθή ζυθοποιίας που πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες στις 4 και 5 Οκτωβρίου 2005 ([19]). Σύμφωνα με το Διεθνές Συμβούλιο Σιτηρών, το παγκόσμιο εμπόριο βύνης σε διάστημα δύο ετών

([18]) Βλ. υποσημείωση 10.

([19]) Παρουσίαση από τον κ. John Tjaardstra των τάσεων όσον αφορά την παραγωγή και την κατανάλωση μπίρας, κριθής ζυθοποιίας και βύνης.

σημείωσε μείωση από 5 621 εκατομμύρια τόνους το 2002/2003 σε 5 275 εκατομμύρια τόνους το 2004/2005 (το τελευταίο αυτό στοιχείο αποτελεί εκτίμηση). Για το 2005/2006, το Διεθνές Συμβούλιο Σιτηρών αναμένει περαιτέρω μείωση της ποσότητας βύνης που θα αποτελέσει αντικείμενο συναλλαγών. Η καθοδική αυτή τάση αντανακλάται επίσης από τη μείωση του αριθμού πιστοποιητικών εξαγωγής που κατατέθηκαν από εξαγωγείς βύνης το 2004/2005 (2 219 661 τόνοι) σε σχέση με το 2003/2004 (2 477 849 τόνοι), ενώ οι προβλέψεις για το 2005/2006 είναι ακόμη ελαφρώς χαμηλότερες από τα στοιχεία για το 2004/2005 ([20]). Επιπλέον, η έκθεση σχετικά με την αγορά βύνης της RM International ([21]) φαίνεται επίσης να δείχνει παγκόσμια πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα: λόγω της υψηλότερης «κανονικής» παραγωγικής ικανότητας των νέων βυνοποιείων και δεδομένου ότι η παγκόσμια παραγωγή μπίρας αυξήθηκε με βραδύτερους ρυθμούς κατά τα τελευταία έτη, η νέα παραγωγή βύνης θα απορροφηθεί από τη ζήτηση με βραδύτερους ρυθμούς.

(60) Οι Κάτω Χώρες αναφέρουν στην επιστολή τους της 14ης Οκτωβρίου 2005 ότι η παγκόσμια ζήτηση βύνης αναμένεται να αυξηθεί κατά 10 % έως το 2010. Γίνεται παραπομπή στην παρουσίαση του Διεθνούς Συμβουλίου Σιτηρών στο πλαίσιο του σεμιναρίου για την κριθή ζυθοποιίας της 4ης και 5ης Οκτωβρίου 2005 στις Βρυξέλλες. Στην εν λόγω παρουσίαση, αναφέρθηκε επίσης ότι, όσον αφορά τις προβλέψεις για το 2010, η παγκόσμια παραγωγική ικανότητα βύνης αναμένεται να αυξηθεί κατά 10 %. Δεν φαίνεται ορθό να χρησιμοποιείται η παγκόσμια παραγωγική ικανότητα βύνης ως ένδειξη για τη ζήτηση, όπως φαίνεται να το πράττουν οι Κάτω Χώρες.

(61) Για τα προσεχή έτη, η παγκόσμια αγορά βύνης φαίνεται ότι θα υποστεί δύο σημαντικές εξελίξεις. Πρώτον, η αύξηση της κατανάλωσης μπίρας στις «νέες» περιοχές μπίρας. Πρέπει ωστόσο ακόμη να εξεταστεί κατά πόσο ο τομέας της βύνης στην Κοινότητα θα είναι σε θέση να επωφεληθεί από την αύξηση αυτή.

(62) Η αύξηση της παραγωγής μπίρας στην Κίνα δεν οδήγησε σε σημαντική αύξηση της εισαγωγής βύνης. Σύμφωνα με την έκθεση της Rabobank σχετικά με τον παγκόσμιο τομέα της βύνης ([22]), η εισαγόμενη ποσότητα βύνης δεν αυξήθηκε, ακόμη και μετά τη σημαντική μείωση των εισαγωγικών δασμών το 2002, επειδή η τεράστια βιομηχανία μεταποίησης της Κίνας ευνοεί την εισαγωγή κριθής ζυθοποιίας.

(63) Η αυξανόμενη κατανάλωση και παραγωγή μπίρας στη Νοτιοανατολική Ασία κατέστη σε μεγάλο βαθμό δυνατή λόγω της μεγαλύτερης εισαγωγής βύνης από την Αυστραλία χάρη στην εγγύτητά της και στις συμφωνίες ελευθέρων συναλλαγών με τη χώρα αυτή.

(64) Τα βυνοποιεία της Κοινότητας που είναι εγκατεστημένα σε λιμένες ανοικτής θαλάσσης, όπως η Holland Malt, φαίνεται να βρίσκονται σε καλή θέση για να ανταποκριθούν στην αυξανόμενη ζήτηση βύνης για τη Νότια Αμερική και την Αφρική. Όσον αφορά τη Νότια Αμερική, η νέα παραγωγική ικανότητα βύνης που δημιουργείται σήμερα στην Αργεντινή είναι πιθανό να μπορέσει να ικανοποιήσει εν μέρει την αυξανόμενη ζήτηση βύνης. Επιπλέον, η διεύρυνση της Mercosur με την προσχώρηση της Βενεζουέλας και κατά πάσα πιθανότητα και άλλων χωρών της Νότιας Αμερικής ίσως οδηγήσει σε αύξηση του εμπορίου βύνης στη Νότια Αμερική.

(65) Οι εξελίξεις στη Ρωσία αποτελούν ένα δεύτερο σημαντικό παράγοντα για την παγκόσμια αγορά βύνης. Η Ρωσία διαθέτει συνολική παραγωγική ικανότητα βύνης 1 εκατομμυρίου τόνων, ενώ βρίσκεται υπό κατασκευή παραγωγική ικανότητα 450 000 τόνων. Δεδομένου ότι η διαθεσιμότητα καλής κριθής ζυθοποιίας καλύπτει την αύξηση της παραγωγικής ικανότητας, η Ρωσία θα καταστεί αυτάρκης και πιθανός εξαγωγέας βύνης.

(66) Με βάση τα ανωτέρω στοιχεία, η Επιτροπή δεν έχει ενδείξεις ότι κατά τα προσεχή έτη θα τεθεί τέρμα στη σημερινή κατάσταση πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας στην παγκόσμια αγορά βύνης. Όσον αφορά το παγκόσμιο εμπόριο βύνης έως το 2010, το Διεθνές Συμβούλιο Σιτηρών προβλέπει ένα σχετικά σταθερό όγκο, επειδή «η μείωση στη Ρωσία αντισταθμίζεται από την αύξηση στη Νότια Αμερική», όπως ανακοινώθηκε κατά την παρουσίαση στο πλαίσιο του σεμιναρίου για την κριθή ζυθοποιίας τον Οκτώβριο του 2005.

(67) Όσον αφορά την κατάσταση στην Κοινότητα σχετικά με την παραγωγική ικανότητα και το εμπόριο βύνης, επισημαίνεται ότι το βυνοποιείο της Holland Malt στο Eemshaven κατέστη λειτουργικό τον Απρίλιο του 2005. Στην επιστολή της Euromalt του Αυγούστου 2005 αναφέρεται ότι η Κοινότητα, παρά το κλείσιμο ορισμένων βυνοποιείων λόγω πολύ χαμηλής αποδοτικότητας, εξακολουθεί να διαθέτει πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα βύνης κατά τουλάχιστον 500 000-700 000 τόνους (για την Κοινότητα η παραγωγική ικανότητα ανέρχεται σε 8 800 000 τόνους, η κατανάλωση σε 5 900 000 τόνους και οι εξαγωγές σε 2 250 000 τόνους).

(68) Σύμφωνα με την Euromalt, το 2005/2006, η αποδοτικότητα του τομέα της βύνης στην Κοινότητα θα φθάσει στο χαμηλότερο επίπεδο, λόγω του μεγαλύτερου αριθμού ελλειμματικών επιχειρήσεων, εκ των οποίων πολλές θα καλύψουν μέρος μόνο των δαπανών τους. Λόγω ίσως της χαμηλής αυτής αποδοτικότητας ο μεγάλος γερμανός παραγωγός βύνης Weissheimer στο Andernach υπέβαλε, την άνοιξη του 2006, αίτηση για κήρυξη σε πτώχευση. Παράλληλα, άλλες μονάδες παραγωγής βύνης έκλεισαν οριστικά, εκ των οποίων τέσσερις στο Ηνωμένο Βασίλειο, δύο στη Γερμανία και μία στη Γαλλία. Πρόκειται συγκεκριμένα για παλαιότερες μονάδες μεγάλων επιχειρήσεων. Άλλοι παραγωγοί βύνης αποφάσισαν να κλείσουν προσωρινά μέρος της παραγωγικής ικανότητάς τους. Σε άλλες περιπτώσεις, οι παλαιότερες μονάδες παραγωγής βύνης αντικαθίστανται με νέες. Η προκύπτουσα συνολική παραγωγική ικανότητα βύνης στην Κοινότητα τον Ιούλιο του 2006 ανέρχεται κατά τον H.M. Gauger σε 8 800 000 τόνους ([23]), με προβλέψεις για την κατανάλωση εντός της Κοινότητας και τις εξαγωγές εκτός αυτής οι οποίες είναι συγκρίσιμες με τα στοιχεία που αναφέρονται στην επιστολή της Euromalt του Αυγούστου 2005. Αυτό θα σήμαινε ακόμη πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα κατά περίπου 600 000 τόνους.

(69) Στην επιστολή του Οκτωβρίου 2005, οι Κάτω Χώρες ισχυρίζονται ότι η ποσότητα των 500 000 - 700 000 τόνων που αναφέρει η Euromalt όσον αφορά την πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα στον τομέα της βύνης στην Κοινότητα βασίζεται στην αποκαλούμενη «ονομαστική» παραγωγική ικανότητα, δηλαδή παραγωγή σε εικοσιτετράωρη βάση, 7 ημέρες την εβδομάδα και 365 ημέρες το χρόνο. Οι περίοδοι παύσης των μονάδων για συντήρηση, τεχνικές βλάβες και επισκευή δεν λαμβάνονται υπόψη, οπότε είναι αμφίβολο κατά πόσον υπάρχει πράγματι πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα.

([20]) Έκθεση αριθ. 5 του H.M. Gauger της 2ας Ιουνίου 2006. Στην έκθεση αυτή, οι προβλέψεις για το 2005/2006 όσον αφορά τις συνολικές εξαγωγές 2 140 εκατομμυρίων τόνων.

([21]) Βλ. υποσημείωση 8.

([22]) Βλ. υποσημείωση 8.

([23]) H.M. Gauger, Ιούλιος 2006 — State of the European Malt Industry

(70) Η Επιτροπή βασίστηκε στα αριθμητικά στοιχεία της πραγματικής παραγωγικής ικανότητας και της παραγωγής του τομέα της βύνης στην Κοινότητα κατά τα πρόσφατα έτη. Βασιζόμενη στην στατιστική έκθεση 2004/2005 του H.M. Gauger, με πηγή τα εθνικά στατιστικά στοιχεία, την Euromalt και την Eurostat, η Επιτροπή κατάρτισε τον κατωτέρω πίνακα.

Συνολική παραγωγική ικανότητα και παραγωγή βύνης στην Κοινότητα

	Παραγωγική ικανότητα (σε τόνους)	Παραγωγή (σε τόνους)
2002	8 613 304	8 455 119
2003	8 632 525	8 595 156
2004	8 818 633	8 644 575

(71) Τα αριθμητικά στοιχεία του πίνακα δείχνουν χρησιμοποίηση της συνολικής παραγωγικής ικανότητας κατά τουλάχιστον 98 % για το χρονικό διάστημα 2002-2004. Τα στοιχεία της έκθεσης Frontier Economics ([24]) εμφανίζουν ένα συγκρίσιμο ποσοστό χρησιμοποίησης. Το 2005, σημειώθηκε χαμηλότερο ποσοστό χρησιμοποίησης, με παραγωγή βύνης στην Κοινότητα 8,4 εκατομμυρίων τόνων έναντι παραγωγικής ικανότητας 8,8 εκατομμυρίων τόνων. Για την περίοδο εμπορίας 2006/2007, αναμένεται συνολική παραγωγή 8,0 εκατομμυρίων τόνων έναντι παραγωγικής ικανότητας 8,8 εκατομμυρίων τόνων ([25]). Ωστόσο, τα χαμηλότερα αυτά ποσοστά χρησιμοποίησης φαίνεται να αντανακλούν την αντίδραση των βυνοποιείων στη χαμηλή αποδοτικότητα, δηλαδή την απόφασή τους να παράγουν λιγότερη βύνη και να κλείσουν προσωρινά την παραγωγική ικανότητα. Για την περίοδο εμπορίας 2006/2007, η κατάσταση εξηγείται επίσης εν μέρει από την κακή συγκομιδή κριθής ζυθοποιίας. Τα αριθμητικά στοιχεία για το 2002 έως και το 2004 δείχνουν ότι είναι τεχνικά δυνατό να χρησιμοποιηθεί τουλάχιστον το 98 % της συνολικής παραγωγικής ικανότητας. Το υψηλό αυτό ποσοστό πραγματικής χρησιμοποίησης της συνολικής παραγωγικής ικανότητας φαίνεται να μην είναι λόγος ώστε να τεθεί υπό αμφισβήτηση η ύπαρξη πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας του τομέα της βύνης στην Κοινότητα.

(72) Όπως αναφέρεται στην επιστολή της Euromalt του Αυγούστου 2005, στο μέλλον «θα πρέπει να κλείσουν οι μικρές, παλαιές και αναποτελεσματικές μονάδες. Η διαδικασία αυτή θα εξελιχθεί βραδύ ρυθμό λόγω της ίδιας της διάρθρωσης του τομέα σε ορισμένα κράτη μέλη». Η διαδικασία φαίνεται να έχει επιταχυνθεί το 2006. Στα μέσα του 2006, η παραγωγή βύνης στην Κοινότητα φαίνεται να βρίσκεται πάλι σε ισορροπία με την πραγματική ζήτηση, καθώς οι παραγωγοί βύνης έχουν μάθει να προσαρμόζουν την παραγωγή τους στους δυνητικούς όγκους πωλήσεων ([26]). Εντούτοις, ακόμη και μετά το προαναφερόμενο οριστικό κλείσιμο των παλαιών μονάδων παραγωγής βύνης, η συνολική παραγωγική ικανότητα στην Κοινότητα εξακολουθεί να υπερβαίνει την πραγματική ζήτηση κατά περίπου 600 000 τόνους. Κυρίως, δεν αναμένεται να αυξηθεί η ζήτηση εντός της Κοινότητας, λόγω της στασιμότητας της κατανάλωσης μπίρας, ενώ οι εξαγωγές από την Κοινότητα θα πραγματοποιούνται σε μια παγκόσμια εμπορική κατάσταση η οποία αναμένεται να παραμείνει σχετικά σταθερή κατά τα προσεχή έτη. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν έχει σαφέστατες ενδείξεις ότι η σημερινή κατάσταση όσον αφορά την πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα θα αλλάξει σύντομα.

Συνέπειες για τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών

(73) Οι Κάτω Χώρες και η Holland Malt φρονούν ότι η επένδυση στην παραγωγική μονάδα στο Eemshaven θα επηρεάσει περισσότερο τις εμπορικές συναλλαγές με τρίτες χώρες παρά τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών, επειδή οι εξαγωγές βύνης αποτελούν τμήμα της αγοράς ανεξάρτητο από εκείνο στο οποίο δραστηριοποιούνται οι προμηθευτές βύνης της ενδοχώρας.

(74) Η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι μέρος της παραγωγικής ικανότητας βύνης της Κοινότητας αντιστοιχεί σε μικρές ιδιωτικές/οικογενειακές επιχειρήσεις της ενδοχώρας, οι οποίες παράγουν κυρίως για την εγχώρια αγορά. Ωστόσο, μέρος της παραγωγής τους μπορεί επίσης να προορίζεται για εξαγωγή, οπότε θα βρίσκονται αντιμέτωπες με τον ανταγωνισμό άλλων βυνοποιείων στην Κοινότητα των οποίων η παραγωγή προορίζεται κυρίως για εξαγωγή (όπως η Holland Malt).

(75) Επιπλέον, υπάρχουν μεγάλοι όμιλοι στον τομέα της βύνης στην Κοινότητα, οι οποίοι πωλούν τη βύνη τους τόσο εντός όσο και εκτός της Κοινότητας. Η Holland Malt ανήκει στην κατηγορία αυτή, χάρη στην εγκατάστασή της σε λιμένα ανοικτής θαλάσσης απ' όπου μπορεί να εφοδιάζει τόσο την κοινοτική αγορά όσο και τις εξωκοινοτικές αγορές. Τα βυνοποιεία στην Κοινότητα, των οποίων η παραγωγή προορίζεται κυρίως για εξαγωγή προς άλλες αγορές, είναι επομένως πιθανό να βρεθούν αντιμέτωπα με τον ανταγωνισμό της Holland Malt. Το ίδιο ισχύει και για τα βυνοποιεία στην Κοινότητα τα οποία πωλούν κυρίως στην εσωτερική αγορά, δεδομένου ότι η Holland Malt προτίθεται να πωλήσει ακόμη σημαντική ποσότητα βύνης σε ευρωπαϊκές χώρες. Στο επιχειρηματικό της πρόγραμμα του Αυγούστου 2003, η Holland Malt ανακοινώνει ότι προτίθεται να πωλήσει το 2005 71 540 τόνους σε ευρωπαϊκούς προορισμούς (σε σύγκριση με αναμενόμενες πωλήσεις 28 100 τόνων στην Ασία, 40 600 τόνων στη Λατινική Αμερική και 29 000 στη Ρωσία).

(76) Είναι δυνατό να προκύψουν καταστάσεις στις οποίες βυνοποιεία, των οποίων η παραγωγή προορίζεται κυρίως για εξαγωγή προς εξωκοινοτικές χώρες (όπως η Holland Malt), δεν θα μπορούν να βρουν αγοραστές για την προβλεπόμενη για τον προορισμό αυτό παραγωγή, οπότε ενδέχεται να επιχειρήσουν να πωλήσουν τη συγκεκριμένη παραγωγή στο εσωτερικό της Κοινότητας. Μπορεί επίσης να συμβεί και το αντίθετο. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν θεωρεί ότι τα τμήματα εντός και εκτός της Κοινότητας είναι τελείως ξεχωριστά. Υπάρχουν αλληλοσυνδέσεις, εξ αιτίας των οποίων οι εξελίξεις εκτός της Κοινότητας επηρεάζουν τις εξελίξεις εντός της Κοινότητας και αντιστρόφως.

(77) Με βάση τα ανωτέρω, η Επιτροπή δεν συμφωνεί με το συμπέρασμα της έκθεσης της Frontier Economics ότι δεν υπάρχουν ενδείξεις ότι η χορηγούμενη στην Holland Malt επιδότηση θα οδηγήσει σε μετατόπιση των πωλήσεων βύνης των άλλων ευρωπαίων παραγωγών, επιπλέον εκείνης που θα συνέβαινε ούτως ή άλλως. Η Επιτροπή δεν δύναται να αποκλείσει τέτοια μετατόπιση των πωλήσεων άλλων κοινοτικών παραγωγών βύνης σε πελάτες εντός και εκτός της Κοινότητας. Κατά συνέπεια, συμπεραίνει ότι η ενίσχυση ενδέχεται να επηρεάσει τις εμπορικές συναλλαγές και τον ανταγωνισμό μεταξύ των κρατών μελών.

([24]) Βλ. υποσημείωση 11.

([25]) H.M. Gauger Market report No. 4, 2 Μαΐου 2006

([26]) H.M. Gauger, Ιούλιος 2006 — State of the European Malt Industry

Η αγορά βύνης υψηλής ποιότητας («premiummout»)

(78) Η Επιτροπή έλαβε γνώση των στοιχείων που διαβίβασαν οι Κάτω Χώρες και η Holland Malt (συμπεριλαμβανομένων των επιστολών τρίτων μερών) όσον αφορά την ανάπτυξη της βύνης HTST ([27]). Οι Κάτω Χώρες, η Holland Malt και τα ενδιαφερόμενα μέρη περιγράφουν τη βύνη HTST ως ένα είδος βύνης με χαρακτηριστικά διαφορετικά από τη συνήθη βύνη, τα οποία προσδίδουν στην μπίρα περισσότερη γεύση και άρωμα, ανθεκτικότερο ανθρακικό και μεγαλύτερο χρονικό όριο αποθήκευσης.

(79) Οι Κάτω Χώρες και η Holland Malt ισχυρίζονται ότι η βύνη HTST μπορεί να θεωρηθεί βύνη υψηλής ποιότητας. Αναφέρουν επίσης ότι λόγω των μοναδικών φυσικών χαρακτηριστικών, της γευστικής ποιότητας και της υψηλότερης κατηγορίας τιμών της βύνης HTST, είναι μάλλον απίθανο η εν λόγω βύνη και η συνήθης βύνη να αποτελούν υποκατάστατα προϊόντα. Αναμένεται να δημιουργηθεί ειδική ζήτηση και αγορά για τη βύνη HTST.

(80) Η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι η βύνη HTST μπορεί να έχει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και να είναι υψηλής ποιότητας. Πρέπει ωστόσο να εξακριβωθεί εάν υπάρχει ή όχι ξεχωριστή αγορά για τη βύνη υψηλής ποιότητας (που εφοδιάζεται με βύνη HTST) παράλληλα με την αγορά για τη συνήθη βύνη. Το Πρωτοδικείο αποφάνθηκε ότι για να θεωρηθεί ότι υπάρχει επαρκώς διακρινόμενη αγορά, η επίμαχη υπηρεσία ή το επίμαχο προϊόν

«πρέπει να μπορεί να εξατομικευθούν λόγω των ιδιαιτέρων χαρακτηριστικών τους, που τα διαφοροποιούν από άλλες υπηρεσίες ή άλλα προϊόντα και έχουν ως συνέπεια να καθιστούν σχεδόν αδύνατη την αμοιβαία υποκατάστασή τους και σχεδόν ανεπαίσθητο τον μεταξύ τους ανταγωνισμό. Εντός του πλαισίου αυτού, το κατά πόσον είναι δυνατή η αμοιβαία υποκατάσταση των προϊόντων πρέπει να εκτιμάται βάσει των αντικειμενικών χαρακτηριστικών των προϊόντων αυτών, αλλά και βάσει της διαρθρώσεως της ζητήσεως, της προσφοράς στην αγορά, καθώς και των συνθηκών ανταγωνισμού ([28]).

(81) Όσον αφορά τη δομή της ζήτησης και της προσφοράς στην αγορά και τις συνθήκες ανταγωνισμού, η Επιτροπή έχει λάβει παρατηρήσεις από διάφορα ενδιαφερόμενα μέρη (κυρίως εθνικές ενώσεις βυνοποιών), σύμφωνα με τις οποίες δεν μπορεί να γίνει σαφής διάκριση μεταξύ συνήθους βύνης και βύνης υψηλής ποιότητας. Σύμφωνα με τις παρατηρήσεις αυτές, η βύνη αποτελεί μάλλον προϊόν γενικής φύσεως, με ελάχιστες παραλλαγές όσον αφορά τα χαρακτηριστικά και τα πρότυπα ποιότητας τα οποία καθορίζονται από τη σχετική βιομηχανία. Για την πλειοψηφία των πελατών των βυνοποιείων, υπάρχει ζήτηση αποκλειστικά για βύνη υψηλής ποιότητας η οποία ανταποκρίνεται στις προδιαγραφές τους και πληροί όλες τις απαιτήσεις όσον αφορά την ασφάλεια των τροφίμων.

(82) Επομένως, ο βαθμός αμοιβαίας υποκατάστασης των διαφόρων ειδών βύνης από διαφορετικά βυνοποιεία φαίνεται να μην είναι μηδαμινός, δεδομένου ότι όλες οι επιχειρήσεις οφείλουν να παράγουν βύνη υψηλής ποιότητας, ώστε να ανταποκρίνονται στη ζήτηση των πελατών τους.

(83) Αυτό φαίνεται να επιβεβαιώνεται από αποδείξεις ότι η μπίρα υψηλής ποιότητας δεν παράγεται απαραίτητα με βύνη άλλης ποιότητας απ'ό,τι η συνήθη μπίρα. Οι Κάτω Χώρες ισχυρίζονται ότι η βύνη HTST που θα παράγει η Holland Malt θα προορίζεται κυρίως για το «τμήμα υψηλής ποιότητας» της αγοράς μπίρας. Οι Κάτω Χώρες ισχυρίζονται ότι για την παραγωγή της εν λόγω μπίρας υψηλής ποιότητας απαιτούνται πρώτες ύλες υψηλής ποιότητας με χαρακτηριστικά τα οποία προσδίδουν καλύτερη γεύση στη συγκεκριμένη μπίρα. Στην επιστολή της, η Holland Malt αναφέρει την έκθεση «Just Drinks.com 2004» ([29]), στην οποία — κατά την Holland Malt — σημαντικά βυνοποιεία υποστηρίζουν ότι η μπίρα υψηλής ποιότητας («premiumbier») αποτελεί από τη φύση της καλύτερο ποτό με πλουσιότερη και διακρινόμενη γεύση.

(84) Εντούτοις, η Επιτροπή φρονεί ότι η συγκεκριμένη φράση της έκθεσης αφορά την εικόνα που έχει ο καταναλωτής για τη συγκεκριμένη μπίρα και ότι δεν πρόκειται για ισχυρισμό σημαντικών βυνοποιείων. Στη σελίδα 59 της έκθεσης αναφέρεται ότι, σύμφωνα με την Scottish & Newcastle, ο καταναλωτής πιστεύει ότι τα επώνυμα προϊόντα είναι υψηλότερης ποιότητας και πιο εκλεκτά. Οι βασικοί παράγοντες είναι οι εξής: η ιδέα της υψηλότερης ποιότητας — η συγκεκριμένη μπίρα αποτελεί από τη φύση της καλύτερο ποτό με πλουσιότερη και διακρινόμενη γεύση.

(85) Στην περίληψη της έκθεσης που συνέταξε η Holland Malt αναφέρεται ότι «από συνεντεύξεις τις οποίες πραγματοποίησε η just-drinks.com με ορισμένους σημαντικούς διεθνείς παράγοντες του τομέα της παραγωγής βύνης παγκοσμίως προέκυψε ότι η μπίρα υψηλής ποιότητας αποτελεί στην πραγματικότητα έννοια του τομέα προώθησης». Στην έκθεση αναφέρεται επίσης ότι μια συνήθης μπίρα μπορεί να χαρακτηριστεί μπίρα υψηλής ποιότητας σε συγκεκριμένη περιοχή ή χώρα άλλης περιοχής και ότι τα σημαντικότερα διεθνή βυνοποιεία προσαρμόζουν τη στρατηγική προώθησής τους στην αγορά. Τα προϊόντα που θεωρούνται υψηλής ποιότητας σε ορισμένη περιοχή, δεν αναγνωρίζονται απαραίτητα ως τέτοια σε άλλες περιοχές. Επιπλέον, αναφέρεται στην έκθεση ότι «ο αναγνώστης πρέπει να γνωρίζει ότι οι διακυμάνσεις της ζήτησης για μπίρα υψηλής ποιότητας, όσον αφορά τις συγκρίσεις μεταξύ ετών και τις τάσεις επί σειρά ετών, οφείλονται σε αλλαγές στην εικόνα του καταναλωτή και όχι σε αλλαγές των προδιαγραφών του προϊόντος. Όπως υπογραμμίζεται από την Interbrew, ο καταναλωτής είναι εκείνος που προσδιορίζει το προϊόν υψηλής ποιότητας, και όχι η βιομηχανία».

(86) Το γεγονός ότι οι προδιαγραφές του προϊόντος δεν αποτελούν σημαντικό παράγοντα για να προσδιοριστεί ποιες μπίρες θεωρούνται υψηλής ποιότητας υποδεικνύει ότι τα διάφορα είδη βύνης, στο μέτρο που πληρούν τα (ελάχιστα) πρότυπα ποιότητας που καθόρισε η οικεία βιομηχανία, μπορούν εύκολα να αλληλοαντικατασταθούν. Η εναλλαξιμότητα αυτή αναφέρεται επίσης στην υπόθεση συγκέντρωσης Hugh Baird/Scottish and Newcastle ([30]). Όσον αφορά τη σχετική αγορά, οι κοινοποιούντες (Hugh Baird και Scottish and Newcastle) ισχυρίζονται ότι αυτή είναι τουλάχιστον εξίσου ευρεία με εκείνη της αγοράς βύνης. Στην απόφαση αναφέρεται ότι, μολονότι η αγορά βύνης μπορεί σαφώς να υποδιαιρεθεί σε

([27]) Δήλωση του Bühler σχετικά με την τεχνολογία της Holland Malt, χωρίς ημερομηνία.
Επιστολή του Πανεπιστημίου του Freising-Weihenstephan München, Μάιος 2005.
Επιστολή ενδιαφερόμενου μέρους, η οποία περιέχει επαγγελματικά απόρρητα στοιχεία και η οποία επομένως θεωρείται εμπιστευτική.

([28]) Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 21ης Οκτωβρίου 1997 στην υπόθεση T-229/94. Deutsche Bahn κατά Επιτροπής Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή II-1689, σκεπτικό 10.»

([29]) www.just-drinks.com, «A global market review of premium beer — with forecasts to 2010».

([30]) Υπόθεση αριθ. IV/M.1372, της 18.12.1998.

αγορά βύνης και αγορά απόσταξης, τα μέρη θεωρούν ότι το γεγονός αυτό δεν αποτελεί επιχείρημα λόγω του σημαντικού βαθμού αμοιβαίας υποκατάστασης από την πλευρά της προσφοράς.

(87) Επιπλέον, κατά την εξέταση των στατιστικών πηγών σχετικά με την παραγωγή βύνης, η Επιτροπή δεν διαπίστωσε την ύπαρξη ξεχωριστής αγοράς βύνης υψηλής ποιότητας. Αντίθετα, όλες οι πηγές (Eurostat, Euromalt, Διεθνές Συμβούλιο Σιτηρών) παρέχουν στοιχεία για τη γενική αγορά βύνης. Οι Κάτω Χώρες και η ίδια η Holland Malt δεν έχουν παράσχει στοιχεία για την ύπαρξη παραγωγικής ικανότητας ή για την παραγωγής βύνης υψηλής ποιότητας. Αντιθέτως, στην επιχειρηματολογία σχετικά με την πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα αναφέρθηκαν σε στοιχεία για τη βύνη (ως ενιαίο προϊόν), χωρίς να γίνεται διάκριση μεταξύ συνήθους βύνης και βύνης υψηλής ποιότητας.

(88) Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν είναι δυνατόν να γίνει σαφής διάκριση μεταξύ των δύο κατηγοριών (συνήθους βύνης και βύνης υψηλής ποιότητας). Ίσως να υπάρχουν διαφορές ποιότητας, ωστόσο αυτές δεν φαίνεται να είναι τέτοιας φύσεως ώστε να περιορίζεται αξιοσημείωτα η εναλλαξιμότητα των ειδών βύνης ή ο ανταγωνισμός μεταξύ βυνοποιείων.

(89) Με βάση τις ανωτέρω διαπιστώσεις όσον αφορά την πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα της αγοράς βύνης, την πιθανή επίδραση του υπό εξέταση μέτρου ενίσχυσης στις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών και την έλλειψη σαφώς διακρινόμενης αγοράς για τη βύνη υψηλής ποιότητας, η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι το μέτρο ενίσχυσης δεν συμβιβάζεται με το σημείο 4.2.5 των κατευθυντήριων γραμμών, το οποίο προβλέπει ότι δεν επιτρέπεται να χορηγείται καμία ενίσχυση για επενδύσεις σε προϊόντα για τα οποία δεν μπορούν να βρεθούν κανονικές διέξοδοι στην αγορά.

Ενίσχυση προς βυνοποιείο στη Λιθουανία

(90) Η Holland Malt επισημαίνει ότι η κατάσταση στην παγκόσμια αγορά βύνης δεν εμπόδισε την Επιτροπή να εγκρίνει τη χορήγηση επενδυτικής ενίσχυσης προς βυνοποιείο στη Λιθουανία.

(91) Η Επιτροπή επισημαίνει ότι δεν ενέκρινε καμία κρατική ενίσχυση για επενδύσεις σε βυνοποιείο στη Λιθουανία μετά την προσχώρηση της χώρας στην Κοινότητα την 1η Μαΐου 2004. Πριν από την ημερομηνία αυτή, δεν ίσχυαν στη Λιθουανία κανόνες όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τα γεωργικά προϊόντα. Εν πάση περιπτώσει, η μη εκπλήρωση από άλλα κράτη μέλη των υποχρεώσεων που υπέχουν δυνάμει των άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης δεν επηρεάζει το γεγονός ότι το κράτος μέλος κατά του οποίου κινήθηκε η διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της Συνθήκης, έχει χορηγήσει (παράνομη) ενίσχυση ([31]).

(92) Ως προς το θέμα αυτό, η Επιτροπή επιθυμεί να αναφέρει ότι κίνησε την επίσημη διαδικασία έρευνας του άρθρου 88 παράγραφος 2 της Συνθήκης όταν η Ισπανία κοινοποίησε την πρόθεσή της να χορηγήσει ενίσχυση στο βυνοποιείο Maltacarrión S.A. ([32]). Η διαδικασία αυτή κινήθηκε για τους ίδιους λόγους με την παρούσα υπόθεση, δηλαδή το γεγονός ότι δεν μπορεί να αποκλειστεί η ύπαρξη πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας στην αγορά βύνης. Μετά την κίνηση της εν λόγω διαδικασίας, η Ισπανία απέσυρε την κοινοποίησή της όσον αφορά τη συγκεκριμένη ενίσχυση.

Περιφερειακές πτυχές

(93) Η Επιτροπή αναγνωρίζει και δεν προτίθεται να θέσει υπό αμφισβήτηση τη σημασία της περιφερειακής ανάπτυξης στο πλαίσιο της ενίσχυσης προς την Holland Malt, όπως εξήγησαν οι Κάτω Χώρες και τα διάφορα ενδιαφερόμενα μέρη. Από την άποψη αυτή, το έργο εντάσσεται πλήρως στο πρόγραμμα IPR.

(94) Ωστόσο, το έργο πρέπει να πληροί όλες τις προϋποθέσεις για επενδυτική ενίσχυση σχετικά με τη μεταποίηση και εμπορία γεωργικών προϊόντων, όπως προβλέπεται από τις κατευθυντήριες γραμμές. Δεδομένου ότι η κρατική ενίσχυση για το συγκεκριμένο έργο δεν πληροί μία τουλάχιστο σημαντική προϋπόθεση, η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να την εγκρίνει, παρά τις θετικές της πτυχές όσον αφορά την περιφερειακή ανάπτυξη.

VI. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

(95) Για τους ανωτέρω λόγους, η Επιτροπή θεωρεί ότι η ενίσχυση προς την Holland Malt δεν συμβιβάζεται με τα άρθρα 87 και 88 της Συνθήκης. Το μέτρο ενίσχυσης δεν συνάδει με το σημείο 4.2.5 των κατευθυντήριων γραμμών, το οποίο προβλέπει ότι δεν μπορεί να εγκριθεί ενίσχυση για επενδύσεις για προϊόντα για τα οποία δεν μπορούν να βρεθούν κανονικές διέξοδοι στην αγορά.

(96) Με την επιστολή τους της 17ης Δεκεμβρίου 2004, οι Κάτω Χώρες γνωστοποίησαν ότι η ενίσχυση εγκρίθηκε με την επιφύλαξη της έγκρισης από την Επιτροπή. Σε περίπτωση που, παρά την προϋπόθεση αυτή, η ενίσχυση έχει ήδη καταβληθεί, θα πρέπει να επιστραφεί.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε από τις Κάτω Χώρες στην εταιρεία Holland Malt BV με τη μορφή επιδότησης ύψους 7 425 000 ευρώ, με την επιφύλαξη της έγκρισης από την Επιτροπή, δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

Άρθρο 2

Οι Κάτω Χώρες αποσύρουν την κρατική ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 1.

Άρθρο 3

1. Οι Κάτω Χώρες λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να ανακτήσουν από το δικαιούχο την αναφερόμενη στο άρθρο 1 ενίσχυση που έχει ήδη τεθεί παρανόμως στη διάθεσή του.

2. Η ανάκτηση πραγματοποιείται αμελλητί και σύμφωνα με τις διαδικασίες της εθνικής νομοθεσίας, εφόσον αυτές επιτρέπουν την άμεση και πραγματική εκτέλεση της παρούσας απόφασης. Το ποσό που πρέπει να ανακτηθεί περιλαμβάνει και τους σχετικούς τόκους υπολογιζόμενους από την ημερομηνία κατά την οποία η παράνομη ενίσχυση ετέθη στη διάθεση του δικαιούχου μέχρι την ημερομηνία

([31]) Βλ. π.χ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Απριλίου 1998 στην υπόθεση T-214/95, Het Vlaamse Gewest κατά Επιτροπής Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή II-717, σκεπτικό 54.

([32]) Υπόθεση C 48, 21.12.2005, δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα.

της ανάκτησής της. Ο τόκος υπολογίζεται βάσει του επιτοκίου αναφοράς που χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό του ισοδυνάμου επιδότησης στο πλαίσιο των περιφερειακών καθεστώτων ενίσχυσης.

Άρθρο 4

Οι Κάτω Χώρες γνωστοποιούν στην Επιτροπή, εντός δύο μηνών από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας απόφασης τα μέτρα που έλαβαν προκειμένου να συμμορφωθούν με την απόφαση.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών.

Βρυξέλλες, 26 Σεπτεμβρίου 2006.

Για την Επιτροπή
Mariann FISCHER BOEL
Μέλος της Επιτροπής

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 26ης Οκτωβρίου 2006

για την ίδρυση του Εκτελεστικού Οργανισμού του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών κατ'εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 58/2003 του Συμβουλίου

(2007/60/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 58/2003 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2002 περί θεσπίσεως του καταστατικού των εκτελεστικών οργανισμών που είναι επιφορτισμένοι με ορισμένα καθήκοντα σχετικά με τη διαχείριση κοινοτικών προγραμμάτων [1], και ιδίως το άρθρο 3 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 58/2003 παρέχει στην Επιτροπή την εξουσία να αποφασίζει την ίδρυση εκτελεστικών οργανισμών σύμφωνων με το γενικό καταστατικό που θεσπίζεται με τον εν λόγω κανονισμό και να τους αναθέτει ορισμένα καθήκοντα σχετικά με τη διαχείριση ενός ή περισσοτέρων κοινοτικών προγραμμάτων ή δράσεων.

(2) Η ίδρυση εκτελεστικού οργανισμού σκοπό έχει να παρέχει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να εστιάζεται στις δραστηριότητες και στα καθήκοντα προτεραιότητας που δεν είναι δυνατόν να ανατεθούν σε εξωτερικούς φορείς, χωρίς να απολέσει την εποπτεία, τον έλεγχο και την τελική ευθύνη για τις δράσεις που διαχειρίζονται οι εκτελεστικοί οργανισμοί.

(3) Η διαχείριση της κοινοτικής δράσης στον τομέα του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών αποσκοπεί στην εκτέλεση έργων τα οποία δεν συνεπάγονται την έκδοση απόφασης πολιτικού χαρακτήρα, ενώ απαιτούν υψηλό επίπεδο τεχνικής και χρηματοοικονομικής εμπειρογνωμοσύνης σε όλη τη διάρκεια υλοποίησης του έργου.

(4) Η μεταβίβαση σε εκτελεστικό οργανισμό καθηκόντων που συνδέονται με την εκτέλεση της εν λόγω κοινοτικής δράσης είναι δυνατή με σαφή διαχωρισμό μεταξύ, αφενός, του προγραμματισμού, του καθορισμού προτεραιοτήτων και της αξιολόγησης του προγράμματος υπό την αρμοδιότητα της Επιτροπής και, αφετέρου, της εκτέλεσης των έργων που θα ανατεθεί στον εκτελεστικό οργανισμό.

(5) Από την ανάλυση κόστους/οφελών που πραγματοποιήθηκε για τον σκοπό αυτό προέκυψε ότι η ίδρυση εκτελεστικού οργανισμού θα καταστήσει δυνατή τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας για την υλοποίηση του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών με χαμηλότερο κόστος. Λαμβάνοντας υπόψη τα εγγενή χαρακτηριστικά του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών, έμφαση πρέπει να δοθεί στην ανάθεση των καθηκόντων τεχνικού χαρακτήρα, ενώ ο κύριος στόχος θα πρέπει να είναι η ενίσχυση των δεσμών μεταξύ του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών και των κοινοτήτων εμπειρογνωμόνων.

(6) Ο οργανισμός πρέπει να συγκεντρώσει εμπειρογνωμοσύνη υψηλού επιπέδου για την εκπλήρωση των στόχων που ορίστηκαν από την Επιτροπή και υπό την επιτήρησή της. Η ίδρυση του οργανισμού πρέπει επίσης να καταστήσει δυνατή την βελτιστοποίηση της υλοποίησης του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών, διευκολύνοντας την πρόσληψη προσωπικού εξειδικευμένου σε θέματα του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών.

(7) Η ίδρυση του οργανισμού πρέπει να βελτιώσει την ευελιξία για την υλοποίηση της κοινοτικής δράσης στον τομέα του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών. Το ετήσιο πρόγραμμα εργασιών του οργανισμού πρέπει ιδίως να του παρέχει τη δυνατότητα να συμβάλει στην επίτευξη των ετήσιων προτεραιοτήτων για την υλοποίηση του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών, που προγραμματίζει και αποφασίζει η Επιτροπή. Ο οργανισμός πρέπει επίσης να εξασφαλίζει τον καλύτερο συντονισμό της χρηματοδότησης με άλλα κοινοτικά μέσα χρηματοδότησης.

(8) Διαχείριση βασιζόμενη στα αποτελέσματα του οργανισμού, με την εφαρμογή των απαραίτητων διαδικασιών και διαδοχικών σταδίων ελέγχου και συντονισμού πρέπει να καταστήσει δυνατή την απλούστευση των τρόπων υλοποίησης του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών από τις υπηρεσίες της Επιτροπής. Οι υπηρεσίες της Επιτροπής θα μπορούσαν να αξιοποιήσουν τις τεχνικής φύσης εργασίες που θα επιτελεί ο οργανισμός καταστρώνοντας εκ παραλλήλου, με τον κατάλληλο τρόπο, καθήκοντα τα οποία προϋποθέτουν εκτίμηση σε πολιτικό επίπεδο.

(9) Η συνεργασία του οργανισμού με τις υπηρεσίες της Επιτροπής και η εκπλήρωση των ειδικών καθηκόντων του πρέπει να καταστήσουν δυνατή τη βελτίωση της προβολής της κοινοτικής δράσης στον τομέα του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών.

(10) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής των εκτελεστικών οργανισμών,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Ίδρυση του οργανισμού

1. Ιδρύεται εκτελεστικός οργανισμός (εφεξής «ο οργανισμός») για τη διαχείριση της κοινοτικής δράσης στον τομέα του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών, του οποίου το καταστατικό διέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 58/2003.

[1] ΕΕ L 11 της 16.1.2003, σ. 1.

2. Η ονομασία του οργανισμού είναι «*Εκτελεστικός Οργανισμός του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών*».

Άρθρο 2

Τόπος εγκατάστασης

Ο οργανισμός είναι εγκατεστημένος στις Βρυξέλλες.

Άρθρο 3

Διάρκεια

Ο οργανισμός ιδρύεται για περίοδο που αρχίζει την 1η Νοεμβρίου 2006 και λήγει την 31η Δεκεμβρίου 2008.

Άρθρο 4

Στόχοι και καθήκοντα

1. Ο οργανισμός είναι επιφορτισμένος, στο πλαίσιο της κοινοτικής δράσης στον τομέα του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών, με την εκτέλεση των καθηκόντων που αφορούν τη χορήγηση κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής με βάση τον κανονισμό αριθ. 2236/95 του Συμβουλίου ([2]), εξαιρουμένων του προγραμματισμού, του καθορισμού προτεραιοτήτων, της αξιολόγησης του προγράμματος, της έγκρισης των αποφάσεων χρηματοδότησης και της νομικής παρακολούθησης. Συγκεκριμένα, ο οργανισμός είναι επιφορτισμένος με τα ακόλουθα καθήκοντα:

α) τη διαχείριση των φάσεων της προετοιμασίας, της χρηματοδότησης και παρακολούθησης της χρηματοδοτικής συνδρομής που χορηγείται για έργα κοινού ενδιαφέροντος σύμφωνα με τον προϋπολογισμό του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών, καθώς και διενέργεια των απαραίτητων ελέγχων για τον σκοπό αυτό, με την λήψη των σχετικών αποφάσεων σύμφωνα με τη μεταβίβαση εξουσιών από την Επιτροπή·

β) τον συντονισμό με άλλα κοινοτικά μέσα για την εξασφάλιση του καλύτερου συντονισμού των παρεμβάσεων σε όλο το μήκος χάραξης των έργων προτεραιότητας τα οποία χρηματοδοτούνται επίσης από τα διαρθρωτικά ταμεία, από το Ταμείο Συνοχής καθώς και από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων·

γ) την παροχή τεχνικής υποστήριξης στους φορείς προώθησης των έργων επί θεμάτων χρηματοοικονομικής τεχνικής των έργων, και την ανάπτυξη κοινών μεθόδων αξιολόγησης·

δ) την έκδοση των πράξεων εκτέλεσης του προϋπολογισμού κατά τα έσοδα και τις δαπάνες, καθώς και την εκτέλεση, βάσει των εξουσιών που του έχουν μεταβιβασθεί από την Επιτροπή, όλων των πράξεων που είναι αναγκαίες για τη διαχείριση των κοινοτικών δράσεων στον τομέα του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2236/95 του Συμβουλίου, ιδίως δε των πράξεων που συνδέονται με την ανάθεση των συμβάσεων και τις επιχορηγήσεις ([3])·

ε) τη συγκέντρωση, ανάλυση και διαβίβαση στην Επιτροπή όλων των πληροφοριών που είναι αναγκαίες για την υλοποίηση του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών·

στ) κάθε διοικητική και τεχνική υποστήριξη που ζητείται από την Επιτροπή.

2. Η άσκηση των καθηκόντων που προβλέπεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) δεν επηρεάζει την ευθύνη των αρχών διαχείρισης των επιχειρησιακών προγραμμάτων τα οποία συγχρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία ή το Ταμείο Συνοχής όσον αφορά την επιλογή ή την υλοποίηση έργων ενταγμένων στο διευρωπαϊκό δίκτυο μεταφορών, ούτε την ευθύνη χρηματοδότησης από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχείρισης αυτών των προγραμμάτων.

3. Εκτός των καθηκόντων που προβλέπονται στην παράγραφο 1, είναι δυνατόν η Επιτροπή να επιφορτίσει τον οργανισμό, μετά από γνωμοδότηση της επιτροπής εκτελεστικών οργανισμών, με την εκτέλεση καθηκόντων της ιδίας φύσεως στο πλαίσιο άλλων κοινοτικών προγραμμάτων ή δράσεων, κατά την έννοια του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 58/2003, υπό τον όρο ότι τα εν λόγω προγράμματα ή δράσεις εμπίπτουν εντός των ορίων της κοινοτικής δράσης στον τομέα του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών.

4. Η απόφαση της Επιτροπής για τη μεταβίβαση εξουσιών καθορίζει λεπτομερώς το σύνολο των καθηκόντων που ανατίθενται στον οργανισμό, αναπροσαρμόζεται δε ανάλογα με τα πρόσθετα καθήκοντα που ενδεχομένως ανατίθενται στον οργανισμό. Η απόφαση της Επιτροπής διαβιβάζεται, για ενημέρωση, στην επιτροπή εκτελεστικών οργανισμών.

Άρθρο 5

Οργανωτική δομή

1. Η διαχείριση του οργανισμού ασκείται από διευθύνουσα επιτροπή και από διευθυντή, που ορίζονται από την Επιτροπή.

2. Τα μέλη της διευθύνουσας επιτροπής ορίζονται για την περίοδο που προβλέπεται στο άρθρο 3.

3. Ο διευθυντής του οργανισμού ορίζεται για την περίοδο που προβλέπεται στο άρθρο 3.

Άρθρο 6

Επιχορήγηση

Ο οργανισμός λαμβάνει επιχορήγηση, η οποία εγγράφεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και προέρχεται από το συνολικό κονδύλιο της κοινοτικής δράσης στον τομέα του

([2]) ΕΕ L 228 της 23.9.1995

([3]) ΕΕ L 228 της 23.9.1995, σ. 1.

διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, άλλων κοινοτικών προγραμμάτων των οποίων η εκτέλεση ανατίθεται στον οργανισμό κατ' εφαρμογή του άρθρου 4 παράγραφος 3.

Άρθρο 7

Έλεγχος και απολογισμός εκτέλεσης

Ο οργανισμός υπόκειται στον έλεγχο της Επιτροπής και οφείλει να προβαίνει τακτικά σε απολογισμό της εκτέλεσης της κοινοτικής δράσης στον τομέα του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών που του ανατίθεται, σύμφωνα με τους κανόνες και με τη συχνότητα που καθορίζονται στην πράξη μεταβίβασης καθηκόντων.

Άρθρο 8

Εκτέλεση του προϋπολογισμού λειτουργίας

Ο οργανισμός εκτελεί τον προϋπολογισμό λειτουργίας του σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1653/2004 της Επιτροπής ([4]).

Βρυξέλλες, 26 Οκτωβρίου 2006.

Για την Επιτροπή
Jacques BARROT
Αντιπρόεδρος

([4]) ΕΕ L 297 της 22.09.2004, σ. 6.

ΑΠΟΦΑΣΗ αριθ. 1/2006 ΤΗΣ ΜΕΙΚΤΗΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΒΕΤΙΚΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

της 1ης Δεκεμβρίου 2006

σχετικά με την τροποποίηση των προσαρτημάτων 1, 2, 3, 4, 5, 6 και 10 του παραρτήματος 11 της συμφωνίας

(2007/61/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη:

τη Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τις συναλλαγές γεωργικών προϊόντων (στο εξής «γεωργική συμφωνία»), και ιδίως το άρθρο 19, παράγραφος 3, του παραρτήματος 11,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η γεωργική συμφωνία τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιουνίου 2002.

(2) Το άρθρο 19, παράγραφος 1, του παραρτήματος 11 της γεωργικής συμφωνίας θεσπίζει μεικτή κτηνιατρική επιτροπή αρμόδια να εξετάζει κάθε ζήτημα σχετικό με το εν λόγω παράρτημα και την εφαρμογή του και να ασκεί τα προβλεπόμενα από αυτό καθήκοντα. Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου η μεικτή κτηνιατρική επιτροπή έχει την αρμοδιότητα να λαμβάνει αποφάσεις για την τροποποίηση των προσαρτημάτων του παραρτήματος 11 της γεωργικής συμφωνίας, ιδίως για να τα προσαρμόζει και να τα επικαιροποιεί.

(3) Τα προσαρτήματα 1, 2, 3, 4, 5, 6 και 11 του παραρτήματος 11 της γεωργικής συμφωνίας τροποποιήθηκαν για πρώτη φορά με την απόφαση αριθ. 2/2003 της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής που συστάθηκε με τη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, της 25ης Νοεμβρίου 2003 σχετικά με την τροποποίηση των προσαρτημάτων 1, 2, 3, 4, 5, 6 και 11 του παραρτήματος 11 της Συμφωνίας ([1]).

(4) Τα προσαρτήματα 1, 2, 3, 4, 5 και 11 του παραρτήματος 11 της γεωργικής συμφωνίας τροποποιήθηκαν τελευταία με την απόφαση αριθ. 2/2004 της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής που συστάθηκε με τη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τις συναλλαγές γεωργικών προϊόντων, της 9ης Δεκεμβρίου 2004, όσον αφορά την τροποποίηση των προσαρτημάτων 1, 2, 3, 4, 5, 6 και 11 του παραρτήματος 11 της Συμφωνίας ([2]).

(5) Το προσάρτημα 6 του παραρτήματος 11 της γεωργικής συμφωνίας τροποποιήθηκε με την απόφαση αριθ. 1/2005 της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής που θεσπίστηκε με τη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τις συναλλαγές γεωργικών προϊόντων, της 21ης Δεκεμβρίου 2005, όσον αφορά την τροποποίηση του προσαρτήματος 6 του παραρτήματος 11 της Συμφωνίας ([3]).

(6) Η Ελβετική Συνομοσπονδία ανέλαβε τη δέσμευση να ενσωματώσει στην εθνική νομοθεσία της τις διατάξεις της οδηγίας (ΕΚ) αριθ. 2003/99 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 2003, για την παρακολούθηση των ζωονόσων και των ζωονοσογόνων παραγόντων, για την τροποποίηση της απόφασης 90/424/ΕΟΚ του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 92/117/ΕΟΚ του Συμβουλίου ([4]), του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2160/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 2003, για τον έλεγχο της σαλμονέλας και άλλων συγκεκριμένων τροφιμογενών ζωονοσογόνων παραγόντων που παρουσιάζονται στη διατροφική αλυσίδα ([5]) και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1003/2005 της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2005, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2160/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τον κοινοτικό στόχο για τη μείωση του επιπολασμού ορισμένων οροτύπων σαλμονέλας σε σμήνη αναπαραγωγής του είδους *Gallus gallus* και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2160/2003 ([6]).

(7) Η Ελβετική Συνομοσπονδία δεσμεύθηκε να ενσωματώσει στην εθνική νομοθεσία τις διατάξεις της οδηγίας 97/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1997, για τον καθορισμό των αρχών οργάνωσης των κτηνιατρικών ελέγχων των προϊόντων που εισάγονται στην Κοινότητα από τρίτες χώρες ([7]).

(8) Η Ελβετική Συνομοσπονδία ανέλαβε τη δέσμευση να ενσωματώσει στην εθνική νομοθεσία της τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2073/2005 της Επιτροπής, της 15ης Νοεμβρίου 2005, περί μικροβιολογικών κριτηρίων για τα τρόφιμα ([8]), τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2074/2005 της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 2005 για θέσπιση μέτρων εφαρμογής για ορισμένα προϊόντα βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 853/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την οργάνωση επίσημων ελέγχων βάσει των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 854/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και (ΕΚ) αριθ. 882/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για την παρέκκλιση από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 852/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 853/2004 και (ΕΚ) αριθ. 854/2004 ([9]), καθώς και τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2075/2005 της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 2005, για τη θέσπιση ειδικών κανόνων σχετικά με τους επίσημους ελέγχους για την ανίχνευση τριχινών *(Trichinella)* στο κρέας ([10]).

(9) Πρέπει να τροποποιηθεί το κείμενο του προσαρτήματος 1 του παραρτήματος 11 της εν λόγω συμφωνίας προκειμένου να

([1]) ΕΕ L 23, 28.1.2004, σ. 27.
([2]) ΕΕ L 17, 20.1.2005, σ. 1.
([3]) ΕΕ L 347, 30.12.2005, σ. 93.
([4]) ΕΕ L 325, 12.12.2003, σ. 31.
([5]) ΕΕ L 325, 12.12.2003, σ. 1.
([6]) ΕΕ L 170, 1.7.2005, σ. 12.
([7]) ΕΕ L 24, 30.1.1998, σ. 9.
([8]) ΕΕ L 338, 22.12.2005, σ. 1.
([9]) ΕΕ L 338, 22.12.2005, σ. 27.
([10]) ΕΕ L 338, 22.12.2005, σ. 60.

ληφθούν υπόψη η κοινοτική και η ελβετική νομοθεσία σχετικά με τις ζωονόσους και τις ειδικές λεπτομέρειες εφαρμογής που αφορούν τις συναλλαγές μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας.

(10) Πρέπει να τροποποιηθεί το κείμενο των προσαρτημάτων 1, 2, 3, 4, 5, 10 και 11 του παραρτήματος 11 της εν λόγω συμφωνίας προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι αλλαγές που έχουν επέλθει στην ισχύουσα κοινοτική και την ελβετική νομοθεσία μέχρι και την 1η Ιουλίου 2006.

(11) Τα προβλεπόμενα από την ελβετική νομοθεσία υγειονομικά μέτρα αναγνωρίζονται ως ισοδύναμα με τα κοινοτικά για εμπορικούς σκοπούς όσον αφορά τα ζωικά προϊόντα που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση. Συνεπώς, πρέπει να τροποποιηθεί το κείμενο του προσαρτήματος 6 του παραρτήματος 11 της γεωργικής συμφωνίας.

(12) Οι διατάξεις των προσαρτημάτων 5 και 10 του παραρτήματος 11 της γεωργικής συμφωνίας θα επανεξεταστούν στο πλαίσιο της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής το αργότερο εντός ενός έτους από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας απόφασης.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Τα προσαρτήματα 1, 2, 3, 4, 10, 6 και 10 του παραρτήματος 11 της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τις συναλλαγές γεωργικών προϊόντων (γεωργική συμφωνία) αντικαθίστανται, αντιστοίχως, από τα προσαρτήματα του παραρτήματος της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 2

Το προσάρτημα 5 του παραρτήματος 11, κεφάλαιο 3, σημείο V, παράγραφος Α, της γεωργικής συμφωνίας αντικαθίσταται από το εξής κείμενο:

«Α. Για τους ελέγχους των ζωντανών ζώων που προέρχονται από χώρες άλλες από αυτές που υπάγονται στο παρόν παράρτημα, οι ελβετικές αρχές δεσμεύονται να εισπράττουν τουλάχιστον τα τέλη που συνδέονται με τους επίσημους ελέγχους οι οποίοι προβλέπονται στο κεφάλαιο VI του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004 και τους ελάχιστους συντελεστές που καθορίζονται στο παράρτημα V.»

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση εκδίδεται σε δύο αντίτυπα και υπογράφεται από τους συμπροέδρους ή τα πρόσωπα που είναι εξουσιοδοτημένα να ενεργούν εξ ονόματος των μερών.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Τίθεται σε ισχύ την ημερομηνία της τελευταίας υπογραφής.

Υπογράφη στη Βέρνη, 1η Δεκεμβρίου 2006.

Για την Ελβετική Συνομοσπονδία

Ο επικεφαλής της αντιπροσωπείας

Hans WYSS

Υπογράφη στις Βρυξέλλες, 1η Δεκεμβρίου 2006.

Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα

Ο επικεφαλής της αντιπροσωπείας

Paul VAN GELDORP

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«Προσάρτημα 1

ΜΕΤΡΑ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ/ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ

I. **Αφθώδης πυρετός**

Α. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ευρωπαϊκή Κοινότητα	Ελβετία
1. Οδηγία 2003/85/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση κοινοτικών μέτρων για την καταπολέμηση του αφθώδους πυρετού, την κατάργηση της οδηγίας 85/511/ΕΟΚ και των αποφάσεων 84/531/ΕΟΚ και 91/665/ΕΟΚ και με την τροποποίηση της οδηγίας 92/46/ΕΟΚ (ΕΕ L 306 της 22.11.2003, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 2005/615/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Αυγούστου 2005 που τροποποιεί το παράρτημα XI της οδηγίας 2003/85/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με τα εθνικά εργαστήρια σε ορισμένα κράτη μέλη.	1. Νόμος για τις επιζωοτίες (LFE), της 1ης Ιουλίου 1966, όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Ιουνίου 2004 (RS 916.40), και ιδίως τα άρθρα 1, 1α και 9α (μέτρα καταπολέμησης των εξαιρετικά μεταδοτικών επιζωοτιών, στόχοι της ενέργειας) και 57 (εκτελεστικές διατάξεις τεχνικού χαρακτήρα, διεθνής συνεργασία) 2. Διάταγμα για τις επιζωοτίες (OFE), της 27ης Ιουνίου 1995, όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Νοεμβρίου 2005 (RS 916.401), και ιδίως τα άρθρα 2 (εξαιρετικά μεταδοτικές επιζωοτίες), 49 (χειρισμός μικροοργανισμών παθογόνων για τα ζώα), 73 και 74 (καθαρισμός και απολύμανση), 77 έως 98 (κοινές διατάξεις για τις εξαιρετικά μεταδοτικές επιζωοτίες), 99 έως 103 (ειδικά μέτρα για την καταπολέμηση του αφθώδους πυρετού) 3. Διάταγμα της 14ης Ιουνίου 1999 σχετικά με την οργάνωση του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Οικονομίας, όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 10 Μαρτίου 2006 (RS 172.216.1), και ιδίως το άρθρο 8 (εργαστήριο αναφοράς, καταχώριση, έλεγχος και διάθεση εμβολίου κατά του αφθώδους πυρετού)

Β. ΕΙΔΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

1. Η Επιτροπή και το Ομοσπονδιακό Κτηνιατρικό Γραφείο κοινοποιούν μεταξύ τους την πρόθεσή τους να διενεργήσουν επείγοντα εμβολιασμό. Σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις, η κοινοποίηση μπορεί να αφορά την απόφαση που έχει ληφθεί και τους κανόνες και τις διαδικασίες που διέπουν την εφαρμογή της. Σε κάθε περίπτωση, διεξάγονται το συντομότερο δυνατό διαβουλεύσεις στη μεικτή κτηνιατρική επιτροπή.

2. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 97 του διατάγματος για τις επιζωοτίες, η Ελβετία έχει καταρτίσει σχέδιο επείγουσας προειδοποίησης, το οποίο δημοσιεύεται στο διαδικτυακό τόπο του Ομοσπονδιακού Κτηνιατρικού Γραφείου.

3. Το κοινό εργαστήριο αναφοράς για την ταυτοποίηση του ιού του αφθώδους πυρετού είναι: The Institute for Animal Health Pirbright Laboratory, England. Η Ελβετία βαρύνεται με τα έξοδα που συνεπάγονται οι σχετικές εργασίες του εργαστηρίου. Η λειτουργία και τα καθήκοντα του εργαστηρίου καθορίζονται από το παράρτημα XVI της οδηγίας 2003/85/ΕΚ.

II. **Κλασική πανώλη των χοιρων**

Α. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ευρωπαϊκή Κοινότητα	Ελβετία
Οδηγία 2001/89/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, σχετικά με κοινοτικά μέτρα για την καταπολέμηση της κλασικής πανώλης των χοίρων (ΕΕ αριθ. L 316 της 01.12.2001, σ. 5), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη περί των όρων προσχωρήσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών ιδρυτικών συμφωνιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Παράρτημα ΙΙ: Κατάλογος ο οποίος αναφέρεται στο άρθρο 20 της Πράξης Προσχωρήσεως — 6. Γεωργία — Β. Κτηνιατρική και φυτοϋγειονομική νομοθεσία — Ι. Κτηνιατρική νομοθεσία (ΕΕ L 236 της 23.9.2003, σ. 381)	1. Νόμος για τις επιζωοτίες (LFE), της 1ης Ιουλίου 1966, όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Ιουνίου 2004 (RS 916.40), και ιδίως τα άρθρα 1, 1α και 9α (μέτρα καταπολέμησης των εξαιρετικά μεταδοτικών επιζωοτιών, στόχοι της ενέργειας) και 57 (εκτελεστικές διατάξεις τεχνικού χαρακτήρα, διεθνής συνεργασία) 2. Διάταγμα για τις επιζωοτίες (OFE), της 27ης Ιουνίου 1995, όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Νοεμβρίου 2005 (RS 916.401), και ιδίως τα άρθρα 2 (εξαιρετικά μεταδοτικές επιζωοτίες), 49 (χειρισμός μικροοργανισμών παθογόνων για τα ζώα), 73 και 74 (καθαρισμός και απολύμανση), 77 έως 98 (κοινές διατάξεις για τις εξαιρετικά μεταδοτικές επιζωοτίες), 116 έως 121 (διαπίστωση της κλασικής πανώλης κατά τη σφαγή, ειδικά μέτρα για την καταπολέμηση της πανώλης των χοίρων) 3. Διάταγμα της 14ης Ιουνίου 1999 σχετικά με την οργάνωση του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Οικονομίας, όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 10 Μαρτίου 2006 (RS 172.216.1), και ιδίως το άρθρο 8 (εργαστήριο αναφοράς) 4. Διάταγμα της 23ης Ιουνίου 2004 σχετικά με τη διάθεση των ζωικών υποπροϊόντων (OESPA), όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 22 Ιουνίου 2005 (RS 916.441.22).

Β. ΕΙΔΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

1. Η Επιτροπή και το Ομοσπονδιακό Κτηνιατρικό Γραφείο ανακοινώνουν την πρόθεσή τους για επείγοντα εμβολιασμό. Διεξάγονται το συντομότερο δυνατό διαβουλεύσεις στη μεικτή κτηνιατρική επιτροπή.

2. Εάν χρειαστεί και κατ' εφαρμογή του άρθρου 117 παράγραφος 5 του διατάγματος για τις επιζωοτίες, το Ομοσπονδιακό Κτηνιατρικό Γραφείο καθορίζει τις εκτελεστικές διατάξεις τεχνικού χαρακτήρα σε ό,τι αφορά τη σφράγιση και την επεξεργασία κρεάτων που προέρχονται από ζώνες προστασίας και επιτήρησης.

3. Κατ'εφαρμογή του άρθρου 121 του διατάγματος για τις επιζωοτίες, η Ελβετία δεσμεύεται να εφαρμόσει σχέδιο εξάλειψης της κλασικής πανώλης των χοίρων στους αγριόχοιρους, σύμφωνα με τα άρθρα 15 και 16 της οδηγίας 2001/89/ΕΚ. Διεξάγονται το συντομότερο δυνατό διαβουλεύσεις στη μεικτή κτηνιατρική επιτροπή.

4. Κατ'εφαρμογή του άρθρου 87 του διατάγματος για τις επιζωοτίες, η Ελβετία διαθέτει σχέδιο επείγουσας ειδοποίησης που δημοσιεύεται στον διαδικτυακό τόπο του Ομοσπονδιακού Κτηνιατρικού Γραφείου.

5. Η εφαρμογή των επιτόπιων ελέγχων αποτελεί αρμοδιότητα της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής, βάσει κυρίως του άρθρου 21 της οδηγίας 2001/89/ΕΚ και του άρθρου 57 του νόμου για τις επιζωοτίες.

6. Εάν χρειαστεί, κατ'εφαρμογή του άρθρου 89 παράγραφος 2 του διατάγματος για τις επιζωοτίες, το Ομοσπονδιακό Κτηνιατρικό Γραφείο καθορίζει τις εκτελεστικές διατάξεις τεχνικού χαρακτήρα σε ό,τι αφορά τον ορολογικό έλεγχο των χοίρων στις ζώνες προστασίας και επιτήρησης, σύμφωνα με το κεφάλαιο IV του παραρτήματος της απόφασης 2002/106/ΕΚ (ΕΕ L 39 της 9.2.2002, σ. 71).

7. Το κοινό εργαστήριο αναφοράς για τη κλασική πανώλη των χοίρων είναι: Institut für Virologie der Tierärztlichen Hochschule Hannover, 15 Bünteweg 17, D-30559, Hannover, Allemagne. Η Ελβετία αναλαμβάνει τα έξοδα που της αναλογούν στο πλαίσιο των ενεργειών που προκύπτουν από τον ορισμό αυτό. Η λειτουργία και τα καθήκοντα του εργαστηρίου προβλέπονται από το παράρτημα IV της οδηγίας 2001/89/ΕΚ.

III. **Αφρικανικη πανωλη των χοιρων**

Α. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ευρωπαϊκή Κοινότητα	Ελβετία
Οδηγία 2002/60/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, για τη θέσπιση ειδικών διατάξεων για την καταπολέμηση της αφρικανικής πανώλης των χοίρων και για την τροποποίηση της οδηγίας 92/119/ΕΟΚ όσον αφορά την πολιοεγκεφαλίτιδα του χοίρου και την αφρικανική πανώλη των χοίρων (ΕΕ αριθ. L 192 της 20.07.2002, σ. 27), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη περί των όρων προσχωρήσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση — Παράρτημα ΙΙ: Κατάλογος ο οποίος αναφέρεται στο άρθρο 20 της Πράξης Προσχωρήσεως — 6. Γεωργία — Β. Κτηνιατρική και φυτοϋγειονομική νομοθεσία — Ι. Κτηνιατρική νομοθεσία (ΕΕ L 236 της 23.9.2003, σ. 381)	1. Νόμος για τις επιζωοτίες (LFE) της 1ης Ιουλίου 1966, όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Ιουνίου.2004 (RS 916.40), και ιδίως τα άρθρα 1, 1α, 9α (μέτρα καταπολέμησης των εξαιρετικά μεταδοτικών επιζωοτιών, στόχοι της ενέργειας) και 57 (εκτελεστικές διατάξεις τεχνικού χαρακτήρα, διεθνής συνεργασία) 2. Διάταγμα για τις επιζωοτίες (OFE) της 27ης Ιουνίου 1995, όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Νοεμβρίου 2005 (RS 916.401), και ιδίως τα άρθρα 2 (εξαιρετικά μεταδοτικές επιζωοτίες), 40 έως 47 (διάθεση και αξιοποίηση των αποβλήτων), 49 (χειρισμός μικροοργανισμών παθογόνων για το ζώο), 73 και 74 (καθαρισμός και απολύμανση), 77 έως 98 (κοινές διατάξεις για τις εξαιρετικά μεταδοτικές επιζωοτίες), 116 έως 121 (διαπίστωση της κλασικής πανώλης κατά τη σφαγή, ειδικά μέτρα για την καταπολέμηση της πανώλης των χοίρων) 3. Διάταγμα της 14ης Ιουνίου 1999 σχετικά με την οργάνωση του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Οικονομίας, όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 10 Μαρτίου 2006 (RS 172.216.1), και ιδίως το άρθρο 8 (εργαστήριο αναφοράς) 4. Διάταγμα της 23ης Ιουνίου 2004 σχετικά με τη διάθεση των ζωικών αποβλήτων (OESPA), όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 22 Ιουνίου 2005 (RS 916.441.22).

Β. ΕΙΔΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

1. Το κοινοτικό εργαστήριο αναφοράς για την αφρικανική πανώλη των χοίρων είναι: Centro de Investigación en Sanidad Animal, 28130 Valdeolmos, Madrid, Espagne. Η Ελβετία αναλαμβάνει τα έξοδα που της αναλογούν στο πλαίσιο των ενεργειών που προκύπτουν από τον ορισμό αυτό. Η λειτουργία και τα καθήκοντα του εργαστηρίου προβλέπονται από το παράρτημα V της οδηγίας 2002/60/ΕΟΚ.

2. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 97 του διατάγματος για τις επιζωοτίες, η Ελβετία διαθέτει σχέδιο επείγουσας προειδοποίησης, το οποίο δημοσιεύεται στο διαδικτυακό τόπο του Ομοσπονδιακού Κτηνιατρικού Γραφείου.

3. Εάν είναι απαραίτητο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 89 παράγραφος 2 του διατάγματος για τις επιζωοτίες, το Ομοσπονδιακό Κτηνιατρικό Γραφείο εκδίδει τις εκτελεστικές διατάξεις τεχνικού χαρακτήρα, σύμφωνα με τις διατάξεις της απόφασης 2003/422/ΕΚ (ΕΕ L 143 της 11.6.2003, σ. 35) όσον αφορά τους τρόπους διάγνωσης της αφρικανικής πανώλης των χοίρων.

4. Η εφαρμογή των επιτόπιων ελέγχων αποτελεί αρμοδιότητα της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής, βάσει κυρίως του άρθρου 20 της οδηγίας 2002/60/ΕΚ και του άρθρου 57 του νόμου για τις επιζωοτίες.

IV. **Πανώλη των ιππων**

Α. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ευρωπαϊκή Κοινότητα	Ελβετία
Οδηγία 92/35/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 29ης Απριλίου 1992, για τη θέσπιση των κανόνων ελέγχου και των μέτρων καταπολέμησης της πανώλης των ίππων (ΕΕ L 157 της 10.06.1992, σ. 19), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 806/2003 του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2003, για την προσαρμογή στην απόφαση 1999/468/ΕΚ των διατάξεων των σχετικών με τις επιτροπές που επικουρούν την Επιτροπή στην άσκηση των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων της, οι οποίες προβλέπονται από πράξεις του Συμβουλίου που εκδόθηκαν σύμφωνα με τη διαδικασία συμβουλευτικής επιτροπής (ειδική πλειοψηφία) (ΕΕ L 122 της 16.5.2003, σ. 1).	1. Νόμος για τις επιζωοτίες (LFE) της 1ης Ιουλίου 1966, όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Ιουνίου 2004 (RS 916.40), και ιδίως τα άρθρα 1, 1α και 9α (μέτρα καταπολέμησης των εξαιρετικά μεταδοτικών επιζωοτιών, στόχοι της ενέργειας) και 57 (εκτελεστικές διατάξεις τεχνικού χαρακτήρα, διεθνής συνεργασία) 2. Διάταγμα για τις επιζωοτίες (OFE) της 27ης Ιουνίου 1995, όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Νοεμβρίου 2005 (RS 916.401), και ιδίως τα άρθρα 2 (εξαιρετικά μεταδοτικές επιζωοτίες), 49 (χειρισμός μικροοργανισμών παθογόνων για το ζώο), 73 και 74 (καθαρισμός και απολύμανση), 77 έως 98 (κοινές διατάξεις για τις εξαιρετικά μεταδοτικές επιζωοτίες), 112 έως 115 (ειδικά μέτρα για την καταπολέμηση της πανώλης των ίππων) 3. Διάταγμα της 14ης Ιουνίου 1999 σχετικά με την οργάνωση του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Οικονομίας, όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 10 Μαρτίου 2006 (RS 172.216.1), και ιδίως το άρθρο 8 (εργαστήριο αναφοράς)

Β. ΕΙΔΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

1. Σε περίπτωση που εμφανισθεί στην Ελβετία επιζωοτία η οποία παρουσιάζει εξαιρετική σοβαρότητα, η μεικτή κτηνιατρική επιτροπή συνέρχεται για να προβεί στην εξέταση της κατάστασης. Οι αρμόδιες ελβετικές αρχές δεσμεύονται να λάβουν τα αναγκαία μέτρα βάσει των αποτελεσμάτων της εξέτασης αυτής.

2. Το κοινό εργαστήριο αναφοράς για την πανώλη των ίππων είναι: Laboratorio de Sanidad y Producción Animal, Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación, 28110 Algete, Madrid, Espagne. Η Ελβετία αναλαμβάνει τα έξοδα που της αναλογούν στο πλαίσιο των ενεργειών που προκύπτουν από τον ορισμό αυτό. Η λειτουργία και τα καθήκοντα του εργαστηρίου προβλέπονται από το παράρτημα ΙΙΙ της οδηγίας 92/35/ΕΟΚ.

3. Η εφαρμογή των επιτόπιων ελέγχων αποτελεί αρμοδιότητα της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής, βάσει κυρίως του άρθρου 16 της οδηγίας 92/35/ΕΟΚ και του άρθρου 57 του νόμου για τις επιζωοτίες.

4. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 97 του διατάγματος για τις επιζωοτίες, η Ελβετία διαθέτει σχέδιο επείγουσας προειδοποίησης, το οποίο δημοσιεύεται στο διαδικτυακό τόπο του Ομοσπονδιακού Κτηνιατρικού Γραφείου.

V. **Γριπη των ορνιθων**

Α. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ευρωπαϊκή Κοινότητα	Ελβετία
1. Οδηγία 92/40/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 1992, για τη θέσπιση κοινοτικών μέτρων για την καταπολέμηση της γρίπης των ορνίθων (ΕΕ L 167 της 22.6.1992, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 806/2003 του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2003, για την προσαρμογή στην απόφαση 1999/468/ΕΚ των διατάξεων των σχετικών με τις επιτροπές που επικουρούν την Επιτροπή στην άσκηση των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων της, οι οποίες προβλέπονται από πράξεις του Συμβουλίου που εκδόθηκαν σύμφωνα με τη διαδικασία συμβουλευτικής επιτροπής (ειδική πλειοψηφία) (ΕΕ L 122 της 16.5.2003, σ. 1). 2. Οδηγία 2005/94/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2005 , σχετικά με κοινοτικά μέτρα για την καταπολέμηση της γρίπης των πτηνών και την κατάργηση της οδηγίας 92/40/ΕΟΚ (ΕΕ L 010 της 14.1.2006, σ. 16)	1. Νόμος για τις επιζωοτίες (LFE) της 1ης Ιουλίου 1966, όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Ιουνίου 2004 (RS 916.40), και ιδίως τα άρθρα 1, 1α και 9α (μέτρα καταπολέμησης των εξαιρετικά μεταδοτικών επιζωοτιών, στόχοι της ενέργειας) και 57 (εκτελεστικές διατάξεις τεχνικού χαρακτήρα, διεθνής συνεργασία) 2. Διάταγμα για τις επιζωοτίες (OFE) της 27ης Ιουνίου 1995, όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Νοεμβρίου 2005 (RS 916.401), και ιδίως τα άρθρα 2 (εξαιρετικά μεταδοτικές επιζωοτίες), 49 (χειρισμός οργανισμών παθογόνων για το ζώο), 73 και 74 (καθαρισμός και απολύμανση), 77 έως 98 (κοινές διατάξεις για τις εξαιρετικά μεταδοτικά επιζωοτίες), 122 έως 125 (ειδικά μέτρα για τη γρίπη των ορνίθων) 3. Διάταγμα της 14ης Ιουνίου 1999 σχετικά με την οργάνωση του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Οικονομίας, όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 10 Μαρτίου 2006 (RS 172.216.1), και ιδίως το άρθρο 8 (εργαστήριο αναφοράς)

Β. ΕΙΔΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

1. Το κοινό εργαστήριο αναφοράς για την γρίπη των ορνίθων είναι: Central Veterinary Laboratory, New Haw, Weybridge, Surrey KT15 3NB, United Kingdom. Η Ελβετία αναλαμβάνει τα έξοδα που της αναλογούν στο πλαίσιο των ενεργειών που προκύπτουν από τον ορισμό αυτό. Η λειτουργία και τα καθήκοντα του εργαστηρίου προβλέπονται από το παράρτημα V της οδηγίας 92/40/ΕΟΚ και από το παράρτημα VII, σημείο 2, της οδηγίας 2005/94/ΕΚ.

2. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 97 του διατάγματος για τις επιζωοτίες, η Ελβετία διαθέτει σχέδιο επείγουσας προειδοποίησης, το οποίο δημοσιεύεται στο διαδικτυακό τόπο του Ομοσπονδιακού Κτηνιατρικού Γραφείου.

3. Η εφαρμογή των επιτόπιων ελέγχων αποτελεί αρμοδιότητα της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής, βάσει κυρίως του άρθρου 18 της οδηγίας 92/40/ΕΟΚ, του άρθρου 60 της οδηγίας 2005/94/ΕΚ και του άρθρου 57 του νόμου για τις επιζωοτίες.

VI. **Ψευδοπανώλη των πτηνών (ND)**

Α. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ευρωπαϊκή Κοινότητα	Ελβετία
Οδηγία 92/66/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουλίου 1992, για τη θέσπιση κοινοτικών μέτρων για την καταπολέμηση της ψευδοπανώλης των πτηνών (ΕΕ L 260 της 5.9.1992, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 806/2003 του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2003, για την προσαρμογή στην απόφαση 1999/468/ΕΚ των διατάξεων των σχετικών με τις επιτροπές που επικουρούν την Επιτροπή στην άσκηση των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων της, οι οποίες προβλέπονται από πράξεις του Συμβουλίου που εκδόθηκαν σύμφωνα με τη διαδικασία συμβουλευτικής επιτροπής (ειδική πλειοψηφία) (ΕΕ L 122 της 16.5.2003, σ. 1).	1. Νόμος για τις επιζωοτίες (LFE) της 1ης Ιουλίου 1966, όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Ιουνίου 2004 (RS 916.40), και ιδίως τα άρθρα 1, 1α και 9α (μέτρα καταπολέμησης των εξαιρετικά μεταδοτικών επιζωοτιών, στόχοι της ενέργειας) και 57 (εκτελεστικές διατάξεις τεχνικού χαρακτήρα, διεθνής συνεργασία) 2. Διάταγμα για τις επιζωοτίες (OFE) της 27ης Ιουνίου 1995, όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Νοεμβρίου 2005 (RS 916.401), και ιδίως τα άρθρα 2 (εξαιρετικά μεταδοτικές επιζωοτίες), 40 έως 47 (διάθεση και αξιοποίηση των αποβλήτων), 49 (χειρισμός μικροοργανισμών παθογόνων για το ζώο), 73 και 74 (καθαρισμός και απολύμανση), 77 έως 98 (κοινές διατάξεις για τις εξαιρετικά μεταδοτικές επιζωοτίες), 122 έως 125 (ειδικά μέτρα για την ψευδοπανώλη των πτηνών) 3. Διάταγμα της 14ης Ιουνίου 1999 σχετικά με την οργάνωση του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Οικονομίας, όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 10 Μαρτίου 2006 (RS 172.216.1), και ιδίως το άρθρο 8 (εργαστήριο αναφοράς) 4. Οδηγία (τεχνική) του Ομοσπονδιακού Κτηνιατρικού Γραφείου της 20ής Ιουνίου 1989 για την καταπολέμηση των παραβλεννοϊών των περιστεριών (Bull.Off. vit. fid. 90(13) σ. 113 (εμβολιασμός κ.α.) 5. Διάταγμα της 23ης Ιουνίου 2004 σχετικά με τη διάθεση των ζωικών υποπροϊόντων (OESPA), όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 22 Ιουνίου 2005 (RS 916.441.22).

Β. ΕΙΔΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

1. Το κοινό εργαστήριο αναφοράς για την ψευδοπανώλη των πτηνών είναι: Central Veterinary Laboratory, New Haw, Weybridge, Surrey KT15 3NB, United Kingdom. Η Ελβετία αναλαμβάνει τα έξοδα που της αναλογούν στο πλαίσιο των ενεργειών που προκύπτουν από τον ορισμό αυτό. Η λειτουργία και τα καθήκοντα του εργαστηρίου προβλέπονται από το παράρτημα V της οδηγίας 92/66/ΕΟΚ.

2. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 97 του διατάγματος για τις επιζωοτίες, η Ελβετία διαθέτει σχέδιο επείγουσας προειδοποίησης, το οποίο δημοσιεύεται στο διαδικτυακό τόπο του Ομοσπονδιακού Κτηνιατρικού Γραφείου.

3. Τα στοιχεία που προβλέπονται στα άρθρα 17 και 19 της οδηγίας 92/66/ΕΟΚ είναι στην αρμοδιότητα της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής.

4. Η εφαρμογή των επιτόπιων ελέγχων αποτελεί αρμοδιότητα της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής, βάσει κυρίως του άρθρου 22 της οδηγίας 92/66/ΕΟΚ και του άρθρου 57 του νόμου για τις επιζωοτίες.

VII. **Ασθενειεσ των ιχθυων και των μαλακιων**

Α. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ευρωπαϊκή Κοινότητα	Ελβετία
1. Οδηγία 93/53/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1993 σχετικά με τη θέσπιση στοιχειωδών κοινοτικών μέτρων για την καταπολέμηση ορισμένων νόσων των ιχθύων (ΕΕ L 175 της 19.7.1993, σ. 23), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη περί των όρων προσχωρήσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση — Παράρτημα ΙΙ: Κατάλογος ο οποίος αναφέρεται στο άρθρο 20 της Πράξης Προσχωρήσεως — 6. Γεωργία — Β. Κτηνιατρική και φυτοϋγειονομική νομοθεσία — Ι. Κτηνιατρική νομοθεσία (ΕΕ L 236 της 23.09.2003, σ. 381). 2. Οδηγία 95/70/ΕΚ του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για τη θέσπιση στοιχειωδών κοινοτικών μέτρων ελέγχου των ασθενειών των δίθυρων μαλακίων (ΕΕ L 332 της 30.12.1991, σ. 33), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 806/2003 του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2003, για την προσαρμογή στην απόφαση 1999/468/ΕΚ των διατάξεων των σχετικών με τις επιτροπές που επικουρούν την Επιτροπή στην άσκηση των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων της, οι οποίες προβλέπονται από πράξεις του Συμβουλίου που εκδόθηκαν σύμφωνα με τη διαδικασία συμβουλευτικής επιτροπής (ειδική πλειοψηφία) (ΕΕ L 122 της 16.5.2003, σ. 1).	1. Νόμος για τις επιζωοτίες (LFE) της 1ης Ιουλίου 1966, όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Ιουνίου 2004 (RS 916.40), και ιδίως τα άρθρα 1, 1α και 10 (μέτρα καταπολέμησης των επιζωοτιών) και 57 (εκτελεστικές διατάξεις τεχνικού χαρακτήρα, διεθνή συνεργασία) 2. Διάταγμα για τις επιζωοτίες (OFE) της 27ης Ιουνίου 1995, όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Νοεμβρίου 2005 (RS 916.401), και ιδίως τα άρθρα 3 και 4 (επιζωοτίες τις οποίες αφορά το διάταγμα), 61 (υποχρεώσεις των εχόντων δικαίωμα αλιείας και των οργάνων που έχουν αναλάβει την επιτήρηση της αλιείας), 62 έως 76 (μέτρα καταπολέμησης γενικώς), 275 έως 290 (ειδικά μέτρα για τις ασθένειες των ιχθύων, διαγνωστικό εργαστήριο)

Β. ΕΙΔΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

1. Σήμερα η εκτροφή σολομού δεν επιτρέπεται και το εν λόγω είδος δεν υπάρχει στην Ελβετία. Η λοιμώδης αναιμία του σολομού έχει χαρακτηριοθεί από την Ελβετία ασθένεια που πρέπει να εξαλειφθεί κατ' εφαρμογή του διατάγματος για τις επιζωοτίες.

2. Στην Ελβετία σήμερα δεν ασκείται εκτροφή στρειδιών. Σε περίπτωση εμφάνισης της βοναμίωσης ή της μαρτειλίωσης, το Ομοσπονδιακό Κτηνιατρικό Γραφείο αναλαμβάνει τη δέσμευση να λάβει τα αναγκαία επείγοντα μέτρα, τα οποία είναι σύμφωνα με την κοινοτική ρύθμιση βάσει του άρθρου 57 του νόμου για τις επιζωοτίες.

3. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 7 της οδηγίας 93/53/ΕΟΚ, η ενημέρωση πραγματοποιείται στην Μεικτή Κτηνιατρική Επιτροπή.

4. Το κοινό εργαστήριο αναφοράς για τις ασθένειες των ιχθύων είναι: Statens Veterinære Serumlaboratorium, Landbrugsministeriet, Hangövej 2, 8200 Århus, Danmark. Η Ελβετία αναλαμβάνει τα έξοδα που της αναλογούν στο πλαίσιο των ενεργειών που προκύπτουν από τον ορισμό αυτό. Η λειτουργία και τα καθήκοντα του εργαστηρίου προβλέπονται από το παράρτημα Γ της οδηγίας 93/53/ΕΟΚ.

5. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 97 του διατάγματος για τις επιζωοτίες, η Ελβετία διαθέτει σχέδιο επείγουσας προειδοποίησης, το οποίο δημοσιεύεται στο διαδικτυακό τόπο του Ομοσπονδιακού Κτηνιατρικού Γραφείου.

6. Η εφαρμογή των επιτόπιων ελέγχων αποτελεί αρμοδιότητα της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής, βάσει κυρίως του άρθρου 16 της οδηγίας 93/53/ΕΟΚ, του άρθρου 8 της οδηγίας 95/70/ΕΚ και του άρθρου 57 του νόμου για τις επιζωοτίες.

7. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 5 της οδηγίας 95/70/ΕΟΚ, η ενημέρωση πραγματοποιείται στην Μεικτή Κτηνιατρική Επιτροπή.

8. Το κοινοτικό εργαστήριο αναφοράς για τις ασθένειες των μαλακίων είναι: Laboratoire IFREMER, BP 133, 17390 La Tremblade, France. Η Ελβετία αναλαμβάνει τα έξοδα που της αναλογούν στο πλαίσιο των ενεργειών που προκύπτουν από τον ορισμό αυτό. Η λειτουργία και τα καθήκοντα του εργαστηρίου προβλέπονται από το παράρτημα Β της οδηγίας 95/70/ΕΟΚ.

VIII. **Μεταδοτικεσ σπογγωδεισ εγκεφαλοπαθειεσ**

Α. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ευρωπαϊκή Κοινότητα	Ελβετία
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 999/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για τη θέσπιση κανόνων πρόληψης, καταπολέμησης και εξάλειψης ορισμένων μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών (ΕΕ L 147 της 31.5.2001, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 688/2006 της Επιτροπής της 4ης Μαΐου 2006 για την τροποποίηση των παραρτημάτων ΙΙΙ και XI του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την επιτήρηση των μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών και του ειδικού υλικού κινδύνου στα βοοειδή στη Σουηδία (ΕΕ L 120 της 5.5.2006, σ. 10).	1. Διάταγμα της 27ης Μαΐου 1981 για την προστασία των ζώων (OPAn), όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 12 Απριλίου 2006 (RS 455.1), και ιδίως το άρθρο 64 στ (Μέθοδοι αναισθητοποίησης) 2. Διάταγμα της 20ής Απριλίου 1988 σχετικά με την εισαγωγή, τη διαμετακόμιση και την εξαγωγή ζώων και ζωικών προϊόντων (OITE), (RS 916.443.11) 3. Νόμος της 9ης Οκτωβρίου 1992 περί τροφίμων και αγαθών (LDAl), όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 16 Δεκεμβρίου 2005 (RS 817.0), και ιδίως τα άρθρα 24 (Επιθεώρηση και δειγματοληψία), 40 (Έλεγχος τροφίμων) 4. Διάταγμα της 23ης Νοεμβρίου 2005 του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Εσωτερικών (DFI) για τα τρόφιμα ζωικής προέλευσης (RS 817.022.108), και ιδίως τα άρθρα 4 και 7 (μέρη του σφαγίου η χρήση των οποίων απαγορεύεται) 5. Διάταγμα της 27ης Ιουνίου 1995 για τις επιζωοτίες (OFE), όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Νοεμβρίου 2005 (RS 916.401), ιδίως τα άρθρα 6 (Ορισμοί και συντμήσεις), 36 (Ευρεσιτεχνία), 61 (Υποχρέωση κοινοποίησης), 130 (Επιτήρηση της ελβετικής αγέλης), 175 έως 181 (Μεταδοτικές σπογγώδεις εγκεφαλοπάθειες), 297 (Εκτέλεση στο εσωτερικό της χώρας), 301 (Καθήκοντα του καντονιακού κτηνιάτρου), 303 (Κατάρτιση και ειδική επιμόρφωση των κτηνιατρικών υπαλλήλων) και 312 (Διαγνωστικά εργαστήρια) 6. Διάταγμα της 10 Ιουνίου 1999 σχετικά με το βιβλίο τροφίμων για τα ζώα (OLAlA), όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Νοεμβρίου 2005 (RS 916.307.1), και ιδίως το άρθρο 28 (Μεταφορά ζωοτροφών για ζώα απόδοσης), το παράρτημα 1, μέρος 9 (Προϊόντα χερσαίων ζώων), μέρος 10 (Ψάρια, θαλάσσια ζώα, τα προϊόντα τους και τα υποπροϊόντα τους), και το παράρτημα 4 (κατάλογος απαγορευμένων ουσιών) 7. Διάταγμα της 23ης Ιουνίου 2004 σχετικά με τη διάθεση των ζωικών υποπροϊόντων (OESPA), όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 22 Ιουνίου 2005

Β. ΕΙΔΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

1. Το κοινοτικό εργαστήριο αναφοράς για τις μεταδοτικές σπογγώδεις εγκεφαλοπάθειες των βοοειδών (Σ.Ε.Β.) είναι: The Veterinary Laboratories Agency, Woodham Lane New Haw, Addlestone, Surrey KT15 3NB στο Ηνωμένο Βασίλειο. Η Ελβετία αναλαμβάνει τα έξοδα που της αναλογούν στο πλαίσιο των ενεργειών που προκύπτουν από τον ορισμό αυτό. Η λειτουργία και τα καθήκοντα του εργαστηρίου αυτού προβλέπονται από το παράρτημα Χ κεφάλαιο Β του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001.

2. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 57 του νόμου για τις επιζωοτίες, η Ελβετία διαθέτει σχέδιο επείγουσας εκτέλεσης των μέτρων καταπολέμησης κατά της ΣΕΒ.

3. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 12 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001, στα κράτη μέλη της Κοινότητας, κάθε ζώο για το οποίο υπάρχουν υπόνοιες μόλυνσης από κάποια μεταδοτική σπογγώδη εγκεφαλοπάθεια υπόκειται σε επίσημο περιορισμό μετακινήσεων εν αναμονή των αποτελεσμάτων κλινικής και επιδημιολογικής εξέτασης που διεξάγεται από την αρμόδια αρχή, ή θανατώνεται για εργαστηριακή εξέταση υπό επίσημη επίβλεψη.

   Κατ' εφαρμογή των άρθρων 179β και 180α του διατάγματος για τις επιζωοτίες, η Ελβετία απαγορεύει τη σφαγή ζώων για τα οποία υπάρχουν υπόνοιες ότι έχουν μολυνθεί από τη σπογγώδη εγκεφαλοπάθεια των βοοειδών. Τα ζώα για τα οποία υπάρχουν υπόνοιες πρέπει να θανατωθούν αναίμακτα και να αποτεφρωθούν, ο δε εγκέφαλός τους πρέπει να εξεταστεί στο ελβετικό εργαστήριο αναφοράς για τις ΣΕΒ.

   Κατ' εφαρμογή του άρθρου 10 του διατάγματος για τις επιζωοτίες, η Ελβετία ταυτοποιεί τα βοοειδή με τη βοήθεια συστήματος μόνιμης ταυτοποίησης που επιτρέπει να εντοπίζεται η μητέρα τους και η αγέλη προέλευσής τους και να διαπιστώνεται ότι δεν έχουν γεννηθεί από θηλυκά ζώα για τα οποία υπάρχουν υπόνοιες ή έχει διαπιστωθεί ότι έχουν μολυνθεί από σπογγώδη εγκεφαλοπάθεια των βοοειδών.

   Κατ' εφαρμογή του άρθρου 179γ του διατάγματος για τις επιζωοτίες, η Ελβετία πραγματοποιεί τη σφαγή των ζώων που έχουν μολυνθεί από ΣΕΒ και των ζώων που προέρχονται από αγελάδες οι οποίες έχουν προσβληθεί από σπογγώδη εγκεφαλοπάθεια των βοοειδών, τα οποία γεννήθηκαν κατά την τελευταία διετία πριν τη διάγνωση της μόλυνσής τους. Από την 1η Ιουλίου 1999 και μετά, εφαρμόζεται το μέτρο της σφαγής ανά κοόρτη (από τις 14 Δεκεμβρίου 1996 έως τις 30 Ιουνίου 1999 εφαρμοζόταν η μέθοδος της σφαγής ανά αγέλη).

4. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 180β του διατάγματος για τις επιζωοτίες, η Ελβετία θανατώνει τα ζώα που έχουν προσβληθεί από την τρομώδη νόσο, τις μητέρες τους, τους άμεσους απογόνους των μητέρων που έχουν μολυνθεί καθώς και όλων των άλλων αιγοπροβάτων της αγέλης, εκτός από:

— τα πρόβατα που είναι φορείς τουλάχιστον ενός αλληλόμορφου γονιδίου ARR και κανενός αλληλόμορφου γονιδίου VRQ· και των

— ζώων ηλικίας κατώτερης των 2 μηνών, τα οποία προορίζονται αποκλειστικά για σφαγή. Το κεφάλι και τα όργανα της κοιλιακής κοιλότητας αυτών των ζώων διατίθενται σύμφωνα με τις διατάξεις του διατάγματος σχετικά με τη διάθεση των ζωικών υποπροϊόντων (OESPA).

Κατ' εξαίρεση, στις περιπτώσεις φυλών ολιγάριθμων ζώων, μπορεί να αποφευχθεί η θανάτωση της αγέλης. Σε αυτή την περίπτωση, η αγέλη τίθεται υπό επίσημη κτηνιατρική επιτήρηση για διάστημα 2 ετών κατά τη διάρκεια του οποίου πραγματοποιείται κλινική εξέταση των ζώων της αγέλης δύο φορές το έτος. Εάν κατά την περίοδο αυτή τα ζώα οδηγηθούν για θανάτωση, τα κεφάλια τους, συμπεριλαμβανομένων των αμυγδαλών τους, υποβάλλονται σε ανάλυση στο εργαστήριο αναφοράς για τη ΣΕΒ.

Τα μέτρα αυτά επανεξετάζονται σε συνάρτηση με τα αποτελέσματα της υγειονομικής επιτήρησης των ζώων. Ειδικότερα, η περίοδος επιτήρησης παρατείνεται σε περίπτωση ανίχνευσης ενός νέου κρούσματος ασθένειας στο εσωτερικό της αγέλης.

Σε περίπτωση επιβεβαίωσης κρούσματος ΣΕΒ σε αιγοπρόβατα, η Ελβετία δεσμεύεται να εφαρμόσει τα μέτρα τα οποία προβλέπονται στο παράρτημα VII του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001.

5. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001, τα κράτη μέλη της Κοινότητας απαγορεύουν τη χρησιμοποίηση μεταποιημένων ζωικών πρωτεϊνών στη διατροφή των ζώων εκτροφής που συντηρούνται ή εκτρέφονται για την παραγωγή τροφίμων. Τα κράτη μέλη της Κοινότητας εφαρμόζουν την πλήρη απαγόρευση χρησιμοποίησης πρωτεϊνών που προέρχονται από ζώα στη διατροφή των μηρυκαστικών.

Κατ' εφαρμογή του άρθρου 18 του διατάγματος σχετικά με τη διάθεση των ζωικών υποπροϊόντων (OESPA), η Ελβετία έχει θεσπίσει την πλήρη απαγόρευση της χρησιμοποίησης ζωικών πρωτεϊνών στη διατροφή των ζώων εκτροφής, η οποία τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2001.

6. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001 και σύμφωνα με το κεφάλαιο Α του παραρτήματος ΙΙΙ του εν λόγω κανονισμού, τα κράτη μέλη της Κοινότητας θεσπίζουν ετήσιο πρόγραμμα επιτήρησης της ΣΕΒ. Αυτό το πρόγραμμα περιλαμβάνει ταχεία δοκιμή ΣΕΒ σε όλα βοοειδή ηλικίας άνω των 24 μηνών που σφάζονται επειγόντως, πεθαίνουν στη μονάδα παραγωγής ή βρίσκονται άρρωστα κατά την επιθεώρηση προ της σφαγής, καθώς και σε όλα τα ζώα άνω των 30 μηνών που σφάζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο.

Οι δοκιμές ταχείας διάγνωσης της ΣΕΒ που εφαρμόζει η Ελβετία απαριθμούνται στο παράρτημα Χ, κεφάλαιο Γ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001.

Κατ' εφαρμογή του άρθρου 179 του διατάγματος για τις επιζωοτίες, η Ελβετία πραγματοποιεί υποχρεωτικά δοκιμή ταχείας διάγνωσης της ΣΕΒ σε όλα τα βοοειδή άνω των 30 μηνών που σφάζονται επειγόντως, πεθαίνουν στη μονάδα παραγωγής ή βρίσκονται άρρωστα κατά την επιθεώρηση προ της σφαγής, καθώς και σε ένα δείγμα βοοειδών άνω των 30 μηνών που σφάζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο. Επί πλέον, οι υπεύθυνοι των μονάδων παραγωγής εφαρμόζουν ένα εθελοντικό πρόγραμμα επιτήρησης βοοειδών άνω των 20 μηνών που σφάζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο.

7. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001 και σύμφωνα με το κεφάλαιο Α του παραρτήματος ΙΙΙ του εν λόγω κανονισμού, τα κράτη μέλη της Κοινότητας θεσπίζουν ετήσιο πρόγραμμα επιτήρησης της τρομώδους νόσου.

Κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 177 του διατάγματος για τις επιζωοτίες, η Ελβετία έχει θέσει σε εφαρμογή πρόγραμμα επιτήρησης των ΣΕΒ στα αιγοπρόβατα ηλικίας άνω των 12 μηνών. Τα ζώα που σφάζονται επειγόντως, πεθαίνουν στη μονάδα παραγωγής ή βρίσκονται άρρωστα κατά την επιθεώρηση πριν από τη σφαγή καθώς και τα ζώα που σφάζονται για να καταναλωθούν από τον άνθρωπο έχουν υποβληθεί σε εξέταση κατά το διάστημα από τον Ιούνιο του 2004 έως τον Ιούλιο του 2005. Επειδή το σύνολο των δειγμάτων ήταν αρνητικό όσον αφορά την ΣΕΒ, συνεχίζεται ο δειγματοληπτικός έλεγχος των κλινικώς ύποπτων ζώων, των ζώων που σφάζονται επειγόντως και των ζώων που πεθαίνουν στη μονάδα παραγωγής.

Η αναγνώριση της ισοδυναμίας των νομοθετικών διατάξεων σε θέματα επιτήρησης των ΣΕΒ στα αιγοπρόβατα θα εξετασθεί στο πλαίσιο της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής.

8. Τα στοιχεία που προβλέπονται στο άρθρο 6 και στο κεφάλαιο Β του παραρτήματος ΙΙΙ, καθώς και στο παράρτημα IV (3.ΙΙΙ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001 αποτελούν αρμοδιότητα της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής.

9. Η εφαρμογή επιτόπιων ελέγχων αποτελεί αρμοδιότητα της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής, βάσει κυρίως του άρθρου 21 του κανονισμού (ΕΚ) 999/2001 και του άρθρου 57 του νόμου για τις επιζωοτίες.

Γ. ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

1. Μετά την 1η Ιανουαρίου 2003 και κατ' εφαρμογή του διατάγματος της 20ής Νοεμβρίου 2002 σχετικά με την κατανομή των συνεισφορών για την πληρωμή των δαπανών εξάλειψης των ζωικών αποβλήτων το 2003 (RS 916.406), η Ελβετία θέσπισε οικονομικά κίνητρα προς όφελος των παραγωγικών μονάδων όπου γεννιούνται τα βοοειδή και των σφαγείων όπου σφάζονται τα βοοειδή, εφόσον τηρούν τις προβλεπόμενες από την ισχύουσα νομοθεσία διαδικασίες δήλωσης των μετακινήσεων των ζώων.

2. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001 και σύμφωνα με το παράρτημα XI σημείο 1 του εν λόγω κανονισμού, τα κράτη μέλη της Κοινότητας αφαιρούν και καταστρέφουν τα ειδικά υλικά κινδύνου (ΕΥΚ).

Ο κατάλογος των ΕΥΚ που αφαιρούνται από τα βοοειδή περιλαμβάνει το κρανίο, με εξαίρεση τη στοματική κοιλότητα, περιλαμβανομένου του εγκεφάλου και των οφθαλμών, καθώς και το νωτιαίο μυελό των βοοειδών ηλικίας άνω των 12 μηνών· τη σπονδυλική στήλη, εκτός από τους ουραίους σπονδύλους, τις ακανθώδεις και εγκάρσιες αποφύσεις των αυχενικών, θωρακικών και οσφυικών σπονδύλων και της έσω ιερής ακρολοφίας και των πτερυγίων του ιερού οστού, αλλά περιλαμβανομένων των ραχιαίων γαγγλίων και του νωτιαίου μυελού των βοοειδών ηλικίας άνω των 24 μηνών· τις αμυγδαλές, τα έντερα από το δωδεκαδάκτυλο μέχρι το ορθό και το μεσεντέριο των βοοειδών όλων των ηλικιών.

Ο κατάλογος των ΕΥΚ που αφαιρούνται από τα προβατοειδή και τα αιγοειδή περιλαμβάνει το κρανίο, συμπεριλαμβανομένου του εγκεφάλου και των οφθαλμών, τις αμυγδαλές και το νωτιαίο μυελό των αιγοπροβάτων ηλικίας άνω των 12 μηνών ή αυτών που παρουσιάζουν μόνιμο κοπτήρα ο οποίος έχει εξέλθει από τα ούλα, καθώς και τη σπλήνα και τον ειλεό αιγοπροβάτων όλων των ηλικιών.

Κατ' εφαρμογή του άρθρου 179δ του διατάγματος για τις επιζωοτίες και του άρθρου 4 του διατάγματος για τα τρόφιμα ζωικής προέλευσης, η Ελβετία εφαρμόζει πολιτική αφαίρεσης των ΕΥΚ από τη διατροφική αλυσίδα των ζώων και του ανθρώπου. Ο κατάλογος των ΕΥΚ που αφαιρούνται από τα βοοειδή περιλαμβάνει κυρίως τη σπονδυλική στήλη των ζώων ηλικίας άνω των 30 μηνών, τις αμυγδαλές, τα έντερα από το δωδεκαδάκτυλο μέχρι το ορθό και το μεσεντέριο των ζώων κάθε ηλικίας.

Κατ' εφαρμογή του άρθρου 180γ του διατάγματος για τις επιζωοτίες και του άρθρου 4 του διατάγματος για τα τρόφιμα ζωικής προέλευσης, η Ελβετία εφαρμόζει πολιτική αφαίρεσης των ΕΥΚ από τη διατροφική αλυσίδα των ζώων και του ανθρώπου. Ο κατάλογος των ΕΥΚ που απομακρύνονται από τα αιγοπρόβατα περιλαμβάνει ιδίως τον εγκέφαλο χωρίς να εξάγεται από το κρανίο, το νωτιαίο μυελό με τη σκληρή μήνιγγα (*Dura mater*), τις αμυγδαλές των ζώων ηλικίας άνω των 12 μηνών ή των ζώων που παρουσιάζουν μόνιμο κοπτήρα ο οποίος έχει εξέλθει από τα ούλα, τη σπλήνα και τον ειλεό των ζώων όλων των ηλικιών.

3. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου θεσπίζει τους υγειονομικούς κανόνες οι οποίοι εφαρμόζονται στα ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο στα κράτη μέλη της Κοινότητας.

Κατ' εφαρμογή του άρθρου 13 του διατάγματος σχετικά με τη διάθεση των ζωικών υποπροϊόντων, η Ελβετία αποτεφρώνει τα ζωικά υποπροϊόντα της κατηγορίας 1, συμπεριλαμβανομένων των ΕΥΚ και των ζώων που πεθαίνουν στις παραγωγικές μονάδες.

IX. **Καταρροϊκοσ πυρετοσ του προβατου**

Α. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ευρωπαϊκή Κοινότητα	Ελβετία
Οδηγία 2000/75/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20 Νοεμβρίου 2000, για τη θέσπιση ειδικών διατάξεων σχετικά με μέτρα καταπολέμησης και εξάλειψης του καταρροϊκού πυρετού του προβάτου.	1. Νόμος για τις επιζωοτίες (LFE) της 1ης Ιουλίου 1966, όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Ιουνίου 2004 (RS 916.40), και ιδίως τα άρθρα 1, 1α, 9α (μέτρα καταπολέμησης των εξαιρετικά μεταδοτικών επιζωοτιών, στόχοι της ενέργειας) και 57 (εκτελεστικές διατάξεις τεχνικού χαρακτήρα, διεθνής συνεργασία) 2. Διάταγμα για τις επιζωοτίες (OFE) της 27ης Ιουνίου 1995, όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Νοεμβρίου 2005 (RS 916.401), και ιδίως τα άρθρα 2 (εξαιρετικά μεταδοτικές επιζωοτίες), 73 και 74 (καθαρισμός και απολύμανση), 77 έως 98 (κοινές διατάξεις σχετικά με τις εξαιρετικά μεταδοτικές επιζωοτίες), 126 έως 127 (κοινές διατάξεις σχετικά με τις άλλες εξαιρετικά μεταδοτικές επιζωοτίες) 3. Διάταγμα της 14ης Ιουνίου 1999 σχετικά με την οργάνωση του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Οικονομίας, όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 10 Μαρτίου 2006 (RS 172.216.1), και ιδίως το άρθρο 8 (εργαστήριο αναφοράς)

Β. ΕΙΔΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

1. Το κοινοτικό εργαστήριο αναφοράς για τον καταρροϊκό πυρετό του προβάτου είναι: AFRC Institute for Animal Health Pirbright Laboratory Ash Road, Pirbright, Woking, Surrey GU24 ONF United Kingdom.. Η Ελβετία αναλαμβάνει τα έξοδα που της αναλογούν στο πλαίσιο των ενεργειών που προκύπτουν από τον ορισμό αυτό. Η λειτουργία και τα καθήκοντα του εργαστηρίου προβλέπονται από το παράρτημα ΙΙ, κεφάλαιο Β της οδηγίας 2000/75/ΕΚ.

2. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 97 του διατάγματος για τις επιζωοτίες, η Ελβετία διαθέτει σχέδιο επείγουσας προειδοποίησης, το οποίο δημοσιεύεται στο διαδικτυακό τόπο του Ομοσπονδιακού Κτηνιατρικού Γραφείου.

3. Η εφαρμογή των επιτόπιων ελέγχων αποτελεί αρμοδιότητα της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής, βάσει κυρίως του άρθρου 17 της οδηγίας 2000/75/ΕΟΚ και του άρθρου 57 του νόμου για τις επιζωοτίες.

Χ. **Ζωονοσοι**

Α. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ευρωπαϊκή Κοινότητα	Ελβετία
1. Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2160/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 2003, για τον έλεγχο της σαλμονέλας και άλλων συγκεκριμένων τροφιμογενών ζωονοσογόνων παραγόντων 2. Οδηγία 2003/99/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 2003, για την παρακολούθηση των ζωονόσων και των ζωονοσογόνων παραγόντων, για την τροποποίηση της απόφασης 90/424/ΕΟΚ του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 92/117/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 325 της 12.12.2003, σ. 31).	1. Νόμος για τις επιζωοτίες (LFE) της 1ης Ιουλίου 1996, όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Ιουνίου 2004 (RS 916.40) 2. Διάταγμα της 27ης Ιουνίου 1995 για τις επιζωοτίες (OFE), όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Νοεμβρίου 2005 (RS 916.401) 3. Ομοσπονδιακός νόμος της 9ης Οκτωβρίου 1992 περί τροφίμων και αγαθών (LDAI), όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 16 Δεκεμβρίου 2005 (RS 817.0) 4. Διάταγμα της 23ης Νοεμβρίου 2005 περί τροφίμων και αγαθών (ODAIOUs) (RS 817.02) 5. Διάταγμα της 23ης Νοεμβρίου 2005 του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Εσωτερικών (DFI) περί υγιεινής (RS 817.024.1) 6. Ο ομοσπονδιακός νόμος της 18ης Δεκεμβρίου 1970 για την καταπολέμηση των ασθενειών που μεταδίδονται στον άνθρωπο (νόμος για τις επιδημίες), όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 21 Μαρτίου 2003 (RS 818.101) 7. Διάταγμα της 13ης Ιανουαρίου 1999 σχετικά με την κοινοποίηση των μεταδοτικών ασθενειών του ανθρώπου (διάταγμα περί κοινοποίησης), όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 15 Δεκεμβρίου 2003 (RS 818.141.1)

Β. ΕΙΔΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

1. Τα κοινοτικά εργαστήρια αναφοράς είναι τα ακόλουθα:

— Κοινοτικό εργαστήριο αναφοράς για την ανάλυση και τις δοκιμές στις ζωονόσους (σαλμονέλα):

Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)
3720 BA Bilthoven
Κάτω Χώρες

— Κοινοτικό εργαστήριο αναφοράς για τον έλεγχο των θαλάσσιων βιοτοξινών:

Agencia Española de Seguridad Alimentaria (AESA):
E-36200 Vigo
Ισπανία

— Κοινοτικό εργαστήριο αναφοράς για την καταπολέμηση των βακτηριολογικών και ιογενών λοιμώξεων των δίθυρων μαλακίων:

The laboratory of the Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science (CEFAS)
Weymouth
Dorset DT4 8UB
Ηνωμένο Βασίλειο

— Κοινοτικό εργαστήριο αναφοράς για την *Listeria monocytogenes* :

AFSSA — Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)
F-94700 Maisons-Alfort
Γαλλία

— Κοινοτικό εργαστήριο αναφοράς για τους σταφυλόκοκκους με θετική κοαγουλάση, περιλαμβανομένου του χρυσίζοντα σταφυλόκοκκου (*staphylococcus aureus*):

AFSSA — Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)
F-94700 Maisons-Alfort
Γαλλία

— Κοινοτικό εργαστήριο αναφοράς για το *Escherichia coli*, περιλαμβανομένου του βεροτοξινογόνου *E. coli* (VTEC) :

Istituto Superiore di Sanità (ISS)
I-00161 Roma Tel.
Ιταλία

— Κοινοτικό εργαστήριο αναφοράς για το καμπυλοβακτηρίδιο:

Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA)
S-751 89 Uppsala
Σουηδία

— Κοινοτικό εργαστήριο αναφοράς για τα παράσιτα (ιδίως τα *Trichinella*, *Echinococcus* και *Anisakis*) :

Istituto Superiore di Sanità (ISS)
I-00161 Roma Tel.
Ιταλία

— Κοινοτικό εργαστήριο αναφοράς για την αντοχή στα αντιβιοτικά:

Danmarks Fødevareforskning (DFVF)
DK-1790 København V
Δανία

2. Η Ελβετία αναλαμβάνει τα έξοδα που της αναλογούν στο πλαίσιο των ενεργειών οι οποίες προκύπτουν από αυτό τον ορισμό. Οι λειτουργίες και τα καθήκοντα του εργαστηρίου προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 882/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη διενέργεια επισήμων ελέγχων της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση τω ζώων (ΕΕ L 165 της 30.4.2004, σ. 1).

3. Η Ελβετία διαβιβάζει στην Επιτροπή, στο τέλος Μαΐου κάθε έτους, έκθεση σχετικά με τις τάσεις και τις πηγές των ζωονόσων, των ζωονοσογόνων παραγόντων και της αντοχής στα αντιβιοτικά, η οποία περιλαμβάνει τα στοιχεία που συνελέγησαν σύμφωνα με τα άρθρα 4, 7 και 8 της οδηγίας 2003/99/ΕΚ κατά τη διάρκεια του προηγούμενου έτους. Η εν λόγω έκθεση περιλαμβάνει επίσης τις πληροφορίες οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2160/2003. Η έκθεση διαβιβάζεται από την Επιτροπή στην Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφάλειας των Τροφίμων ενόψει της δημοσίευσης της συνθετικής έκθεσης αναφορικά με τις τάσεις και τις πηγές των ζωονόσων, των ζωονοσογόνων παραγόντων και της αντοχής στα αντιβιοτικά στην Κοινότητα.

XI. **Λοιπεσ ασθενειεσ**

Α. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ευρωπαϊκή Κοινότητα	Ελβετία
Οδηγία 92/119/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 1992 για τη θέσπιση γενικών κοινοτικών μέτρων καταπολέμησης ορισμένων ασθενειών των ζώων καθώς και ειδικών μέτρων για τη φυσαλιδώδη νόσο των χοίρων (ΕΕ L 62 της 15.3.1993, σ. 69), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 806/2003 του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2003, για την προσαρμογή στην απόφαση 1999/468/ΕΚ των διατάξεων των σχετικών με τις επιτροπές που επικουρούν την Επιτροπή στην άσκηση των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων της, οι οποίες προβλέπονται από πράξεις του Συμβουλίου που εκδόθηκαν σύμφωνα με τη διαδικασία συμβουλευτικής επιτροπής (ειδική πλειοψηφία) (ΕΕ L 122 της 16.5.2003, σ. 1).	1. Νόμος για τις επιζωοτίες (LFE) της 1ης Ιουλίου 1966, όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Ιουνίου 2004 (RS 916.40), και ιδίως τα άρθρα 1, 1α και 9α (μέτρα καταπολέμησης των εξαιρετικά μεταδοτικών επιζωοτιών, στόχοι της ενέργειας) και 57 (εκτελεστικές διατάξεις τεχνικού χαρακτήρα, διεθνής συνεργασία) 2. Διάταγμα για τις επιζωοτίες (OFE) της 27ης Ιουνίου 1995, όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Νοεμβρίου 2005 (RS 916.401), και ιδίως τα άρθρα 2 (εξαιρετικά μεταδοτικές επιζωοτίες), 49 (χειρισμός οργανισμών παθογόνων για το ζώο), 73 και 74 (καθαρισμός και απολύμανση), 77 έως 98 (κοινές διατάξεις για τις εξαιρετικά μεταδοτικές επιζωοτίες), 103 έως 105 (ειδικά μέτρα για την καταπολέμηση της φυσαλιδώδους νόσου των χοίρων) 3. Διάταγμα της 14ης Ιουνίου 1999 σχετικά με την οργάνωση του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Οικονομίας, όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 10 Μαρτίου 2006 (RS 172.216.1), και ιδίως το άρθρο 8 (εργαστήριο αναφοράς)

Β. ΕΙΔΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

1. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 6 της οδηγίας 92/119/ΕΟΚ, η ενημέρωση πραγματοποιείται στην Μεικτή Κτηνιατρική Επιτροπή.

2. Το κοινό εργαστήριο αναφοράς για τη φυσαλιδώδη νόσο των χοίρων είναι: AFRC Insitute for Animal Health, Pirbright Laboratory, Ash Road, Woking Surrey GU240NF, United Kingdom. Η Ελβετία αναλαμβάνει τα έξοδα που της αναλογούν στο πλαίσιο των ενεργειών που προκύπτουν από τον ορισμό αυτό. Η λειτουργία και τα καθήκοντα του εργαστηρίου προβλέπονται από το παράρτημα ΙΙΙ της οδηγίας 92/119/ΕΟΚ.

3. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 97 του διατάγματος για τις επιζωοτίες, η Ελβετία διαθέτει σχέδιο επείγουσας προειδοποίησης. Το σχέδιο αυτό αποτελεί αντικείμενο ειδικής διάταξης εφαρμογής τεχνικού χαρακτήρα, της αριθ. 95/65, που εκδόθηκε από το Ομοσπονδιακό Κτηνιατρικό Γραφείο.

4. Η εφαρμογή των επιτόπιων ελέγχων αποτελεί αρμοδιότητα της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής, βάσει κυρίως του άρθρου 22 της οδηγίας 92/119/ΕΟΚ και του άρθρου 57 του νόμου για τις επιζωοτίες.

XII. **Κοινοποιηση των ασθενειων**

Α. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ευρωπαϊκή Κοινότητα	Ελβετία
Οδηγία 82/894/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1982 για την κοινοποίηση των ασθενειών των ζώων εντός της Κοινότητας (ΕΕ L 378 της 31.12.1982, σ. 58), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 2004/216/ΕΚ της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση της οδηγίας 82/894/ΕΟΚ σχετικά με την κοινοποίηση ασθενειών των ζώων εντός της Κοινότητας για να προστεθούν ορισμένες ασθένειες ίππων και ορισμένες ασθένειες μελισσών στον κατάλογο των υποχρεωτικά κοινοποιήσιμων ασθενειών (ΕΕ L 67 της 5.3.2004, σ. 27).	1. Νόμος για τις επιζωοτίες (LFE) της 1ης Ιουλίου 1966, όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Ιουνίου 2004 (RS 916.40), και ιδίως τα άρθρα 11 (αναγγελία και δήλωση των ασθενειών) και 57 (εκτελεστικές διατάξεις τεχνικού χαρακτήρα, διεθνής συνεργασία) 2. Διάταγμα για τις επιζωοτίες (OFE) της 27ης Ιουνίου 1995, όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Νοεμβρίου 2005 (RS 916.401), και ιδίως τα άρθρα 2 έως 5 (ασθένειες τις οποίες αφορά το διάταγμα), 59 έως 65 και 291 (υποχρέωση αναγγελίας, κοινοποίηση), 292 έως 299 (επιτήρηση, εκτέλεση, διοικητική βοήθεια)

Β. ΕΙΔΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η Επιτροπή, σε συνεργασία με το Ομοσπονδιακό Κτηνιατρικό Γραφείο, εντάσσει την Ελβετία στο σύστημα κοινοποίησης των ζωονόσων, όπως προβλέπεται από την οδηγία 82/894/ΕΟΚ.

Προσάρτημα 2

ΥΓΕΙΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ: ΕΜΠΟΡΙΟ ΚΑΙ ΔΙΑΘΕΣΗ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ

I. **Βοοειδή και χοίροι**

Α. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ευρωπαϊκή Κοινότητα	Ελβετία
Οδηγία 64/432/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1964, περί προβλημάτων υγειονομικού ελέγχου στον τομέα των ενδοκοινοτικών συναλλαγών βοοειδών και χοιροειδών (ΕΕ 121 της 29.7.1964, σ. 1977/64), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό 1/2005 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2004, για την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά και συναφείς δραστηριότητες και για την τροποποίηση των οδηγιών 64/432/ΕΟΚ και 93/119/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1255/97 (ΕΕ L 003 της 5.1.2005, σ. 1).	1. Διάταγμα για τις επιζωοτίες (OFE), της 27ης Ιουνίου 1995, όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Νοεμβρίου 2005 (RS 916.401), και ιδίως τα άρθρα 27 έως 31 (αγορές, εκθέσεις), 34 έως 37 (εμπόριο), 73 και 74 (καθαρισμός και απολύμανση), 116 έως 121 (αφρικανική πανώλη των χοίρων), 135 έως 141 (νόσος του Aujeszky), 150 έως 157 (βρουκέλλωση των βοοειδών), 158 έως 165 (φυματίωση), 166 έως 169 (ενζωοτική λεύκωση των βοοειδών), 170 έως 174 (λοιμώδης ρινοτραχειίτιδα των βοοειδών/λοιμώδης φλυκταινώδης αιδοιοκολπίτιδα), 175 έως 195 (σπογγώδεις εγκεφαλοπάθειες), 186 έως 189 (λοιμώξεις γεννητικών οργάνων των βοοειδών), 207 έως 211 (βρουκέλλωση των χοίρων), 297 (έγκριση αγορών, κέντρα συγκέντρωσης, σταθμοί απολύμανσης) 2. Διάταγμα της 20ής Απριλίου 1988 σχετικά με την εισαγωγή, τη διαμετακόμιση και την εξαγωγή ζώων και ζωικών προϊόντων (OITE), (RS 916.443.11).

Β. ΕΙΔΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

1. Κατ'εφαρμογή του άρθρου 297, πρώτο εδάφιο, του διατάγματος για τις επιζωοτίες, το Ομοσπονδιακό Κτηνιατρικό Γραφείο θα εγκρίνει τα κέντρα συγκέντρωσης όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 2 της οδηγίας 64/432/ΕΟΚ. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος παραρτήματος, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 11, 12 και 13 της οδηγίας 64/432/ΕΟΚ, η Ελβετία καταρτίζει τον κατάλογο των δικών της εγκεκριμένων κέντρων συγκέντρωσης, των μεταφορέων και των εμπόρων.

2. Η ενημέρωση που προβλέπεται στο άρθρο 11 παράγραφος 3 της οδηγίας 64/432/ΕΟΚ πραγματοποιείται στο πλαίσιο της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος παραρτήματος αναγνωρίζεται ότι η Ελβετία πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο παράρτημα Α, μέρος ΙΙ, παράγραφος 7, της οδηγίας 64/432/ΕΟΚ όσον αφορά τη βρουκέλλωση των βοοειδών. Για διατηρηθεί το καθεστώς του επισήμως απαλλαγμένου από τη βρουκέλλωση ζωικού κεφαλαίου βοοειδών, η Ελβετία δεσμεύεται να τηρήσει τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

   α) Κάθε περίπτωση βοοειδούς ύποπτου μόλυνσης από βρουκέλλωση πρέπει να κοινοποιείται στις αρμόδιες αρχές και το ζώο πρέπει να υποβάλλεται στις επίσημες δοκιμές ανίχνευσης της βρουκέλλωσης που περιλαμβάνουν τουλάχιστον δύο ορολογικές δοκιμασίες με δέσμευση του συμπληρώματος, καθώς και μικροβιολογική εξέταση καταλλήλων δειγμάτων που έχουν ληφθεί σε περίπτωση αμβλώσεων,

   β) Το καθεστώς του επισήμως απαλλαγμένου από τη βρουκέλλωση ζωικού κεφαλαίου αναστέλλεται, όταν στην αγέλη υπάρχει ύποπτο για βρουκέλλωση ζώο, επί όσο διάστημα υπάρχουν υποψίες οι οποίες θα παραμένουν μέχρις ότου οι αναφερόμενες στο στοιχείο α) δοκιμασίες παρουσιάσουν αρνητικά αποτελέσματα.

   Λεπτομερή στοιχεία σχετικά με τις θετικές αγέλες και επιδημιολογική έκθεση κοινοποιούνται στη μεικτή κτηνιατρική επιτροπή. Εάν η Ελβετία πάψει να πληροί μία από τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο παράρτημα Α, μέρος ΙΙ, παράγραφος 7, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 64/432/ΕΟΚ, το Ομοσπονδιακό Κτηνιατρικό Γραφείο ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή σχετικά. Η μεικτή κτηνιατρική επιτροπή εξετάζει την κατάσταση για να επανεξετάσει τις διατάξεις της παρούσας παραγράφου.

4. Για τους σκοπούς του παρόντος παραρτήματος αναγνωρίζεται ότι η Ελβετία πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο παράρτημα Α, μέρος Ι, παράγραφος 4, της οδηγίας 64/432/ΕΟΚ όσον αφορά τη φυματίωση των βοοειδών. Για να διατηρηθεί το καθεστώς του επισήμως απαλλαγμένου από τη φυματίωση ζωικού κεφαλαίου βοοειδών, η Ελβετία δεσμεύεται να τηρήσει τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

   α) θεσπίζεται σύστημα ταυτοποίησης που καθιστά δυνατό τον εντοπισμό, για κάθε ζώο του βοείου είδους, της αγέλης καταγωγής,

   β) κάθε ζώο που σφάζεται πρέπει να υποβάλλεται σε μετά τη σφαγή επιθεώρηση που διενεργείται από επίσημο κτηνίατρο,

   γ) οποιαδήποτε υποψία για φυματίωση ζώντος, νεκρού ή σφαγέντος ζώου πρέπει να κοινοποιείται στις αρμόδιες αρχές,

δ) σε κάθε περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές προβαίνουν στις αναγκαίες έρευνες για να αναιρέσουν ή να επιβεβαιώσουν την υποψία, συμπεριλαμβανομένης της αναγωγής στην αγέλη καταγωγής και διαμετακόμισης. Εάν κατά την αυτοψία ή τη σφαγή βρεθούν αλλοιώσεις οι οποίες είναι ύποπτες φυματίωσης, οι αρμόδιες αρχές ορίζουν τη διενέργεια σχετικής εργαστηριακής εξέτασης,

ε) το καθεστώς επισήμως απαλλαγμένης από φυματίωση αγέλης καταγωγής και διαμετακόμισης των υπόπτων βοοειδών αναστέλλεται και η αναστολή αυτή διατηρείται έως ότου οι κλινικές ή οι εργαστηριακές εξετάσεις ή οι δοκιμές φυματίνης αποκλείουν την ύπαρξη φυματίωσης των βοοειδών,

στ) εφόσον η υποψία ύπαρξης φυματίωσης επιβεβαιωθεί μέσω φυματινισμών και κλινικών ή εργαστηριακών εξετάσεων, το καθεστώς επισήμως απαλλαγμένης από φυματίωση αγέλης καταγωγής και διαμετακόμισης παύει να ισχύει,

ζ) το καθεστώς επισήμως απαλλαγμένης από φυματίωση αγέλης δεν θεσπίζεται, εφόσον τα ζώα τα οποία θεωρείται ότι έχουν μολυνθεί δεν έχουν απομακρυνθεί από το κοπάδι, οι χώροι και ο εξοπλισμός δεν έχουν απολυμανθεί και όλα τα υπόλοιπα ζώα, ηλικίας μεγαλύτερης των έξι εβδομάδων, δεν έχουν αντιδράσει αρνητικά σε τουλάχιστον δύο επίσημες ενδοδερμικές δοκιμασίες φυματίνης σύμφωνα με το παράρτημα Β της οδηγίας 64/432/ΕΟΚ. Η πρώτη διενεργείται τουλάχιστον έξι μήνες μετά την απομάκρυνση του μολυσμένου ζώου από το κοπάδι και η δεύτερη τουλάχιστον έξι μήνες μετά την πρώτη.

Λεπτομερή στοιχεία για τις μολυσμένες αγέλες και επιδημιολογική έκθεση κοινοποιούνται στη μεικτή κτηνιατρική επιτροπή. Εάν η Ελβετία πάψει να πληροί μία από τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο παράρτημα Α, μέρος Ι, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο της οδηγίας 64/432/ΕΟΚ, το Ομοσπονδιακό Κτηνιατρικό Γραφείο ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή σχετικά. Η μεικτή κτηνιατρική επιτροπή εξετάζει την κατάσταση για να επανεξετάσει τις διατάξεις της παρούσας παραγράφου.

5. Για τους σκοπούς του παρόντος παραρτήματος αναγνωρίζεται ότι η Ελβετία πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο παράρτημα Δ, κεφάλαιο Ι, στοιχείο ΣΤ, της οδηγίας 64/432/ΕΟΚ όσον αφορά την ενζωοτική λεύκωση των βοοειδών. Για να διατηρηθεί το καθεστώς της επίσημα απαλλαγμένης από την ενζωοτική λεύκωση των βοοειδών αγέλης βοοειδών, η Ελβετία δεσμεύεται να τηρεί τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) το ελβετικό ζωικό κεφάλαιο επιτηρείται με τη βοήθεια δειγματοληπτικών ελέγχων. Η ποσότητα του δείγματος καθορίζεται με τρόπο που να επιβεβαιώνει με αξιοπιστία 99 % ότι το ποσοστό των αγελών που έχουν μολυνθεί από ενζωοτική λεύκωση των βοοειδών είναι κατώτερο του 0,2 %,

β) κάθε ζώο που σφάζεται πρέπει να υποβάλλεται σε μετά τη σφαγή επιθεώρηση που διενεργείται από επίσημο κτηνίατρο,

γ) οποιαδήποτε υποψία κατά την κλινική εξέταση, την αυτοψία ή τον έλεγχο του κρέατος πρέπει να κοινοποιείται στις αρμόδιες αρχές,

ε) σε περίπτωση που υπάρχει υποψία ή διαπιστώνεται κρούσμα ενζωοτικής λεύκωσης των βοοειδών, το καθεστώς της επίσημα απαλλαγμένης αγέλης αναστέλλεται για τη συγκεκριμένη αγέλη μέχρις ότου αρθεί το καθεστώς της απομόνωσης,

ε) το καθεστώς απομόνωσης αίρεται, εάν μετά την απομάκρυνση των μολυσμένων ζώων, και ενδεχομένως, των μόσχων τους, ληφθεί αρνητικό αποτέλεσμα σε δύο ορολογικές δοκιμές που διενεργούνται με ενδιάμεσο χρονικό διάστημα τουλάχιστον 90 ημερών.

Εάν η ενζωοτική λεύκωση των βοοειδών διαπιστώνεται σε ποσοστό 0,2 % του ζωικού κεφαλαίου, το Ομοσπονδιακό Κτηνιατρικό Γραφείο ενημερώνει αμέσως σχετικά την Επιτροπή. Η κατάσταση εξετάζεται στη μεικτή κτηνιατρική επιτροπή για να αναθεωρηθούν οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου.

6. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος παραρτήματος, αναγνωρίζεται ότι η Ελβετία είναι επισήμως απαλλαγμένη από λοιμώδη ρινοτραχειίτιδα των βοοειδών. Για να διατηρηθεί αυτό το καθεστώς, η Ελβετία δεσμεύεται να τηρήσει τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) το ελβετικό ζωικό κεφάλαιο επιτηρείται με δειγματοληπτικούς ελέγχους. Η ποσότητα του δείγματος καθορίζεται κατά τρόπο που να επιβεβαιώνει, με αξιοπιστία 99 %, ότι το ποσοστό των αγελών που έχουν μολυνθεί από λοιμώδη ρινοτραχειίτιδα των βοοειδών είναι κατώτερο του 0,2 %,

β) οι ταύροι εκτροφής, ηλικίας άνω των 24 μηνών, πρέπει να υποβάλλονται σε ετήσια ορολογική εξέταση,

γ) οποιαδήποτε υποψία πρέπει να κοινοποιείται στις αρμόδιες αρχές και να διενεργούνται οι επίσημες δοκιμές ανίχνευσης της λοιμώδους ρινοτραχειίτιδας των βοοειδών, συμπεριλαμβανομένων ιολογικών ή ορολογικών δοκιμών,

δ) σε περίπτωση που υπάρχει υποψία ή διαπιστώνεται λοιμώδης ρινοτραχειίτιδα των βοοειδών, το καθεστώς επισήμως απαλλαγμένης αγέλης αναστέλλεται μέχρι την άρση του καθεστώτος απομόνωσης,

ε) το καθεστώς απομόνωσης αίρεται, εάν η σχετική ορολογική εξέταση, η οποία διενεργείται τουλάχιστον 30 ημέρες μετά την απομάκρυνση των μολυσμένων ζώων, έχει αρνητικό αποτέλεσμα.

Λόγω της αναγνώρισης του καθεστώτος της Ελβετίας, οι διατάξεις της απόφασης 2004/558/ΕΟΚ (ΕΕ L 249 της 23.07.2004, σ. 20) εφαρμόζονται τηρουμένων των αναλογιών.

Το Ομοσπονδιακό Κτηνιατρικό Γραφείο ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή για οποιαδήποτε τροποποίηση των προϋποθέσεων που ίσχυσαν για την αναγνώριση του καθεστώτος. Η κατάσταση εξετάζεται στη μεικτή κτηνιατρική επιτροπή, προκειμένου να αναθεωρηθούν οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου.

7. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος παραρτήματος, αναγνωρίζεται ότι η Ελβετία είναι επισήμως απαλλαγμένη από τη νόσο του Aujeszky. Για τους σκοπούς της διατήρησης του καθεστώτος αυτού, η Ελβετία δεσμεύεται να τηρήσει τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) το ελβετικό ζωικό κεφάλαιο επιτηρείται με τη βοήθεια δειγματοληπτικών ελέγχων. Η ποσότητα του δείγματος καθορίζεται κατά τρόπο που να επιβεβαιώνει, με αξιοπιστία 99 %, ότι το ποσοστό των αγελών που έχουν μολυνθεί από τη νόσο του Aujeszky είναι κατώτερο του 0,2 %,

β) οποιαδήποτε υποψία πρέπει να κοινοποιείται στις αρμόδιες αρχές και να διενεργούνται οι επίσημες δοκιμές ανίχνευσης της νόσου του Aujeszky, συμπεριλαμβανομένων και ιολογικών ή ορολογικών δοκιμών,

γ) σε περίπτωση που υπάρχει υποψία ή διαπιστώνεται η νόσος του Aujeszky, αναστέλλεται το καθεστώς της επισήμως απαλλαγμένης από τη νόσο αγέλης για τη συγκεκριμένη αγέλη μέχρις ότου αρθεί το καθεστώς απομόνωσης,

δ) το καθεστώς απομόνωσης αίρεται, εάν μετά την απομάκρυνση των μολυσμένων ζώων, δύο ορολογικές εξετάσεις όλων των ζώων αναπαραγωγής και ενός αντιπροσωπευτικού αριθμού ζώων πάχυνσης, οι οποίες πραγματοποιούνται με ενδιάμεσο χρονικό διάστημα τουλάχιστον 21 ημερών, παρουσιάσουν αρνητικό αποτέλεσμα.

Λόγω της αναγνώρισης του καθεστώτος της Ελβετίας, εφαρμόζονται τηρουμένων των αναλογιών οι διατάξεις της απόφασης 2001/618/ΕΚ (ΕΕ L 215 της 9.8.2001, σ. 48), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 2005/768/ΕΚ (ΕΕ L 290 της 4.11.2005, σ. 27).

Το Ομοσπονδιακό Κτηνιατρικό Γραφείο ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή για οποιαδήποτε τροποποίηση των προϋποθέσεων που ίσχυσαν για την αναγνώριση του καθεστώτος. Η κατάσταση εξετάζεται στη μεικτή κτηνιατρική επιτροπή, προκειμένου να αναθεωρηθούν οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου.

8. Όσον αφορά τη μεταδοτική γαστρεντερίτιδα των χοίρων και το αναπαραγωγικό και αναπνευστικό σύνδρομο των χοίρων, το θέμα των ενδεχόμενων πρόσθετων εγγυήσεων θα εξεταστεί το συντομότερο δυνατό στη μεικτή κτηνιατρική επιτροπή. Η Επιτροπή ενημερώνει το Ομοσπονδιακό Κτηνιατρικό Γραφείο για την εξέλιξη του θέματος.

9. Στην Ελβετία, το Ινστιτούτο Κτηνιατρικής Βακτηριολογίας του Πανεπιστημίου της Βέρνης έχει αναλάβει τον επίσημο έλεγχο των φυματινών κατά την έννοια του παραρτήματος Β σημείο 4 της οδηγίας 64/432/ΕΟΚ.

10. Στην Ελβετία, το Ινστιτούτο Κτηνιατρικής Βακτηριολογίας του Πανεπιστημίου της Βέρνης έχει αναλάβει τον επίσημο έλεγχο των αντιγόνων (βρουκέλλωση) κατά την έννοια του παραρτήματος Γ, κεφάλαιο Α, σημείο 4 της οδηγίας 64/432/ΕΟΚ.

11. Τα βοοειδή και οι χοίροι που αποτελούν αντικείμενο εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών της Κοινότητας και της Ελβετίας πρέπει να συνοδεύονται από υγειονομικά πιστοποιητικά σύμφωνα με τα υποδείγματα που εμφαίνονται στο παράρτημα ΣΤ της οδηγίας 64/432/ΕΟΚ. Εφαρμόζονται οι ακόλουθες προσαρμογές:

για το υπόδειγμα 1 :

— στο τμήμα Γ, οι πιστοποιήσεις τροποποιούνται ως εξής:

— στο σημείο 4, σχετικά με τις συμπληρωματικές εγγυήσεις, οι περιπτώσεις συμπληρώνονται ως εξής:

«– ασθένεια: λοιμώδης ρινοτραχειίτιδα των βοοειδών

— σύμφωνα με την απόφαση 2004/558/ΕΚ της Επιτροπής, της οποίας οι διατάξεις εφαρμόζονται τηρουμένων των αναλογιών·».

για το υπόδειγμα 2 :

— στο τμήμα Γ, οι πιστοποιήσεις τροποποιούνται ως εξής:

— στο σημείο 4, σχετικά με τις συμπληρωματικές εγγυήσεις, οι περιπτώσεις συμπληρώνονται ως εξής:

«– ασθένεια: του Aujeszky

— σύμφωνα με την απόφαση 2001/618/ΕΚ της Επιτροπής, της οποίας οι διατάξεις εφαρμόζονται τηρουμένων των αναλογιών».

12. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος παραρτήματος, τα βοοειδή που αποτελούν αντικείμενο εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών της Κοινότητας και της Ελβετίας πρέπει να συνοδεύονται από συμπληρωματικά υγειονομικά πιστοποιητικά που να φέρουν τις ακόλουθες υγειονομικές δηλώσεις:

«– Τα βοοειδή:

— ταυτοποιούνται με τη βοήθεια ενός συστήματος μόνιμης αναγνώρισης που επιτρέπει να εντοπιστεί η μητέρα τους και το κοπάδι προέλευσής τους και να διαπιστωθεί ότι δεν είναι άμεσοι απόγονοι θηλυκών ζώων για τα οποία υπάρχουν υπόνοιες ή βεβαιότητα ότι έχουν μολυνθεί από τη σπογγώδη εγκεφαλοπάθεια των βοοειδών και τα οποία γεννήθηκαν τα τελευταία δύο έτη πριν τη διάγνωση,

— δεν προέρχονται από αγέλες όπου διερευνάται κρούσμα ύποπτο για μόλυνση από σπογγώδη εγκεφαλοπάθεια των βοοειδών,

— γεννήθηκαν μετά την 1η Ιουνίου 2001.»

II. **Αιγοπρόβατα**

Α. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ευρωπαϊκή Κοινότητα	Ελβετία
Οδηγία 91/68/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 1991 σχετικά με το καθεστώς υγειονομικού ελέγχου που διέπει το ενδοκοινοτικό εμπόριο αιγοπροβάτων (ΕΕ L 46 της 19.2.1991, σ. 19), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 2004/932/ΕΚ της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 2005, για τροποποίηση του παραρτήματος Ε της οδηγίας 91/68/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με την ενημέρωση των υποδειγμάτων υγειονομικών πιστοποιητικών για τα αιγοπρόβατα (ΕΕ L 340 της 23.12.2005).	1. Διάταγμα για τις επιζωοτίες (OFE), της 27ης Ιουνίου 1995, όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Νοεμβρίου 2005 (RS 916.401), και ιδίως τα άρθρα 27 έως 31 (αγορές, εκθέσεις), 34 έως 37 (εμπόριο), 73 και 74 (καθαρισμός και απολύμανση), 142 έως 149 (λύσσα), 158 έως 165 (φυματίωση), 166 έως 169 (τρομώδης νόσος του προβάτου), 190 έως 195 (βρουκέλλωση των αιγοπροβάτων), 196 έως 199 (μεταδοτική αγαλαξία), 200 έως 203 (αρθρίτις/εγκεφαλίτις των αιγών), 233 έως 235 (βρουκέλλωση του κριού), 297 (έγκριση των αγορών, κέντρα συγκέντρωσης, σταθμοί απολύμανσης) 2. Διάταγμα της 20ής Απριλίου 1988 σχετικά με την εισαγωγή, τη διαμετακόμιση και την εξαγωγή ζώων και ζωικών προϊόντων (OITE), (RS 916.443.11).

Β. ΕΙΔΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

1. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 3 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 91/68/ΕΟΚ, η ενημέρωση πραγματοποιείται στο πλαίσιο της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής.

2. Η εφαρμογή των επιτόπιων ελέγχων αποτελεί αρμοδιότητα της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής, βάσει κυρίως του άρθρου 11 της οδηγίας 91/68/ΕΟΚ και του άρθρου 57 του νόμου για τις επιζωοτίες.

3. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος παραρτήματος, αναγνωρίζεται ότι η Ελβετία είναι επίσημα απαλλαγμένη από τη βρουκέλλωση των αιγοπροβάτων. Για να διατηρηθεί αυτό το καθεστώς, η Ελβετία δεσμεύεται να εφαρμόσει τα μέτρα που προβλέπονται στο παράρτημα Α κεφάλαιο 1 σημείο II(2) της οδηγίας 91/68/ΕΟΚ.

Σε περίπτωση εμφάνισης ή επανεμφάνισης της βρουκέλλωσης των αιγοπροβάτων, η Ελβετία ενημερώνει τη μεικτή κτηνιατρική επιτροπή ώστε να θεσπιστούν τα αναγκαία μέτρα ανάλογα με την εξέλιξη της κατάστασης.

4. Τα αιγοπρόβατα που αποτελούν αντικείμενο εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών της Κοινότητας και της Ελβετίας πρέπει να συνοδεύονται από υγειονομικά πιστοποιητικά σύμφωνα με τα υποδείγματα που εμφαίνονται στο παράρτημα Ε της οδηγίας 91/68/ΕΟΚ.

III. **Ιπποειδή**

Α. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ευρωπαϊκή Κοινότητα	Ελβετία
Οδηγία 90/426/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990 σχετικά με τους όρους υγειονομικού ελέγχου που διέπουν τη διακίνηση των ιπποειδών και τις εισαγωγές ιπποειδών προέλευσης τρίτων χωρών (ΕΕ L 224 της 18.8.1990, σ. 42), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2004/68/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 2004, σχετικά με τον καθορισμό κανόνων υγειονομικού ελέγχου για την εισαγωγή στην Κοινότητα και τη διαμετακόμιση μέσω αυτής ορισμένων ζώντων οπληφόρων ζώων, για την τροποποίηση των οδηγιών 90/426/ΕΟΚ και 92/65/ΕΟΚ και για την κατάργηση της οδηγίας 72/462/ΕΟΚ (ΕΕ L 139 της 30.4.2004, σ. 320).	1. Διάταγμα της 27ης Ιουνίου 1995 για τις επιζωοτίες (OFE), όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Νοεμβρίου 2005 (RS 916.401), και ιδίως τα άρθρα 112 έως 115 (πανώλη των ίππων), 204 έως 206 (δουρίνη, εγκεφαλομυελίτιδα, λοιμώδης αναιμία, μάλις), 240 έως 244 (μεταδοτική μητρίτιδα του ίππου) 2. Διάταγμα της 20ής Απριλίου 1988 σχετικά με την εισαγωγή, τη διαμετακόμιση και την εξαγωγή ζώων και ζωικών προϊόντων (OITE), (RS 916.443.11).

Β. ΕΙΔΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

1. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 3 της οδηγίας 90/426/ΕΟΚ, η ενημέρωση πραγματοποιείται στο πλαίσιο της Μεικτής Κτηνιατρικής Επιτροπής.

2. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 6 της οδηγίας 90/426/ΕΟΚ, η ενημέρωση πραγματοποιείται στο πλαίσιο της Μεικτής Κτηνιατρικής Επιτροπής.

3. Η εφαρμογή των επιτόπιων ελέγχων αποτελεί αρμοδιότητα της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής, βάσει κυρίως του άρθρου 10 της οδηγίας 90/426/ΕΟΚ και του άρθρου 57 του νόμου για τις επιζωοτίες.

4. Οι διατάξεις των παραρτημάτων Β και Γ της οδηγίας 90/426/ΕΟΚ εφαρμόζονται στην Ελβετία τηρουμένων των αναλογιών.

IV. **Πουλερικά και αυγά για επώαση**

Α. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ευρωπαϊκή Κοινότητα	Ελβετία
Οδηγία 90/539/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1990, σχετικά με τους όρους υγειονομικού ελέγχου που διέπουν τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές και τις εισαγωγές πουλερικών και αυγών για επώαση από τρίτες χώρες (ΕΕ L 303 της 31.10.1990, σ. 6), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 806/2003 του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2003, για την προσαρμογή στην απόφαση 1999/468/ΕΚ των διατάξεων των σχετικών με τις επιτροπές που επικουρούν την Επιτροπή στην άσκηση των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων της, οι οποίες προβλέπονται από πράξεις του Συμβουλίου που εκδόθηκαν σύμφωνα με τη διαδικασία συμβουλευτικής επιτροπής (ειδική πλειοψηφία) (ΕΕ L 122 της 16.5.2003, σ. 1).	1. Διάταγμα της 27ης Ιουνίου 1995 για τις επιζωοτίες (OFE), όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Νοεμβρίου 2005 (RS 916.401), και ιδίως τα άρθρα 25 (μεταφορά), 122 έως 125 (πανώλη των πτηνών και ψευδοπανώλη των πτηνών), 255 έως 261 (σαλμονέλα/εντερίτιδα), 262 έως 265 (λοιμώδης λαρυγγοτραχειίτιδα των ορνίθων) 2. Διάταγμα της 20ής Απριλίου 1988 σχετικά με την εισαγωγή, τη διαμετακόμιση και την εξαγωγή ζώων και ζωικών προϊόντων (OITE), (RS 916.443.11).

Β. ΕΙΔΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

1. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 3 της οδηγίας 90/539/ΕΟΚ, η Ελβετία υποβάλλει στη μεικτή κτηνιατρική επιτροπή σχέδιο στο οποίο αναφέρονται με ακρίβεια τα μέτρα τα οποία προτίθεται να εφαρμόσει για την έγκριση των εγκαταστάσεών της.

2. Βάσει του άρθρου 4 της οδηγίας 90/539/ΕΟΚ, το εθνικό εργαστήριο αναφοράς για την Ελβετία είναι το Ινστιτούτο Κτηνιατρικής Βακτηριολογίας του Πανεπιστημίου της Βέρνης.

3. Στο άρθρο 7, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση της οδηγίας 90/539/ΕΟΚ, η προϋπόθεση της παραμονής ισχύει τηρουμένων των αναλογιών και στην Ελβετία.

4. Σε περίπτωση αποστολής αβγών για επώαση στην Κοινότητα, οι ελβετικές αρχές δεσμεύονται να τηρήσουν τους κανόνες σήμανσης που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1868/77 της Επιτροπής. Για την Ελβετία τίθεται το σήμα «CH».

5. Η προϋπόθεση της παραμονής που προβλέπεται στο άρθρο 9 στοιχείο α) της οδηγίας 90/539/ΕΟΚ εφαρμόζεται τηρουμένων των αναλογιών στην Ελβετία.

6. Η προϋπόθεση της παραμονής που προβλέπεται στο άρθρο 10 στοιχείο α) της οδηγίας 90/539/ΕΟΚ εφαρμόζεται τηρουμένων των αναλογιών στην Ελβετία.

7. Στο άρθρο 11 παράγραφος 2 πρώτη περίπτωση της οδηγίας 90/539/ΕΟΚ, η προϋπόθεση της παραμονής ισχύει τηρουμένων των αναλογιών και στην Ελβετία.

8. Για τους σκοπούς του παρόντος παραρτήματος, αναγνωρίζεται ότι η Ελβετία πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 12 παράγραφος 2 της οδηγίας 90/539/ΕΟΚ όσον αφορά την ψευδοπανώλη των πτηνών και επομένως υπάγεται στο καθεστώς της «μη διενέργεια(ς) εμβολιασμού κατά της ψευδοπανώλης των πτηνών». Το Ομοσπονδιακό Κτηνιατρικό Γραφείο ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή για οποιαδήποτε τροποποίηση των προϋποθέσεων που ίσχυσαν για την αναγνώριση του καθεστώτος. Η κατάσταση εξετάζεται στη μεικτή κτηνιατρική επιτροπή, προκειμένου να αναθεωρηθούν οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου.

9. Στο άρθρο 15 της οδηγίας 90/539/ΕΟΚ, οι αναφορές στο όνομα του κράτους μέλους εφαρμόζονται τηρουμένων των αναλογιών και για την Ελβετία.

10. Τα πουλερικά και τα αβγά για επώαση που αποτελούν αντικείμενο εμπορικών συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών της Κοινότητας και της Ελβετίας πρέπει να συνοδεύονται από υγειονομικά πιστοποιητικά σύμφωνα με τα υποδείγματα που εμφαίνονται στο παράρτημα IV της οδηγίας 90/539/ΕΟΚ.

11. Σε περίπτωση αποστολών από την Ελβετία προς τη Φινλανδία ή τη Σουηδία, οι ελβετικές αρχές δεσμεύονται να παράσχουν, όσον αφορά τις σαλμονέλες, τις προβλεπόμενες από την κοινοτική νομοθεσία εγγυήσεις.

V. **Ζώα και προϊοντα υδατοκαλλιέργειασ**

Α. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ευρωπαϊκή Κοινότητα	Ελβετία
Οδηγία 91/67/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 1991 σχετικά με τους όρους υγειονομικού ελέγχου που διέπουν τη διάθεση στην αγορά ζώων και προϊόντων υδατοκαλλιέργειας (ΕΕ L 46 της 19.2.1991, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 806/2003 του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2003, για την προσαρμογή στην απόφαση 1999/468/ΕΚ των διατάξεων των σχετικών με τις επιτροπές που επικουρούν την Επιτροπή στην άσκηση των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων της, οι οποίες προβλέπονται από πράξεις του Συμβουλίου που εκδόθηκαν σύμφωνα με τη διαδικασία συμβουλευτικής επιτροπής (ΕΕ L 122 της 16.5.2003, σ. 1).	1. Διάταγμα της 27ης Ιουνίου 1995 για τις επιζωοτίες (OFE), όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Νοεμβρίου 2005 (RS 916.401), και ιδίως τα άρθρα 275 έως 290 (ασθένειες των ιχθύων και των καραβίδων) και 297 (έγκριση εγκαταστάσεων, ζωνών και εργαστηρίων) 2. Διάταγμα της 20ής Απριλίου 1988 σχετικά με την εισαγωγή, τη διαμετακόμιση και την εξαγωγή ζώων και ζωικών προϊόντων (OITE), (RS 916.443.11).

Β. ΕΙΔΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

1. Η ενημέρωση που προβλέπεται στο άρθρο 4 της οδηγίας 91/67/ΕΟΚ πραγματοποιείται στο πλαίσιο της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής.

2. Η ενδεχόμενη εφαρμογή των άρθρων 5, 6 και 10 της οδηγίας 91/67/ΕΟΚ στην Ελβετία αποτελεί αρμοδιότητα της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής.

3. Η ενδεχόμενη εφαρμογή των άρθρων 12 και13 της οδηγίας 91/67/ΕΟΚ στην Ελβετία αποτελεί αρμοδιότητα της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής.

4. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 15 της οδηγίας 91/67/ΕΟΚ, οι ελβετικές αρχές δεσμεύονται να εφαρμόσουν σχέδια δειγματοληψίας και διαγνωστικές μεθόδους σύμφωνα με την κοινοτική κανονιστική ρύθμιση.

5. Η εφαρμογή των επιτόπιων ελέγχων αποτελεί αρμοδιότητα της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής, βάσει κυρίως του άρθρου 17 της οδηγίας 91/67/ΕΟΚ και του άρθρου 57 του νόμου για τις επιζωοτίες.

6. α) Κατά τη διάθεση στην αγορά ζώντων ιχθύων, αβγών και γαμετών που προέρχονται από εγκεκριμένη ζώνη, το υπόδειγμα του εγγράφου μεταφοράς καθορίζεται στο παράρτημα Ε, κεφάλαιο 1 της οδηγίας 91/67/ΕΟΚ.

β) Κατά τη διάθεση στην αγορά ζώντων ιχθύων, αβγών και γαμετών που προέρχονται από εγκεκριμένη εκμετάλλευση, το υπόδειγμα του εγγράφου μεταφοράς καθορίζεται στο παράρτημα Ε, κεφάλαιο 2 της οδηγίας 91/67/ΕΟΚ.

γ) Κατά τη διάθεση στην αγορά μαλακίων που προέρχονται από εγκεκριμένη παράκτια ζώνη, το υπόδειγμα του εγγράφου μεταφοράς καθορίζεται στο παράρτημα Ε, κεφάλαιο 3 της οδηγίας 91/67/ΕΟΚ.

δ) Κατά τη διάθεση στην αγορά μαλακίων που προέρχονται από εγκεκριμένη εκμετάλλευση, το υπόδειγμα του εγγράφου μεταφοράς καθορίζεται στο παράρτημα Ε, κεφάλαιο 4 της οδηγίας 91/67/ΕΟΚ.

ε) Κατά τη διάθεση στην αγορά ιχθύων, μαλακίων ή καρκινοειδών εκτροφής, των αβγών και των γαμετών τους, τα οποία δεν ανήκουν σε είδη ευπαθή στη λοιμώδη αιμοποιητική νέκρωση (NHI), στη λοιμώδη αιμορραγική σηψαιμία (SHV) ή στη βοναμίωση και στη μαρτειλίωση, το υπόδειγμα του εγγράφου μεταφοράς καθορίζεται στο παράρτημα Ι της απόφασης 2003/390/ΕΚ της Επιτροπής.

στ) Κατά τη διάθεση στην αγορά ζώντων ιχθύων, μαλακίων ή καρκινοειδών που δεν προέρχονται από υδατοκαλλιέργειες, των αβγών ή των γαμετών τους, το υπόδειγμα του εγγράφου μεταφοράς καθορίζεται στο παράρτημα Ι της απόφασης 2003/390/ΕΚ της Επιτροπής.

VI. **Έμβρυα βοοειδών**

Α. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ευρωπαϊκή Κοινότητα	Ελβετία
Οδηγία 89/556/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Σεπτεμβρίου 1989, για τον καθορισμό των υγειονομικών όρων που διέπουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο και τις εισαγωγές εμβρύων κατοικιδίων βοοειδών (ΕΕ L 302 της 19.10.1989, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 2006/60/ΕΚ της Επιτροπής, της 2ας Φεβρουαρίου 2006, για την τροποποίηση του παραρτήματος Γ της οδηγίας 89/556/ΕΟΚ του Συμβουλίου, όσον αφορά το υπόδειγμα υγειονομικού πιστοποιητικού για το ενδοκοινοτικό εμπόριο εμβρύων κατοικιδίων βοοειδών (ΕΕ L 031 της 3.2.2006, σ. 24)	1. Διάταγμα της 27ης Ιουνίου 1995 για τις επιζωοτίες (OFE), όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Νοεμβρίου 2005 (RS 916.401), και ιδίως τα άρθρα 56 έως 58 (μεταφορά εμβρύων) 2. Διάταγμα της 20ής Απριλίου 1988 σχετικά με την εισαγωγή, τη διαμετακόμιση και την εξαγωγή ζώων και ζωικών προϊόντων (OITE), (RS 916.443.11)

Β. ΕΙΔΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

1. Η εφαρμογή των επιτόπιων ελέγχων αποτελεί αρμοδιότητα της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής, βάσει κυρίως του άρθρου 15 της οδηγίας 89/556/ΕΟΚ και του άρθρου 57 του νόμου για τις επιζωοτίες.

2. Τα έμβρυα βοοειδών που αποτελούν αντικείμενο εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετίας πρέπει να συνοδεύονται από υγειονομικά πιστοποιητικά σύμφωνα με το υπόδειγμα που εμφαίνεται στο παράρτημα Γ της οδηγίας 89/556/ΕΟΚ.

VII. **Σπέρμα βοοειδών**

Α. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ευρωπαϊκή Κοινότητα	Ελβετία
Οδηγία 88/407/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1988 για τον καθορισμό των απαιτήσεων υγειονομικού ελέγχου που ισχύουν στις ενδοκοινοτικές συναλλαγές και στις εισαγωγές κατεψυγμένου σπέρματος βοοειδών (ΕΕ L 194 της 22.7.1988, σ. 10), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 2006/16/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Ιανουαρίου 2006, για τροποποίηση του παραρτήματος Β της οδηγίας 88/407/ΕΟΚ του Συμβουλίου και το παραρτήματος ΙΙ της απόφασης 2004/639/ΕΚ όσον αφορά τους όρους εισαγωγής σπέρματος βοοειδών (ΕΕ αριθ. L 11 της 17.1.2006, σ. 21).	1. Διάταγμα της 27ης Ιουνίου 1995 για τις επιζωοτίες (OFE), όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Νοεμβρίου 2005 (RS 916.401), και ιδίως τα άρθρα 51 έως 55 (τεχνητή γονιμοποίηση) 2. Διάταγμα της 20ής Απριλίου 1988 σχετικά με την εισαγωγή, τη διαμετακόμιση και την εξαγωγή ζώων και ζωικών προϊόντων (OITE), (RS 916.443.11).

Β. ΕΙΔΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

1. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 4 παράγραφος 2 της οδηγίας 88/407/ΕΟΚ, λαμβάνεται υπόψη ότι στην Ελβετία όλα τα κέντρα περιλαμβάνουν μόνον ζώα που παρουσιάζουν αρνητική αντίδραση στη δοκιμασία οροεξουδετέρωσης ή στη δοκιμασία ELISA.

2. Η ενημέρωση που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 της οδηγίας 88/407/ΕΟΚ πραγματοποιείται στο πλαίσιο της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής.

3. Η εφαρμογή των επιτόπιων ελέγχων αποτελεί αρμοδιότητα της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής, βάσει κυρίως του άρθρου 16 της οδηγίας 88/407/ΕΟΚ και του άρθρου 57 του νόμου για τις επιζωοτίες.

4. Το σπέρμα βοοειδών που αποτελεί αντικείμενο εμπορικών συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετίας πρέπει να συνοδεύεται από υγειονομικά πιστοποιητικά σύμφωνα με το υπόδειγμα που εμφαίνεται στο παράρτημα Δ της οδηγίας 88/407/ΕΟΚ.

VIII. **Σπέρμα χοίρων**

Α. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ευρωπαϊκή Κοινότητα	Ελβετία
Οδηγία 90/429/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990 για τον καθορισμό των απαιτήσεων υγειονομικού ελέγχου που ισχύουν στο ενδοκοινοτικό εμπόριο και στις εισαγωγές σπέρματος χοίρων (ΕΕ L 224 της 18.8.1990, σ. 62), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 806/2003 του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2003, για την προσαρμογή στην απόφαση 1999/468/ΕΚ των διατάξεων των σχετικών με τις επιτροπές που επικουρούν την Επιτροπή στην άσκηση των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων της, οι οποίες προβλέπονται από πράξεις του Συμβουλίου που εκδόθηκαν σύμφωνα με τη διαδικασία συμβουλευτικής επιτροπής (ειδική πλειοψηφία) (ΕΕ L 122 της 16.5.2003, σ. 1).	1. Διάταγμα της 27ης Ιουνίου 1995 για τις επιζωοτίες (OFE), όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Νοεμβρίου 2005 (RS 916.401), και ιδίως τα άρθρα 51 έως 55 (τεχνητή γονιμοποίηση) 2. Διάταγμα της 20ής Απριλίου 1988 σχετικά με την εισαγωγή, τη διαμετακόμιση και την εξαγωγή ζώων και ζωικών προϊόντων (OITE), (RS 916.443.11).

Β. ΕΙΔΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

1. Η ενημέρωση που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 της οδηγίας 90/429/ΕΟΚ πραγματοποιείται στο πλαίσιο της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής.

2. Η εφαρμογή των επιτόπιων ελέγχων αποτελεί αρμοδιότητα της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής, βάσει κυρίως του άρθρου 16 της οδηγίας 90/429/ΕΟΚ και του άρθρου 57 του νόμου για τις επιζωοτίες.

3. Το σπέρμα χοίρων που αποτελεί αντικείμενο εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετίας πρέπει να συνοδεύεται από υγειονομικά πιστοποιητικά σύμφωνα με το υπόδειγμα που εμφαίνεται στο παράρτημα Δ της οδηγίας 90/429/ΕΟΚ.

IX. **Λοιπά είδη**

Α. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ευρωπαϊκή Κοινότητα	Ελβετία
Οδηγία 92/65/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 1992 που καθορίζει τους όρους υγειονομικού ελέγχου που διέπουν το εμπόριο και τις εισαγωγές στην Κοινότητα ζώων, σπέρματος, ωαρίων και εμβρύων που δεν υπόκεινται, όσον αφορά τους όρους υγειονομικού ελέγχου, στις ειδικές κοινοτικές ρυθμίσεις που αναφέρονται στο τμήμα Ι του παραρτήματος Α της οδηγίας 90/425/ΕΟΚ (ΕΕ L 268 της 14.9.1992, σ. 54), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2004/68/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 2004, σχετικά με τον καθορισμό κανόνων υγειονομικού ελέγχου για την εισαγωγή στην Κοινότητα και τη διαμετακόμιση μέσω αυτής ορισμένων ζώντων οπληφόρων ζώων, για την τροποποίηση των οδηγιών 90/426/ΕΟΚ και 92/65/ΕΟΚ και για την κατάργηση της οδηγίας 72/462/ΕΟΚ (ΕΕ L 139 της 30.4.2004, σ. 320). Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 998/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, για τους υγειονομικούς όρους που εφαρμόζονται στις μη εμπορικού χαρακτήρα μετακινήσεις ζώων συντροφιάς και για την τροποποίηση της οδηγίας 92/65/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 146 της 13.06.2003, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 590/2006 της Επιτροπής, της 12ης Απριλίου 2006 για την τροποποίηση του παραρτήματος ΙΙ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 998/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όσον αφορά τον κατάλογο των χωρών και εδαφών (ΕΕ L 104 της 13.4.2006, σ. 8)	1. Διάταγμα της 27ης Ιουνίου 1995 για τις επιζωοτίες (OFE), όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Νοεμβρίου 2005 (RS 916.401), και ιδίως τα άρθρα 51 έως 55 (τεχνητή γονιμοποίηση) και 56 έως 58 (μεταφορά εμβρύων) 2. Διάταγμα της 20ής Απριλίου 1988 σχετικά με την εισαγωγή, τη διαμετακόμιση και την εξαγωγή ζώων και ζωικών προϊόντων (OITE), (RS 916.443.11).

Β. ΕΙΔΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

1. Για τους σκοπούς του παρόντος παραρτήματος, το σημείο αυτό καλύπτει το εμπόριο ζώντων ζώων που δεν υπόκεινται στις διατάξεις των σημείων I έως και V, καθώς και του σπέρματος, των ωαρίων και των εμβρύων που δεν υπόκεινται στις διατάξεις των σημείων VI έως και VIII.

2. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και η Ελβετία δεσμεύονται ώστε το εμπόριο ζώντων ζώων, σπέρματος, ωαρίων και εμβρύων που αναφέρονται στο σημείο 1 να μην απαγορεύεται ή να μην περιορίζεται για υγειονομικούς λόγους άλλους πλην εκείνων που προκύπτουν από την εφαρμογή του παρόντος παραρτήματος, και ιδίως των μέτρων διασφάλισης που ενδεχομένως ληφθούν δυνάμει του άρθρου 20.

3. Τα είδη των οπληφόρων ζώων πλην εκείνων που αναφέρονται στα σημεία I, II και III, που αποτελούν αντικείμενο συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετίας, πρέπει να συνοδεύονται με υγειονομικά πιστοποιητικά σύμφωνα με το υπόδειγμα που παρουσιάζεται στο πρώτο μέρος του παραρτήματος Ε, μέρος I της οδηγίας 92/65/ΕΟΚ και συμπληρώνονται με τη βεβαίωση η οποία προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος Α, σημείο 1, στοιχείο ε), της οδηγίας 92/65/ΕΚ.

4. Τα λαγόμορφα που αποτελούν αντικείμενο εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετίας πρέπει να συνοδεύονται από υγειονομικά πιστοποιητικά σύμφωνα με το υπόδειγμα που εμφαίνεται στο πρώτο μέρος του παραρτήματος Ε της οδηγίας 92/65/ΕΟΚ, συμπληρωμένα ενδεχομένως με τη βεβαίωση που εμφαίνεται στο άρθρο 9 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 92/65/ΕΟΚ.

   Η εν λόγω βεβαίωση μπορεί να τροποποιηθεί από τις ελβετικές αρχές ώστε να περιλαμβάνει αναλυτικά τις απαιτήσεις του άρθρου 9 της οδηγίας 92/65/ΕΟΚ.

5. Η ενημέρωση που προβλέπεται στο άρθρο 9 παράγραφος 2 τέταρτο εδάφιο της οδηγίας 92/65/ΕΟΚ πραγματοποιείται στο πλαίσιο της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής.

6. α) Οι αποστολές σκύλων και γατών από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα προς την Ελβετία υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου 10 παράγραφος 2 της οδηγίας 92/65/ΕΟΚ.

   β) Οι αποστολές σκύλων και γατών από την Ελβετία προς τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας πλην του Ηνωμένου Βασιλείου, της Ιρλανδίας, της Μάλτας και της Σουηδίας υπάγονται στις απαιτήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 της οδηγίας 92/65/ΕΟΚ.

   γ) Οι αποστολές σκύλων και γατών από την Ελβετία προς το Ηνωμένο Βασίλειο, την Ιρλανδία, τη Μάλτα και τη Σουηδία υπάγονται στις απαιτήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 10 παράγραφος 3 της οδηγίας 92/65/ΕΟΚ.

   δ) Το σύστημα ταυτοποίησης είναι αυτό που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 998/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003 (ΕΕ L 146 της 13.6.2003, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 590/2006 της Επιτροπής, της 12ης Απριλίου 2006 (ΕΕ L 104 της 13.4.2006, σ. 8). Το διαβατήριο που πρέπει να χρησιμοποιείται είναι το προβλεπόμενο από την απόφαση 2003/803/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 312 της 27.11.2003, σ. 1). Η εγκυρότητα του αντιλυσσικού εμβολίου, και ενδεχομένως του αναμνηστικού εμβολιασμού αναγνωρίζεται, σύμφωνα με τις συμβάσεις του εργαστηρίου παρασκευής, κατ'εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 998/2003 και της απόφασης 2005/91/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 31 της 4.2.2005, σ. 61).

7. Το σπέρμα, τα ωάρια και έμβρυα των αιγοπροβάτων που αποτελούν αντικείμενο συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετίας πρέπει να συνοδεύονται με τα πιστοποιητικά που προβλέπονται από την οδηγία 95/388/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 2005/43/ΕΚ της Επιτροπής, της 30ής Δεκεμβρίου 2004 (ΕΕ L 20 της 22.1.2005, σ. 34).

8. Το σπέρμα ιπποειδών που αποτελεί αντικείμενο εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετίας πρέπει να συνοδεύεται από το προβλεπόμενο στην απόφαση 95/307/ΕΚ πιστοποιητικό.

9. Τα ωάρια και τα έμβρυα ιπποειδών που αποτελούν αντικείμενο εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετίας πρέπει να συνοδεύονται από τα προβλεπόμενα στην απόφαση 95/294/ΕΚ πιστοποιητικά.

10. Τα ωάρια και τα έμβρυα χοίρων που αποτελούν αντικείμενο εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετίας πρέπει να συνοδεύονται από τα προβλεπόμενα στην απόφαση 95/483/ΕΚ πιστοποιητικά.

11. Τα σμήνη μελισσών (κυψέλες ή βασίλισσες με τη συνοδεία τους) που αποτελούν αντικείμενο συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετίας πρέπει να συνοδεύονται με υγειονομικά πιστοποιητικά σύμφωνα με το υπόδειγμα που εμφαίνεται στο δεύτερο μέρος του παραρτήματος Ε της οδηγίας 92/65/ΕΟΚ.

12. Τα ζώα, σπέρματα, έμβρυα και ωάρια που προέρχονται από οργανισμούς, εγκεκριμένα ιδρύματα ή κέντρα, σύμφωνα με το παράρτημα Γ της οδηγίας 92/65/ΕΟΚ, τα οποία αποτελούν αντικείμενο συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετίας πρέπει να συνοδεύονται με υγειονομικά πιστοποιητικά σύμφωνα με το πρότυπο που εμφαίνεται στο τρίτο μέρος του παραρτήματος Ε της οδηγίας 92/65/ΕΟΚ.

13. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 24 της οδηγίας 92/65/ΕΟΚ, η ενημέρωση που προβλέπεται στην παράγραφο 2 πραγματοποιείται στο πλαίσιο της Μεικτής Κτηνιατρικής Επιτροπής.

Προσάρτημα 3

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΖΩΝΤΩΝ ΖΩΩΝ, ΤΟΥ ΣΠΕΡΜΑΤΟΣ, ΤΩΝ ΩΑΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΜΒΡΥΩΝ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ

I. **Ευρωπαϊκή Κοινότητα — νομοθεσία**

A. **Οπληφόρα εκτός ιπποειδών**

Οδηγία 2004/68/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 2004, σχετικά με τον καθορισμό κανόνων υγειονομικού ελέγχου για την εισαγωγή στην Κοινότητα και τη διαμετακόμιση μέσω αυτής ορισμένων ζώντων οπληφόρων ζώων, για την τροποποίηση των οδηγιών 90/426/ΕΟΚ και 92/65/ΕΟΚ και για την κατάργηση της οδηγίας 72/462/ΕΟΚ (ΕΕ L 139 της 30.4.2004, σ. 320).

B. **Ιπποειδή**

Οδηγία 90/426/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990 σχετικά με τους όρους υγειονομικού ελέγχου που διέπουν τη διακίνηση των ιπποειδών και τις εισαγωγές ιπποειδών προέλευσης τρίτων χωρών (ΕΕ L 224 της 18.8.1990, σ. 42), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2004/68/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 2004, σχετικά με τον καθορισμό κανόνων υγειονομικού ελέγχου για την εισαγωγή στην Κοινότητα και τη διαμετακόμιση μέσω αυτής ορισμένων ζώντων οπληφόρων ζώων, για την τροποποίηση των οδηγιών 90/426/ΕΟΚ και 92/65/ΕΟΚ και για την κατάργηση της οδηγίας 72/462/ΕΟΚ (ΕΕ L 139 της 30.4.2004, σ. 320).

Γ. **Πουλερικά και αβγά για επώαση**

Οδηγία 90/539/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990 για τον καθορισμό των απαιτήσεων υγειονομικού ελέγχου που ισχύουν στο ενδοκοινοτικό εμπόριο και στις εισαγωγές πουλερικών και αυγών για επώαση προέλευσης τρίτων χωρών (ΕΕ L 303 της 18.8.1990, σ. 6), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 806/2003 του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2003, για την προσαρμογή στην απόφαση 1999/468/ΕΚ των διατάξεων των σχετικών με τις επιτροπές που επικουρούν την Επιτροπή στην άσκηση των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων της, οι οποίες προβλέπονται από πράξεις του Συμβουλίου που εκδόθηκαν σύμφωνα με τη διαδικασία συμβουλευτικής επιτροπής (ειδική πλειοψηφία) (ΕΕ L 122 της 16.5.2003, σ. 1).

Δ. **Ζώα υδατοκαλλιέργειας**

Οδηγία 91/67/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 1991 σχετικά με τους όρους υγειονομικού ελέγχου που διέπουν τη διάθεση στην αγορά ζώων και προϊόντων υδατοκαλλιέργειας (ΕΕ L 46 της 19.2.1991, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 806/2003 του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2003, για την προσαρμογή στην απόφαση 1999/468/ΕΚ των διατάξεων των σχετικών με τις επιτροπές που επικουρούν την Επιτροπή στην άσκηση των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων της, οι οποίες προβλέπονται από πράξεις του Συμβουλίου που εκδόθηκαν σύμφωνα με τη διαδικασία συμβουλευτικής επιτροπής (ΕΕ L 122 της 16.5.2003, σ. 1).

Ε. **Έμβρυα βοοειδών**

Οδηγία 89/556/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Σεπτεμβρίου 1989, για τον καθορισμό των υγειονομικών όρων που διέπουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο και τις εισαγωγές εμβρύων κατοικιδίων βοοειδών (ΕΕ L 302 της 19.10.1989, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 2006/60/ΕΚ της Επιτροπής, της 2ας Φεβρουαρίου 2006 για την τροποποίηση του παραρτήματος Γ της οδηγίας 89/556/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά το υπόδειγμα υγειονομικού πιστοποιητικού για το ενδοκοινοτικό εμπόριο εμβρύων κατοικιδίων βοοειδών (ΕΕ L 031 της 3.2.2006, σ. 24).

ΣΤ. **Σπέρμα βοοειδών**

Οδηγία 88/407/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1988 για τον καθορισμό των απαιτήσεων υγειονομικού ελέγχου που ισχύουν στις ενδοκοινοτικές συναλλαγές και στις εισαγωγές κατεψυγμένου σπέρματος βοοειδών (ΕΕ L 194 της 22.7.1988, σ. 10), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 2006/16/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Ιανουαρίου 2006, για τροποποίηση του παραρτήματος Β της οδηγίας 88/407/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τα υγειονομικά πιστοποιητικά που εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο και στις εισαγωγές σπέρματος βοοειδών (ΕΕ αριθ. L 011 της 17.01.2006, σ. 21).

Ζ. **Σπέρμα χοίρων**

Οδηγία 90/429/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990 για τον καθορισμό των απαιτήσεων υγειονομικού ελέγχου που ισχύουν στο ενδοκοινοτικό εμπόριο και στις εισαγωγές σπέρματος χοίρων (ΕΕ L 224 της 18.8.1990, σ. 62), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 806/2003 του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2003, για την προσαρμογή στην απόφαση 1999/468/ΕΚ των διατάξεων των σχετικών με τις επιτροπές που επικουρούν την Επιτροπή στην άσκηση των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων της, οι οποίες προβλέπονται από πράξεις του Συμβουλίου που εκδόθηκαν σύμφωνα με τη διαδικασία συμβουλευτικής επιτροπής (ειδική πλειοψηφία) (ΕΕ L 122 της 16.5.2003, σ. 1).

Η. **Λοιπά ζώντα ζώα**

1. Οδηγία 92/65/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 1992 που καθορίζει τους όρους υγειονομικού ελέγχου που διέπουν το εμπόριο και τις εισαγωγές στην Κοινότητα ζώων, σπέρματος, ωαρίων και εμβρύων που δεν υπόκεινται, όσον αφορά τους όρους υγειονομικού ελέγχου, στις ειδικές κοινοτικές ρυθμίσεις που αναφέρονται στο τμήμα Ι του παραρτήματος Α της οδηγίας 90/425/ΕΟΚ (ΕΕ L 268 της 14.9.1992, σ. 54), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2004/68/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 2004, σχετικά με τον καθορισμό κανόνων υγειονομικού ελέγχου για την εισαγωγή στην Κοινότητα και τη διαμετακόμιση μέσω αυτής ορισμένων ζώντων οπληφόρων ζώων, για την τροποποίηση των οδηγιών 90/426/ΕΟΚ και 92/65/ΕΟΚ και για την κατάργηση της οδηγίας 72/462/ΕΟΚ (ΕΕ L 139 της 30.4.2004, σ. 320).

2. Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 998/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, για τους υγειονομικούς όρους που εφαρμόζονται στις μη εμπορικού χαρακτήρα μετακινήσεις ζώων συντροφιάς και για την τροποποίηση της οδηγίας 92/65/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 146 της 13.06.2003, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 590/2006 της Επιτροπής, της 12ης Απριλίου 2006, για τροποποίηση του παραρτήματος ΙΙ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 998/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όσον αφορά τον πίνακα χωρών και εδαφών (ΕΕ L 104 της 13.4.2006, σ. 8).

ΙΙ. **Ελβετία — νομοθεσία**

Διάταγμα της 20ής Απριλίου 1988 σχετικά με την εισαγωγή, τη διαμετακόμιση και την εξαγωγή ζώων και ζωικών προϊόντων (OITE), (RS 916.443.11).

Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος παραρτήματος, όσον αφορά την Ελβετία, ο ζωολογικός κήπος της Ζυρίχης γίνεται δεκτός ως εγκεκριμένο κέντρο σύμφωνα με τις διατάξεις του παραρτήματος Γ της οδηγίας 92/65/ΕΟΚ.

ΙΙΙ. **Κανόνες εφαρμογής**

Το Ομοσπονδιακό Κτηνιατρικό Γραφείο εφαρμόζει τους ίδιους όρους εισαγωγής με εκείνους που αναφέρονται στο σημείο Ι του παρόντος προσαρτήματος. Ωστόσο, το Ομοσπονδιακό Κτηνιατρικό Γραφείο μπορεί να θεσπίσει πιο περιοριστικά μέτρα και να απαιτήσει πρόσθετες εγγυήσεις. Στην περίπτωση αυτή θα διεξάγονται διαβουλεύσεις στο πλαίσιο της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής για την εξεύρεση των ενδεδειγμένων λύσεων.

Προσάρτημα 4

ΖΩΟΤΕΧΝΙΑ, ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΩΝ ΑΠΟ ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ

I. **Ευρωπαϊκή Κοινότητα — Νομοθεσία**

Α. **Βοοειδή**

Οδηγία 77/504/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1977 περί των ζώων αναπαραγωγής του βοείου είδους καθαρόαιμου γένους (ΕΕ αριθ. L 206 της 12.8.1977, σ. 8), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 807/2003 του Συμβουλίου (ΕΕ αριθ. L 122 της 16.5.2003, σ. 36).

Β. **Χοίροι**

Οδηγία 88/661/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988 σχετικά με τους ζωοτεχνικούς κανόνες που εφαρμόζονται στα χοιροειδή αναπαραγωγής (ΕΕ L 382 της 31.12.1988, σ. 36), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 806/2003 του Συμβουλίου (ΕΕ L 122 της 16.5.2003, σ. 1).

Γ. **Αιγοπρόβατα**

Οδηγία 89/361/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 1989 που αφορά τα αιγοειδή και προβατοειδή αναπαραγωγής καθαρής φυλής (ΕΕ L 153 της 6.6.1989, σ. 30).

Δ. **Ιπποειδή**

α) Οδηγία 90/427/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990 σχετικά με τους όρους ζωοτεχνικού και γενεαλογικού χαρακτήρα που διέπουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο ιπποειδών (ΕΕ L 224 της 18.8.1990, σ. 55).

β) Οδηγία 90/428/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990 σχετικά με το εμπόριο ιπποειδών που προορίζονται για αγώνες και με τους όρους συμμετοχής στους αγώνες αυτούς (ΕΕ L 224 της 18.8.1990, σ. 60).

Ε. **Ζώα καθαρής φυλής**

Οδηγία 91/174/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Μαρτίου 1991 σχετικά με τους ζωοτεχνικούς και γενεαλογικούς όρους που διέπουν την εμπορία ζώων φυλής (ράτσας) και σχετικά με την τροποποίηση των οδηγιών 77/504/ΕΟΚ και 90/425/ΕΟΚ (ΕΕ L 85 της 5.4.1991, σ. 37).

ΣΤ. **Εισαγωγές από τρίτες χώρες**

Οδηγία 94/28/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουνίου 1994 για τον καθορισμό των αρχών σχετικά με τους ζωοτεχνικούς και γενεαλογικούς όρους που εφαρμόζονται κατά τις εισαγωγές προελεύσεως τρίτων χωρών ζώων, του σπέρματος, των ωαρίων και των εμβρύων τους και για την τροποποίηση της οδηγίας 77/504/ΕΟΚ περί των ζώων αναπαραγωγής του βοείου είδους καθαρόαιμου γένους (ΕΕ L 178 της 12.7.1994, σ. 66).

II. **Ελβετία — Νομοθεσία**

Διάταγμα της 7ης Δεκεμβρίου 1998 σχετικά με την αναπαραγωγή όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23.11.05 (RS 916.310).

III. **Κανόνες εφαρμογής**

Με την επιφύλαξη των διατάξεων των σχετικών με τους ζωοτεχνικούς ελέγχους, που εμφαίνονται στα προσαρτήματα 5 και 6, οι ελβετικές αρχές δεσμεύονται να εξασφαλίσουν ότι η Ελβετία εφαρμόζει, για τις εισαγωγές της, τις ίδιες διατάξεις με αυτές της οδηγίας 94/28/ΕΚ του Συμβουλίου.

Σε περίπτωση δυσχερειών στο εμπόριο, συγκαλείται η μεικτή κτηνιατρική επιτροπή κατόπιν σχετικού αιτήματος ενός των μερών.

Προσάρτημα 6

ΖΩΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΤΟΜΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΗΣ ΙΣΟΔΥΝΑΜΙΑΣ

«Ζωικά προϊόντα που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση»

Οι ορισμοί του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 853/2004 εφαρμόζονται *κατ'αναλογία*.

	Εξαγωγές της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στην Ελβετία και εξαγωγές της Ελβετίας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα		
	Εμπορικοί όροι		Ισοδυναμία
	Προδιαγραφές ΕΚ	Ελβετικές προδιαγραφές	
Υγεία των ζώων			
1. Νωπά κρέατα συμπεριλαμβανομένων των κιμάδων, των παρασκευασμάτων κρέατος, των προϊόντων με βάση το κρέας, των μη μεταποιημένων λιπών και των τετηγμένων λιπών			
Οικιακά οπληφόρα Κατοικίδια μονόχηλα	Οδηγία 64/432/ΕΟΚ Οδηγία 2002/99/ΕΚ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 999/2001 ([1])	Νόμος της 1ης Ιουλίου 1966 για τις επιζωοτίες (LFE) (RS 916.40) Διάταγμα της 27ης Ιουνίου 1995 για τις επιζωοτίες (OFE) (RS 916.401) ([1])	Ναι ([1])
2. Κρέατα θηραμάτων εκτροφής, παρασκευάσματα κρέατος, προϊόντα με βάση το κρέας			
Εκτρεφόμενα χερσαία θηλαστικά πλην των προαναφερομένων	Οδηγία 64/432/ΕΟΚ Οδηγία 92/118/ΕΟΚ Οδηγία 2002/99/ΕΚ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 999/2001	Νόμος της 1ης Ιουλίου 1966 για τις επιζωοτίες (LFE) (RS 916.40) Διάταγμα της 27ης Ιουνίου 1995 για τις επιζωοτίες (OFE) (RS 916.401)	Ναι
Εκτρεφόμενες στρουθιονίδες Λαγόμορφα	Οδηγία 92/118/ΕΟΚ Οδηγία 2002/99/ΕΚ		Ναι
3. Κρέατα αγρίων θηραμάτων, παρασκευάσματα κρέατος, προϊόντα με βάση το κρέας			
Άγρια οπληφόρα Λαγόμορφα Λοιπά χερσαία θηλαστικά Άγρια πτερωτά θηράματα	Οδηγία 2002/99/ΕΚ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 999/2001	Νόμος της 1ης Ιουλίου 1966 για τις επιζωοτίες (LFE) (RS 916.40) Διάταγμα της 27ης Ιουνίου 1995 για τις επιζωοτίες (OFE) (RS 916.401)	Ναι
4. Νωπά κρέατα πουλερικών, παρασκευάσματα κρεάτων, προϊόντα με βάση το κρέας, λίπη και τετηγμένα λίπη			
Πουλερικά	Οδηγία 92/118/ΕΟΚ Οδηγία 2002/99/ΕΚ	Νόμος της 1ης Ιουλίου 1966 για τις επιζωοτίες (LFE) (RS 916.40) Διάταγμα της 27ης Ιουνίου 1995 για τις επιζωοτίες (OFE) (RS 916.401)	Ναι
5. Στομάχια, κύστεις και έντερα			
Βοοειδή Αιγοπρόβατα Χοίροι	Οδηγία 64/432/ΕΟΚ Οδηγία 92/118/ΕΟΚ Οδηγία 2002/99/ΕΚ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 999/2001 ([1])	Νόμος της 1ης Ιουλίου 1966 για τις επιζωοτίες (LFE) (RS 916.40) Διάταγμα της 27ης Ιουνίου 1995 για τις επιζωοτίες (OFE) (RS 916.401) ([1])	Ναι ([1])

	Εξαγωγές της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στην Ελβετία και εξαγωγές της Ελβετίας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα		
	Εμπορικοί όροι		Ισοδυναμία
	Προδιαγραφές ΕΚ	Ελβετικές προδιαγραφές	
6. Οστά και προϊόντα με βάση τα οστά			
Οικόσιτα οπληφόρα Οικόσιτα μονόχηλα Άλλα εκτρεφόμενα ή άγρια χερσαία θηλαστικά Πουλερικά, στρουθιονίδες και άγρια πτερωτά θηράματα	Οδηγία 64/432/ΕΟΚ Οδηγία 92/118/ΕΟΚ Οδηγία 2002/99/ΕΚ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 999/2001 [1]	Νόμος της 1ης Ιουλίου 1966 για τις επιζωοτίες (LFE) (RS 916.40) Διάταγμα της 27ης Ιουνίου 1995 για τις επιζωοτίες (OFE) (RS 916.401) [1]	Ναι [1]
7. Μεταποιημένες ζωικές πρωτεΐνες, αίμα και προϊόντα αίματος			
Οικόσιτα οπληφόρα Οικόσιτα μονόχηλα Άλλα εκτρεφόμενα ή άγρια χερσαία θηλαστικά Πουλερικά, στρουθιονίδες και άγρια πτερωτά θηράματα	Οδηγία 64/432/ΕΟΚ Οδηγία 92/118/ΕΟΚ Οδηγία 2002/99/ΕΚ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 999/2001 [1]	Νόμος της 1ης Ιουλίου 1966 για τις επιζωοτίες (LFE) (RS 916.40) Διάταγμα της 27ης Ιουνίου 1995 για τις επιζωοτίες (OFE) (RS 916.401) [1]	Ναι [1]
8. Ζελατίνη και κολλαγόνο			
	Οδηγία 2002/99/ΕΚ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 999/2001 [1]	Νόμος της 1ης Ιουλίου 1966 για τις επιζωοτίες (LFE) (RS 916.40) Διάταγμα της 27ης Ιουνίου 1995 για τις επιζωοτίες (OFE) (RS 916.401) [1]	Ναι [1]
9. Γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα			
	Οδηγία 64/432/ΕΟΚ Οδηγία 2002/99/ΕΚ	Νόμος της 1ης Ιουλίου 1966 για τις επιζωοτίες (LFE) (RS 916.40) Διάταγμα της 27ης Ιουνίου 1995 για τις επιζωοτίες (OFE) (RS 916.401)	Ναι
10. Αυγά και προϊόντα αυγών			
	Οδηγία 90/539/ΕΟΚ Οδηγία 2002/99/ΕΚ	Νόμος της 1ης Ιουλίου 1966 για τις επιζωοτίες (LFE) (RS 916.40) Διάταγμα της 27ης Ιουνίου 1995 για τις επιζωοτίες (OFE) (RS 916.401)	Ναι
11. Προϊόντα αλιείας, δίθυρα μαλάκια, εχινόδερμα, χιτωνόζωα και θαλάσσια γαστερόποδα			
	Οδηγία 91/67/ΕΟΚ Οδηγία 93/53/ΕΟΚ Οδηγία 95/70/ΕΚ Οδηγία 2002/99/ΕΚ	Νόμος της 1ης Ιουλίου 1966 για τις επιζωοτίες (LFE) (RS 916.40) Διάταγμα της 27ης Ιουνίου 1995 για τις επιζωοτίες (OFE) (RS 916.401)	Ναι
12. Μέλι			
	Οδηγία 92/118/ΕΟΚ Οδηγία 2002/99/ΕΚ	Νόμος της 1ης Ιουλίου 1966 για τις επιζωοτίες (LFE) (RS 916.40) Διάταγμα της 27ης Ιουνίου 1995 για τις επιζωοτίες (OFE) (RS 916.401)	Ναι
13. Σαλιγκάρια και βατραχοπόδαρα.			
	Οδηγία 92/118/ΕΟΚ Οδηγία 2002/99/ΕΚ	Νόμος της 1ης Ιουλίου 1966 για τις επιζωοτίες (LFE) (RS 916.40) Διάταγμα της 27ης Ιουνίου 1995 για τις επιζωοτίες (OFE) (RS 916.401)	Ναι

[1] Η αναγνώριση της ομοιότητας των νομοθετικών πράξεων σε θέματα επιτήρησης των Σ.Ε.Β. στα αιγοπρόβατα θα εξετάζεται στο πλαίσιο της μεικτής κτηνιατρικής Επιτροπής.

Εξαγωγές της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στην Ελβετία και εξαγωγές της Ελβετίας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα		
Εμπορικοί όροι		Ισοδυναμία
Προδιαγραφές ΕΚ	Ελβετικές προδιαγραφές	
Δημόσια υγεία		
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 999/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2006 για τη θέσπιση κανόνων πρόληψης, καταπολέμησης και εξάλειψης ορισμένων μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών (ΕΕ αριθ. L 147 της 31.05.2001, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 688/2004 της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 2004 για την τροποποίηση του παραρτήματος ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά το εμπόριο αιγοπροβάτων αναπαραγωγής και εκτροφής (ΕΕ αριθ. L 120 της 30.4.2004, σ. 10). Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 852/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2004 για την υγιεινή των τροφίμων (ΕΕ L 139, 30.4.2004, σ. 1). Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 853/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον καθορισμό ειδικών κανόνων υγιεινής για τα τρόφιμα ζωικής προέλευσης (ΕΕ L 139, 30.4.2004, σ. 55). Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 854/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον καθορισμό ειδικών διατάξεων για την οργάνωση των επίσημων ελέγχων στα προϊόντα ζωικής προέλευσης που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο (ΕΕ L 139 της 30.4.2004, σ. 206). Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 882/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη διενέργεια επισήμων ελέγχων της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων (ΕΕ L 165 της 30.4.2004, σ. 1). Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2073/2005 της Επιτροπής, της 15ης Νοεμβρίου 2005, περί μικροβιολογικών κριτηρίων για τα τρόφιμα (ΕΕ L 338 της 22.12.2005, σ. 1). Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2074/2005 της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 2005 για θέσπιση μέτρων εφαρμογής για ορισμένα προϊόντα βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 853/2004 και για την οργάνωση επίσημων ελέγχων βάσει των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 854/2004 και (ΕΚ) αριθ. 882/2004, για την παρέκκλιση από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 852/2004 και για τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 853/2004 και (ΕΚ) αριθ. 854/2004 (ΕΕ L 338 της 22.12.2005, σ. 27). Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2075/2005 της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 2005 για τη θέσπιση ειδικών κανόνων σχετικά με τους επίσημους ελέγχους για ανίχνευση τριχινών (Trichinella) στο κρέας (ΕΕ L 338 της 22.12.2005, σ. 60).	Ομοσπονδιακός νόμος της 9ης Οκτωβρίου 1992 περί τροφίμων και αγαθών (Νόμος περί τροφίμων), όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 16 Δεκεμβρίου 2004 (RS 817.0). Διάταγμα της 27ης Μαΐου 1981 για την προστασία των ζώων (OPAn), όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 12 Απριλίου 2006 (RS 455.1). Διάταγμα της 1ης Μαρτίου 1995 σχετικά με την κατάρτιση των οργάνων των επιφορτισμένων με τον έλεγχο της υγιεινής των κρεάτων (OFHV) όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Νοεμβρίου 2005. (RS 817.191.54). Διάταγμα της 27ης Ιουνίου 1995 για τις επιζωοτίες (OFE), όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 23 Νοεμβρίου 2005 (RS 916.401). Διάταγμα της 23ης Νοεμβρίου 2005 περί πρωτογενούς παραγωγής (RS 916.020). Διάταγμα της 23ης Νοεμβρίου 2005 σχετικά με τη σφαγή ζώων και τον έλεγχο των κρεάτων (OAbCV) (RS 817.190). Διάταγμα της 23ης Νοεμβρίου 2005 περί τροφίμων και αγαθών (ODAlOUs) (RS 817.02). Διάταγμα της 23ης Νοεμβρίου 2005 του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Εσωτερικών (DFI) σχετικά με την επιβολή της νομοθεσίας περί τροφίμων (RS 817.025.21). Διάταγμα της 23ης Νοεμβρίου 2005 του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Οικονομίας (DFE) περί υγιεινής στην πρωτογενή παραγωγή (RS 916.021.1). Διάταγμα της 23ης Νοεμβρίου 2005 του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Εσωτερικών (DFI) περί υγιεινής (RS 817.024.1). Διάταγμα της 23ης Νοεμβρίου 2005 του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Οικονομίας (DFE) περί υγιεινής κατά τη σφαγή ζώων (OHyAb) (RS 817.190.1). Διάταγμα της 23ης Νοεμβρίου 2005 του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Εσωτερικών (DFI) περί τροφίμων ζωικής προέλευσης (RS 817.022.108).	Ναι, υπό ειδικούς όρους

Ειδικοί όροι

(1) Τα ζωικά προϊόντα που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση και αποτελούν αντικείμενο συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετίας κυκλοφορούν μόνο και με τους ίδιους όρους με αυτούς που ισχύουν για τα ζωικά προϊόντα τα οποία προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση και αποτελούν αντικείμενο συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών της Κοινότητας. Εάν είναι απαραίτητο, τα προϊόντα αυτά συνοδεύονται με τα υγειονομικά πιστοποιητικά που προβλέπονται για τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών της Κοινότητας ή ορίζονται από το παρόν παράρτημα και είναι διαθέσιμα στο σύστημα TRACES.

(2) Η Ελβετία καταρτίζει κατάλογο των εγκεκριμένων εγκαταστάσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31 (καταχώριση/έγκριση εγκαταστάσεων) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004.

(3) Για τις εισαγωγές της, η Ελβετία εφαρμόζει τις ίδιες διατάξεις με αυτές που εφαρμόζονται για τις εισαγωγές σε κοινοτικό επίπεδο.

(4) Οι αρμόδιες αρχές της Ελβετίας δεν μπορούν να κάνουν χρήση της απαλλαγής από την προβλεπόμενη στο άρθρο 3, σημείο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2075/2005 εξέταση για την ανίχνευση της παρουσίας τριχινών. Σε περίπτωση που γίνεται χρήση αυτής της παρέκκλισης, οι αρμόδιες αρχές της Ελβετίας δεσμεύονται να κοινοποιούν εγγράφως στην Επιτροπή τον κατάλογο των περιοχών στις οποίες ο κίνδυνος παρουσίας τριχινών στα οικόσιτα χοιροειδή αναγνωρίζεται επίσημα ως αμελητέος. Τα κράτη μέλη της Κοινότητας έχουν προθεσμία τριών μηνών από την ημερομηνία της κοινοποίησης να υποβάλουν εγγράφως τις παρατηρήσεις τους στην Επιτροπή. Εάν δεν υπάρχει αντίρρηση εκ μέρους της Επιτροπής ή ενός κράτους μέλους, η περιοχή αναγνωρίζεται ως περιοχή με αμελητέο κίνδυνο παρουσίας τριχινών και τα οικόσιτα χοιροειδή που προέρχονται από αυτή την περιοχή απαλλάσσονται από την εξέταση και την ανίχνευση της παρουσίας τριχινών κατά τη σφαγή. Εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι διατάξεις του άρθρου 3, σημείο 3, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2075/2005.

(5) Οι περιγραφόμενες στο παράρτημα I, κεφάλαια I και II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2075/2005 μέθοδοι ανίχνευσης εφαρμόζονται από την Ελβετία στο πλαίσιο των εξετάσεων που αποσκοπούν στην ανίχνευση της παρουσίας τριχινών. Αντίθετα, δεν εφαρμόζεται η μέθοδος της περιγραφόμενης στο παράρτημα I, κεφάλαιο III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2075/2005 τριχινοσκοπικής εξέτασης.

(6) Οι αρμόδιες αρχές της Ελβετίας μπορούν να απαλλαγούν από την εξέταση για την ανίχνευση της παρουσίας τριχινών στα σφάγια και κρέατα οικόσιτων χοιροειδών που προορίζονται για πάχυνση και διάθεση σε κρεοπωλεία στα σφαγεία μικρής χωρητικότητας.

Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2009.

Κατ'εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 8, εδάφιο 3α του διατάγματος DFE αναφορικά με τους όρους υγιεινής κατά τη σφαγή των ζώων (RS 817.190.1) και του άρθρου 9, εδάφιο 7 του διατάγματος DFI για τα τρόφιμα ζωικής προέλευσης (RS 817.022.108), τα εν λόγω σφάγια και κρέατα οικόσιτων χοιροειδών που προορίζονται για πάχυνση και τη διάθεση σε κρεοπωλεία καθώς και τα παρασκευάσματα κρέατος, τα προϊόντα με βάση το κρέας και τα μεταποιημένα προϊόντα με βάση το κρέας που προέρχονται από αυτά φέρουν ειδική σφραγίδα καταλληλότητας σύμφωνη με το υπόδειγμα που ορίζεται στο παράρτημα 9, εδάφιο 2 του διατάγματος DFE όσον αφορά τις συνθήκες υγιεινής κατά τη σφαγή των ζώων (RS 817.190.1). Τα προϊόντα αυτά δεν μπορούν να αποτελούν αντικείμενο συναλλαγών με τα κράτη μέλη της Κοινότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 9α έως 14α του διατάγματος DFI για τα τρόφιμα ζωικής προέλευσης (RS 817.022.108).

(7) Τα σφάγια και κρέατα οικόσιτων χοιροειδών που προορίζονται για πάχυνση και διάθεση στα κρεοπωλεία, τα οποία αποτελούν αντικείμενο συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών της Κοινότητας και της Ελβετίας και προέρχονται:

— από γεωργικές εκμεταλλεύσεις που αναγνωρίζονται ως απαλλαγμένες από την ύπαρξη τριχινών από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών της Κοινότητας,

— από περιοχές όπου ο κίνδυνος μόλυνσης των οικόσιτων χοιροειδών από τριχίνες είναι επίσημα αναγνωρισμένος ως αμελητέος,

τα οποία δεν έχουν υποβληθεί σε εξέταση για την ανίχνευση της παρουσίας τριχινών, κατ'εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2075/2005, κυκλοφορούν μόνο και υπό τους ίδιους όρους όπως και αυτά που αποτελούν αντικείμενο συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών της Κοινότητας.

(8) Κατ'εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 2 του διατάγματος για τις συνθήκες υγιεινής (RS 817.024.1), οι αρμόδιες αρχές της Ελβετίας μπορούν να προβλέψουν, σε έκτακτες περιστάσεις, τροποποιήσεις των άρθρων 8,10 και 14 του διατάγματος για τους όρους υγιεινής (RS 817.024.1):

α) για να ικανοποιηθούν οι ανάγκες των εγκαταστάσεων που βρίσκονται σε ορεινές περιοχές οι οποίες απαριθμούνται στο παράρτημα του ομοσπονδιακού νόμου της 21ης Μαρτίου 1997 σχετικά με την ενίσχυση για επενδύσεις στις ορεινές περιοχές.

Οι αρμόδιες αρχές της Ελβετίας αναλαμβάνουν την υποχρέωση να κοινοποιήσουν εγγράφως αυτές τις τροποποιήσεις στην Επιτροπή. Η εν λόγω κοινοποίηση:

— περιέχει λεπτομερή περιγραφή των διατάξεων για τις οποίες είναι απαραίτητη, κατά την εκτίμηση των αρμόδιων αρχών της Ελβετίας, η προσαρμογή των διατάξεων και αναφέρει τον χαρακτήρα της προβλεπόμενης προσαρμογής·

— περιγράφει τα σχετικά είδη τροφίμων και τις εγκαταστάσεις·

— εξηγεί τους λόγους της εφαρμογής (και, κατά περίπτωση, αναλύει συνοπτικά τους κινδύνους και αναφέρει όλα τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν έτσι ώστε η εν λόγω προσαρμογή να μην υπονομεύσει τους στόχους του διατάγματος για τους όρους υγιεινής (RS 817.024.1),

— κοινοποιεί κάθε άλλη σχετική πληροφορία.

Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη διαθέτουν προθεσμία τριών μηνών από την παραλαβή της κοινοποίησης για να υποβάλουν εγγράφως τις παρατηρήσεις τους. Εάν είναι απαραίτητο, συνέρχεται η Μεικτή Κτηνιατρική Επιτροπή.

β) για την παρασκευή τροφίμων με παραδοσιακά χαρακτηριστικά.

Οι αρμόδιες αρχές της Ελβετίας αναλαμβάνουν την υποχρέωση να κοινοποιήσουν εγγράφως αυτές τις προσαρμογές στην Επιτροπή το αργότερο δώδεκα μήνες μετά τη μερική ή γενική έγκριση αυτών των παρεκκλίσεων. Κάθε κοινοποίηση:

— περιγράφει συνοπτικά τις τροποποιηθείσες διατάξεις·

— περιγράφει τα τρόφιμα και τις εγκαταστάσεις τα οποία αφορούν· και

— παρέχει κάθε άλλη σχετική πληροφορία.

(9) Η Επιτροπή ενημερώνει την Ελβετία σχετικά με τις παρεκκλίσεις και τις προσαρμογές που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη της Κοινότητας βάσει των άρθρων 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 852/2004, 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 852/2003, 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 854/2003 και 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2074/2005.

(10) Ενόψει της ευθυγράμμισης της κοινοτικής νομοθεσία και της ελβετικής νομοθεσίας όσον αφορά τον κατάλογο των ειδικών υλικών κινδύνου, η Ελβετία δεσμεύεται, με εσωτερική τεχνική οδηγία, να μην επιτρέψει το εμπόριο με τα κράτη μέλη της Κοινότητας των σφαγίων βοοειδών ηλικίας άνω των 24 μηνών τα οποία περιέχουν οστά της σπονδυλικής στήλης καθώς και τα προϊόντα που προέρχονται από αυτά.

«Ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση»

Εξαγωγές της Ευρωπαϊκής Κοινότητας προς την Ελβετία και εξαγωγές της Ελβετίας προς την Ευρωπαϊκή Κοινότητα		
Εμπορικοί όροι		Ισοδυναμία
Προδιαγραφές ΕΚ	Ελβετικές προδιαγραφές	
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 2002, για τον καθορισμό υγειονομικών κανόνων σχετικά με τα ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο (ΕΕ L 273 της 10.10.2002, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 208/2006 της Επιτροπής, της 7ης Φεβρουαρίου 2006, για την τροποποίηση των παραρτημάτων VI και VIII του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όσον αφορά τα πρότυπα επεξεργασίας για τις εγκαταστάσεις βιοαερίου και λιπασματοποίησης και τις απαιτήσεις για την κόπρο (ΕΕ L 036 της 8.2.2006 σ. 25).	Διάταγμα της 23ης Νοεμβρίου 2005 σχετικά με τη σφαγή ζώων και τον έλεγχο των κρεάτων (OAbCV) (RS 817.190) Διάταγμα της 23ης Νοεμβρίου 2005 του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Οικονομίας (DFE) περί υγιεινής κατά τη σφαγή ζώων (OHyAb) (RS 817.190.1) Διάταγμα της 27ης Ιουνίου 1995 για τις επιζωοτίες (OFE), όπως τροποποιήθηκε την τελευταία φορά στις 23.11.05 (RS 916.401) Διάταγμα της 20ής Απριλίου 1988 σχετικά με την εισαγωγή, τη διαμετακόμιση και την εξαγωγή ζώων και ζωικών προϊόντων (OITE) Διάταγμα της 3ης Φεβρουαρίου 1993 σχετικά με τη διάθεση των ζωικών αποβλήτων (OELDA), όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 22.06.2005 (RS 916.401) B.	Ναι

Ειδικοί όροι

Για τις εισαγωγές της, η Ελβετία εφαρμόζει τις ίδιες διατάξεις με τις διατάξεις των παραρτημάτων VII, VIII, X (πιστοποιητικά) και XI (χώρες), σύμφωνα με το άρθρο 29 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1774/2002.

Οι ανταλλαγές ουσιών των κατηγοριών 1 και 2 απαγορεύονται, με εξαίρεση ορισμένες χρήσεις τεχνικού χαρακτήρα που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 [μεταβατικά μέτρα που θεσπίστηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 878/2004 της Επιτροπής].

Οι ουσίες της κατηγορίας 3 που αποτελούν αντικείμενο συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών της Κοινότητας και της Ελβετίας πρέπει να συνοδεύονται με τα εμπορικά έγγραφα και υγειονομικά πιστοποιητικά που προβλέπονται στο κεφάλαιο III του παραρτήματος II, κατ' εφαρμογή των άρθρων 7και 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1774/2002.

Σύμφωνα με το παράρτημα III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1774/2002, η Ελβετία συντάσσει τον κατάλογο των αντίστοιχων εγκαταστάσεών της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Τομείς άλλοι πλην εκείνων που υπάγονται στο κεφάλαιο I .

I. **Εξαγωγές της Κοινότητας προς την Ελβετία**

Οι εξαγωγές αυτές θα πραγματοποιούνται με τους όρους που προβλέπονται για τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές. Ωστόσο, σε κάθε περίπτωση, θα εκδίδεται από τις αρμόδιες αρχές πιστοποιητικό που θα βεβαιώνει την τήρηση των όρων αυτών και θα συνοδεύει τις παρτίδες.

Εάν χρειάζεται, τα υποδείγματα των πιστοποιητικών θα συζητηθούν στο πλαίσιο της Μεικτής Κτηνιατρικής Επιτροπής.

II. **Εξαγωγές της Ελβετίας προς την Κοινότητα**

Οι εξαγωγές αυτές θα πραγματοποιούνται υπό τους όρους της κοινοτικής ρύθμισης. Τα υποδείγματα πιστοποιητικών θα συζητηθούν στην Μεικτή Κτηνιατρική Επιτροπή.

Εν αναμονή του καθορισμού των εν λόγω υποδειγμάτων, θα χρησιμοποιούνται τα πιστοποιητικά που απαιτούνται σήμερα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Μετάβαση από τομέα του κεφαλαίου II στο κεφάλαιο I

Μόλις η Ελβετία θεσπίσει νομοθεσία που θεωρεί ότι είναι ισοδύναμη της κοινοτικής, το θέμα τίθεται στην Μεικτή Κτηνιατρική Επιτροπή. Το κεφάλαιο I του παρόντος προσαρτήματος θα συμπληρωθεί βάσει των αποτελεσμάτων της σχετικής εξέτασης το συντομότερο.

Προσάρτημα 10

ΣΥΝΟΡΙΑΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΤΕΛΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Α. **Συνοριακοί έλεγχοι για τους τομείς όπου υπάρχει αμοιβαία αναγνώριση της ισοδυναμίας**

Είδος συνοριακού ελέγχου		Ποσοστό
1.	Έλεγχοι εγγράφων	100 %
2.	Φυσικοί έλεγχοι	1 %

Β. **Συνοριακοί έλεγχοι για τομείς άλλους από τους αναφερόμενους στο σημείο 1**

Είδος συνοριακού ελέγχου		Ποσοστό
1.	Έλεγχοι εγγράφων	100 %
2.	Φυσικοί έλεγχοι	1 à 10 %

Γ. **Ειδικά μέτρα**

Λαμβάνεται υπόψη το παράρτημα 3 της Σύστασης αριθ. 1/94 της Μεικτής Επιτροπής ΕΟΚ-ΕΛΒΕΤΙΑΣ, σχετικά με τη διευκόλυνση ορισμένων κτηνιατρικών ελέγχων και διατυπώσεων για τα προϊόντα ζωικής προέλευσης και ζώντα ζώα. Το θέμα θα συζητηθεί το συντομότερο στη Μεικτή Κτηνιατρική Επιτροπή.

Δ. **Τέλη**

1. Για τους τομείς στους οποίους υπάρχει αμοιβαία αναγνώριση της ισοδυναμίας εισπράττονται τα εξής τέλη:

   1,5 EUR/τόνο, με ελάχιστο ποσό 30 EUR και ανώτατο ποσό 350 EUR ανά παρτίδα.

2. Για τομείς άλλους πλην των αναφερομένων στο σημείο 1, εισπράττονται τα εξής τέλη:

   3,5 EUR/τόνο, με ελάχιστο ποσό 30 EUR και ανώτατο ποσό 350 EUR ανά παρτίδα.

Ε. **Κανόνες για τα ζωικά προϊόντα που πρόκειται να διασχίσουν το έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της Ελβετίας**

1. Τα ζωικά προϊόντα προέλευσης Ελβετίας που πρόκειται να διασχίσουν το έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπάγονται στις διατάξεις ελέγχου οι οποίες προβλέπονται, κατά περίπτωση, στα σημεία Α και Β ανωτέρω. Οι διατάξεις του άρθρου 11 σημείο 2, στοιχεία γ), δ) και ε) της οδηγίας 97/78/ΕΚ δεν εφαρμόζονται στα προϊόντα για τα οποία υπάρχει αμοιβαία αναγνώριση της ισοδυναμίας και προορίζονται να εξαχθούν εκτός της εδάφους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπό τον όρο ότι τα αποτελέσματα των κτηνιατρικών ελέγχων οι οποίοι διενεργούνται σύμφωνα με το σημείο 2 ανωτέρω είναι ευνοϊκά.

2. Τα ζωικά προϊόντα προέλευσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης που πρόκειται να διασχίσουν το έδαφος της Ελβετίας υπάγονται στις διατάξεις ελέγχου οι οποίες προβλέπονται, κατά περίπτωση, στα σημεία 2 και 3 ανωτέρω.

ΣΤ. **Σύστημα TRACES**

1. **Νομοθεσια**

Ευρωπαϊκή Κοινότητα	Ελβετία
Απόφαση 2004/292/ΕΚ της Επιτροπής της 30ής Μαρτίου 2004, σχετικά με την εφαρμογή του συστήματος TRACES και για την τροποποίηση της απόφασης 92/486/ΕΟΚ (ΕΕ L 094 της 31.3.2004, σ. 63), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 2005/515/ΕΚ της Επιτροπής, της 14ης Ιουλίου 2005, για την τροποποίηση της απόφασης 2004/292/ΕΚ σχετικά με την εφαρμογή του συστήματος TRACES και για την τροποποίηση της απόφασής 92/486/ΕΟΚ (ΕΕ L 187 της 19.7.2005, σ. 29)	Διάταγμα της 20ής Απριλίου 1988 σχετικά με την εισαγωγή, τη διαμετακόμιση και την εξαγωγή ζώων και ζωικών προϊόντων (OITE) (RS 916.443.11)

2. **Ειδικεσ λεπτομερειεσ εφαρμογησ**

Η Επιτροπή, σε συνεργασία με το Ομοσπονδιακό Κτηνιατρικό Γραφείο, εντάσσει την Ελβετία στο μηχανογραφικό σύστημα TRACES, σύμφωνα με την απόφαση 2004/292/ΕΚ της Επιτροπής.

Οι διατάξεις του άρθρου 3 της απόφασης 2004/292/ΕΚ σχετικά με την καταχώριση των κοινών κτηνιατρικών εγγράφων εισόδου στο μηχανογραφικό σύστημα TRACES δεν εφαρμόζονται στα προϊόντα για τα οποία υπάρχει αμοιβαία αναγνώριση της ισοδυναμίας, με εξαίρεση τα προϊόντα που είναι αποδεκτά στο πλαίσιο των διαδικασιών οι οποίες αναφέρονται στα άρθρα 8, 12 παράγραφος 4 και 13 της οδηγίας 97/78/ΕΚ και τα προϊόντα για τα οποία έχει ληφθεί απορριπτική απόφαση μετά τη διενέργεια των συνοριακών ελέγχων.

Για τους τομείς για τους οποίους υπάρχει αμοιβαία αναγνώριση της ισοδυναμίας, η κυκλοφορία των ζωικών προϊόντων που αποτελούν αντικείμενο συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών της Κοινότητας και της Ελβετίας υπόκειται στους ίδιους όρους στους οποίους υπόκεινται και τα προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών της Κοινότητας. Εάν χρειαστεί, τα προϊόντα αυτά συνοδεύονται με τα υγειονομικά πιστοποιητικά που προβλέπονται για τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών της Κοινότητας ή ορίζονται στο παρόν παράρτημα και είναι διαθέσιμα στο σύστημα TRACES.

Εάν είναι απαραίτητο, η Μεικτή Κτηνιατρική Επιτροπή λαμβάνει μεταβατικά μέτρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΕΛΕΓΧΟΙ ΤΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΩΝ ΑΠΟ ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ

1. **Νομοθεσία**

Οι έλεγχοι των εισαγωγών από τρίτες χώρες διενεργούνται σύμφωνα με τις ακόλουθες διατάξεις:

Ευρωπαϊκή Κοινότητα	Ελβετία
1. Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 136/2004 της Επιτροπής, της 22ας Ιανουαρίου 2004, για τη θέσπιση διαδικασιών κτηνιατρικών ελέγχων στους συνοριακούς σταθμούς επιθεώρησης της Κοινότητας κατά τη εισαγωγή προϊόντων που προέρχονται από τρίτες χώρες (ΕΕ L 021 της 28.1.2004, σ. 11). 2. Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 745/2004 της Επιτροπής, της 16ης Απριλίου 2004, για θέσπιση μέτρων σε σχέση με τις εισαγωγές προϊόντων ζωικής προέλευσης για προσωπική κατανάλωση (ΕΕ L 122 της 26.4.2004, σ. 11. 3. Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 854/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον καθορισμό ειδικών διατάξεων για την οργάνωση των επίσημων ελέγχων στα προϊόντα ζωικής προέλευσης που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο (ΕΕ L 139 της 30.4.2004, σ. 206). 4. Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 882/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη διενέργεια επισήμων ελέγχων της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων (ΕΕ L 165 της 30.4.2004, σ. 1). 5. Οδηγία 97/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1997, για τον καθορισμό των αρχών οργάνωσης των κτηνιατρικών ελέγχων των προϊόντων που εισάγονται στην Κοινότητα από τρίτες χώρες (ΕΕ 024 της 30.1.1998, σ. 9), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 882/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη διενέργεια επισήμων ελέγχων της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων (ΕΕ L 165 της 30.4.2004, σ. 1). 6. Οδηγία 2002/99/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002 για τους κανόνες υγειονομικού ελέγχου που διέπουν την παραγωγή, μεταποίηση, διανομή και εισαγωγή προϊόντων ζωικής προέλευσης που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση (ΕΕ L 18 της 23.1.2003, σ. 11).	1. Διάταγμα της 20ής Απριλίου 1988 σχετικά με την εισαγωγή, τη διαμετακόμιση και την εξαγωγή ζώων και ζωικών προϊόντων (OITE) (RS 916.443.11). 2. Νόμος της 9ης Οκτωβρίου 2002 για τα τρόφιμα (LDAl), όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 18 Ιουνίου 2004 (RS 817.0). 3. Διάταγμα της 23ης Νοεμβρίου 2005 περί τροφίμων και αγαθών (ODAlOUs) (RS 817.02). 4. Διάταγμα της 23ης Νοεμβρίου 2005 του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Εσωτερικών (DFI) σχετικά με την επιβολή της νομοθεσίας περί τροφίμων (RS 817.025.21).

2. **Λεπτομέρειες εφαρμογής**

Για την εφαρμογή του άρθρου 6 της οδηγίας 97/78/ΕΚ, τα σημεία συνοριακών ελέγχων είναι τα ακόλουθα: Bâle-Mulhouse Aéroport, Ferney-Voltaire/Genève aéroport et Zurich aéroport. Οι μεταγενέστερες τροποποιήσεις υπάγονται στην αρμοδιότητα της Μεικτής Κτηνιατρικής Επιτροπής.

Η εφαρμογή των επιτόπιων ελέγχων αποτελεί αρμοδιότητα της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής, βάσει κυρίως του άρθρου 23 της οδηγίας 97/78/ΕΚ και του άρθρου 57 του νόμου για τις επιζωοτίες.

Η ειδική κατάσταση που επικρατεί στα σημεία συνοριακού ελέγχου του αερολιμένα Bâle-Mulhouse και του αερολιμένα Ferney-Voltaire/Genève θα εξεταθεί από την Μεικτή Κτηνιατρική Επιτροπή το αργότερο εντός έτους από την έναρξη ισχύος του παρόντος προσαρτήματος.

Για τους σκοπούς της εφαρμογής των διατάξεων της οδηγίας 97/78/ΕΚ, η Επιτροπή, σε συνεργασία με το Ομοσπονδιακό Κτηνιατρικό Γραφείο, εντάσσει την Ελβετία στο μηχανογραφικό σύστημα TRACES, σύμφωνα με την απόφαση 2004/292/ΕΚ της Επιτροπής.

Στο πλαίσιο των προβλεπόμενων από την οδηγία 97/78/ΕΚ δραστηριοτήτων, οι ελβετικές αρχές δεσμεύονται να εισπράττουν τα τέλη ή τους φόρους από τους επίσημους ελέγχους των εμπορευμάτων, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του VI του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004, με τους ελάχιστους συντελεστές οι οποίοι καθορίζονται στο παράρτημα V.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΟΡΟΙ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΖΩΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΑΠΟ ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ

1. **Ευρωπαϊκή Κοινότητα — Νομοθεσία**

Α. ΚΑΝΟΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ

1. Οδηγία 96/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 1996, περί της λήψης μέτρων ελέγχου για ορισμένες ουσίες και τα κατάλοιπά τους σε ζώντα ζώα και στα προϊόντα και κατάργησης των οδηγιών 85/358/ΕΟΚ και 86/469/ΕΟΚ και των αποφάσεων 89/187/ΕΟΚ και 91/664/ΕΟΚ (ΕΕ L 125 της 23.5.1996, σ. 10), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 882/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη διενέργεια επισήμων ελέγχων της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και με τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων (ΕΕ L 165 της 30.4.2004, σ. 1).

2. Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 999/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2006 για τη θέσπιση κανόνων πρόληψης, καταπολέμησης και εξάλειψης ορισμένων μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών (ΕΕ αριθ. L 147 της 31.05.2001, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 688/2006 της Επιτροπής, της 4ης Μαΐου 2006, για την τροποποίηση των παραρτημάτων III και XI του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την επιτήρηση των μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών και του ειδικού υλικού κινδύνου στα βοοειδή στη Σουηδία (ΕΕ αριθ. L 120 της 5.5.2006, σ. 10).

3. Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2160/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 2003, για τον έλεγχο της σαλμονέλας και άλλων συγκεκριμένων τροφιμογενών ζωονοσογόνων παραγόντων (ΕΕ αριθ. L 325 της 12.12.2003, σ. 1).

4. Οδηγία 2004/41/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για την κατάργηση ορισμένων οδηγιών σχετικών με την υγιεινή των τροφίμων και τους υγειονομικούς όρους για την παραγωγή και διάθεση στην αγορά ορισμένων προϊόντων ζωικής προέλευσης που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση και για την τροποποίηση των οδηγιών 89/662/ΕΟΚ και 92/118/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της απόφασης 95/408/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ αριθ. L 157 της 30.4.2004, σ. 33).

5. Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 853/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον καθορισμό ειδικών κανόνων υγιεινής για τα τρόφιμα ζωικής προέλευσης (ΕΕ L 139 της 30.04.2004), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2076/2005 της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 2005 για τη θέσπιση μεταβατικών διατάξεων σχετικά με την εφαρμογή των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 853/2004, (ΕΚ) αριθ. 854/2004 και (ΕΚ) αριθ. 882/2004 και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 853/2004 και (ΕΚ) αριθ. 854/2004 (ΕΕ L 338 της 22.12.2005, σ. 83).

6. Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 854/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον καθορισμό ειδικών διατάξεων για την οργάνωση των επίσημων ελέγχων στα προϊόντα ζωικής προέλευσης που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο (ΕΕ L 139 της 30.4.2004) όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2076/2005 της Επιτροπής της 5ης Δεκεμβρίου 2005 για τη θέσπιση μεταβατικών διατάξεων σχετικά με την εφαρμογή των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 853/2004, (ΕΚ) αριθ. 854/2004 και (ΕΚ) αριθ. 882/2004 και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 853/2004 και (ΕΚ) αριθ. 854/2004 (ΕΕ L 338 της 22.12.2005, σ. 83).

Β. ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

1. Οδηγία 91/67/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 1991 σχετικά με τους όρους υγειονομικού ελέγχου που διέπουν τη διάθεση στην αγορά ζώων και προϊόντων υδατοκαλλιέργειας (ΕΕ L 46 της 19.2.1991, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 806/2003 του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2003, για την προσαρμογή στην απόφαση 1999/468/ΕΚ των διατάξεων των σχετικών με τις επιτροπές που επικουρούν την Επιτροπή στην άσκηση των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων της, οι οποίες προβλέπονται από πράξεις του Συμβουλίου που εκδόθηκαν σύμφωνα με τη διαδικασία συμβουλευτικής επιτροπής (ΕΕ L 122 της 16.5.2003, σ. 1).

2. Οδηγία 93/53/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1993 σχετικά με τη θέσπιση στοιχειωδών κοινοτικών μέτρων για την καταπολέμηση ορισμένων νόσων των ψαριών (ΕΕ L 175 της 19.7.1993, σ. 23), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη περί των όρων προσχωρήσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λεττονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση — Παράρτημα II: Κατάλογος ο οποίος αναφέρεται στο άρθρο 20 της Πράξης Προσχωρήσεως — 6. Γεωργία — Β. Κτηνιατρική και φυτοϋγειονομική νομοθεσία — Ι. Κτηνιατρική νομοθεσία (ΕΕ L 236 της 23.09.2003, σ. 381).

3. Οδηγία 92/118/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1992, για τον καθορισμό των όρων υγειονομικού ελέγχου καθώς και των υγειονομικών όρων που διέπουν το εμπόριο και τις εισαγωγές στην Κοινότητα προϊόντων που δεν υπόκεινται, όσον αφορά τους προαναφερόμενους όρους, στις ειδικές κοινοτικές ρυθμίσεις που αναφέρονται στο κεφάλαιο 1 του παραρτήματος Α της οδηγίας 89/662/ΕΟΚ και, όσον αφορά τους παθογόνους παράγοντες, της οδηγίας 90/425/ΕΟΚ (ΟΙ L 062 της 15.3.1993, σ. 49), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2004/41/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για την κατάργηση ορισμένων οδηγιών σχετικών με την υγιεινή των τροφίμων και τους υγειονομικούς όρους για την παραγωγή και διάθεση στην αγορά ορισμένων προϊόντων ζωικής προέλευσης που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση και για την τροποποίηση των οδηγιών 89/662/ΕΟΚ και 92/118/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της απόφασης 95/408/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 157 της 30.4.2004, σ. 33).

4. Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 999/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001 για τη θέσπιση κανόνων πρόληψης, καταπολέμησης και εξάλειψης ορισμένων μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών (ΕΕ αριθ. L 147 της 31.05.2001, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 688/2006 της Επιτροπής, της 4ης Μαΐου 2006, για την τροποποίηση των παραρτημάτων ΙΙΙ και XI του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την επιτήρηση των μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών και του ειδικού υλικού κινδύνου στα βοοειδή στη Σουηδία (ΕΕ αριθ. L 120 της 5.5.2006, σ. 10).

5. Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 2002, για τον καθορισμό υγειονομικών κανόνων σχετικά με τα ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο (ΕΕ L 273 της 10.10.2002, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 208/2006 της Επιτροπής, της 7ης Φεβρουαρίου 2006, για την τροποποίηση των παραρτημάτων VI και VIII του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όσον αφορά τα πρότυπα επεξεργασίας για τις εγκαταστάσεις βιοαερίου και λιπασματοποίησης και τις απαιτήσεις για την κόπρο (ΕΕ L 036 της 8.2.2006 σ. 25).

6. Οδηγία 2002/99/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για τους κανόνες υγειονομικού ελέγχου που διέπουν την παραγωγή, μεταποίηση, διανομή και εισαγωγή προϊόντων ζωικής προέλευσης που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση (ΕΕ L 018 της 23.1.2003, σ. 11).

2. **Ελβετία — Νομοθεσία**

Διάταγμα της 20ής Απριλίου 1988 σχετικά με την εισαγωγή, τη διαμετακόμιση και την εξαγωγή ζώων και ζωικών προϊόντων (ΟΙΤΕ).

3. **Κανόνες εφαρμογής**

Το Ομοσπονδιακό Κτηνιατρικό Γραφείο εφαρμόζει τους ίδιους κανόνες εισαγωγής με αυτούς που υπάγονται στο κεφάλαιο 3, σημείο 1 του παρόντος προσαρτήματος. Ωστόσο, το Ομοσπονδιακό Κτηνιατρικό Γραφείο μπορεί να θεσπίσει πιο περιοριστικά μέτρα και να απαιτήσει πρόσθετες εγγυήσεις. Στην περίπτωση αυτή θα διεξάγονται διαβουλεύσεις στο πλαίσιο της μεικτής κτηνιατρικής επιτροπής για την εξεύρεση των ενδεδειγμένων λύσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Οι διατάξεις του παρόντος προσαρτήματος θα επανεξεταστούν στο πλαίσιο της Μεικτής Κτηνιατρικής Επιτροπής το αργότερο εντός έτους μετά την έναρξη της ισχύος του.»

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 8ης Δεκεμβρίου 2006

σχετικά με εθνικές διατάξεις που κοινοποίησε η Δανία για ορισμένα βιομηχανικά αέρια του θερμοκηπίου

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2006) 5934]

(Το κείμενο στη δανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(2007/62/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 95 παράγραφος 6,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Με την επιστολή της 2ας Ιουνίου 2006 της Μόνιμης Αντιπροσωπείας του Βασιλείου της Δανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η κυβέρνηση της Δανίας κοινοποίησε στην Επιτροπή, βάσει του άρθρου 9 παράγραφος 3 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 842/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]), τις εθνικές της διατάξεις σχετικά με την κανονιστική ρύθμιση ορισμένων βιομηχανικών αερίων του θερμοκηπίου που θεωρεί απαραίτητο να διατηρήσει και μετά από την έκδοση του κανονισμού, και παράλληλα διαβίβασε την αντίστοιχη αιτιολόγηση.

(2) Στη συγκεκριμένη επιστολή η κυβέρνηση της Δανίας αναφέρει ότι το Βασίλειο της Δανίας προτίθεται να διατηρήσει τις εθνικές διατάξεις του που είναι αυστηρότερες του κανονισμού, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 3 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 842/2006.

1. Κοινοτική νομοθεσία

1.1. *Άρθρο 95 παράγραφοι 4 και 6 της συνθήκης ΕΚ*

(3) Το άρθρο 95 παράγραφος 4 της συνθήκης ΕΚ αναφέρει ότι «Όταν, αφού το Συμβούλιο ή η Επιτροπή θεσπίσουν ένα μέτρο εναρμόνισης, ένα κράτος μέλος θεωρεί αναγκαίο να διατηρήσει εθνικές διατάξεις που δικαιολογούνται από τις επιτακτικές ανάγκες που προβλέπονται στο άρθρο 30 ή διατάξεις σχετικές με την προστασία του περιβάλλοντος ή του χώρου εργασίας, τις κοινοποιεί στην Επιτροπή, καθώς και τους λόγους διατήρησής τους.»

(4) Σύμφωνα με το άρθρο 95 παράγραφος 6, η Επιτροπή εντός έξι μηνών από την κοινοποίηση, εγκρίνει ή απορρίπτει τις αντίστοιχες εθνικές διατάξεις, αφού εξακριβώσει κατά πόσον αποτελούν μέσο αυθαίρετων διακρίσεων ή συγκαλυμμένων περιορισμών του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών και εάν συνιστούν ή όχι εμπόδιο στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

1.2. *Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 842/2006*

(5) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 842/2006 για ορισμένα φθοριούχα αέρια του θερμοκηπίου (αέρια F) αποσκοπεί στην πρόληψη και τη συγκράτηση των εκπομπών ορισμένων εξ αυτών, HFC (υδροφθοράνθρακες), PFC (υπερφθοράνθρακες) και SF_6 (εξαφθοριούχο θείο) που καλύπτονται από το πρωτόκολλο του Κιότο.

(6) Περιλαμβάνει επίσης περιορισμένο αριθμό απαγορεύσεων χρήσης και διάθεσης στην αγορά όταν θεωρείται ότι υφίστανται εναλλακτικές δυνατότητες που είναι δυνατόν να αποτελέσουν αντικείμενο εκμετάλλευσης με εύλογο κόστος σε κοινοτικό επίπεδο και για τις περιπτώσεις στις οποίες θεωρείται ότι η βελτίωση της συγκράτησης και η ανάκτηση δεν είναι εφικτές.

(7) Ο κανονισμός έχει διττή νομική βάση, αφενός οι εν γένει διατάξεις του βασίζονται στο άρθρο 175 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, ενώ ειδικά τα άρθρα 7, 8 και 9 βασίζονται στο άρθρο 95 της συνθήκης ΕΚ λόγω των επιπτώσεών τους στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων εντός της ενιαίας αγοράς της ΕΚ.

(8) Το άρθρο 9 του κανονισμού διέπει τη διάθεση στην αγορά και απαγορεύει ειδικότερα την εμπορική διακίνηση σειράς προϊόντων και ειδών εξοπλισμού που περιέχουν, ή των οποίων η λειτουργία εξαρτάται από φθοριούχα αέρια που καλύπτει ο κανονισμός. Στην παράγραφο 3 στοιχείο α) ορίζεται ότι τα κράτη μέλη που μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2005 έχουν λάβει αυστηρότερα εθνικά μέτρα από τα προβλεπόμενα στο συγκεκριμένο άρθρο τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού, δύνανται να διατηρήσουν τα εν λόγω εθνικά μέτρα μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2012. Σύμφωνα με την παράγραφο 3 στοιχείο β), τα εν λόγω μέτρα και η αιτιολόγησή τους κοινοποιούνται στην Επιτροπή και πρέπει να συνάδουν προς τη συνθήκη.

(9) Ο κανονισμός τίθεται σε ισχύ από τις 4 Ιουλίου 2007, εξαιρουμένων του άρθρου 9 και του παραρτήματος ΙΙ, που τίθενται σε ισχύ στις 4 Ιουλίου 2006.

2. Κοινοποιηθείσες εθνικές διατάξεις

(10) Οι εθνικές διατάξεις που κοινοποίησε η Δανία καθιερώθηκαν με το διάταγμα αριθ. 552 της 2ας Ιουλίου 2002.

(11) Το διάταγμα αφορά τρία αέρια του θερμοκηπίου χαρακτηρισμένα βάσει του πρωτοκόλλου του Κιότο, με ως επί το πλείστον υψηλό δυναμικό αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη: τους υδροφθοράνθρακες (HFC), τους υπερφθοράνθρακες (PFC) και το εξαφθοριούχο θείο (SF_6).

([1]) ΕΕ L 161 της 16.4.2006, σ. 1.

(12) Το διάταγμα προβλέπει γενική απαγόρευση της εισαγωγής, πώλησης και χρήσης νέων προϊόντων που περιέχουν τα προαναφερόμενα αέρια του θερμοκηπίου μετά την 1η Ιανουαρίου 2006 καθώς και την απαγόρευση της εισαγωγής, πώλησης και χρήσης των εν λόγω αερίων, νέων και ανακτηθέντων, μετά την 1η Ιανουαρίου 2006.

(13) Η γενική απαγόρευση των νέων προϊόντων που περιέχουν φθοριούχα αέρια που καλύπτει ο κανονισμός συνοδεύεται από παρεκκλίσεις που ορίζονται στο παράρτημα I του διατάγματος.

(14) Το διάταγμα παρέχει τη δυνατότητα στη δανική Υπηρεσία Προστασίας του Περιβάλλοντος να επιτρέπει εξαιρέσεις σε ορισμένες «πολύ ειδικές περιπτώσεις». Στην κοινοποίηση αναφέρεται σε ποιες περιπτώσεις μπορεί να τεθεί στην πράξη σε εφαρμογή η ως άνω διαδικασία εξαίρεσης, π.χ. όταν η απαγόρευση έχει απρόβλεπτα δυσανάλογα αποτελέσματα ή όταν διαπιστώνεται ότι δεν διατίθενται εναλλακτικές λύσεις ή ότι αυτές είναι ακατάλληλες, ή σε περιπτώσεις κατά τις οποίες το συνολικό επίπεδο των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου αποδεικνύεται, μετά τη μετατροπή του σε ισοδύναμο διοξείδιο του άνθρακος, ότι είναι χαμηλότερο για ένα σύστημα που περιέχει φθοριωμένα αέρια. Η κοινοποίηση περιέχει επίσης έγγραφο χάραξης κατευθύνσεων που εξέδωσε η δανική Υπηρεσία Προστασίας του Περιβάλλοντος για τους φορείς εκμετάλλευσης που επιθυμούν να υποβάλουν αίτηση εξαίρεσης. Το εν λόγω έγγραφο συνοψίζει τα κριτήρια που χρησιμοποιεί η δανική Υπηρεσία Προστασίας Περιβάλλοντος για τη χορήγηση ή την άρνηση εξαιρέσεων καθώς και συνοπτική παρουσίαση όλων των εφαρμογών που έχουν υποβληθεί μέχρι σήμερα παράλληλα με τις αντιστοίχως ληφθείσες αποφάσεις εκ μέρους της.

(15) Με επιστολή της, στις 26 Οκτωβρίου 2006, η Επιτροπή ενημέρωσε την κυβέρνηση της Δανίας ότι είχε λάβει την κοινοποίηση και ότι η προβλεπόμενη εξάμηνη προθεσμία εξέτασής της, βάσει του άρθρου 95 παράγραφος 6, άρχισε στις 9 Ιουνίου 2006, ήτοι την επομένη της παραλαβής της.

(16) Με επιστολή στις 19 Σεπτεμβρίου 2006, η Επιτροπή ενημέρωσε τα άλλα κράτη μέλη σχετικά με την εν λόγω κοινοποίηση και τους ζήτησε να διατυπώσουν σχόλια εντός προθεσμίας 30 ημερών. Η Επιτροπή δημοσίευσε επίσης ανακοίνωση σχετικά με την κοινοποίηση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ([2]) για να ενημερώσει τυχόν άλλα ενδιαφερόμενα μέρη για τις εθνικές διατάξεις της Δανίας καθώς και για τους λόγους που αναφέρονται σχετικά.

II. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

1. Εξέταση της δυνατότητας αποδοχής

(17) Το άρθρο 95 παράγραφος 4 αφορά περιπτώσεις κατά τις οποίες, μετά την έγκριση μέτρων εναρμόνισης, το κράτος μέλος θεωρεί αναγκαίο να διατηρήσει εθνικές διατάξεις λόγω επιτακτικών αναγκών που σχετίζονται με το άρθρο 30 ή με την προστασία του περιβάλλοντος ή του περιβάλλοντος εργασίας.

(18) Η κοινοποίηση της Δανίας σχετίζεται με εθνικές διατάξεις που αποκλίνουν από τις αντιστοίχως προβλεπόμενες στο άρθρο 9 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 842/2006. Οι εν λόγω εθνικές διατάξεις εγκρίθηκαν και ετέθησαν σε ισχύ το 2002, πριν από την έκδοση του κανονισμού.

(19) Η διάθεση στην αγορά προϊόντων και ειδών εξοπλισμού που περιέχουν ορισμένα φθοριούχα αέρια εναρμονίστηκε σε επίπεδο ΕΚ με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 842/2006, και ιδίως με το άρθρο 9 και το παράρτημα II αυτού.

(20) Το διάταγμα της Δανίας περιέχει αυστηρότερες διατάξεις από τις αντιστοίχως προβλεπόμενες στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 842/2006 δεδομένου ότι προβλέπει γενική απαγόρευση της εισαγωγής, πώλησης και χρήσης νέων προϊόντων που περιέχουν φθοριούχα αέρια μετά την 1η Ιανουαρίου 2006 καθώς και την απαγόρευση της εισαγωγής, πώλησης και χρήσης φθοριούχων αερίων, νέων και ανακτηθέντων, μετά την 1η Ιανουαρίου 2006, ενώ ο κανονισμός προβλέπει περιορισμένη απαγόρευση της διάθεσης στην αγορά αποκλειστικά και μόνο για τα προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα II.

(21) Βάσει των ανωτέρω και λαμβάνοντας υπόψη και το άρθρο 9 παράγραφος 3 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 842/2006, τα κράτη μέλη καλούνται να κοινοποιούν τα μέτρα προς την Επιτροπή, αναφέροντας τους αντιστοίχους λόγους. Ανάλογα μέτρα επιβάλλεται να συνάδουν προς τη συνθήκη.

(22) Η συμβατότητα των εν λόγω μέτρων εξετάζεται με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 95 παράγραφοι 4 και 6, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τον κανονισμό 842/200. Βάσει του άρθρου 95 παράγραφος 4 απαιτείται η εκάστοτε κοινοποίηση να συνοδεύεται από περιγραφή των λόγων που αφορούν μία ή περισσότερες από τις μείζονες ανάγκες στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 30 ή την προστασία του περιβάλλοντος ή του περιβάλλοντος εργασίας.

(23) Με γνώμονα τα ανωτέρω, η Επιτροπή θεωρεί ότι η αίτηση που υπέβαλε η Δανία με στόχο να εγκριθεί η διατήρηση των εθνικών διατάξεών της για ορισμένα βιομηχανικά αέρια του θερμοκηπίου μπορεί να γίνει δεκτή δυνάμει του άρθρου 95 παράγραφος 4 της συνθήκης ΕΚ.

2. Αξιολόγηση του αιτήματος

(24) Σύμφωνα με το άρθρο 95 παράγραφοι 4 και 6 πρώτο εδάφιο της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή καλείται να εξασφαλίσει ότι τηρούνται όλες οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες επιτρέπεται ένα κράτος μέλος να διατηρήσει εθνικές διατάξεις που παρεκκλίνουν από κοινοτικό μέτρο εναρμόνισης που προβλέπεται στο συγκεκριμένο άρθρο. Οι αντίστοιχες εθνικές διατάξεις θα πρέπει να δικαιολογούνται ιδίως από τις επιτακτικές ανάγκες που αναφέρονται στο άρθρο 30 της συνθήκης ή να σχετίζονται με την προστασία του περιβάλλοντος ή του περιβάλλοντος εργασίας, ενώ δεν θα πρέπει να αποτελούν μέσο αυθαίρετων διακρίσεων ή συγκαλυμμένων περιορισμών του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών και απαγορεύεται να παρεμποδίζουν τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς δυσανάλογα ή περιττά.

2.1. *Το βάρος της απόδειξης*

(25) Η Επιτροπή, κατά την εξέταση του κατά πόσον είναι δικαιολογημένα τα εθνικά μέτρα που κοινοποιούνται δυνάμει του άρθρου 95 παράγραφος 4, οφείλει να θεωρεί ως αφετηρία «τους λόγους» που ανέφερε το κράτος μέλος. Αυτό σημαίνει ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης ΕΚ, το κράτος μέλος που επιδιώκει να διατηρήσει τα εν λόγω εθνικά μέτρα υποβάλλοντας σχετικό αίτημα είναι υπεύθυνο για τη δικαιολόγησή του.

([2]) ΕΕ C 228 της 22.9.2006, σ. 4.

(26) Εναπόκειται στο κράτος μέλος να προτείνει επαρκή επιχειρηματολογία, δεδομένα και επιστημονικά πειστήρια ώστε να εξασφαλίσει τη διατήρηση αυστηρότερων εθνικών, νομοθετικών διατάξεων. Ως εκ τούτου, το κράτος μέλος έχει κάθε λόγο να επισυνάψει στην κοινοποίησή του οιαδήποτε ουσιαστικά ή νομικά στοιχεία θα μπορούσαν να υποστηρίξουν την αίτησή του ([3]). Σε περίπτωση που η κοινοποίηση δεν περιλαμβάνει ανάλογα στοιχεία, η Επιτροπή θεωρεί ότι η κοινοποίηση δεν είναι δεόντως τεκμηριωμένη.

2.2. *Αιτιολόγηση βάσει επιτακτικών αναγκών κατά το νόημα του άρθρου 30 ή για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος ή του περιβάλλοντος εργασίας*

2.2.1. Η θέση της Δανίας

(27) Για να δικαιολογηθεί η διατήρηση των εθνικών διατάξεων, οι δανικές αρχές υπέβαλαν επεξηγηματική δήλωση με το ακόλουθο σκεπτικό.

(28) Το διάταγμα αριθ. 552 της 2ας Ιουλίου 2002 αφορά την κανονιστική ρύθμιση ορισμένων βιομηχανικών αερίων του θερμοκηπίου (HFC, PFC και SF_6), που είναι αέρια με έντονη δράση σε ό, τι αφορά το κλιματικό φαινόμενο του θερμοκηπίου. Για παράδειγμα, 1 kg των πλέον ευρέως χρησιμοποιούμενων αερίων HFC στη Δανία (HFC-134α και HFC-404A) ισοδυναμούν αντιστοίχως με 1 300 και 3 780 kg CO_2, ενώ 1 kg SF_6 ισοδυναμεί με ποσότητα που υπερβαίνει τα 22 000 kg CO_2.

(29) Βάσει του πρωτοκόλλου του Κιότο, η ΕΚ δεσμεύθηκε να μειώσει τις συνολικές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη τουλάχιστον κατά 8 % συγκριτικά προς το επίπεδο του 1990 την περίοδο 2008-2012. Στο πλαίσιο του διαλόγου που ακολούθησε στο εσωτερικό της ΕΚ [απόφαση του Συμβουλίου 2002/358/ΕΚ, της 25ης Απριλίου 2002, για την έγκριση, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, του πρωτοκόλλου του Κιότο στη σύμβαση-πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές και την από κοινού τήρηση των σχετικών δεσμεύσεων ([4])], η Δανία δεσμεύτηκε να μειώσει το συνολικό επίπεδο των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κατά 21 % τη συγκεκριμένη περίοδο.

(30) Στην κοινοποίησή τους, οι αρχές της Δανίας αναφέρουν το στόχο της προστασίας του περιβάλλοντος και ιδίως την ανάγκη να επιτευχθεί με όλα τα δυνατά μέσα ο στόχος της μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, όπως προβλέπεται στην απόφαση 2002/358/ΕΚ.

(31) Με το συγκεκριμένο διάταγμα επιδιώκεται η συμβολή στη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου μέσω της πρόληψης των εκπομπών φθοριούχων αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου.

(32) Οι αρχές της Δανίας επισημαίνουν ότι στόχος του αντιστοίχου διατάγματος για τα βιομηχανικά αέρια του θερμοκηπίου είναι να περιοριστεί η χρήση τους και ως εκ τούτου, η εκπομπή βιομηχανικών αερίων του θερμοκηπίου στο μέτρο του δυνατού, συμβάλλοντας τοιουτοτρόπως στην εκπλήρωση των υποχρεώσεων που έχουν αναληφθεί σε διεθνές επίπεδο. Οι αρχές της Δανίας θεωρούν ότι ο φιλόδοξος στόχος της μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που επιδιώκει η Δανία βάσει της απόφασης 2002/358/ΕΚ προϋποθέτει συντονισμένες προσπάθειες αντιμετώπισης όλων των πηγών εκπομπής αερίων του θερμοκηπίου.

(33) Οι HFC χρησιμοποιούνται στη Δανία ως επί το πλείστον ως ψυκτικά υγρά σε μονάδες ψύξης. Οι PFC δεν χρησιμοποιούνται πλέον στη Δανία, το SF_6 κατά το παρελθόν χρησιμοποιείτο ως ηχομονωτικό γυάλινων στοιχείων και για ορισμένους διακόπτες στον τομέα των εφαρμογών του ηλεκτρισμού. Σήμερα χρησιμοποιείται αποκλειστικά και μόνο στον τελευταίο από τους προαναφερόμενους τομείς, πράγμα που συνεπάγεται την κατανάλωση λίγων τόνων ετησίως.

(34) Στην κοινοποίησή τους, οι αρχές της Δανίας αναφέρονται στις μαθηματικές προβολές σύμφωνα με τις οποίες εάν δεν υπάρξει περαιτέρω κανονιστική ρύθμιση, τα επίπεδα των εκπομπών θα διπλασιαστούν έως το 2010, λαμβάνοντας υπόψη 0,5-0,7 εκατομμύρια επιπλέον τόνους ισοδυνάμου διοξειδίου του άνθρακα αντί των κοινοποιημένων νομοθετικών μέτρων.

(35) Οι αρχές της Δανίας ανέφεραν ότι οι αρχές που καθιερώθηκαν σε κοινοτικό επίπεδο με τον κανονισμό (ΕΚ) 842/2006 για τη μείωση των εκπομπών μέσω της συγκράτησής τους θεσπίστηκαν στη νομοθεσία της Δανίας πριν από περισσότερα από 50 χρόνια και έκτοτε ίσχυσαν για όλες τις εφαρμογές φθοριούχων αερίων με αποτέλεσμα να είναι απίθανο να οδηγήσουν σε περαιτέρω μειώσεις σήμερα.

(36) Στην κοινοποίησή της, η Δανία περιγράφει συνοπτικά ορισμένους από τους τομείς εφαρμογής όπου αναπτύχθηκαν εναλλακτικές λύσεις και οι οποίοι κατά συνέπεια καλύπτονται από τις κανονιστικές διατάξεις της Δανίας. Η Δανία θεωρεί ότι είναι ήδη διαθέσιμες εναλλακτικές δυνατότητες για τα χρησιμοποιούμενα βιομηχανικά αέρια του θερμοκηπίου στις εφαρμογές που έχουν απαγορευθεί από 1ης Ιανουαρίου 2006 ή θα απαγορευθούν από 1ης Ιανουαρίου 2007.

(37) Η γενική απαγόρευση της εισαγωγής, της πώλησης και της χρήσης νέων προϊόντων που περιέχουν τα καλυπτόμενα φθοριούχα αέρια συνοδεύεται από παρεκκλίσεις που διευκρινίζονται στο παράρτημα I του διατάγματος. Οι συγκεκριμένες παρεκκλίσεις αφορούν σειρά ιδιαίτερα εξειδικευμένων εφαρμογών και, για ορισμένες κοινότερες εφαρμογές, βασίζονται στην ποσότητα των χρησιμοποιούμενων αερίων του θερμοκηπίου στα αντίστοιχα συστήματα, εξαιρώντας τοιουτοτρόπως για παράδειγμα τις μονάδες ψύξης, τις αντλίες θερμότητας ή τις μονάδες κλιματισμού που συνεπάγονται επιβάρυνση μεταξύ 0,15 kg και 10 kg καθώς και τα συστήματα ψύξης για την ανάκτηση θερμότητας με επιβάρυνση μικρότερη ή ίση των 50 kg. Εξαιρούνται τα προϊόντα για τα πλοία και τις στρατιωτικές χρήσεις καθώς και η χρήση SF_6 σε μονάδες υψηλής τάσης.

(38) Επιπλέον των προαναφερόμενων παρεκκλίσεων, το διάταγμα της Δανίας προβλέπει τη δυνατότητα εξαιρέσεων από τη γενική απαγόρευση «σε πολύ ειδικές περιπτώσεις». Στόχος της εν λόγω δυνατότητας εξαίρεσης είναι να αποφευχθεί η απαγόρευση σε ειδικές περιπτώσεις, που θα μπορούσαν να έχουν δυσανάλογα σοβαρές επιπτώσεις (σε περιπτώσεις που δεν είχαν προβλεφθεί όταν εκδόθηκε το εν λόγω διάταγμα, για ειδικές καταστάσεις κατά τις οποίες η εγκατάσταση ειδών ψυκτικού εξοπλισμού με εναλλακτικές ουσίες ως προς τους HFC συνεπάγεται εξαιρετικές και αδικαιολόγητα υψηλές επιπλέον δαπάνες για τον φορέα εγκατάστασης ή τον ιδιοκτήτη, ή σε περιπτώσεις κατά τις οποίες το συνολικό επίπεδο των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου ήταν αποδεδειγμένα χαμηλότερου ισοδυνάμου διοξειδίου του άνθρακα για συστήματα που χρησιμοποιούν φθοριωμένα αέρια).

([3]) Βλέπε ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με το άρθρο 95 (παράγραφοι 4, 5 και 6) της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας [COM(2002) 760 τελικό, της 23.12.2002], και ιδίως στην παράγραφο 13.

([4]) ΕΕ L 130 της 15.5.2002, σ. 1.

(39) Η δυνατότητα εξαίρεσης προβλέπεται ότι θα πρέπει να χρησιμοποιείται κατά τρόπους που να εξασφαλίζεται ότι η αναμενόμενη βελτίωση του περιβάλλοντος λόγω της απαγόρευσης επιτυγχάνεται με τον καλύτερο και πλέον αποτελεσματικό τρόπο γενικά για το περιβάλλον, και ως προς την ενέργεια.

(40) Σύμφωνα με το άρθρο 8 της πράξης αριθ. 21 για τις χημικές ουσίες και προϊόντα, της 16ης Ιανουαρίου 1996, η απαγόρευση δεν ισχύει για την εισαγωγή, παραγωγή και πώληση προϊόντων που προορίζονται αποκλειστικά και μόνο για τις εξαγωγές.

(41) Επιπλέον, δεν επιβάλλεται απαγόρευση στην εισαγωγή βιομηχανικών αερίων του θερμοκηπίου που θα χρησιμοποιηθούν για την παραγωγή συγκεκριμένου προϊόντος προς εξαγωγή.

(42) Η κυβέρνηση της Δανίας θεωρεί ότι στόχος του διατάγματος είναι να εξασφαλιστεί η προστασία του περιβάλλοντος και ότι είναι αναγκαίο και αναλογικό προς τους επιδιωκόμενους στόχους σε ό, τι αφορά την αποφυγή και τη μείωση των εκπομπών φθοριούχων αερίων. Κατά συνέπεια, κατά την άποψή της, το συγκεκριμένο διάταγμα συνάδει προς τη συνθήκη.

2.2.2. Αξιολόγηση της θέσης της Δανίας

(43) Αφού εξέτασε τις πληροφορίες που διαβίβασε η Δανία, η Επιτροπή θεωρεί ότι το αίτημα για τη διατήρηση αυστηρότερων μέτρων από τα προβλεπόμενα στον κανονισμό (ΕΚ) 842/2006 μπορεί να θεωρηθεί ότι συνάδει προς τη συνθήκη για τους εξής λόγους.

2.2.2.1. Περιβαλλοντική δικαιολόγηση:

(44) Το διάταγμα αποτελεί μέρος ευρύτερης στρατηγικής που έχει υιοθετήσει η Δανία για να ανταποκριθεί στους στόχους περί μείωσης των εκπομπών που επιδιώκει να επιτύχει βάσει του πρωτοκόλλου του Κιότο και βάσει της εν συνεχεία εγκριθείσας συμφωνίας επιμερισμού του φορτίου σε κοινοτικό επίπεδο. Στο πλαίσιο της εν λόγω κοινοτικής ρύθμισης, η Δανία καλείται να μειώσει συγκριτικά με το έτος αναφοράς (1990) τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου κατά 21 % την περίοδο 2008-2012.

(45) Βάσει των ανωτέρω, η Δανία διαμορφώνει κλιματική στρατηγική για να ανταποκριθεί στις δεσμεύσεις της η οποία καλύπτει κάθε πηγή εκπομπής αερίων του θερμοκηπίου. Ως εκ τούτου, τα μέτρα για τα φθοριούχα αέρια αποτελούν μέρος της συνολικής προσπάθειάς της για να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της. Επιβάλλεται να σημειωθεί ότι οι εκπομπές αναλόγων φθοριούχων αερίων υπολογίζεται ότι θα διπλασιαστούν έως το 2010 εάν δεν υπάρξουν περαιτέρω κανονιστικά μέτρα, λόγω της αυξημένης χρήσης ψυκτικών εγκαταστάσεων και της επικείμενης σταδιακής εξάλειψης των HCFC από τις ψυκτικές εγκαταστάσεις βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2037/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, για τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος ([5]).

(46) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 842/2006 αναμένεται να οδηγήσει σε ουσιαστικές μειώσεις των εκπομπών φθοριούχων αερίων ανά την Κοινότητα και πρωτίστως στα κράτη μέλη που δεν έχουν ακόμη λάβει τα δέοντα μέτρα μείωσης των εκπομπών φθοριούχων αερίων, ήτοι ως επί το πλείστον μέτρα με στόχο τη βελτίωση της συγκράτησης και της ανάκτησης των φθοριούχων αερίων που χρησιμοποιούνται σε ορισμένες εφαρμογές. Ωστόσο, η δανική νομοθεσία έχει ήδη καθιερώσει ανάλογες διατάξεις (πολιτική συγκράτησης η οποία βασίζεται πρωτίστως σε υποχρεωτικά εκπαιδευτικά προγράμματα, τακτικούς ελέγχους διαρροών κ.λπ.) πριν από περισσότερα από 50 χρόνια, οι οποίες έκτοτε ίσχυσαν για τις εφαρμογές με φθοριούχα αέρια και ως εκ τούτου θα ήταν απίθανο να επιτύχουν περαιτέρω μειώσεις που θα μπορούσαν να αντισταθμίσουν ουσιαστικά την αναμενόμενη αύξηση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου στη Δανία.

(47) Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, η Επιτροπή θεωρεί ότι η περιβαλλοντική αιτιολόγηση που προτείνει η Δανία, ήτοι η μείωση και η πρόληψη των εκπομπών φθοριούχων αερίων, ευσταθεί.

2.2.2.2. Συνάφεια και αναλογικότητα του διατάγματος της Δανίας προς το στόχο της περαιτέρω μείωσης των φθοριούχων αερίων του θερμοκηπίου:

(48) Στο συγκεκριμένο πλαίσιο, και για να επιτευχθεί περαιτέρω μείωση και πρόληψη των εκπομπών φθοριούχων αερίων, η Δανία αποφάσισε ήδη το 2002 να επιβάλει επιλεκτικά στην αγορά απαγορεύσεις για τα νέα είδη σχετικού εξοπλισμού. Η επιλογή βασίστηκε σε έρευνες που επιδίωκαν πρωτίστως να εξεταστεί η ύπαρξη και η διαθεσιμότητα εναλλακτικών δυνατοτήτων δίχως φθοριούχα αέρια.

(49) Βάσει των εν λόγω ερευνών, το διάταγμα προβλέπει γενική απαγόρευση των εισαγωγών, των πωλήσεων και της χρήσης νέων προϊόντων με φθοριούχα αέρια από 1ης Ιανουαρίου 2006, θεσπίζοντας παράλληλα σημαντικό αριθμό παρεκκλίσεων και εξαιρέσεων βάσει των οποίων ορισμένα προϊόντα και είδη εξοπλισμού εξαιρούνται αυτόματα ή μπορούν να εξαιρεθούν υπό ορισμένες προϋποθέσεις ή βάσει των οποίων προβλέπεται η πρόωρη ή καθυστερημένη εφαρμογή του χρονοδιαγράμματος της απαγόρευσης. Το παράρτημα Ι του διατάγματος περιλαμβάνει ειδικές παρεκκλίσεις για σειρά ιδιαίτερα εξειδικευμένων εφαρμογών (π.χ. αερολύματα για ιατρική χρήση και εργαστηριακός εξοπλισμός) και, για ορισμένες κοινότερες εφαρμογές, εξαιρέσεις λόγω της ποσότητας των χρησιμοποιούμενων φθοριούχων αερίων στα αντίστοιχα συστήματα με αποτέλεσμα την εξαίρεση των μονάδων ψύξης, των αντλιών θερμότητας ή των μονάδων κλιματισμού με φορτίο ψυκτικού μέσου μεταξύ 0,15 kg και 10 kg, καθώς και των ψυκτικών συστημάτων για ανάκτηση θερμότητας με φορτίο ψυκτικού μέσου μικρότερο ή ίσο των 50 kg. Εξαιρούνται επίσης τα προϊόντα για σκάφη και στρατιωτική χρήση καθώς και η χρήση SF_6 σε εξοπλισμό υψηλής τάσης.

(50) Επιπλέον, το διάταγμα επιτρέπει εξαιρέσεις εκ μέρους της δανικής Υπηρεσίας Προστασίας του Περιβάλλοντος σε «πολύ ειδικές περιπτώσεις», που δεν καλύφθηκαν από το διάταγμα κατά την έκδοσή του σε περιπτώσεις κατά τις οποίες εναλλακτικές λύσεις δεν διατίθενται ή είναι ακατάλληλες ή σε καταστάσεις κατά τις οποίες αποδεδειγμένα το συνολικό επίπεδο των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου (συμπεριλαμβανόμενων των «εμμέσων εκπομπών» λόγω της κατανάλωσης της ενέργειας) είναι χαμηλοτέρου ισοδυνάμου διοξειδίου του άνθρακος στα συστήματα που περιέχουν φθοριούχα αέρια.

(51) Η διαδικασία που εφαρμόζεται από την Υπηρεσία Προστασίας του Περιβάλλοντος περιγράφεται σαφώς, καθώς και τα κριτήρια επί των οποίων βασίζονται οι αποφάσεις χορήγησης ή απόρριψης των εξαιρέσεων. Τα εν λόγω κριτήρια λαμβάνουν υπόψη την αρχή της αναλογικότητας.

(52) Επιπλέον αξίζει να σημειωθεί ότι το διάταγμα της Δανίας επιτρέπει τη χρήση φθοριούχων αερίων για τη συντήρηση και την εξυπηρέτηση του ήδη υφιστάμενου εξοπλισμού ώστε να αποφεύγεται η αδικαιολόγητη εγκατάλειψή του.

([5]) ΕΕ L 244 της 29.9.2000, σ. 1.

(53) Μολονότι επισημαίνεται ότι το διάταγμα έχει συνέπειες για την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων εντός της Κοινότητας, η Επιτροπή βάσει της προαναφερόμενης ανάλυσης καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το διάταγμα δικαιολογείται από περιβαλλοντική σκοπιά και λαμβάνει δεόντως υπόψη τις επιπτώσεις των προβλεπόμενων απαγορεύσεων στην εσωτερική αγορά ενισχυόμενο και από τη δυνατότητα χορήγησης επιμέρους εξαιρέσεων.

(54) Επιβάλλεται επίσης να υπενθυμιστεί ότι το άρθρο 9 παράγραφος 3 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 842/2006 επιτρέπει τη διατήρηση των εθνικών μέτρων αποκλειστικά και μόνο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2012, και ως εκ τούτου, δεδομένου ότι η κοινοποίηση του Βασιλείου της Δανίας αναφέρεται στο συγκεκριμένο άρθρο του κανονισμού, το εν λόγω διάταγμα θα ισχύσει για περιορισμένη περίοδο.

2.3. *Απουσία αυθαίρετων διακρίσεων, συγκαλυμμένων περιορισμών του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών*

(55) Σύμφωνα με το άρθρο 95 παράγραφος 6 της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή εγκρίνει ή απορρίπτει αντίστοιχες εθνικές διατάξεις αφού εξακριβώσει κατά πόσον αποτελούν μέσο για αυθαίρετες διακρίσεις ή συγκαλυμμένο περιορισμό του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών.

(56) Επιβάλλεται να υπενθυμιστεί ότι βάσει του άρθρου 95 παράγραφος 4 της συνθήκης ΕΚ κάθε αίτηση επιβάλλεται να αξιολογείται με γνώμονα τις προϋποθέσεις που ορίζονται τόσο στη συγκεκριμένη παράγραφο όσο και στην παράγραφο 6 του ως άνω άρθρου. Εάν δεν τηρείται έστω και μία προϋπόθεση, η σχετική αίτηση απορρίπτεται δίχως να χρειαστεί εξέταση της εκπλήρωσης και των υπολοίπων προϋποθέσεων.

(57) Οι κοινοποιηθείσες εθνικές διατάξεις είναι γενικές και ισχύουν τόσο για τα εθνικά όσο και για τα εισαγόμενα προϊόντα. Δεν υπάρχουν στοιχεία ότι οι κοινοποιηθείσες εθνικές διατάξεις είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν ως μέσο αυθαίρετων διακρίσεων μεταξύ οικονομικών φορέων στην Κοινότητα.

(58) Στόχο του διατάγματος αποτελεί η προστασία του περιβάλλοντος, και δεν υπάρχουν ενδείξεις ότι το συγκεκριμένο διάταγμα, σε επίπεδο προθέσεων ή εφαρμογής, θα έχει ως αποτέλεσμα αυθαίρετη διάκριση ή συγκαλυμμένους εμπορικούς φραγμούς.

(59) Λόγω των κινδύνων που αντιμετωπίζει το περιβάλλον συνεπεία ορισμένων φθοριούχων αερίων, η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν υπάρχουν στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι οι εθνικές διατάξεις που κοινοποίησαν οι αρχές της Δανίας αποτελούν όντως δυσανάλογο εμπόδιο για τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς εν σχέσει προς τους επιδιωκόμενους στόχους.

III. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ**

(60) Βάσει των ανωτέρω και λαμβάνοντας υπόψη τα σχόλια που διατύπωσαν τα κράτη μέλη και άλλα τρίτα μέρη σχετικά με την κοινοποίηση που υπέβαλαν οι αρχές της Δανίας, η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι το αίτημα της Δανίας που υποβλήθηκε στις 2 Ιουνίου 2006, για διατήρηση μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2012 εθνικών νομοθετικών της διατάξεων αυστηρότερων των αντιστοίχως προβλεπομένων στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 842/2006 σε ότι αφορά τη διάθεση στην αγορά προϊόντων και ειδών εξοπλισμού που περιλαμβάνουν ή των οποίων η λειτουργία εξαρτάται από φθοριούχα αέρια, μπορεί να γίνει δεκτή.

Επιπλέον, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι εθνικές διατάξεις:

— ανταποκρίνονται σε ανάγκες που αφορούν την προστασία του περιβάλλοντος,

— λαμβάνουν υπόψη την ύπαρξη και την τεχνική και οικονομική διαθεσιμότητα εναλλακτικών δυνατοτήτων ως προς τις απαγορευόμενες εφαρμογές στη Δανία και αναμένεται να έχουν περιορισμένο οικονομικό αντίκτυπο,

— δεν αποτελούν μέσο αυθαίρετων διακρίσεων, και

— δεν συνιστούν συγκαλυμμένο περιορισμό του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών,

— είναι, ως εκ τούτου, συμβατές προς τη συνθήκη.

Η Επιτροπή θεωρεί κατά συνέπεια ότι μπορεί να εγκριθούν,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Εγκρίνονται οι εθνικές διατάξεις για ορισμένα φθοριούχα αέρια του θερμοκηπίου που το Βασίλειο της Δανίας κοινοποίησε στην Επιτροπή με επιστολή στις 2 Ιουνίου 2006, και οι οποίες είναι αυστηρότερες των αντιστοίχως προβλεπομένων στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 842/2006 για τη διάθεση στην αγορά προϊόντων και ειδών εξοπλισμού που περιέχουν ή των οποίων η λειτουργία εξαρτάται από φθοριούχα αέρια. Το Βασίλειο της Δανίας δύναται να τις διατηρήσει μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2012.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο της Δανίας.

Βρυξέλλες, 8 Δεκεμβρίου 2006.

Για την Επιτροπή

Σταύρος ΔΗΜΑΣ

Μέλος της Επιτροπής

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ αριθ. 2/2006

της 13ης Δεκεμβρίου 2006

που συστάθηκε στο πλαίσιο της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για την αμοιβαία αναγνώριση, όσον αφορά την προσθήκη φορέων εκτίμησης της συμμόρφωσης στο σχετικό κατάλογο του τομεακού κεφαλαίου για ατομικό εξοπλισμό προστασίας

(2007/63/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη:

τη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για την αμοιβαία αναγνώριση, όσον αφορά την εκτίμηση της συμμόρφωσης, και ιδίως το άρθρο 10 παράγραφος 4 στοιχείο α) και το άρθρο 11,

Εκτιμώντας ότι:
η επιτροπή πρόκειται να λάβει απόφαση για την προσθήκη ενός ή περισσοτέρων φορέων εκτίμησης της συμμόρφωσης σε κατάλογο τομεακού κεφαλαίου του παραρτήματος 1 της συμφωνίας,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

1. Οι φορείς εκτίμησης της συμμόρφωσης που περιλαμβάνονται στο προσάρτημα προστίθενται στον κατάλογο των ελβετικών φορέων εκτίμησης της συμμόρφωσης στο τομεακό κεφάλαιο για τον ατομικό εξοπλισμό προστασίας του παραρτήματος 1 της συμφωνίας.

2. Το συγκεκριμένο πεδίο αρμοδιοτήτων, ως προς τα προϊόντα και τις διαδικασίες διαπίστωσης της συμμόρφωσης, του φορέα διαπίστωσης της συμμόρφωσης που αναφέρεται στο προσάρτημα, έχει συμφωνηθεί από τα μέρη και θα ενημερώνεται από αυτά.

Η παρούσα απόφαση, εις διπλούν, υπογράφεται από αντιπροσώπους της επιτροπής, που εξουσιοδοτούνται να ενεργούν εξ ονόματος των μερών όσον αφορά την τροποποίηση της συμφωνίας. Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει από την ημερομηνία της τελευταίας εκ των υπογραφών αυτών.

Υπεγράφη στη Βέρνη στις 22 Νοεμβρίου 2006.

Εξ ονόματος της Ελβετικής Συνομοσπονδίας
Heinz HERTIG

Υπεγράφη στις Βρυξέλλες στις 13 Δεκεμβρίου 2006.

Εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας
Andra KOKE

ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ

Ελβετικοί φορείς εκτίμησης της συμμόρφωσης που προστίθενται στον κατάλογο των φορέων εκτίμησης της συμμόρφωσης, στο τομεακό κεφάλαιο για τον ατομικό εξοπλισμό προστασίας του παραρτήματος 1 της συμφωνίας

TESTEX
Gotthardstrasse 61
8027 Zürich
Switzerland
Mr. Adrian Meili
Τηλ. : + 41 (0) 44 206 42 42
Φαξ : + 41 (0) 44 206 42 30
E-mail: zuerich@testex.ch

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 15ης Δεκεμβρίου 2006

περί καθορισμού αναθεωρημένων οικολογικών κριτηρίων και των σχετικών απαιτήσεων αξιολόγησης και εξακρίβωσης για την απονομή κοινοτικού οικολογικού σήματος σε καλλιεργητικά μέσα

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2006) 6962]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2007/64/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1980/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 2000, περί αναθεωρημένου κοινοτικού συστήματος απονομής οικολογικού σήματος ([1]), και ιδίως το άρθρο 6 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο,

Μετά από διαβούλευση με το συμβούλιο οικολογικής σήμανσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1980/2000, επανεξετάστηκαν εγκαίρως τα οικολογικά κριτήρια, καθώς και οι σχετικές απαιτήσεις αξιολόγησης και εξακρίβωσης, που καθορίζονται με την απόφαση 2001/688/ΕΚ ([2]) για την απονομή του κοινοτικού οικολογικού σήματος σε βελτιωτικά εδάφους και καλλιεργητικά μέσα.

(2) Μετά την επανεξέταση, η εν λόγω κατηγορία προϊόντων υποδιαιρέθηκε σε δύο χωριστές κατηγορίες, και εκδόθηκε συνεπώς η απόφαση 2006/799/ΕΚ ([3]) για τα βελτιωτικά εδάφους. Η απόφαση εκείνη αντικατέστησε την απόφαση 2001/688/ΕΚ ([3]) σε ό,τι αφορά τα βελτιωτικά εδάφους.

(3) Είναι ωστόσο ανάγκη να αντικατασταθεί η απόφαση 2001/688/ΕΚ και σε ό,τι αφορά τα καλλιεργητικά μέσα.

(4) Για τις ανάγκες της επανεξέτασης, και για να συνεκτιμηθούν οι επιστημονικές εξελίξεις και οι εξελίξεις της αγοράς, ενδείκνυται να αναθεωρηθούν τα κριτήρια και οι απαιτήσεις για τα καλλιεργητικά μέσα, η ισχύς των οποίων λήγει στις 28 Αυγούστου 2007.

(5) Τα αναθεωρημένα οικολογικά κριτήρια και απαιτήσεις θα ισχύσουν για τέσσερα χρόνια.

(6) Ενδείκνυται να προβλεφθεί μεταβατική περίοδος που να μην υπερβαίνει τους δεκαοκτώ μήνες για παραγωγούς στα προϊόντα των οποίων έχει απονεμηθεί οικολογικό σήμα πριν από την 1η Οκτωβρίου 2006 ή που έχουν υποβάλει σχετική αίτηση πριν από την ημερομηνία αυτή, ώστε να έχουν επαρκή χρόνο στη διάθεσή τους για να προσαρμόσουν τα προϊόντα τους στα αναθεωρημένα κριτήρια και απαιτήσεις.

(7) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής του άρθρου 17 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1980/2000,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η κατηγορία προϊόντων «*καλλιεργητικά μέσα*» περιλαμβάνει υλικά άλλα πλην των εδαφών in situ, όπου αναπτύσσονται τα φυτά.

Άρθρο 2

Για να απονεμηθεί σε προϊόν το κοινοτικό οικολογικό σήμα καλλιεργητικών μέσων, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1980/2000, θα πρέπει το προϊόν να ανήκει στην κατηγορία προϊόντων «*καλλιεργητικά μέσα*» κατά την έννοια του άρθρου 1, και να συμμορφώνεται με τα οικολογικά κριτήρια του παραρτήματος της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 3

Οι οικολογικές επιδόσεις της κατηγορίας προϊόντων «καλλιεργητικά μέσα» αξιολογούνται με βάση τα ειδικά οικολογικά κριτήρια του παραρτήματος.

Άρθρο 4

Για διοικητικούς σκοπούς, η κατηγορία προϊόντων «καλλιεργητικά μέσα» χαρακτηρίζεται με τον κωδικό αριθμό 029.

Άρθρο 5

Οικολογικά σήματα που απονεμήθηκαν πριν από την 1η Οκτωβρίου 2006 σε προϊόντα της κατηγορίας «βελτιωτικά εδάφους και καλλιεργητικά μέσα» μπορούν να χρησιμοποιούνται μέχρι τις 30 Απριλίου 2008.

([1]) ΕΕ L 237, 21.9.2000, σ. 1.

([2]) ΕΕ L 242, 12.9.2001, σ. 17. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2005/384/ΕΚ (ΕΕ L 127 της 12.5.2005, σ. 20).

([3]) ΕΕ L 325, 24.11.2006, σ. 28.

Για αιτήσεις απονομής οικολογικού σήματος σε προϊόντα της κατηγορίας «βελτιωτικά εδάφους και καλλιεργητικά μέσα» που θα έχουν υποβληθεί πριν από την 1η Οκτωβρίου 2006, το οικολογικό σήματα απονέμεται με τους όρους που θα ισχύουν μέχρι 28 Αυγούστου 2007. Σε τέτοιες περιπτώσεις, το σήμα μπορεί να χρησιμοποιηθεί μέχρι 30 Απριλίου 2008.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 15 Δεκεμβρίου 2006.

Για την Επιτροπή
Σταύρος ΔΗΜΑΣ
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΛΑΙΣΙΟ

Δοκιμές και δειγματοληψία διενεργούνται, κατά περίπτωση, σύμφωνα με τις μεθόδους δοκιμών που έχει αναπτύξει η τεχνική επιτροπή CEN 223 «Βελτιωτικά εδάφους και καλλιεργητικά μέσα», μέχρις ότου υπάρξουν σχετικά οριζόντια πρότυπα που θα εκπονηθούν με την καθοδήγηση της CEN Task Force 151 «Horizontal».

Η δειγματοληψία διεξάγεται σύμφωνα με τις μεθόδους της CEN/TC 223 (WG/ομάδα εργασίας 3), όπως έχουν προσδιοριστεί και εγκριθεί στο πρότυπο EN 12579 από την επιτροπή CEN — Βελτιωτικά εδάφους και καλλιεργητικά μέσα — Δειγματοληψία. Εκεί όπου απαιτούνται δοκιμές ή δειγματοληψία που δεν καλύπτονται από τις εν λόγω μεθόδους και τεχνικές δειγματοληψίας, ο αρμόδιος φορέας που αξιολογεί την αίτηση (στο εξής «ο αρμόδιος φορέας») υποδεικνύει μεθόδους ή/και δοκιμές δειγματοληψίας που κρίνει αποδεκτές.

Κατά περίπτωση, μπορούν να χρησιμοποιούνται άλλες μέθοδοι δοκιμών, εφόσον κριθούν ισοδύναμες από τον αρμόδιο φορέα. Όταν δεν αναφέρονται δοκιμές, ή όταν αναφέρονται ως χρησιμοποιούμενες για επαλήθευση ή παρακολούθηση, οι αρμόδιοι φορείς πρέπει, κατά περίπτωση, να στηρίζονται σε δηλώσεις και παραστατικά του αιτούντος ή/και σε ανεξάρτητες εξακριβώσεις.

Συνιστάται στους αρμόδιους φορείς να λαμβάνουν υπόψη την εφαρμογή αναγνωρισμένων συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης (όπως EMAS ή ISO 14001) κατά την αξιολόγηση των αιτήσεων και την παρακολούθηση της συμμόρφωσης προς τα κριτήρια του παρόντος παραρτήματος. (Σημείωση: η εφαρμογή ανάλογων συστημάτων διαχείρισης δεν είναι υποχρεωτική.)

Με τα κριτήρια αυτά επιδιώκεται να προωθηθούν ιδίως:

— η χρήση ανανεώσιμων υλικών ή/και η ανακύκλωση οργανικής ύλης προερχόμενης από συγκέντρωση ή/και επεξεργασία αποβλήτων, ως συμβολή στην ελαχιστοποίηση των προς τελική διάθεση στερεών αποβλήτων (π.χ. σε χώρους υγειονομικής ταφής)·

— η ελαχιστοποίηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων από την ανάκτηση και παραγωγή μη ανανεώσιμων υλικών.

Τα επίπεδα των κριτηρίων είναι τέτοια ώστε να προάγεται η επισήμανση εκείνων των καλλιεργητικών μέσων που επιβαρύνουν λιγότερο το περιβάλλον καθ'όλη τη διάρκεια ζωής του προϊόντος.

ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ

1. **Συστατικά**

Γίνονται δεκτά τα ακόλουθα συστατικά:

1.1. **Οργανικά συστατικά**

Προϊόν εξετάζεται για την απονομή οικολογικού σήματος μόνο εφόσον δεν περιέχει τύρφη και το περιεχόμενό του σε οργανική ύλη προέρχεται από επεξεργασία ή/και επαναχρησιμοποίηση αποβλήτων (κατά την έννοια της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί των στερεών αποβλήτων [1]) και του παραρτήματος Ι αυτής).

Ο αιτών καταθέτει στον αρμόδιο φορέα την αναλυτική σύνθεση του προϊόντος και δήλωση συμμόρφωσης με την ανωτέρω απαίτηση.

[1] ΕΕ L 194, 25.7.1975, σ. 39.

1.2. **Λάσπες**

Τα προϊόντα δεν επιτρέπεται να περιέχουν λυματολάσπη. Μπορούν να περιέχουν λάσπες άλλης προέλευσης εφόσον ισχύουν τα ακόλουθα κριτήρια:

Ως λάσπες χαρακτηρίζονται τα κάτωθι απόβλητα από τον ευρωπαϊκό κατάλογο αποβλήτων (σύμφωνα με τον ορισμό της απόφασης 2001/118/ΕΚ της Επιτροπής για τροποποίηση της απόφασης 2000/532/ΕΚ ([2]):

02 03 05	λάσπες από την επιτόπου επεξεργασία υγρών λυμάτων της μεταποίησης φρούτων, λαχανικών, σιτηρών, εδώδιμων ελαίων, κακάου, καφέ, τσαγιού και καπνών· της παραγωγής κονσερβών· της παραγωγής ζυθοζύμης και εκχυλίσματος ζυθοζύμης, της παρασκευής και ζύμωσης μελάσσας
02 04 03	λάσπες από την επιτόπου επεξεργασία υγρών λυμάτων της μεταποίησης ζάχαρης
02 05 02	λάσπες από την επιτόπου επεξεργασία υγρών λυμάτων της παραγωγής γαλακτοκομικών προϊόντων
02 06 03	λάσπες από την επιτόπου επεξεργασία υγρών λυμάτων αρτοποιείων και εργαστηρίων ζαχαροπλαστικής
02 07 05	λάσπες από την επιτόπου επεξεργασία υγρών λυμάτων της παραγωγής αλκοολούχων και μη αλκοολούχων ποτών (εξαιρούνται καφές, τσάι και κακάο)

Οι λάσπες παραμένουν διαχωρισμένες κατά πηγή προέλευσης, δηλαδή δεν αναμειγνύονται με λύματα ή λάσπες από άλλη διεργασία παραγωγής.

Για τις μέγιστες συγκεντρώσεις βαρέων μετάλλων στα απόβλητα πριν από την επεξεργασία (mg/kg ξηρού βάρους) ισχύουν οι απαιτήσεις του κριτηρίου 2.

Οι λάσπες ανταποκρίνονται σε όλα τα άλλα κριτήρια οικολογικού σήματος που προσδιορίζονται στο παρόν παράρτημα, οπότε και θεωρείται ότι έχουν σταθεροποιηθεί και εξυγιανθεί επαρκώς.

Ο αιτών καταθέτει στον αρμόδιο φορέα αναλυτική σύνθεση του προϊόντος και δήλωση συμμόρφωσης με καθεμιά από τις ανωτέρω απαιτήσεις.

1.3. **Ορυκτά**

Ορυκτά δεν εξάγονται από:

— κοινοποιημένους τόπους κοινοτικής σημασίας, σύμφωνα με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ, της 21ης Μαΐου 1992, «για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας»· ([3])

— περιοχές του δικτύου Natura 2000, όπου ανήκουν οι ζώνες ειδικής προστασίας κατά την έννοια της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου «περί τής διατηρήσεως τών αγρίων πτηνών» ([4]) καθώς και οι ζώνες κατά την έννοια της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, ή άλλες ισοδύναμες ζώνες εκτός Κοινότητας οι οποίες εμπίπτουν στις αντίστοιχες διατάξεις της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τη βιοποικιλότητα.

Ο αιτών καταθέτει στον αρμόδιο φορέα δήλωση συμμόρφωσης με την εν λόγω απαίτηση, δήλωση που εκδίδεται από τις αρμόδιες αρχές.

([2]) ΕΕ L 47, 16.02.2001, σ. 1.
([3]) ΕΕ L 206, 22.7.1992, σ. 7.
([4]) ΕΕ L 59, 25.4.1979, σ. 1.

2. **Μείωση των επικίνδυνων ουσιών**

Η περιεκτικότητα του οργανικού καλλιεργητικού μέσου στα παρακάτω στοιχεία είναι χαμηλότερη από τις τιμές του πίνακα, μετρημένες επί ξηρού βάρους:

Στοιχείο	mg/kg (ξηρό βάρος)
Zn	300
Cu	100
Ni	50
Cd	1
Pb	100
Hg	1
Cr	100
Mo (*)	2
Se (*)	1.5
As (*)	10
F (*)	200

(*) Δεδομένα σχετικά με την παρουσία των στοιχείων αυτών απαιτούνται μόνο για προϊόντα που περιέχουν υλικά προερχόμενα από βιομηχανικές διεργασίες.

Σημείωση: Ισχύουν οι ανωτέρω οριακές τιμές εκτός εάν η εθνική νομοθεσία είναι αυστηρότερη.

Ο αιτών καταθέτει στον αρμόδιο φορέα τις σχετικές εκθέσεις δοκιμών και δήλωση συμμόρφωσης με την εν λόγω απαίτηση.

3. **Επιδόσεις του προϊόντος**

Τα προϊόντα δεν επηρεάζουν δυσμενώς τη βλάστηση ή τη μετέπειτα ανάπτυξη των φυτών.

Ο αιτών καταθέτει στον αρμόδιο φορέα τις σχετικές εκθέσεις δοκιμών και δήλωση συμμόρφωσης με την εν λόγω απαίτηση.

4. **Υγεία και ασφάλεια**

Τα επίπεδα των πρωτογενών παθογόνων μικροοργανισμών στα προϊόντα δεν υπερβαίνουν τις παρακάτω μέγιστες τιμές:

— Σαλμονέλλα: απουσία σε 25 g

— Helminth Ova: απουσία σε 1,5 g ([5])

— E. Coli: <1 000 MPN/g (MPN: most probable number/ο πιθανότερος αριθμός) ([6])

Ο αιτών καταθέτει στον αρμόδιο φορέα τις σχετικές εκθέσεις δοκιμών και δήλωση συμμόρφωσης με τις εν λόγω απαιτήσεις.

([5]) *Για προϊόντα των οποίων η περιεκτικότητα σε οργανική ύλη δεν προέρχεται αποκλειστικά από απόβλητα χώρων πρασίνου, κήπων και πάρκων.*
([6]) *Για προϊόντα των οποίων η περιεκτικότητα σε οργανική ύλη προέρχεται αποκλειστικά από απόβλητα χώρων πρασίνου, κήπων και πάρκων.*

5. **Βιώσιμοι σπόροι/πολλαπλασιαστικές μονάδες**

Η περιεκτικότητα του τελικού προϊόντος σε σπόρους ζιζανίων και σε βλαστικά αναπαραγωγικά μέρη επιθετικών ζιζανίων δεν υπερβαίνει 2 μονάδες ανά λίτρο.

Ο αιτών καταθέτει στον αρμόδιο φορέα δήλωση συμμόρφωσης με τις εν λόγω απαιτήσεις, μαζί με τυχόν σχετικές εκθέσεις δοκιμών ή/και άλλα παραστατικά.

6. **Άλλα κριτήρια**

α) Η ηλεκτρική αγωγιμότητα των προϊόντων δεν υπερβαίνει την τιμή 1,5 dS/m.

β) Ισχύει μόνο για ανόργανα καλλιεργητικά μέσα:

Σε όλες τις μεγάλες αγορές που απευθύνονται σε επαγγελματίες (όταν δηλαδή οι ετήσιες πωλήσεις του αιτούντος σε επαγγελματική αγορά και σε οποιαδήποτε χώρα υπερβαίνουν τα 30 000 m^3), ο αιτών ενημερώνει πλήρως τον χρήστη για τις επιλογές που έχει στη διάθεσή του σε ότι αφορά την απομάκρυνση και μεταποίηση των καλλιεργητικών μέσων μετά τη χρήση τους. Οι πληροφορίες αυτές σημειώνονται σε συνοδευτικό ενημερωτικό φυλλάδιο.

Ο αιτών ενημερώνει τον αρμόδιο φορέα για τις εναλλακτικές δυνατότητες προσφοράς και την ανταπόκριση σ'αυτές· συγκεκριμένα:

— *περιγραφή της συγκέντρωσης, επεξεργασίας/μεταποίησης και των προορισμών· ανά πάσα στιγμή, τα πλαστικά πρέπει να διαχωρίζονται από ανόργανες και οργανικές ύλες και να μεταποιούνται χωριστά·*

— *ετήσια επίβλεψη του όγκου των καλλιεργητικών μέσων που εισέρχονται (εισροές) και προορίζονται για μεταποίηση.*

Ο αιτών αποδεικνύει ότι ποσοστό τουλάχιστον 50 % του όγκου των αποβλήτων καλλιεργητικών μέσων ανακυκλώνεται μετά τη χρήση.

7. **Πληροφορίες που δίδονται μαζί με το προϊόν**

Γενικές πληροφορίες:

Οι κάτωθι πληροφορίες συνοδεύουν το προϊόν, είτε πάνω στη συσκευασία είτε σε χωριστό φυλλάδιο:

α) επωνυμία και διεύθυνση του φορέα που διακινεί το προϊόν στην αγορά·

β) περιγραφή του προϊόντος με βάση την κατηγορία, και με τη διατύπωση «ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΙΚΑ ΜΕΣΑ»·

γ) κωδικός ταυτοποίησης παρτίδας·

δ) ποσότητα (σε βάρος ή όγκο)·

ε) τα κυριότερα υλικά (σε περιεκτικότητα >5 % κ.ό.) που χρησιμοποιήθηκαν για την παραγωγή του προϊόντος.

Κατά περίπτωση, συνοδεύουν το προϊόν οι κάτωθι πληροφορίες σχετικά με τη χρήση του, είτε πάνω στη συσκευασία είτε σε χωριστό φυλλάδιο:

α) συνιστώμενες συνθήκες αποθήκευσης και συνιστώμενη ημερομηνία λήξεως·

β) οδηγίες για ασφαλή χειρισμό και χρήση του προϊόντος·

γ) περιγραφή του σκοπού για τον οποίο προορίζεται το προϊόν, και τυχόν περιορισμοί στη χρήση του·

δ) δήλωση σχετικά με την καταλληλότητα του προϊόντος για ειδικές ομάδες φυτών (π.χ. ασβεστόφοβα ή ασβεστόφιλα)·

ε) pH και αναλογία C/N·

στ) δήλωση σχετικά με τον βαθμό σταθερότητας της οργανικής ύλης (σταθερή ή πολύ σταθερή) με βάση εθνικά ή διεθνή πρότυπα·

ζ) δήλωση σχετικά με τις συνιστώμενες μεθόδους χρήσεως·

η) για μη επαγγελματικές εφαρμογές: συνιστώμενη δόση εφαρμογής εκφρασμένη σε χιλιόγραμμα ή λίτρα προϊόντος ανά μονάδα επιφάνειας (m^2) ετησίως.

Πληροφορίες μπορούν να παραλειφθούν μόνο εφόσον υπάρχει επαρκής αιτιολογία.

Σημείωση: Οι πληροφορίες αυτές δίδονται με την επιφύλαξη της εθνικής νομοθεσίας.

Λεπτομερείς πληροφορίες

Παράμετρος	Μέθοδοι δοκιμής
Ποσότητα	EN 12580
pH	EN 13037
Ηλεκτρική αγωγιμότητα	EN 13038
Αναλογία άνθρακα προς άζωτο (C/N)	C/N (*)
Βαρέα μέταλλα (Cd, Cr, Cu, Pb, Ni, Zn)	EN 13650
Hg	+++ISO 16772
Σαλμονέλλα	ISO 6579
Helminth Ova	prXP X 33-017
E. Coli	ISO 11866-3

(*) άνθρακας = οργανική ύλη (EN 13039) × 0,58, ολικό N (prEN 13654/1-2)

8. **Πληροφορίες που αναγράφονται στο οικολογικό σήμα**

Στη θέση 2 του οικολογικού σήματος υπάρχει το ακόλουθο κείμενο:

— προάγει την ανακύκλωση των υλικών·

— προάγει τη χρήση υλικών που παράγονται κατά τρόπο ώστε να περιορίζεται η υποβάθμιση του περιβάλλοντος.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 15ης Δεκεμβρίου 2006

για τη θέσπιση τυποποιημένων μέτρων ασφαλείας και διαβαθμίσεων ασφαλείας της Επιτροπής, και την τροποποίηση του εσωτερικού της κανονισμού όσον αφορά τις επιχειρησιακές διαδικασίες διαχείρισης των καταστάσεων κρίσεως

(2007/65/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 218 παράγραφος 2,

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, και ιδίως το άρθρο 131,

τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως το άρθρο 28 παράγραφος 1 και το άρθρο 41 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Είναι σκόπιμο να θεσπιστούν από την Επιτροπή επιχειρησιακές διαδικασίες και μέτρα που να επιτρέπουν τη διαχείριση επειγουσών καταστάσεων και καταστάσεων κρίσεως (στο εξής «καταστάσεις κρίσεως»), και ειδικότερα που να εγγυώνται ότι θα μπορούν να λαμβάνονται όλες οι αναγκαίες αποφάσεις με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη ταχύτητα και αποτελεσματικότητα, εξασφαλίζοντας παράλληλα ότι θα παραμένουν υπό πολιτικό έλεγχο.

(2) Είναι αναγκαίο να εγκαθιδρύσει η Επιτροπή μια επιχειρησιακή διάρθρωση για τη διαχείριση κρίσεων.

(3) Θα πρέπει, μεταξύ άλλων να καθιερωθούν διαδικασίες και να ληφθούν μέτρα για τη διαχείριση των πτυχών ασφαλείας μιας κατάστασης κρίσεως. Για λόγους σαφήνειας, θα πρέπει επίσης να διευκρινιστούν οι διαδικασίες και τα μέτρα που πρέπει να χρησιμοποιούνται υπό κανονικές συνθήκες ασφαλείας.

(4) Η χρηστή διαχείριση κρίσεων συνεπάγεται τη δυνατότητα ταχείας προειδοποίησης του προσωπικού ως προς τη φύση του κινδύνου και τα μέτρα προστασίας που πρέπει να ληφθούν.

(5) Η ισχύουσα πρακτική στα κράτη μέλη και τους άλλους διεθνείς οργανισμούς καταδεικνύει ότι η θέσπιση ενός συστήματος διαβαθμίσεων ασφαλείας αποτελεί τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται η λήψη ενδεδειγμένων και αναλογικών μέτρων ασφαλείας αντίστοιχων προς την εκτιμηθείσα βαθμίδα κινδύνου. Ως εκ τούτου θα πρέπει να θεσπιστεί ένα σύστημα που θα περιλαμβάνει τυποποιημένα μέτρα ασφαλείας και τρεις διαβαθμίσεις ασφαλείας, και το οποίο θα εφαρμόζεται σε όλες τις εγκαταστάσεις της Επιτροπής.

(6) Οι διατάξεις της Επιτροπής σχετικά με την ασφάλεια που περιλαμβάνονται στο παράρτημα του εσωτερικού κανονισμού της Επιτροπής που έχει προσαρτηθεί με την απόφαση 2001/844/ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ της Επιτροπής ([1]) προβλέπουν ότι ένα μέλος της Επιτροπής επιφορτίζεται με τα ζητήματα ασφαλείας και με την εφαρμογή της πολιτικής ασφαλείας της Επιτροπής.

(7) Στο μέρος 2 του παραρτήματος για τις διατάξεις ασφαλείας ορίζονται οι γενικές αρχές της νομιμότητας, της διαφάνειας, της λογοδοσίας και της επικουρικότητας (αναλογικότητας), οι οποίες εφαρμόζονται επίσης στη διαχείριση κρίσεων.

(8) Η ανάθεση εξουσίας εντός της Επιτροπής και η ιδιαίτερη κατάσταση των αντιπροσωπιών της Κοινότητας σε τρίτες χώρες απαιτούν ειδικές διαδικασίες και διαφορετικά είδη δράσης, ανάλογα από το αν τα μέτρα ασφαλείας αφορούν τις εγκαταστάσεις της Επιτροπής στα κράτη μέλη ή σε τρίτες χώρες.

(9) Σύμφωνα με την αρχή της συνέχειας της προσφοράς δημόσιας υπηρεσίας, η Επιτροπή θα πρέπει να είναι σε θέση να εκτελεί τα καθήκοντά της σε κάθε περίσταση, όπως ορίζεται από τις συνθήκες. Κατά συνέπεια, στην περίπτωση έκτακτων ή απρόβλεπτων γεγονότων που καθιστούν αδύνατη τη λήψη αποφάσεων εκ μέρους της Επιτροπής ως σώματος με γραπτή ή προφορική διαδικασία, όπως προβλέπεται στον εσωτερικό της κανονισμό ([2]), ο Πρόεδρος της Επιτροπής θα πρέπει να διαθέτει έκτακτη εξουσία ώστε να λαμβάνει οποιοδήποτε μέτρο θεωρείται, στο πλαίσιο της ειδικής κατάστασης, επείγον και αναγκαίο.

(10) Οι διατάξεις της Επιτροπής για τις επιχειρησιακές διαδικασίες διαχείρισης των κρίσεων, όπως ορίζονται στο παράρτημα του εσωτερικού κανονισμού της Επιτροπής στην απόφαση 2003/246/ΕΚ, Ευρατόμ ([3]), θα πρέπει κατά συνέπεια να τροποποιηθούν. Για λόγους σαφήνειας θα πρέπει να αντικατασταθούν από την παρούσα απόφαση,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

1. Τη διαχείριση του συστήματος κρίσεων αναλαμβάνει μια ομάδα διαχείρισης, η οποία επικουρείται από ένα επιχειρησιακό κλιμάκιο και ένα κλιμάκιο επιτήρησης

2. Η ομάδα διαχείρισης συνεδριάζει υπό την προεδρία του αναπληρωτή Γενικού Γραμματέα. Συγκροτείται από ένα μέλος του ιδιαιτέρου γραφείου του Προέδρου και ένα μέλος του ιδιαίτερου γραφείου του αρμόδιου για θέματα ασφαλείας μέλους της Επιτροπής, από τον διευθυντή της Διεύθυνσης Ασφαλείας της Επιτροπής, από τους γενικούς διευθυντές της Νομικής Υπηρεσίας, Προσωπικού και Διοίκησης, Προϋπολογισμού, Επικοινωνίας, της

([1]) ΕΕ L 317 της 3.12.2001, σ. 1. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε τελευταία την απόφαση 2006/548/ΕΚ, Ευρατόμ (ΕΕ L 215 της 5.8.2006, σ. 38).

([2]) ΕΕ L 347 της 30.12.2005, σ. 83.

([3]) ΕΕ L 92 της 9.4.2003, σ. 14.

Διεύθυνσης Δικαιοσύνης, Ελευθερίας και Ασφάλειας, Εξωτερικών Σχέσεων και Πληροφορικής και από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο κρίνει ως αναγκαίο, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων, ο αναπληρωτής Γενικός Γραμματέας.

3. Αν η κατάσταση κρίσεως επέλθει εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, καλείται να παρευρίσκεται στις συνεδριάσεις της ομάδας διαχείρισης ένα μέλος του ιδιαιτέρου γραφείου του αρμόδιου για θέματα εξωτερικών σχέσεων μέλους της Επιτροπής.

4. Αποστολή της ομάδας διαχείρισης είναι να συμβουλεύει την Επιτροπή, και ιδιαίτερα το αρμόδιο για θέματα ασφαλείας μέλος της Επιτροπής, για τα ενδεικνυόμενα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται για την προστασία του προσωπικού και των περιουσιακών στοιχείων της Επιτροπής, και να εξασφαλίζει την επιχειρησιακή αποτελεσματικότητα της τελευταίας, σε περίπτωση κρίσεως

5. Ο Πρόεδρος, το αρμόδιο για θέματα ασφαλείας μέλος της Επιτροπής καθώς και κάθε εμπλεκόμενο στην κρίση μέλος της Επιτροπής τηρούνται ενήμεροι από τον πρόεδρο της ομάδας διαχείρισης σχετικά με τις εξελίξεις της κρίσεως.

6. Μια υπηρεσία επιφυλακής τίθεται σε λειτουργία επί εικοσιτετραώρου και πλήρους εβδομαδιαίας βάσεως, με τη συνεχή παρουσία δύο τουλάχιστον υπαλλήλων, κατά τρόπο που να εξασφαλίζεται η άσκηση των αρμοδιοτήτων της Διεύθυνσης Ασφαλείας.

Άρθρο 2

1. Στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το αρμόδιο για θέματα ασφαλείας μέλος της Επιτροπής μπορεί ανά πάσα στιγμή να δώσει εντολή στον διευθυντή της Διεύθυνσης Ασφαλείας της Επιτροπής να θέσει σε λειτουργία το σύστημα διαχείρισης κρίσεων.

2. Αν η κατάσταση κρίσεως επέλθει εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, η απόφαση να τεθεί σε λειτουργία το σύστημα διαχείρισης κρίσεων λαμβάνεται από κοινού από τα μέλη της Επιτροπής που είναι αρμόδια για τις εξωτερικές σχέσεις και για θέματα ασφαλείας.

Άρθρο 3

1. Για να μπορούν οι αποφάσεις να λαμβάνονται με αρκετή ταχύτητα ώστε να εξασφαλίζεται η προστασία του προσωπικού της Επιτροπής (μεταξύ άλλων και της υγείας τους στον χώρο εργασίας), των πληροφοριακών στοιχείων, των κτιρίων και των άλλων αγαθών της Επιτροπής από κάθε κίνδυνο, και για να διασφαλίζεται η επιχειρησιακή ικανότητα της Επιτροπής σε καταστάσεις στις οποίες αποκλείεται, λόγω του επείγοντος χαρακτήρα τους, να εφαρμοστούν οι συνήθεις διαδικασίες λήψης των αποφάσεων, εφαρμόζονται οι διατάξεις που εκτίθενται στις παραγράφους 2 και 3.

2. Αν η κατάσταση κρίσεως επέλθει εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το αρμόδιο για θέματα ασφαλείας μέλος της Επιτροπής μπορεί να λαμβάνει κάθε απόφαση που κρίνει αναγκαία για την προστασία του προσωπικού και των περιουσιακών στοιχείων της Επιτροπής από τέτοιο κίνδυνο.

Σε κατεπείγουσες καταστάσεις, ο διευθυντής της Διεύθυνσης Ασφαλείας μπορεί να λαμβάνει ανάλογες προς τις αναφερόμενες στο προηγούμενο εδάφιο αποφάσεις, σε συνεννόηση, εφόσον είναι δυνατόν, με την ομάδα διαχείρισης. Κάθε χρήση της εξουσίας αυτής πρέπει να κοινοποιείται αμέσως στο αρμόδιο για θέματα ασφαλείας μέλος της Επιτροπής, προς επανεξέταση και, κατά περίπτωση, προς έγκριση, τροποποίηση ή ακύρωση. Ο/Η πρόεδρος της ομάδας διαχείρισης ενημερώνεται ταυτόχρονα με το αρμόδιο για θέματα ασφαλείας μέλος της Επιτροπής.

3. Αν η κατάσταση κρίσεως επέλθει εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε κατεπείγουσες καταστάσεις, ο προϊστάμενος της αποστολής ή της αντιπροσωπείας της Κοινότητας μπορεί να λαμβάνει αποφάσεις ανάλογες προς τις αναφερόμενες στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2. Κάθε χρήση της εξουσίας αυτής πρέπει να κοινοποιείται αμέσως στο αρμόδιο για θέματα εξωτερικών σχέσεων μέλος της Επιτροπής που ενημερώνει αμέσως το αρμόδιο για θέματα ασφαλείας μέλος της Επιτροπής. Οι αποφάσεις αυτές επανεξετάζονται από κοινού από τα δύο μέλη και, κατά περίπτωση, εγκρίνονται, τροποποιούνται ή ακυρώνονται. Ο/Η πρόεδρος της ομάδας διαχείρισης ενημερώνεται ταυτόχρονα με το αρμόδιο για θέματα ασφαλείας μέλος της Επιτροπής.

4. Κάθε απόφαση λαμβανόμενη σύμφωνα με το παρόν άρθρο υποβάλλεται στην επόμενη συνεδρίαση του Σώματος προς επανεξέτασή της, και, κατά περίπτωση, προς έγκριση, τροποποίηση ή ακύρωση.

Άρθρο 4

1. Σε περίπτωση έκτακτων και απρόβλεπτων γεγονότων που καθιστούν αδύνατη τη λήψη αποφάσεων εκ μέρους της Επιτροπής ως σώματος με γραπτή ή προφορική διαδικασία, όπως προβλέπεται στο άρθρο 4 του εσωτερικού της κανονισμού, ο Πρόεδρος της Επιτροπής μπορεί, εξ ονόματος της Επιτροπής και με δική της ευθύνη, να λαμβάνει κάθε μέτρο που, στο πλαίσιο της συγκεκριμένης κατάστασης κρίσεως, κρίνει επείγον και αναγκαίο για τη διατήρηση του κοινοτικού δημοσίου συμφέροντος, για την κάλυψη νομικών υποχρεώσεων της Κοινότητας ή την πρόληψη αποφεύξιμων ζημιών στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας, των κρατών μελών ή στους πολίτες και τις επιχειρήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Ο Πρόεδρος ενεργεί, κατά το μέτρο του δυνατού, μετά από διαβούλευση με τις υπηρεσίες που έχουν έννομο συμφέρον και τα μέλη της Επιτροπής που δεν κωλύονται να ασκήσουν τα καθήκοντά τους.

3. Κάθε απόφαση λαμβανόμενη σύμφωνα με το παρόν άρθρο υποβάλλεται στο Σώμα προς επανεξέτασή της, και, κατά περίπτωση, προς έγκριση, τροποποίηση ή ακύρωση αμέσως μόλις συντρέξουν οι προϋποθέσεις που είναι αναγκαίες για τη λειτουργία του Σώματος.

Άρθρο 5

Οι διατάξεις περί αναπλήρωσης που ορίζονται στον εσωτερικό κανονισμό της Επιτροπής και οι κανόνες που τις θέτουν σε εφαρμογή ισχύουν για την παρούσα απόφαση τηρουμένων των αναλογιών.

Άρθρο 6

Θεσπίζεται σύστημα που περιλαμβάνει τυποποιημένα μέτρα ασφαλείας και τρεις διαβαθμίσεις ασφαλείας. Η μορφή του συστήματος και τα αντίστοιχα μέτρα καθορίζονται στο παράρτημα. Το σύστημα εφαρμόζεται σε όλες τις εγκαταστάσεις της Επιτροπής.

Άρθρο 7

Καταργούνται οι διατάξεις της Επιτροπής για τις επιχειρησιακές διαδικασίες διαχείρισης των κρίσεων που έχουν προσαρτηθεί στον εσωτερικό κανονισμό με την απόφαση 2003/246/ΕΚ, Ευρατόμ.

Άρθρο 8

Η παρούσα απόφαση ισχύει με την επιφύλαξη των διατάξεων της Επιτροπής για τη θέσπιση του γενικού συστήματος έγκαιρης προειδοποίησης ARGUS που έχει προσαρτηθεί στον εσωτερικό κανονισμό με την απόφαση 2006/25/ΕΚ, Ευρατόμ [4].

Άρθρο 9

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει από την ημερομηνία θέσπισής της.

Δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Βρυξέλλες, 15 Δεκεμβρίου 2006.

Για την Επιτροπή
Siim KALLAS
Μέλος της Επιτροπής

[4] ΕΕ L 19 της 24.1.2006, σ. 20.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΥΠΟΠΟΙΗΜΕΝΑ ΜΕΤΡΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΘΜΙΣΕΙΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Τμήμα 1

Στις εγκαταστάσεις της Επιτροπής εφαρμόζεται σύστημα ασφαλείας που περιλαμβάνει τυποποιημένα μέτρα ασφαλείας και τρεις βαθμίδες προειδοποίησης κινδύνου που αντιστοιχούν στην ύπαρξη απειλής. Τα τυποποιημένα μέτρα ασφαλείας και οι βαθμίδες προειδοποίησης, από το επίπεδο 1 έως το επίπεδο 3, αντιστοιχούν σε αύξον επίπεδο απειλής κινδύνου περιγραφόμενο λεπτομερώς στο προσάρτημα 1, και χαρακτηρίζονται με κωδικό χρωμάτων ως «ΛΕΥΚΟ», «ΚΙΤΡΙΝΟ», «ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ» και «ΚΟΚΚΙΝΟ».

Τμήμα 2

Τα τυποποιημένα μέτρα ασφαλείας που χαρακτηρίζονται με τη χρωματική ένδειξη «ΛΕΥΚΟ» και περιγράφονται στα προσαρτήματα 2Α και 2Β εφαρμόζονται όταν δεν έχει εντοπιστεί κανένας ιδιαίτερος κίνδυνος της ασφάλειας.

Τα τυποποιημένα μέτρα ασφαλείας που περιγράφονται στο προσάρτημα 2Α του παρόντος παραρτήματος εφαρμόζονται στις εγκαταστάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που ευρίσκονται στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τα τυποποιημένα μέτρα ασφαλείας που περιγράφονται στο προσάρτημα 2Β του παρόντος παραρτήματος εφαρμόζονται στις εγκαταστάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που ευρίσκονται σε τρίτες χώρες.

Τμήμα 3

1. Στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο διευθυντής της Διεύθυνσης Ασφαλείας της Επιτροπής εξουσιοδοτείται να τροποποιεί την εφαρμογή των τυποποιημένων μέτρων ασφαλείας με ένδειξη «ΛΕΥΚΟ» ώστε να λαμβάνονται υπόψη τοπικές ή προσωρινές απειλές κινδύνου. Ενημερώνει αμέσως το αρμόδιο για θέματα ασφαλείας μέλος της Επιτροπής και τον πρόεδρο της επιτροπής διαχείρισης ως προς τα ληφθέντα μέτρα και τους λόγους για τους οποίους ελήφθησαν.

   Με την επιφύλαξη του τμήματος 4 παράγραφος 3 στοιχείο α), το αρμόδιο για θέματα ασφαλείας μέλος της Επιτροπής:

   α) αποφασίζει να αυξήσει τη διαβάθμιση ασφαλείας στην ένδειξη «ΚΙΤΡΙΝΟ», «ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ» ή «ΚΟΚΚΙΝΟ», να μειώσει τη διαβάθμιση ασφαλείας ή να επιστρέψει στα τυποποιημένα μέτρα ασφαλείας με την ένδειξη «ΛΕΥΚΟ»·

   β) αποφασίζει ποια από τα ειδικά μέτρα της διαβάθμισης ασφαλείας θα πρέπει να εφαρμοστούν υπό το πρίσμα της εκάστοτε κατάστασης ασφαλείας. Κατά τη λήψη αυτών των αποφάσεων λαμβάνουν υπόψη τη γνώμη του διευθυντή της Διεύθυνσης Ασφαλείας της Επιτροπής.

   Σε κατεπείγουσες περιστάσεις όπου η κατάσταση ασφαλείας απαιτεί άμεση αλλαγή της διαβάθμισης ασφαλείας, τις αποφάσεις που απαιτούνται στην προηγούμενη παράγραφο λαμβάνει ο διευθυντής της Διεύθυνσης Ασφαλείας της Επιτροπής. Ενημερώνει αμέσως το αρμόδιο για θέματα ασφαλείας μέλος της Επιτροπής και τον πρόεδρο της επιτροπής διαχείρισης ως προς τα ληφθέντα μέτρα και τους λόγους για τους οποίους ελήφθησαν. Όπου αυτό είναι δυνατό, ο διευθυντής της Διεύθυνσης Ασφαλείας της Επιτροπής συσκέπτεται με την ομάδα διαχείρισης όπως καθορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 της παρούσας απόφασης.

2. Στο εξωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο γενικός διευθυντής εξωτερικών σχέσεων εξουσιοδοτείται να τροποποιεί την εφαρμογή των τυποποιημένων μέτρων ασφαλείας με ένδειξη «ΛΕΥΚΟ» ώστε να λαμβάνονται υπόψη τοπικές καταστάσεις. Ενημερώνει αμέσως το αρμόδιο για θέματα εξωτερικών σχέσεων μέλος της Επιτροπής που ενημερώνει με τη σειρά του αμέσως το αρμόδιο για θέματα ασφαλείας μέλος της Επιτροπής και τον/την πρόεδρο της ομάδας διαχείρισης ως προς τα ληφθέντα μέτρα και τους λόγους για τους οποίους ελήφθησαν.

   Με την επιφύλαξη του τμήματος 4 παράγραφος 3 στοιχείο α), τα αρμόδια για θέματα ασφαλείας και θέματα εξωτερικών σχέσεων μέλη της Επιτροπής αποφασίζουν από κοινού:

   α) αποφασίζει να αυξήσει τη διαβάθμιση ασφαλείας στην ένδειξη «ΚΙΤΡΙΝΟ», «ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ» ή «ΚΟΚΚΙΝΟ», να μειώσει τη διαβάθμιση ασφαλείας ή να επιστρέψει στα τυποποιημένα μέτρα ασφαλείας με την ένδειξη «ΛΕΥΚΟ»,

   β) αποφασίζει ποια από τα ειδικά μέτρα της διαβάθμισης ασφαλείας θα πρέπει να εφαρμοστούν υπό το πρίσμα της εκάστοτε κατάστασης ασφαλείας. Κατά τη λήψη αυτών των αποφάσεων λαμβάνουν υπόψη τη γνώμη του διευθυντή της Διεύθυνσης Ασφαλείας της Επιτροπής.

   Σε κατεπείγουσες περιστάσεις όπου η κατάσταση ασφαλείας απαιτεί άμεση αλλαγή της διαβάθμισης ασφαλείας, τις αποφάσεις που απαιτούνται στην παράγραφο 2 λαμβάνει ο προϊστάμενος της αποστολής της Επιτροπής ή της αντιπροσωπείας. Ενημερώνει αμέσως το αρμόδιο για θέματα εξωτερικών σχέσεων μέλος της Επιτροπής που ενημερώνει με τη

σειρά του αμέσως το αρμόδιο για θέματα ασφαλείας μέλος της Επιτροπής και τον/την πρόεδρο της ομάδας διαχείρισης ως προς τα ληφθέντα μέτρα και τους λόγους για τους οποίους ελήφθησαν.

Τμήμα 4

1. *Αντιπροσωπείες της Επιτροπής, περιφερειακές αντιπροσωπείες και αποστολές της ΕΕ σε διεθνείς οργανισμούς στα κράτη μέλη*

   α) Η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής συντάσσει κατευθυντήριες οδηγίες που πρέπει να ακολουθούνται από τις αντιπροσωπείες και τις περιφερειακές αντιπροσωπείες της Επιτροπής. Οι εν λόγω κατευθυντήριες οδηγίες εκπονούνται από κοινού με τη ΓΔ COMM και τη ΓΔ RELEX αντίστοιχα, και λαμβάνουν υπόψη κάθε αξιολόγηση κινδύνου που γίνεται από τη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής. Οι ΓΔ COMM και ΓΔ RELEX αντίστοιχα είναι αρμόδιες για την εφαρμογή, τη λειτουργία και την τήρηση των σχετικών μέτρων ασφαλείας.

   β) Αν ο προϊστάμενος αντιπροσωπείας της Επιτροπής ή περιφερειακής αντιπροσωπείας στα κράτη μέλη θεωρεί αναγκαία την αλλαγή της διαβάθμισης ασφαλείας, υποβάλει αίτημα στη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής με αντίγραφο στη ΓΔ COMM και τη ΓΔ RELEX κατά περίπτωση, στο οποίο αναλύεται η κατάσταση και το οποίο διαβιβάζεται προς εξέταση στο αρμόδιο για θέματα ασφαλείας μέλος της Επιτροπής.

   γ) Σε κατεπείγουσες καταστάσεις ο προϊστάμενος αντιπροσωπείας της Επιτροπής ή περιφερειακής αντιπροσωπείας στα κράτη μέλη μπορεί να λαμβάνει κάθε απόφαση που θεωρείται αναγκαία για την προστασία του προσωπικού και των αγαθών από κίνδυνο. Κάθε χρήση της εξουσίας αυτής πρέπει να κοινοποιείται αμέσως στο αρμόδιο για θέματα ασφαλείας μέλος της Επιτροπής, με αντίγραφο στη ΓΔ COMM και τη ΓΔ RELEX αντίστοιχα, προς επανεξέταση και, κατά περίπτωση, προς έγκριση, τροποποίηση ή ακύρωση. Ο/Η πρόεδρος της ομάδας διαχείρισης ενημερώνεται ταυτόχρονα με το αρμόδιο για θέματα ασφαλείας μέλος της Επιτροπής.

2. *Κοινό Κέντρο Ερευνών*

   α) Η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής συντάσσει κατευθυντήριες οδηγίες που πρέπει να ακολουθούνται από το Κοινό Κέντρο Ερευνών. Οι εν λόγω κατευθυντήριες οδηγίες εκπονούνται από κοινού με το Κοινό Κέντρο Ερευνών και λαμβάνουν υπόψη κάθε αξιολόγηση κινδύνου που γίνεται από τη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής. Το Κοινό Κέντρο Ερευνών είναι αρμόδιο για την εφαρμογή, τη λειτουργία και την τήρηση των σχετικών μέτρων ασφαλείας.

   β) Αν ο προϊστάμενος Κοινού Κέντρου Ερευνών της Επιτροπής θεωρεί αναγκαία την αλλαγή της διαβάθμισης ασφαλείας, υποβάλει αίτημα στη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής, στο οποίο αναλύεται η κατάσταση και το οποίο διαβιβάζεται προς εξέταση στο αρμόδιο για θέματα ασφαλείας μέλος της Επιτροπής.

   γ) Σε κατεπείγουσες καταστάσεις ο προϊστάμενος Κοινού Κέντρου Ερευνών της Επιτροπής μπορεί να λαμβάνει κάθε απόφαση που θεωρείται αναγκαία για την προστασία του προσωπικού και των αγαθών από κίνδυνο. Κάθε χρήση της εξουσίας αυτής πρέπει να κοινοποιείται αμέσως στο αρμόδιο για θέματα ασφαλείας μέλος της Επιτροπής, προς επανεξέταση και, κατά περίπτωση, προς έγκριση, τροποποίηση ή ακύρωση. Ο/Η πρόεδρος της ομάδας διαχείρισης ενημερώνεται ταυτόχρονα με το αρμόδιο για θέματα ασφαλείας μέλος της Επιτροπής.

3. *Αντιπροσωπείες και αποστολές της Επιτροπής σε τρίτες χώρες*

   α) Σε χώρες μη μέλη της ΕΕ, το αρμόδιο για θέματα εξωτερικών σχέσεων μέλος της Επιτροπής αποφασίζει, από κοινού με το αρμόδιο για θέματα ασφαλείας μέλος της Επιτροπής, για τη διαβάθμιση ασφαλείας για κάθε αντιπροσωπεία.

   β) Σε κατεπείγουσες καταστάσεις ή σε περιστάσεις όπου η κατάσταση δεν επιτρέπει διαβουλεύσεις, ο προϊστάμενος αντιπροσωπείας της Επιτροπής ή περιφερειακής αντιπροσωπείας μπορεί να λαμβάνει κάθε απόφαση που θεωρείται αναγκαία για την προστασία του προσωπικού και των αγαθών από κίνδυνο, μεταξύ άλλων και την απόφαση προσωρινής αλλαγής της διαβάθμισης ασφαλείας. Κάθε χρήση της εξουσίας αυτής και κάθε αλλαγή της διαβάθμισης ασφαλείας πρέπει να κοινοποιούνται αμέσως από τον προϊστάμενο αντιπροσωπείας στο αρμόδιο για θέματα εξωτερικών σχέσεων μέλος της Επιτροπής, που ενημερώνει με τη σειρά του αμέσως το αρμόδιο για θέματα ασφαλείας μέλος της Επιτροπής ως προς τα ληφθέντα μέτρα και τους λόγους για τους οποίους ελήφθησαν. Ο/Η πρόεδρος της ομάδας διαχείρισης ενημερώνεται ταυτόχρονα με το αρμόδιο για θέματα ασφαλείας μέλος της Επιτροπής.

   γ) Σε περιπτώσεις άλλες από εκείνες που καλύπτονται από την προηγούμενη παράγραφο, αν ο προϊστάμενος αποστολής της Επιτροπής ή αντιπροσωπείας θεωρήσει αναγκαία την αλλαγή της διαβάθμισης ασφαλείας, υποβάλει αίτημα στον γενικό διευθυντή εξωτερικών σχέσεων ο οποίος το αναφέρει στον διευθυντή της Διεύθυνσης Ασφαλείας της Επιτροπής. Η έγκριση της αλλαγής της διαβάθμισης ασφαλείας δίνεται από κοινού από το αρμόδιο για θέματα εξωτερικών σχέσεων μέλος της Επιτροπής και το αρμόδιο για θέματα ασφαλείας μέλος της Επιτροπής.

Προσάρτημα 1

ΔΙΑΒΑΘΜΙΣΕΙΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εισαγωγή

Ως διαβάθμιση ασφαλείας νοείται δέσμη μέτρων ασφαλείας που προορίζεται να παράσχει συγκεκριμένο επίπεδο προστασίας στο προσωπικό της Επιτροπής, τα πληροφοριακά στοιχεία, τα κτίρια και τα άλλα αγαθά της Επιτροπής από κάθε κίνδυνο, και να διασφαλίζει την επιχειρησιακή ικανότητα της Επιτροπής. Αυτά τα μέτρα ασφαλείας εφαρμόζονται και αίρονται κατά γενικό ή επιλεκτικό τρόπο, ανάλογα με την αύξηση ή μείωση του βαθμού έντασης του κινδύνου.

Η διαβάθμιση ασφαλείας απαιτεί τη θέσπιση λεπτομερών μέτρων που πρέπει να τεθούν σε εφαρμογή από τη Διεύθυνση Ασφαλείας ή τον προϊστάμενο της αντιπροσωπείας την οποία αφορά η κατάσταση κρίσεως ανάλογα με τον χαρακτήρα του κινδύνου. Δέσμες μέτρων καθορίζονται σε χωριστή απόφαση.

Τα τυποποιημένα μέτρα ασφαλείας με ένδειξη «ΛΕΥΚΟ»

Εφαρμόζονται τα τυποποιημένα μέτρα ασφαλείας με την κωδική ένδειξη «ΛΕΥΚΟ» όταν δεν έχει εντοπιστεί σημαντική απειλή της ασφάλειας. Αυτά τα τυποποιημένα μέτρα ασφάλειας εφαρμόζονται σε ημερήσια βάση. Καταδεικνύουν κανονική κατάσταση ασφάλειας και παρέχουν ένα ελάχιστο παραδεκτό επίπεδο ασφάλειας. Αποτελούν τη βάση των μέτρων ασφαλείας που εφαρμόζονται στις εγκαταστάσεις της Επιτροπής.

Διαβάθμιση ασφαλείας με ένδειξη «ΚΙΤΡΙΝΟ»

Η διαβάθμιση ασφαλείας με ένδειξη «ΚΙΤΡΙΝΟ» εφαρμόζεται σε περίπτωση κινδύνου ή έκτακτων γεγονότων που θέτουν σε κίνδυνο την ακεραιότητα του προσωπικού, των πληροφοριακών στοιχείων, των κτιρίων και των άλλων αγαθών και τα οποία πιθανόν να είναι επιζήμια για την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ή τη λειτουργία της.

Διαβάθμιση ασφαλείας με ένδειξη «ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ»

Η διαβάθμιση ασφαλείας με ένδειξη «ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ» εφαρμόζεται σε περίπτωση κινδύνου ή έκτακτων γεγονότων που θέτουν σε κίνδυνο την ακεραιότητα του προσωπικού, των πληροφοριακών στοιχείων, των κτιρίων και των άλλων αγαθών και τα οποία στρέφονται κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ή της λειτουργίας της, ακόμα και αν δεν προσδιορίζεται συγκεκριμένο αντικείμενο, ο στόχος ή η ώρα της επίθεσης.

Διαβάθμιση ασφαλείας με ένδειξη «ΚΟΚΚΙΝΟ»

Η διαβάθμιση ασφαλείας με ένδειξη «ΚΟΚΚΙΝΟ» εφαρμόζεται όταν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ή η λειτουργία της γίνονται στόχος απειλής ή έκτακτων γεγονότων που θέτουν σε κίνδυνο την ακεραιότητα του προσωπικού, των πληροφοριακών στοιχείων, των κτιρίων και των άλλων αγαθών. Οι εν λόγω κίνδυνοι είναι σαφείς και συγκεκριμένες και μπορούν να επέλθουν οποτεδήποτε.

Προσάρτημα 2α

ΤΥΠΟΠΟΙΗΜΕΝΑ ΜΕΤΡΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΕΦΑΡΜΟΖΟΜΕΝΑ ΣΤΙΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΟΥ ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Εισαγωγή

Τα παρόντα τυποποιημένα μέτρα ασφαλείας θεσπίζονται κατά τρόπο γενικό και κατά την εφαρμογή τους συνοδεύονται από λεπτομερείς οδηγίες προς τις υπηρεσίες που είναι αρμόδιες για την εφαρμογή τους. Την εκπόνηση αυτών των λεπτομερών οδηγιών και την παρακολούθηση της εφαρμογής τους αναλαμβάνει η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής.

1. *Όροι εφαρμογής*

Αυτά τα τυποποιημένα μέτρα ασφαλείας έχουν γενική εφαρμογή. Προβλέπουν επίπεδο ασφαλείας αντίστοιχο προς την κατάσταση κατά την οποία δεν υφίσταται υψηλό επίπεδο κινδύνου. Η κατάσταση αυτή χαρακτηρίζεται από τη χρωματική ένδειξη «ΛΕΥΚΟ». Τα μέτρα αποτελούν τη βάση των μέτρων ασφαλείας που εφαρμόζονται στις εγκαταστάσεις της Επιτροπής.

2. *Επικοινωνία εκτός της Επιτροπής*

α) Η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής δημιουργεί και συντηρεί επαφές με τις τοπικές και ομοσπονδιακές αστυνομικές υπηρεσίες στα κράτη μέλη, ειδικότερα στο Βέλγιο και το Λουξεμβούργο. Η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής προσδιορίζει σημεία επαφής για τη συνήθη ανταλλαγή πληροφοριών αμοιβαίου ενδιαφέροντος, ιδίως όσον αφορά μέτρα ασφαλείας. Οργανώνονται συσκέψεις συντονισμού εφόσον και όποτε αυτό είναι αναγκαίο.

β) Η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής δημιουργεί και συντηρεί επαφές με τις υπηρεσίες ασφαλείας των κρατών μελών. Καθιερώνει συνήθη ανταλλαγή πληροφοριών αμοιβαίου ενδιαφέροντος μεταξύ των σημείων επαφής. Οργανώνει συσκέψεις συντονισμού εφόσον και όποτε αυτό είναι αναγκαίο.

γ) Η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής δημιουργεί και συντηρεί επαφές με τις υπηρεσίες ασφαλείας των άλλων κοινοτικών οργάνων. Καθιερώνει συνήθη ανταλλαγή πληροφοριών αμοιβαίου ενδιαφέροντος μεταξύ των σημείων επαφής. Οργανώνει συσκέψεις συντονισμού εφόσον και όποτε αυτό είναι αναγκαίο.

3. *Επικοινωνία εντός της Επιτροπής*

Η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής ενημερώνει το νέο προσωπικό, συμπεριλαμβανομένων των έκτακτων υπαλλήλων, των εθνικών εμπειρογνωμόνων και των συμβασιούχων, σχετικά με τα τυποποιημένα μέτρα ασφαλείας που εφαρμόζονται στις εγκαταστάσεις της Επιτροπής. Η σχετική ευαισθητοποίηση δίνει έμφαση τουλάχιστον στην ατομική ευθύνη των υπαλλήλων της Επιτροπής στους ακόλουθους τομείς: πρόσβαση στα κτίρια της Επιτροπής, επισκέπτες, κανόνες που διέπουν τη διοργάνωση συσκέψεων, τη χρησιμοποίηση του ταχυδρομικού συστήματος, τη χρησιμοποίηση του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, τις πτυχές ασφαλείας των τηλεφωνικών επικοινωνιών καθώς και τον χειρισμό και τη χρήση των διαβαθμισμένων πληροφοριών της ΕΕ.

4. *Ατομική προστασία/έλεγχος πρόσβασης*

4.1. Αρχές που διέπουν τον έλεγχο της πρόσβασης

α) Η είσοδος στις εγκαταστάσεις της Επιτροπής επιτρέπεται μόνο σε αυστηρά αναγκαίες περιπτώσεις. Η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής θεσπίζει τις επιχειρησιακές αρχές βάσει των οποίων ελέγχεται η πρόσβαση στα κτίρια της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ή μέρη αυτών.

β) Κάθε πρόσωπο που εισέρχεται σε κτίριο της Επιτροπής έχει στην κατοχή του έγκυρη άδεια πρόσβασης αναγνωριζόμενη από τη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής. Κάθε πρόσωπο που εισέρχεται σε κτίρια της Επιτροπής υποχρεούται να συμμορφώνεται με όλες τις οδηγίες ασφαλείας που εκδίδει η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής ή μέλος του προσωπικού ασφαλείας.

γ) Η έγκυρη άδεια πρόσβασης φέρεται εμφανώς και ανά πάσα στιγμή από όλα τα πρόσωπα εντός των κτιρίων και των εγκαταστάσεων της Επιτροπής.

δ) Οι ώρες πρόσβασης των διαφόρων κατηγοριών προσωπικού στα κτίρια της Επιτροπής ορίζονται σε συνεργασία με τη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής.

ε) Εκτός του ωραρίου που αναφέρεται ανωτέρω, τα Σαββατοκύριακα και κατά τις αργίες πρόσωπα που έχουν στην κατοχή τους υπηρεσιακή ταυτότητα της Επιτροπής εγγράφονται στο βιβλίο εισόδου που ευρίσκεται στον χώρο υποδοχής του κτιρίου. Το λοιπό προσωπικό, εκτός από την εγγραφή των στοιχείων ταυτότητάς τους στο βιβλίο εισόδου, επιδεικνύουν έγκυρη άδεια πρόσβασης σε κτίριο της Επιτροπής. Η άδεια αυτή χορηγείται από τη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής μετά από αίτηση της αρμόδιας υπηρεσίας και διαβιβάζεται σύμφωνα με τις ισχύουσες διαδικασίες στην οικεία υπηρεσία υποδοχής.

4.2. Έγκυρες άδειες πρόσβασης

α) *Υπηρεσιακές ταυτότητες:* εκδίδονται για τα μέλη της Επιτροπής και το προσωπικό της Επιτροπής, δηλαδή για πρόσωπα που καλύπτονται από τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Κατάστασης ή από το καθεστώς που ισχύει για το λοιπό προσωπικό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και για τους αποσπασμένους εθνικούς εμπειρογνώμονες, και, εφόσον αυτό κρίνεται αναγκαίο, και για το προσωπικό άλλων οργάνων, οργανισμών και φορέων που στεγάζονται σε εγκαταστάσεις της Επιτροπής. Υπηρεσιακές ταυτότητες από άλλα όργανα της ΕΕ γίνονται δεκτά βάσει συμφωνίας με το οικείο όργανο.

β) *Κάρτες πρόσβασης:* εκδίδονται για το λοιπό προσωπικό που χρειάζεται πρόσβαση στα κτίρια της Επιτροπής προκειμένου να εκτελέσει συμβατικές υποχρεώσεις με υπηρεσίες της Επιτροπής. Η ισχύς των καρτών πρόσβασης για προσωπικό του οποίου η σύμβαση είναι ορισμένου χρόνου δεν παρατείνεται πέραν του τέλους της συμβατικής περιόδου, εκτός αν αυτό επιτραπεί από τη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής. Η περίοδος ισχύος της κάρτας πρόσβασης αυτών των προσώπων δεν υπερβαίνει το τέλος του οικείου έτους. Μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου μπορεί να εισέλθει σε κτίριο της Επιτροπής αφού επιδείξει στον εν υπηρεσία φύλακα την εκδοθείσα από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ταυτότητά του, χωρίς να υπάρχει ανάγκη περαιτέρω ελέγχων ασφαλείας που απαιτούνται για εξωτερικούς επισκέπτες.

γ) *Άδειες εισόδου (laissez-passer):* εκδίδονται από τη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής για θεμιτούς λόγους που αιτιολογούν την πρόσβαση στα κτίρια της Επιτροπής.

δ) *Δελτία Τύπου:* Τις αιτήσεις για τη διαπίστευση δημοσιογράφων χειρίζεται η ΓΔ COMM, σε συνεργασία με το Συμβούλιο και τις εθνικές υπηρεσίες. Όταν εγκριθεί η αίτηση για διαπίστευση, η ΓΔ COMM ζητά από τη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής να εκδώσει το Δελτίο Τύπου.

ε) *Άδειες πρόσβασης επισκεπτών ή εργολάβων:* εκδίδονται για προσωρινή χρήση σε επισκέπτες στον χώρο υποδοχής των κτιρίων της Επιτροπής μετά από επαλήθευση της ταυτότητας των ενδιαφερομένων.

στ) Μόνο κάτοχοι *υπηρεσιακής ταυτότητας* μπορούν να δεχθούν επισκέπτες στα κτίρια της Επιτροπής. Στην περίπτωση που υπηρεσία της Επιτροπής αρμόδια για κατόχους άλλων έγκυρων τύπων αδειών πρόσβασης επιθυμεί να δεχτεί επισκέπτες, μπορεί να προβεί σε αιτιολογημένο αίτημα στη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής.

ζ) Τα μέλη της οικογένειας των υπαλλήλων της Επιτροπής που επιθυμούν την πρόσβαση στους διοικητικούς χώρους της Επιτροπής θεωρούνται επισκέπτες.

η) Οι υπηρεσιακές ταυτότητες και οι κάρτες πρόσβασης αποτελούν περιουσία της Επιτροπής και επιστρέφονται στη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής αμέσως μόλις ζητηθούν. Οι υπηρεσίες της Επιτροπής που ζήτησαν από τη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής να προβεί στην έκδοση έγκυρων καρτών πρόσβασης εγγυώνται την επιστροφή τους στην Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής είτε κατά τη λήξη της σύμβασης είτε αν δεν ισχύει πλέον η βάση επί της οποία εξεδόθη το δελτίο.

4.3. Επισκέπτες στις εγκαταστάσεις της Επιτροπής

α) Μεμονωμένοι επισκέπτες στους διοικητικούς χώρους της Επιτροπής συνοδεύονται από κάτοχο υπηρεσιακής ταυτότητας της Επιτροπής. Ως διοικητικοί χώροι νοούνται τα μέρη εκείνα των εγκαταστάσεων της Επιτροπής που δεν είναι γενικού ενδιαφέροντος και είναι σχετικά με τη λειτουργία της Επιτροπής. Οι επισκέπτες παραλαμβάνονται στον χώρο υποδοχής και μετά το τέλος της επίσκεψής τους συνοδεύονται μέχρις αυτού του χώρου. Οι μεμονωμένοι επισκέπτες δεν επιτρέπεται να κυκλοφορούν ασυνόδευτοι εντός των εγκαταστάσεων της Επιτροπής.

β) Επισκέπτες συμμετέχοντες σε συσκέψεις και εκδηλώσεις: Η Γενική Διεύθυνση, το ιδιαίτερο γραφείο ή η υπηρεσία που είναι αρμόδια για τη διοργάνωση σύσκεψης ή εκδήλωσης εγκαθιστά στην υποδοχή του χώρου όπου γίνεται η εκδήλωση τον αναγκαίο μηχανισμό για την έκδοση δελτίων με την ένδειξη «επισκέπτης» για τους συμμετέχοντες. Τα δελτία φέρονται εμφανώς από τους συμμετέχοντες καθ' όλη τη διάρκεια της παρουσίας τους στο κτίριο της Επιτροπής εντός του οποίου γίνεται η εκδήλωση.

γ) Εργολάβοι: Η πρόσβασή τους επιτρέπεται μόνο για συγκεκριμένο λόγο, και λαμβάνουν προσωρινή άδεια πρόσβασης μετά από επαλήθευση της ταυτότητάς τους. Πριν από κάθε πρόσβαση σε κτίρια της Επιτροπής, τηρούνται οι διαδικασίες που ρυθμίζουν την πρόσβαση και την εγγραφή των επισκεπτών.

δ) Ο έλεγχος της πρόσβασης διενεργείται ανά πάσα στιγμή, ακόμα και σε περίπτωση εκκένωσης κτιρίου ή σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης.

ε) Η αρμόδια υπηρεσία της Επιτροπής για την υγιεινή και την ασφάλεια στον χώρο της εργασίας ειδοποιεί εκ των προτέρων τη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής σχετικά με κάθε άσκηση εκκένωσης προκειμένου να εξασφαλίζεται ο έλεγχος της πρόσβασης κατά τη διάρκεια των ασκήσεων και μετά από αυτές.

στ) Εργολάβοι που πραγματοποιούν παραδόσεις σε κτίριο της Επιτροπής εμφανίζουν δηλωτικό εμπορευμάτων όπου περιγράφονται λεπτομερώς οι λόγοι της παράδοσης. Κάθε απόκλιση από αυτή τη διαδικασία κοινοποιείται αμέσως στη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής.

η) Σε περίπτωση που δεν επιτρέπεται σε κάποιο πρόσωπο η είσοδος σε ένα ή περισσότερα κτίρια της Επιτροπής, η πληροφορία αυτή διαβιβάζεται στη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής, η οποία λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα.

θ) Οι επισκέπτες σε κτίρια της Επιτροπής είναι δυνατόν να υποβληθούν, οι ίδιοι και τα προσωπικά τους αντικείμενα, σε τεχνικής φύσεως ελέγχους, όπως έρευνες και έλεγχο αποσκευών.

4.4. Επίσημοι επισκέπτες

Η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής είναι αρμόδια για τις ρυθμίσεις ασφαλείας σχετικά με κάθε επίσημη επίσκεψη που διεξάγεται σε εγκαταστάσεις της Επιτροπής ή συναφείς χώρους. Στις επισκέψεις αυτές συγκαταλέγονται επισκέψεις επισήμων προσώπων στην Επιτροπή, για τις οποίες απαιτούνται πρόσθετες ρυθμίσεις ασφαλείας. Η υπηρεσία της Επιτροπής που διοργανώνει την επίσκεψη ενημερώνει τη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής ως προς όλες τις αναγκαίες λεπτομέρειες αμέσως μόλις αυτές γίνουν γνωστές. Η οικεία υπηρεσία πληροφορεί λεπτομερώς τη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής για κάθε νέα εξέλιξη ή κάθε αλλαγή του κοινοποιηθέντος προγράμματος.

4.5. Περιορισμένη πρόσβαση σε κτίρια της Επιτροπής

α) Οι αστυνομικές υπηρεσίες της χώρας υποδοχής δεν έχουν δικαίωμα πρόσβασης σε κτίρια της Επιτροπής δυνάμει του πρωτοκόλλου περί προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και ιδίως των άρθρων 1 και 19, εκτός εάν έχουν υποβάλει αίτημα στις αρμόδιες αρχές της Επιτροπής και έχουν λάβει τη σχετική άδεια. Αν επιτραπεί η πρόσβαση, η αστυνομική υπηρεσία επικουρείται από προσωπικό της Επιτροπής, εάν και εφόσον αυτό είναι αναγκαίο.

β) Οι λεπτομέρειες εφαρμογής σχετικά με την πρόσβαση, όσον αφορά τις χώρες υποδοχής, ρυθμίζονται με ειδικές συμφωνίες.

γ) Σε κτίριο της Επιτροπής δεν επιτρέπεται να εισέλθουν ή να κυκλοφορούν ένοπλα άτομα εκτός αν έχει εκδοθεί έγγραφη άδεια από τη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής.

δ) Δεν επιτρέπεται η είσοδος ζώων στα κτίρια της Επιτροπής, εκτός από σκύλους που χρησιμοποιούνται για ελέγχους εντός των εγκαταστάσεων της Επιτροπής μετά από αίτημα της Διεύθυνσης Ασφαλείας της Επιτροπής, σκύλους περιπολίας χρησιμοποιούμενοι για την ασφάλεια των εγκαταστάσεων της Επιτροπής, ή σκύλους οδηγούς για τυφλούς και κωφούς.

ε) Εκτός αν απαιτείται από την υπηρεσία, δεν επιτρέπεται η λήψη φωτογραφιών και κινηματογραφικών ταινιών ή ηχητικές εγγραφές εντός των κτιρίων της Επιτροπής χωρίς προηγούμενη συμφωνία της Διεύθυνσης Ασφαλείας της Επιτροπής και της αρμόδιας για τις επικοινωνίες υπηρεσίας.

4.6. Πρόσβαση σε στεγασμένους ή υπαίθριους χώρους στάθμευσης αυτοκινήτων

α) Μόνο οδηγοί που έχουν στην κατοχή τους έγκυρη άδεια πρόσβασης οχήματος και έγκυρη υπηρεσιακή ταυτότητα, κάρτα πρόσβασης ή άδεια εισόδου μπορούν να εισέλθουν με αυτοκίνητο σε στεγασμένους ή υπαίθριους χώρους στάθμευσης οχημάτων της Επιτροπής. Οι υπόλοιποι επιβάτες του οχήματος πρέπει να έχουν έγκυρη άδεια πρόσβασης στα κτίρια της Επιτροπής. Οι υπηρεσιακές ταυτότητες και οι κάρτες πρόσβασης επιδεικνύονται, μόλις ζητηθούν, στον εν υπηρεσία φύλακα ή το προσωπικό της Διεύθυνσης Ασφαλείας της Επιτροπής.

β) Κάθε όχημα για το οποίο ζητείται η πρόσβαση σε στεγασμένους ή υπαίθριους χώρους στάθμευσης οχημάτων της Επιτροπής, πλην των ειδικά χαρακτηρισμένων ως υπηρεσιακών οχημάτων της Επιτροπής, εφοδιάζεται με έγκυρη άδεια πρόσβασης οχήματος η οποία τοποθετείται επ'αυτού σε εμφανές σημείο και συνεχώς κατά τη στάθμευσή του στον οικείο στεγασμένο ή υπαίθριο χώρο στάθμευσης.

γ) Υπάλληλοι της Επιτροπής που ζητούν άδεια πρόσβασης οχήματος λαμβάνουν μία μόνο άδεια πρόσβασης οχήματος. Η εν λόγω άδεια παραδίδεται από τον υπάλληλο στην περίπτωση που πρόκειται να του εκδοθεί νέα. Καμία νέα άδεια δεν εκδίδεται αν δεν επιστραφεί η παλαιά. Σε περίπτωση απώλειας ή κλοπής της άδειας, κατατίθεται επίσημη δήλωση στη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής.

δ) Εκτός ωρών εργασίας, τα οχήματα μπορούν να παραμένουν σε στεγασμένο ή υπαίθριο χώρο στάθμευσης οχημάτων της Επιτροπής μόνο στην περίπτωση που ο υπάλληλος ευρίσκεται σε αποστολή. Επί πλέον, για την περίπτωση αυτή απαιτείται προηγούμενη συμφωνία της Διεύθυνσης Ασφαλείας της Επιτροπής.

ε) Η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής μπορεί να αρνηθεί την πρόσβαση σε στεγασμένους ή υπαίθριους χώρους στάθμευσης οχημάτων για λόγους ασφαλείας όπου αυτό αιτιολογείται από εξαιρετικές περιστάσεις.

στ) Μπορεί να ληφθούν έκτακτα και ειδικά μέτρα ασφάλειας προσώπων και αγαθών σχετικά με οχήματα σταθμευμένα σε στεγασμένους ή υπαίθριους χώρους στάθμευσης γύρω από τις εγκαταστάσεις της Επιτροπής.

4.7. Παράδοση ταχυδρομείου και δεμάτων

α) Κάθε εισερχόμενο με το εξωτερικό ταχυδρομείο αντικείμενο, συμπεριλαμβανομένων των δεμάτων, διακινείται μέσω του σχετικού κέντρου παραλαβής ταχυδρομείου της Επιτροπής. Εάν και εφόσον αυτό είναι αναγκαίο, ασυνήθη ή/και ύποπτα αντικείμενα υπόκεινται σε περαιτέρω ελέγχους ασφαλείας.

β) Εκτός από περιπτώσεις που ανακοινώνονται στη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής και τυγχάνουν της έγκρισής της, κανένα αντικείμενο του εξωτερικού ταχυδρομείου δεν παραδίδεται απευθείας σε κτίριο της Επιτροπής.

4.8. Πολύτιμα αντικείμενα

Υπάλληλοι της Επιτροπής στους οποίους παραδίδονται αντικείμενα που αποτελούν περιουσία της Επιτροπής λαμβάνουν κάθε ενδεδειγμένο μέτρο ώστε να εξασφαλίζουν κανονική χρήση και φύλαξη του εν λόγω αντικειμένου και να αποφύγουν φθορά, απώλεια ή μη επιτρεπόμενη πρόσβαση.

4.9. Ασφάλεια των χώρων γύρω από τις εγκαταστάσεις της Επιτροπής

α) Όλοι όσοι εργάζονται σε κτίρια της Επιτροπής πρέπει να αναφέρουν στη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής κάθε πρόσωπο που προσπαθεί να εισέλθει λάθρα στα κτίρια της Επιτροπής. Αναφέρουν αμέσως στη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής κάθε ύποπτο όχημα ή αντικείμενο που ευρίσκεται κοντά σε κτίρια της Επιτροπής.

β) Πριν από την αναχώρησή τους από τις εγκαταστάσεις της Επιτροπής το βράδυ, πριν από τα Σαββατοκύριακα και τις αργίες, κάθε άτομο εργαζόμενο στις εγκαταστάσεις της Επιτροπής προσπαθεί ιδίως να ελέγξει ότι τα παράθυρα είναι κλειστά και, όπου αυτό χρειάζεται, οι πόρτες είναι κλειστές και τα φώτα σβησμένα.

γ) Όταν η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής λαμβάνει πληροφορίες σχετικά με γεγονότα που μπορεί να έχουν ενδεχομένως επιπτώσεις ασφαλείας ή συμβάντα έξω ή κοντά σε κτίριο της Επιτροπής, λαμβάνει αμέσως τα αναγκαία μέτρα ασφαλείας προκειμένου να αποφευχθεί οποιαδήποτε μη επιτρεπόμενη πρόσβαση προσώπων ή οχημάτων. Αν είναι αναγκαίο, η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής ενημερώνει τις υπηρεσίες ασφαλείας ή άμεσης δράσης της χώρας υποδοχής.

4.10. Ασφάλεια εντός των εγκαταστάσεων της Επιτροπής

Η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής καθορίζει τις προδιαγραφές ασφαλείας τις οποίες πρέπει να τηρούν άπαντες στους χώρους της Επιτροπής.

4.11. Μέτρα που λαμβάνει η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής σε περίπτωση συμβάντων σχετικών με την ασφάλεια

α) Η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής συνεργάζεται με την υπηρεσία της Επιτροπής που είναι αρμόδια για την υγιεινή και ασφάλεια στον χώρο εργασίας σχετικά με θέματα ασφάλειας και υγιεινής στον χώρο της εργασίας.

β) Τη διαχείριση της εσωτερικής τηλεφωνικής γραμμής έκτακτων περιστατικών έχει η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής. Αν χρειαστεί, ειδοποιείται η πυροσβεστική υπηρεσία ή/και οι Πρώτες Βοήθειες της χώρας υποδοχής, σύμφωνα με τις οδηγίες που ισχύουν για έκτακτα περιστατικά.

γ) Όταν η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής λάβει σήμα σχετικά με επεισόδιο που συνδέεται με την ασφάλεια, για παράδειγμα σοβαρό ιατρικό περιστατικό, πυρκαγιά, διαρροή φυσικού αερίου, διακοπή ηλεκτρικού ρεύματος, πλημμύρα ή σοβαρά διαρθρωτικά προβλήματα σε κτίριο της Επιτροπής, η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής ειδοποιεί το προσωπικό των υπηρεσιών που στεγάζονται στο κτίριο καθώς και την τεχνική υπηρεσία.

δ) Αν χρειαστεί, η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής είναι αρμόδια για την εφαρμογή των ενδεδειγμένων μέτρων προκειμένου για την εκκένωση των κτιρίων της Επιτροπής από τα πρόσωπα που ευρίσκονται εντός αυτών.

ε) Σε περίπτωση περιστατικού συνοδευόμενου από σοβαρό τραυματισμό, κάθε μέλος του προσωπικού μπορεί να καλέσει τις Πρώτες Βοήθειες της χώρας υποδοχής και στη συνέχεια ενημερώνει αμέσως τη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής. Η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής λαμβάνει τα ενδεδειγμένα μέτρα ώστε να μη μείνει αφύλακτο το κτίριο της Επιτροπής.

4.12. Ενέργειες σε περίπτωση διαδήλωσης έξω από τις εγκαταστάσεις της Επιτροπής

α) Σε περίπτωση διαδήλωσης έξω από τις εγκαταστάσεις της Επιτροπής, το προσωπικό του χώρου υποδοχής και των χώρων στάθμευσης οχημάτων ενημερώνει τη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής, η οποία λαμβάνει μέτρα προφύλαξης και εκδίδει οδηγίες ως προς την ασφάλεια του κτιρίου.

β) Όταν υπάρχουν ενδείξεις πιθανής επίθεσης σε εγκαταστάσεις της Επιτροπής, η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής εκδίδει ειδικές οδηγίες προς όλες τις εμπλεκόμενες υπηρεσίες και το προσωπικό της Επιτροπής. Ανάλογα με τη φύση του κινδύνου, η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να αντιμετωπίσει το πρόβλημα και θέτει σε εφαρμογή τα μέτρα που έχουν θεσπιστεί στην απόφαση της Επιτροπής σχετικά με λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή του συστήματος διαβαθμίσεων ασφαλείας.

4.13. Κίνδυνος παραβίασης των εγκαταστάσεων της Επιτροπής

α) Όλα τα πρόσωπα των οποίων επιτρέπεται η παρουσία εντός των εγκαταστάσεων της Επιτροπής υποχρεούνται να φέρουν εμφανώς την υπηρεσιακή τους ταυτότητα ή έγκυρη κάρτα πρόσβασης. Πρόσωπα χωρίς υπηρεσιακή ταυτότητα ή έγκυρη κάρτα πρόσβασης πρέπει να εγκαταλείψουν τους χώρους της Επιτροπής αμέσως μόλις τους ζητηθεί από το προσωπικό που είναι υπεύθυνο για τον έλεγχο πρόσβασης ή από υπάλληλο κατάλληλα επισημασμένο από τη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής.

β) Σε περίπτωση που πρόσωπα επιχειρούν παράνομη πρόσβαση σε εγκαταστάσεις της Επιτροπής, οι υπάλληλοι της Επιτροπής μεριμνούν κατ'αρχάς ώστε να ασφαλίσουν γραφεία, χρηματοκιβώτια και κλειδαριές, με την προϋπόθεση ότι δεν διακινδυνεύεται η προσωπική τους ασφάλεια. Αναφέρουν αμέσως το περιστατικό στη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής. Όταν η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής πληροφορηθεί τέτοιου είδους περιστατικά, εκδίδει οδηγίες ως προς τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν και τις ενδεδειγμένες υπηρεσίες που πρέπει να ειδοποιηθούν.

γ) Η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να αντιμετωπίσει το πρόβλημα και θέτει σε εφαρμογή τα μέτρα που έχουν θεσπιστεί στην απόφαση της Επιτροπής σχετικά με λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή του συστήματος διαβαθμίσεων ασφαλείας.

4.14. Παρουσία υπόπτων προσώπων εντός των εγκαταστάσεων της Επιτροπής

α) Προκειμένου να εξασφαλιστεί παραδεκτό επίπεδο προστασίας για τα πρόσωπα που εργάζονται στις εγκαταστάσεις της Επιτροπής καθώς και για την περιουσία της Επιτροπής, όλα τα μέλη του προσωπικού της Επιτροπής πρέπει να αναφέρουν την παρουσία ατόμων με ασυνήθιστη ή ύποπτη συμπεριφορά. Το προσωπικό της Επιτροπής έχει καθήκον να αναφέρει την παρουσία αυτών των προσώπων στη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής.

β) Η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής ενημερώνεται αμέσως ως προς την παρουσία κάθε υπόπτου ή προσώπου που ευρίσκεται στους χώρους της Επιτροπής χωρίς τη σχετική άδεια. Η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής εκδίδει, σε κάθε περίπτωση και χωρίς καθυστέρηση, οδηγίες ως προς τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν και τις ενδεδειγμένες υπηρεσίες που πρέπει να ειδοποιηθούν.

4.15. Απειλή βόμβας

α) Αν πρόσωπο εργαζόμενο στις εγκαταστάσεις της Επιτροπής δεχτεί απειλή βόμβας, ενημερώνει αμέσως τη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής. Η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής προσπαθεί να αντλήσει όσο το δυνατόν περισσότερες πληροφορίες από το πρόσωπο που την ειδοποίησε ή από το μήνυμα που έχει ληφθεί.

β) Η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής εκδίδει οδηγίες ως προς τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν και τις ενδεδειγμένες υπηρεσίες που πρέπει να ειδοποιηθούν σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή, ημέρα ή νύχτα, συμπεριλαμβανομένης ενδεχομένως και της εκκένωσης.

4.16. Επισήμανση ύποπτου δέματος ή άλλου αντικειμένου

α) Κάθε υπάλληλος ή μέλος του εν υπηρεσία προσωπικού της Επιτροπής πληροφορεί αμέσως τη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής σε περίπτωση επισήμανσης ύποπτου δέματος ή άλλου αντικειμένου. Όταν επισημανθεί ύποπτο δέμα ή άλλο ύποπτο αντικείμενο, χαράσσεται γύρω από αυτό ενδεδειγμένη περίμετρος ασφαλείας είτε από τη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής είτε από την τοπική υπηρεσία της Επιτροπής που είναι αρμόδια για την υγιεινή και την ασφάλεια στο χώρο της εργασίας. Κανένα πρόσωπο δεν μπορεί να αγγίξει ή να παρέμβει στο ύποπτο δέμα ή άλλο αντικείμενο. Απαγορεύεται ή χρήση ασύρματου μέσου επικοινωνίας στην περιφέρεια του τόπου του συμβάντος. Η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής συνεργάζεται στενά με την τοπική υπηρεσία της Επιτροπής που είναι αρμόδια για την υγιεινή και την ασφάλεια στο χώρο της εργασίας κατά τις παρεμβάσεις που περιγράφονται ανωτέρω.

β) Μετά την αξιολόγηση της απειλής και των περιστάσεων, η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής έρχεται σε επαφή με την τοπική υπηρεσία της Επιτροπής που είναι αρμόδια για την υγιεινή και την ασφάλεια στο χώρο της εργασίας και τις αρμόδιες τοπικές αρχές. Η Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής είναι αρμόδια για τον συντονισμό των ενεργειών με άλλες υπηρεσίες της Επιτροπής ή της χώρας υποδοχής.

4.17. Συλλογή αποδεικτικών στοιχείων

Σε περίπτωση παραβίασης ή άλλης παρανομίας εντός των εγκαταστάσεων της Επιτροπής, οι μάρτυρες των συμβάντων πρέπει να ενημερώσουν τη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής, η οποία λαμβάνει τα ενδεδειγμένα μέτρα. Οι μάρτυρες δεν πρέπει με κανένα τρόπο να αγγίξουν τα αποδεικτικά στοιχεία.

Προσάρτημα 2β

ΤΥΠΟΠΟΙΗΜΕΝΑ ΜΕΤΡΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΕΦΑΡΜΟΖΟΜΕΝΑ ΣΤΙΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΟΥ ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΑΛΛΕΣ ΧΩΡΕΣ ΠΛΗΝ ΕΚΕΙΝΩΝ ΠΟΥ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑ 2Α

Εισαγωγή

Εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα τυποποιημένα μέτρα ασφαλείας και οι λεπτομερείς οδηγίες τους εφαρμόζονται υπό την ευθύνη του προϊσταμένου της αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Ο Γενικός Διευθυντής Εξωτερικών Σχέσεων ενημερώνει ανά πάσα στιγμή τη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής.

Όταν η αντιπροσωπεία στεγάζεται στο διπλωματικό χώρο κράτους μέλους ή διεθνούς οργανισμού, θεσπίζονται κανόνες ασφαλείας τουλάχιστον ισοδύναμες προς αυτές της παρούσας οδηγίας σε Μνημόνιο Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του κράτους μέλους, της χώρας υποδοχής ή του οργανισμού υποδοχής.

1. *Όροι εφαρμογής:*

Τα παρόντα τυποποιημένα μέτρα ασφαλείας έχουν γενική εφαρμογή. Προβλέπουν επίπεδο ασφαλείας αντίστοιχο προς την κατάσταση κατά την οποία δεν υφίσταται υψηλό επίπεδο κινδύνου. Η κατάσταση αυτή χαρακτηρίζεται από τη χρωματική ένδειξη «ΛΕΥΚΟ». Τα μέτρα αποτελούν τη βάση των μέτρων ασφαλείας που εφαρμόζονται στις εγκαταστάσεις της Επιτροπής.

Αν είναι αναγκαίο, αυτά τα τυποποιημένα μέτρα ασφαλείας προσαρμόζονται σύμφωνα με τις τοπικές καταστάσεις.

2. *Επικοινωνία εκτός της αντιπροσωπείας*

α) Κατά το μέτρο του δυνατού, ο προϊστάμενος της αντιπροσωπείας δημιουργεί και συντηρεί τακτικές επαφές στον τομέα της ασφάλειας με τις αρμόδιες αρχές της χώρας υποδοχής. Οργανώνονται συσκέψεις συντονισμού εφόσον και όποτε αυτό είναι αναγκαίο.

β) Ο προϊστάμενος της αντιπροσωπείας προσδιορίζει σημεία επαφής με τις πρεσβείες των άλλων κρατών μελών για τη συνήθη ανταλλαγή πληροφοριών αμοιβαίου ενδιαφέροντος, ιδίως όσον αφορά μέτρα ασφαλείας. Οργανώνονται συσκέψεις συντονισμού εφόσον και όποτε αυτό είναι αναγκαίο.

γ) Αν αυτό είναι αναγκαίο, δημιουργούνται επαφές με τις επί τόπου διεθνείς οργανώσεις.

3. *Επικοινωνία εντός της αντιπροσωπείας*

Ο προϊστάμενος της αντιπροσωπείας ενημερώνει το νέο προσωπικό, συμπεριλαμβανομένων των έκτακτων υπαλλήλων, των αποσπασμένων εθνικών εμπειρογνωμόνων και συμβασιούχων, σχετικά με τα τυποποιημένα μέτρα ασφαλείας που εφαρμόζονται στις εγκαταστάσεις της αντιπροσωπείας. Η σχετική ευαισθητοποίηση δίνει έμφαση τουλάχιστον στην ατομική ευθύνη των υπαλλήλων της Επιτροπής στους ακόλουθους τομείς: πρόσβαση στα κτίρια της Επιτροπής, επισκέπτες, κανόνες που διέπουν τη διοργάνωση συσκέψεων, τη χρησιμοποίηση του ταχυδρομικού συστήματος, τη χρησιμοποίηση του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, τις πτυχές ασφαλείας των τηλεφωνικών επικοινωνιών και τον χειρισμό και τη χρήση των διαβαθμισμένων πληροφοριών της ΕΕ.

4. *Ατομική προστασία/έλεγχος πρόσβασης*

4.1. Αρχές που διέπουν τον έλεγχο της πρόσβασης

α) Η είσοδος στις εγκαταστάσεις της αντιπροσωπείας επιτρέπεται μόνο σε αυστηρά αναγκαίες περιπτώσεις. Ο προϊστάμενος της αντιπροσωπείας, σε στενή συνεργασία με τη Γενική Διεύθυνση Εξωτερικών Σχέσεων θεσπίζει τις επιχειρησιακές αρχές βάσει των οποίων ελέγχεται η πρόσβαση στα κτίρια της αντιπροσωπείας.

β) Κάθε πρόσωπο που εισέρχεται σε κτίριο της αντιπροσωπείας έχει στην κατοχή του έγκυρη άδεια πρόσβασης εκδιδόμενη από τη Διεύθυνση Ασφαλείας της Επιτροπής ή έγκυρη άδεια εισόδου εκδιδόμενη από τον προϊστάμενο της αντιπροσωπείας σύμφωνα με τα πρότυπα και τις προδιαγραφές που πρέπει να θεσπίζονται από τη Διεύθυνση Ασφαλείας. Κάθε πρόσωπο που εισέρχεται σε κτίρια της Επιτροπής υποχρεούται να συμμορφώνεται με όλες τις οδηγίες ασφαλείας που εκδίδει ο προϊστάμενος της αντιπροσωπείας.

γ) Η έγκυρη άδεια πρόσβασης φέρεται εμφανώς και ανά πάσα στιγμή από όλα τα πρόσωπα εντός των κτιρίων και των εγκαταστάσεων της αντιπροσωπείας.

4.2. Έγκυρες άδεις πρόσβασης

α) *Υπηρεσιακές ταυτότητες:* εκδίδονται για τους υπαλλήλους της Επιτροπής, δηλαδή για πρόσωπα που καλύπτονται από τον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή από το καθεστώς που ισχύει για το λοιπού προσωπικό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και για τους αποσπασμένους εθνικούς εμπειρογνώμονες, και, εφόσον αυτό κρίνεται αναγκαίο, και για το προσωπικό άλλων οργάνων, οργανισμών και φορέων που στεγάζονται σε εγκαταστάσεις της αντιπροσωπείας.

β) *Κάρτες πρόσβασης:* εκδίδονται για το λοιπό προσωπικό που χρειάζεται πρόσβαση στα κτίρια της αντιπροσωπείας προκειμένου να εκτελέσει συμβατικές υποχρεώσεις με υπηρεσίες της Επιτροπής. Η ισχύς των καρτών πρόσβασης για προσωπικό του οποίου η σύμβαση είναι ορισμένου χρόνου δεν παρατείνεται πέραν του τέλους της συμβατικής περιόδου. Η περίοδος ισχύος της κάρτας πρόσβασης δεν υπερβαίνει το τέλος του οικείου έτους.

γ) *Άδειες εισόδου (laissez-passer):* εκδίδονται από τον προϊστάμενο της αντιπροσωπείας για θεμιτούς λόγους που αιτιολογούν την πρόσβαση στα κτίρια της αντιπροσωπείας.

δ) *Άδειες πρόσβασης επισκεπτών ή εργολάβων:* εκδίδονται για προσωρινή χρήση σε επισκέπτες στον χώρο υποδοχής των κτιρίων της αντιπροσωπείας μετά από επαλήθευση της ταυτότητας των ενδιαφερομένων.

ε) *Τα μέλη της οικογένειας των υπαλλήλων της αντιπροσωπείας*: που επιθυμούν την πρόσβαση στους διοικητικούς χώρους της Επιτροπής θεωρούνται επισκέπτες.

στ) Μόνο κάτοχοι *υπηρεσιακής ταυτότητας* μπορούν να δεχθούν επισκέπτες στα κτίρια της αντιπροσωπείας.

ζ) Οι υπηρεσιακές ταυτότητες και οι κάρτες πρόσβασης αποτελούν περιουσία της Επιτροπής και επιστρέφονται στον προϊστάμενο της αντιπροσωπείας αμέσως μόλις ζητηθούν. Οι υπηρεσίες που έχουν προβεί στην έκδοση έγκυρων καρτών πρόσβασης εγγυώνται την επιστροφή τους είτε κατά τη λήξη της σύμβασης είτε αν δεν ισχύει πλέον η βάση επί της οποία εξεδόθη το δελτίο.

4.3. Επισκέπτες στις εγκαταστάσεις της Επιτροπής

α) *Μεμονωμένοι επισκέπτες* στους διοικητικούς χώρους της αντιπροσωπείας συνοδεύονται από κάτοχο υπηρεσιακής ταυτότητας της Επιτροπής. Ως διοικητικοί χώροι νοούνται τα μέρη εκείνα των εγκαταστάσεων της αντιπροσωπείας που δεν είναι γενικού ενδιαφέροντος και είναι σχετικά με τη λειτουργία της αντιπροσωπείας. Οι επισκέπτες παραλαμβάνονται στον χώρο υποδοχής και μετά το τέλος της επίσκεψής τους συνοδεύονται μέχρις αυτού του χώρου. Οι μεμονωμένοι επισκέπτες δεν επιτρέπεται να κυκλοφορούν ασυνόδευτοι εντός των εγκαταστάσεων της αντιπροσωπείας.

β) *Για επισκέπτες συμμετέχοντες σε συσκέψεις και κοινωνικές εκδηλώσεις,* ο προϊστάμενος της αντιπροσωπείας εγκαθιστά στην υποδοχή του χώρου όπου γίνεται η εκδήλωση τον αναγκαίο μηχανισμό για την έκδοση δελτίων με την ένδειξη «επισκέπτης» για τους συμμετέχοντες στη συγκεκριμένη σύσκεψη ή εκδήλωση. Τα δελτία φέρονται εμφανώς από τους συμμετέχοντες καθ' όλη τη διάρκεια της παρουσίας τους στο κτίριο της αντιπροσωπείας εντός του οποίου γίνεται η εκδήλωση.

γ) *Εργολάβοι:* Η πρόσβασή τους επιτρέπεται μόνο για συγκεκριμένο λόγο, και λαμβάνουν προσωρινή άδεια πρόσβασης μετά από επαλήθευση της ταυτότητάς τους. Πριν από κάθε πρόσβαση σε κτίρια της αντιπροσωπείας, τηρούνται οι διαδικασίες που ρυθμίζουν την πρόσβαση και την εγγραφή των επισκεπτών.

δ) Ο έλεγχος της πρόσβασης διενεργείται ανά πάσα στιγμή, ακόμα και σε περίπτωση εκκένωσης κτιρίου ή σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης.

ε) Οι ώρες πρόσβασης στην αντιπροσωπεία καθορίζονται από τον προϊστάμενο της αντιπροσωπείας. Εκτός του ωραρίου που αναφέρεται ανωτέρω, τα Σαββατοκύριακα και κατά τις αργίες πρόσωπα που έχουν στην κατοχή τους υπηρεσιακή ταυτότητα της Επιτροπής και εισέρχονται στην αντιπροσωπεία εγγράφονται στο βιβλίο εισόδου που ευρίσκεται στον χώρο υποδοχής του κτιρίου.

στ) Όλοι οι επισκέπτες εγγράφονται στην υποδοχή της αντιπροσωπείας. Εκτός από την καταγραφή των στοιχείων τους στο βιβλίο εισόδου, παρουσιάζουν έγκυρη άδεια εισόδου στην αντιπροσωπεία.

ζ) Εργολάβοι που πραγματοποιούν παραδόσεις σε κτίριο της αντιπροσωπείας εμφανίζουν δηλωτικό εμπορευμάτων όπου περιγράφονται λεπτομερώς οι λόγοι της παράδοσης. Κάθε απόκλιση από αυτή τη διαδικασία κοινοποιείται αμέσως στη Διεύθυνση Εξωτερικής Υπηρεσίας.

η) Οι επισκέπτες σε κτίρια της Επιτροπής είναι δυνατόν να υποβληθούν, οι ίδιοι και τα προσωπικά τους αντικείμενα, σε τεχνικής φύσεως ελέγχους, όπως έρευνες και έλεγχο αποσκευών.

4.4. Επίσημοι επισκέπτες

Ο προϊστάμενος της αντιπροσωπείας είναι αρμόδιος για τις ρυθμίσεις ασφαλείας σχετικά με κάθε επίσημη επίσκεψη που διεξάγεται σε εγκαταστάσεις της αντιπροσωπείας ή συναφείς χώρους.

4.5. Περιορισμένη πρόσβαση σε κτίρια της αντιπροσωπείας

α) Η πρόσβαση στις εγκαταστάσεις της αντιπροσωπείας ρυθμίζεται από:

— τη σύμβαση της Βιέννης για τις διπλωματικές σχέσεις και τα προαιρετικά πρωτόκολλα της 18ης Απριλίου 1961,

— τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και ιδίως τις διατάξεις που θεσπίστηκαν βάσει του άρθρου 218, και το πρωτόκολλο περί προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και ιδίως των άρθρων 1 και 19, και με την απόφαση C (1998) 2528/1 της Επιτροπής, της 12ης Αυγούστου 1998 για τον διορισμό της αρχής που είναι αρμόδια για την άρση του άβατου των εγκαταστάσεων, των κτιρίων και των αρχείων της Επιτροπής,

— τις συμφωνίες περί εγκατάστασης που έχουν συναφθεί μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και των τρίτων χωρών.

β) Οι λεπτομέρειες σχετικά με την πρόσβαση στις χώρες υποδοχής θεσπίζονται σε ειδικές συμφωνίες που ορίζουν ότι, αν ο προϊστάμενος της αντιπροσωπείας δεν αρνηθεί την πρόσβαση, οι υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης της χώρας υποδοχής μπορούν να εισέλθουν σε κτίρια της αντιπροσωπείας στην περίπτωση άμεσου κινδύνου για την ασφάλεια ή την υγεία του προσωπικού που απαιτεί άμεση παρέμβαση. Η Γενική Διεύθυνση Εξωτερικών Σχέσεων ενημερώνεται αμέσως σχετικά με αυτές τις παρεμβάσεις.

Οι αστυνομικές υπηρεσίες της χώρας υποδοχής δεν έχουν δικαίωμα πρόσβασης σε εγκαταστάσεις της αντιπροσωπείας, εκτός εάν έχουν υποβάλει αίτημα στον προϊστάμενο της αντιπροσωπείας. Αν επιτραπεί η πρόσβαση, η αστυνομική υπηρεσία επικουρείται από προσωπικό της αντιπροσωπείας εάν και εφόσον αυτό είναι αναγκαίο.

γ) Σε κτίριο της αντιπροσωπείας δεν επιτρέπεται να εισέλθουν ή να κυκλοφορούν ένοπλα άτομα εκτός αν προηγουμένως έχει εκδοθεί έγγραφη άδεια από τον προϊστάμενο της αντιπροσωπείας.

δ) Δεν επιτρέπεται η είσοδος ζώων στα κτίρια της αντιπροσωπείας εκτός από σκύλους που χρησιμοποιούνται για ελέγχους εντός των εγκαταστάσεων, σκύλους περιπολίας χρησιμοποιούμενοι για την ασφάλεια, ή σκύλους οδηγούς για τυφλούς και κωφούς.

δ) Εκτός αν απαιτείται από την υπηρεσία, δεν επιτρέπεται η λήψη φωτογραφιών και κινηματογραφικών ταινιών ή ηχητικές εγγραφές εντός των κτιρίων της αντιπροσωπείας χωρίς προηγούμενη συμφωνία του προϊσταμένου της αντιπροσωπείας.

4.6. Πρόσβαση σε στεγασμένους ή υπαίθριους χώρους στάθμευσης αυτοκινήτων

α) Μόνο οδηγοί που έχουν στην κατοχή τους έγκυρη άδεια πρόσβασης οχήματος και έγκυρη υπηρεσιακή ταυτότητα, κάρτα πρόσβασης ή άδεια εισόδου μπορούν να εισέλθουν με αυτοκίνητο σε στεγασμένους ή υπαίθριους χώρους στάθμευσης οχημάτων της αντιπροσωπείας. Οι υπόλοιποι επιβάτες του οχήματος πρέπει να έχουν έγκυρη άδεια πρόσβασης στα κτίρια της αντιπροσωπείας. Οι υπηρεσιακές ταυτότητες και οι κάρτες πρόσβασης επιδεικνύονται μόλις ζητηθούν.

β) Κάθε όχημα για το οποίο ζητείται η πρόσβαση σε στεγασμένους ή υπαίθριους χώρους στάθμευσης οχημάτων της αντιπροσωπείας, πλην των ειδικά χαρακτηρισμένων ως υπηρεσιακών οχημάτων της αντιπροσωπείας, εφοδιάζεται με έγκυρη άδεια πρόσβασης οχήματος η οποία τοποθετείται επ'αυτού σε εμφανές σημείο όχι μόνο κατά την είσοδό του στο κτίριο αλλά καθ'όλη τη διάρκεια της παραμονής του σε στεγασμένο ή υπαίθριο χώρο στάθμευσης οχημάτων.

γ) Υπάλληλοι της Επιτροπής που ζητούν άδεια πρόσβασης οχήματος λαμβάνουν μία μόνο άδεια πρόσβασης οχήματος. Η εν λόγω άδεια παραδίδεται από τον υπάλληλο στην περίπτωση που πρόκειται να του εκδοθεί νέα. Καμία νέα άδεια δεν εκδίδεται αν δεν επιστραφεί η παλαιά. Σε περίπτωση απώλειας ή κλοπής της άδειας, κατατίθεται επίσημη δήλωση στον προϊστάμενο της αντιπροσωπείας.

δ) Ο προϊστάμενος της αντιπροσωπείας μπορεί να αρνηθεί την πρόσβαση σε στεγασμένους ή υπαίθριους χώρους στάθμευσης οχημάτων της αντιπροσωπείας για λόγους ασφαλείας.

ε) Μπορεί να ληφθούν έκτακτα και ειδικά μέτρα ασφάλειας προσώπων και αγαθών σχετικά με όλα τα οχήματα σταθμευμένα σε στεγασμένους ή υπαίθριους χώρους στάθμευσης γύρω από τις εγκαταστάσεις της αντιπροσωπείας.

4.7. Παράδοση ταχυδρομείου και δεμάτων

α) Εκτός των αντικειμένων που αποστέλλονται δια της διπλωματικής οδού, κάθε άλλο εισερχόμενο με το εξωτερικό ταχυδρομείο αντικείμενο, συμπεριλαμβανομένων των δεμάτων, ασυνήθη ή ύποπτα, υπόκεινται σε περαιτέρω ελέγχους ασφαλείας.

β) Εκτός από περιπτώσεις που ανακοινώνονται στον προϊστάμενο της αντιπροσωπείας και τυγχάνουν της έγκρισής της, κανένα αντικείμενο του εξωτερικού ταχυδρομείου δεν παραδίδεται απευθείας σε κτίριο της αντιπροσωπείας.

4.8. Πολύτιμα αντικείμενα

Υπάλληλοι της αντιπροσωπείας στους οποίους παραδίδονται αντικείμενα που αποτελούν περιουσία της Επιτροπής λαμβάνουν κάθε ενδεδειγμένο μέτρο ώστε να εξασφαλίζουν κανονική χρήση και φύλαξη του εν λόγω αντικειμένου και να αποφύγουν φθορά, απώλεια ή μη επιτρεπόμενη πρόσβαση.

4.9. Ασφάλεια των χώρων γύρω από τις εγκαταστάσεις της αντιπροσωπείας

α) Όλοι όσοι εργάζονται σε κτίρια της αντιπροσωπείας πρέπει να αναφέρουν κάθε πρόσωπο που παρακολουθεί ή προσπαθεί να εισέλθει λάθρα στα κτίρια της αντιπροσωπείας. Αναφέρουν αμέσως στον προϊστάμενο της αντιπροσωπείας κάθε ύποπτο όχημα, πρόσωπο ή αντικείμενο που ευρίσκεται κοντά σε κτίρια της αντιπροσωπείας.

β) Πριν από την αναχώρησή τους από τις εγκαταστάσεις της αντιπροσωπείας το βράδυ, πριν από τα σαββατοκύριακα και τις αργίες, κάθε άτομο εργαζόμενο στις εγκαταστάσεις της αντιπροσωπείας προσπαθεί ιδίως να ελέγξει ότι τα παράθυρα είναι κλειστά και, όπου αυτό χρειάζεται, οι πόρτες είναι κλειστές και τα φώτα σβησμένα.

γ) Όταν ο Γενικός Διευθυντής Εξωτερικών Σχέσεων λαμβάνει πληροφορίες σχετικά με γεγονότα που μπορεί να έχουν ενδεχομένως επιπτώσεις ασφαλείας ή συμβάντα έξω ή κοντά σε κτίριο της αντιπροσωπείας ενημερώνει αμέσως τον προϊστάμενο της αντιπροσωπείας, ο οποίος λαμβάνει αμέσως τα αναγκαία μέτρα ασφαλείας προκειμένου να αποφευχθεί οποιαδήποτε μη επιτρεπόμενη πρόσβαση προσώπων ή οχημάτων. Αν είναι αναγκαίο, ο προϊστάμενος της αντιπροσωπείας ενημερώνει τις αρμόδιες υπηρεσίες της χώρας υποδοχής.

4.10. Ασφάλεια εντός των εγκαταστάσεων της αντιπροσωπείας

Ο προϊστάμενος της αντιπροσωπείας καθορίζει τις προδιαγραφές στις ρυθμίσεις ασφαλείας, καθώς και τα καθήκοντα και τις οδηγίες, εφαρμόζονται και πρέπει να τηρούνται από όλα τα πρόσωπα στα κτίρια και τους χώρους γύρω από την αντιπροσωπεία.

4.11. Μέτρα που λαμβάνει η αντιπροσωπεία σε περίπτωση συμβάντων σχετικών με την ασφάλεια

α) Σε περίπτωση αναφοράς περιστατικού συνοδευόμενου από σοβαρό τραυματισμό, κάθε μέλος του προσωπικού μπορεί να καλέσει τις τοπικές Πρώτες Βοήθειες.

β) Λαμβάνονται τα ενδεδειγμένα μέτρα ώστε να μη μείνει αφύλακτο το κτίριο της αντιπροσωπείας.

4.12. Ενέργειες σε περίπτωση διαδήλωσης έξω από τις εγκαταστάσεις της αντιπροσωπείας

α) Σε περίπτωση διαδήλωσης έξω από τις εγκαταστάσεις της αντιπροσωπείας, η το προσωπικό του χώρου υποδοχής και των χώρων στάθμευσης οχημάτων ενημερώνει τον προϊστάμενο της αντιπροσωπείας, ο οποίος λαμβάνει μέτρα προφύλαξης και εκδίδει οδηγίες ως προς την ασφάλεια του κτιρίου.

β) Όταν υπάρχουν ενδείξεις πιθανής επίθεσης σε εγκαταστάσεις της αντιπροσωπείας, ο προϊστάμενος της αντιπροσωπείας εκδίδει ειδικές οδηγίες προς όλες τις εμπλεκόμενες υπηρεσίες και το προσωπικό της αντιπροσωπείας, και ενημερώνει αμέσως τη Γενική Διεύθυνση Εξωτερικών Σχέσεων, η οποία με τη σειρά της ενημερώνει τον Διευθυντή της Διεύθυνσης Ασφαλείας της Επιτροπής. Λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα ανάλογα με τη φύση του κινδύνου.

4.13. Κίνδυνος για την παραβίαση των εγκαταστάσεων της αντιπροσωπείας

α) Όλα τα πρόσωπα των οποίων επιτρέπεται η παρουσία εντός των εγκαταστάσεων της αντιπροσωπείας υποχρεούνται να φέρουν εμφανώς την έγκυρη υπηρεσιακή τους ταυτότητα ή κάρτα πρόσβασης. Πρόσωπα χωρίς έγκυρη κάρτα

πρόσβασης ή υπηρεσιακή ταυτότητα πρέπει να εγκαταλείψουν τους χώρους της αντιπροσωπείας αμέσως μόλις τους ζητηθεί από το προσωπικό που είναι υπεύθυνο για τον έλεγχο πρόσβασης ή από υπάλληλο δεόντως εξουσιοδοτημένο από τον προϊστάμενο της αντιπροσωπείας.

β) Σε περίπτωση που πρόσωπα επιχειρούν παράνομη πρόσβαση σε εγκαταστάσεις της αντιπροσωπείας, οι υπάλληλοι της αντιπροσωπείας μεριμνούν κατ'αρχήν ώστε να ασφαλίσουν γραφεία, χρηματοκιβώτια και κλειδαριές, με την προϋπόθεση ότι δεν διακινδυνεύεται η προσωπική τους ασφάλεια. Αναφέρουν αμέσως το περιστατικό στον Γενικό Διευθυντή Εξωτερικών Σχέσεων και ζητούν οδηγίες ως προς τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν και τις ενδεδειγμένες υπηρεσίες που πρέπει να ειδοποιηθούν.

γ) Ο Γενικός Διευθυντής Εξωτερικών Σχέσεων λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα σε συνεργασία με τον Διευθυντή της Διεύθυνσης Ασφαλείας της Επιτροπής, για να αντιμετωπίσει το πρόβλημα. Μπορεί να έρθει σε επαφή με τις αρμόδιες αρχές της χώρας υποδοχής, συμπεριλαμβανομένων και των αστυνομικών δυνάμεων, προκειμένου να ζητήσει τη συνδρομή τους.

4.14. Παρουσία υπόπτων προσώπων εντός των εγκαταστάσεων της αντιπροσωπείας

α) Προκειμένου να εξασφαλιστεί παραδεκτό επίπεδο προστασίας για τα πρόσωπα που εργάζονται στις εγκαταστάσεις της αντιπροσωπείας καθώς και για την περιουσία της Επιτροπής, όλα τα μέλη του προσωπικού της αντιπροσωπείας πρέπει να αναφέρουν την παρουσία ατόμων με ασυνήθιστη ή ύποπτη συμπεριφορά. Το προσωπικό της αντιπροσωπείας έχει καθήκον να αναφέρει την παρουσία αυτών των προσώπων στον προϊστάμενο της αντιπροσωπείας.

β) Ο προϊστάμενος της αντιπροσωπείας ενημερώνεται αμέσως ως προς κάθε παράνομη είσοδο υπόπτων ή προσώπου που ευρίσκεται στους χώρους της αντιπροσωπείας χωρίς τη σχετική άδεια. Ο Γενικός Διευθυντής Εξωτερικών Σχέσεων Διεύθυνση εκδίδει, σε κάθε περίπτωση και χωρίς καθυστέρηση, οδηγίες ως προς τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν και τις ενδεδειγμένες υπηρεσίες που πρέπει να ειδοποιηθούν.

4.15. Απειλή βόμβας

α) Αν πρόσωπο εργαζόμενο στις εγκαταστάσεις της αντιπροσωπείας δεχτεί απειλή βόμβας, ενημερώνει αμέσως τον Γενικό Διευθυντή Εξωτερικών Σχέσεων. Ο Γενικός Διευθυντής Εξωτερικών Σχέσεων προσπαθεί να αντλήσει όσο το δυνατόν περισσότερες πληροφορίες από το πρόσωπο που τον ειδοποίησε ή από το μήνυμα που έχει ληφθεί.

β) Ο Γενικός Διευθυντής Εξωτερικών Σχέσεων εκδίδει οδηγίες ως προς τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν και ενημερώνει αμέσως το μέλος της Επιτροπής που είναι αρμόδιο για τις Εξωτερικές Σχέσεις, ο οποίος με τη σειρά του ενημερώνει το αρμόδιο για θέματα ασφαλείας μέλος της Επιτροπής.

γ) Μετά από αίτημα των αρμόδιων αρχών της χώρας υποδοχής (π.χ. των υπηρεσιών έκτακτης ανάγκης), ο προϊστάμενος της αντιπροσωπείας μπορεί να αποφασίσει την εκκένωση του κτιρίου της αντιπροσωπείας. Ο Γενικός Διευθυντής Εξωτερικών Σχέσεων ενημερώνεται πλήρως.

4.16. Επισήμανση ύποπτου δέματος ή άλλου αντικειμένου

α) Κάθε υπάλληλος ή μέλος του εν υπηρεσία προσωπικού της αντιπροσωπείας πληροφορεί αμέσως τον προϊστάμενο της αντιπροσωπείας σε περίπτωση επισήμανσης ύποπτου δέματος ή άλλου αντικειμένου. Όταν επισημανθεί ύποπτο δέμα ή άλλο ύποπτο αντικείμενο, χαράσσεται γύρω από αυτό ενδεδειγμένη περίμετρος ασφαλείας. Κανένα πρόσωπο δεν μπορεί να αγγίξει ή να παρέμβει στο ύποπτο δέμα ή άλλο αντικείμενο. Απαγορεύεται ή χρήση ασύρματου μέσου επικοινωνίας στην περιφέρεια του τόπου του συμβάντος.

β) Μετά την αξιολόγηση της απειλής και των περιστάσεων, ο προϊστάμενος της αντιπροσωπείας έρχεται σε επαφή με τις αρμόδιες αρχές της χώρας υποδοχής.

4.17. Συλλογή αποδεικτικών στοιχείων

Σε περίπτωση παραβίασης ή άλλης παρανομίας εντός των εγκαταστάσεων της αντιπροσωπείας οι μάρτυρες των συμβάντων πρέπει να έλθουν σε επαφή με τον προϊστάμενο της αντιπροσωπείας ο οποίος λαμβάνει τα ενδεδειγμένα μέτρα. Οι μάρτυρες δεν πρέπει με κανένα τρόπο να αγγίξουν τα αποδεικτικά στοιχεία.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 18ης Δεκεμβρίου 2006

για την οργάνωση προσωρινού πειράματος όσον αφορά την αύξηση του μέγιστου βάρους των παρτίδων σπόρων προς σπορά κτηνοτροφικών φυτών σύμφωνα με την οδηγία 66/401/ΕΟΚ του Συμβουλίου

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2006) 6572]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2007/66/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 66/401/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1966, περί εμπορίας σπόρων προς σπορά κτηνοτροφικών φυτών [1], και ιδίως το άρθρο 13α,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η οδηγία 66/401/ΕΟΚ προβλέπει το μέγιστο βάρος μιας παρτίδας για να αποφεύγεται η ανομοιογένεια των σπορομερίδων στο πλαίσιο του ελέγχου των σπόρων.

(2) Λόγω των αλλαγών στις μεθόδους παραγωγής και εμπορίας των σπόρων προς σπορά, ιδίως του αυξημένου μεγέθους της παραγωγής και των μεθόδων μεταφοράς των σπόρων, συμπεριλαμβανομένων των αποστολών φορτίων χύμα, μπορεί να κριθεί σκόπιμη η αύξηση του καθορισμένου μέγιστου βάρους των παρτίδων σπόρων προς σπορά αγρωστωδών.

(3) Με την απόφαση 2002/454/ΕΚ της Επιτροπής [2] διοργανώθηκε προσωρινό πείραμα όσον αφορά την αύξηση του μέγιστου βάρους των παρτίδων σπόρων προς σπορά κτηνοτροφικών φυτών σύμφωνα με την οδηγία 66/401/ΕΟΚ, το οποίο θα έληγε την 1η Ιουνίου 2003. Ωστόσο, δεν συμμετείχε καμία εταιρεία σπόρων, επειδή η εν λόγω απόφαση απαιτούσε τη διεξαγωγή δοκιμής ομοιογένειας σε κάθε παραγόμενη σπορομερίδα στο πλαίσιο του πειράματος, με αποτέλεσμα να προκύπτουν σημαντικές πρόσθετες δαπάνες.

(4) Οι τρέχουσες διεθνείς πρακτικές, συγκεκριμένα το τεχνικό πρωτόκολλο του Διεθνούς Οργανισμού Ελέγχου των Σπόρων (ISTA)/της Διεθνούς Ομοσπονδίας Σπόρων (ISF) το οποίο εγκρίθηκε από την εκτελεστική επιτροπή του ISTA στις 10 Φεβρουαρίου 2006 και υιοθετήθηκε από το συμβούλιο του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) στις 24 Μαΐου 2006, επιτρέπουν την εφαρμογή διαδικασιών με τις οποίες είναι δυνατόν να αυξηθεί το μέγιστο βάρος των παρτίδων για τα αγρωστώδη.

(5) Για να ελεγχθούν στην πράξη οι προϋποθέσεις κάτω από τις οποίες οι εγκαταστάσεις παραγωγής μπορούν να παράγουν επαρκώς ομοιογενείς μεγάλες σπορομερίδες, πρέπει να διοργανωθεί ένα προσωρινό πείραμα στο πλαίσιο του οποίου θα αυξηθεί το μέγιστο βάρος των παρτίδων αγρωστωδών.

(6) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής σπόρων προς σπορά και γεωργικών, δενδροκηπευτικών και δασικών φυτών προς φύτευση,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 7 παράγραφος 2 της οδηγίας 66/401/ΕΟΚ και το παράρτημα ΙΙΙ της ίδιας οδηγίας, για τα κράτη μέλη που συμμετέχουν στο προσωρινό πείραμα και για τους σπόρους των ειδών που παρατίθενται στη στήλη 1 του παραρτήματος ΙΙΙ της ίδιας οδηγίας με τίτλο «GRAMINEAS» το ανώτατο βάρος μιας παρτίδας είναι 25 τόνοι.

2. Για τα κράτη μέλη που συμμετέχουν στο προσωρινό πείραμα, οι όροι που καθορίζονται στο παράρτημα της παρούσας απόφασης ισχύουν επιπλέον από τους όρους που προβλέπονται στην οδηγία 66/401/ΕΟΚ.

3. Τα κράτη μέλη που συμμετέχουν στο πείραμα ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά. Μπορούν να διακόψουν τη συμμετοχή τους οποιαδήποτε στιγμή, αρκεί να ενημερώσουν την Επιτροπή σχετικά.

[1] ΕΕ 125 της 11.7.1966, σ. 2298/66. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2004/117/ΕΚ (ΕΕ L 14 της 18.1.2005, σ. 18).

[2] ΕΕ L 155 της 14.6.2002, σ. 57.

Άρθρο 2

Για κάθε έτος τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη έκθεση σχετικά με τα αποτελέσματα του πειράματος, έως τις 31 Μαρτίου του επόμενου έτους.

Άρθρο 3

Το προσωρινό πείραμα αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 2007 και λήγει στις 30 Ιουνίου 2012.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 18 Δεκεμβρίου 2006.

Για την Επιτροπή
Μάρκος ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1:

α) κατά την παρέκκλιση από το μέγιστο μέγεθος των σποροµερίδων αγρωστωδών ακολουθείται το έγγραφο των ISTA/ISF σχετικά με το πείραμα για το μέγεθος των σποροµερίδων κτηνοτροφικών φυτών [Experiment on Herbage Seed Lot Size [1]], το οποίο υιοθετήθηκε από το συμβούλιο του ΟΟΣΑ στις 24 Μαΐου 2006·

β) οι παραγωγοί σπόρων έχουν λάβει επίσημη άδεια από την αρχή πιστοποίησης·

γ) η επίσημη ετικέτα που προβλέπεται βάσει της οδηγίας 66/401/ΕΟΚ αναφέρει τον αριθμό της παρούσας απόφασης μετά τις λέξεις «κανόνες και πρότυπα της ΕΚ»·

δ) τα δείγματα που παρέχονται για συγκριτικές δοκιμές σε κοινοτικό επίπεδο από τα κράτη μέλη που συμμετέχουν στο προσωρινό πείραμα προέρχονται από σποροµερίδες που έχουν πιστοποιηθεί επίσημα σύμφωνα με τους όρους του πειράματος αυτού· και

ε) η αρχή πιστοποίησης επιβλέπει τη διεξαγωγή του πειράματος, και διεξάγει, κατά περίπτωση, ελέγχους έως το 5 % των δοκιμών ομοιογένειας.

---

[1] http://www.seedtest.org/en/content —-1—1039.html)

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 18ης Δεκεμβρίου 2006

που επιτρέπει στα κράτη μέλη να παρατείνουν τη διάρκεια των προσωρινών εγκρίσεων οι οποίες έχουν χορηγηθεί για τη νέα δραστική ουσία tritosulfuron

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2006) 6573]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2007/67/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων [1], και ιδίως το άρθρο 8 παράγραφος 1 τέταρτο εδάφιο,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2 της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ, τον Ιούνιο του 2001 η Γερμανία παρέλαβε αίτηση από την εταιρεία BASF AG για την καταχώριση της δραστικής ουσίας tritosulfuron στο παράρτημα Ι της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ. Με την απόφαση 2002/268/ΕΚ της Επιτροπής [2] επιβεβαιώθηκε ότι ο φάκελος ήταν πλήρης και μπορούσε να θεωρηθεί ότι πληροί κατ'αρχήν τις απαιτήσεις ως προς τα δεδομένα και τις πληροφορίες του παραρτήματος ΙΙ και του παραρτήματος ΙΙΙ της εν λόγω οδηγίας.

(2) Η επιβεβαίωση της πληρότητας του φακέλου ήταν αναγκαία για να καταστεί δυνατή η λεπτομερής εξέτασή του και να δοθεί στα κράτη μέλη η δυνατότητα να χορηγήσουν προσωρινές εγκρίσεις, για περιόδους έως και τριών ετών, σε φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν την εν λόγω δραστική ουσία, ενώ παράλληλα πληρούνται οι όροι του άρθρου 8 παράγραφος 1 της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ και ιδίως ο όρος που αφορά τη λεπτομερή αξιολόγηση της δραστικής ουσίας και του φυτοπροστατευτικού προϊόντος βάσει των απαιτήσεων της οδηγίας.

(3) Για την εν λόγω δραστική ουσία, οι συνέπειες για την υγεία των ανθρώπων και το περιβάλλον έχουν αξιολογηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 παράγραφοι 2 και 4 της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ, για τις χρήσεις που προτείνονται από τον αιτούντα. Στις 5 Σεπτεμβρίου του 2002 το κράτος μέλος εισηγητής υπέβαλε στην Επιτροπή το σχέδιο της έκθεσης αξιολόγησης.

(4) Μετά την υποβολή του σχεδίου έκθεσης αξιολόγησης από το κράτος μέλος εισηγητή, διαπιστώθηκε ότι ήταν αναγκαίο να ζητηθούν περαιτέρω πληροφορίες από τον αιτούντα και να ζητηθεί από το κράτος μέλος εισηγητή να εξετάσει τις εν λόγω πληροφορίες και να υποβάλει την αξιολόγησή του. Ως εκ τούτου, η εξέταση του φακέλου δεν έχει ολοκληρωθεί και δεν είναι δυνατό να ολοκληρωθεί η αξιολόγηση εντός της προθεσμίας που προβλέπεται από την οδηγία 91/414/ΕΟΚ.

(5) Δεδομένου ότι από την αξιολόγηση δεν προέκυψαν μέχρι τώρα λόγοι άμεσης ανησυχίας, πρέπει να δοθεί στα κράτη μέλη η δυνατότητα να παρατείνουν τις προσωρινές εγκρίσεις οι οποίες έχουν χορηγηθεί σε φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν την εν λόγω δραστική ουσία για περίοδο 24 μηνών, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ, ώστε να καταστεί δυνατή η συνέχιση της εξέτασης του φακέλου. Αναμένεται ότι εντός 24 μηνών θα έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία αξιολόγησης και λήψης αποφάσεων όσον αφορά την έκδοση απόφασης για πιθανή καταχώριση της ουσίας tritosulfuron στο παράρτημα Ι.

(6) Τα μέτρα που ορίζονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Τα κράτη μέλη μπορούν να παρατείνουν τη διάρκεια των προσωρινών εγκρίσεων για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν tritosulfuron για περίοδο που δεν υπερβαίνει τους 24 μήνες από την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 18 Δεκεμβρίου 2006.

Για την Επιτροπή

Μάρκος ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

Μέλος της Επιτροπής

[1] ΕΕ L 230 της 19.8.1991, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/75/ΕΚ (ΕΕ L 248 της 12.9.2006, σ. 3).

[2] ΕΕ L 92 της 9.4.2002, σ. 34.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 18ης Δεκεμβρίου 2006

σχετικά με αίτημα της Δημοκρατίας της Λετονίας για την εφαρμογή μειωμένου συντελεστή ΦΠΑ στην παροχή τηλεθέρμανσης, φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας στα νοικοκυριά

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2006) 6592]

(Το κείμενο στη λετονική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(2007/68/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση [1], και ιδίως το άρθρο 12 παράγραφος 3 στοιχείο β),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Με αρχικό αίτημα της 19ης Απριλίου 2006 που διαβιβάστηκε στην Επιτροπή, μετά το οποίο ακολούθησε επίσημη επιστολή που πρωτοκολλήθηκε στις 10 Ιουλίου 2006, η Δημοκρατία της Λεττονίας κοινοποίησε στην Επιτροπή την πρόθεσή της να εφαρμόσει μειωμένο συντελεστή ΦΠΑ για την παροχή τηλεθέρμανσης, φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας στα νοικοκυριά. Η Λετονία όρισε ως νοικοκυριά όλους τους τελικούς καταναλωτές που έχουν συνάψει συμβάσεις, ως φυσικά πρόσωπα, για τις εν λόγω παροχές.

(2) Σύμφωνα με το παράρτημα VIII της συνθήκης προσχώρησης, κατά παρέκκλιση του άρθρου 12 παράγραφος 3 στοιχείο α) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ (εφεξής «έκτη οδηγία ΦΠΑ»), η Λετονία εξουσιοδοτήθηκε να διατηρήσει απαλλαγή από τον φόρο προστιθέμενης αξίας για την παροχή τηλεθέρμανσης στα νοικοκυριά έως τις 31 Δεκεμβρίου 2004. Στην πράξη, η Λετονία εξακολούθησε να εφαρμόζει απαλλαγή από τον φόρο προστιθέμενης αξίας για την παροχή τηλεθέρμανσης στα νοικοκυριά και μετά την ημερομηνία αυτή.

(3) Η Λετονία επιθυμεί να εφαρμόσει μειωμένο συντελεστή (5 %) στις παροχές τηλεθέρμανσης, φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας στα νοικοκυριά, με εξαίρεση τις παροχές που προορίζονται για εμπορικές δραστηριότητες ή για άλλες επαγγελματικές δραστηριότητες. Ο συντελεστής αυτός δεν συνεπάγεται στρέβλωση του ανταγωνισμού ούτε αλλαγές, για φορολογικούς σκοπούς, στην κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας, αερίου ή τηλεθέρμανσης στα νοικοκυριά. Τούτο οφείλεται κυρίως στο γεγονός ότι, από τεχνικής και τεχνολογικής απόψεως, τα τρία αυτά προϊόντα μπορούν να λειτουργούν μεταξύ τους ως υποκατάστατα μόνο για σκοπούς θέρμανσης. Επιπλέον, δεδομένου ότι ο μειωμένος αυτός συντελεστής ΦΠΑ περιορίζεται στα νοικοκυριά, δεν μπορεί να προκαλέσει στρέβλωση του ανταγωνισμού έναντι των νομικών προσώπων που έχουν δικαίωμα έκπτωσης του ΦΠΑ και δεν φέρουν, επομένως, το τελικό κόστος του ΦΠΑ.

(4) Εξάλλου, οι κανόνες ΦΠΑ σχετικά με τον τόπο παροχής φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας, που καθορίζονται στην έκτη οδηγία ΦΠΑ, τροποποιήθηκαν με την οδηγία 2003/92/ΕΚ του Συμβουλίου [2]. Η παροχή φυσικού αερίου, στο τελικό στάδιο, από τους εμπόρους και διανομείς στους τελικούς καταναλωτές, μέσω των δικτύων διανομής φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας, φορολογείται στον τόπο πραγματικής χρησιμοποίησης και κατανάλωσης από τον αγοραστή ώστε να διασφαλιστεί ότι η φορολόγηση πραγματοποιείται στη χώρα πραγματικής κατανάλωσης. Επιπλέον, επειδή δεν πραγματοποιούνται διασυνοριακές εμπορικές πράξεις, η παροχή τηλεθέρμανσης είναι τοπική και δεν συνεπάγεται, επομένως, κινδύνους στρέβλωσης του ανταγωνισμού κατά την έννοια του άρθρου 12 παράγραφος 3 στοιχείο β) της έκτης οδηγίας ΦΠΑ.

(5) Το προβλεπόμενο μέτρο σχετικά με την εφαρμογή μειωμένου συντελεστή ΦΠΑ για την παροχή τηλεθέρμανσης, φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας στα νοικοκυριά, δυνάμει του άρθρου 12 παράγραφος 3 στοιχείο β) της έκτης οδηγίας ΦΠΑ, περιορίζεται στις παροχές που αφορούν μόνο τους τελικούς καταναλωτές και δεν εφαρμόζεται στις παροχές που πραγματοποιούνται σε υποκείμενους στο φόρο για τις ανάγκες των εμπορικών, επαγγελματικών και άλλων οικονομικών δραστηριοτήτων τους.

(6) Δεδομένου ότι το μέτρο αφορά μόνο τις παροχές που προορίζονται για τους τελικούς καταναλωτές και δεν εφαρμόζεται στις παροχές που πραγματοποιούνται στους υποκείμενους στο φόρο για τις ανάγκες των εμπορικών, επαγγελματικών και άλλων οικονομικών δραστηριοτήτων τους, ο κίνδυνος στρέβλωσης του ανταγωνισμού κρίνεται ανύπαρκτος. Συνεπώς, επειδή πληρούται ο όρος του άρθρου 12 παράγραφος 3 στοιχείο β) της έκτης οδηγίας ΦΠΑ, είναι σκόπιμο να εξουσιοδοτηθεί η Λετονία να εφαρμόσει το εν λόγω μέτρο μόλις κοινοποιηθεί η παρούσα απόφαση,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Επιτρέπεται στη Λετονία να εφαρμόσει το μέτρο που κοινοποίησε στην επιστολή της με ημερομηνία 10 Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή μειωμένου συντελεστή ΦΠΑ στην παροχή τηλεθέρμανσης,

[1] ΕΕ L 145 της 13.6.1977, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/69/ΕΚ (ΕΕ L 221 της 12.8.2006, σ. 9).

[2] ΕΕ L 260 της 11.10.2003, σ. 8.

φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας, ανεξάρτητα από τις προϋποθέσεις παραγωγής και παροχής.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, ως νοικοκυριά νοούνται τα φυσικά πρόσωπα που είναι αποδέκτες των παροχών που αναφέρονται στο άρθρο 1 για ιδία τελική κατανάλωση, με εξαίρεση, ωστόσο, τις παροχές που πραγματοποιούνται για τις ανάγκες των εμπορικών, επαγγελματικών και άλλων οικονομικών δραστηριοτήτων τους.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Δημοκρατία της Λετονίας.

Βρυξέλλες, 18 Δεκεμβρίου 2006.

Για την Επιτροπή
Μάρκος ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ
Μέλος της Επιτροπής

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 18ης Δεκεμβρίου 2006

με την οποία επιτρέπεται στη Ρουμανία να αναβάλει την εφαρμογή ορισμένων διατάξεων της οδηγίας 2002/53/ΕΚ του Συμβουλίου όσον αφορά την εμπορία σπόρων προς σπορά ορισμένων ποικιλιών καλλιεργούμενων φυτικών ειδών

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2006) 6568]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2007/69/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη προσχώρησης της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 3,

την πράξη προσχώρησης της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας, και ιδίως το άρθρο 42,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Σύμφωνα με το άρθρο 42 της συνθήκης προσχώρησης, η Επιτροπή μπορεί να θεσπίσει μεταβατικά μέτρα, εφόσον τα μέτρα αυτά είναι αναγκαία για τη διευκόλυνση της μετάβασης από το υπάρχον καθεστώς στη Βουλγαρία και τη Ρουμανία προς το καθεστώς που προκύπτει από την εφαρμογή των κοινοτικών κτηνιατρικών και φυτοϋγειονομικών κανόνων. Οι κανόνες αυτοί περιλαμβάνουν τους κανόνες που αφορούν την εμπορία σπόρων προς σπορά.

(2) Η οδηγία 2002/53/ΕΚ, της 13ης Ιουνίου 2002, περί του κοινού καταλόγου ποικιλιών καλλιεργούμενων φυτικών ειδών [1] προβλέπει ότι οι σπόροι προς σπορά ποικιλιών φυτικών ειδών που καλύπτονται από την οδηγία 2002/53/ΕΚ, όπως αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1, μπορούν να διατίθενται στο εμπόριο μόνον εφόσον ικανοποιούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 4 παράγραφος 1 και των άρθρων 7 και 11 της εν λόγω οδηγίας.

(3) Η εμπορία σπόρων προς σπορά ορισμένων ποικιλιών θα έπρεπε να καταργηθεί στην Ρουμανία από την ημερομηνία προσχώρησης της χώρας, εκτός εάν μπορούσε να χορηγηθεί παρέκκλιση από τις διατάξεις αυτές.

(4) Για να δοθεί στη Ρουμανία η δυνατότητα να λάβει και να εφαρμόσει τα μέτρα που είναι αναγκαία για να εξασφαλιστεί ότι οι εν λόγω ποικιλίες έχουν γίνει δεκτές σύμφωνα με τις αρχές του κοινοτικού συστήματος, θα πρέπει να επιτραπεί η αναβολή για περίοδο τριών ετών, από την ημερομηνία προσχώρησης, της εφαρμογής της οδηγίας 2002/53/ΕΚ σε ότι αφορά την εμπορία στην επικράτειά της σπόρων προς σπορά από τις ποικιλίες οι οποίες απαριθμούνται στους σχετικούς καταλόγους σύμφωνα με αρχές άλλες από αυτές που ορίζονται στην προαναφερόμενη οδηγία και για τις οποίες η Ρουμανία υπέβαλε επίσημο αίτημα στις 28 Σεπτεμβρίου 2006.

(5) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής σπόρων προς σπορά και γεωργικών, δενδροκηπευτικών και δασικών φυτών προς φύτευση,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Κατά παρέκκλιση του άρθρου 4 παράγραφος 1, του άρθρου 7 και του άρθρου 11 της οδηγίας 2002/53/ΕΚ, η Ρουμανία μπορεί να αναβάλει για περίοδο τριών ετών από την ημερομηνία προσχώρησής της την εφαρμογή της εν λόγω οδηγίας όσον αφορά την εμπορία, στην επικράτειά της, σπόρων προς σπορά από τις ποικιλίες που απαριθμούνται στους καταλόγους του παραρτήματος της παρούσας απόφασης.

Κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, τέτοιου είδους σπόροι διατίθενται στο εμπόριο μόνον εντός της επικράτειας της Ρουμανίας. Οποιαδήποτε ετικέτα ή έγγραφο, επίσημα ή άλλου είδους, που έχουν τοποθετηθεί πάνω σε παρτίδα τέτοιων σπόρων ή τους συνοδεύουν σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης αναφέρουν ρητώς ότι οι σπόροι πρόκειται να διατεθούν στο εμπόριο αποκλειστικά εντός της Ρουμανίας.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση εφαρμόζεται με την επιφύλαξη και από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της συνθήκης προσχώρησης της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 18 Δεκεμβρίου 2006.

Για την Επιτροπή
Μάρκος ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ
Μέλος της Επιτροπής

[1] ΕΕ L 193 της 20.7.2002, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1829/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 268 της 18.10.2003, σ. 1).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Είδος/Ποικιλία
Beta vulgaris L. — Σακχαρότευτλα
Graf
Beta vulgaris L. — Κτηνοτροφικά τεύτλα
Lovrin 515
Lovrin 628
Dactylis glomerata L.
Magda
Marius (ant. Adrian)
Ovidiu
Poiana
Regent
Simina
Festuca arundinacea Schreber
Adela
Vio
Festuca pratensis Hudson
Postăvar
Tâmpa
Transilvan
Festuca rubra L.
Feruma
Măgurele 23 (ant. Pastoral)
Peisaj (ant. Tedi)
Lolium multiflorum Lam.
Ancuţa (ant. Anca)
Iuliana (ant. Iulia)
Lolium perenne L.
Martarom (ant. Marta)
Măgura
Lolium x boucheanum Kunth
Cătălin
Florin
Phleum pratense L.
Horia
Rarău
Tirom

Είδος/Ποικιλία
Poa pratensis L.
Colina (ant. Fima)
Lotus corniculatus L.
Doru
Nicol (ant. Nico)
Oltim
Lupinus albus L.
Medi
Medicago sativa L.
Adin
Alina
Carina
Cosmina
Daniela (ant. Dana)
Dorinela (ant. Dorina)
Granat
Magnat
Mădălina
Opal (ant. Topaz)
Sandra
Satelit
Sigma
Tamas
Pisum sativum L.
Aurora
Dorica (ant. Dora)
Mona
Vedea
Trifolium alexandrinum L.
Viorel
Trifolium repens L.
Carmencita (ant. Carmen)
Carpatin
Danitim
Mioriţa
Trifolium pratense L.

Είδος/Ποικιλία
Novac
Rotrif (ant. Roza)
Sătmărean
Vicia faba L.
Montana
Brassica napus L., var. napobrassica (L.) Rchb.
Ana Maria
Montana
Arachis hypogaea L.
Solar
Venus
Brassica napus L. (part.)
Diana
Doina
Perla
Cannabis sativa L.
Denise
Diana
Zenit
Carthamus tinctorius L.
CW1221
CW4440
Linum usitatissimum L.
Ada
Adria
Alexin
Alin
Bazil
Betalisa (ant. Elisa)
Codruța
Cosmin
Cristina
Ferdinand (ant. Carolina)
Floriana
Florinda
Fluin
Iunia 96
Louis

Είδος/Ποικιλία
Luncavăț (ant. Elena)
Martin
Monica
Nineta
Paula
Radu
Rareş
Sabena
Şumuleu
Vasilelin (ant. Iordan)
Sinapis alba L.
Alex
Petrana
Glycine max. (L.) Merrill
Balkan
Columna
Daciana
Danubiana
Eugen
Felix
Granat (ant. Agat)
Kiskun Daniela
Onix
Perla
Proteinka
Românesc 99
Safir
Stine 2250
Triumf
Venera
Avena sativa L.
Jeremy
Mureş
Lovrin 1
Lovrin 27
Hordeum vulgare L.— δίστοιχο κριθάρι
Andreea
Bogdana (ant. Avânt)

Είδος/Ποικιλία
Capriana
Daciana
Haşdate (ant. Aura)
Jubileu
Kristal
Laura
Maria
NS 525
NS 529
Romaniţa
Stindard
Hordeum vulgare L.— εξάστοιχο κριθάρι
Amical (ant. Adi)
Andrei
Compact
Dana
Liliana
Mădălin
NS 313
Orizont
Regal
Univers
Oryza sativa L.
Brăila
Dunărea
Elida
Magic
Polizeşti 28
Speranţa
Zefir
Secale cereale L.
Suceveana
Sorghum bicolor (L.) Moench
Andrea
Donaris
Dorina
F135ST
Fundulea 21

Είδος/Ποικιλία
Fundulea 32
Marina
Regina
Siret
Sorghum sudanense (Piper) Stapf.
Sabin
Sorin
Sorghum bicolor (L.) Moench x Sorghum sudanense (Piper) Stapf.
Catinca (ant. Tinca)
Fundulea 235 (ant. Tereza)
x Triticosecale Wittm.
Gorun
Haiduc
Plai
Silver
Stil
Trilstar
Ţebea
Triticum aestivum L.emend.Fiori et Paol.
Albota
Aniversar
Apullum
Ardeal 1
Arieşan
Beti
Boema
Briana
Ciprian
Crina
Crişana
Delabrad
Dor
Drobeta
Dropia
Dumbrava
Eliana
Esenţial
Faur

Είδος/Ποικιλία
Flamura 85
Gabriela
Gasparom
Gruia
Iaşi 2
Kraljevica
Kristina
Ljiljana
Lovrin 34
Mina
Moldova 83
Pădureni (ant. Rubin)
PKB Romança
Romulus
Sonata
Speranţa
SV99
Şimnic 30
Trivale
Turda 95
Turda 2000
Voroneţ
Triticum durum Desf.
Condurum (ant. Condur)
Grandur
Pandur
Zea mays L.
Andreea
Boris 5
Brateş
Campion
Cera 6
Cera 9
Cera 10
Ciclon
Dacic
Dáma
Danubian (ant. Danubiu)

Είδος/Ποικιλία
F425M
Falco
Faur
Fulger
Fundulea 322
Fundulea 365
Fundulea 376
Fundulea 475M
Fundulea 515 (ant. Premier)
Fundulea 540 (ant. Granit)
Fundulea 625
Generos
GS307
GS308
Kiskun 4230
Kiskun 4255
Kiskun 4297
Kiskun 4344
Kiskun 4380
Kiskun Aliz
Kiskun Blako
Kiskun Cilike
Kiskun Dori
Kiskun Ermina
Kiskun Galja
Kiskun Gitta
Kiskun Kristof
Kiskun Natalie (ant. Natalie)
Kiskun Nusi
Kiskun Olika
Kiskun Piros
Kiskun Reni
Kiskun Roy
Kiskun Szoliani
Kiskun Tamara
Kiskun Vanda
Kiskun Vivien
Kiskun Xintia

Είδος/Ποικιλία
Klausen
Krisztina
Laurina
Lorenca
Lovrin 400
Milcov
Mv Major
Neptun
NS300
NS355
NS540
NSSC420YU
Octavian
Oituz
Olimpius (ant. Olimp)
Olt
Ozana (ant. Dana)
Paltin
Pamela
Panciu
Partizan
Patria
Podu Iloaiei 110
Rapid
Rapsodia
Rodna
Staniša
Star
Szegedi SC 276
Szegedi SC 516
Turda 145
Turda 165
Turda 167
Turda 200
Turda 201
Turda Favorit
Turda Mold 188
Turda Star

Είδος/Ποικιλία
Turda Super
Turda SU181
Turda SU182
Turda SU210
ZP278
ZP335
ZP394
ZP409
ZP434
ZP471
ZP488
ZP684
Solanum tuberosum L.
Alina
Alize (ant. Amelia)
Amicii
Astral N
Armonia
Christian
Claudiu
Coval
Cristela
Dacia
Dragomirna
Dumbrava
Eterna
Frumoasa
Harghita
Ioana
Loial
Luiza
Magic
Mikel
Milenium
Moldoviţa
Nana
Nativ
Nemere

Είδος/Ποικιλία
Productiv
Rapsodia
Rasant
Redsec
Robusta
Roclas
Rozal

Είδος/Ποικιλία
Ruxandra (ant. Nicoleta)
Speranţa
Star
Tâmpa
Tentant
Timpuriu de Braşov
Transilvania

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 20ής Δεκεμβρίου 2006

σχετικά με την παράταση της προθεσμίας για τη διάθεση στην αγορά βιοκτόνων τα οποία περιέχουν ορισμένες δραστικές ουσίες που δεν έχουν εξεταστεί στο πλαίσιο του δεκαετούς προγράμματος εργασίας που αναφέρεται στο άρθρο 16 παράγραφος 2 της οδηγίας 98/8/ΕΚ

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2006) 6707]

(Τα κείμενα στην αγγλική, δανική, ελληνική, σουηδική, τσεχική και φινλανική γλώσσα είναι τα μόνα αυθεντικά)

(2007/70/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά [1], και ιδίως το άρθρο 16 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το άρθρο 16 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο και παράγραφος 3 της οδηγίας 98/8/ΕΚ (εν προκειμένω η «οδηγία») ορίζει ότι, σε περίπτωση που οι απαιτούμενες πληροφορίες και τα αναγκαία δεδομένα για την αξιολόγηση μιας δραστικής ουσίας δεν έχουν υποβληθεί εντός της οριοθείσας προθεσμίας, μπορεί να αποφασίζει να μην περιληφθεί η δραστική ουσία στα παραρτήματα Ι, ΙΑ ή ΙΒ της οδηγίας. Μετά από μια τέτοια απόφαση, τα κράτη μέλη οφείλουν να αποσύρουν όλες τις άδειες κυκλοφορίας βιοκτόνων που περιέχουν τη συγκεκριμένη δραστική ουσία.

(2) Οι κανονισμοί της Επιτροπής (ΕΚ) αριθ. 1896/2000 και (ΕΚ αριθ. 2032/2003 θεσπίζουν τους λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής της πρώτης και δεύτερης φάσης του δεκαετούς προγράμματος εργασίας που αναφέρεται στο άρθρο 16 παράγραφος 2 της οδηγίας. Το άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2032/2003 της Επιτροπής ορίζει την 1η Σεπτεμβρίου 2006 ως την ημερομηνία από την οποία τα κράτη μέλη ανακαλούν τις υφιστάμενες εγκρίσεις για βιοκτόνα που περιέχουν τις δραστικές ουσίες για τις οποίες δεν υπήρξε ούτε αποδεκτή κοινοποίηση, ούτε εκδήλωση ενδιαφέροντος από κράτος μέλος.

(3) Το άρθρο 4α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2032/2003 της Επιτροπής, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1048/2005 της Επιτροπής, ορίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες τα κράτη μέλη δύνανται να υποβάλλουν αίτηση στην Επιτροπή για παράταση της περιόδου σταδιακής κατάργησης, η οποία ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 καθώς και τους όρους για την έγκριση της εν λόγω παράτασης.

(4) Για ορισμένες από τις δραστικές ουσίες των οποίων η χρήση σε βιοκτόνα προϊόντα απαγορεύεται μετά την 1η Σεπτεμβρίου 2006, έχουν υποβληθεί αιτήσεις παράτασης της περιόδου σταδιακής κατάργησης από μεμονωμένα κράτη μέλη στην Επιτροπή, συνοδευόμενες από πληροφορίες που αποδεικνύουν την ανάγκη περαιτέρω χρήσεως των συγκεκριμένων ουσιών.

(5) Η Φινλανδία, η Δανία, η Νορβηγία και η Ισλανδία έχουν υποβάλει στοιχεία που καταδεικνύουν την απουσία κατάλληλων εναλλακτικών λύσεων έναντι της ξυλόπισσας πεύκου σε σχέση με τη χρήση της ως προστατευτικού του ξύλου σε ιστορικά ξύλινα κτίρια, σκάφη και αντικείμενα. Η παράταση της περιόδου σταδιακής κατάργησης της εν λόγω ουσίας κρίνεται σκόπιμη προκειμένου να διαφυλαχθεί η πολιτιστική κληρονομιά των εν λόγω κρατών μελών.

(6) Η Τσεχική Δημοκρατία έχει υποβάλει στοιχεία που καταδεικνύουν τη συχνότατη χρήση N-χλωρο-βενζο-σουλφοναμίδης του Νατρίου/χλωραμίνης Β ως απολυμαντικού από τις τσεχικές ένοπλες δυνάμεις και από τις υγειονομικές υπηρεσίες. Η αντικατάστασή της από άλλες, κοινοποιημένες ουσίες ενδέχεται να αποβεί προβληματική εάν πραγματοποιηθεί με τη λήξη της περιόδου σταδιακής κατάργησής της, ιδίως στις περιπτώσεις που είναι αναγκαία η διεξαγωγή δημόσιων διαγωνισμών. Η παράταση της περιόδου σταδιακής κατάργησης της εν λόγω ουσίας κρίνεται σκόπιμη προκειμένου να καταστεί δυνατή η στροφή σε άλλα απολυμαντικά.

(7) Η Ελλάδα έχει υποβάλει στοιχεία που καταδεικνύουν τη συχνή χρήση της ουσίας temephos για τις οχλήσεις από τα κουνούπια και τη διαφύλαξη της δημόσιας υγείας από τις δημόσιες αρχές. Η αντικατάστασή της από άλλες, κοινοποιημένες ουσίες, ενδέχεται να αποβεί προβληματική εάν πραγματοποιηθεί με τη λήξη της περιόδου σταδιακής κατάργησης, ιδίως στις περιπτώσεις που είναι αναγκαία η διεξαγωγή δημόσιων διαγωνισμών. Η παράταση της περιόδου σταδιακής κατάργησης της εν λόγω ουσίας κρίνεται σκόπιμη, προκειμένου να καταστεί δυνατή η στροφή σε άλλες διαθέσιμες ουσίες.

(8) Το Ηνωμένο Βασίλειο έχει υποβάλει στοιχεία που καταδεικνύουν την ανάγκη προσωρινής συνέχισης της χρήσης αμμωνίας ως κτηνιατρικού βιοκτόνου υγειονομικής χρήσης, προκειμένου να αποφευχθούν λοιμώξεις από κοκκίδια, κρυπτοσπορίδιο και νηματώδεις στην κτηνοτροφία. Η παράταση της περιόδου σταδιακής κατάργησης της εν λόγω ουσίας κρίνεται σκόπιμη, προκειμένου να καταστεί δυνατή η σταδιακή αντικατάστασή της από άλλες διαθέσιμες ουσίες που έχουν κοινοποιηθεί για αξιολόγηση στο πλαίσιο του προγράμματος επανεξέτασης που προβλέπει η οδηγία.

(9) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Μόνιμης Επιτροπής για τα Βιοκτόνα Προϊόντα,

[1] ΕΕ L 123 της 24.4.1998, σ. 1.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Κατά παρέκκλιση του άρθρου 4 παράγραφος 2 του κανονισμού της Επιτροπής (ΕΚ) αριθ. 2032/2003, τα κράτη μέλη που παρατίθενται στη στήλη Β του παραρτήματος της παρούσας απόφασης δύνανται να χορηγούν ή να διατηρούν υφιστάμενη έγκριση διάθεσης βιοκτόνων προϊόντων στην αγορά, τα οποία περιέχουν ουσίες εγγεγραμμένες στη στήλη Α του παραρτήματος, για τις βασικές χρήσεις που περιλαμβάνονται στη στήλη Δ και μέχρι τις ημερομηνίες που ορίζονται στη στήλη Γ του εν λόγω παραρτήματος.

Άρθρο 2

(1) Τα κράτη μέλη που κάνουν χρήση της παρέκκλισης που προβλέπεται στο άρθρο 1 της παρούσας απόφασης πρέπει να εξασφαλίζουν ότι πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

(α) η συνέχιση της χρήσης είναι δυνατή μόνο υπό τους όρους υπό τους οποίους τα προϊόντα που περιέχουν την ουσία εγκρίνονται για την προβλεπόμενη βασική χρήση·

(β) η συνέχιση της χρήσης γίνεται δεκτή μόνο στο βαθμό που δεν έχει απαράδεκτα αποτελέσματα στην υγεία του ανθρώπου ή των ζώων ή στο περιβάλλον·

(γ) κατά την έγκριση επιβάλλεται η λήψη όλων των κατάλληλων μέτρων περιορισμού των κινδύνων·

(δ) τα βιοκτόνα που εξακολουθούν να κυκλοφορούν στην αγορά μετά την 1η Σεπτεμβρίου 2006 αποτελούν το αντικείμενο νέας σήμανσης, σύμφωνης με τους όρους περιορισμένης χρήσης.

(ε) τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν, ενδεχομένως, ότι οι εναλλακτικές λύσεις για τις εν λόγω χρήσεις αναζητούνται από τους κατόχους των εγκρίσεων ή από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, ή ότι ετοιμάζεται φάκελος για υποβολή, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 11 της οδηγίας 98/8/ΕΚ, το αργότερο μέχρι τις 14 Μαΐου 2008.

(2) Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή, σε ετήσια βάση, για την εφαρμογή της παραγράφου 1 και ειδικότερα για τις δράσεις που αναλαμβάνουν σύμφωνα με το σημείο (ε).

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Δημοκρατία της Φινλανδίας, στο Βασίλειο της Δανίας, στην Τσεχική Δημοκρατία, στην Ελληνική Δημοκρατία και στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρεια Ιρλανδία.

Βρυξέλλες, 20 Δεκεμβρίου 2006.

Για την Επιτροπή

Stavros DIMAS

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κατάλογος εγκρίσεων στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 1

Στήλη Α	Στήλη Β	Στήλη Γ	Στήλη Δ
Δραστική ουσία	Κράτος μέλος	Ημερομηνία	Χρήση
Ξυλόπισσα πεύκου Αριθ. ΕΚ. 232-374-8 Αριθ.CAS. 8011-48-1	Φινλανδία Δανία	14.5.2010 14.5.2010	Ως προστατευτικό του ξύλου για κτίρια, σκάφη και αντικείμενα που εντάσσονται στην πολιτιστική κληρονομιά των αιτούντων κρατών μελών.
N-χλωρο-βενζο-σουλφοναμίδη του Νατρίου/Χλωραμίνη Β Αριθ. ΕΚ. 204-847-9 Αριθ.CAS. 127-52-6	Τσεχική Δημοκρατία	1.11.2007	Απολυμαντικό για τις δημόσιες υγειονομικές υπηρεσίες, τις δημόσιες κτηνιατρικές υπηρεσίες και τις ένοπλες δυνάμεις του αιτούντος κράτους μέλους.
Temephos Αριθ. ΕΚ. 222-191-1 Αριθ.CAS. 3383-96-8	Ελλάδα	1.11.2007	Για τον περιορισμό των οχλήσεων από τα κουνούπια (*Culicidae*) και των σχετικών κινδύνων για τη δημόσια υγεία.
Αμμωνία Αριθ. ΕΚ. 231-635-3 Αριθ.CAS. 7664-41-7	Ηνωμένο Βασίλειο	14.5.2008	Βιοκτόνο κτηνιατρικής υγιεινής για την πρόληψη λοιμώξεων από κοκκίδια, κρυπτοσπορίδια και νηματώδεις στην κτηνοτροφία· μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνον όταν δεν υπάρχουν άλλα μέσα με ανάλογα αποτελέσματα.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 20ής Δεκεμβρίου 2006

σχετικά με τη συγκρότηση επιστημονικής ομάδας εμπειρογνωμόνων για τις ονομασίες προέλευσης, τις γεωγραφικές ενδείξεις και τα εγγυημένα παραδοσιακά ιδιότυπα προϊόντα

(2007/71/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 510/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2006, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων [1], καθορίζει τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί μια ονομασία προέλευσης προκειμένου να καταχωριστεί σε κοινοτικό επίπεδο ως προστατευόμενη ονομασία προέλευσης (ΠΟΠ) ή ως προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη (ΑΟΡ).

(2) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 509/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2006, για τα γεωργικά προϊόντα και τα τρόφιμα που χαρακτηρίζονται ως εγγυημένα παραδοσιακά ιδιότυπα προϊόντα [2], καθορίζει τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί μια ονομασία προκειμένου να καταχωριστεί και να προστατευθεί σε κοινοτικό επίπεδο ως εγγυημένο παραδοσιακό ιδιότυπο προϊόν (STG).

(3) Για την επίλυση ορισμένων πολύπλοκων επιστημονικών και τεχνικών προβλημάτων που ενδέχεται να εμφανιστούν κατά την εξέταση των προϋποθέσεων που επιτρέπουν την καταχώριση μιας προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης, μιας προστατευόμενης γεωγραφικής ένδειξης ή ενός εγγυημένου παραδοσιακού ιδιότυπου προϊόντος, η Επιτροπή ενδεχομένως να χρειαστεί να προσφύγει στην εμπειρογνωμοσύνη ειδικών οι οποίοι συνέρχονται στο πλαίσιο μιας συμβουλευτικής ομάδας.

(4) Η ομάδα πρέπει να απαρτίζεται από επαγγελματίες υψηλού επιπέδου οι οποίοι να καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα επιστημονικών και τεχνικών κλάδων, σχετικών με τον κλάδο της γεωργίας και των γεωργικών προϊόντων διατροφής, με τις επιστήμες του ανθρώπου ή τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας.

(5) Είναι επομένως σκόπιμο να συγκροτηθεί επιστημονική ομάδα εμπειρογνωμόνων για τις ονομασίες προέλευσης, τις προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις και τα εγγυημένα παραδοσιακά ιδιότυπα προϊόντα, να προσδιοριστεί η αποστολή της και να καθοριστεί η δομή της.

(6) Η επιστημονική επιτροπή για τις ονομασίες προέλευσης, τις γεωγραφικές ενδείξεις και τις βεβαιώσεις ιδιοτυπίας η οποία συστήθηκε με την απόφαση 93/53/ΕΟΚ της Επιτροπής [3] πρέπει να διαλυθεί,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Συγκροτείται επιστημονική ομάδα εμπειρογνωμόνων για τις ονομασίες προέλευσης, τις γεωγραφικές ενδείξεις και τα εγγυημένα παραδοσιακά ιδιότυπα προϊόντα, εφεξής καλούμενη «η ομάδα».

Άρθρο 2

Αποστολή

Η Επιτροπή μπορεί να συμβουλευθεί την ομάδα για κάθε θέμα που αφορά την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης γεωργικών προϊόντων και τροφίμων καθώς και τα εγγυημένα παραδοσιακά ιδιότυπα γεωργικά προϊόντα και τρόφιμα, ιδίως δε:

— εάν μια συγκεκριμένη ονομασία για την οποία έχει υποβληθεί αίτηση καταχώρισης πληροί τα κριτήρια που αναφέρονται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 510/2006, και κυρίως το δεσμό με το περιβάλλον και τη γεωγραφική προέλευση ή/και φήμη,

— εάν ένα συγκεκριμένο όνομα για το οποίο έχει υποβληθεί αίτηση καταχώρισης πληροί τα κριτήρια που αναφέρονται στα άρθρα 2, 4 και 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 509/2006, και κυρίως τα κριτήρια όσον αφορά τον παραδοσιακό ή/και ιδιότυπο χαρακτήρα του,

— τον κοινόχρηστο χαρακτήρα μιας ονομασίας,

— την αξιολόγηση των κριτηρίων σχετικά με τη θεμιτή φύση των εμπορικών συναλλαγών και τον κίνδυνο να προκληθεί σύγχυση στον καταναλωτή σε περιπτώσεις σύγκρουσης μεταξύ της ονομασίας προέλευσης ή της γεωγραφικής ένδειξης, αφενός, και των ονομασιών προέλευσης και γεωγραφικών ενδείξεων που έχουν ήδη καταχωρισθεί, των εμπορικών σημάτων, των ονομάτων φυτικών ποικιλιών ή ζωικών φυλών, των ομωνύμων ονομασιών και των ονομασιών υφιστάμενων προϊόντων που κυκλοφορούν νομίμως στο εμπόριο, αφετέρου,

— κάθε άλλο ζήτημα που παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον όσον αφορά το πεδίο αρμοδιότητας της ομάδας.

Ο πρόεδρος της ομάδας μπορεί να υποδείξει στην Επιτροπή ότι είναι σκόπιμο να γνωμοδοτήσει η ομάδα για ένα συγκεκριμένο ζήτημα.

Η Επιτροπή μπορεί, κατά περίπτωση, να ζητήσει από την ομάδα να γνωμοδοτήσει για συγκεκριμένο ζήτημα εντός καθορισμένης προθεσμίας.

([1]) ΕΕ L 93 της 31.3.2006, σ. 12.

([2]) ΕΕ L 93 της 31.3.2006, σ. 1.

([3]) ΕΕ L 13 της 21.1.1993, σ. 16. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την απόφαση 97/656/ΕΚ (ΕΕ L 277 της 10.10.1997, σ. 30).

Άρθρο 3

Σύνθεση — Διορισμός

1. Τα μέλη της ομάδας διορίζονται από την Επιτροπή με επιλογή μεταξύ των εμπειρογνωμόνων οι οποίοι ανταποκρίθηκαν σε πρόσκληση υποβολής υποψηφιοτήτων και διαθέτουν εξαιρετικά προσόντα όσον αφορά τις τεχνικές και επιστημονικές πτυχές που συνδέονται με τα πεδία του άρθρου 2, καλύπτουν δε, συλλογικά, το ευρύτερο δυνατόν φάσμα επιστημονικών και τεχνικών πεδίων και, τηρουμένου του κριτηρίου αυτού, κατανέμονται γεωγραφικά με τρόπο που αντανακλά την ποικιλομορφία των ζητημάτων και των επιστημονικών προσεγγίσεων στην Κοινότητα.

2. Η ομάδα είναι ενδεκαμελής.

Οι υποψήφιοι που κρίνονται κατάλληλοι να συμμετάσχουν στην ομάδα αλλά δεν διορίστηκαν, καλούνται να περιληφθούν σε εφεδρικό κατάλογο. Ο εφεδρικός κατάλογος μπορεί να χρησιμοποιηθεί από την Επιτροπή για την επιλογή υποψηφίων για την αντικατάσταση μελών της ομάδας.

3. Ισχύουν οι ακόλουθες διατάξεις:

— τα μέλη διορίζονται προσωπικά και καλούνται να συμβουλεύουν την Επιτροπή ανεξάρτητα από κάθε εξωτερική παραίνεση. Δεν μεταβιβάζουν τις αρμοδιότητές τους σε άλλο μέλος ή σε τρίτο πρόσωπο,

— η θητεία των μελών είναι τριετής, ανανεώσιμη. Ωστόσο, θεωρώντας ως ημερομηνία έναρξης της θητείας την ημερομηνία διορισμού που αναφέρεται στην παράγραφο 1, τα μέλη δεν μπορούν να ασκήσουν τα καθήκοντά τους για περισσότερες από τρεις συνεχείς θητείες. Τα μέλη ασκούν τα καθήκοντά τους έως την αντικατάστασή τους ή την ανανέωση της θητείας τους,

— τα μέλη που δεν είναι πλέον σε θέση να συμβάλλουν αποτελεσματικά στις εργασίες της ομάδας, που υποβάλλουν παραίτηση ή που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο πρώτο ή στο δεύτερο εδάφιο της παρούσας παραγράφου ή στο άρθρο 287 της συνθήκης ίδρυσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, είναι δυνατόν να αντικατασταθούν για την υπόλοιπη διάρκεια της θητείας τους,

— τα μέλη υποβάλλουν ετησίως γραπτή δήλωση δέσμευσης ότι θα ενεργούν προς όφελος του δημοσίου συμφέροντος καθώς και δήλωση συμφερόντων αναφέροντας είτε την απουσία είτε την ύπαρξη οποιουδήποτε συμφέροντος θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι επηρεάζει την ανεξαρτησία τους,

— τα ονόματα των μελών δημοσιεύονται στο δικτυακό τόπο της ΓΔ Γεωργίας και Αγροτικής Ανάπτυξης και στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, σειρά C. Η συλλογή, η διαχείριση και η δημοσίευση των ονομάτων των μελών πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [4], σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Άρθρο 4

Λειτουργία

1. Η ομάδα εκλέγει έναν πρόεδρο και δύο αντιπροέδρους μεταξύ των μελών της. Η εκλογή διενεργείται με απλή πλειοψηφία των μελών.

2. Σε συμφωνία με την Επιτροπή, μπορούν να συγκροτηθούν υποομάδες για την εξέταση συγκεκριμένων ζητημάτων με θητεία που καθορίζεται από την ομάδα· οι υποομάδες διαλύονται με τη λήξη της θητείας τους.

3. Ο εκπρόσωπος της Επιτροπής μπορεί να καλέσει εμπειρογνώμονες ή παρατηρητές που διαθέτουν ειδική ικανότητα σε ένα από τα θέματα της ημερήσιας διάταξης για να συμμετάσχει στις εργασίες της ομάδας ή των υποομάδων όταν το κρίνει χρήσιμο ή σκόπιμο.

4. Οι πληροφορίες που λαμβάνονται στο πλαίσιο της συμμετοχής στις εργασίες της ομάδας ή των υποομάδων δεν επιτρέπεται να δημοσιοποιούνται όταν η Επιτροπή έχει διευκρινίσει ότι αφορούν ζητήματα εμπιστευτικού χαρακτήρα.

Τα μέλη δεν μπορούν να χρησιμοποιήσουν για επαγγελματικούς σκοπούς τις πληροφορίες που περιήλθαν εις γνώσιν τους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ως μέλη της ομάδας.

5. Η ομάδα και οι υποομάδες της συνεδριάζουν κατά κανόνα σε χώρο της Επιτροπής, σύμφωνα με τις διαδικασίες και το χρονοδιάγραμμα που αυτή έχει ορίσει. Χρέη γραμματείας εκτελεί η Επιτροπή. Στις συνεδριάσεις μπορούν να συμμετέχουν ενδιαφερόμενοι υπάλληλοι άλλων υπηρεσιών της Επιτροπής.

6. Η ομάδα εγκρίνει τον εσωτερικό της κανονισμό με βάση τους πρότυπους διαδικαστικούς κανόνες που εγκρίθηκαν από την Επιτροπή.

7. Οι υπηρεσίες της Επιτροπής μπορούν να δημοσιεύσουν στο Διαδίκτυο, στην πρωτότυπη γλώσσα του αντίστοιχου εγγράφου, τις αιτήσεις γνωμοδότησης, τις ημερήσιες διατάξεις, τα πρακτικά και τις γνώμες που ενέκρινε η ομάδα. Μπορούν επίσης να δημοσιεύσουν υπό τους ίδιους όρους κάθε έγγραφο εργασίας της ομάδας.

Άρθρο 5

Έξοδα συνεδρίασης

Τα οδοιπορικά και τα έξοδα διαμονής των μελών, των εμπειρογνωμόνων και των παρατηρητών τα οποία συνδέονται με τις δραστηριότητες της ομάδας επιστρέφονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν στην Επιτροπή. Η άσκηση των καθηκόντων διεξάγεται αμισθί.

[4] ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1.

Τα έξοδα συνεδριάσεων καλύπτονται εντός των ορίων των κονδυλίων που τίθενται στη διάθεση της αρμόδιας υπηρεσίας στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας κατανομής πόρων.

Άρθρο 6

Κατάργηση

Η απόφαση 93/53/ΕΟΚ καταργείται.

Ωστόσο, η επιτροπή που έχει συσταθεί με την ανωτέρω απόφαση εξακολουθεί να εκτελεί τα καθήκοντά της έως ότου η Επιτροπή ενημερώσει τα μέλη της ότι η ομάδα που συστήνεται με την παρούσα απόφαση ανέλαβε καθήκοντα.

Άρθρο 7

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Βρυξέλλες, 20 Δεκεμβρίου 2006.

Για την Επιτροπή

Mariann FISCHER BOEL

Μέλος της Επιτροπής

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 20ής Δεκεμβρίου 2006

σχετικά με την παράταση ορισμένων αποφάσεων για κρατικές ενισχύσεις

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2006) 6927]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2007/72/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 87 και 88,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η διάρκεια ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2204/2002 της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις για την απασχόληση [1], του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 70/2001 της Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 2001, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις προς μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις [2] και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 68/2001 της Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 2001, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης στις ενισχύσεις για επαγγελματική εκπαίδευση [3] παρατάθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1976/2006 της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 2204/2002, (ΕΚ) αριθ. 70/2001 και (ΕΚ) αριθ. 68/2001 όσον αφορά την παράταση της διάρκειας ισχύος τους [4], έως τις 30 Ιουνίου 2008.

(2) Για να αποφευχθούν οι περιττές διοικητικές εργασίες και να διασφαλιστεί η ασφάλεια δικαίου, πρέπει να παραταθεί η ισχύς των αποφάσεων της Επιτροπής για την έγκριση καθεστώτων ενισχύσεων τα οποία γνωστοποιούνται βάσει των κανονισμών απαλλαγής που αποτελούν αντικείμενο του εν λόγω κανονισμού παράτασης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Με την επιφύλαξη των κατάλληλων μέτρων που αναφέρονται στο σημείο 107 τρίτη περίπτωση των κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τις εθνικές περιφερειακές ενισχύσεις 2007-2013, της 4ης Μαρτίου 2006 [5], και τα οποία έγιναν δεκτά από όλα τα κράτη μέλη, η ισχύς των αποφάσεων της Επιτροπής για την έγκριση καθεστώτων κρατικών ενισχύσεων βάσει των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 2204/2002, (ΕΚ) αριθ. 70/2001 ή (ΕΚ) αριθ. 68/2001 πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας απόφασης παρατείνεται έως τις 30 Ιουνίου 2008.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2007.

Βρυξέλλες, 20 Δεκεμβρίου 2006.

Για την Επιτροπή
Neelie KROES
Μέλος της Επιτροπής

---

[1] ΕΕ L 337 της 13.12.2002, σ. 3. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1040/2006 (ΕΕ L 187 της 8.7.2006, σ. 8).

[2] ΕΕ L 10 της 13.1.2001, σ. 33. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1040/2006.

[3] ΕΕ L 10 της 13.1.2001, σ. 20. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1040/2006.

[4] ΕΕ L 368 της 23.12.2006, σ. 85.

[5] ΕΕ C 54 της 4.3.2006, σ. 13.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 20ής Δεκεμβρίου 2006

για το διορισμό μελών της ομάδας εξέτασης γνωμών επί των λογιστικών προτύπων που δημιουργήθηκε με την απόφαση 2006/505/ΕΚ της Επιτροπής, της 14ης Ιουλίου 2006, για τη σύσταση ομάδας εξέτασης γνωμών επί των λογιστικών προτύπων προκειμένου να συμβουλεύει την Επιτροπή σχετικά με την αντικειμενικότητα και την ουδετερότητα των γνωμών της συμβουλευτικής επιτροπής για τη χρηματοοικονομική πληροφόρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EFRAG)

(2007/73/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την απόφαση 2006/505/ΕΚ της Επιτροπής, της 14ης Ιουλίου 2006 για τη σύσταση ομάδας εξέτασης γνωμών επί των λογιστικών προτύπων προκειμένου να συμβουλεύει την Επιτροπή σχετικά με την αντικειμενικότητα και την ουδετερότητα των γνωμών της συμβουλευτικής επιτροπής για τη χρηματοοικονομική πληροφόρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EFRAG) ([1]), και ιδιαίτερα το άρθρο 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με το άρθρο 3 της απόφασης 2006/505/ΕΚ, η Επιτροπή διορίζει επτά το πολύ μέλη της ομάδας εξέτασης γνωμών επί των λογιστικών προτύπων από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες, των οποίων η πείρα και η επάρκεια στον τομέα της λογιστικής, και ειδικότερα σε ζητήματα χρηματοοικονομικής πληροφόρησης, είναι ευρέως αναγνωρισμένες σε κοινοτικό επίπεδο,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Η Επιτροπή διορίζει τα επτά μέλη της ομάδας εξέτασης γνωμών επί των λογιστικών προτύπων, τα ονόματα των οποίων αναφέρονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Η απόφαση αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Βρυξέλλες, 14ης Δεκεμβρίου 2006.

Για την Επιτροπή

Charlie McCREEVY

Μέλος της Επιτροπής

([1]) ΕΕ L 199 της 21.7.2006, σ. 33.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΜΕΛΩΝ

Josef JÍLEK

Elisabeth KNORR

Carlos Soria SENDRA

Hervé STOLOWY

Enrico LAGHI

Jan KLAASEN

Geoffrey MITCHELL

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 21ης Δεκεμβρίου 2006

περί καθορισμού εναρμονισμένων τιμών αναφοράς απόδοσης για τη χωριστή παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας και θερμότητας κατ' εφαρμογή της οδηγίας 2004/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και του Κοινοβουλίου

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2006) 6817]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2007/74/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 2004/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και του Κοινοβουλίου για την προώθηση της συμπαραγωγής ενέργειας βάσει της ζήτησης για χρήσιμη θερμότητα στην εσωτερική αγορά ενέργειας και για την τροποποίηση της οδηγίας 92/42/ΕΚ [1], και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η Επιτροπή καθορίζει, κατ'εφαρμογή του άρθρου 4 της οδηγίας 2004/8/ΕΚ, εναρμονισμένες τιμές αναφοράς απόδοσης για τη χωριστή παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας και θερμότητας, οι οποίες αποτελούνται από πίνακα τιμών διαφοροποιημένων ανάλογα με υπεισερχόμενους παράγοντες, όπως το έτος κατασκευής και οι τύποι καυσίμου.

(2) Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 της οδηγίας 2004/8/ΕΚ, η Επιτροπή διενήργησε τεκμηριωμένη ανάλυση. Από τις εξελίξεις στην καλύτερη διαθέσιμη και οικονομικώς δικαιολογημένη τεχνολογία, οι οποίες σημειώθηκαν κατά την περίοδο που καλύπτεται από την ανωτέρω ανάλυση, φαίνεται ότι στις εναρμονισμένες τιμές αναφοράς απόδοσης για τη χωριστή παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας θα πρέπει να γίνεται διάκριση ανάλογα με το έτος κατασκευής μιας μονάδας συμπαραγωγής. Επιπλέον, θα πρέπει να εφαρμοστούν στις εν λόγω τιμές αναφοράς διορθωτικοί συντελεστές σχετιζόμενοι με τις κλιματικές συνθήκες, επειδή οι θερμοδυναμικές παράμετροι της ηλεκτροπαραγωγής από καύσιμο εξαρτώνται από τη θερμοκρασία περιβάλλοντος. Επιπλέον, θα πρέπει να εφαρμοστούν στις ανωτέρω τιμές αναφοράς διορθωτικοί συντελεστές για αποτρεπόμενες απώλειες στο διασυνδεδεμένο ηλεκτρικό δίκτυο, ώστε να συνεκτιμηθεί η εξοικονόμηση ενέργειας που επιτυγχάνεται όταν λόγω της αποκεντρωμένης παραγωγής είναι περιορισμένη η χρήση του δικτύου.

(3) Αντίθετα, η ανάλυση έδειξε ότι, ως προς τις εναρμονισμένες τιμές αναφοράς απόδοσης για τη χωριστή παραγωγή θερμότητας, δεν ήταν ανάγκη να γίνεται διάκριση ανάλογα με το έτος κατασκευής, επειδή η καθαρή ενεργειακή απόδοση των λεβήτων βελτιώθηκε ανεπαίσθητα κατά την περίοδο που καλύπτεται από την ανάλυση. Δεν απαιτήθηκαν διορθωτικοί συντελεστές σχετικοί με τις κλιματικές συνθήκες, επειδή οι θερμοδυναμικές παράμετροι της παραγωγής θερμότητας από καύσιμο δεν εξαρτώνται από τη θερμοκρασία περιβάλλοντος. Επιπλέον, δεν απαιτούνται διορθωτικοί συντελεστές για απώλειες θερμότητας στο δίκτυο, δεδομένου ότι η θερμότητα χρησιμοποιείται πάντοτε πλησίον του τόπου παραγωγής.

(4) Οι εναρμονισμένες τιμές αναφοράς απόδοσης βασίστηκαν στις αρχές που αναφέρονται στο Παράρτημα ΙΙΙ(στ) της οδηγίας 2004/8/ΕΚ.

(5) Χρειάζονται σταθερές συνθήκες για τις επενδύσεις σε έργα συμπαραγωγής και συνεχής εμπιστοσύνη των επενδυτών. Υπό το πρίσμα αυτό, είναι ενδεδειγμένο να διατηρηθούν οι ίδιες τιμές αναφοράς σε μονάδα συμπαραγωγής για περίοδο δέκα ετών που κρίνεται εύλογα μακρόχρονη. Ωστόσο, λαμβανομένου υπόψη του κύριου στόχου της οδηγίας 2004/8/ΕΚ για την προώθηση της συμπαραγωγής ώστε να εξοικονομηθεί πρωτογενής ενέργεια, θα πρέπει να δοθεί κίνητρο για την ανακαίνιση παλαιότερων μονάδων συμπαραγωγής, ώστε να βελτιωθεί ο ενεργειακός τους βαθμός απόδοσης. Ως εκ τούτου, οι τιμές αναφοράς απόδοσης για την ηλεκτρική ενέργεια που είναι εφαρμόσιμες σε μια μονάδα συμπαραγωγής θα πρέπει να καταστούν αυστηρότερες από το ενδέκατο έτος μετά το έτος κατασκευής της μονάδας.

(6) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής συμπαραγωγής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Καθορισμός εναρμονισμένων τιμών αναφοράς απόδοσης

Οι εναρμονισμένες τιμές αναφοράς απόδοσης για τη χωριστή παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας και θερμότητας είναι αυτές που παρατίθενται αντιστοίχως στο Παράρτημα Ι και στο Παράρτημα ΙΙ.

Άρθρο 2

Διορθωτικοί συντελεστές για τις εναρμονισμένες τιμές αναφοράς απόδοσης για τη χωριστή παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας

1. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τους διορθωτικούς συντελεστές που παρατίθενται στο Παράρτημα ΙΙΙ(α), ώστε να προσαρμόσουν τις εναρμονισμένες τιμές αναφοράς απόδοσης που παρατίθενται στο Παράρτημα Ι στις μέσες κλιματικές συνθήκες που επικρατούν σε κάθε κράτος μέλος.

Οι διορθωτικοί συντελεστές για τις μέσες κλιματικές συνθήκες δεν εφαρμόζονται στην τεχνολογία συμπαραγωγής που βασίζεται σε κυψέλες καυσίμου.

[1] ΕΕ L 52 της 21.2.2004, σ. 50.

Εάν στο έδαφος κράτους μέλους τα επίσημα μετεωρολογικά στοιχεία δείχνουν διαφορές κατά 5 °C και πλέον στην ετήσια θερμοκρασία περιβάλλοντος, τα κράτη μέλη έχουν το δικαίωμα, υπό τον όρο ότι το κοινοποιούν στην Επιτροπή, να χρησιμοποιούν διάφορες κλιματικές ζώνες για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, με τη χρήση της μεθόδου που παρατίθεται στο Παράρτημα III(β).

2. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τους διορθωτικούς συντελεστές που παρατίθενται στο Παράρτημα IV ώστε να προσαρμόσουν τις εναρμονισμένες τιμές αναφοράς απόδοσης που παρατίθενται στο Παράρτημα I στις αποτρεπόμενες απώλειες στο διασυνδεδεμένο ηλεκτρικό δίκτυο.

Οι διορθωτικοί συντελεστές για αποτρεπόμενες απώλειες στο διασυνδεδεμένο ηλεκτρικό δίκτυο δεν εφαρμόζονται σε καύσιμα από ξύλο και σε βιοαέριο.

3. Στις περιπτώσεις που τα κράτη μέλη εφαρμόζουν αμφότερους τους διορθωτικούς συντελεστές που παρατίθενται στο Παράρτημα III(α) και εκείνους που παρατίθενται στο Παράρτημα IV, εφαρμόζουν πρώτα τους συντελεστές του Παραρτήματος III(α) και έπειτα εκείνους του Παραρτήματος IV.

Άρθρο 3

Εφαρμογή των εναρμονισμένων τιμών αναφοράς απόδοσης

1. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις εναρμονισμένες τιμές αναφοράς απόδοσης που παρατίθενται στο Παράρτημα I σχετικά με το έτος κατασκευής μιας μονάδας συμπαραγωγής. Οι εναρμονισμένες αυτές τιμές αναφοράς απόδοσης εφαρμόζονται επί 10 έτη από το έτος κατασκευής της μονάδας συμπαραγωγής.

2. Από το ενδέκατο έτος μετά το έτος κατασκευής της μονάδας συμπαραγωγής, εφαρμόζουν τις εναρμονισμένες τιμές αναφοράς απόδοσης οι οποίες, βάσει της παραγράφου 1, εφαρμόζονται σε μονάδα συμπαραγωγής ηλικίας 10 ετών. Οι εναρμονισμένες αυτές τιμές αναφοράς απόδοσης εφαρμόζονται για ένα έτος.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως έτος κατασκευής μιας μονάδας συμπαραγωγής εκλαμβάνεται το ημερολογιακό έτος κατά το οποίο παρήγαγε για πρώτη φορά ηλεκτρική ενέργεια.

Άρθρο 4

Ανακαίνιση μονάδας συμπαραγωγής

Εάν μια υφιστάμενη μονάδα συμπαραγωγής ανακαινίζεται και η επενδυτική δαπάνη για την ανακαίνιση υπερβαίνει ποσοστό 50 % της επενδυτικής δαπάνης για την κατασκευή μιας συγκρίσιμης νέας μονάδας συμπαραγωγής, το ημερολογιακό έτος κατά το οποίο η ανακαινισμένη μονάδα συμπαραγωγής παρήγαγε για πρώτη φορά ηλεκτρική ενέργεια θεωρείται ως το έτος κατασκευής της για τους σκοπούς του άρθρου 3.

Άρθρο 5

Σύνθεση καυσίμων

Εάν η μονάδα συμπαραγωγής λειτουργεί με πολλά καύσιμα, οι εναρμονισμένες τιμές αναφοράς απόδοσης για τη χωριστή παραγωγή εφαρμόζεται αναλογικώς στον σταθμισμένο μέσο όρο του συνεισφερόμενου ενεργειακού περιεχομένου των διαφόρων καυσίμων.

Άρθρο 6

Αποδέκτες

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 21 Δεκεμβρίου 2006.

Για την Επιτροπή
Andris PIEBALGS
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Εναρμονισμένες τιμές αναφοράς απόδοσης για τη χωριστή παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας (αναφερόμενες στο άρθρο 1)

Στον κατωτέρω πίνακα οι εναρμονισμένες τιμές αναφοράς απόδοσης για τη χωριστή παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας βασίζονται σε καθαρή θερμογόνο δύναμη και πρότυπες συνθήκες ISO (θερμοκρασία περιβάλλοντος 15 °C, πίεση 1,013 bar, 60 % σχετική υγρασία).

	Έτος κατασκευής: Τύπος καυσίμου:	1996 και πριν	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006-2011
Στερεά	Λιθάνθρακας/οπτάνθρακας	39,7 %	40,5 %	41,2 %	41,8 %	42,3 %	42,7 %	43,1 %	43,5 %	43,8 %	44,0 %	44,2 %
	Λιγνίτης/μπρικέτες λιγνίτη	37,3 %	38,1 %	38,8 %	39,4 %	39,9 %	40,3 %	40,7 %	41,1 %	41,4 %	41,6 %	41,8 %
	Τύρφη/μπρικέτες τύρφης	36,5 %	36,9 %	37,2 %	37,5 %	37,8 %	38,1 %	38,4 %	38,6 %	38,8 %	38,9 %	39,0 %
	Καύσιμα από ξύλο	25,0 %	26,3 %	27,5 %	28,5 %	29,6 %	30,4 %	31,1 %	31,7 %	32,2 %	32,6 %	33,0 %
	Γεωργική βιομάζα	20,0 %	21,0 %	21,6 %	22,1 %	22,6 %	23,1 %	23,5 %	24,0 %	24,4 %	24,7 %	25,0 %
	Βιοαποδομήσιμα (αστικά) απόβλητα	20,0 %	21,0 %	21,6 %	22,1 %	22,6 %	23,1 %	23,5 %	24,0 %	24,4 %	24,7 %	25,0 %
	Μη ανανεώσιμα (αστικά και βιομηχανικά) απόβλητα	20,0 %	21,0 %	21,6 %	22,1 %	22,6 %	23,1 %	23,5 %	24,0 %	24,4 %	24,7 %	25,0 %
	Πετρελαιούχοι σχιστόλιθοι	38,9 %	38,9 %	38,9 %	38,9 %	38,9 %	38,9 %	38,9 %	38,9 %	38,9 %	38,9 %	39,0 %
Υγρά	Πετρέλαιο (πετρέλαιο εσωτερικής καύσης + βαρύ μαζούτ), Υγραέριο	39,7 %	40,5 %	41,2 %	41,8 %	42,3 %	42,7 %	43,1 %	43,5 %	43,8 %	44,0 %	44,2 %
	Βιοκαύσιμα	39,7 %	40,5 %	41,2 %	41,8 %	42,3 %	42,7 %	43,1 %	43,5 %	43,8 %	44,0 %	44,2 %
	Βιοαποδομήσιμα απόβλητα	20,0 %	21,0 %	21,6 %	22,1 %	22,6 %	23,1 %	23,5 %	24,0 %	24,4 %	24,7 %	25,0 %
	Μη ανανεώσιμα απόβλητα	20,0 %	21,0 %	21,6 %	22,1 %	22,6 %	23,1 %	23,5 %	24,0 %	24,4 %	24,7 %	25,0 %
Αέρια	Φυσικό αέριο	50,0 %	50,4 %	50,8 %	51,1 %	51,4 %	51,7 %	51,9 %	52,1 %	52,3 %	52,4 %	52,5 %
	Αέριο διυλιστηρίων/υδρογόνο	39,7 %	40,5 %	41,2 %	41,8 %	42,3 %	42,7 %	43,1 %	43,5 %	43,8 %	44,0 %	44,2 %
	Βιοκαύσιμο	36,7 %	37,5 %	38,3 %	39,0 %	39,6 %	40,1 %	40,6 %	41,0 %	41,4 %	41,7 %	42,0 %
	Φωταέριο, αέριο απαερίων υψικαμίνου, άλλα απόβλητα αέρια, ανακτώμενη απόβλητη θερμότητα	35 %	35 %	35 %	35 %	35 %	35 %	35 %	35 %	35 %	35 %	35 %

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Εναρμονισμένες τιμές αναφοράς απόδοσης για τη χωριστή παραγωγή θερμότητας (αναφερόμενες στο άρθρο 1)

Στον κατωτέρω πίνακα οι εναρμονισμένες τιμές αναφοράς απόδοσης για τη χωριστή παραγωγή θερμότητας βασίζονται σε καθαρή θερμογόνο δύναμη και πρότυπες συνθήκες ISO (θερμοκρασία περιβάλλοντος 15 °C, πίεση 1,013 bar, 60 % σχετική υγρασία).

	Τύπος καυσίμου:	Ατμός (*) /θερμό ύδωρ	Απευθείας χρήση καυσαερίων (**)
Στερεά	Λιθάνθρακας/οπτάνθρακας	88 %	80 %
	Λιγνίτης/μπρικέτες λιγνίτη	86 %	78 %
	Τύρφη/μπρικέτες τύρφης	86 %	78 %
	Καύσιμα από ξύλο	86 %	78 %
	Γεωργική βιομάζα	80 %	72 %
	Βιοαποδομήσιμα (αστικά) απόβλητα	80 %	72 %
	Μη ανανεώσιμα (αστικά και βιομηχανικά) απόβλητα	80 %	72 %
	Πετρελαιούχοι σχιστόλιθοι	86 %	78 %
Υγρά	Πετρέλαιο (πετρέλαιο εσωτερικής καύσης + βαρύ μαζούτ), υγραέριο	89 %	81 %
	Βιοκαύσιμα	89 %	81 %
	Βιοαποδομήσιμα απόβλητα	80 %	72 %
	Μη ανανεώσιμα απόβλητα	80 %	72 %
Αέρια	Φυσικό αέριο	90 %	82 %
	Αέριο διυλιστηρίων/υδρογόνο	89 %	81 %
	Βιοκαύσιμο	70 %	62 %
	Φωταέριο, αέριο απαερίων υψικαμίνου + άλλα απόβλητα αέρια	80 %	72 %

(*) Οι βαθμοί απόδοσης ατμού πρέπει να μειωθούν κατά 5 απόλυτες εκατοστιαίες μονάδες σε περίπτωση που όσα κράτη μέλη εφαρμόζουν το άρθρο 12 παράγραφος 2 της οδηγίας 2004/8/ΕΚ περιλαμβάνουν στους υπολογισμούς μιας μονάδας συμπαραγωγής την επιστροφή συμπυκνωμάτων.

(**) Οι τιμές για άμεση θερμότητα θα χρησιμοποιούνται εάν η θερμοκρασία είναι 250 °C και ανώτερη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Διορθωτικοί συντελεστές σχετιζόμενοι με τις μέσες κλιματικές συνθήκες και μέθοδος για τον καθορισμό κλιματικών ζωνών εφαρμογής των εναρμονισμένων τιμών αναφοράς απόδοσης για τη χωριστή παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας (αναφερόμενοι στο άρθρο 2 παράγραφος 1)

(α) Διορθωτικοί συντελεστές σχετιζόμενοι με τις μέσες κλιματικές συνθήκες

Η διόρθωση για θερμοκρασία περιβάλλοντος βασίζεται στη διαφορά μεταξύ της ετήσιας μέσης θερμοκρασίας στο κράτος μέλος και των πρότυπων συνθηκών ISO (15 °C). Η διόρθωση έχει ως εξής:

0,1 % απώλεια απόδοσης για κάθε βαθμό άνω των 15 °C·

0,1 % κέρδος απόδοσης για έκαστο βαθμό κάτω των 15 °C.

Παράδειγμα:

Όταν η μέση ετήσια θερμοκρασία σε κράτος μέλος ανέρχεται σε 10 °C, η τιμή αναφοράς μιας μονάδας συμπαραγωγής σε αυτό το κράτος μέλος πρέπει να αυξηθεί προσθέτοντας 0,5 %.

(β) Μέθοδος καθορισμού των κλιματικών ζωνών

Τα σύνορα εκάστης κλιματικής ζώνης συνίστανται από ισοθερμικές καμπύλες (σε πλήρεις βαθμούς Κελσίου) της ετήσιας μέσης θερμοκρασίας περιβάλλοντος που διαφέρει τουλάχιστον κατά 4 °C. Η εφαρμοζόμενη σε γειτονικές κλιματικές ζώνες θερμοκρασιακή διαφορά μεταξύ των μέσων ετήσιων θερμοκρασιών περιβάλλοντος θα είναι τουλάχιστον 4 °C.

Παράδειγμα:

Σε ένα κράτος μέλος, η μέση ετήσια θερμοκρασία περιβάλλοντος στον τόπο Α είναι 12 °C και στον τόπο Β είναι 6 °C. Η διαφορά είναι μεγαλύτερη από 5 °C. Το κράτος μέλος έχει πλέον τη δυνατότητα να θεσπίσει δύο κλιματικές ζώνες διαχωριζόμενες από την ισοθερμική καμπύλη των 9 °C, συγκροτώντας τοιουτοτρόπως μία κλιματική ζώνη μεταξύ των ισοθερμικών καμπυλών των 9 °C και των 13 °C με μέση ετήσια θερμοκρασία περιβάλλοντος 11 °C και μία άλλη κλιματική ζώνη μεταξύ των ισοθερμικών καμπυλών των 5 °C και 9 °C με μια μέση ετήσια θερμοκρασία περιβάλλοντος 7 °C.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Διορθωτικοί συντελεστές για αποτρεπόμενες απώλειες στο διασυνδεδεμένο ηλεκτρικό δίκτυο για την εφαρμογή των εναρμονισμένων τιμών αναφοράς απόδοσης για τη χωριστή παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας (αναφερόμενοι στο άρθρο 2 παράγραφος 2)

Τάση	Για ηλεκτρική ενέργεια εξαγόμενη προς το διασυνδεδεμένο δίκτυο	Για την ηλεκτρική ενέργεια που καταναλίσκεται επιτόπου
> 200 kV	1	0,985
100-200 kV	0,985	0,965
50-100 kV	0,965	0,945
0,4-50 kV	0,945	0,925
< 0,4 kV	0,925	0,860

Παράδειγμα:

Μια μονάδα συμπαραγωγής ισχύος 100 kW_{el} με παλινδρομική μηχανή τροφοδοτούμενη με φυσικό αέριο παράγει ηλεκτρική ενέργεια τάσης 380 V. Από την ηλεκτρική αυτή ενέργεια ποσοστό 85 % χρησιμοποιείται για ιδία κατανάλωση και 15 % διοχετεύεται στο διασυνδεδεμένο δίκτυο. Η μονάδα κατασκευάστηκε το 1999. Η ετήσια θερμοκρασία περιβάλλοντος ανέρχεται σε 15 °C (οπότε δεν είναι ανάγκη να γίνει διόρθωση κλιματικών συνθηκών).

Σύμφωνα με το Παράρτημα I της παρούσας απόφασης, η εναρμονισμένη τιμή αναφοράς απόδοσης του 1999 για φυσικό αέριο ήταν 51,1 %. Μετά τη διόρθωση για τις απώλειες στο διασυνδεδεμένο δίκτυο, η προκύπτουσα τιμή αναφοράς απόδοσης για τη χωριστή παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας στη συγκεκριμένη μονάδα συμπαραγωγής (με βάση τον σταθμισμένο μέσον όρο των συντελεστών του παρόντος Παραρτήματος) υπολογίζεται ως εξής:

Ref Eη = 51,1 % * (0,860 * 85 % + 0,925 * 15 %) = 44,4 %

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 22ας Δεκεμβρίου 2006

σχετικά με τη σύσταση ομάδας εμπειρογνωμόνων για τις τιμές μεταβίβασης

(2007/75/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Στη μελέτη σχετικά με τη φορολογία των επιχειρήσεων στην εσωτερική αγορά [1] που καταρτίστηκε από τις υπηρεσίες της Επιτροπής, τονίστηκε η αυξανόμενη σημασία των φορολογικών προβλημάτων που προκαλούν οι τιμές μεταβίβασης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς.

(2) Στην ανακοίνωσή της «Προς μια εσωτερική αγορά χωρίς φορολογικά εμπόδια — στρατηγική για την πρόβλεψη ενοποιημένης φορολογικής βάσης για τις δραστηριότητες των εταιρειών σε επίπεδο ΕΕ» [2] η Επιτροπή αναγνώρισε την ανάγκη της προσφυγής στις ειδικές γνώσεις των εμπειρογνωμόνων στον τομέα των τιμών μεταβίβασης.

(3) Το 2002, συστάθηκε ανεπίσημα το «κοινό φόρουμ της ΕΕ για τον καθορισμό των τιμών μεταβίβασης».

(4) Με τη σύσταση του «κοινού φόρουμ της ΕΕ για τον καθορισμό των τιμών μεταβίβασης» δημιουργήθηκε ένα χρήσιμο μέσο επικοινωνίας μεταξύ των κρατών μελών και του ιδιωτικού τομέα, που είχε ως αποτέλεσμα να προταθούν από την Επιτροπή δύο κώδικες δεοντολογίας, οι οποίοι υιοθετήθηκαν στη συνέχεια από τα κράτη μέλη στο Συμβούλιο.

(5) Λαμβάνοντας υπόψη ότι τα αποτελέσματα του φόρουμ αυτού ήταν θετικά και ότι η ύπαρξη ενός τέτοιου φορέα εξακολουθεί να είναι απαραίτητη για την Επιτροπή, θα ήταν σκόπιμο να προσδιοριστούν με επίσημη πράξη οι διατάξεις που θα διέπουν τη συνέχιση των εργασιών του. Συνεπώς είναι απαραίτητο να συσταθεί μια ομάδα εμπειρογνωμόνων για τις τιμές μεταβίβασης και να προσδιοριστούν τα καθήκοντα και η διάρθρωσή της.

(6) Η ομάδα εμπειρογνωμόνων για τις τιμές μεταβίβασης πρέπει να απαρτίζεται από εμπειρογνώμονες του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα όσον αφορά τις τιμές μεταβίβασης.

(7) Η ομάδα εμπειρογνωμόνων για τις τιμές μεταβίβασης παρέχει στην Επιτροπή τη συνδρομή και τις συμβουλές της όσον αφορά φορολογικά θέματα που συνδέονται με τιμές μεταβίβασης.

(8) Θα πρέπει να καθορισθούν κανόνες σχετικά με την δημοσιοποίηση πληροφοριών από τα μέλη της ομάδας, υπό την επιφύλαξη των κανόνων περί ασφάλειας που προσαρτήθηκαν στον εσωτερικό κανονισμό της Επιτροπής με την απόφαση 2001/844/ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ [3].

(9) Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν τα μέλη της ομάδας πρέπει να υποβάλλονται σε επεξεργασία σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών [4].

(10) Είναι σκόπιμο να οριστεί περίοδος εφαρμογής της παρούσας απόφασης. Η Επιτροπή θα εξετάσει εν ευθέτω χρόνω τη σκοπιμότητα παράτασης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Ομάδα εμπειρογνωμόνων για τις τιμές μεταβίβασης

Από 1ης Μαρτίου 2007 συγκροτείται ομάδα εμπειρογνωμόνων για τις τιμές μεταβίβασης, η οποία αναφέρεται στο εξής ως η «ομάδα».

Η ομάδα αυτή ονομάζεται «κοινό φόρουμ της ΕΕ για τον καθορισμό των τιμών μεταβίβασης».

Άρθρο 2

Καθήκοντα

Τα καθήκοντα της ομάδας είναι τα εξής:

— να δημιουργήσει μια πλατφόρμα στην οποία οι φορολογικοί εμπειρογνώμονες των επιχειρήσεων και των εθνικών φορολογικών αρχών μπορούν να συζητούν τα προβλήματα που συνδέονται με τις τιμές μεταβίβασης τα οποία παρεμποδίζουν τις διασυνοριακές επιχειρηματικές δραστηριότητες εντός της Κοινότητας,

— να συμβουλεύει την Επιτροπή σε φορολογικά θέματα που συνδέονται με τις τιμές μεταβίβασης,

— να βοηθά την Επιτροπή στην εξεύρεση πρακτικών λύσεων, που συμβιβάζονται με τις κατευθυντήριες γραμμές του ΟΟΣΑ [5], προκειμένου να επιτευχθεί μια πιο ομοιόμορφη εφαρμογή των κανόνων σχετικά με τις τιμές μεταβίβασης εντός της Κοινότητας.

[1] SEC(2001) 1681 23.10.2001

[2] COM(2001) 582 τελικό, 23.10.2001

[3] ΕΕ L 317, 3.12.2001, σ. 1.

[4] ΕΕ L 8, 12.1.2001, σ. 1.

[5] Κατευθυντήριες γραμμές του ΟΟΣΑ όσον αφορά τις τιμές μεταβίβασης για τις πολυεθνικές εταιρείες και τις φορολογικές αρχές, που εκδόθηκαν τον Ιούλιο του 1995.

Άρθρο 3

Διαβούλευση

1. Η Επιτροπή μπορεί να συμβουλεύεται την ομάδα για κάθε ζήτημα που συνδέεται με τις τιμές μεταβίβασης.

2. Ο πρόεδρος της ομάδας δύναται να προτείνει στην Επιτροπή ότι είναι σκόπιμο να συμβουλευτεί την ομάδα σχετικά με κάποιο συγκεκριμένο θέμα.

Άρθρο 4

Σύνθεση — Διορισμός

1. Η ομάδα απαρτίζεται από 43 μέλη, κατ'ανώτατο όριο, με την ακόλουθη σύνθεση:

α) έναν εκπρόσωπο από κάθε κράτος μέλος.

β) μέχρι 15 εκπροσώπους από τον ιδιωτικό τομέα.

γ) έναν πρόεδρο.

2. Τα μέλη που εκπροσωπούν τα κράτη μέλη διορίζονται από τις αρμόδιες εθνικές αρχές. Τα μέλη αυτά θα είναι δημόσιοι υπάλληλοι που ασχολούνται με θέματα καθορισμού τιμών μεταβίβασης.

3. Τα μέλη του ιδιωτικού τομέα διορίζονται από την Επιτροπή μεταξύ ειδικών που διαθέτουν πείρα και ικανότητες σε θέματα καθορισμού τιμών μεταβίβασης.

4. Οι υποψήφιοι που θεωρούνται κατάλληλοι να καταστούν μέλη αλλά δεν διορίζονται δύνανται να εγγραφούν σε εφεδρικό κατάλογο, τον οποίο μπορεί να χρησιμοποιεί η Επιτροπή για το διορισμό αντικαταστατών.

5. Τα μέλη του ιδιωτικού τομέα διορίζονται υπό την προσωπική τους ιδιότητα και παρέχουν συμβουλές στην Επιτροπή ανεξάρτητα από τυχόν εξωτερικές επιρροές.

6. Ενημερώνουν την Επιτροπή εν ευθέτω χρόνω σχετικά με οποιαδήποτε σύγκρουση συμφερόντων ενδέχεται να υπονομεύσει την αντικειμενικότητά τους.

7. Η Επιτροπή διορίζει επίσης ένα πρόεδρο.

8. Τα μέλη της ομάδας διορίζονται για διετή θητεία που μπορεί να ανανεωθεί. Τα μέλη ασκούν τα καθήκοντά τους μέχρι την αντικατάστασή τους ή τη λήξη της θητείας τους.

9. Τα μέλη της ομάδας μπορούν να αντικατασταθούν για την εναπομένουσα περίοδο της θητείας τους στις εξής περιπτώσεις:

(α) όταν το μέλος παραιτείται·

(β) όταν το μέλος δεν είναι πλέον σε θέση να συμβάλλει αποτελεσματικά στις εργασίες της ομάδας·

(γ) όταν το μέλος δεν τηρεί το άρθρο 287 της συνθήκης·

(δ) όταν, κατά παράβαση των διατάξεων της παραγράφου 5, το μέλος δεν ενεργεί ανεξάρτητα από εξωτερικές επιρροές·

(ε) όταν, κατά παράβαση των διατάξεων της παραγράφου 6, το μέλος δεν ενημέρωσε την Επιτροπή εν ευθέτω χρόνω σχετικά με σύγκρουση συμφερόντων.

10. Τα ονόματα των μελών που διορίζονται υπό την προσωπική τους ιδιότητα δημοσιοποιούνται στον δικτυακό τόπο της ΓΔ TAXUD. Τα ονόματα των μελών συλλέγονται, υποβάλλονται σε επεξεργασία και δημοσιεύονται σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001.

Άρθρο 5

Λειτουργία

1. Σε συμφωνία με την Επιτροπή, είναι δυνατόν να συγκροτηθούν υποομάδες για την εξέταση επιμέρους ζητημάτων βάσει προδιαγραφών που ορίζει η ομάδα. Οι εν λόγω υποομάδες διαλύονται μετά την επίτευξη των στόχων τους.

2. Ο εκπρόσωπος της Επιτροπής μπορεί να ζητήσει από εμπειρογνώμονες ή παρατηρητές με ειδικές γνώσεις σε ένα θέμα της ημερήσιας διάταξης να συμμετάσχουν στις εργασίες της ομάδας ή μιας υποομάδας, εφόσον η παρουσία τους κρίνεται σκόπιμη ή/και αναγκαία.

Ειδικότερα, εκπρόσωποι των υποψήφιων χωρών και της γραμματείας του ΟΟΣΑ μπορούν να προσκληθούν ως παρατηρητές.

3. Οι πληροφορίες που λαμβάνονται στο πλαίσιο της συμμετοχής στις εργασίες της ομάδας ή υποομάδας δεν δύνανται να δημοσιοποιηθούν εάν, κατά τη γνώμη της Επιτροπής, οι πληροφορίες αυτές αφορούν εμπιστευτικά θέματα.

4. Η ομάδα και οι υποομάδες της κατά κανόνα συνεδριάζουν στις εγκαταστάσεις της Επιτροπής και σύμφωνα με τις διαδικασίες και το χρονοδιάγραμμα που αυτή έχει ορίσει. Η Επιτροπή παρέχει γραμματειακές υπηρεσίες.

5. Στις συνεδριάσεις δύνανται να συμμετέχουν υπάλληλοι της Επιτροπής για τους οποίους οι εργασίες της ομάδας εργασίας παρουσιάζουν ενδιαφέρον.

6. Η ομάδα καταρτίζει τον εσωτερικό κανονισμό της με βάση τους πρότυπους διαδικαστικούς κανόνες οι οποίοι θεσπίστηκαν από την Επιτροπή.

7. Οι υπηρεσίες της Επιτροπής δύνανται να δημοσιεύουν, ή να κοινοποιούν στο Διαδίκτυο ([6]), στην αυθεντική γλώσσα του εκάστοτε εγγράφου, περιλήψεις, συμπεράσματα, ή επιμέρους συμπεράσματα ή έγγραφα εργασίας της ομάδας.

Άρθρο 6

Επιστροφή εξόδων

Η Επιτροπή επιστρέφει τα έξοδα ταξιδίου και, κατά περίπτωση, διαμονής των μελών, των εμπειρογνωμόνων και των παρατηρητών

([6]) http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/company_tax/transfer_pricing/forum/index_en.htm

που συνδέονται με δραστηριότητες της ομάδας με βάση τους κανόνες της Επιτροπής που ισχύουν σε θέματα αποζημίωσης εξωτερικών εμπειρογνωμόνων.

Τα μέλη, οι εμπειρογνώμονες και οι παρατηρητές δεν αμείβονται για τις υπηρεσίες που παρέχουν.

Τα έξοδα συνεδριάσεων επιστρέφονται εντός των ορίων του ετήσιου προϋπολογισμού που διατίθεται στην ομάδα από τις αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής.

Άρθρο 7

Λήξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση λήγει στις 31 Μαρτίου 2011.

Βρυξέλλες, 22 Δεκεμβρίου 2006.

Για την Επιτροπή
László KOVÁCS
Μέλος της Επιτροπής

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 22ας Δεκεμβρίου 2006

για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2004, σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών όσον αφορά την αμοιβαία συνδρομή

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2006) 6903]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2007/76/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2004, σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών («κανονισμός για τη συνεργασία όσον αφορά την προστασία των καταναλωτών») ([1]), και ιδίως το άρθρο 6 παράγραφος 4, το άρθρο 7 παράγραφος 3, το άρθρο 8 παράγραφος 7, το άρθρο 9 παράγραφος 4, το άρθρο 10 παράγραφος 3, το άρθρο 12 παράγραφος 6, το άρθρο 13 παράγραφος 5 και το άρθρο 15 παράγραφος 6,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 καθορίζει τους όρους υπό τους οποίους συνεργάζονται μεταξύ τους και με την Επιτροπή οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών για την εφαρμογή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών, με σκοπό να εξασφαλιστεί η συμμόρφωση με τη νομοθεσία αυτή και η ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και να ενισχυθεί η προστασία των οικονομικών συμφερόντων των καταναλωτών.

(2) Ο εν λόγω κανονισμός προβλέπει τη δημιουργία δικτύων μεταξύ αυτών των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών.

(3) Είναι αναγκαίο να ληφθούν μέτρα για την εφαρμογή των διατάξεων του κανονισμού αυτού όσον αφορά τις διαδικασίες και τους όρους που διέπουν την αμοιβαία συνδρομή μεταξύ αρμόδιων αρχών καθώς και τη θέση του ενιαίου γραφείου σύνδεσης.

(4) Θεωρείται σκόπιμο να καθοριστούν ελάχιστες απαιτήσεις για τις πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στο πλαίσιο όλων των αιτήσεων αμοιβαίας συνδρομής ώστε να καθίσταται δυνατή η αποτελεσματική λειτουργία του συστήματος. Πρέπει επίσης να οριστούν κανόνες σχετικά με το περιεχόμενο των τυποποιημένων εντύπων μέσω των οποίων ανταλλάσσονται πληροφορίες, ούτως ώστε να εξασφαλίζεται μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα και ευκολότερη επεξεργασία των πληροφοριών αυτών.

(5) Για κάθε στάδιο της διαδικασίας αμοιβαίας συνδρομής πρέπει να καθοριστούν προθεσμίες ώστε να διασφαλιστεί η ταχεία λειτουργία του συστήματος.

(6) Πρέπει να καθοριστούν κανόνες όσον αφορά την κοινοποίηση των ενδοκοινοτικών παραβάσεων ώστε να είναι δυνατόν να λαμβάνονται ταχέα και αποτελεσματικά μέτρα κατά των παραβάσεων αυτών σε όλα τα σχετικά κράτη μέλη.

(7) Δεδομένου ότι οι πληροφορίες που παρέχονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 μπορεί συχνά να είναι ευαίσθητες, είναι αναγκαίο να καθοριστούν κατάλληλοι κανόνες για τον περιορισμό της πρόσβασης σε αυτές.

(8) Πρέπει να προβλεφθούν γενικά μέτρα για να εξασφαλιστεί ότι η διαβίβαση πληροφοριών δεν παρεμποδίζεται από γλωσσικά προβλήματα και επιτρέπεται η ευελιξία στην αντιμετώπιση ειδικών περιπτώσεων.

(9) Με βάση την εμπειρία από τη λειτουργία των δικτύων των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών για την συνεργασία με σκοπό την επιβολή της νομοθεσίας, μπορούν να ληφθούν περαιτέρω μέτρα.

(10) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής που συστάθηκε με το άρθρο 19 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Η παρούσα απόφαση καθορίζει κανόνες για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 όσον αφορά την αμοιβαία συνδρομή μεταξύ αρμόδιων αρχών και τους όρους που διέπουν τη συνδρομή αυτή.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί επιπλέον εκείνων που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2006/2004:

1. ως «βάση δεδομένων» νοείται η βάση δεδομένων που προβλέπεται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004·

2. ως «προειδοποίηση» νοείται η κοινοποίηση μιας ενδοκοινοτικής παράβασης σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004·

([1]) ΕΕ L 364 της 9.12.2004, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2005/29/ΕΚ (ΕΕ L 149 της 11.6.2005, σ. 22.)

3. ως «τήρηση του απορρήτου» νοείται η τήρηση του εμπιστευτικού χαρακτήρα των πληροφοριών σύμφωνα με τις απαιτήσεις εμπιστευτικότητας και επαγγελματικού και εμπορικού απορρήτου όπως προβλέπεται στο άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004·

4. ως «νομική βάση»: νοείται η νομοθετική διάταξη που προστατεύει το συμφέρον των καταναλωτών το οποίο αποτελεί, ή υπάρχει υποψία ότι αποτελεί, αντικείμενο μιας ενδοκοινοτικής παράβασης, και η οποία περιλαμβάνει σαφή ένδειξη της σχετικής νομοθετικής διάταξης του κράτους μέλους της αιτούσας αρχής.

Άρθρο 3

Απαιτήσεις για ενημέρωση

Οι κανόνες για τις πληροφορίες που πρέπει να παρασχεθούν σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και για το μορφότυπο των πληροφοριών αυτών καθορίζονται στο κεφάλαιο 1 του παραρτήματος της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 4

Προθεσμίες

Οι κανόνες σχετικά με τις ισχύουσες προθεσμίες για τα διάφορα στάδια της αμοιβαίας συνδρομής σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 καθορίζονται στο κεφάλαιο 2 του παραρτήματος της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 5

Προειδοποιήσεις

Οι κανόνες για τις προειδοποιήσεις καθορίζονται στο κεφάλαιο 3 του παραρτήματος.

Άρθρο 6

Πρόσβαση σε ανταλλασσόμενες πληροφορίες

Η πρόσβαση σε πληροφορίες που ανταλλάσσονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 περιορίζεται σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται στο κεφάλαιο 4 του παραρτήματος της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 7

Γλώσσες

Οι κανόνες σχετικά με τις γλώσσες που πρέπει να χρησιμοποιούνται για τις αιτήσεις και για τη διαβίβαση πληροφοριών σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 καθορίζονται στο κεφάλαιο 5 του παραρτήματος της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 8

Ημερομηνία έναρξης ισχύος

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει στις 29 Δεκεμβρίου 2006.

Άρθρο 9

Αποδέκτες

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 22 Δεκεμβρίου 2006.

Για την Επιτροπή
Markos KYPRIANOU
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κανόνες σχετικά με την αμοιβαία συνδρομή μεταξύ αρμόδιων αρχών σύμφωνα με τα κεφάλαια II και III του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004

1. ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 — ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΙΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

1.1. *Πεδία πληροφοριών που πρέπει να υπάρχουν στα τυποποιημένα έντυπα της βάσης δεδομένων και στα οποία έχουν πρόσβαση οι αρμόδιες αρχές*

Τα πεδία που πρέπει να υπάρχουν στα διάφορα τυποποιημένα έντυπα της βάσης δεδομένων μπορούν να οριστούν ως εξής:

α) Λεπτομερή στοιχεία για τις αρχές και τους υπαλλήλους που ασχολούνται με τις ενδοκοινοτικές παραβάσεις

(i) αρμόδια αρχή,

(ii) ενιαίο γραφείο σύνδεσης,

(iii) αρμόδιος υπάλληλος,

β) Λεπτομερή στοιχεία για τον πωλητή ή του προμηθευτή που είναι υπεύθυνος για ενδοκοινοτική παράβαση ή ενδοκοινοτική παράβαση βάσει υπονοιών

(i) όνομα,

(ii) λοιπές εμπορικές επωνυμίες,

(iii) επωνυμία μητρικής εταιρίας, εφόσον υπάρχει,

(iv) είδος επιχείρησης,

(v) διεύθυνση(εις),

(vi) ηλεκτρονική διεύθυνση,

(vii) τηλέφωνο,

(viii) φαξ,

(ix) ιστοσελίδα,

(x) διεύθυνση IP,

(xi) ενδεχομένως, όνομα(τα) του(των) διευθυντή(ών) της εταιρίας.

γ) Πληροφορίες σχετικά με τις ανταλλαγές πληροφοριών χωρίς την υποβολή αίτησης (προειδοποιήσεις) [άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004]

(i) είδος ενδοκοινοτικής παράβασης,

(ii) στάδιο επαλήθευσης ενδοκοινοτικής παράβασης (έχει επαληθευθεί, υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες),

(iii) νομική βάση,

(iv) σύντομη περίληψη,

(v) εκτίμηση του αριθμού των καταναλωτών που ενδέχεται να ζημιωθούν και εκτίμηση της οικονομικής ζημίας,

(vi) τυχόν απαίτηση για τήρηση του απορρήτου

(vii) συνημμένα έγγραφα (ιδίως σε σχέση με δηλώσεις και άλλα αποδεικτικά στοιχεία.)

δ) Πληροφορίες σχετικά με αιτήσεις αμοιβαίας συνδρομής [άρθρα 6 και 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004]

(i) εντοπισμός των καταναλωτών που ενδέχεται να ζημιωθούν,

(ii) ονομασία του προϊόντος ή της υπηρεσίας,

(iii) κωδικός COICOP, [ταξινόμηση της ατομικής κατανάλωσης με βάση το σκοπό (στατιστική μεθοδολογία των Ηνωμένων Εθνών, http://unstats.un.org/unsd/cr/registry/regcst.asp? Cl=5)]

(iv) νομική βάση,

(v) διαφημιστικό μέσο ή μέσο πώλησης που χρησιμοποιείται,

(vi) είδος ενδοκοινοτικής παράβασης,

(vii) στάδιο επαλήθευσης ενδοκοινοτικής παράβασης (έχει επαληθευθεί, υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες),

(viii) εκτίμηση του αριθμού των καταναλωτών που ενδέχεται να ζημιωθούν και εκτίμηση της οικονομικής ζημίας,

(ix) προτεινόμενο χρονοδιάγραμμα για απάντηση,

(x) συνημμένα έγγραφα (ιδίως σε σχέση με δηλώσεις και άλλα αποδεικτικά στοιχεία) και τυχόν απαίτηση για τήρηση του απορρήτου,

(xi) περιγραφή της συνδρομής που ζητήθηκε,

(xii) αναφορά της προειδοποίησης (κατά περίπτωση),

(xiii) κατάλογος των αρχών στις οποίες υποβλήθηκαν αιτήσεις και των σχετικών κρατών μελών,

(xiv) αίτηση για τη συμμετοχή ενός αρμόδιου υπαλλήλου στην έρευνα [άρθρο 6 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004].

1.2. *Ελάχιστος αριθμός πληροφοριών που πρέπει να περιλαμβάνουν οι αιτήσεις αμοιβαίας συνδρομής και οι προειδοποιήσεις [άρθρα 6, 7 και 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004]*

1.2.1. Όταν μια αρμόδια αρχή υποβάλλει αίτηση αμοιβαίας συνδρομής ή προειδοποίηση, παρέχει όλες τις πληροφορίες που έχει στη διάθεσή της και οι οποίες μπορούν να είναι χρήσιμες για τις άλλες αρμόδιες αρχές ώστε να ανταποκριθούν αποτελεσματικά στην αίτηση ή, όσον αφορά την προειδοποίηση, να λάβουν κατάλληλα μέτρα· προσδιορίζει επίσης εάν για ορισμένες από τις παρεχόμενες πληροφορίες πρέπει να διασφαλιστεί το απόρρητο.

1.2.2. Σε μια αίτηση πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 η αιτούσα αρχή υποβάλλει τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) τη φύση της ενδοκοινοτικής παράβασης βάσει υπονοιών και τη νομική της βάση·

β) επαρκή στοιχεία για τον προσδιορισμό της συμπεριφοράς ή της πρακτικής στο πλαίσιο της έρευνας·

γ) λεπτομέρειες σχετικά με τις πληροφορίες που ζητούνται.

1.2.3. Όταν η αιτούσα αρχή υποβάλλει αίτηση για μέτρα επιβολής της νομοθεσίας σύμφωνα με το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004, παρέχει στην αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

α) ταυτοποίηση του πωλητή ή του προμηθευτή κατά του οποίου ζητείται να ληφθούν τα μέτρα·

β) λεπτομερή στοιχεία για τη σχετική συμπεριφορά και πρακτική·

γ) νομικό χαρακτηρισμό της ενδοκοινοτικής παράβασης σύμφωνα με το εφαρμοστέο δίκαιο, και νομική βάση·

δ) αποδεικτικά στοιχεία για τη βλάβη στα συλλογικά συμφέροντα των καταναλωτών, περιλαμβανομένης, εφόσον είναι διαθέσιμη, και εκτίμησης του αριθμού των καταναλωτών που ενδέχεται να ζημιωθούν.

1.3. *Απαντήσεις στις αιτήσεις αμοιβαίας συνδρομής*

1.3.1. Στην απάντησή της σε αίτηση πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004, η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση παρέχει όλες τις πληροφορίες που ζητεί η αιτούσα αρχή και οι οποίες απαιτούνται για να αποδειχθεί εάν σημειώθηκε ενδοκοινοτική παράβαση ή εάν υπάρχει βάσιμη υποψία ότι μπορεί να έχει σημειωθεί.

1.3.2. Στην απάντησή της σε αίτηση για την επιβολή μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004, η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση ενημερώνει την αιτούσα αρχή για τα μέτρα που έλαβε ή τα οποία σκοπεύει να λάβει καθώς και για τις αρμοδιότητες που ασκεί για την ικανοποίηση του αιτήματος.

1.3.3. Σε κάθε περίπτωση, η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση αναφέρει εάν ορισμένες από τις πληροφορίες πρέπει να έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα.

1.3.4. Σε περίπτωση που μια αρμόδια αρχή αρνείται να ανταποκριθεί στην αίτηση όπως προβλέπεται στο άρθρο 15 παράγραφοι 2, 3 και 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004, πρέπει να αναφέρει στην απάντησή της τη σχετική αιτιολόγηση.

1.4. *Επιπλέον αρμοδιότητες που ανατίθενται στις αρμόδιες αρχές δυνάμει του εθνικού δικαίου*

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη, μέσω του φόρουμ συζητήσεων το οποίο θα υπάρχει στη βάση δεδομένων, σχετικά με κάθε επιπλέον αρμοδιότητα όσον αφορά την έρευνα και την επιβολή της νομοθεσίας η οποία ανατίθεται στις αρμόδιες αρχές επιπλέον εκείνων που ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004.

1.5. *Ορισμός φορέων που έχουν έννομο συμφέρον για την παύση ή την απαγόρευση των ενδοκοινοτικών παραβάσεων σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004*

1.5.1. Σε περίπτωση που, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004, ένα κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη την ταυτότητα ενός φορέα ο οποίος έχει οριστεί σύμφωνα με τη δεύτερη φράση του άρθρου 4 παράγραφος 2 του κανονισμού αυτού ότι έχει έννομο συμφέρον για την παύση ή την απαγόρευση των ενδοκοινοτικών παραβάσεων, αυτό το κράτος μέλος προσδιορίζει τις αρμοδιότητες ως προς την έρευνα και την επιβολή της νομοθεσίας που έχουν ανατεθεί στο φορέα αυτό.

1.5.2. Η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση και η οποία προτίθεται, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004, να αναθέσει αρμοδιότητες σε ένα φορέα που έχει έννομο συμφέρον για την παύση ή την απαγόρευση των ενδοκοινοτικών παραβάσεων, παρέχει στην αιτούσα αρχή επαρκείς πληροφορίες σχετικά με τον εν λόγω φορέα ώστε να δοθεί η δυνατότητα στην αιτούσα αρχή να διαπιστώσει εάν πληρούνται οι όροι του άρθρου 8 παράγραφος 4. Απαιτείται επίσης η προηγούμενη συμφωνία της αιτούσας αρχής όσον αφορά την ανάθεση αρμοδιοτήτων στο φορέα αυτό, στην οποία θα προσδιορίζονται η φύση και οι λεπτομέρειες των πληροφοριών που κοινοποιεί η αιτούσα αρχή και τις οποίες η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση μπορεί να γνωστοποιήσει στο φορέα αυτό.

2. ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 — ΠΡΟΘΕΣΜΙΕΣ

2.1. *Αιτήσεις αμοιβαίας συνδρομής και απαντήσεις*

2.1.1. Οι αρχές στις οποίες υποβάλλονται οι αιτήσεις απαντούν στις αιτήσεις αμοιβαίας συνδρομής που υποβάλλουν οι αιτούσες αρχές κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο, χρησιμοποιώντας όλες τις κατάλληλες αρμοδιότητες έρευνας και επιβολής της νομοθεσίας και χωρίς καθυστέρηση.

2.1.2. Οι προθεσμίες απάντησης στις αιτήσεις αμοιβαίας συνδρομής σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 συμφωνούνται από την αιτούσα αρχή και την αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση για κάθε περίπτωση χωριστά, χρησιμοποιώντας τα τυποποιημένα έντυπα της βάσης δεδομένων.

2.1.3. Εάν δεν μπορεί να επιτευχθεί συμφωνία, η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση απαντά και παρέχει όλες τις χρήσιμες πληροφορίες που έχει στη διάθεσή της, αναφέροντας τα μέτρα για έρευνες και για επιβολή της νομοθεσίας που έλαβε ή σκοπεύει να λάβει (περιλαμβανομένων των προθεσμιών), το αργότερο 14 ημέρες από την ημερομηνία παραλαβής της αίτησης, μέσω του ενιαίου γραφείου σύνδεσης. Η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση ενημερώνει την αιτούσα αρχή για τα μέτρα αυτά τουλάχιστον μία φορά το μήνα:

α) έως ότου έχουν σταλεί στην αιτούσα αρχή όλες οι πληροφορίες που απαιτούνται για να αποδειχθεί εάν σημειώθηκε ενδοκοινοτική παράβαση ή εάν υπάρχει βάσιμη υπόνοια ότι μπορεί να έχει σημειωθεί παράβαση

ή

β) έως ότου παύσει η ενδοκοινοτική παράβαση ή αποδειχθεί ότι η αίτηση ήταν αβάσιμη.

2.1.4. Το ενιαίο γραφείο σύνδεσης της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση διαβιβάζει όλες τις αιτήσεις, τις οποίες λαμβάνει μέσω του ενιαίου γραφείου σύνδεσης μιας αιτούσας αρχής, στην κατάλληλη αρμόδια αρχή, μόλις αυτό είναι εφικτό από τεχνική άποψη και σε κάθε περίπτωση το αργότερο 2 εργάσιμες ημέρες μετά την ημερομηνία παραλαβής της αίτησης.

2.1.5. Η αιτούσα αρχή ενημερώνει την Επιτροπή και διαγράφει τις πληροφορίες από τη βάση δεδομένων μόλις αυτό είναι εφικτό από τεχνική άποψη και σε κάθε περίπτωση το αργότερο 7 ημέρες μετά το κλείσιμο της υπόθεσης εφόσον, ύστερα από μια αίτηση σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004:

α) οι πληροφορίες που ανταλλάχθηκαν δεν καταλήξουν σε προειδοποίηση ή αίτηση σύμφωνα με το άρθρο 8,

ή

β) αποδεικνύεται ότι δεν σημειώθηκε ενδοκοινοτική παράβαση.

2.2. *Προειδοποιήσεις*

2.2.1. Μια αρμόδια αρχή διατυπώνει προειδοποίηση μόλις αυτό είναι εφικτό από τεχνική άποψη και σε κάθε περίπτωση το αργότερο 7 ημέρες αφού πληροφορηθεί ενδοκοινοτική παράβαση, ή αφού αποδειχθεί ότι υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες για το ότι έχει σημειωθεί μια τέτοια παράβαση.

2.2.2. Όταν μια προειδοποίηση αποδεικνύεται αβάσιμη, η αρμόδια αρχή την αποσύρει μόλις αυτό είναι εφικτό από τεχνική άποψη και σε κάθε περίπτωση μέσα σε προθεσμία 7 ημερών. Η Επιτροπή διαγράφει όλες τις πληροφορίες σχετικά με αβάσιμη προειδοποίηση οι οποίες είναι αποθηκευμένες στη βάση δεδομένων μόλις αυτό είναι εφικτό από τεχνική άποψη και σε κάθε περίπτωση το αργότερο 7 ημέρες μετά τη διαγραφή της προειδοποίησης από την αρμόδια αρχή.

3. ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 — ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΩΝ

Όταν μια αρμόδια αρχή εκδίδει προειδοποίηση τη διαβιβάζει, μέσω του κατάλληλου τυποποιημένου εντύπου που βρίσκεται στη βάση δεδομένων, στην Επιτροπή και στις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών για την επιβολή της νομοθεσίας δυνάμει της οποίας εκδίδεται η προειδοποίηση. Η κοινοποιούσα αρμόδια αρχή έχει αποκλειστικά την ευθύνη να αποφασίσει ποια άλλα κράτη μέλη θα λάβουν την προειδοποίηση.

4. ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 — ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΙΣ ΑΝΤΑΛΛΑΣΣΟΜΕΝΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

4.1. *Αρμόδιες αρχές*

Μια αρμόδια αρχή έχει πρόσβαση και μπορεί να συμβουλευθεί μόνο τις πληροφορίες της βάσης δεδομένων που αφορούν τη νομοθεσία σχετικά με την προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών για την οποία έχει άμεσες αρμοδιότητες εφαρμογής, με βάση τους διορισμούς από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004.

4.2. *Ενιαία γραφεία σύνδεσης*

Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους συντονισμού, όπως ορίζονται ιδίως στο άρθρο 9 παράγραφος 2 και στο άρθρο 12 παράγραφοι 2 και 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004, τα ενιαία γραφεία σύνδεσης έχουν πρόσβαση στις πληροφορίες σχετικά με αιτήσεις αμοιβαίας συνδρομής οι οποίες δεν καλύπτονται από το απόρρητο.

5. ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 — ΓΛΩΣΣΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΙΤΗΣΕΙΣ ΑΜΟΙΒΑΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

5.1. Οι συμφωνίες μεταξύ των αρμόδιων αρχών σύμφωνα με την πρώτη φράση του άρθρου 12 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 όσον αφορά τις γλώσσες που πρέπει να χρησιμοποιούνται για τις αιτήσεις και για τη διαβίβαση πληροφοριών, καταχωρίζονται σε πίνακα ο οποίος είναι στη διάθεση των αρμόδιων αρχών μέσω της βάσης δεδομένων.

5.2. Οι συμφωνίες αυτές περιλαμβάνουν ρήτρα που επιτρέπει σε μια αρμόδια αρχή να προτείνει τη χρήση μιας άλλης γλώσσας σε συγκεκριμένες περιπτώσεις ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι γλωσσικές γνώσεις του αρμόδιου υπαλλήλου.

5.3. Τα κατάλληλα τυποποιημένα έντυπα της βάσης δεδομένων περιλαμβάνουν ένα πεδίο δεδομένων που επιτρέπει σε μια αρμόδια αρχή να προτείνει σε μια άλλη αρχή τη χρήση άλλης γλώσσας.

Εάν δεν μπορεί να επιτευχθεί συμφωνία, εφαρμόζεται η δεύτερη φράση του άρθρου 12 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ αριθ. 35/2006

της 22ας Δεκεμβρίου 2006

της μεικτής επιτροπής που συστάθηκε στο πλαίσιο της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής για την αμοιβαία αναγνώριση, όσον αφορά την προσθήκη φορέων διαπίστωσης της συμμόρφωσης στο σχετικό κατάλογο του τομεακού παραρτήματος για τον τηλεπικοινωνιακό εξοπλισμό

(2007/77/ΕΚ)

Η ΜΙΚΤΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής για την αμοιβαία αναγνώριση και ιδίως το άρθρο 7 και 14·

Εκτιμώντας ότι η μικτή επιτροπή πρόκειται να λάβει απόφαση για την προσθήκη ενός ή περισσοτέρων φορέων διαπίστωσης της συμμόρφωσης στον κατάλογο του τομεακού παραρτήματος·

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

1. Ο φορέας διαπίστωσης της συμμόρφωσης που περιλαμβάνεται στο συνημμένο Α προστίθεται στον κατάλογο των φορέων διαπίστωσης της συμμόρφωσης στο τμήμα V του τομεακού παραρτήματος για τον τηλεπικοινωνιακό εξοπλισμό.

2. Το συγκεκριμένο πεδίο αρμοδιοτήτων, ως προς τα προϊόντα και τις διαδικασίες διαπίστωσης της συμμόρφωσης, του φορέα διαπίστωσης της συμμόρφωσης που αναφέρεται στο συνημμένο Α, έχει συμφωνηθεί από τα μέρη και θα ενημερώνεται από αυτά.

Η παρούσα απόφαση, εις διπλούν, υπογράφεται από αντιπροσώπους της μικτής επιτροπής, που εξουσιοδοτούνται να ενεργούν εξ ονόματος των μερών όσον αφορά την τροποποίηση της συμφωνίας. Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει από την ημερομηνία της τελευταίας εκ των υπογραφών αυτών.

Εξ ονόματος των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής

James C. SANFORD

Υπεγράφη στην Ουάσιγκτον D.C. στις 15 Δεκεμβρίου 2006.

Εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας

Andra KOKE

Υπεγράφη στις Βρυξέλλες, στις 22 Δεκεμβρίου 2006.

Συνημμένο Α

Αμερικανικός φορέας διαπίστωσης της συμμόρφωσης που προστίθεται στον κατάλογο των φορέων διαπίστωσης της συμμόρφωσης στο τμήμα V του τομεακού παραρτήματος για τον τηλεπικοινωνιακό εξοπλισμό

Curtis-Straus LLC
A Bureau Veritas Company
527 Great Road
Littleton, Massachusetts 01460
United States
Τηλ: 978 486 8880
Φαξ: 978 486 8828
Επικοινωνία: Barry Quinlan (barry.quinlan@us.bureauveritas.com)

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 22ας Δεκεμβρίου 2006

σχετικά με ασφαλή και αποτελεσματικά συστήματα πληροφοριών και επικοινωνιών επί οχημάτων: επικαιροποίηση της ευρωπαϊκής δήλωσης αρχών για τη διεπαφή ανθρώπου-μηχανής

(2007/78/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 211,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Την 21η Δεκεμβρίου 1999, η Επιτροπή ενέκρινε τη σύσταση 2000/53/ΕΚ [1] σχετικά με ασφαλή και αποτελεσματικά συστήματα πληροφοριών και επικοινωνιών επί οχημάτων· η επικαιροποίηση της εν λόγω σύστασης είναι ουσιώδους σημασίας για να εξασφαλιστεί ασφαλής χρήση των συστημάτων πληροφοριών επί οχημάτων, στην οποία θα λαμβάνεται υπόψη η τεχνολογική πρόοδος.

(2) Ομάδα εμπειρογνωμόνων που όρισε η Επιτροπή έπειτα από τη δημοσίευση της σύστασής της εργάστηκε περαιτέρω σχετικά με τη διεύρυνση των αρχικών αρχών, με λεπτομερέστερη επεξήγηση κάθε αρχής, περιγραφή του αιτιολογικού και αναφορά παραδειγμάτων ορθής πρακτικής, καθώς επίσης και σχετικά με τις διαδικασίες επαλήθευσης· η εν λόγω έκθεση για τη διεύρυνση των αρχών δημοσιεύτηκε τον Ιούλιο του 2001.

(3) Η Επιτροπή ενέκρινε, στις 15 Σεπτεμβρίου 2003, ανακοίνωση σχετικά με τεχνολογίες πληροφοριών και επικοινωνιών για ασφαλή και ευφυή οχήματα, COM (2003) 542 τελικό, όπου μεταξύ των δράσεων προτεραιότητας συγκαταλέγονται συστάσεις για τη διεπαφή ανθρώπου-μηχανής.

(4) Το κοινό φόρουμ eSafety συνέστησε ομάδα εργασίας για τη διεπαφή ανθρώπου-μηχανής, η οποία υπέβαλε την τελική της έκθεση το Φεβρουάριο του 2005, επιβεβαιώνοντας την ανάγκη επικαιροποίησης της σύστασης του 1999.

(5) Στις 15 Φεβρουαρίου 2006, η Επιτροπή εξέδωσε ανακοίνωση [COM (2006) 59 τελικό] σχετικά με την πρωτοβουλία του προγράμματος i2010 για τα ευφυή αυτοκίνητα, όπου μεταξύ των δράσεων προτεραιότητας ανακοίνωσε την παρούσα σύσταση,

ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ 1999 ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΕΠΑΦΗ ΑΝΘΡΩΠΟΥ-ΜΗΧΑΝΗΣ

Με την παρούσα σύσταση ζητείται από όλους τους εμπλεκόμενους, όπως βιομηχανία και επαγγελματικούς οργανισμούς που σχετίζονται με τις μεταφορές, να συμμορφωθούν με την επικαιροποιημένη ευρωπαϊκή δήλωση αρχών, και από τα κράτη μέλη να παρακολουθούν την εφαρμογή και χρήση της. Στην επικαιροποιημένη ευρωπαϊκή δήλωση αρχών (έκδοση 2006) συνοψίζονται οι βασικές πτυχές που αφορούν τον ασφαλή σχεδιασμό και χρήση που πρέπει να εξετάζονται όσον αφορά τη διεπαφή ανθρώπου-μηχανής (HMI) για συστήματα πληροφοριών και επικοινωνιών επί οχημάτων. Η παρούσα σύσταση του 2006 και το συνημμένο παράρτημά της αντικαθιστούν την προηγούμενη σύσταση και παράρτημα του 1999,

ΚΑΙ ΣΥΝΙΣΤΑ:

1. Ο ευρωπαϊκός κλάδος κατασκευής και εφοδιασμού οχημάτων, ο οποίος σχεδιάζει ή/και παρέχει ή/και εγκαθιστά συστήματα πληροφοριών και επικοινωνιών επί οχημάτων, είτε πρόκειται για παρόχους αρχικού εξοπλισμού είτε για προμηθευτές μετά την πώληση, συμπεριλαμβανομένων εισαγωγέων και προμηθευτών νομαδικών συσκευών, θα πρέπει να συμμορφωθεί με τη συνημμένη επικαιροποιημένη ευρωπαϊκή δήλωση αρχών και να συνάψει για το θέμα αυτό εθελοντική συμφωνία εντός χρονικού διαστήματος 9 μηνών από τη δημοσίευση της παρούσας σύστασης.

2. Οι επαγγελματικοί οργανισμοί που σχετίζονται με τις μεταφορές (π.χ. εταιρείες μεταφορών, εταιρείες ενοικίασης οχημάτων) θα πρέπει να δεσμευτούν στην τήρηση των εν λόγω αρχών μέσα στο ίδιο χρονικό διάστημα.

3. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρακολουθούν τις δραστηριότητες που συνδέονται με την HMI, να διαδίδουν σε όλους τους σχετικούς εμπλεκόμενους την επικαιροποιημένη

[1] ΕΕ L 19 της 25.1.2000, σ. 64.

έκδοση των δηλώσεων αρχών και να τους ενθαρρύνουν στην τήρηση των εν λόγω αρχών. Κατά περίπτωση, θα πρέπει να εξετάζουν και να συντονίζουν τις δραστηριότητές τους μέσω της Επιτροπής, του φόρουμ eSafety ή άλλων κατάλληλων φόρουμ (φόρουμ για τις νομαδικές συσκευές κ.λπ.). Τα κράτη μέλη θα πρέπει να πραγματοποιούν συνεχή αξιολόγηση και παρακολούθηση του αντίκτυπου της ευρωπαϊκής δήλωσης αρχών του 2006 και να αναφέρουν στην Επιτροπή τις δραστηριότητες διάδοσης που διεξήγαγαν, καθώς επίσης και τα αποτελέσματα από την εφαρμογή των αρχών του 2006, μέσα σε χρονική περίοδο 18 μηνών από τη δημοσίευσή τους.

Βρυξέλλες, 22 Δεκεμβρίου 2006.

Για την Επιτροπή
Viviane REDING
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΔΗΛΩΣΗΣ ΑΡΧΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΕΠΑΦΗ ΑΝΘΡΩΠΟΥ-ΜΗΧΑΝΗΣ (HMI) ΓΙΑ ΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΕΠΙ ΟΧΗΜΑΤΩΝ

1. ΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΙ

Στην παρούσα δήλωση αρχών συνοψίζονται βασικές πτυχές ασφάλειας που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τη διεπαφή ανθρώπου-μηχανής (HMI) για τα συστήματα πληροφοριών και επικοινωνιών επί οχημάτων. **Η παρούσα επικαιροποιημένη (2006) έκδοση κειμένου αντικαθιστά την προηγούμενη, του 1999.**

Οι εν λόγω αρχές προωθούν την εισαγωγή καλά σχεδιασμένων συστημάτων στην αγορά, ενώ, συνεκτιμώντας τόσο τα δυνητικά οφέλη όσο και τους συνδεδεμένους κινδύνους, δεν παρεμποδίζουν καινοτομίες του κλάδου.

Οι αρχές αυτές προϋποθέτουν ότι αυτοί που τις εφαρμόζουν διαθέτουν τις τεχνικές γνώσεις των προϊόντων καθώς και την πρόσβαση στους απαραίτητους πόρους για την εφαρμογή των αρχών κατά το σχεδιασμό των εν λόγω συστημάτων. Λαμβανομένου υπόψη ότι πρωταρχικό καθήκον του οδηγού είναι η ασφαλής οδήγηση του οχήματος μέσα σε σύνθετο και δυναμικό περιβάλλον κυκλοφορίας, **πρωταρχικός στόχος των αρχών είναι η εκπλήρωση αυτής της απαίτησης.**

Στις αρχές αυτές λαμβάνονται επίσης υπόψη οι ικανότητες και οι περιορισμοί όλων των εμπλεκομένων στις προσπάθειές τους για τον σχεδιασμό, την εγκατάσταση και τη χρήση συστημάτων πληροφοριών και επικοινωνιών επί οχημάτων. Οι αρχές εφαρμόζονται στη διαδικασία ανάπτυξης και πραγματεύονται θέματα όπως ο σύνθετος χαρακτήρας, το κόστος παραγωγής και ο χρόνος έως τη διάθεση των προϊόντων στην αγορά, ιδιαίτερα δε λαμβάνονται υπόψη οι μικροί κατασκευαστές συστημάτων. Δεδομένου ότι, τελικά ο οδηγός αποφασίζει εάν θα αγοράσει και θα χρησιμοποιήσει, π.χ. ένα ολοκληρωμένο σύστημα πλοήγησης, μια νομαδική συσκευή ή έναν έντυπο οδικό χάρτη, **επιδιώκεται η προώθηση καλού σχεδιασμού HMI και όχι η απαγόρευση της συμπερίληψης ορισμένων λειτουργικών δυνατοτήτων με βάση απλουστευτικά κριτήρια αποδοχής/απόρριψης.**

Οι αρχές δεν αποτελούν υποκατάστατο υφιστάμενων κανονισμών ή προτύπων, που πρέπει πάντοτε να λαμβάνονται υπόψη. Οι εν λόγω αρχές μπορούν να καταστούν αυστηρότερες, είτε στην εθνική νομοθεσία είτε με πρωτοβουλία μεμονωμένων εταιρειών. Οι αρχές αυτές συνιστούν την ελάχιστη εφαρμοστέα δέσμη απαιτήσεων.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Οι αρχές αυτές εφαρμόζονται κατά κύριο λόγο σε συστήματα πληροφοριών και επικοινωνιών επί οχημάτων που προβλέπονται για χρήση από τον οδηγό ενόσω το όχημα βρίσκεται σε κίνηση, π.χ. συστήματα πλοήγησης, κινητά τηλέφωνα και συστήματα πληροφοριών οδικής κυκλοφορίας και μετακινήσεων (ΤΤΙ). Εξαιτίας έλλειψης περιεκτικών ερευνητικών αποτελεσμάτων και επιστημονικών αποδείξεων, δεν προορίζονται για εφαρμογή σε συστήματα που ελέγχονται με φωνή ή σε συστήματα που παρέχουν σταθεροποίηση πέδησης οχημάτων (όπως ABS και ESP) ή σε λειτουργικές δυνατότητες συστημάτων που παρέχουν πληροφορίες, προειδοποιήσεις ή υποστήριξη που απαιτεί άμεση ανάληψη δράσης από τον οδηγό (π.χ. Collision Mitigation Systems, Night vision), ενίοτε αναφερόμενα ως προηγμένα συστήματα υποβοήθησης οδηγού (Advanced Driver Assistance Systems, ADAS). Τα ADAS διαφέρουν θεμελιωδώς και έχουν περαιτέρω απαιτήσεις όσον αφορά τη διεπαφή ανθρώπου-μηχανής. Παρά ταύτα, ορισμένες από τις αρχές ενδέχεται να αποδειχθούν υποβοηθητικές κατά τον σχεδιασμό των συστημάτων ADAS.

Οι αρχές ισχύουν για όλα τα μέρη και όλες τις πτυχές όλων των συστημάτων που προβλέπονται για διεπαφή με τον οδηγό κατά την οδήγηση, συμπεριλαμβάνουν σε επίσης διατάξεις όσον αφορά συστήματα και λειτουργικές δυνατότητες που δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούνται κατά την οδήγηση. Στις εν λόγω αρχές, αναφορά σε «σύστημα» αφορά λειτουργίες και μέρη, όπως διατάξεις ενδείξεων και χειριστήρια, που συνιστούν τη διεπαφή μεταξύ του συστήματος επί του οχήματος και του οδηγού. Από το πεδίο εφαρμογής των αρχών εξαιρούνται διατάξεις ενδείξεων οροφής και πτυχές που δεν αναφέρονται στη HMI, όπως τα ηλεκτρικά χαρακτηριστικά, ιδιότητες υλικών και νομικές πτυχές που δεν είναι συναφείς με την ασφαλή χρήση. Σε ορισμένες αρχές γίνεται διάκριση μεταξύ χρήσης του συστήματος «κατά την οδήγηση» (καλούμενης επίσης «εν κινήσει») και άλλων χρήσεων. Όπου δεν πραγματοποιείται διάκριση, οι αρχές αναφέρονται μόνο στη χρήση του συστήματος από τον οδηγό κατά την οδήγηση.

Οι αρχές ισχύουν συγκεκριμένα για οχήματα των κλάσεων M και N ([1]). Οι αρχές ισχύουν για φορητά όσο και για μόνιμα εγκατεστημένα συστήματα. Οι αρχές προβλέπονται για συστήματα και λειτουργικές δυνατότητες σε συστήματα OEM (αυθεντικού εξοπλισμού κατασκευαστή), μετά την πώληση και νομαδικά. Οι αρχές ισχύουν για λειτουργικές δυνατότητες HMI ανεξάρτητα από το βαθμό ενοποίησης μεταξύ συστημάτων. Στον σχεδιασμό, την παραγωγή και την παροχή των συστημάτων αυτών και των σχετιζόμενων υπηρεσιών συμμετέχει σειρά βιομηχανιών και οργανισμών, όπου λ.χ. περιλαμβάνονται:

— κατασκευαστές οχημάτων που παρέχουν διατάξεις επί οχήματος με λειτουργικές δυνατότητες επικοινωνίας·

— παραγωγοί συστημάτων και υπηρεσιών μετά την αγορά·

— πάροχοι νομαδικών διατάξεων που προορίζονται για χρήση από τον οδηγό κατά την οδήγηση·

— κατασκευαστές τμημάτων που παρέχουν τη δυνατότητα χρήσης νομαδικών διατάξεων από τον οδηγό κατά την οδήγηση (π.χ. βάσεις, διεπαφές και σύνδεσμοι)·

— πάροχοι υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων παρόχων λογισμικού ή εκπομπών πληροφοριών προς χρήση του οδηγού κατά την οδήγηση, όπως λ.χ. πληροφορίες οδικής κυκλοφορίας, μετακινήσεων και πλοήγησης, ραδιοφωνικά προγράμματα με πληροφορίες για την κυκλοφορία.

3. ΟΙ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Οι αρχές δεν υποκαθιστούν κανονισμούς και πρότυπα, που πρέπει πάντοτε να λαμβάνονται υπόψη και να τηρούνται.

Όλα τα πρότυπα υπάγονται σε ανασκόπηση, ενώ οι χρήστες της παρούσας δήλωσης αρχών οφείλουν να χρησιμοποιούν την πλέον πρόσφατη έκδοση των προτύπων που αναφέρεται στο παρόν.

Στις ισχύουσες οδηγίες της ΕΚ, με τις επακόλουθες τροπολογίες τους, περιλαμβάνονται:

— Σχετικά με το οπτικό πεδίο του οδηγού μηχανοκίνητων οχημάτων: Οδηγία 90/630/ΕΕΚ της Επιτροπής, της 30ης Οκτωβρίου 1990 ([2])·

— Σχετικά με την εσωτερική διαρρύθμιση των μηχανοκίνητων οχημάτων (εσωτερικά τμήματα του χώρου επιβατών εκτός εσωτερικών κατόπτρων οδηγήσεως, διευθέτηση των οργάνων χειρισμού, σκεπή ή σκεπή που ανοίγει, ερεισίνωτο και οπίσθιο τμήμα των καθισμάτων): Οδηγία 74/60/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17.12.1973 ([3])·

— Σχετικά με την εσωτερική διαρρύθμιση των μηχανοκίνητων οχημάτων (αναγνώριση των οργάνων χειρισμού, ενδεικτικών και δεικτών): Οδηγία 78/316/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21.12.1977 ([4])·

— Ψήφισμα του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1998 ([5]), σχετικά με οδηγίες χρήσης για τεχνικά καταναλωτικά αγαθά·

— Οδηγία 92/59/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1992, για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων ([6]).

Κανονισμοί της Οικονομικής Επιτροπής των ΗΕ για την Ευρώπη (UN/ECE) που αναγνωρίζονται από την Κοινότητα έπειτα από την προσχώρησή της στην αναθεωρημένη συμφωνία του 1958 (βλ. απόφαση αριθ. 97/836/ΕC του Συμβουλίου, της 27.11.97:

— ECE-R21 της 01 Δεκεμβρίου 1971

— 71/127/ΕΕΚ — κάτοπτρα οδηγήσεως

— 77/649/ΕΕΚ — οπτικό πεδίο του οδηγού μηχανοκίνητων οχημάτων

([1]) Ταξινόμηση και ορισμός μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκούμενων τους: Οδηγία 70/156/ΕΟΚ (όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 92/53/ΕΚ), παράρτημα 2.
([2]) ΕΕ L 341 της 6.12.1990, σ. 20.
([3]) ΕΕ L 38 της 11.2.1974, σ. 2.
([4]) ΕΕ L 81 της 28.3.1978, σ. 3.
([5]) ΕΕ C 411 της 31.12.1998, σ. 24.
([6]) ΕΕ L 228 της 11.8.1992, σ. 24.

Τα πρότυπα και έγγραφα προτύπων υπό κατάρτιση στα οποία εμμέσως αναφέρονται οι αρχές είναι:

— ISO 3958: Οδικά οχήματα — προσιτότητα χειροκίνητων χειριστηρίων από οδηγούς επιβατικών οχημάτων.

— ISO (DIS) 11429: Εργονομία — συστήματα ηχητικών και οπτικών συστημάτων κινδύνου και μη κινδύνου.

— ISO 4513: Οδικά οχήματα — ορατότητα. Μέθοδος για τον καθορισμό του ελλειψοειδούς όρασης για τον οφθαλμό του οδηγού.

— ISO 15008 (2003) «Οδικά οχήματα — Ergonomic aspects of transport information and control systems — Specifications and compliance procedures for in-vehicle visual presentation».

— ISO 15005 (2002) «Οδικά οχήματα — Ergonomic aspects of transport information and control systems — Dialogue Management principles and compliance procedures».

— ISO 17287 (2003) «Οδικά οχήματα — Ergonomic aspects of transport information and control systems — Procedure for assessing suitability for use while driving».

— ISO 4040 (2001) «Οδικά οχήματα — passenger cars — location of hand controls, indicators and tell-tales».

— ISO 15006 (2004) Οδικά οχήματα — Ergonomic aspects of transport information and control systems — Specifications and compliance procedures for in-vehicle auditory presentation.

— ISO/TS16951 (2004): Οδικά οχήματα — Ergonomic aspects of transport information and control systems — Procedure for determining priority of on-board messages presented to drivers.

— ISO 15007-1/2002: Οδικά οχήματα — Measurement of driver visual behaviour with respect to transport information and control systems — Part 1: Definitions & parameters.

— ISO TS 15007-2 (2001): Οδικά οχήματα — Measurement of driver visual behaviour with respect to transport information and control systems — Part 2: Equipment and procedures.

— ISO FDIS 16673: Οδικά οχήματα — Ergonomic aspects of transport information and control systems — Occlusion method to assess visual distraction.

— ISO 2575 (2004) — Οδικά οχήματα — Symbols for Controls, Indications and Telltales.

— ISO 7000 (2004) — Graphical symbols for use on equipment — Index and synopsis.

4. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΔΗΛΩΣΗ ΑΡΧΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΕΠΑΦΗ ΑΝΘΡΩΠΟΥ-ΜΗΧΑΝΗΣ (ESOP 2006)

4.1. Οι εμπλεκόμενοι στο σχεδιασμό και την κατασκευή του συστήματος

Όπως περιγράφεται στο πεδίο εφαρμογής, οι αρχές επιδιώκεται να ισχύσουν σε συστήματα και λειτουργικές ικανότητες για συστήματα OEM, μετά την πώληση και ή νομαδικά (φορητά). Διάφοροι οργανισμοί συμμετέχουν γενικότερα, στο σχεδιασμό, την παραγωγή και τον εφοδιασμό με στοιχεία ανάλογων συστημάτων και διατάξεων, όπου π.χ. συμπεριλαμβάνονται:

— κατασκευαστές που προσφέρουν διατάξεις επί οχημάτων με λειτουργικές δυνατότητες πληροφοριών και επικοινωνιών·

— παραγωγοί συστημάτων και υπηρεσιών μετά την αγορά·

— πάροχοι νομαδικών διατάξεων που προορίζονται για χρήση από τον οδηγό κατά την οδήγηση·

— κατασκευαστές τμημάτων που παρέχουν τη δυνατότητα χρήσης νομαδικών διατάξεων από τον οδηγό κατά την οδήγηση (π.χ. βάσεις, διεπαφές και σύνδεσμοι)·

— πάροχοι υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων παρόχων λογισμικού ή εκπομπών πληροφοριών προς χρήση του οδηγού κατά την οδήγηση, όπως λ.χ. πληροφορίες οδικής κυκλοφορίας, μετακινήσεων και πλοήγησης, ραδιοφωνικά προγράμματα με πληροφορίες για την κυκλοφορία.

Όπου τα συστήματα παρέχονται από κατασκευαστή οχημάτων (OEM) είναι σαφές ότι ο κατασκευαστής είναι υπεύθυνος το συνολικό σχεδιασμό. Σε άλλες περιπτώσεις, ο «οργανισμός που είναι υπεύθυνος για το προϊόν» θα περιλαμβάνει τον οργανισμό που εισάγει ένα προϊόν ή μια λειτουργική δυνατότητα στην αγορά, τμήμα ή το σύνολο του οποίου μπορεί να έχει σχεδιασθεί και παραχθεί από διάφορα μέρη. Κατά συνέπεια, η ευθύνη συχνά μπορεί να μοιράζεται μεταξύ των διαφόρων οργανισμών. Όπου στη συνέχεια χρησιμοποιείται ο όρος «κατασκευαστής», ενδέχεται να πρόκειται για διάφορους οργανισμούς υπεύθυνους για τα προϊόντα

Κατά κανόνα θα είναι σαφές ποιος — ανάμεσα στους κατασκευαστές των οχημάτων, τους προμηθευτές και τους εγκαταστάτες — φέρει την ευθύνη εφαρμογής αυτών των αρχών. Όταν η ευθύνη έγκειται σε περισσότερα από ένα μέρη, συνιστάται στα μέρη αυτά να χρησιμοποιούν τις αρχές ως σημείο εκκίνησης για να επιβεβαιώσουν ρητά τον αντίστοιχο ρόλο τους.

Οι αρμοδιότητες του οδηγού σχετικά με την ασφαλή συμπεριφορά του κατά την οδήγηση και την αλληλεπίδραση με αυτά τα συστήματα παραμένουν αμετάβλητες.

4.2. Γενικά σχόλια

Η ανάγκη ειδικών δεξιοτήτων ή κατάρτισης και η καταλληλότητα ενός συστήματος για διάφορες ομάδες οδηγών είναι ζήτημα ορισμού εκ μέρους των κατασκευαστών. Οι ορισμοί αυτοί θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όταν εξετάζεται η εφαρμογή των αρχών σε HMI ενός συστήματος.

Όταν δηλώνεται σαφώς η πρόθεση του κατασκευαστή (ώστε να αναμένεται ευλόγως ότι ο οδηγός έχει επίγνωση) και ο οδηγός χρησιμοποιεί ακολούθως το σύστημα κατά τρόπο που δεν προβλέπεται από τον κατασκευαστή, τούτο μπορεί να θεωρηθεί αδόκιμη χρήση.

Το τρέχον επίπεδο της επιστημονικής εξέλιξης δεν επαρκεί για στέρεη σύζευξη των κριτηρίων συμμόρφωσης με την ασφάλεια, για όλες τις αρχές. Για το λόγο αυτό δεν συνδέονται συστηματικά όλες οι αρχές με πρότυπα ή με καθορισμένα και αποδεκτά κριτήρια.

Τα συστήματα που είναι σχεδιασμένα σύμφωνα με τις αρχές αναμένεται ότι είναι εν γένει ασφαλέστερα από αυτά που δεν τις συνεκτιμούν. Είναι, ωστόσο, δυνατή η επίτευξη των στόχων γενικού σχεδιασμού ακόμα και σε περίπτωση παραβίασης μιας ή περισσοτέρων αρχών.

4.3. Αρχές

Κάθε αρχή αναπτύσσεται στα ακόλουθα τμήματα:

Ερμηνεία: περιλαμβάνει ορισμένες αιτιολογικές σκέψεις και περαιτέρω επεξήγηση της αρχής.

Παραδείγματα: «καλά» και «κακά» παραδείγματα επεξηγούν συμπληρωματικά την υλοποίηση της αρχής.

Εφαρμογή: περιγράφει τα συγκεκριμένα συστήματα ή λειτουργικές δυνατότητες HMI που αφορά η αρχή ως απαραίτητο πρώτο βήμα για να καθοριστεί κατά πόσον η HMI ενός συγκεκριμένου συστήματος βρίσκεται σε συμφωνία με την αρχή.

Επαλήθευση: παρέχει ορισμένες πληροφορίες ως προς το ερώτημα κατά πόσον ένα σύστημα βρίσκεται σε συμφωνία με μια αρχή. Σκιαγραφείται, κατά το δυνατόν, μια κατάλληλη μέθοδος και παρέχεται ερμηνεία των αποτελεσμάτων:

— Εφόσον το αποτέλεσμα μπορεί να διατυπωθεί υπό μορφή «ναι/όχι», τούτο αποτελεί ένδειξη σταθμός ταύτισης συμμόρφωσης με αρχή·

— Σε άλλες περιπτώσεις η προσδιοριζόμενη προσέγγιση/μέθοδοι δεν καταλήγουν σε απλά θετικά/αρνητικά κριτήρια, αλλά παρέχουν την ευκαιρία αυξημένης βελτιστοποίησης της HMI·

— Εφόσον πρόκειται για κανονισμούς γίνεται αναφορά στη βασική οδηγία. Η αρμόδια για το προϊόν οργάνωση πρέπει να συμμορφώνεται με την ισχύουσα έκδοση της εν λόγω οδηγίας.

Παραπομπές: παρέχονται περαιτέρω πληροφορίες που ενδέχεται να ενδιαφέρουν στο πλαίσιο της εκάστοτε αρχής.

Δεδομένου ότι τα διεθνή πρότυπα υπάγονται σε ανασκόπηση, αναφέρεται η σχετική έκδοση.

Ενίοτε αναφέρονται τα υπό αναθεώρηση πρότυπα και τα σχέδια προτύπων ISO ώστε οι σχεδιαστές συστημάτων να διαθέτουν συμπληρωματικές πληροφορίες.

4.3.1. *Γενικές αρχές σχεδιασμού:*

4.3.1.1. Στόχος σχεδιασμού I

Το σύστημα υποστηρίζει τον οδηγό και δεν αποτελεί αίτιο για ενδεχομένως επικίνδυνη συμπεριφορά του οδηγού ή άλλων χρηστών του οδικού δικτύου.

Ερμηνεία:

Μια σημαντική γενική απαίτηση μπορεί θα δηλωθεί απλώς ως «να μην προκαλείται βλάβη». Τούτο σημαίνει ότι το σύστημα θα μπορούσε να βελτιώσει ή τουλάχιστον να μην επιδεινώσει την οδική ασφάλεια. Η προσέγγιση του παρόντος εγγράφου συνίσταται στην συστηματική καθοδήγηση τον σχεδιαστή ενός συστήματος από αρχές που αφορούν σχετικές με το σχεδιασμό πτυχές, όπως η εγκατάσταση, η παρουσίαση πληροφοριών ή η διεπαφή. Τούτο εξαιτίας του ότι τα συνολικά αποτελέσματα ενδέχεται να μην είναι εξολοκλήρου προβλέψιμα ή μετρήσιμα, δεδομένου ότι δεν εξαρτώνται μόνο από το σχεδιασμό του συστήματος, αλλά και από τον εκάστοτε οδηγό και τα καθήκοντα οδήγησης/κυκλοφοριακές συνθήκες.

Συστήματα που δεν είναι σχεδιασμένα έχοντας υπόψη την εν λόγω αρχή είναι πιθανόν να μην βρίσκονται σε συμφωνία ούτε με τις υπόλοιπες αρχές.

4.3.1.2. Στόχος σχεδιασμού II

Η προσοχή του οδηγού που αφιερώνεται στις διατάξεις ειδοποίησης και στα χειριστήρια του συστήματος παραμένει συμβατή με την απαιτούμενη προσήλωση στις συνθήκες οδήγησης.

Ερμηνεία:

Ο οδηγός διαθέτει περιορισμένη αλλά κυμαινόμενη προσήλωση και φυσικές δυνατότητες που μπορούν να κατανεμηθούν δυναμικά από τον οδηγό στα διάφορα καθήκοντα. Οι ενεργοποιούμενοι από τον οδηγό πόροι δεν εξαρτώνται μόνο από προσωπικούς παράγοντες, αλλά μπορούν επίσης να κυμαίνονται ανάλογα με τα κίνητρα και την κατάσταση του. Οι διεπαφές (συμπεριλαμβάνονται οπτικές, απτικές και ακουστικές) μπορούν να επιφέρουν φυσικό και διανοητικό φόρτο.

Τα σχετικά καθήκοντα που αφορά ο εν λόγω στόχος γενικού σχεδιασμού είναι:

το καθήκον της οδήγησης (έλεγχος του οχήματος, συμμετοχή στη ροή της κυκλοφορίας και άφιξη στον προορισμό). Το εν λόγω καθήκον συνεπάγεται προσήλωση που κυμαίνεται ανάλογα με τις συνθήκες οδήγησης·

το καθήκον αλληλεπίδρασης με διατάξεις ειδοποίησης και χειριστήρια του συστήματος. Εκτός από πολύ απλά συστήματα, η απαιτούμενη προσήλωση για το καθήκον αυτό κυμαίνεται επίσης με τη χρήση του συστήματος.

Για την επίτευξη του εν λόγω στόχου απαιτείται συμβατότητα μεταξύ των δύο καθηκόντων και τούτο σημαίνει ότι η απαιτούμενη από το σύστημα προσήλωση δεν συνεπάγεται μείωση των απαιτούμενων διαθέσιμων πόρων για να υπάρξει κατάλληλη ανταπόκριση στο κύριο καθήκον της οδήγησης. Τούτο σημαίνει ότι ο οδηγός πρέπει να είναι σε θέση να προβλέπει την προσήλωση που συνδέεται τόσο με το καθήκον της οδήγησης όσο και με δευτερεύοντα καθήκοντα.

Η έννοια της συμβατότητας είναι προτιμότερη από την επιβολή περιορισμού του συνολικού ποσού διεπαφής επειδή:

Η έννοια του καθήκοντος είναι αμφιλεγόμενη, δεδομένου ότι το ίδιο καθήκον μπορεί να παρουσιάσει σημαντική διακύμανση ως προς τις παραμέτρους του π.χ. τη διάρκεια· επιπλέον, δεν υφίσταται κατάλληλος ορισμός του καθήκοντος·

Ανάλογα με το κίνητρο και την κατάσταση του οδηγού, η διεπαφή με διατάξεις ειδοποίησης και χειριστήρια μπορεί να έχει διαφορετικά αποτελέσματα· τούτο οφείλεται στο γεγονός ότι ο μικρότερος φόρτος δεν είναι κατ'ανάγκην προτιμητέος·

Η σχέση μεταξύ των συστατικών μερών της διεπαφής (πολυπλοκότητα, ένταση, διάρκεια κλπ.), του φόρτου και των επιδόσεων οδήγησης δεν είναι ακόμα ικανοποιητικά καταληπτή.

Συστήματα σχεδιασμένα σύμφωνα με την ESoP θα πρέπει να επιτρέπουν στον οδηγό να τροποποιεί την προσήλωση του συστήματος επιλέγοντας ή όχι να αλληλεπιδράσει, καθώς και πότε και πώς να το πράξει. Τούτο σημαίνει επίσης ότι ο οδηγός μπορεί να προβλέψει την απαιτούμενη προσήλωση της διεπαφής με το σύστημα.

4.3.1.3. Στόχος σχεδιασμού III

Το σύστημα δεν αποσπά την προσοχή ούτε διασκεδάζει οπτικώς τον οδηγό.

Ερμηνεία:

Σκοπός της αρχής αυτής είναι να εξασφαλιστεί ότι η προσοχή του οδηγού αποσπάται το ελάχιστο δυνατό από τη χρήση, ενόσω οδηγεί, ενός συστήματος πληροφοριών ή επικοινωνιών για τον οδηγό, ώστε να μην τίθεται σε κίνδυνο η ικανότητά του να ελέγχει πλήρως το όχημα. Ο παρών στόχος σχεδιασμού διατυπώνεται επίσης για να προβληθεί η ιδιαίτερη σημασία που αποδίδεται στην αποφυγή περισπασμού που οφείλεται στο οπτικό περιβάλλον.

Οπτική διασκέδαση μπορεί να προκύψει με την οπτική προβολή ελκυστικών εικόνων (δηλ. που είναι πιθανό να προσελκύσουν την προσοχή) εξαιτίας της μορφής ή του περιεχομένου τους. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό στις συνθήκες οδήγησης εξαιτίας της σημασίας της όρασης γιατί την ασφαλή οδήγηση.

4.3.1.4. Στόχος σχεδιασμού IV

Το σύστημα δεν παρουσιάζει πληροφορίες στον οδηγό που συνεπάγεται ενδεχομένως επικίνδυνη συμπεριφορά του οδηγού ή άλλων χρηστών του οδικού δικτύου.

Ερμηνεία:

Το περιεχόμενο των πληροφοριών δεν πρέπει να ενθαρρύνει τον οδηγό σε συμπεριφορές που ενδέχεται να αυξήσουν τον κίνδυνο πρόκλησης ατυχήματος κατά την οδήγηση. Η επικίνδυνη συμπεριφορά μπορεί να επηρεάσει την συμπεριφορά και άλλων χρηστών του οδικού δικτύου. Ως παράδειγμα αναφέρεται η προβολή αγωνιστικής οδήγησης για μεγιστοποίηση της ταχύτητας σε στροφές.

Άλλοι χρήστες του οδικού δικτύου ενδέχεται να επηρεαστούν εάν η επικίνδυνη συμπεριφορά του οδηγού συμβεί όταν βρίσκεται σε αλληλεπίδραση μαζί τους, καθώς και όταν το σύστημα παράγει σήματα αντιληπτά στο εξωτερικό του οχήματος, τα οποία ενδέχεται να συνεπάγονται εσφαλμένη ερμηνεία από άλλους χρήστες του οδικού δικτύου, και ενδεχομένως επικίνδυνους ελιγμούς.

4.3.1.5. Στόχος σχεδιασμού V

Αλληλεπίδραση και διεπαφή με συστήματα που προβλέπονται για συνδυασμένη χρήση από τον οδηγό ενώ το όχημα κινείται πρέπει να είναι λογικά συνεκτικές και συμβατές.

Ερμηνεία:

Όλα τα συστατικά μέρη HMI μεμονωμένων συστημάτων πρέπει να σχεδιάζονται σύμφωνα με αρχές ενιαίων συστημάτων ώστε να αποκτούν ελάχιστο επίπεδο συνεκτικότητας. Ωστόσο, προβλήματα συνεκτικότητας μπορούν να εμφανιστούν και σε μεμονωμένα καλά σχεδιασμένα προϊόντα.

Χρήση συστημάτων *«σε συνδυασμό»* συμβαίνει όταν περισσότερα από ένα συστήματα χρησιμοποιούνται για την επίτευξη ενός επιθυμητού αποτελέσματος. Περιλαμβάνεται εδώ η παράλληλη χρήση (δηλ. η χρήση περισσότερων από ένα συστημάτων ταυτόχρονα) και η χρήση εν σειρά, όταν τα συστήματα χρησιμοποιούνται διαδοχικά. Επομένως, κατά τον σχεδιασμό ενός συστήματος προς χρήση σε συνδυασμό με ένα άλλο (πιθανώς προϋφιστάμενο σύστημα), θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το υφιστάμενο σύστημα. Όταν η λειτουργική δυνατότητα είναι εντελώς διαφορετική είναι ενδεχομένως προτιμότερο να υπάρχει διαφορετική HMI για την αποφυγή σύγχυσης.

Η συνεκτικότητα περιλαμβάνει π.χ. τα ακόλουθα θέματα σχεδιασμού:

— χρήση κοινής ορολογίας μεταξύ συστημάτων· π.χ. «αργή κυκλοφορία», «επόμενη διασταύρωση»·

— χρήση λέξεων ή/και χρήση εικονιδίων που αντιπροσωπεύουν έννοιες ή λειτουργίες· π.χ. «βοήθεια», «εισαγωγή»·

— χρήση χρωμάτων, εικονιδίων, οι χώροι, ετικετών (για βελτιστοποίηση ισορροπίας μεταξύ ομοιότητας και διαφοράς)·

— φυσικό κανάλι διαλόγου· π.χ. μονό/διπλό κλικ, χρονοπρογραμματισμός απαντήσεων και νεκροί χρόνοι, τρόπος ανάδρασης π.χ. οπτικός, ακουστικός, απτικός (ανάλογα με τη λειτουργική δυνατότητα θα πρέπει να διαφέρει η ανάδραση ώστε να αποφεύγεται παρερμηνεία)·

— ομαδοποίηση εννοιών και παρεμφερών δομών μενού (για συναφείς λειτουργικές δυνατότητες)·

— γενικός σχεδιασμός διαλόγου και σειρά εννοιών.

4.3.2. *Αρχές εγκατάστασης:*

4.3.2.1. Αρχή εγκατάστασης I

Το σύστημα πρέπει να είναι σε θέση και ασφαλώς προσαρμοσμένο σύμφωνα με τους σχετικούς κανονισμούς, πρότυπα και οδηγίες του κατασκευαστή για την εγκατάσταση του συστήματος σε οχήματα.

Ερμηνεία:

Οι κατασκευαστές σχεδιάζουν προϊόντα (π.χ. συστήματα, λαβές, λειτουργικές δυνατότητες) για κάποια προβλεπόμενη χρήση. Εάν δεν παρέχονται κατάλληλα μέσα όλες τις εγκαταστάσεις (π.χ. μια λαβή/αναρτήρας) ή εάν δεν τηρηθούν οι οδηγίες εγκατάστασης του κατασκευαστή, ενδέχεται το σύστημα να χρησιμοποιηθεί από τον οδηγό κατά τρόπο μη προβλεπόμενο από τον κατασκευαστή, που μπορεί να έχει συνέπειες για την ασφάλεια.

Το σύστημα πρέπει να τοποθετείται (με την υλική έννοια) μέσα στο όχημα κατά τη διάρκεια της χρήσης από τον οδηγό με τους ακόλουθους τρόπους:

— Στερεωμένο μέσα στο όχημα·

— Κινούμενο σε προκαθορισμένη διαδρομή (για συστήματα με προσαρμόσιμη θέση μέσω καλωδίου, στελέχους ή βραχίονα π.χ.)·

— Προσαρμοσμένη λαβή/αναρτήρας ώστε το σύστημα να χρησιμοποιείται σε συνδυασμό.

Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στην εγκατάσταση συστημάτων παθητικής ασφάλειας ώστε να αποφεύγονται αυξημένοι κίνδυνοι τραυματισμών σε περίπτωση σύγκρουσης του οχήματος.

Παραδείγματα:

Καλό: Κινητό τηλέφωνο με σύστημα ελεύθερα χέρια, εγκατεστημένο σε πλήρη συμφωνία με όλα τα απαιτούμενα πρότυπα κανονισμούς και οδηγίες κατασκευαστή.

Κακό: Διάταξη ειδοποίησης πληροφοριών κυκλοφορίας στερεωμένη πρόχειρα στον πίνακα οργάνων (π.χ. με κολλητική ταινία) και όχι όπως συνιστά ο κατασκευαστής.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Η αρχή εφαρμόζεται σε όλα τα συστήματα επί οχημάτων, και είναι πολύ σημαντικό να λαμβάνεται υπόψη για συστήματα μετά την πώληση και για νομαδικές συσκευές.

Επαλήθευση/εφαρμοζόμενες μέθοδοι:

Βάσει της αρχής αυτής, η τοποθέτηση και προσαρμογή συστημάτων πρέπει να πραγματοποιείται σύμφωνα με: Στους

— Εσωτερική διαρρύθμιση των μηχανοκίνητων οχημάτων (Οδηγία 74/60/ΕΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1973, ECE-R21 της 01ης Δεκεμβρίου 1971 και οδηγία 78/316/ΕΕΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1977)

— Οδηγίες του υπεύθυνου για το προϊόν οργανισμού (δηλ. οι επίσημες γραπτές οδηγίες που παρέχει ο κατασκευαστής)

— Επιθεώρηση της συνεκτίμησης των σχετικών απαιτήσεων.

Αποτέλεσμα = Ναι/Όχι.

Παραπομπές

— ISO 4040 (2001) — location of hand controls, indicators and tell-tales.

4.3.2.2. Αρχή εγκατάστασης II

Κανένα μέρος του συστήματος δεν επιτρέπεται να παρεμποδίζει το οπτικό πεδίο του οδηγού για την παρατήρηση των συνθηκών που επικρατούν στο δρόμο.

Ερμηνεία:

Η επιτυχής εκτέλεση των καθηκόντων οδήγησης βασίζεται κυρίως στην απόκτηση οπτικών πληροφοριών σχετικά με τις τοπικές οδικές και συνθήκες κυκλοφορίας. Οι κανονισμοί κατασκευής εξασφαλίζουν, κατά συνέπεια, ότι κάθε οδικό όχημα παρέχει στον οδηγό επαρκές εξωτερικό οπτικό πεδίο από τη θέση του οδηγού. Πρόσθετα συστήματα δεν επιτρέπεται να διακυβεύουν τη βασική αυτή σχεδιαστική πρόβλεψη. Η εν λόγω αρχή θεωρείται ιδιαίτερα σημαντική για την εγκατάσταση συστημάτων μετά την πώληση και νομαδικών συστημάτων.

Η «θέα του οδηγού» αποτελεί την υποχρεωτική ελάχιστη απαίτηση σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανονισμούς. Πρέπει να ερμηνεύεται ότι αφορά την προς τα εμπρός σε απευθείας μέσω του ανεμοφράκτη, την πλάγια θέα εκατέρωθεν και την οπίσθια, άμεσα ή έμμεσα.

Εφόσον η φυσική θέση ενός συστατικού μέρους του συστήματος μπορεί να τροποποιηθεί από τον οδηγό και (ως μέρος του σκοπούμενη πεδίου κίνησής του) μπορεί να εμποδίζει τηλεόραση του οδηγού, θα πρέπει οδηγός να ενημερωθεί, μέσω των στοιχείων του συστήματος (βλ. τμήμα 6) σχετικά με τη σκοπούμενη από τον κατασκευαστή χρήση. Εφόσον δεν παρασχεθούν στον οδηγό οι ανάλογες πληροφορίες, τότε η αρχή θα πρέπει να ισχύει σε όλο το πεδίο προσαρμογής του συστήματος ή του συστατικού του μέρους.

Παραδείγματα:

Καλό: Διάταξη προσαρμοσμένη στον πίνακα οργάνων ώστε να είναι εύκολα ορατή από τον οδηγό, χωρίς όμως να παρεμβάλλεται στις απαιτήσεις του οπτικού πεδίου του οδηγού.

Κακό: Διάταξη προσαρμοσμένη σε μακρύ ευέλικτο στέλεχος από την άνω επιφάνεια του πίνακα οργάνων, η οποία μπορεί να προσαρμόζεται κατά τρόπο ώστε η διάταξη να αποκρύπτει σημαντικό μέλος του εξωτερικού οδικού οπτικού πεδίου.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Η αρχή εφαρμόζεται σε όλα τα συστήματα επί οχημάτων και είναι πολύ σημαντικό να ληφθεί υπόψη για συστήματα μετά την πώληση και για νομαδικές διατάξεις. Δεν ισχύει για διατάξεις υλοποίησης το ύψος του οπτικού πεδίου.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Κατά την εγκατάσταση σε όχημα, κανένα μέρος του συστήματος να βρίσκεται τέτοια φυσική θέση ώστε να παρεμποδίσει οπτικό πεδίο του οδηγού σε βαθμό που να καθιστά αδύνατη την τήρηση των κανονισμών.

Ένα σύστημα βρίσκεται σε συμμόρφωση με την αρχή αυτή εφόσον όλα τα μέρη του είναι τοποθετημένα ορθά λαμβάνοντας υπόψη τα εξής:

— 71/127/ΕΕΚ — κάτοπτρα οδηγήσεως

— 77/649/ΕΕΚ — οπτικό πεδίο του οδηγού μηχανοκίνητων οχημάτων

Η επαλήθευση γίνεται με επιθεώρηση ή με μετρήσεις.

Αποτέλεσμα = Ναι/Όχι.

Παραπομπές

Δεν υπάρχουν άλλες παραπομπές.

4.3.2.3. Αρχή εγκατάστασης III

Το σύστημα δεν επιτρέπεται να παρεμποδίζει χειριστήρια και ενδείξεις επί του οχήματος που απαιτούνται για να επιτελεί ο οδηγός κύριο καθήκον του, την οδήγηση.

Ερμηνεία:

Σκοπός της αρχής αυτής είναι να εξασφαλιστεί ότι η δυνατότητα του οδηγού να χρησιμοποιεί υποχρεωτικές διατάξεις ειδοποίησης και χειριστήρια, καθώς και άλλες διατάξεις ειδοποίησης και χειριστήρια που απαιτούνται για το κύριο καθήκον της οδήγησης, δεν τίθεται σε κίνδυνο από τη φυσική παρουσία ενός συστήματος (όπως μιας διάταξης ειδοποίησης). Με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζεται ότι η δυνατότητα του οδηγού να έχει πλήρη έλεγχο του οχήματος δεν επηρεάζεται από την εγκατάσταση του συστήματος.

Ως παρεμπόδιση χειριστηρίων στο πλαίσιο αυτό νοείται να παρεμποδίζεται η λειτουργία ή να καθίσταται σημαντικά δυσχερέστερη η αναγνώριση, πρόσβαση ή/και χειρισμός των σχετικών χαιρετιστήριων σε όλη την έκταση του σκοπούμενο πεδίου κίνησής τους.

Ως παρεμπόδιση διατάξεων ειδοποίησης στο πλαίσιο αυτό νοείται να καθίσταται αδύνατο (οποιοδήποτε) τμήμα των σχετικών διατάξεων ειδοποίησης από τη συνήθη θέση του καθίσματος του οδηγού.

Τα απαιτούμενα χειριστήρια και οι διατάξεις ειδοποίησης είναι τα σχετικά για την ανάληψη του κύριου καθήκοντος οδήγησης καθώς και όσα είναι υποχρεωτικά.

Στα απαιτούμενα χειριστήρια περιλαμβάνονται: επιταχυντής, πέδη, (συμπλέκτης, αν υπάρχει), τιμόνι, κιβώτιο ταχυτήτων, πέδη στάθμευσης, κόρνα, διακόπτες φώτων, ενδείκτες πορείες, υαλοκαθαριστήρες (κάθε τύπου και ταχύτητας), φώτα έκτακτης ανάγκης, αντιθολωτικά χειριστήρια.

Στις απαιτούμενες διατάξεις ειδοποίησης περιλαμβάνονται: το ταχόμετρο, όλες οι ενδεικτικές λυχνίες, υποχρεωτικά χειριστήρια ελέγχου και υποχρεωτικοί δείκτες.

Παρεμπόδιση ή παρακώλυση άλλων χειριστηρίων και διατάξεων ειδοποίησης θα πρέπει να συνεκτιμάται με τα πρόσθετα οφέλη που παρέχει το σύστημα.

Παραδείγματα:

Καλό: Μία διάταξη οδικής πλοήγησης, ενσωματωμένη στον πίνακα οργάνων σε υψηλή κεντρική θέση που δεν παρεμποδίζει άλλες διατάξεις ειδοποίησης ή χειριστήρια.

Κακό:

ένα σύστημα ειδικής πλοήγησης που αποκτήθηκε μετά την πώληση και που παρεμποδίζει τους διακόπτες των φώτων·

μια διάταξη ειδοποίησης που καλύπτει το χειριστήριο των φώτων έκτακτης ανάγκης·

ένα συμπληρωματικό χειριστήριο στο εξωτερικό μέρος της στεφάνης του τιμονιού που θα μπορούσε να δυσχεράνει το χειρισμό του στις στροφές.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Η αρχή ισχύει για όλα τα συστήματα επί οχημάτων και είναι πολύ σημαντικό να λαμβάνεται υπόψη για συστήματα μετά την πώληση και για νομαδικές διατάξεις.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Επαλήθευση με επιθεώρηση, εάν ο οδηγός μπορεί να δει όλες τις απαιτούμενες διατάξεις ειδοποίησης και χειριστήρια για το κύριο καθήκον οδήγησης.

Αποτέλεσμα = Ναι/Όχι.

Παραπομπές

— ISO 4513 (2003) Road Vehicle — Visibility, method for establishment of eyellipse for driver's eye location

4.3.2.4. Αρχή εγκατάστασης IV

Οπτικές ενδείξεις πρέπει να ευρίσκονται όσο το δυνατόν πλησιέστερα στο σύνηθες οπτικό πεδίο του οδηγού.

Ερμηνεία:

Για να έχει ο οδηγός πλήρη έλεγχο του οχήματος και αντίληψη των συνθηκών που επικρατούν στο δρόμο, υπάρχει ευρύτερη συναίνεση ότι εκτός από σύντομες ματιές σε καθρέπτες ή όργανα, το βλέμμα του πρέπει να είναι στραμμένο στο δρόμο. Οπτικές διατάξεις ειδοποίησης που είναι τοποθετημένες κοντά στο κανονικό ύψος του βλέμματος περιορίζουν το συνολικό χρόνο απόσπασης του βλέμματος από το δρόμο σε σχέση με αυτές που είναι περισσότερο απομακρυσμένες, μεγιστοποιώντας τη δυνατότητα του οδηγού να χρησιμοποιεί την περιφερειακή όραση για την παρακολούθηση του δρόμου ενόσω κοιτάζει μια διάταξη ειδοποίησης. Όσο μακρύτερα βρίσκεται αυτή από τον κανονικό άξονα του βλέμματος του οδηγού, τόσο δυσκολότερα λαμβάνει τις πληροφορίες και τόσο μεγαλύτερη η πιθανότητα επιπτώσεων στις επιδόσεις οδήγησης.

Συνιστάται οι πλέον σημαντικές ή οι πλέον καθοριστικές για την ασφάλεια πληροφορίες να βρίσκονται εγγύτατα στον κανονικό άξονα του βλέμματος.

Η αρχή αυτή επιβάλλει επομένως στον σχεδιαστή/κατασκευαστή έναν ρητό, αλλά κατ'ουσίαν, ποιοτικό συμβιβασμό μεταξύ πρακτικότητας και εγγύτητας. Μεταξύ των σημαντικών παραγόντων περιλαμβάνονται:

— η απαίτηση να μην παρεμποδίζεται η ορατότητα του δρόμου (βλέπε αρχή 4.3.2.2)·

— η απαίτηση να μην παρεμποδίζονται άλλα χειριστήρια ή διατάξεις ειδοποίησης (βλέπε αρχή 4.3.2.3)·

— η απαίτηση να μην παρεμποδίζεται σημαντικά ή ίδια η διάταξη ειδοποίησης, π.χ. από χειριστήρια, όπως το τιμόνι ή ο μοχλός αλλαγής ταχυτήτων.

Ιδιαίτερα όσον αφορά επιβατικά οχήματα, διατάξεις ειδοποίησης που περιέχουν πληροφορίες σχετικές με την οδήγηση και όλες οι διατάξεις για τις οποίες απαιτείται μακρύ διάστημα διεπαφής να τοποθετούνται σε γωνία περίπου 30° σε σχέση με τον συνήθη εμπρόσθιο άξονα του βλέμματος του οδηγού. Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με διεπαφή μακράς διάρκεια βλέπε αρχή 4.3.4.2.

Παραδείγματα:

Καλό: Διάταξη πλοήγησης σε επιβατικό αυτοκίνητο εγκαθίσταται κάτω, υπό γωνία θέασης περίπου 30°, επειδή οι πληροφορίες σχετίζονται με την οδήγηση.

Κακό: Διάταξη ειδοποίησης για επικοινωνία, π.χ. προσωπικός ψηφιακός βοηθός (PDA) ή τηλέφωνο, τοποθετείται κοντά στο μοχλό αλλαγής ταχυτήτων, μεταξύ των εμπρόσθιων καθισμάτων ενός επιβατικού αυτοκινήτου, παρά την απαιτούμενη μακρά διάρκεια διεπαφής για το σχηματισμό ή την αναζήτηση ενός τηλεφωνικού αριθμού.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Η αρχή ισχύει για όλα τα συστήματα επί οχημάτων που είναι εξοπλισμένα με οπτικές διατάξεις ειδοποίησης και για περιπτώσεις χρήσης με την εμπρόσθια όραση. Διατάξεις υλοποίησης που υποστηρίζουν ειδικές συνθήκες οδήγησης, όπως η οπισθοπορεία αποτελούν ξεχωριστό θέμα.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Ο σκοπός θα πρέπει εν γένει να είναι ο βέλτιστος συμβιβασμός στην οργάνωση του χώρου του πίνακα οργάνων, που μπορεί να εκτιμηθεί από τους σχεδιαστές και τους ειδικούς στην εργονομία.

Παραπομπές

— ISO 4513 (2003) Road Vehicle — Visibility, method for establishment of eyellipse for driver's eye location.

4.3.2.5. Αρχή εγκατάστασης V

Οι οπτικές ενδείξεις πρέπει να έχουν σχεδιαστεί και εγκατασταθεί κατά τρόπο που να αποφεύγεται εκτύφλωση και αντανακλάσεις.

Ερμηνεία:

Το θάμπωμα και οι αντανακλάσεις είναι πιθανόν να δυσκολεύσουν περαιτέρω από τις διατάξεις επίδειξης και να αποσπάσουν την προσοχή από το καθήκον οδήγησης ή άλλα καθήκοντα που επιτελούνται κατά την οδήγηση. Τούτο είναι πιθανό να ενοχλήσει περαιτέρω τον οδηγό και ενδέχεται να προκαλέσει προσαρμογές όπως μάζεμα, κλείσιμο των ματιών για μικρό χρονικό διάστημα και ενίσχυση της κεφαλής για περισσότερο άνετη θέαση. Όλα αυτά είναι πιθανό να περιορίσουν την άνεση του οδηγού και κατά συνέπεια ενδέχεται, σε ορισμένο βαθμό, να θέσουν σε κίνδυνο την οδική ασφάλεια.

Το θάμπωμα από λαμπρό φως σε κατά τα λοιπά σχετικά σκοτεινό περιβάλλον έχει ως αποτέλεσμα περίσπαση της προσοχής (ενδεχομένως και ανικανότητα αντίδρασης) που επηρεάζει την οπτική προσοχή και επιλογή. Στο πλαίσιο των συστημάτων επί οχημάτων τούτο μπορεί να προκύψει με διάφορους τρόπους:

εξωτερικό φως (συνήθως ηλιακό) στην διάταξη οπτικής ειδοποίησης περιορίζει την καθαρότητα της ειδοποίησης και δυσχεραίνει τη θέαση των πληροφοριών στην οθόνη από την συνήθη θέση του οδηγού·

η ίδια η διάταξη ειδοποίησης έχει υπερβολική φωτεινότητα και περισπά το βλέμμα από τις συνθήκες στο δρόμο και από άλλες διατάξεις ειδοποίησης και χειριστήρια επί του οχήματος. Τούτο είναι πιθανότερο να συμβεί σε συνθήκες χαμηλού φωτισμού περιβάλλοντος

Ο αντικατοπτρισμός είναι η δημιουργία δευτερεύουσας εικόνας ενός αντικειμένου ως αποτέλεσμα της αντανάκλασης του φωτός σε ενδιάμεση επιφάνεια. Τούτο εμφανίζεται με διάφορους τρόπους:

φως από φωτοεκπέμπουσα διάταξη ειδοποίησης προκαλεί σε άλλη επιφάνεια (ή μέσω διάφορων επιφανειών) δευτερεύουσα εικόνα της οθόνης· παραδείγματος χάρη στον ανεμοφράκτη. Τούτο γίνεται πιθανότητα αντιληπτό από τον οδηγό όταν υπάρχει μεγάλη αντίθεση ανάμεσα στη δευτερεύουσα εικόνα και το υπόβαθρό της, όπως είναι ο ανεμοφράκτης σε σκοτεινό περιβάλλον·

φως σε εξωτερική πηγή (π.χ. τον ήλιο, οδικό φωτισμό ή άλλα φωτεινά αντικείμενα) αντικατοπτρίζεται στην επιφάνεια της διάταξης υλοποίησης και από κει στα μάτια του οδηγού (βλέπε επίσης θάμπωμα, παραπάνω).

Τα αποτελέσματα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τη διάρκεια της διαδικασίας σχεδιασμού και εγκατάστασης. Θέματα που μπορούν να ληφθούν υπόψη είναι η ύπαρξη (χειροκίνητου ή αυτόματου) χειριστηρίου φωτεινότητας της διάταξης ειδοποίησης, επιλογή υφής και τελικής επεξεργασίας της επιφάνειας παρουσίασης, επιλογή χρώματος και στιλπνότητας των επιφανειών που αντανακλούνται στην επιφάνεια παρουσίασης, επιλογή πολιτικότητας εικόνας, επιλογή θέασης και προσαρμογής της οθόνης, εγκατάσταση σε κόγχη ή χρήση καλύπτρας.

Παραδείγματα:

Καλό: Οθόνη με αυτόματο έλεγχο φωτεινότητας που δεν παράγει δευτερογενείς εικόνες στους υαλοπίνακες του οχήματος και της οποίας η εμπρόσθια επιφάνεια παρουσίασης είναι εύκολα αναγνώσιμη υπό όλες τις συνήθεις συνθήκες φωτισμού.

Κακό: Οθόνη που τη νύχτα είναι τόσο φωτεινή ώστε να επηρεάζει την περιφερειακή όραση του οδηγού όταν αυτός κοιτάζει τις συνθήκες που επικρατούν στο δρόμο εμπρός και που οι πληροφορίες της είναι δυσανάγνωστες υπό ηλιακό φως εξαιτίας πολύ χαμηλής αντίθεσης.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Η αρχή εφαρμόζεται σε όλα τα συστήματα πληροφοριών και επικοινωνιών επί οχημάτων που είναι εξοπλισμένα με οθόνες οπτικής απεικόνισης.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Η επαλήθευση θα πρέπει να βασίζεται σε διαδικασίες για τη διαπίστωση του θαμπώματος και των αντανακλάσεων. Η τήρηση ειδικών κριτηρίων εξαρτάται από το είδος του οχήματος.

Παραπομπές

— ISO 15008 (2003) Road vehicles — ergonomic aspects of transport information and control systems — specification and compliance procedures for in-vehicle visual presentation.

4.3.3. *Αρχές παρουσίασης πληροφοριών:*

4.3.3.1. Αρχή παρουσίασης πληροφοριών I

Οι οπτικά προβαλλόμενες πληροφορίες που παρουσιάζονται οποιαδήποτε στιγμή από το σύστημα θα πρέπει να είναι αφομοιώσιμες από τον οδηγό με λίγες σύντομες ματιές ώστε να μην επηρεάζεται αρνητικά η οδήγηση.

Ερμηνεία:

Η οπτική επεξεργασία εκ μέρους του οδηγού ώστε να αποκτήσει αντίληψη των συνθηκών κυκλοφορίας συνιστά τη βάση για την ολοκλήρωση των καθηκόντων ελέγχου του οχήματος και των ελιγμών. Κατά συνέπεια θα πρέπει να είναι περιορισμένη η ζήτηση για ανίχνευση και απόκτηση οπτικά παρουσιαζόμενων σχετικών πληροφοριών, οποτεδήποτε. Η αύξηση της συχνότητας ή/και της διάρκειας των απαιτούμενων βλεμμάτων για την ανίχνευση και απόκτηση οπτικά προβαλλόμενων πληροφοριών ενδέχεται να μεγεθύνει τον κίνδυνο δυνητικά επικίνδυνων συνθηκών κυκλοφορίας που θα οφείλονται στην απασχόληση του οδηγού με δευτερεύοντα καθήκοντα που δεν αναφέρονται στην οδήγηση. Ως σχετικές πληροφορίες νοείται το τμήμα του συνόλου των οπτικώς προβαλλόμενων πληροφοριών που αναζητεί ο οδηγός για την κάλυψη συγκεκριμένης ανάγκης.

Παραδείγματα:

Καλό: Ευανάγνωστα και καλά δομημένα γραφιστικά σε καλά τοποθετημένη διάταξη οπτικής ειδοποίησης που επιτρέπει την αναγνώριση του σχετικού θέματος με μία μόνο ματιά διάρκεια ενός δευτερολέπτου.

Κακό: Σύστημα πλοήγησης που υποστηρίζει μόνο μια πλούσια σε λεπτομέρειες διάταξη οπτικής ειδοποίησης, για την οποία απαιτείται πλήρης και μακρά προσοχή του οδηγού για τον εντοπισμό ενός στόχου σε κινούμενο χάρτη.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Η αρχή ισχύει για όλα τα συστήματα πληροφοριών και επικοινωνιών επί οχημάτων που διαθέτουν οθόνες οπτικής απεικόνισης για την παρουσίαση πληροφοριών προς θέαση από τον οδηγό κατά την οδήγηση.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Σύγκριση εναλλακτικών σχεδιασμών για την παρουσίαση πληροφοριών: πρέπει να ελαχιστοποιείται ο αριθμός και η διάρκεια των απαιτούμενων βλεμμάτων για την ανίχνευση και απόκτηση σχετικών πληροφοριών, οποτεδήποτε παρουσιάζονται.

Αποτέλεσμα: Βελτιστοποιημένος σχεδιασμός ενιαίας οθόνης

Παραπομπές

— ISO 15007-1/2002: Road vehicles — Measurement of driver visual behaviour with respect to transport information and control systems — Part 1: Definitions & parameters.

— ISO TS 15007-2 (2001): Road vehicles — Measurement of driver visual behaviour with respect to transport information and control systems — Part 2: Equipment and procedures.

— ISO 15008 (2003) Road vehicles — ergonomic aspects of transport information and control systems — specification and compliance procedures for in-vehicle visual presentation.

— ISO FDIS 16673: Road vehicles — ergonomic aspects of transport information and control systems — Occlusion method to assess visual distraction

Υπό εκπόνηση συμπληρωματικές μέθοδοι/κλίμακες στα ISO TC22/SC13/WG8 για ποσοτικοποίηση του οπτικού περισπασμού· π.χ. αναθεώρηση του ISO 15008, ευκρίνεια οθόνης και το TC22/SC13/WG8/AWI σχετικά με τη δοκιμασία αλλαγής λωρίδας, μέθοδο μέτρησης του περισπασμού του οδηγού.

4.3.3.2. Αρχή παρουσίασης πληροφοριών II

Εφόσον υπάρχουν, πρέπει να χρησιμοποιούνται διεθνή πρότυπα σχετικά με την αναγνωσιμότητα, την ακροασιμότητα, εικονίδια, σύμβολα, λέξεις, ακρωνύμια ή συντμήσεις.

Ερμηνεία:

Τα πρότυπα που αναφέρονται στην ευκρίνεια, ακουστότητα και τα σύμβολα προδιαγράφουν γεωμετρικά ή/και φυσικά χαρακτηριστικά για τις πληροφορίες που προβάλλονται οπτικά ή/και ακουστικά με σκοπό οι πληροφορίες να έχουν τη μέγιστη δυνατότητα εύληπτης κατανόησης από τους οδηγούς σε ευρύ φάσμα περιστάσεων και συνθηκών.

Ο συνεχώς αυξανόμενος αριθμός λειτουργιών που έχει στη διάθεσή του ο οδηγός καθιστά απαραίτητο να θεσπιστεί η πλέον κοινή πρακτική για την επιλογή συμβόλων, εικονιδίων, συντμήσεων και λέξεων για ταυτοποίηση λειτουργιών.

Παραδείγματα:

Καλό: Σήματα οδικής κυκλοφορίας που χρησιμοποιούνται σε οθόνες επί οχημάτων για την αύξηση των πληροφοριών για την κυκλοφορία.

Κακό: Τα σύμβολα και εικονίδια που χρησιμοποιούνται σε εάν σύστημα πλοήγησης χρησιμοποιούνται μόνο από έναν συγκεκριμένο κατασκευαστή και δεν είναι αντιληπτά από την πλειονότητα των οδηγών.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Η αρχή ισχύει για όλα τα υποδείγματα που χρησιμοποιούνται για την ταυτοποίηση λειτουργικότητας και λειτουργιών που παρέχουν τα συστήματα πληροφοριών και επικοινωνιών επί οχημάτων.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Επαλήθευση μέσω επιθεώρησης, εάν χρησιμοποιούνται διεθνούς ή/και εθνικά συμφωνημένα πρότυπα σχετικά με την ευκρίνεια, ακουστότητα, εικονίδια, σύμβολα, λέξεις, αρκτικόλεξα ή/και συντμήσεις, λαμβάνοντας υπόψη τα κύρια σχετικά πρότυπα.

Αποτέλεσμα = Ναι/Όχι.

Παραπομπές

— ISO (DIS) 15008: Οδικά οχήματα — συστήματα πληροφοριών κυκλοφορίας και ελέγχου: εργονομικά ζητήματα της παρουσίασης πληροφοριών επί του οχήματος

— ISO (DIS) 2004: Οδικά οχήματα — συστήματα πληροφοριών κυκλοφορίας και ελέγχου: ακουστική μετάδοση πληροφοριών

— ISO 2575 (2004) — Road Vehicles — Symbols for Controls, Indications and Telltales

— ISO 7000 (2004) — Graphical symbols for use on equipment — Index and synopsis

4.3.3.3. Αρχή παρουσίασης πληροφοριών III

Πληροφορίες σχετικές με την οδήγηση θα πρέπει να είναι ακριβείς και να παρέχονται εγκαίρως

Ερμηνεία:

Πληροφορίες σχετικές με την οδήγηση θα πρέπει να παρέχονται στον οδηγό την πλέον ενδεδειγμένη χρονική στιγμή και να είναι επαρκώς ακριβείς ώστε να τον υποβοηθούν να ανταποκριθεί ικανοποιητικά στην κατάσταση.

Η οδήγηση απαιτεί απ'τον οδηγό συνεχή παρακολούθηση του περιβάλλοντος για την άντληση σχετικών ερεθισμών και για τη συγκέντρωση και εστίαση της προσοχής του σε αυτούς για τους οποίους επιβάλλεται προσαρμογής της συμπεριφοράς του. Η εν λόγω προσαρμογή εξαρτάται από την ενέργεια που είναι πλέον κατάλληλη για την περίσταση και από τους στόχους και τις προτεραιότητες του οδηγού. Οι δράσεις ενδέχεται να συνεπάγονται αλλαγή ταχύτητας, λωρίδας κυκλοφορίας, προειδοποίηση άλλων κλπ.

Ακριβείς πληροφορίες στον κατάλληλο χρόνο περιορίζουν την αβεβαιότητα παρέχοντας ισχυρές και σαφείς απαντήσεις σε ερωτήματα όπως: «Τι;», «Πότε;», «Πού;», «Για πόσο χρόνο;» κλπ. Η απαίτηση για ακριβείς και έγκυρες πληροφορίες συνεπάγεται επίσης ότι το προβαλλόμενο μήνυμα είναι απαραίτητο να ανταποκρίνεται στην κρίση του οδηγού για τις περιβάλλουσες συνθήκες. Κατά συνέπεια, οι πληροφορίες δεν θα πρέπει, λόγου χάρη, να έρχονται σε αντίθεση με τα σήματα οδικής κυκλοφορίας. Συστήματα που παρέχουν πληροφορίες σε ακατάλληλο χρόνο ή/και που είναι εσφαλμένες ενδέχεται να περισπάσουν και να ενοχλήσουν τον οδηγό με καθοριστικό για την ασφάλεια τρόπο.

Παραδείγματα:

Καλό: Η απόσταση έως τον επόμενο ελιγμό παρέχεται με ακρίβεια στο σημείο που χρειάζεται να την έχει ο οδηγός ώστε να γνωρίζει εάν πρέπει και ποιον ελιγμό να πραγματοποιήσει.

Κακό: Οδηγίες για την κατεύθυνση προερχόμενες από σύστημα πλοήγησης προβάλλονται μεταγενέστερα από τη στιγμή που πρέπει να εκτελεστεί ο ελιγμός.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Η αρχή ισχύει για όλες τις χρονικά καθοριστικές πληροφορίες, ηχητικές και οπτικές, από συστήματα πληροφοριών και επικοινωνιών.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Επαλήθευση μέσω επιθεώρησης, εάν οι πληροφορίες που παρέχονται από το σύστημα είναι επαρκώς ακριβείς και εάν παρουσιάζονται την αναμενόμενη χρονική στιγμή.

Αποτέλεσμα = Ναι/Όχι.

Παραπομπές

Δεν υπάρχουν άλλες παραπομπές.

4.3.3.4. Αρχή παρουσίασης πληροφοριών IV

Πληροφορίες υψηλότερης σημασίας για την ασφάλεια θα πρέπει να παρέχονται κατά προτεραιότητα

Ερμηνεία:

Ο οδηγός ενδεχομένως να χρειαστεί να αντιληφθεί και να δράσει σε πληροφορίες καθοριστικής σημασίας για την ασφάλειας εντός σύντομου χρονικού διαστήματος. Οι πληροφορίες πρέπει, κατά συνέπεια, να παρουσιάζονται το ταχύτερο δυνατό και να μην καθυστερούν από άλλες πληροφορίες γενικού χαρακτήρα.

Η προτεραιότητα των πληροφοριών από άποψη σημασίας τους για την ασφάλεια εξαρτάται από τον επείγοντα και καθοριστικό χαρακτήρα τους (δηλ. τη σοβαρότητα των περιστάσεων εάν ο οδηγός δεν αντιδράσει συναρτήσει των πληροφοριών αυτών. Οι παράγοντες αυτοί εξαρτώνται επίσης και από τις συνθήκες οδήγησης, όπως εξηγείται στο ISO/TS 16951. Σε περίπτωση που οι πληροφορίες δημιουργούνται εκτός οχήματος (από την οδική σήμανση και από σύστημα εξ αποστάσεως) δεν μπορεί η παραχώρηση προτεραιότητας να συνεκτιμήσει τις συνθήκες οδήγησης και δεν είναι δυνατή παρά γενικού χαρακτήρα παραχώρηση προτεραιότητας. Εφόσον οι πληροφορίες προέρχονται από αυτόνομα συστήματα σε όχημα, ή σε περίπτωση που μπορούν να συνδυαστούν πληροφορίες εξωτερικής και επί του οχήματος, υφίσταται η δυνατότητα αξιολόγησης των συνθηκών οδήγησης και μπορεί να υπάρξει περαιτέρω επεξεργασία όσον αφορά την προτεραιότητα των μηνυμάτων.

Για τις πληροφορίες εκτός οχήματος, πρέπει οι πάροχοι δυναμικών πληροφοριών (πάροχοι υπηρεσιών) να εφαρμόζουν στρατηγική διάδοσης πληροφοριών που εξασφαλίζει, εκτός από την ενημερότητα και την αξιοπιστία — την προτεραιότητα της μετάδοσης μηνυμάτων με την μεγαλύτερη σημασία. Τα συστήματα επί οχημάτων πρέπει να αναγνωρίζουν εισερχόμενα μηνύματα που αφορούν την ασφάλεια και να τα επεξεργάζονται ανάλογα.

Η σημασία των πληροφοριών ως προς την ασφάλεια ενδέχεται να μην μπορεί πάντοτε να καθοριστεί με ευκολία και να μην είναι το σύνολο των πληροφοριών τεχνικά διαθέσιμο για καθορισμό προτεραιότητας.

Παραδείγματα:

Καλό: Σε πληροφορίες που αφορούν ελιγμούς γύρω από έναν σύνθετο οδικό κόμβο παρέχεται προτεραιότητα έναντι μιας εισερχόμενης τηλεφωνικής κλήσης.

Κακό: Μήνυμα υψηλής προτεραιότητας που αφορά το σχηματισμό πάγου στην τρέχουσα θέση δεν παραδίδεται αμέσως επειδή στην οθόνη πληροφοριών προβάλλεται μήνυμα που αφορά οδική συμφόρηση σε απομακρυσμένο σημείο.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Η αρχή ισχύει σε συστήματα που παρέχουν δυναμικές πληροφορίες (δηλ. πληροφορίες που μεταβάλλονται ως συνάρτηση των συνθηκών του άμεσου περιβάλλοντος του οχήματος ή των συνθηκών της κυκλοφορίας γενικότερα).

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Επαλήθευση μέσω επιθεώρησης, εάν λαμβάνεται υπόψη η προτεραιότητα των πληροφοριών.

Αποτέλεσμα = Ναι/Όχι.

Παραπομπές

— ISO/TS16951 (2004): Road Vehicles — Ergonomic aspects of transport information and control systems — Procedure for determining priority of on-board messages presented to drivers.

4.3.3.5. Αρχή παρουσίασης πληροφοριών V

Ήχοι που παράγει το σύστημα, εφόσον το επίπεδο ήχου δεν μπορεί να ελέγχεται από τον οδηγό, δεν πρέπει να επικαλύπτουν ακουστικές προειδοποιήσεις από το εσωτερικό ή το εξωτερικό του οχήματος

Ερμηνεία:

Ακουστικές πληροφορίες με όχι υπερβολικά υψηλό επίπεδο ήχου ενδέχεται να επηρεάσουν την οδήγηση ή την οδική ασφάλεια καλύπτοντας σημαντικές ηχητικές προειδοποιήσεις όσον αφορά την οδική ασφάλεια και την ασφάλεια του οχήματος. Επιπλέον, ακατάλληλα σχεδιασμένοι ήχοι ενδέχεται να έχουν ως αποτέλεσμα τον περισπασμό και την ενόχληση του οδηγού. Κατά συνέπεια πρέπει οι ηχητικές πληροφορίες να είναι σχεδιασμένες κατά τρόπο που να μην επικαλύπτουν προειδοποιητικούς ήχους από το εσωτερικό ή το εξωτερικό που απευθύνονται στον οδηγό. Κάθε σύστημα, συμπεριλαμβανομένων των ηχητικών συστημάτων, θα πρέπει πριν από την εισαγωγή του να λαμβάνει υπόψη το αποτέλεσμα που μπορεί να έχει στον οδηγό.

Τούτο μπορεί να επιτευχθεί με διάφορους τρόπους συμπεριλαμβανομένων των εξής:

— οι ήχοι που παράγει το σύστημα δεν είναι σε τέτοιο επίπεδο ώστε να είναι πιθανή η επικάλυψη προειδοποιητικών ήχων·

— οι ήχοι έχουν αρκετά μικρή διάρκεια ώστε να μην διακινδυνεύεται η κάλυψη των προειδοποιήσεων·

— οι διακοπτόμενοι ήχοι ρυθμίζονται έτσι ώστε να διάστημα ανάμεσά τους να είναι αρκετά μεγάλο ώστε ο οδηγός να μπορεί να λάβει προειδοποιήσεις.

Παραδείγματα:

Καλό: Ηχητικά σήματα από το σύστημα ρυθμίζονται σε επίπεδο κάτω από το ηχητικό επίπεδο των προειδοποιήσεων εντός και εκτός του οχήματος.

Κακό: Μία εισερχόμενη τηλεφωνική κλήση έχει πολύ υψηλό ηχητικό επίπεδο που είναι πιθανό να καλύψει προειδοποιήσεις και είναι αδύνατο να ρυθμιστεί από τον οδηγό.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Η αρχή ισχύει για όλους τους ακουστούς ήχους από συστήματα πληροφοριών και επικοινωνιών των οποίων το επίπεδο των ήχων δεν μπορεί να ρυθμιστεί από τον οδηγό, είτε από συστήματα επί οχημάτων, μετά την πώλησή νομαδικές διατάξεις, είτε ως αποτέλεσμα πληροφοριών που λαμβάνονται μέσω επικοινωνιών με τον εξωτερικό κόσμο.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Επαλήθευση μέσω επιθεώρησης, εάν οι προειδοποιήσεις παραμένουν σαφώς αντιληπτές ενόσω το σύστημα παράγει ανεξέλεγκτα επίπεδα ήχων.

Αποτέλεσμα = Ναι/Όχι.

Παραπομπές

— ISO (DIS) 15006: Οδικά οχήματα — συστήματα πληροφοριών κυκλοφορίας και ελέγχου: ακουστική μετάδοση πληροφοριών

4.3.4. *Διεπαφή με διατάξεις ειδοποίησης και χειριστήρια*

4.3.4.1. Αρχή αλληλεπίδρασης με διατάξεις ειδοποίησης και χειριστήρια I

Ο οδηγός πρέπει να είναι πάντοτε σε θέση να κρατεί το ένα του χέρι το τιμόνι ενώ χειρίζεται το σύστημα.

Ερμηνεία:

Η αρχή αυτή αφορά επαφές χειριζόμενες χειροκίνητα από τον οδηγό (π.χ. χρησιμοποιώντας κομβία ή διακόπτες).

Κατά την οδήγηση υπάρχουν περιστάσεις όπου ο οδηγός απαιτείται να διαθέτει ακριβή έλεγχο της διεύθυνσης του οχήματος και τούτο μπορεί να επιτευχθεί πλέον αποτελεσματικά με τα δύο χέρια στο τιμόνι. Σε άλλες περιστάσεις οδήγησης, είναι αποδεκτό ένα χέρι στο τιμόνι εάν το άλλο χέρι είναι άμεσα διαθέσιμο εφόσον απαιτηθεί από τις περιστάσεις. Τούτο οδηγεί στο συμπέρασμα ότι κατά την οδήγηση δεν συνιστάται η χρήση χειρόφερτων διατάξεων.

Για να ανταποκριθεί στην εν λόγω αρχή, πρέπει το σύστημα να σχεδιάζεται κατά τρόπο ώστε για τη χρήση του να απαιτείται η απομάκρυνση μόνον ενός χεριού από το τιμόνι ενώ το άλλο θα παραμένει σε αυτό. Επιπλέον, εάν πρέπει να απομακρυνθεί ένα χέρι από το τιμόνι για χειρισμό της διεπαφής, δεν θα πρέπει ταυτόχρονα να απαιτείται και το άλλο, (π.χ. για την ενεργοποίηση απτικών χειριστηρίων)

Παραδείγματα:

Καλό: Διάταξη χειριστηρίου ασφαλώς προσαρμοσμένη σε κατάλληλα τοποθετημένη βάση που μπορεί να χρησιμοποιηθεί με ένα χέρι χωρίς να μετακινηθεί από τη βάση της.

Κακό: Μη στερεωμένη διάταξη χειριστηρίου που ο οδηγός πρέπει να την καρά στο χέρι του κατά το χειρισμό της.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Σε όλα τα συστήματα πληροφοριών και επικοινωνιών

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Επαλήθευση μέσω επιθεώρησης, εάν ο οδηγός μπορεί να λειτουργεί το σύστημα με ένα μόνο χέρι.

Αποτέλεσμα = Ναι/Όχι.

Παραπομπές

Δεν υπάρχουν άλλες παραπομπές.

4.3.4.2. Αρχή αλληλεπίδρασης με διατάξεις ειδοποίησης και χειριστήρια II

Για το σύστημα δεν πρέπει να απαιτούνται μακρόχρονες, χωρίς διάλειμμα ακολουθίες χειροκίνητων — οπτικών διεπαφών. Εάν η ακολουθία είναι σύντομη μπορεί να είναι αδιάκοπη.

Ερμηνεία:

Η αρχή παρέχει τη δυνατότητα αδιάλειπτων ακολουθιών διεπαφών εφόσον είναι σύντομες, ενώ οι μακρές ακολουθίες διεπαφών θα πρέπει να διακόπτονται από τον οδηγό. Τούτο σημαίνει ότι το σύστημα δεν θα πρέπει να διαγράφει καμία εισροή του οδηγού κατά τη διάρκεια της διακοπής, εκτός εάν η ακολουθία διεπαφών είναι σύντομη ή εάν έχει μεσολαβήσει επαρκώς μεγάλη χρονική περίοδος.

Εάν ένας οδηγός αντιληφθεί ότι η ακολουθία διεπαφών είναι δυνατό να διακοπεί, θα υπάρξει μεγαλύτερη τάση συγκέντρωσης της προσοχής του σε συνθήκες κυκλοφορίας εν εξελίξει εφόσον γνωρίζει ότι η διεπαφή του συστήματος μπορεί να ολοκληρωθεί όταν έχει αντιμετωπιστεί η κυκλοφοριακή κατάσταση.

Αφετέρου, μία διεπαφή δύναται να μην μπορεί να διακοπεί εφόσον είναι σύντομη ώστε να αποφευχθεί πρόσθετη εισροή για την επιστροφή του συστήματος στην κανονική κατάσταση. Γνωστό παράδειγμα είναι μια διεπαφή δύο ή τριών δειγμάτων για την αλλαγή των ηχητικών ρυθμίσεων ενός συμβατικού ραδιοφώνου.

Παραδείγματα:

Καλό: Μια ακολουθία διεπαφών για την αναζήτηση πληροφοριών για την κυκλοφορία μπορεί να διακοπεί χωρίς μεταβολή της κατάστασης του συστήματος.

Μερικές μόνο από τις «διεπαφές σύντομης ακολουθίας», πατώντας το πολύ 3 κομβία, διαθέτουν διάρκεια νεκρού χρόνου 10 δευτερολέπτων.

Κακό: Το πάτημα των κομβίων για το σχηματισμό τηλεφωνικού αριθμού δεν πρέπει να απέχει περισσότερο από 5 δευτερόλεπτα ώστε να μην διαγράφονται όλοι οι αριθμοί που έχουν εισαχθεί προηγουμένως.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Η αρχή εφαρμόζεται σε συστήματα με χειροκίνητες — οπτικές ακολουθίες διεπαφών, δηλ. για τη λειτουργία απαιτούνται περισσότερες από μία εισροές (για επιθεώρηση). Δεν εφαρμόζεται για συστήματα φωνητικών εντολών.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

1. Ανάλυση εάν η ακολουθία διεπαφών μπορεί να θεωρηθεί σύντομη λαμβάνοντας υπόψη τις ακόλουθες πτυχές μιας διεπαφής:

— αριθμός των μεμονωμένων εισροών χειριστηρίου (π.χ. λιγότερα από 4-5 πατήματα κομβίων)·

— η πολυπλοκότητα της διεπαφής (π.χ. λιγότερες από 2 αλλαγές μενού)·

— χρονική διάρκεια πραγματοποίησης των εισροών χειριστηρίου·

— οπτική ένταση της διεπαφής.

2. Επιθεώρηση, εάν η κατάσταση του συστήματος μεταβάλλεται όταν διακόπτονται οι ακολουθίες διεπαφών που προσδιορίζονται ως μακρές βάσει του βήματος 1.

Αποτέλεσμα: Ναι/Όχι

Παραπομπές

— Visual intensity of interface: see ISO FDIS 16673 on occlusion.

4.3.4.3. Αρχή αλληλεπίδρασης με διατάξεις ειδοποίησης και χειριστήρια III

Μετά από την διακοπή αλληλουχίας επικοινωνίας με το σύστημα ο οδηγός πρέπει να έχει τη δυνατότητα να συνεχίσει στο σημείο που διακόπηκε η επικοινωνία ή σε άλλο λογικό σημείο.

Ερμηνεία:

Εάν εξαφανίζονται δεδομένα που έχουν εισαχθεί τμηματικά όταν διακόπτεται μια ακολουθία εισροής, ενδέχεται να επιχειρήσει ο οδηγός να ολοκληρώσει την ακολουθία, ακόμα και σε περίπτωση που οι συνθήκες οδήγησης απαιτούν την πλήρη προσοχή του.

Η αρχή απαιτεί να δοθεί στον οδηγό η δυνατότητα συνέχισης μιας ακολουθίας διεπαφών που έχει διακοπεί (χωρίς να χρειάζεται επανέναρξή της), είτε από το σημείο διακοπής είτε από άλλο προηγουμένως ολοκληρωμένο βήμα.

Εάν ο οδηγός συνεχίσει την ακολουθία, ενδέχεται ορισμένα συμβάντα να έχουν καταστήσει το σημείο διακοπής να μην είναι πλέον σημαντικό. Στις περιπτώσεις αυτές το σύστημα προτείνει ένα λογικό σημείο που απλουστεύει το καθήκον του οδηγού και περιορίζει το φόρτο εργασίας του.

Παραδείγματα:

Καλό: Ο οδηγός μπορεί να διακόψει την εισαγωγή ενός τηλεφωνικού οδηγού, να ασχοληθεί για ορισμένα δευτερόλεπτα με τις συνθήκες που επικρατούν στο δρόμο και στη συνέχεια να ολοκληρώσει τον αριθμό που είχε εισαγάγει τμηματικά.

Κακό: Όταν ο οδηγός διαβάζει κατάλογο μηνυμάτων σχετικών με την κυκλοφορία και διακόπτει τη θέαση στη μέση του καταλόγου, το σύστημα διαγράφει τον κατάλογο έπειτα από μια σύντομη περίοδο νεκρού χρόνου. Ο οδηγός πρέπει κατά συνέπεια να «καλέσει» εκ νέου τον κατάλογο ώστε να συνεχίσει την ανάγνωση.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Σε όλα τα συστήματα πληροφοριών και επικοινωνιών που διαθέτουν ακολουθίες διεπαφών.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Επιθεώρηση, εάν η κατάσταση του συστήματος μεταβάλλεται έπειτα από τη διακοπή ακολουθίας διεπαφών.

Αποτέλεσμα = Ναι/Όχι.

Εάν όχι, έλεγχος/διαπίστωση ότι το σημείο συνέχισης είναι λογικό. Για την επαλήθευση αυτή απαιτείται αξιολόγηση και κρίση.

Παραπομπές

Δεν υπάρχουν άλλες παραπομπές.

4.3.4.4. Αρχή αλληλεπίδρασης με διατάξεις ειδοποίησης και χειριστήρια IV

Πρέπει να παρέχεται η δυνατότητα στον οδηγό να ρυθμίζει την ταχύτητα αλληλεπίδρασης με το σύστημα. Το σύστημα δεν πρέπει να αναγκάζει τον οδηγό να ανταποκρίνεται εντός συγκεκριμένου χρόνου, κατά την τροφοδότηση του συστήματος.

Ερμηνεία:

Ως διεπαφή με το σύστημα αναφέρεται εδώ η πραγματοποίηση εισροής, είτε μέσω ενέργειας χειριστηρίου είτε φωνητικά, στο σύστημα, έπειτα από πρωτοβουλία του οδηγού ή ως απάντηση σε προβαλλόμενη πληροφορία που έχει εισαχθεί από το ίδιο το σύστημα. Για την παροχή κατάλληλης απάντησης απαιτείται κατά κανόνα ο οδηγός να αντιληφθεί και να επεξεργαστεί πληροφορίες προτού αποφασίσει σχετικά με την ορθή ενέργεια. Προτού προϋποθέτει ότι η κατάσταση εξελίσσεται ώστε ο οδηγός να διαθέτει επαρκή χρόνο και νοητικούς πόρους. Καθώς δεν διατίθενται επί του παρόντος συστήματα που μπορούν να προβλέψουν το επίπεδο φόρτου του οδηγού κατά συνεχή και αξιόπιστο τρόπο, για λόγους ασφάλειας και ευκολίας, η απόφαση πότε ο οδηγός είναι έτοιμος να απαντήσει στο σύστημα επαφίεται μόνο στον ίδιο.

Χρονικά καθοριστικές απαντήσεις είναι απαντήσεις που πρέπει να εισαχθούν από τον οδηγό μέσα σε μια σύντομη επιβεβλημένη χρονοθυρίδα. Ο οδηγός είναι σε θέση να ελέγξει το ρυθμό εάν είναι σε θέση να ελέγχει το χρόνο προτού εισαγάγει στοιχεία και το χρόνο προβολής της απάντησης.

Εξαιρέσεις:

εάν οι προβαλλόμενες πληροφορίες αναφέρονται απευθείας στις άμεσες συνθήκες οδήγησης (π.χ. την ακριβή ταχύτητα του οχήματος, την απόσταση έως την επόμενη στροφή — που καθορίζει το χρόνο ισχύος των προβαλλόμενων οδηγιών διαδρομής κλπ.)·

εάν το σύστημα παρέχει βοήθεια ώστε ο οδηγός να αποφύγει κινδύνους ή λάθη και απαιτεί από αυτόν να αντιδρά εντός συγκεκριμένου χρόνου·

είναι αποδεκτό, ως ειδικό σήμα, το δεύτερο πάτημα (κλικ) μιας συσκευής εισαγωγής δεδομένων, για την οποία απαιτείται διπλό πάτημα·

εισαγωγή δεδομένων από το ίδιο χειριστήριο με διαφορετικά αποτελέσματα ανάλογα με τη διάρκεια της ενεργοποίησης του χειριστηρίου (π.χ. πάτημα κουμπιού επί ορισμένα δευτερόλεπτα για αποθήκευση ραδιοσταθμού στη μνήμη) δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας αρχής.

Παραδείγματα:

Καλό: Ο οδηγός μπορεί να επιλέξει την ακρόαση εισερχόμενων μηνυμάτων τουριστικού χαρακτήρα εφόσον το επιτρέπουν οι περιστάσεις και τα μηνύματα δεν παρουσιάζονται αυτόματα στον οδηγό μόλις καταφθάνουν.

Κακό: Η επιβεβαίωση ή απόρριψη μιας πρότασης αλλαγής διαδρομής ενός συστήματος πλοήγησης εξαιτίας προβλημάτων κυκλοφορίας διατίθεται μόνο για ορισμένα δευτερόλεπτα προτού αρχίσει αυτόματα η αλλαγή διαδρομής.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Συστήματα που παρέχουν πληροφορίες οι οποίες δεν σχετίζονται απευθείας με τις άμεσες συνθήκες οδήγησης (πρβλ. εξαιρέσεις στην παράγραφο ερμηνεία)

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Επιθεώρηση, εάν ο οδηγός μπορεί με το δικό του ρυθμό, να αλληλεπιδρά με το σύστημα, δηλ. μπορεί να αποφασίζει πότε να εισάγει εισροή και για πόσο χρόνο προβάλλονται οι πληροφορίες;

Αποτέλεσμα = Ναι/Όχι

Παραπομπές

Δεν υπάρχουν άλλες παραπομπές.

4.3.4.5. Αρχή αλληλεπίδρασης με διατάξεις ειδοποίησης και χειριστήρια V

Τα χειριστήρια του συστήματος πρέπει να είναι σχεδιασμένα κατά τρόπον ώστε η λειτουργία τους να είναι δυνατή χωρίς δυσμενείς επιδράσεις στο πρωταρχικό καθήκον, την οδήγηση.

Ερμηνεία:

Η αρχή αυτή αφορά τη σχέση μεταξύ των κύριων χειριστηρίων οδήγησης και των χειριστηρίων του συστήματος, ώστε να αποφεύγονται ακούσιες παρεμβολές λειτουργίας. Τούτο σημαίνει ότι η θέση, οι κινήσεις, η χρησιμοποιούμενη δύναμη για τον χειρισμό και η διαδρομή ενός συστήματος χειρισμού θα πρέπει να είναι σχεδιασμένα κατά τρόπο ώστε η λειτουργία του να μην παρεμποδίζει μια σκοπούμενη ούτε να διευκολύνει μια ακούσια εισροή δεδομένων σε κύριο χειριστήριο.

Παραδείγματα:

Καλό: Τα συχνότερα χρησιμοποιούμενα χειριστήρια του συστήματος βρίσκονται σε απόσταση δακτύλων από τη στεφάνη του τιμονιού.

Κακό: Ένα περιστρεφόμενο χειριστήριο με ομόκεντρο άξονα στο τιμόνι, για τη λειτουργία του οποίου απαιτείται ώθηση που ενδέχεται επίσης να επιφέρει αλλαγή της διεύθυνσης του τιμονιού.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Όλα τα συστήματα προς χρήση κατά την οδήγηση, ιδίως νομαδικές συσκευές και συστήματα μετά την αγορά.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Επαλήθευση μέσω επιθεώρησης, εάν η λειτουργία του συστήματος παρεμβάλλεται στη λειτουργία κύριων χειριστηρίων οδήγησης επιφέροντας μη σκοπούμενα αποτελέσματα στην κίνηση του οχήματος.

Αποτέλεσμα = Ναι/Όχι.

Παραπομπές

ISO 4040: 2001 Road vehicles — Symbols for controls, indicators and tell-tales.

4.3.4.6. Αρχή αλληλεπίδρασης με διατάξεις ειδοποίησης και χειριστήρια VI

Ο οδηγός θα πρέπει να ελέγχει την ηχητική ισχύ ακουστικών πληροφοριών εφόσον υπάρχει πιθανότητα περίσπασης.

Ερμηνεία:

Έλεγχος των ακουστικών πληροφοριών σημαίνει ότι ο οδηγός μπορεί να προσαρμόζει την ένταση του ήχου και τη σίγαση σε ουσιαστικά μη αντιληπτό επίπεδο.

Περισπασμός είναι η απόσπαση σημαντικού μέρους της προσοχής του οδηγού από ερεθισμούς που μπορούν να προκύψουν από πληροφορίες που δεν είναι συναφείς με την οδήγηση ή από συναφείς με την οδήγηση πληροφορίες που παρουσιάζονται κατά τρόπο ώστε ο ερεθισμός να προσελκύει περισσότερο μέρος της προσοχής του οδηγού από το απαιτούμενο. Η ανεπιθύμητη αυτή απόσπαση της προσοχής του οδηγού ενδέχεται να προκαλείται από τη συχνότητα του ερεθίσματος, τη διάρκειά του, την έντασή του, και, γενικότερα, από το γεγονός ότι είναι άσχετο με το καθήκον οδήγησης, επακόλουθο, ενδεχομένως προξενήσει ενόχληση.

Δεδομένου ότι ορισμένες σημαντικές πληροφορίες ενδέχεται να πρέπει να μεταδοθούν στον οδηγό ενώ ο ήχος είναι απενεργοποιημένος ή η στάθμη του ήχου έχει ρυθμιστεί σε μη ακουστό επίπεδο, δύναται το σύστημα να παρέχει μη ακουστικές πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση του συστήματος.

Παραδείγματα:

Καλό: Ο οδηγός δύναται να ελέγχει το ακουστικό σήμα «εισερχόμενη τηλεφωνική κλήση» και να επιλέγει τρόπο παρουσίασης μόνο με οπτικό σήμα.

Κακό: Ένα παρωχημένο κυκλοφορίας επαναλαμβάνεται πολλές φορές και δεν μπορεί να διαγραφεί.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Όλα τα συστήματα που παρέχουν ακουστικές πληροφορίες οι οποίες δεν είναι συναφείς με την ασφάλεια. Αποκλείονται συστήματα που παρέχουν προειδοποιήσεις σχετικά με το καθήκον οδήγησης.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Επιθεώρηση, εάν η ηχητική ισχύς του συστήματος μπορεί να διακόπτεται ή εάν μπορεί να ρυθμίζεται από τον οδηγό με σύμβαση σε σχεδόν μη ακουστό επίπεδο.

Αποτέλεσμα = Ναι/Όχι.

Παραπομπές

ISO 15006 (2004) Road vehicles — Ergonomic aspects of transport information and control systems — Specifications and compliance procedures for in-vehicle auditory presentation.

4.3.4.7. Αρχή αλληλεπίδρασης με διατάξεις ειδοποίησης και χειριστήρια VII

Η απόκριση του συστήματος (π.χ. ανατροφοδότηση, επιβεβαίωση) μετά από τροφοδότηση εκ μέρους του οδηγού πρέπει να είναι έγκαιρη και σαφώς αισθητή.

Ερμηνεία:

Η απόκριση του συστήματος εφαρμόζεται σε δύο επίπεδα:

— το επίπεδο ανάδρασης της ειδοποίησης του χειριστηρίου, π.χ. μετάθεση κομβίου, ηχητικό σήμα·

— στο επίπεδο διαλόγου, που είναι η απόκριση του συστήματος στην εισαγωγή δεδομένων από τον οδηγό, π.χ. συνιστώμενη διαδρομή.

Η απόκριση του συστήματος είναι έγκαιρη εφόσον γίνει αντιληπτή ως σχεδόν στιγμιαία. Για την ανάδραση ενεργοποίησης χειριστηρίου ο χρόνος λογίζεται από τη στιγμή του το σύστημα αναγνωρίζει κάθε εισαγωγή δεδομένων από τον οδηγό. Για την απόκριση επιπέδων διαλόγου (που μπορεί να είναι είτε η αιτηθείσα πληροφορία ή ένδειξη ότι εκτελείται επεξεργασία, ο χρόνος λογίζεται από το τέλος της εισαγωγής δεδομένων του οδηγού.

Όταν το σύστημα χρειάζεται σημαντικό χρόνο επεξεργασίας θα πρέπει να προβάλλεται κάποιο σήμα ώστε να ενημερώνεται ο οδηγός ότι το σύστημα έχει αναγνωρίσει την εισαγωγή δεδομένων και προετοιμάζει την αιτηθείσα απόκριση.

Η απόκριση του συστήματος είναι σαφώς αισθητή εφόσον είναι σαφές στον οδηγό ότι έχει επέλθει αλλαγή στο σύστημα και ότι η αλλαγή αυτή είναι συνέπεια της εισαγωγής δεδομένων.

Ένα σύστημα που αντιδρά όπως αναμένεται από τον οδηγό, συμβάλλει στην αξιοπιστία της διεπαφής οδηγού-συστήματος. Κάθε καθυστερημένη, διφορούμενη ή αβέβαιη απόκριση του συστήματος ενδέχεται να παρερμηνευθεί, να θεωρηθεί ως σφάλμα του συστήματος ή του οδηγού και μπορεί να καταλήξει σε δεύτερη εισαγωγή δεδομένων εκ μέρους του οδηγού.

Η αβεβαιότητα σχετικά με το εάν έχει ολοκληρωθεί η εισαγωγή δεδομένων περιορίζει επίσης την προσοχή του οδηγού στις οδικές συνθήκες.

Παραδείγματα:

Καλό: Μήνυμα «ΚΑΤΕΙΛΗΜΜΕΝΟ» προβάλλεται αμέσως έπειτα από αίτημα του οδηγού για αλλαγή της εμφανιζόμενης σε χάρτη περιοχής.

Κακό: Το τελευταίο μήνυμα RDS που εμφανίστηκε έπειτα από αίτημα του οδηγού διαφέρει από το προηγούμενο μόνο σε ένα σημείο: τον αριθμό χιλιομέτρων. Το σημείο αυτό δεν προβάλλεται επαρκώς, δημιουργώντας αμφιβολία ως προς το εάν η εισαγωγή δεδομένων έχει αναγνωριστεί ή όχι από το σύστημα.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Όλα τα συστήματα πληροφοριών και επικοινωνιών με χειροκίνητη εισαγωγή δεδομένων

Συστήματα με έλεγχο φωνής επί του παρόντος δεν θεωρούνται ότι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω αρχής επειδή λόγω του χαρακτήρα και της δομής της οδηγίας μπορούν να προκύψουν σημαντικές παύσεις στη διάρκεια της φράσης. Επί του παρόντος δεν υφίσταται επαρκής εμπειρία για τον καθορισμό της έννοιας του «έγκαιρου» για συστήματα ελέγχου φωνής.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Επαλήθευση μέσω μέτρησης του χρόνου απόκρισης του συστήματος: Πρέπει να απαντά ταχέως σε χειροποίητη ενεργοποίηση χειριστηρίου ή να προβάλλει μήνυμα «σύστημα κατειλημμένο».

Αποτέλεσμα = Ναι/Όχι.

Παραπομπές

Δεν υπάρχουν άλλες παραπομπές.

4.3.4.8. Αρχή αλληλεπίδρασης με διατάξεις ειδοποίησης και χειριστήρια VIII

Συστήματα που παρέχουν δυναμικές οπτικές πληροφορίες άσχετες με την ασφάλεια πρέπει να προσφέρουν δυνατότητα μεταστροφής σε τρόπο λειτουργίας κατά τον οποίο οι πληροφορίες αυτές να μην παρέχονται στον οδηγό.

Ερμηνεία:

Οι δυναμικές οπτικές πληροφορίες είναι οπτικές πληροφορίες που μεταβάλλονται από το σύστημα. Πληροφορίες άσχετες με την ασφάλεια είναι πληροφορίες που δεν είναι σημαντικές για τον οδηγό όσον αφορά την αποφυγή ή τον περιορισμό του ενδεχομένου άμεσης ή επαπειλούμενης επικίνδυνης κατάστασης.

Παραδείγματα πληροφοριών άσχετων με την ασφάλεια είναι ο χάρτης πλοήγησης, δεδομένα φορτίου και στόλου, τραπεζικές υπηρεσίες.

Δεδομένου ότι απαράδεκτος περισπασμός από το καθήκον οδήγησης ενδέχεται να προκληθεί από δυναμική παρουσίαση πληροφοριών άσχετων με την ασφάλεια, πρέπει ο οδηγός να είναι σε θέση να απενεργοποιεί την προβολή πληροφοριών.

Παραδείγματα:

Καλό: Ο οδηγός μπορεί να επιλέξει από μενού την προβολή ή όχι δυναμικών οπτικών πληροφοριών που είναι άσχετες με την ασφάλεια.

Κακό: Ένας χάρτης πλοήγησης που επικαιροποιείται ανά δευτερόλεπτο δεν μπορεί να απενεργοποιηθεί χωρίς ολοκληρωτική απώλεια της υποστήριξης οδήγησης.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Συστήματα πληροφοριών και επικοινωνιών που παρέχουν δυναμικές οπτικές πληροφορίες άσχετες με την ασφάλεια.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Επιθεώρηση, εάν το σύστημα μπορεί να απενεργοποιηθεί σε τρόπο λειτουργίας όπου δυναμικές οπτικές πληροφορίες που δεν είναι σχετικές με την ασφάλεια δεν παρέχονται στον οδηγό.

Αποτέλεσμα:= Ναι/Όχι.

Παραπομπές

Δεν υπάρχουν άλλες παραπομπές.

4.3.5. *Αρχές συμπεριφοράς συστήματος:*

4.3.5.1. Αρχή συμπεριφοράς συστήματος I

Ενόσω το όχημα βρίσκεται εν κινήσει, οπτικές πληροφορίες που δεν είναι σχετικές με την οδήγηση και είναι πιθανό να αποτελέσουν σημαντικό περισπασμό του οδηγού θα πρέπει να απενεργοποιούνται αυτόματα ή να παρουσιάζονται με τρόπο που δεν μπορεί να τις δει ο οδηγός.

Ερμηνεία:

Με την αρχή αυτή τονίζεται η σημασία της όρασης για την ασφαλή οδήγηση και επιδιώκεται ο περιορισμός των οπτικών πληροφοριών που προέρχονται από το όχημα και που μπορούν να αποτελέσουν περισπασμό από το κύριο καθήκον οδήγησης. Η πιθανότητα σημαντικού περισπασμού αναφέρεται σε τρόπους παρουσίασης όπου οι πληροφορίες διαθέτουν μια δυναμική και απρόβλεπτη συνιστώσα ώστε να μην είναι δυνατό ο οδηγός να συλλάβει το σύνολο των παρουσιαζόμενων πληροφοριών με μερικές σύντομες ματιές (π.χ. τηλεόραση, βίντεο και αυτόματα κυλιόμενες εικόνες και κείμενο).

Ένα παράδειγμα είναι οι αυτόματα κυλιόμενες εικόνες και κείμενο που καλύπτουν πληθώρα μορφών δυναμικής παρουσίασης όπου ο οδηγός δεν είναι σε θέση να ρυθμίζει την παρουσίαση ενώ το σύνολο των πληροφοριών δεν διατίθεται με μιας. Στο πλαίσιο των παραδειγμάτων αυτών πρέπει να εξεταστεί και κάθε άλλος ειδικός τρόπος παρουσίασης, π.χ. «σελίδες Διαδικτύου». Κυλιόμενοι κατάλογοι υπό τον έλεγχο του οδηγού, όπως προορισμοί του συστήματος πλοήγησης δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω αρχής, δεδομένου ότι ο οδηγός μπορεί πάντοτε να διακόπτει και να επανεκυλά τη διεπαφή.

Ακόμα και μετά την παύση της κίνησης του οχήματος συνιστάται να περιληφθεί χρονική καθυστέρηση λίγων δευτερολέπτων πριν από την ενεργοποίηση ενός από τους τρόπους οπτικής παρουσίασης που καλύπτει η παρούσα αρχή. Αντιμετωπίζεται έτσι, τουλάχιστον τμηματικά, η κατάσταση της διάσπασης της προσοχής του οδηγού σε συνθήκες διακοπτόμενης κυκλοφοριακής ροής.

Παραδείγματα:

Καλό: Τηλεοπτική εικόνα που εξαφανίζεται όταν το όχημα είναι σε κίνηση και δεν επανεμφανίζεται άμεσα με την ακινητοποίησή του.

Κακό: Ένα σύστημα ψυχαγωγίας επιβατών που μπορεί να είναι ορατό από τον οδηγό ενώ το όχημα βρίσκεται σε κίνηση.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Η εν λόγω αρχή αναφέρεται αποκλειστικά σε οπτικές πληροφορίες που δεν συνδέονται με την οδήγηση. Κατά συνέπεια δεν ισχύει για πληροφορίες μη οπτικού χαρακτήρα, όπως ηχητικές ή ομιλούσες, ή σε οπτικές πληροφορίες που αναφέρονται στην οδήγηση.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Επαλήθευση μέσω επιθεώρησης, εάν πληροφορίες που δεν προβλέπεται να είναι ορατές από τον οδηγό ενώ το όχημα είναι σε κίνηση δεν προβάλλονται ή δεν μπορούν να ειδωθούν από τον οδηγό.

Αποτέλεσμα = Ναι/Όχι

Παραπομπές

— ISO 15005 (2002) «Road vehicles — Ergonomic aspects of transport information and control systems — Dialogue Management principles and compliance procedures» (2002)·

— ISO 4513 (2003) Road Vehicle — Visibility, method for establishment of eyellipse for driver's eye location.

4.3.5.2. Αρχή συμπεριφοράς συστήματος ΙΙ

Η παρουσία, λειτουργία ή χρήση του συστήματος δεν πρέπει να επηρεάζει δυσμενώς ενδείξεις ή χειριστήρια απαραίτητα για το κύριο καθήκον οδήγησης και την οδική ασφάλεια.

Ερμηνεία:

Με την παρούσα αρχή επιδιώκεται να εξασφαλιστεί ότι η δυνατότητα του οδηγού να έχει πλήρη έλεγχο του οχήματος δεν επηρεάζεται (κατά τρόπο που μειώνει την ασφάλεια) από τη συμπεριφορά του συστήματος πληροφοριών και επικοινωνιών κατά τη διάρκεια κανονικής λειτουργίας ή βλάβης του. Τούτο σημαίνει ότι το σύστημα δεν πρέπει να παρακάμπτει πληροφορίες ή ελέγχους συναφείς με την ασφαλή λειτουργία του οχήματος. Στο πλαίσιο αυτό ως παρεμβολή λογίζεται κάθε επίδραση ή διεπαφή που τροποποιεί τις επιδόσεις, τα χαρακτηριστικά ή τη συμπεριφορά υφιστάμενων διατάξεων ειδοποίησης ή χειριστηρίων.

Δυσμενής παρεμβολή σε διατάξεις ειδοποίησης ή χειριστήρια έχει ως αποτέλεσμα συνολική μείωση των επιδόσεων (από τις προβλεπόμενες) της διάταξης ειδοποίησης ή του χειριστηρίου. Μεταξύ των παραδειγμάτων περιλαμβάνονται αλλαγές σε υποχρεωτικές διατάξεις ειδοποίησης ή χειριστηρίου. Επιπλέον, η συμπεριφορά ενός συστήματος δεν θα πρέπει να παρεμποδίζει ή να καθιστά αδρανή άλλα συστήματα που προβλέπονται συγκεκριμένα ως συστήματα ασφάλειας.

Παραδείγματα:

Καλό: Σε μια πολυδύναμη διάταξη ειδοποίησης, οι οδηγίες πλοήγησης δίδονται κατά τρόπο ώστε το ταχόμετρο να παραμένει πάντοτε ευανάγνωστο.

Κακό: Σε πολυδύναμη διάταξη ειδοποίησης, οι υποχρεωτικές πληροφορίες επικαλύπτονται από πληροφορίες αναγνώρισης ραδιοσταθμού.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Αναφέρεται σε συστήματα, για τα οποία εύλογα προβλέπεται ότι μπορούν να προκαλέσουν παρεμβολές στις διατάξεις ειδοποίησης και στα χειριστήρια.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Επαλήθευση μέσω επιθεώρησης, εάν η συμπεριφορά του συστήματος δεν παρεμβάλλεται στη χρήση των διατάξεων ειδοποίησης και χειριστηρίων που απαιτούνται για τον κύριο καθήκον οδήγησης.

Αποτέλεσμα = Ναι/Όχι.

Παραπομπές:

— ISO 4040 (2001) «Road vehicles — passenger cars — location of hand controls, indicators and tell-tales».

4.3.5.3. Αρχή συμπεριφοράς συστήματος ΙΙΙ

Ενόσω το όχημα κινείται πρέπει να καθίσταται αδύνατη η παρέμβαση σε λειτουργίες του συστήματος που δεν προορίζονται για χρήση από τον οδηγό κατά την οδήγηση ή πρέπει να προβλέπονται σαφείς προειδοποιήσεις κατά της ακούσιας χρήσης τους.

Ερμηνεία:

Με την αρχή αυτή επιδιώκεται η εξασφάλιση σαφήνειας, ιδίως για τον οδηγό, όσον αφορά τη σκοπούμενη από τον κατασκευαστή χρήση του συστήματος. Εφόσον υπάρξει συμμόρφωση με την εν λόγω αρχή επακόλουθη χρήση του συστήματος εκτός του πλαισίου της σκοπούμενης χρήσης μπορεί να θεωρείται κατάχρηση.

Ως «αδύνατη» στο πλαίσιο αυτό νοείται ότι η καθορισμένη λειτουργία του συστήματος δεν είναι εκτελέσιμη από τον οδηγό κατά τη διάρκεια της κανονικής χρήσης ή εύλογα προβλεπόμενης κατάχρησης. Στο πλαίσιο αυτό, δεν θα ήταν εύλογο ο κατασκευαστής να αναμένει ότι ο οδηγός θα λάμβανε εξελιγμένα τεχνικά μέτρα για να ανατρέψει τις προθέσεις του κατασκευαστή. Το αιτιολογικό του κατασκευαστή μπορεί να βασίζεται σε κανονιστική ρύθμιση ή σε ίδια κρίση.

Μια σαφής προειδοποίηση πληροφορεί ή συμβουλεύει αρκετά λεπτομερώς σχετικά με τις αρνητικές συνέπειες μιας κατάστασης ή ενέργειας. Η προειδοποίηση διατίθεται με τρόπο ή μορφή ώστε να μπορεί να γίνει εύκολα καταληπτή από τον οδηγό. Μπορεί να είναι γραπτές πληροφορίες ή αυτόματη διάταξη ειδοποίησης του συστήματος. Αφού λάβουν υπόψη τη σαφή προειδοποίηση αναμένεται λογικά ότι οι οδηγοί δεν θα έχουν αμφιβολίες ως προς την προβλεπόμενη από τον κατασκευαστή χρήση του συστήματος.

Υπάρχουν διάφοροι τρόποι για τη μετάδοση προειδοποιήσεων. Μια επιλογή είναι η συνεχώς προβαλλόμενη προειδοποίηση. Εάν η προειδοποίηση δεν προβάλλεται συνεχώς, θα πρέπει να παραμένει διαθέσιμη για αρκετή διάρκεια ώστε να εξασφαλίζεται ότι ο οδηγός έχει την ευκαιρία να λάβει γνώση της. Μια κατάλληλη λύση για τον οδηγό είναι να δηλώσει ότι έλαβε γνώση σχετικά πατώντας ένα κουμπί.

Παραδείγματα:

Καλό: Όταν το όχημα αρχίζει να κινείται, ακυρώνεται η διεπαφή του οδηγού με έναν διαδικτυακό ιστότοπο και προβάλλεται μήνυμα «δεν διατίθεται κατά την οδήγηση». Όταν ο όχημα ακινητοποιηθεί μπορεί ο οδηγός να επανέλθει στη διεπαφή που διακόπηκε.

Κακό: Ένας τηλεοπτικός δέκτης έχει καθοριστεί ως μη διαθέσιμη λειτουργία όταν το όχημα είναι εν κινήσει, όπως ανιχνεύεται από αισθητήρα της θέσης της πέδης στάθμευσης (χειρόφρενο). Ο αισθητήρας αυτός μπορεί να απενεργοποιηθεί από τμηματική μετάθεση του χειρομοχλού (πρόκειται για εύλογα προβλεπόμενο παράδειγμα κατάχρησης που θα έπρεπε να αποκλειστεί κατά το σχεδιασμό ή να υπάρχουν σαφείς σχετικές προειδοποιήσεις).

Δυνατότητα εφαρμογής:

Η εν λόγω αρχή εφαρμόζεται μόνο σε λειτουργίες συστημάτων που ο κατασκευαστής προβλέπει ότι δεν θα χρησιμοποιηθούν από τον οδηγό κατά την οδήγηση.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Επαλήθευση μέσω επιθεώρησης, εάν η λειτουργική δυνατότητα του συστήματος της οποίας δεν προβλέπεται η χρήση κατά την οδήγηση είναι απροσπέλαστη από τον οδηγό ενώ το όχημα βρίσκεται σε κίνηση (προτιμώμενη επιλογή) ή εάν απευθύνεται σε σαφείς προειδοποιήσεις στον οδηγό.

Αποτέλεσμα = Ναι/Όχι.

Παραπομπές

— ISO 15005 (2002) «Road vehicles — Ergonomic aspects of transport information and control systems — Dialogue Management principles and compliance procedures»·

— ISO 17287 (2003) «Road vehicles — Ergonomic aspects of transport information and control systems — Procedure for assessing suitability for use while driving».

4.3.5.4. Αρχή συμπεριφοράς συστήματος IV

Στον οδηγό πρέπει να παρουσιάζονται πληροφορίες σχετικά με την τρέχουσα κατάσταση και οποιαδήποτε δυσλειτουργία του συστήματος που ενδέχεται να επηρεάζει την ασφάλεια.

Ερμηνεία:

Μπορούν να υπάρξουν επιπτώσεις για την ασφάλεια όταν υπάρχει απόκλιση μεταξύ της πραγματικής λειτουργίας ενός συστήματος και των εύλογων προσδοκιών του οδηγού βάσει προηγούμενων πληροφοριών ή/και εμπειρίας. Κατά συνέπεια, πρέπει αλλαγές του καθεστώτος ή δυσλειτουργία που τροποποιεί τις επιδόσεις του συστήματος πρέπει να επισημαίνονται στον οδηγό.

Οι πληροφορίες προς παρουσίαση πρέπει να σχεδιάζονται ώστε να γίνονται αμέσως αντιληπτές από τον οδηγό (δηλ. να είναι εύληπτες και περιεκτικές) υπό την έννοια των συνεπειών από δυσλειτουργία της κατάστασης ή του συστήματος, ιδίως για τον έλεγχο και τους ελιγμούς του οχήματος όσον αφορά την κυκλοφορία και την οδική υποδομή).

Παραδείγματα:

Καλό: Ένα σύστημα επί οχήματος που πληροφορεί σχετικά με την ταχύτητα ενημερώνει τον οδηγό ότι το σύστημα δεν είναι σε θέση να παράσχει δυναμικές πληροφορίες αντί του ενδεχομένου να παρουσιάζει την κανονική ταχύτητα σε αστικά κέντρα όταν το όχημα εισέρχεται σε τέτοια περιοχή.

Κακό: Ένα σύστημα οδικής πλοήγησης προβάλλει την πληροφορία «τρόπος παράνομης εισόδου 31» πριν από κάθε εντολή στροφής. Στον οδηγό δεν είναι άμεσα αντιληπτό τί συνεπάγεται το μήνυμα αυτό.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Η εν λόγω αρχή εφαρμόζεται μόνο σε πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση και τις δυσλειτουργίες συστημάτων πληροφοριών και επικοινωνιών που ενδέχεται να έχουν αντίκτυπο στην ασφάλεια.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Επαλήθευση από επιθεώρηση, εάν οι πληροφορίες παρουσιάζονται στον οδηγό με ενδεδειγμένο τρόπο όσον αφορά την κατάσταση και τις δυσλειτουργίες του συστήματος, οι οποίες είναι πιθανό να έχουν αντίκτυπο στην ασφάλεια.

Αποτέλεσμα = Ναι/Όχι.

Παραπομπές

— ISO 15008 (2003) «Road vehicles — Ergonomic aspects of transport information and control systems — Specifications and compliance procedures for in-vehicle visual presentation».

— ISO 15005 (2002) «Road vehicles — Ergonomic aspects of transport information and control systems — Dialogue Management principles and compliance procedures».

4.3.6. *Πληροφορίες για το σύστημα*

4.3.6.1. Αρχή πληροφοριών για το σύστημα I

Πρέπει να παρέχονται στον οδηγό οι κατάλληλες οδηγίες σχετικά με τη χρήση και άλλα ζητήματα εγκατάστασης και συντήρησης του συστήματος.

Ερμηνεία:

Η αρχή αυτή αποβλέπει στην εξασφάλιση ότι οι οδηγίες διατίθενται σε όσο το δυνατόν περισσότερους οδηγούς ώστε να αποκτήσουν εύκολα επίγνωση των δυνατοτήτων και περιορισμό του συστήματος, του πλαισίου χρήσης του, της κατάλληλης εγκατάστασης και συντήρησης. Αναμένεται ότι, πέρα από τις πληροφορίες που περιλαμβάνονται στις οδηγίες, οι οδηγοί κατά κανόνα δεν θα χρειάζονται άλλη πληροφόρηση.

Οι κατάλληλες οδηγίες αρκούν για τους σκοπούς του οδηγού που εύλογα αναμένει ο κατασκευαστής. Τούτο εξαρτάται από τη σκοπούμενη χρήση του συστήματος (λειτουργικότητα, πλαίσιο κλπ.). Ένταξη για την καταλληλότητά τους αποτελεί το μέγεθος και η ποιότητα κάθε κειμένου ή διαγράμματος. Η τυπογραφία, π.χ., δεν πρέπει να είναι κακοτυπωμένη ή με πολύ μικρούς ή δυσανάγνωστους χαρακτήρες. Για τις γραπτές οδηγίες «κατάλληλο» αναφέρεται στα υλικά μέσα παρουσίασης. Το τυπωμένο υλικό θα πρέπει, λόγου χάρη, να τυπώνεται σε χαρτί (ή άλλο υλικό) παρέχοντας εύλογη διάρκεια, ενώ η εκτύπωση πρέπει να είναι μόνιμη στο εν λόγω υπόβαθρο. Οδηγίες που περιλαμβάνονται μόνο σε υλικό συσκευασίας δεν θεωρούνται κατάλληλες δεδομένου ότι η συσκευασία πιθανότατα θα απορριφθεί και δεν θα παραδοθεί σε μετέπειτα ιδιοκτήτες. Στην περίπτωση οδηγιών που διατίθενται μόνο με μορφή «λειτουργιών βοήθειας», θα πρέπει οι τελευταίες να σχεδιάζονται κατά τρόπο που επιτρέπει τη λειτουργία τους χωρίς προηγούμενη ανάγνωση γραπτών εγγράφων.

Παραδείγματα:

Καλό: Έντυπο έγχρωμο εγχειρίδιο καλής ποιότητας σε σελίδες σχήματος A5 με κείμενο και εικονογράφηση που χωράει στη θήκη για γάντια.

Κακό: Δεν υπάρχουν οδηγίες· μόνο συνοπτικές οδηγίες στο υλικό συσκευασίας· οδηγίες σε χαρτί κακής ποιότητας· οδηγίες τόσο μικρού μεγέθους που μπορούν εύκολα να χαθούν.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Η αρχή αυτή ισχύει για οδηγίες συστημάτων σε όλες τις μορφές.

Η εν λόγω αρχή αναφέρεται σε οδηγίες συστημάτων που προορίζονται για τον οδηγό. Δεν πρόκειται για πλήρες εγχειρίδιο εργαστηρίου, όπως ενδέχεται να απαιτηθεί από συνεργασία ή μονάδες συντήρησης.

Η αρχή εφαρμόζεται σε όλες τις πτυχές συστημάτων που εύλογα ο κατασκευαστής αναμένει ότι θα χρειαστούν οι οδηγοί σε κάποιο σημείο της προσδοκούμενης διάρκειας ζωής του συστήματος. Αποκλείονται πτυχές συστημάτων που έχουν ειδικά σχεδιαστεί από τον κατασκευαστή ως μη προοριζόμενες για χρήση κατά την οδήγηση.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Για την επαλήθευση απαιτείται ειδική χρήση και αξιολόγηση λαμβάνοντας υπόψη τις λειτουργικές δυνατότητες του συστήματος και τις ομάδες χρηστών για τις οποίες προορίζεται.

4.3.6.2. Αρχή πληροφοριών για το σύστημα II

Οι οδηγίες σχετικά με το σύστημα πρέπει να είναι ορθές και εύληπτες.

Ερμηνεία:

Ο σχεδιασμός οδηγιών χρήστη αποτελεί αυτό καθεαυτό θέμα HMI. Οι οδηγίες κατά κανόνα αγνοούνται από τους οδηγούς και τούτο επιτείνεται από τον κακό σχεδιασμό των οδηγιών. Η αρχή αυτή αποβλέπει στην προαγωγή υψηλού βαθμού αποδοχής των οδηγιών από τους οδηγούς.

Οι οδηγίες πρέπει να είναι ακριβείς από άποψη τεκμηρίωσης σε όλες τις σημαντικές πτυχές. Κάθε στοιχείο των οδηγιών (ομάδα λέξεων, διάγραμμα, περιγραφή λειτουργιών κλπ.) πρέπει να είναι ορθό για το εκάστοτε σύστημα στο οποίο αναφέρεται.

Η έννοια «απλές» πρέπει να ερμηνεύεται στο πλαίσιο του περιγραφόμενου συστήματος και θα κυμαίνεται ανάλογα με την πολυπλοκότητα και τη λειτουργικότητα του συστήματος. Οι οδηγίες πρέπει να είναι σαφείς και εύληπτες, κατά το δυνατόν από όλους τους χρήστες στους οποίους απευθύνεται (π.χ. έγγραφα συνταγμένα σε «απλή γλώσσα»). Οι οδηγίες δεν θα πρέπει να έχουν υπερβολικά τεχνικό χαρακτήρα και πρέπει να χρησιμοποιούν γλώσσα προσαρμοσμένη στους χρήστες. Είναι σημαντικό οι οδηγίες να είναι απλές, ακόμα και αν το σύστημα έχει σύνθετο χαρακτήρα.

Παραδείγματα:

Καλό: Ως καλά παραδείγματα μπορούν να θεωρηθούν όσα έχουν ορισμένα από τα ακόλουθα χαρακτηριστικά: ευπαρουσίαστο εγχειρίδιο με τεκμηριωμένα ως προς την ακρίβειά τους κείμενο και διαγράμματα, σελίδα περιεχομένων, σελίδα αρίθμηση, καλή χρήση χρωμάτων, συγγραφή σε απλό γλωσσικό ύφος με χρήση κοινών λέξεων. Καλό ευρετήριο. Χρήση διάφορων γραμματοσειρών, πλάγιων και έντονων στοιχείων, υπογραμμίσεων κλπ. για τη διάκριση τμημάτων του κειμένου.

Κακό: Οδηγίες που αναφέρονται σε προηγούμενο μοντέλο με διαφορετικές λειτουργίες και χειριστήρια.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Η εν λόγω αρχή ισχύει για οδηγίες συστήματος κάθε τύπου.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Η εκτίμηση της ορθότητας αποτελεί ζήτημα σύγκρισης μεταξύ αυτού καθαυτού του συστήματος και των οδηγιών του. Η αξιολόγηση της απλότητας αποτελεί ζήτημα κρίσης, λαμβανομένων υπόψη των γνώσεων και των προσδοκιών των οδηγών.

Οι οδηγίες ενός συστήματος μπορούν να συμμορφώνονται με την εν λόγω αρχή, ακόμα και σε περίπτωση μικρών σφαλμάτων, εφόσον αποδειχθεί ότι αυτά δεν έχουν μεγάλη σημασία και δεν είναι πολυάριθμα.

Για την επαλήθευση απαιτείται αξιολόγηση και κρίση.

4.3.6.3. Αρχή πληροφοριών για το σύστημα III

Οι οδηγίες σχετικά με το σύστημα πρέπει να είναι διατυπωμένες σε γλώσσα καταληπτή ή υπό μορφή κατανοητή από τις ομάδες των χρηστών στις οποίες απευθύνονται.

Ερμηνεία:

Σκοπός της εν λόγω αρχής είναι να εξασφαλιστεί ότι οι οδηγίες χρησιμοποιούνται από τους περισσότερους δυνατούς οδηγούς και ότι οι οδηγοί έχουν επίγνωση των δυνατοτήτων και των περιορισμών του συστήματος, του πλαισίου χρήσης του κλπ.

Ενδέχεται να υπάρχουν διάφορες μορφές οδηγιών που θα μπορούσαν να παρουσιαστούν με διάφορους τρόπους: ηχητικές οδηγίες μπορούν να διαβάζονται ή να παρουσιάζονται με θορύβους ή «οπτικές εικόνες». Μεταξύ των οπτικά παρουσιαζόμενων πληροφοριών περιλαμβάνονται διαγράμματα, φωτογραφίες, προβολή του επόμενου στοιχείου, προγραμματισμένα μαθήματα κατάρτισης κλπ.

Οι ομιλούσες οδηγίες και οι γραπτές οδηγίες (είτε τυπωμένες είτε μέσα σε σύστημα) θα είναι συνταγμένες σε μία ή σε ορισμένες γλώσσες (π.χ. αγγλικά, φινλανδικά κλπ.).

Βάσει της εν λόγω αρχής, κατά την κατάρτιση των οδηγιών, απαιτείται να λαμβάνεται υπόψη η ομάδα οδηγών στην οποία απευθύνεται και είναι η πιθανότερη, καθώς και ότι πολύ εύλογα να αναμένεται ότι οι οδηγίες θα είναι καταληπτές και θα χρησιμοποιούνται από το μεγαλύτερο δυνατό αριθμό οδηγών.

Οι κατασκευαστές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τον πληθυσμό των οδηγών και την πιθανή και σκοπούμενη χρήση του συστήματος, καθώς επίσης και τις εντόπιες γλώσσες και άλλες ομιλούμενες και αναγνωζόμενες γλώσσες. Ως αναφορά μπορούν να χρησιμοποιούνται δημοσιευμένες στατιστικές σχετικά με τη γλωσσομάθεια ανά χώρα. Πρέπει τουλάχιστον να συνεκτιμάται η γλώσσα που ομιλείται κατά πλειονότητα στη χώρα όπου πωλείται το σύστημα. Τα διαγράμματα παρέχουν συχνά πρόσθετη σαφήνεια. Εφόσον χρησιμοποιούνται, θα πρέπει να τηρούν αποδεκτά στερεότυπα και συμβάσεις για τον πληθυσμό στόχου.

Παραδείγματα:

Καλό: Για ένα σύστημα που πωλείται στη Σουηδία, οι οδηγίες είναι διατυπωμένες σε εύληπτα σουηδικά, και σε σχετικά χωρία, περιλαμβάνουν βοήθεια από εικόνες.

Κακό: Γραπτές οδηγίες (χωρίς διαγράμματα ή φωτογραφίες) σε αυτόματη μετάφραση από τα ιαπωνικά (χωρίς επιμέλεια) για σύστημα που διατίθεται προς πώληση στην ευρωπαϊκή αγορά.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Η εν λόγω αρχή ισχύει για οδηγίες όλων των τύπων.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Για την επαλήθευση απαιτείται αξιολόγηση και κρίση συνεκτιμώντας τη λειτουργική δυνατότητα του συστήματος και τις ομάδες χρηστών όπου προορίζεται.

4.3.6.4. Αρχή πληροφοριών για το σύστημα IV

Στις οδηγίες θα πρέπει να δηλώνεται σαφώς ποιες λειτουργίες του συστήματος επιδιώκεται να χρησιμοποιηθούν από τον οδηγό κατά την οδήγηση και ποιες όχι.

Ερμηνεία:

Οδηγίες που συμφωνούν με την εν λόγω αρχή παρέχουν στον οδηγό τη δυνατότητα να έχει πλήρη επίγνωση της χρήσης του συστήματος που προβλέπεται από τον κατασκευαστή και αποσαφηνίζουν τις ευθύνες σε περίπτωση όπου ο οδηγός χρησιμοποιεί το σύστημα πέρα από ό, τι προβλέπεται από τον κατασκευαστή. Λειτουργίες που συγκεκριμένα δεν προβλέπονται από τον κατασκευαστή προς χρήση από τον οδηγό κατά την οδήγηση θα πρέπει να χαρακτηρίζονται ρητά, είτε απενεργοποιούνται κατά τη διάρκεια που το όχημα βρίσκεται σε κίνηση είτε όχι.

Αφού λάβουν γνώση των οδηγιών, οι συνετοί οδηγοί δεν θα πρέπει να έχουν αμφιβολίες ως προς ποιες λειτουργίες του συστήματος έχουν χαρακτηριστεί για χρήση από τον οδηγό κατά την οδήγηση (δηλ. σκοπούμενη χρήση του συστήματος). Πρέπει επίσης να μην έχουν αμφιβολίες σχετικά με τις λειτουργίες που δεν έχουν χαρακτηριστεί για χρήση κατά την οδήγηση.

Συστήνεται συγκεκριμένα ότι εφόσον οι οδηγοί πρέπει να τοποθετήσουν εξοπλισμό πριν από τη χρήση ενός συστήματος επικοινωνιών «ελεύθερα χέρια», θα πρέπει να τους επισημανθεί να το πράξουν προτού τεθεί σε κίνηση το όχημα.

Παραδείγματα:

Καλό: Οδηγίες για κινητό τηλέφωνο όπου δηλώνεται ότι η χειροσυσκευή δεν προορίζεται για χρήση σε κινούμενο όχημα (και η χειροσυσκευή απενεργοποιείται και μεταπίπτει σε σύστημα «ελεύθερα χέρια» με μικρόφωνο και μεγάφωνο όταν το όχημα βρίσκεται σε κίνηση).

Κακό: Ένα σύστημα πληροφοριών και επικοινωνιών για τον οδηγό που διαθέτει πολλά χαρακτηριστικά και την πρόσθετη λειτουργική δυνατότητα για χρήση από επιβάτη ή οδηγό σε στάση, στου οποίου όμως τις οδηγίες δεν γίνεται σαφής διάκριση όσον αφορά τα προβλεπόμενα προς χρήση από τον οδηγό χαρακτηριστικά κατά την οδήγηση.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Η αρχή αυτή ισχύει για οδηγίες όλων των τύπων.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Επαλήθευση μέσω επιθεώρησης.

Αποτέλεσμα = Ναι/Όχι.

4.3.6.5. Αρχή πληροφοριών για το σύστημα V

Όλες οι πληροφορίες σχετικά με το προϊόν πρέπει να έχουν προβλεφθεί έτσι ώστε να αποδίδουν επακριβώς τις λειτουργίες του συστήματος.

Ερμηνεία:

Σκοπός της εν λόγω αρχής είναι να ενθαρρύνει τον καλό σχεδιασμό όλων των πληροφοριών προϊόντων και να υποβοηθήσει τους δυνητικούς ή τους σημερινούς χρήστες του συστήματος να εκτιμήσουν το οφέλη και τους περιορισμούς του συστήματος.

Όλες οι πληροφορίες προϊόντων πρέπει να είναι ορθές από άποψη τεκμηρίωσης και να παρουσιάζονται με διαφάνεια και σαφήνεια. Οι πληροφορίες δεν πρέπει να είναι εξαντλητικές για να είναι ακριβείς.

Η λειτουργικότητα αφορά αυτά που κάνει το σύστημα και, κατά συνέπεια, τα οφέλη που η λειτουργικότητα αυτή παρέχει στον οδηγό. Στη λειτουργική δυνατότητα θα πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ αυτού που προορίζεται προς χρήση από τον οδηγό κατά την οδήγηση και αυτού που δεν έχει τέτοιο προορισμό· δηλ. οι πληροφορίες δεν θα πρέπει να ισχυρίζονται ή να υπονοούν ότι μπορεί να χρησιμοποιείται μια λειτουργία κατά την οδήγηση όταν αυτή δεν έχει προβλεφθεί για τέτοια χρήση. Στις πληροφορίες προϊόντων θα πρέπει να καθίσταται σαφές εάν, για συγκεκριμένη λειτουργική δυνατότητα, απαιτείται πρόσθετο λογισμικό ή υλισμικό (εκτός αυτού που περιέχεται στο βασικό μοντέλο).

Η αρχή αυτή συμβαδίζει επίσης με τις απαιτήσεις για την προστασία των καταναλωτών, τους κανονισμούς ΕΚ και τους υφιστάμενους κώδικες όσον αφορά τη διαφήμιση, ενώ το σύνολο των πληροφοριών προϊόντων θα πρέπει να συμμορφώνεται με την έκθεση περί διαφήμισης.

Παραδείγματα:

Καλό: Σύστημα επικοινωνιών που δεν προορίζεται για την αποθήκευση τηλεφωνικών αριθμών κατά την οδήγηση παρέχει την πληροφορία «αποθηκευμένοι αριθμοί μπορούν να επιλεγούν με ένα μόνο πάτημα».

Κακό: Το ίδιο σύστημα πληροφοριών παρέχει την πληροφορία «οι τηλεφωνικοί αριθμοί μπορούν να αποθηκευθούν για μεταγενέστερη χρήση» δίπλα σε εικόνα οδηγού σε όχημα εν κινήσει. Η συνάφεια αυτή υπονοεί ότι η αποθήκευση αριθμών προβλέπεται προς χρήση κατά την οδήγηση.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Η εν λόγω αρχή αναφέρεται σε πληροφορίες προϊόντων που προβλέπονται για τον οδηγό και δεν πρόκειται για πλήρες εγχειρίδιο εργαστηρίου όπως θα απαιτούνταν για συνεργεία ή εγκαταστάσεις συντήρησης.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Για την επαλήθευση απαιτείται αξιολόγηση και κρίση συνεκτιμώντας τις λειτουργικές δυνατότητες του συστήματος και της ομάδας χρηστών στις οποίες αυτό απευθύνεται.

Παραπομπές

— Advertising in the context of road safety. Final Report VII/671/1995, High Level Working Party of Representatives of the Government of the Member States.

4.3.6.6. Αρχή πληροφοριών για το σύστημα VI

Από τις πληροφορίες σχετικά με το προϊόν πρέπει να προκύπτει σαφώς κατά πόσον απαιτούνται ειδικές δεξιότητες για τη χρήση του συστήματος ή εάν το προϊόν είναι ακατάλληλο για συγκεκριμένους χρήστες.

Ερμηνεία:

Σκοπός της αρχής αυτής είναι να εξασφαλιστεί ότι ο πληθυσμός στον οποίο αποβλέπει ο σχεδιασμός του κατασκευαστή είναι σαφής στους δυνητικούς και πραγματικούς χρήστες του συστήματος. Η συνήθης παραδοχή είναι ότι ένα σύστημα μπορεί να χρησιμοποιηθεί από όλους τους οδηγούς. Ωστόσο, ενδέχεται να απαιτηθεί αρχική κατάρτιση· παραδείγματος χάριν, για συστήματα που προορίζονται για ειδική επαγγελματική χρήση. Μολονότι απαιτείται από όλους τους οδηγούς να διαθέτουν ελάχιστο επίπεδο (μακρινής) όρασης, άλλες δυνατότητες ενδέχεται να παρουσιάζουν σημαντικές διακυμάνσεις, και σε αυτές περιλαμβάνονται οι δυνατότητες των οδηγών με ειδικές ανάγκες.

Η αρχή αυτή προορίζεται επίσης για την ενθάρρυνση της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις προστασίας των καταναλωτών, τους κανονισμούς ΕΚ και με υφιστάμενους κώδικες όσον αφορά τη διαφήμιση.

Οι πληροφορίες προϊόντων αναφέρονται σε κάθε πληροφορία στην οποία έχει πρόσβαση ο οδηγός αναφορικά με το σύστημα. Περιλαμβάνονται οδηγίες συστήματος, τεχνικές προδιαγραφές, διαφημιστικό υλικό, συσκευασία κλπ. Ωστόσο, από το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω αρχής αποκλείονται πλήρη τεχνικά εγχειρίδια εργαστηρίου.

Η ανάγκη για ειδικές δεξιότητες και η ακαταλληλότητα για συγκεκριμένες ομάδες χρηστών είναι θέματα που πρέπει να οριστούν από τους κατασκευαστές. Εφόσον ο κατασκευαστής εξετάζει το ενδεχόμενο απαίτησης ειδικών δεξιοτήτων ή αρχικής κατάρτισης, πρέπει αυτό να καθίσταται σαφές σε όλες τις πληροφορίες προϊόντων. Παρομοίως, κάθε περιορισμός της προβλεπόμενης από τον κατασκευαστή χρήσης θα πρέπει να περιγράφεται στις πληροφορίες του προϊόντος.

Παραδείγματα:

Καλό: Στις πληροφορίες προϊόντος αποσαφηνίζεται ότι οι οδηγίες δρομολόγησης παρέχονται αποκλειστικά με χρήση του ακουστικού τρόπου λειτουργίας και ότι το σύστημα είναι κατά συνέπεια ακατάλληλο για οδηγούς με ακουστικές αναπηρίες.

Κακό: Ένα σύστημα φωνητικής εισαγωγής δεδομένων λειτουργεί αξιόπιστα μόνο με φωνή βαρύτονου, ο περιορισμός αυτός όμως δεν αποσαφηνίζεται στις πληροφορίες προϊόντος.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Η εν λόγω αρχή αναφέρεται σε πληροφορίες προϊόντων που προβλέπονται για τον οδηγό και δεν πρόκειται για πλήρες εγχειρίδιο εργαστηρίου όπως θα απαιτούνταν για συνεργεία ή εγκαταστάσεις συντήρησης.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Επαλήθευση μέσω επιθεώρησης.

Αποτέλεσμα = Ναι/Όχι.

4.3.6.7. Αρχή πληροφοριών για το σύστημα VII

Οι αναπαραστάσεις της χρήσης του συστήματος (π.χ. περιγραφές, φωτογραφίες και σχεδιαγράμματα) δεν πρέπει να δημιουργούν εξωπραγματικές προσδοκίες στους πιθανούς χρήστες ούτε να παροτρύνουν σε χρήσεις επικίνδυνες για την ασφάλεια.

Ερμηνεία:

Σκοπός της εν λόγω αρχής είναι να υποβοηθήσει τον οδηγό για την εκτίμηση των λειτουργικών δυνατοτήτων, των οφελών και περιορισμών του συστήματος πριν (και κατά τη διάρκεια) της χρήσης). Προορίζεται επίσης να προαγάγει την οδική ασφάλεια και τη συμμόρφωση με τους υφιστάμενους κανονισμούς κυκλοφορίας και κωδικές χρήσεις οδών και οχημάτων καθώς επίσης και με τις απαιτήσεις για την προστασία των καταναλωτών, τους κανονισμούς ΕΚ και τους υφιστάμενους κώδικες όσον αφορά τη διαφήμιση.

Ως εξωπραγματικές προσδοκίες νοούνται προσδοκίες λογικών δυνητικών χρηστών (που βασίζονται στις γνώσεις και την εμπειρία τους και σε κάθε διαθέσιμη πληροφορία για το προϊόν), οι οποίες είναι εσφαλμένες, ελλιπείς, υπερβολικά αισιόδοξες ή υπερβολικά γενικού χαρακτήρα.

Η μη ασφαλής χρήση αφορά φάσμα συμπεριφορών, περιλαμβάνει όμως κάθε συμπεριφορά που έρχεται σε αντίθεση με τον κώδικα οδικής κυκλοφορίας των κρατών μελών της ΕΚ όπου χρησιμοποιείται το σύστημα.

Παραδείγματα:

Καλό: Φωτογραφίες του συστήματος χρησιμοποιούνται όπως προβλέπεται από τον κατασκευαστή και σύμφωνα με όλους τους συναφείς κώδικες και κανονισμούς.

Κακό: Φωτογραφία που παρουσιάζει χειρόφερτο τηλέφωνο να χρησιμοποιείται κατά την οδήγηση.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Ισχύει για όλες τις αναπαραστάσεις χρήσης συστήματος, συμπεριλαμβανομένων και όσων διατίθενται από τον κατασκευαστή σε εγχειρίδια οδηγιών (διαγράμματα κλπ.), φωτογραφίες, ταινίες, κινούμενη εικόνα μέσω υπολογιστή, ηχητικά αποσπάσματα και κάθε μορφή πληροφοριών για το προϊόν ή διαφήμισης στις οποίες μπορούν να έχουν πρόσβαση χρήστες οι δυνητικοί χρήστες.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Για την επαλήθευση απαιτείται αξιολόγηση και κρίση, λαμβανομένων υπόψη των λειτουργικών δυνατοτήτων του συστήματος και των άλλων χρηστών στους οποίους απευθύνεται.

5. ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΑΣΦΑΛΗ ΧΡΗΣΗ (RSU)

5.1. Οι εμπλεκόμενοι στη χρήση του συστήματος

Ο οδηγός μπορεί να υποστηρίζεται για την ασφαλή λειτουργία συστημάτων επί οχήματος κατά την οδήγηση με τους εξής τρόπους:

Επίτευξη του καλύτερου δυνατού σχεδιασμού για το εκάστοτε σύστημα (εγκατάσταση, παρουσίαση πληροφοριών, διεπαφή, συμπεριφορά συστήματος, τεκμηρίωση χρήση).

Φροντίζοντας ότι άλλες πτυχές του πλαισίου χρήσης θα είναι κατά το δυνατόν ευνοϊκές. Οι πτυχές αυτές του πλαισίου χρήσης που δεν αναφέρονται στον σχεδιασμό του συστήματος μπορούν να ονομαστούν «περιβάλλον ανθρώπου – μηχανής».

Κατά τον ίδιο τρόπο με τον οποίο διατυπώθηκαν οι αρχές της ESoP 2006 για ενημέρωση και επηρεασμό των υπεύθυνων οργανώσεων (ή αυτών που συμβάλλουν στον) σχεδιασμό και κατασκευή του συστήματος, οι συστάσεις χρήσης στην προκειμένη περίπτωση των RSU διατυπώθηκαν για ενημέρωση και επηρεασμό των οργανώσεων που είναι αρμόδιες (ή συμβάλλουν) για το περιβάλλον ανθρωπο-μηχανής της χρήσης του συστήματος. Στο περιβάλλον αυτό περιλαμβάνονται:

— η συνδυασμένη χρήση συστημάτων για την ολοκλήρωση ενός καθήκοντος·

— οι γνώσεις και δεξιότητες το οδηγού (με όρους συστημάτων και καθηκόντων)·

— το καθήκον/οι συνθήκες οδήγησης·

— το κοινωνικό περιβάλλον (συμπεριλαμβανομένων των χρονικών περιορισμών).

Για έναν επαγγελματία οδηγό, στο εν λόγω περιβάλλον περιλαμβάνεται επίσης:

— καθήκοντα που απαιτούνται ως μέρος της εργασίας (επιπλέον του καθήκοντος οδήγησης)·

— εντολές και πρακτικές της εταιρείας·

— παρουσίαση των αρχών ανάλογα για εργοδότες, σημεία πωλήσεων, εταιρείες ενοικίασης αυτοκινήτων και για τους οδηγούς αυτούς καθαυτούς.

5.2. Συστάσεις

5.2.1. *Συστάσεις για τον επηρεασμό της χρήσης*

5.2.1.1. Σύσταση για τον επηρεασμό της χρήσης I

Οι εργοδότες πρέπει να εξασφαλίζουν ότι όλα τα συστήματα πληροφοριών επί οχημάτων συντηρούνται σύμφωνα με τις οδηγίες του κατασκευαστή.

Ερμηνεία:

Αναμένεται ότι ο οργανισμός που είναι υπεύθυνος για το προϊόν θα καταρτίσει, σύμφωνα με την αρχή ESoP 4.3.6.1, οδηγίες αναφορικά με τον τρόπο συντήρησης των συστημάτων πληροφοριών (θέματα υλικού, υλισμικό, ανταλλακτικά, λογισμικό και επικαιροποίηση λογισμικού κλπ.).

Ο εργοδότης πρέπει να εξασφαλίζει (αναλαμβάνοντας άμεση δράση, μέσω συμβάσεων ή οδηγιών) τη διεξαγωγή όλων των συνιστώμενων δράσεων συντήρησης. Τούτο συμβάλλει ώστε να εξασφαλίζεται ότι το προϊόν υποστηρίζει τον οδηγό στο μέγιστο δυνατό βαθμό.

Παραδείγματα:

Καλό: Ο δίσκος CD του χάρτη ενός συστήματος οδικής πλοήγησης επικαιροποιείται τακτικά (π.χ. ετησίως) όπως συνιστάται από τον κατασκευαστή.

Κακό: Ο εργοδότης δεν τηρεί αρχείο των συστημάτων πληροφοριών των οχημάτων του και δεν εκτελεί συντήρηση. Ως αποτέλεσμα, οι ψηφιακοί χάρτες καθίστανται σταδιακά παρωχημένοι.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Η σύσταση ισχύει για συστήματα πληροφοριών και επικοινωνιών επί οχημάτων, για τα οποία απαιτείται συντήρηση βάσει των συστάσεων του οργανισμού που είναι υπεύθυνος για το προϊόν του.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Ο εργοδότης πρέπει να διατηρεί μόνιμο μητρώο δράσεων συντήρησης. Τα στοιχεία αυτά θα πρέπει να είναι σύμφωνα με τις οδηγίες του κατασκευαστή.

5.2.1.2. Σύσταση για τον επηρεασμό της χρήσης ΙΙ

Οι διαδικασίες και τα προγράμματα κινήτρων του εργοδότη δεν πρέπει να προκαλούν ή να ενθαρρύνουν κατάχρηση του συστήματος. Θα πρέπει να υπάρχει σαφής διάκριση μεταξύ των συστημάτων ή λειτουργιών που προορίζονται ή όχι (από τον εργοδότη) προς χρήση κατά την οδήγηση.

Ερμηνεία:

Θεωρείται ότι οι εργοδότες διαθέτουν διαδικασίες που ρυθμίζουν τη διαγωγή των απασχολουμένων τους. Οι σχετικές με τη χρήση συστημάτων πληροφοριών και επικοινωνιών επί οχημάτων θα πρέπει να υποστηρίζουν πρακτικές ασφαλούς οδήγησης. Κατά συνέπεια, βάσει των εν λόγω διαδικασιών θα πρέπει να αποθαρρύνεται η ακρόαση ή ανάγνωση σύνθετων πληροφοριών κατά την οδήγηση. Ο απασχολούμενος δεν θα πρέπει να βρεθεί σε θέση όπου θα απαιτείται από αυτόν η άμεση λήψη δύσκολων αποφάσεων επαγγελματικού χαρακτήρα τηλεφωνικά.

Παρομοίως, τα εταιρικά προγράμματα ανταμοιβής (κινήτρων) ή τιμωρίας δεν θα πρέπει να ενθαρρύνουν την κατάχρηση του συστήματος εγκρίνοντας έμμεσα την εξοικονόμηση χρόνου μέσω ανάρμοστης χρήσης των συστημάτων κατά την οδήγηση.

Για κάθε σύστημα πρέπει ο εργοδότης να καθιστά σαφές, με συγκεκριμένες γραπτές οδηγίες και διαδικασίες, εάν το σύστημα (ή λειτουργίες αυτού) επιτρέπεται να χρησιμοποιείται κατά την οδήγηση ή όχι. Αποκλείεται έτσι το ενδεχόμενο μεμονωμένοι οδηγοί να προβαίνουν σε προσωπικές (και συχνά όχι καλά θεμελιωμένες) αποφάσεις όσον αφορά τη χρήση του συστήματος.

Σε περίπτωση που οι οδηγοί έχουν στη διάθεσή τους πολλαπλά (μη ενοποιημένα) συστήματα, οι περιορισμοί χρήσης πολλαπλών συστημάτων θα πρέπει να τεκμηριώνονται (να μην χρησιμοποιείται το σύστημα Α ταυτόχρονα με το σύστημα Β κατά την οδήγηση).

Παραδείγματα:

Καλό: Η πολιτική της εταιρείας απαγορεύει κάθε χρήση κινητού τηλεφώνου κατά την οδήγηση.

Κακό: Το πρόγραμμα κινήτρων της εταιρείας σχετίζεται με τον αριθμό διαδρομών που είχε πραγματοποιηθεί σε καθορισμένη χρονική περίοδο και το γεγονός αυτό ενθαρρύνει τη χρήση ενός συστήματος που δεν προορίζεται για χρήση κατά την οδήγηση.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Η σύσταση ισχύει όπου υφίσταται σχέση εργοδότη/απασχολούμενου, όπου η οδήγηση αποτελεί μέρος των καθηκόντων του και όπου τα συστήματα πληροφοριών παρέχονται από τον εργοδότη.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Διατίθενται στους οδηγούς σαφείς μόνιμες εντολές, στις οποίες απαριθμούνται τα συστήματα ή λειτουργίες ενός συστήματος που δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται ταυτόχρονα κατά την οδήγηση· ο εργοδότης εκτελεί περιοδικούς ελέγχους των γνώσεων και της αντίληψης των απασχολουμένων του όσον αφορά τις εταιρικές διαδικασίες και τις λειτουργίες ή τα συστήματα που δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται κατά την οδήγηση.

5.2.1.3. Σύσταση για τον επηρεασμό της χρήσης ΙΙΙ

Πρέπει να παρέχεται επαρκής κατάρτιση σε όλα τα συστήματα επί οχημάτων τα οποία οι εργοδότες ζητούν από τους οδηγούς να χρησιμοποιούν κατά την οδήγηση. Οι εργοδότες θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι απασχολούμενοι μπορούν να χρησιμοποιούν τα συστήματα χωρίς να θέτουν σε κίνδυνο τον εαυτό τους ή άλλους χρήστες της οδού.

Ερμηνεία:

Με τη σύσταση απαιτείται από τους εργοδότες να προσδιορίζουν τα συστήματα πληροφοριών που χρειάζονται προς χρήση οι οδηγοί τους και να παρέχουν κατάρτιση ώστε να ερμηνεύονται πλήρως στους οδηγούς οι συστάσεις ασφαλούς χρήσης. Απαιτείται επίσης αξιολόγηση εάν κάθε απασχολούμενος μπορεί να αναλάβει στην πράξη το διττό καθήκον ταυτόχρονης χρήσης ενός συστήματος και ασφαλούς οδήγησης.

Η αναγκαιότητα της παρούσας σύστασης προκύπτει από τις διαφορετικές φυσικές και νοητικές ικανότητες των οδηγών και την ανάγκη κατά περίπτωση αξιολόγησης ότι είναι σε θέση να αναλάβουν την απαιτούμενη εργασία. Η εργασία στην περίπτωση αυτή συνεπάγεται οδήγηση και ταυτόχρονη χρήση ενός συστήματος πληροφοριών ή επικοινωνιών. Η αιτιολόγηση είναι ότι η κατάρτιση βελτιώνει τις επιδόσεις και την ασφάλεια.

Όπου συμμετέχουν πολλαπλά (μη ενοποιημένα) συστήματα, η κατάρτιση και η τεκμηρίωση θα πρέπει να περιγράφουν τον τρόπο επίτευξης των καθηκόντων με χρήση πολλαπλών συστημάτων.· η κατάρτιση σε μεμονωμένα συστήματα δεν αποτελεί πλήρη λύση.

Σημειώνεται ότι υποτίθεται ότι ο οδηγός πάντοτε θα θεωρεί ως κύριο καθήκον την ασφαλή οδήγηση (όπως απαιτείται από τη σύμβαση της Βιέννης το 1968) και επομένως ενδέχεται να διακόψει ή να αναβάλει τη χρήση ενός συστήματος πληροφοριών ή επικοινωνιών επί οχημάτων εφόσον αυτό απαιτηθεί από τις εξωτερικές περιστάσεις.

Υφίσταται σχετική οδηγία ΕΚ:

Κανονισμός αριθ. 3820/85/ΕΟΚ του Συμβουλίου (εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών) — όπως τροποποιήθηκε τελευταία από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις 15 Ιουλίου 2003 (2003/59/ΕΚ) — για την αρχική επιμόρφωση και την περιοδική κατάρτιση των οδηγών ορισμένων οδικών οχημάτων τα οποία χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά εμπορευμάτων ή επιβατών.

Παραδείγματα:

Καλό: Ο εργοδότης διαθέτει εν εξελίξει πρόγραμμα παρακολούθησης και αξιολόγησης που περιλαμβάνει παρατήρηση από εμπειρογνώμονα εκτιμητή των επιδόσεων οδήγησης με ταυτόχρονη χρήση του συστήματος πληροφοριών. Επίσης, ζητά σχολιασμό από τους οδηγούς.

Κακό: Ο εργοδότης δηλώνει ότι ένα σύστημα δύναται (ή πρέπει) να χρησιμοποιείται κατά την οδήγηση αλλά δεν παρακολουθεί καθόλου τον αντίκτυπο του συστήματος στις επιδόσεις οδήγησης και την ασφάλεια.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Η σύσταση ισχύει όπου υπάρχει σχέση εργοδότη — απασχολούμενου και όπου η οδήγηση αποτελεί μέρος των καθηκόντων και τα συστήματα πληροφοριών που παρέχονται από τον εργοδότη πρέπει να χρησιμοποιούνται κατά την οδήγηση, ή δύναται να χρησιμοποιούνται κατά την οδήγηση, ανάλογα με τις διαδικασίες της επιχείρησης.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

ο εργοδότης εντοπίζει τα συστήματα τα οποία απαιτείται να χρησιμοποιούν οι οδηγοί ως μέρος της εργασίας τους·

οι οδηγοί καταρτίζονται στη χρήση των συστημάτων·

ο εργοδότης ελέγχει σε περιοδικά διαστήματα τις γνώσεις και την αντίληψη των απασχολούμενων όσον αφορά λειτουργία και λειτουργικές δυνατότητες του συστήματος·

ο εργοδότης ελέγχει σε περιοδικά χρονικά διαστήματα εάν ο απασχολούμενος μπορεί να χρησιμοποιεί το σύστημα με ασφάλεια κατά την οδήγηση.

5.2.1.4. Σύσταση για τον επηρεασμό της χρήσης IV

Οι εργοδότες θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι σε κάθε εξοπλισμένο όχημα διατίθεται αντίγραφο των οδηγιών χρήσης του κατασκευαστή.

Ερμηνεία:

Καθώς ορισμένα συστήματα πληροφοριών και επικοινωνιών διαθέτουν πολλά χαρακτηριστικά και ορισμένες από τις λειτουργίες χρησιμοποιούνται σπάνια, προκύπτουν συχνά περιστάσεις κατά τις οποίες ο οδηγός πρέπει να συμβουλευτεί οδηγίες ώστε να εκτελέσει ένα καθήκον. Χωρίς οδηγίες ενδέχεται να αποσπαστεί η προσοχή του οδηγού και να εκνευριστεί από το σύστημα ή να μην είναι σε θέση να ολοκληρώσει το καθήκον του.

Η σύσταση απαιτεί από τον εργοδότη να εξασφαλίζει ότι διατίθενται οδηγίες χρήσεως και ότι σε κάθε όχημα που χρησιμοποιούν οι απασχολούμενοί του διατίθεται ένα αντίγραφο.

Σε περίπτωση πολλαπλών (μη ενοποιημένων) συστημάτων, η κατάρτιση και τεκμηρίωση θα πρέπει να περιγράφουν τον τρόπο με τον οποίο μπορούν να επιτευχθούν τα καθήκοντα με χρήση πολλαπλών συστημάτων· ένα εγχειρίδιο οδηγιών ανά σύστημα δεν είναι πλήρης λύση.

Παραδείγματα:

Καλό: Ο κατασκευαστής τηλεφωνικών συσκευών παρέχει οδηγίες χρήσεως και ο εργοδότης εφοδιάζει κάθε όχημα με ένα αντίγραφο και ελέγχει τακτικά εάν υπάρχει.

Κακό: Δεν παρέχεται κανένα εγχειρίδιο χρήστη ή δεν υπάρχει σύστημα ώστε να εξασφαλίζεται ότι κάθε εξοπλισμένο όχημα διαθέτει αντίγραφο.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Η σύσταση ισχύει όπου υφίσταται σχέση εργοδότη — απασχολούμενου και η οδήγηση αποτελεί μέρος του καθήκοντος, καθώς και όπου τα συστήματα πληροφοριών παρέχονται από τον εργοδότη.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Η δοκιμασία συνίσταται ση διαπίστωση ύπαρξης σε κάθε σχετικό όχημα των ορθών οδηγιών χρήστη.

Επαλήθευση μέσω επιθεώρησης.

Αποτέλεσμα = Ναι/Όχι.

5.2.1.5. Σύσταση για τον επηρεασμό της χρήσης V

Η μέθοδος της προώθησης πωλήσεων (π.χ. διαφήμιση) δεν θα πρέπει να ενθαρρύνει μη ασφαλή χρήση

Ερμηνεία:

Η σύσταση αυτή αποβλέπει στην υποβοήθηση του οδηγού να εκτιμήσει τις λειτουργικές δυνατότητες, τα οφέλη και τους περιορισμούς του συστήματος πριν από τη χρήση (και κατά τη διάρκειά της) και να προαγάγει την οδική ασφάλεια. Προβλέπεται επίσης για την ενθάρρυνση της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις προστασίας των καταναλωτών, τους κανονισμούς ΕΚ και υφιστάμενους κώδικες όσον αφορά τη διαφήμιση.

Στο διαφημιστικό υλικό περιλαμβάνονται τα στοιχεία που παρέχονται στο σημείο πωλήσεων σε οδηγίες (διαγράμματα κλπ.), φωτογραφίες, ταινίες, κινούμενη εικόνα μέσω υπολογιστή, ηχητικά αποσπάσματα και κάθε μορφή πληροφοριών προϊόντων ή διαφημίσεων στην οποία μπορεί να έχουν πρόσβαση οι χρήστες ή δυνητικοί χρήστες του συστήματος.

Ως ανασφαλής χρήση νοείται οτιδήποτε έρχεται σε αντίθεση με τις εν λόγω συστάσεις ή με τους κώδικες ασφαλούς οδήγησης.

Παραδείγματα:

Καλό: Φωτογραφίες του συστήματος χρησιμοποιούνται όπως προβλέπεται από τον κατασκευαστή και σύμφωνα με όλους τους σχετικούς κώδικες και κανονισμούς.

Κακό: Φωτογραφία που παρουσιάζει χειρόφερτο τηλέφωνο να χρησιμοποιείται κατά την οδήγηση.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Η σύσταση εφαρμόζεται για όλες τις πληροφορίες που αναφέρονται σε προϊόντα που παρέχονται στο σημείο πωλήσεως για όλα τα συστήματα πληροφοριών και επικοινωνίας επί οχημάτων.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Η δοκιμασία είναι σύμφωνη με τον δεοντολογικό κώδικα για τη διαφήμιση.

Επαλήθευση μέσω επιθεώρησης.

Αποτέλεσμα = Ναι/Όχι.

5.2.1.6. Σύσταση για τον επηρεασμό της χρήσης VI

Οι πληροφορίες στα σημεία πωλήσεων θα πρέπει να ενημερώνουν τους αγοραστές οχημάτων σχετικά με τα θέματα ασφάλειας που συνδέονται με συστήματα πληροφοριών επί οχημάτων.

Ερμηνεία:

Κατά την χρήση συστημάτων πληροφοριών και επικοινωνίας επί οχημάτων οι οδηγοί επηρεάζονται ανάλογα με την γνώση τους σχετικά με το σύστημα και την αξιολόγηση των κινδύνων από τη χρήση του. Για την προαγωγή οδήγησης με επίγνωση των κινδύνων, επομένως ως συμβολή στην ασφάλεια, πρέπει οι οδηγοί να είναι καλά ενημερωμένοι αναφορικά με τα συστήματα που χρησιμοποιούν.

Επιπλέον της εμπειρίας από τη χρήση και των οδηγιών χρήσης του κατασκευαστή, πρέπει οι οδηγοί να μπορούν να έχουν πληροφορίες από το σημείο πωλήσεων.

Με την παρούσα σύσταση, απαιτείται, κατά συνέπεια, να υπάρχουν κατάλληλες πληροφορίες ή/και το προσωπικό στα σημεία πωλήσεων να διαθέτει επαρκείς γνώσεις ώστε να ενημερώνει τους αγοραστές για τα θέματα ασφάλειας.

Παραδείγματα:

Καλό: Στα σημεία πωλήσεων, το προσωπικό που έρχεται σε επαφή με τους πελάτες διαθέτει βασικές γνώσεις αναφορικά με την ασφαλή χρήση συστημάτων πληροφοριών και επικοινωνίας. Επίσης, μέρος του προσωπικού διαθέτει ενδελεχέστερη γνώση και μπορεί να συμβουλεύσει τους οδηγούς όσον αφορά ασφαλείς πρακτικές.

Κακό: Κανείς στο σημείο πωλήσεων δεν έχει γνώση των συστημάτων πληροφοριών, της λειτουργίας τους και των θεμάτων ασφαλείας που σχετίζονται με τη χρήση τους. Επίσης, δεν διατίθενται πληροφορίες στους πιθανούς αγοραστές.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Η σύσταση ισχύει για την πρώτη πώληση όλων των συστημάτων πληροφοριών και επικοινωνίας επί οχημάτων.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

πραγματοποίηση εκτίμησης επικινδυνότητας όσον αφορά τη χρήση του συστήματος·

για μεγαλύτερους κινδύνους, επεξεργασία κατάλληλου υλικού για τους αγοραστές·

για την επαλήθευση της καταλληλότητας των διαδικασιών απαιτείται κρίση. Η καταλληλότητα μπορεί επίσης να αξιολογηθεί από τη σκοπιά των αγοραστών.

5.2.1.7. Σύσταση για τον επηρεασμό της χρήσης VII

Οι εταιρείες ενοικίασης οχημάτων θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι όλα τα συστήματα πληροφοριών και επικοινωνίας συντηρούνται σύμφωνα με τις οδηγίες του κατασκευαστή.

Ερμηνεία:

Αναμένεται ότι ο οργανισμός που είναι υπεύθυνος για το προϊόν, σύμφωνα με την αρχή 6.1, θα παράσχει εντολές σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο θα πρέπει να συντηρούνται τα συστήματα πληροφοριών (υλικά θέματα, υλισμικό, ανταλλακτικά, λογισμικό και επικαιροποίηση λογισμικού κλπ.).

Η εταιρεία ενοικίασης οχημάτων θα πρέπει (απευθείας ή με ανάθεση) να εξασφαλίζει ότι διεξάγονται όλες οι συνιστώμενες ενέργειες συντήρησης.

Παραδείγματα:

Καλό: Ο δίσκος CD που περιλαμβάνει τους χάρτες του συστήματος οδικής πλοήγησης επικαιροποιείται ετησίως, όπως συνιστάται από τον κατασκευαστή.

Κακό: Η εταιρεία ενοικίασης δεν διαθέτει μητρώο των συστημάτων πληροφοριών των οχημάτων της ούτε πραγματοποιεί συντήρηση. Ως αποτέλεσμα, οι ψηφιακοί χάρτες καθίστανται σταδιακά παρωχημένοι.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Η σύσταση ισχύει μόνο για συστήματα πληροφοριών και επικοινωνίας επί οχημάτων για τα οποία, βάσει των συστάσεων του οργανισμού που είναι υπεύθυνος για το προϊόν, απαιτείται συντήρηση.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Η επαλήθευση πραγματοποιείται ελέγχοντας ότι:

— Η εταιρεία ενοικίασης οχημάτων τηρεί μόνιμο μητρώο ενεργειών συντήρησης.

— Οι ενέργειες αυτές είναι σύμφωνες με τις εντολές του κατασκευαστή.

Επαλήθευση μέσω επιθεώρησης.

Αποτέλεσμα = Ναι/Όχι.

5.2.1.8. Σύσταση για τον επηρεασμό της χρήσης VIII

Οι εταιρείες ενοικίασης οχημάτων θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι σε κάθε εξοπλισμένο όχημα υπάρχει αντίγραφο των οδηγιών του κατασκευαστή.

Ερμηνεία:

Δεδομένου ότι ορισμένα συστήματα πληροφοριών και επικοινωνίας περιλαμβάνουν πολυάριθμα χαρακτηριστικά ενώ σπάνια χρησιμοποιούνται ορισμένες από τις λειτουργίες, προκύπτουν συχνά καταστάσεις κατά τις οποίες ο οδηγός χρειάζεται να συμβουλευθεί οδηγίες ώστε να πραγματοποιήσει ένα καθήκον. Χωρίς οδηγίες, ενδέχεται να αποσπαστεί η προσοχή του οδηγού και να εκνευριστεί από το σύστημα ή να μην είναι σε θέση να ολοκληρώσει το καθήκον του.

Με τη σύσταση απαιτείται από την εταιρεία ενοικίασης να εξασφαλίζει την ύπαρξη οδηγιών χρήσης και τη διάθεση ενός αντιγράφου σε κάθε όχημα που χρησιμοποιείται από τους πελάτες της.

Παραδείγματα:

Καλό: Ο κατασκευαστής τηλεφώνου παρέχει οδηγίες χρήσης και η εταιρεία ενοικίασης τοποθετεί αντίγραφό τους σε κάθε όχημα, ελέγχοντας τακτικά ότι υπάρχει.

Κακό: Δεν διατίθεται εγχειρίδιο χρήστη ούτε τρόπος ελέγχου ότι αντίγραφο των οδηγιών υπάρχει σε κάθε εξοπλισμένο όχημα.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Η σύσταση ισχύει σε περίπτωση ενοικίασης και εφόσον με το όχημα παρέχονται συστήματα πληροφοριών.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Η επαλήθευση πραγματοποιείται ελέγχοντας την παρουσία ή απουσία, σε κάθε σχετικό όχημα, των ορθών οδηγιών χρήσης.

Επαλήθευση μέσω επιθεώρησης.

Αποτέλεσμα = Ναι/Όχι.

5.2.1.9. Σύσταση για τον επηρεασμό της χρήσης IX:

Το προσωπικό ενοικίασης οχημάτων θα πρέπει να διαθέτει επαρκείς γνώσεις όσον αφορά συστήματα πληροφοριών επί οχημάτων στα οχήματα που διαθέτουν και θα πρέπει να παρέχουν οδηγίες για την ορθή χρήση τους.

Ερμηνεία:

Κατά τη χρήση συστημάτων πληροφοριών και επικοινωνίας επί οχημάτων, οι οδηγοί επηρεάζονται ανάλογα με τις γνώσεις τους σχετικά με το σύστημα και με την εκτίμησή τους σχετικά με τους κινδύνους που συνεπάγεται η χρήση τους. Για την προώθηση οδήγησης με επίγνωση των κινδύνων, επομένως ως συμβολή στην ασφάλεια, πρέπει οι οδηγοί να είναι καλά ενημερωμένοι αναφορικά με τα συστήματα που χρησιμοποιούν.

Επιπλέον της εμπειρίας των χρηστών και των οδηγιών χρήσης του κατασκευαστή, πρέπει οι οδηγοί να είναι σε θέση να λαμβάνουν πληροφορίες από το σημείο ενοικίασης του οχήματός τους.

Με την παρούσα σύσταση απαιτείται επομένως από το προσωπικό ενοικίασης οχημάτων να διαθέτει επαρκείς γνώσεις ώστε να ενημερώνει τους αγοραστές σχετικά με θέματα ασφάλειας.

Παραδείγματα:

Καλό: Στο γραφείο ενοικίασης, το σύνολο του προσωπικού που έρχεται σε επαφή με τους πελάτες διαθέτει βασικές γνώσεις σχετικά με την ασφαλή χρήση των συστημάτων πληροφοριών και επικοινωνίας. Επιπλέον, μέρος του προσωπικού διαθέτει ειδικότερες γνώσεις και μπορεί να συμβουλεύσει τους οδηγούς σχετικά με ασφαλείς πρακτικές.

Κακό: Κανείς στο σημείο παράδοσης των οχημάτων δεν διαθέτει γνώσεις σχετικά με τα συστήματα πληροφοριών, τον τρόπο λειτουργίας και τα θέματα ασφάλειας που σχετίζονται με τη χρήση τους.

Δυνατότητα εφαρμογής:

Η σύσταση ισχύει εφόσον πραγματοποιείται ενοικίαση και το όχημα είναι εξοπλισμένο με συστήματα πληροφοριών και επικοινωνίας επί οχημάτων.

Επαλήθευση/Εφαρμοστέες μέθοδοι:

Πραγματοποίηση αξιολόγησης κινδύνων όσον αφορά τη χρήση του συστήματος.

Για μεγαλύτερους κινδύνους, επεξεργασία κατάλληλου υλικού για τους ενοικιαστές.

Για την επαλήθευση της καταλληλότητας των διαδικασιών απαιτείται κρίση. Η καταλληλότητα μπορεί επίσης να αξιολογηθεί από την σκοπιά των ενοικιαστών.

5.2.2. *Συστάσεις για οδηγούς*

Σύμφωνα με τη Σύμβαση της Βιέννης (1968), ο οδηγός πρέπει να έχει πάντοτε πλήρη έλεγχο του οχήματος και συνεπώς έχει πλήρη ευθύνη για τη χρήση του συστήματος κατά την οδήγηση. Επιπλέον, μπορούν να διατυπωθούν οι ακόλουθες συστάσεις για την προώθηση ασφαλούς χρήσης συστημάτων πληροφοριών και επικοινωνίας επί οχημάτων:

— οι οδηγοί θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι τα νομαδικά συστήματα και τα συστήματα μετά την αγορά εγκαθίστανται σύμφωνα με τις οδηγίες του κατασκευαστή·

— οι οδηγοί θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι όλα τα συστήματα επί οχημάτων συντηρούνται σύμφωνα με τις οδηγίες του κατασκευαστή·

— οι οδηγοί είναι υπεύθυνοι για τροποποιήσεις σε κάθε σύστημα. Οι τροποποιήσεις αυτές πρέπει να είναι σύμφωνες με τις τεχνικές περιγραφής και δεν πρέπει να αντιβαίνουν στις πληροφορίες που παρέχονται από τον κατασκευαστή·

— οι οδηγοί πρέπει να χρησιμοποιούν εξοπλισμό επί οχημάτων μόνον σύμφωνα με τον τρόπου που συνιστάται από τον κατασκευαστή. Προς τούτο ενδέχεται να απαιτηθεί χρονική περίοδος εξοικείωσης ή κατάρτισης·

— οι οδηγοί πρέπει να χρησιμοποιούν σύστημα πληροφοριών και επικοινωνιών κατά την οδήγηση μόνον εφόσον τούτο είναι ασφαλές·

— τα νομαδικά συστήματα δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούνται χειρόφερτα ή αστερέωτα μέσα στο όχημα κατά την οδήγηση·

— όλες οι οδηγίες που σχετίζονται με εξοπλισμό επί οχημάτων πρέπει να παραμένουν στο όχημα και να παραδίδονται στον επόμενο ιδιοκτήτη ή χρήστη του οχήματος.

6. ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ESOP 2006 ΚΑΙ ΤΩΝ RSU

6.1. Οι εμπλεκόμενοι στην υλοποίηση της ESoP 2006 και των RSU

Οι ακόλουθες δράσεις αναφέρονται στον κλάδο και ειδικότερα για τις νομαδικές συσκευές στις επιχειρήσεις επιβατικών και εμπορευματικών μεταφορών, στους ιδιοκτήτες και διαχειριστές στόλων οχημάτων, στα σημεία πωλήσεων, στις εταιρείες ενοικίασης οχημάτων και στα κράτη μέλη.

6.2. Δράσεις υλοποίησης

6.2.1. *Δράσεις υλοποίησης από τον κλάδο*

Πρωταρχική ανάγκη για όλους τους επιμέρους κλάδους είναι η γνώση των ESoP 2006 και RSU και η συμπερίληψη των αρχών κατά το σχεδιασμό και τη χρήση συστημάτων επί οχημάτων.

Για κατασκευαστές αρχικού εξοπλισμού οχημάτων, οργάνωση κλειδί είναι η ACEA, που στην ESoP του 1999 ανέλαβε αυτοδέσμευση για τήρηση των αρχών. Η ACEA καλείται να υιοθετήσει παρομοίως και την ESoP του 2006 και να εξασφαλίσει τη διανομή και την αναγνώρισή της στον κλάδο, συμπεριλαμβανομένης και της αλυσίδας εφοδιασμού.

Και άλλοι ενδιαφερόμενοι του κλάδου ασχολούνται με νομαδικές διατάξεις και με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που αυτές υποστηρίζουν. Δεν υφίσταται ενιαίος αρμόδιος φορέας του κλάδου, αλλά πολλά από τα ειδικά θέματα σχεδιασμού νομαδικών διατάξεων, χρήσης τους και ένταξης σε οχήματα μπορούν να συζητηθούν στο πλαίσιο του φόρουμ για τις νομαδικές συσκευές. Πρέπει να υπάρξει ισχυρή στήριξη σχετικά σε ολόκληρο τον κλάδο.

Ένας σημαντικός στόχος για το φόρουμ των νομαδικών συσκευών είναι η επίτευξη συμφωνίας σχετικά με ορισμούς και θέματα ασφάλειας:

— Αποσαφήνιση νομικών πτυχών (αρμοδιότητα και ευθύνη) που συνδέονται με την ένταξη των νομαδικών συσκευών

— Συμφωνία σχετικά με σχέδιο υλοποίησης της ESoP για ολόκληρο τον κλάδο, π.χ. με αυτοδέσμευση, μνημόνια συμφωνίας, πιστοποίηση συσκευών

— Ρυθμίσεις για την παροχή συνόλου συναρμολόγησης σύμφωνα με την ESoP 2006

— Σχεδιασμός διατάξεων και λειτουργιών που προορίζονται προς χρήση κατά την οδήγηση, σύμφωνα με την ESoP 2006

— Παροχή σαφών οδηγιών ασφάλειας στους οδηγούς, σύμφωνα με την ESoP 2006

— Συνεργασία μεταξύ νομαδικών συσκευών και κατασκευαστών οχημάτων προς την κατεύθυνση επίτευξης έξυπνων διεπαφών

Ενθαρρύνεται ο κλάδος για την προώθηση των εν λόγω αρχών σε διεθνές επίπεδο (οι σχετικές ομάδες περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων τις: JAMA ([7]), AAM ([8]), IHRA-ITS ([9]) και UNECE ([10]), καθώς και στο επίπεδο τυποποίησης.

6.2.2. *Δράσεις υλοποίησης από επαγγελματικές εταιρείες μεταφορών*

Οι επιχειρήσεις επιβατικών και εμπορευματικών μεταφορών, καθώς και οι ιδιοκτήτες και διαχειριστές στόλων οχημάτων καλούνται να εξασφαλίσουν ότι τα συστήματα πληροφοριών επί οχημάτων στα οχήματά τους συντηρούνται σύμφωνα με τις οδηγίες των κατασκευαστών. Τα συστήματα διαδικασιών και κινήτρων τους δεν θα πρέπει να προκαλούν ή να ενθαρρύνουν κατάχρηση των συστημάτων. Πρέπει να υπάρχει σαφής διάκριση μεταξύ των συστημάτων ή λειτουργιών που προορίζονται (από τον εργοδότη) προς χρήση κατά την οδήγηση και εκείνων που απαγορεύονται.

Πρέπει, περαιτέρω, να εξασφαλίζουν ότι οι απασχολούμενοι μπορούν να χρησιμοποιούν τα συστήματα χωρίς να θέτουν σε κίνδυνο τους εαυτούς τους ή άλλους χρήστες του οδικού δικτύου. Θα πρέπει να παρέχεται επαρκής κατάρτιση σε όλα τα συστήματα επί οχημάτων, τα οποία επιβάλλεται (από τους εργοδότες) να χρησιμοποιούν οι οδηγοί κατά την οδήγηση. Θα πρέπει επίσης να εξασφαλίζουν ότι σε κάθε εξοπλισμένο όχημα διατίθεται αντίγραφο των οδηγιών του κατασκευαστή.

([7]) Japan Automobile Manufacturers Association, ένωση ιαπωνικών αυτοκινητοβιομηχανιών.

([8]) Alliance of Automobile Manufacturers, σύνδεσμος αυτοκινητοβιομηχανιών.

([9]) International Harmonized Research Activities — Intelligent Transport Systems, διεθνείς εναρμονισμένες ερευνητικές δραστηριότητες — ευφυή συστήματα μεταφορών.

([10]) Οικονομική επιτροπή για την Ευρώπη των Ηνωμένων Εθνών.

6.2.3. *Δράσεις υλοποίησης στα σημεία πώλησης*

Η προώθηση (π.χ. διαφήμιση) στα σημεία πώλησης δεν θα πρέπει να ενθαρρύνει ανασφαλή χρήση.

Μεταξύ των πληροφοριών στα σημεία πωλήσεων θα πρέπει να περιλαμβάνεται ενημέρωση των αγοραστών οχημάτων σχετικά με τα θέματα ασφάλειας που συνδέονται με τα συστήματα πληροφοριών και επικοινωνίας επί οχημάτων και τη χρήση τους.

6.2.4. *Δράσεις υλοποίησης από εταιρείες ενοικίασης οχημάτων*

Οι εταιρείες ενοικίασης οχημάτων θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι όλα τα συστήματα πληροφοριών και επικοινωνίας επί οχημάτων που είναι εγκατεστημένα στα οχήματά τους συντηρούνται σύμφωνα με τις οδηγίες των κατασκευαστών.

Θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι σε κάθε εξοπλισμένο όχημα διατίθεται αντίγραφο των οδηγιών χρήσης των κατασκευαστών.

Το προσωπικό ενοικίασης οχημάτων θα πρέπει να διαθέτει επαρκείς γνώσεις αναφορικά με συστήματα πληροφοριών επί οχημάτων στα οχήματα που διαθέτουν και θα πρέπει να παρέχουν οδηγίες σχετικά με την ασφαλή τους χρήση.

6.2.5. *Δράσεις υλοποίησης από τα κράτη μέλη*

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προωθούν τις εν λόγω αρχές, να ενθαρρύνουν τους εμπλεκόμενους όσον αφορά την τήρησή τους, κατά το δυνατόν με γραπτή δέσμευση, και να παρακολουθούν τη συγκεκριμένη τήρηση των εν λόγω αρχών. Πρέπει να εξασφαλίζουν ότι η ESoP διαδίδεται αποτελεσματικά, είναι γνωστή και εφαρμόζεται από τους σχεδιαστές, εγκαταστάτες, κατασκευαστές, λιανοπωλητές, εταιρείες ενοικίασης και διαχειριστές στόλων οχημάτων σε εθνικό και τοπικό επίπεδο.

Θα πρέπει να παρέχουν στους οδηγούς γενικές πληροφορίες σχετικά με τη σαφή χρήση των συστημάτων πληροφοριών και επικοινωνίας επί οχημάτων, π.χ. μέσω εκστρατειών αφιερωμένων στην ασφάλεια.

Θα πρέπει να προωθούν την αυτοδέσμευση όσον αφορά τη συμμόρφωση με την ESoP εκ μέρους παρόχων συστημάτων μετά την αγορά και νομαδικών συσκευών, και να υποστηρίζουν την παροχή πληροφοριών στους καταναλωτές όσον αφορά συνέπειες για την ασφάλεια και τη χρηστικότητα των συσκευών πληροφοριών και επικοινωνίας επί οχημάτων (π.χ. μέσω οργανισμών καταναλωτών, λεσχών αυτοκινήτου, σχολών οδήγησης, EURONCAP, κλπ.)

Θα πρέπει να εξασφαλίζουν τη διάθεση τακτικά επικαιροποιημένων πληροφοριών σχετικά με τον ορισμό και τη δυναμική της αγοράς για συσκευές μετά την αγορά και νομαδικές συσκευές, ώστε να υπάρχει πληροφόρηση σχετικά με την εξέλιξη της αγοράς και των τεχνικών, ώστε και η Επιτροπή να μπορεί να είναι ενήμερη.

Πρέπει να εξασφαλίζουν ότι η συλλογή δεδομένων τους είναι επαρκώς λεπτομερής ώστε να είναι δυνατή περαιτέρω αξιολόγηση και παρακολούθηση σχετικά με τον αντίκτυπο που θα έχουν στην ασφάλεια συστήματα πληροφοριών και επικοινωνίας επί οχημάτων, ιδίως συστήματα μετά την αγορά και νομαδικές συσκευές.

Περαιτέρω, θα πρέπει να λαμβάνουν ενδεδειγμένα μέτρα (δηλ. νομοθετικά και μέτρα εφαρμογής) για την εξασφάλιση ασφαλούς στερέωσης συστημάτων μετά την αγορά και νομαδικών συσκευών.

Θα πρέπει να συνεχίζουν την ενεργό επιβολή της υφιστάμενης νομοθεσίας για την υγεία και την ασφάλεια όσον αφορά πρακτικές οδήγησης κατά την εργασία.

Θα πρέπει να λαμβάνουν τα μέτρα που θεωρούν ενδεδειγμένα ώστε να εξασφαλίζεται ότι η χρήση νομαδικών συσκευών από τους οδηγούς κατά την οδήγηση δεν θέτει σε κίνδυνο την οδική ασφάλεια και, ειδικότερα, να προσδιορίζουν και να λαμβάνουν τις απαραίτητες ενέργειες για την αποτροπή μη σκοπούμενης χρήσης ή κατάχρησης συστημάτων οπτικής διασκέδασης από τους οδηγούς κατά την οδήγηση (π.χ. ταινίες, τηλεόραση, βιντεοπαιχνίδια).

7. ΓΛΩΣΣΑΡΙΟ

Προηγμένα συστήματα αρωγής οδηγού (ADAS): Συστήματα σχεδιασμένα για υποστήριξη της οδήγησης όσον αφορά ελιγμούς του οχήματος, παρέχοντας πληροφορίες, προειδοποιήσεις, υποστήριξη ή δράσεις, σχετικά με ανάληψη άμεσων ενεργειών από τον οδηγό.

Συστήματα μετά την πώληση: συστήματα που εγκαθίστανται σε όχημα όχι κατά τη διάρκεια της παραγωγής του αλλά μετά από αυτήν.

Πλαίσιο χρήσης: Χρήστες, καθήκοντα, εξοπλισμός (υλισμικό, λογισμικό και υλικά), καθώς και το φυσικό και κοινωνικό περιβάλλον όπου χρησιμοποιείται ένα προϊόν (ISO 9241-11, 1998).

Περισπασμός: Διάσπαση της προσοχής σε δραστηριότητα μη συναφή με την οδήγηση, κατά κανόνα σε βάρος της ικανότητας οδήγησης.

Διάταξη ειδοποίησης: Διάταξη που είναι θέση να παρέχει πληροφορίες στον οδηγό.

Παραδείγματα: Οπτικές διατάξεις ειδοποίησης (όπως οθόνες LCD), ακουστικές διατάξεις ειδοποίησης (όπως ηχητικοί τόνοι) και απτικές διατάξεις ειδοποίησης (όπως δόνηση ποδόπληκτρου).

Οδήγηση: Δραστηριότητα του κύριου καθήκοντος οδήγησης και δευτερεύοντα καθήκοντα που συνδέονται ή υποστηρίζουν το κύριο καθήκον οδήγησης.

Εργοδότης: *Πρόσωπο ή οργανισμός που έχει συνάψει σύμβαση με απασχολούμενο.*

Σημείωση: Οι εργοδότες στους οποίους αναφέρονται οι αρχές αυτές απαιτούν από τους απασχολούμενούς τους να οδηγούν, ως μέρος της εργασίας τους.

Παραδείγματα: Διαχειριστές στόλου οχημάτων, εταιρείες ταξί εταιρίες διανομών, οργανισμοί υπηρεσιών έκτακτης ανάγκης.

Σύστημα «ελεύθερα χέρια»: *Κανένα συστατικό μέρος του συστήματος δεν χρειάζεται να κρατείται μόνιμα με το χέρι.*

Πληροφορίες συναφείς με την οδήγηση: Πληροφορίες για πτυχές του οχήματος, οι οποίες είναι υποχρεωτικές ή συναφείς με την ασφάλεια ή τις οδικές συνθήκες και τις συνθήκες οδήγησης και υπηρεσίες υποδομής συναφείς με τον οδηγό.

Σημείωση: Οι πληροφορίες θα παρουσιάζονται μέσω διάταξης ειδοποίησης· π.χ. οπτικής ή ακουστικής ειδοποίησης.

Παραδειγματα: Παράμετροι ελαστικών και φρένων, εγγύτητα με άλλα οχήματα, πλοήγηση, πληροφορίες οδικής συμφόρησης, προειδοποίηση παγετού, όρια ταχύτητας πληροφορίες στάθμευσης.

Στα Παραδείγματα πληροφοριών που δεν συνδέοντα με την οδήγηση περιλαμβάνονται οι ειδήσεις, η ψυχαγωγία και η διαφήμιση.

Συστήματα πληροφοριών και επικοινωνιών επί οχημάτων: *Παρέχουν στον οδηγό πληροφορίες ή επικοινωνία που είτε δεν είναι συναφείς με την οδήγηση (π.χ. ειδήσεις, μουσική) ή συνδέονται με την οδήγηση αλλά δεν αναφέρονται σε ανάληψη άμεσων, χρονικά καθοριστικών ενεργειών από τον οδηγό (π.χ. μηνύματα σχετικά με την κυκλοφορία, χάρτης πλοήγησης, οδική πλοήγηση).*

Εγκατάσταση: *Προσαρμογή συστημάτων και υποσυστημάτων στο όχημα συμπεριλαμβανομένης φόρτωσης λογισμικού.*

Σημείωση:. Σε συστήματα εξολοκλήρου εγκατεστημένα εκ των προτέρων δεν απαιτούνται οι ενέργειες αυτές.

Συντήρηση: Ενέργεια(ες) για βελτίωση ή συνέχιση της λειτουργίας του προϊόντος.

Σημείωση:. Στον όρο «συντήρηση» δεν περιλαμβάνεται επιφανειακό ξεσκόνισμα και καθαρισμός (που ενδεχομένως ισχύουν σε άλλους τύπους εξοπλισμού οχημάτων).

Παραδείγματα: Αντικατάσταση υποσυστημάτων (π.χ. μπαταρίες, άδειες, λογισμικό) περιοδικός καθαρισμός και διαδικασίες ελέγχου και βαθμονόμησης.

Δυσλειτουργία: Εκτροπή από τον αναμενόμενο εύρος λειτουργίας κατά τη διάρκεια της προβλεπόμενης από τον κατασκευαστή χρήσης του συστήματος.

Παράδειγμα: Απώλεια εξωτερικού σήματος ή δεδομένων βαθμονόμησης αισθητήρα που περιορίζουν τη ορθότητα ενός συστήματος οδικής πλοήγησης.

Ελιγμός: *Κατά μήκος και κατά πλάτος έλεγχος του οχήματος σε σχέση με τις συνθήκες κυκλοφορίας.*

Νομαδικές συσκευές: Μη σταθερά εγκατεστημένες συσκευές που τα άτομα φέρουν μαζί τους κατά τις μετακινήσεις τους.

Παραδείγματα: Κινητά τηλέφωνα, προσωπικός ψηφιακός βοηθοί (PDA).

Σημείο πωλήσεων: *Σημείο πρόσβασης των δυνητικών αγοραστών με το άτομο ή τον οργανισμό προσφέρει συστήματα προς πώληση.*

Παραδείγματα: Πωλητής αυτοκινήτων (για εξοπλισμό ΟΕΜ)· κατάστημα (για εξοπλισμό συστημάτων μετά την πώληση) δικτυακός τόπος, τηλεφωνική γραμμή βοήθειας ή σημείο τηλεφωνικών πωλήσεων.

Κύριος έλεγχος οδήγησης*: Άμεσα απαραίτητος έλεγχος για την οδήγηση οχήματος.*

Κύριο καθήκον οδήγησης: Δραστηριότητες που πρέπει να αναλάβει ο οδηγός κατά την οδήγηση για την πλοήγηση, την πραγματοποίηση ελιγμών και τον χειρισμό οχήματος συμπεριλαμβανομένων της οδήγησης (σύστημα διεύθυνσης), της πέδησης και της επιτάχυνσης.

Άξονας προτεραιότητας*: Η σχετική σημασία δύο ή περισσοτέρων οντοτήτων που καθορίζει την κατάταξή τους χρονικά ή τη σειρά παρουσίασής τους (ISO/TS 16951, 2004).*

Πληροφορίες για το προϊόν: Το σύνολο των πληροφοριών αναφορικά με το σύστημα, στις οποίες έχει πρόσβαση ο οδηγός.

Παραδείγματα: Οδηγίες συστήματος, τεχνικές προδιαγραφές, διαφημιστικό υλικό, συσκευασία.

Οργανισμός υπεύθυνος για το προϊόν (PRO)*: Κάθε συμμετέχων στη διαδικασία παραγωγής, κάθε εισαγωγέας, προμηθευτής ή κάθε πρόσωπο που θέτει στο προϊόν το όνομα, το εμπορικό σήμα του ή άλλο διακριτικό χαρακτηριστικό.*

Σημείωση: Η ευθύνη είναι κοινή μεταξύ αυτών των οργανισμών ή προσώπων.

Εύλογα προβλέψιμη αδόκιμη χρήση: Χρήση προϊόντος, διαδικασίας ή υπηρεσίας υπό συνθήκες ή για σκοπούς που δεν προβλέπονται από τον κατασκευαστή, η οποία όμως μπορεί να συμβεί, οφειλόμενη στο προϊόν, τη διαδικασία ή την υπηρεσία, σε συνδυασμό με (ή ως αποτέλεσμα) συνήθους ανθρώπινης συμπεριφοράς.

Ακολουθία διεπαφών: Συναφής δέσμη διαδοχικών εισροών/εκροών, αποκαλούμενη επίσης διάλογος.

Παράδειγμα: Εισαγωγή ενός νέου προορισμού ή τηλεφωνικού αριθμού.

Σε στάση: Όχημα με μηδενική ταχύτητα σε σχέση με την επιφάνεια στήριξής του.

Κατάσταση*: Διαθέσιμος ή/και ενεργός τρόπος(οι) λειτουργίας συστήματος.*

Παράδειγμα: «επεξεργασία»

Υποστήριξη *σημαίνει ότι μια ενέργεια του οδηγού υποστηρίζεται από το σύστημα.*

Οδηγίες συστήματος: Πληροφορίες σχετικά με το σύστημα που αποβλέπουν στην εκπαίδευση του οδηγού σχετικά με το σύστημα και στην υποβοήθησή του κατά τη χρήση του για ειδικούς σκοπούς.

Σημείωση: Οι οδηγίες μπορεί να είναι σε έντυπη μορφή με πληροφορίες σε κείμενο ή εικόνες, ή μπορεί να περιλαμβάνεται στο σύστημα υπό μορφή λειτουργιών «βοήθειας» ή εκπαιδευτικής διάταξης.

Αστοχία συστήματος*: Κατάσταση μη λειτουργίας ή δυσλειτουργίας του συστήματος.*

Σημείωση 1 Η μερική αστοχία ενδέχεται να συνεπάγεται τη μη λειτουργία ή τη λειτουργία εκτός των προβλεπομένων από τον κατασκευαστή προδιαγραφών κάποιου συστατικού μέρους, επιμέρους λειτουργίας ή τρόπου λειτουργίας του συστήματος.

Σημείωση 2 Η ολική αστοχία συστήματος θέτει εκτός λειτουργίας όλες τις πτυχές του συστήματος.

Οπτική πληροφορία: Γραφιστικά, εικονικά, κειμενικά ή άλλα μηνύματα που παρουσιάζονται στον οδηγό με οπτικό τρόπο.

'Οχημα σε κίνηση: Όχημα με ταχύτητα που υπερβαίνει κατά προσέγγιση τα 5 km/h ([11]).

Εταιρεία ενοικίασης οχημάτων: Πρόσωπο ή οργανισμός που προσφέρει συμβόλαιο προς ενοικίαση οχημάτων που είναι εξοπλισμένα με σύστημα πληροφοριών ή επικοινωνιών επί οχημάτων.

([11]) Η τιμή των of 5 km/h επελέγη για τεχνικούς λόγους, επειδή είναι δύσκολο να καθοριστεί εάν είναι μηδενική η ταχύτητα ενός οχήματος.

ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΑ

Διορθωτικό στην απόφαση αριθ. 1/2006 (2006/919/ΕΚ) της Μεικτής Επιτροπής ΕΚ-ΕΖΕΣ «Απλοποίηση των διατυπώσεων», της 25ης Οκτωβρίου 2006, για την τροποποίηση της σύμβασης σχετικά με την απλοποίηση των διατυπώσεων κατά τις εμπορικές συναλλαγές

(Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης L 357 της 15ης Δεκεμβρίου 2006)

Στη σελίδα 6, το υπόδειγμα του εντύπου αριθ. 2 αντικαθίσταται από το επισυναπτόμενο έντυπο αριθ. 3.

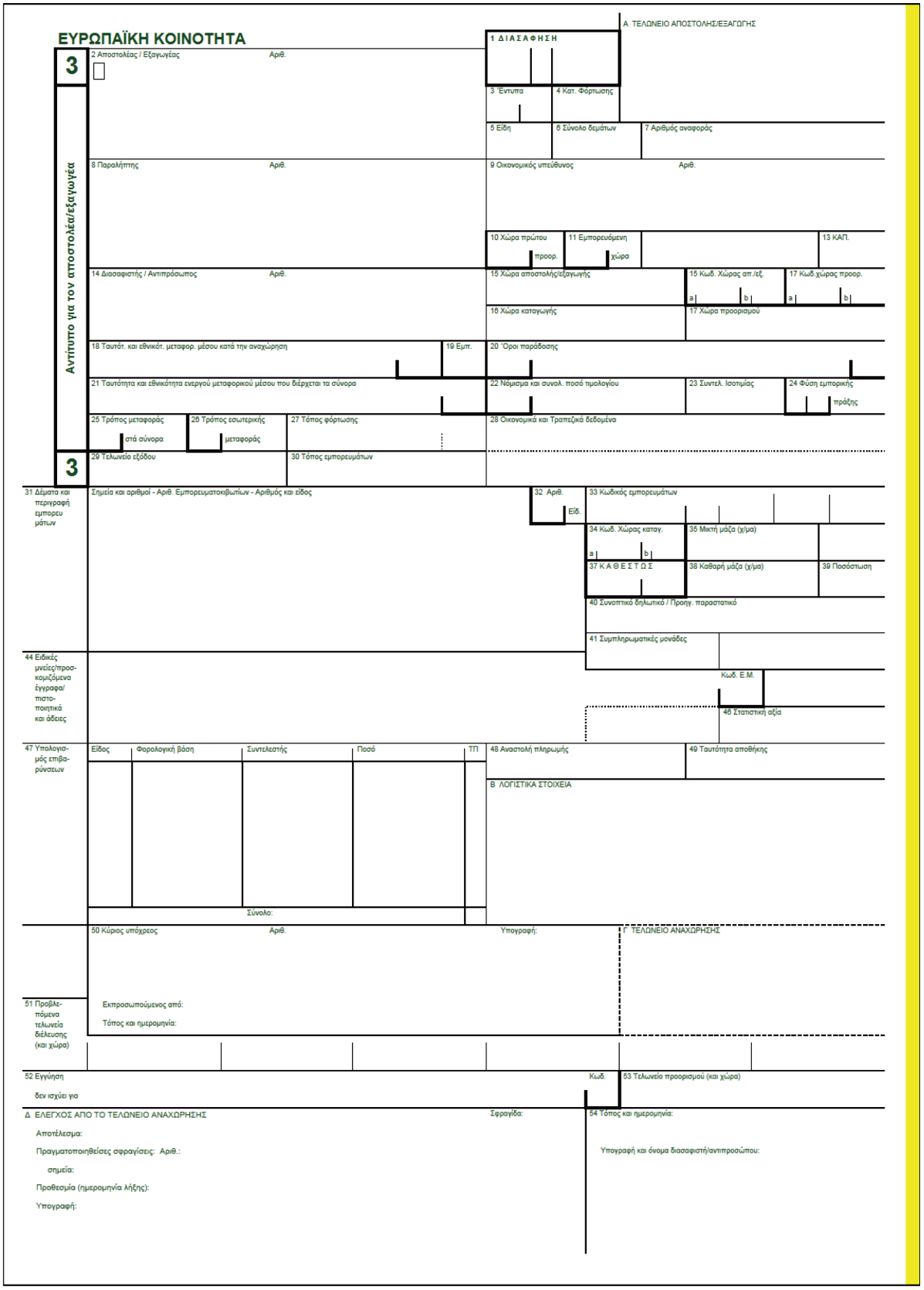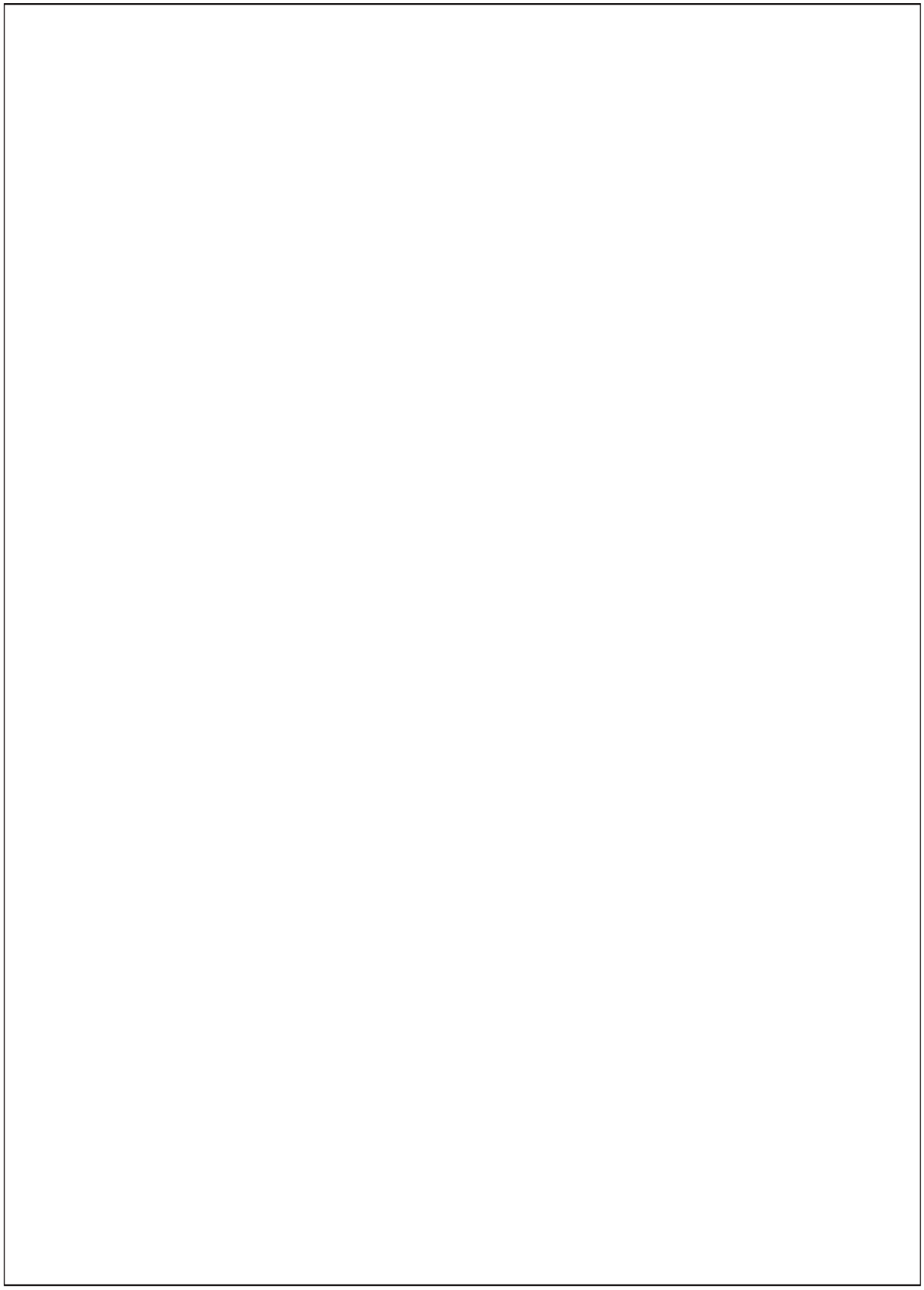
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ
3
Αντίτυπο για τον αποστολέα/εξαγωγέα
3
Α ΤΕΛΩΝΕΙΟ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ/ΕΞΑΓΩΓΗΣ
1 ΔΙΑΣΑΦΗΣΗ
2 Αποστολέας / Εξαγωγέας
Αριθ.
3 Έντυπα
4 Κατ. Φόρτωσης
5 Είδη
6 Σύνολο δεμάτων
7 Αριθμός αναφοράς
8 Παραλήπτης
Αριθ.
9 Οικονομικός υπεύθυνος
Αριθ.
10 Χώρα πρώτου προορ.
11 Εμπορευόμενη χώρα
13 ΚΑΠ.
14 Διασαφιστής / Αντιπρόσωπος
Αριθ.
15 Χώρα αποστολής/εξαγωγής
15 Κωδ. Χώρας απ./εξ.
17 Κωδ.χώρας προορ.
16 Χώρα καταγωγής
17 Χώρα προορισμού
18 Ταυτότ. και εθνικότ. μεταφορ. μέσου κατά την αναχώρηση
19 Εμπ.
20 Όροι παράδοσης
21 Ταυτότητα και εθνικότητα ενεργού μεταφορικού μέσου που διέρχεται τα σύνορα
22 Νόμισμα και συνολ. ποσό τιμολογίου
23 Συντελ. Ισοτιμίας
24 Φύση εμπορικής πράξης
25 Τρόπος μεταφοράς στά σύνορα
26 Τρόπος εσωτερικής μεταφοράς
27 Τόπος φόρτωσης
28 Οικονομικά και Τραπεζικά δεδομένα
29 Τελωνείο εξόδου
30 Τόπος εμπορευμάτων
31 Δέματα και περιγραφή εμπορευμάτων
Σημεία και αριθμοί - Αριθ. Εμπορευματοκιβωτίων - Αριθμός και είδος
32 Αριθ. Είδ.
33 Κωδικός εμπορευμάτων
34 Κωδ. Χώρας καταγ.
35 Μικτή μάζα (χ/μα)
37 ΚΑΘΕΣΤΩΣ
38 Καθαρή μάζα (χ/μα)
39 Ποσόστωση
40 Συνοπτικό δηλωτικό / Προηγ. παραστατικό
41 Συμπληρωματικές μονάδες
44 Ειδικές μνείες/προσκομιζόμενα έγγραφα/πιστοποιητικά και άδειες
Κωδ. Ε.Μ.
46 Στατιστική αξία
47 Υπολογισμός επιβαρύνσεων
Είδος
Φορολογική βάση
Συντελεστής
Ποσό
ΤΠ
Σύνολο:
48 Αναστολή πληρωμής
49 Ταυτότητα αποθήκης
Β ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ
50 Κύριος υπόχρεος
Αριθ.
Υπογραφή:
Γ ΤΕΛΩΝΕΙΟ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ
51 Προβλεπόμενα τελωνεία διέλευσης (και χώρα)
Εκπροσωπούμενος από:
Τόπος και ημερομηνία:
52 Εγγύηση
δεν ισχύει για
Κωδ.
53 Τελωνείο προορισμού (και χώρα)
Δ ΕΛΕΓΧΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΛΩΝΕΙΟ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ
Σφραγίδα:
54 Τόπος και ημερομηνία:
Αποτέλεσμα:
Πραγματοποιηθείσες σφραγίσεις: Αριθ.:
σημεία:
Προθεσμία (ημερομηνία λήξης):
Υπογραφή:
Υπογραφή και όνομα διασαφιστή/αντιπροσώπου: